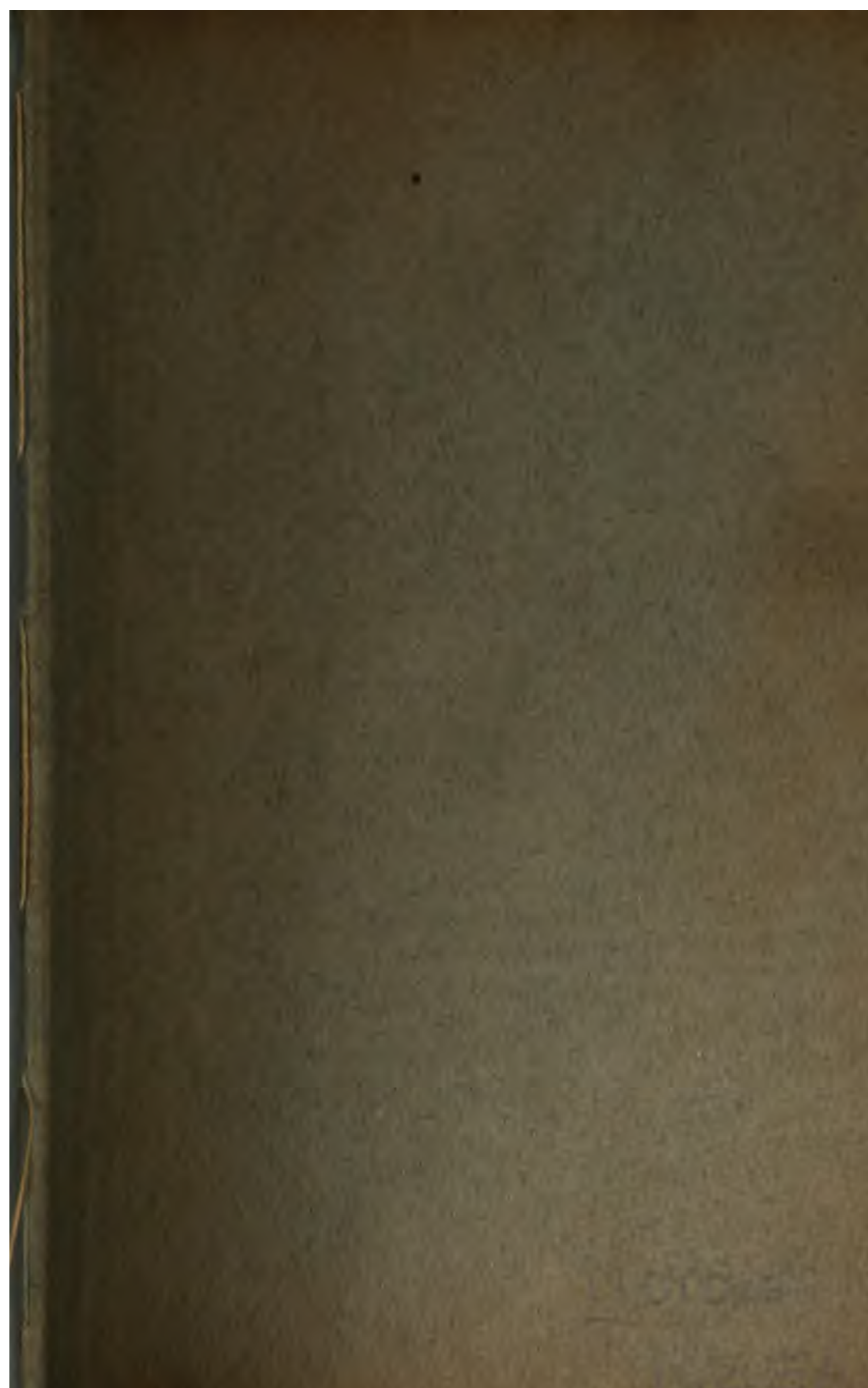

NORDISK

SKAKTIDENDE,

STIFTET AF

O. MALMQVIST,

UDGIVEN OG REDIGERET AF

S. A. SØRENSEN

UNDER MEDVIRKNING AF

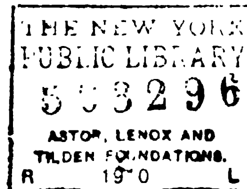
A. ARNELL OG G. NIELSEN.

FJERDE AARGANG 1876.

KJØBENHAVN.

WILHELM PRIORS HOFBOGHANDEL.

1876.

J. Cohens Bogtrykkeri.

Indhold.

Oversigt over Partierne.

Træk. 1	2	3	Side.
e2—e4 e7—e5	Sg1—f3 Sb8—c6	Lf1—c4	15. 41 56. 113. 179. 200. 203. 209. 230. 232. 263. 265.
		d2—d4	69. 73. 78. 102. 157. 162. 185. 257. 261.
		Lf1—b5	16. 39. 59. 68. 124. 155. 163. 182. 205
			54. 55. 57. 267.
	d7—d6 Lf1- c4		10.
	Sb1—c3		75. 81. 88. 156. 158. 160. 178. 181. 256.
	d2—d4 e5+d4	c2—c3	100. 111. 115. 176. 264.
		Lf1—c4	9.
		Dd1+d4	14.
	f2—f4 e5+f4	Sg1—f3	11. 71. 107. 108. 109. 110. 112. 207. 266.
		Lf1—c4	40. 137. 139. 159. 231. 255.
			65. 260.
	Lf8—c5		63. 161. 184. 206. 208. 259.
e7—e6 o. s. v. f2—f4			38.
d2—d4			13. 61. 105.
c2—c4			103. 154.
Udligning	Bonde....	....	35. 140.
	Springer .	....	57. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 232.
	Taarn	....	36. 110. 262.

Ved Aarsskiftet.

Det er ikke saadan, naar man har Børn! Som Vært i den trofaste Vennekreds, jeg herved har den Ære og Glæde at ønske et godt og glædeligt Nytaar, havde jeg haabet uforstyrret af Skraal og Skrig at kunne give Dem, mine kjære Venner, en lille Fremstilling af det svundne Aars Begivenheder, med Dem at kunne fordybe mig i Betragtninger over de svære Problemer, det kommende Aar sandsynligvis vil kræve Løsning paa, over hvilket Parti vi skulde tage, hvilken Virkning det vilde have for vor specifik nordiske Stilling, — endnu kun godkjendt af Holland — hvis der iaar skete et Brud paa de herskende Doktriner! Om der ikke var Sandsynlighed for, at det demokratiske Princip i Frankrig atter vilde bukke under for det preussiske Junkerparti og om det ikke til Syvende og Sidst vilde vise sig, at det russiske Spil var det fineste og i hvert Fald det østerrigske langt overlegen, m. m. Mon selv en Vært kan gjøre Regning uden sin anden Halvdel! Jeg havde knap forinden Deres Ankomst, m. H., faaet Lysene tændt, lagt Bøger og Papir tilrette, før samme mit Jegs elskværdige Fuldstændiggjørelse kom ind med Ungen ved Haanden og siger: „det er da ikke din Hensigt, Sas, at sidde her og snakke Skak hele Aftenen; det maa jo være grusomt kedeligt for Gjæsterne, og hvem skal vel saa ogsaa passe Tine[1]), mens jeg laver til Bordet! Skjøndt vi ikke har mer end den samme, er det dog Synd at sige at Du tager Dig for meget af hende, og det er nok slet ikke faldet Dig ind, at de Fleste af dem, der kommer

[1]) Mindre heldig, men moderlig valgt Forkortning af Nord. Sk. Tidende.

her i Aften, ere hendes Faddere, og at det naturligvis vilde glæde Dem meget at se Guddatteren. Hun har nu faaet nyt Tøj paa og kan ved Gud godt taale at vises frem.“

Ærede Gudfædre! De seer, at der er ikke andet at gjøre end at debutere som den værdige Fader og præsentere vor Lille. Først da min Tak til Alle for den gode Assistance hver paa sin Vis har ydet ved Opdragelsen. Uden Ubeskedenhed tør vi nok være enige om, at allerede store Ting er naaet, idet det er lykkedes os at bringe en hertillands saa tilvisse besynderlig og mærkværdig Fremtoning udover den første spæde og farlige Børnealder, og det staaer til at haabe, at fælles forenede Anstrængelser ogsaa fremdeles ville blive kronede med Held. Det har været mig en stor Tilfredsstillelse, at min Appel har fundet den mest velvillige Imødekommen, og at saagodtsom Alle have udtalt sig for Hensigtsmæssigheden af den antydede Forstørrelse af Bladet. Derved bliver det muligt for mig paany at skifte Vind og Vejr nogenlunde lige mellem de mangehaande Forgreninger, der tilsammen udgjøre det harmoniske Hele, vi kalde for Skakspillet. Hold mig nu ogsaa fremtidigen underrettet om, hvad De maatte finde tjenligt; ethvert Vink skal være velkomment og blive taget til Følge, forsaavidt det da paa nogen Maade er muligt. Afsnittet *Partier*, der efter mit Syn paa Sagen er det vigtigste, Skakspillets og Studiets virkelige Basis, vil blive behandlet som i de foregaaende Aargange, saaledes at Bladet først og fremmest optager alt Godt, der i den Retning præsteres her i Norden, suplerer med det bedste udenlandske, og i udførlige Noter paaviser, hvilke andre Spillemaader der i mærkelig Grad nærmer sig eller afviger fra det Rette. I *Problem*faget, der i den dobbelte Retning af Komposition og Løsning særlig samler sig en større og større Kreds af Dyrkere og som fremdeles iaar hovedsagelig er underlagt Vennen Arnells erfarne Ledelse, vil der stedse i hvert maanedlig Hefte bringes 10 à 12 Problemer, hvoraf Halvdelen bliver af de mest udsøgte udenlandske, for saaledes at vise Nutidens kunstneriske Standpunkt og tjene til at forædle og udvikle Smagen. *Slutspillet*, en Mellemting af Parti og Problem, der i de 2 første Aargange blev givet mest i dets Egenskab af Problem, forsaavidt som der krævedes Løsning, men som ikke syntes at gjøre Lykke og derfor blev opgivet ifjor, vil, da dets Nytte er ubestridelig, blive

gjenoptaget, men mest i Egenskab af Parti, idet den paagjældende Stilling tegnes og umiddelbart nedenunder anføres Trækkene i det Spil, der enten førte eller kunde have ført til korrekt Afgjørelse. Paa den Maade haaber jeg, at mange interessante og belærende Vendinger skulle blive bevarede, der nu kastes bort, enten fordi Partiet har været altfor ukorrekt aabnet, eller senere er blevet skjæmmet af saa store Fejl, at det ikke var egnet til Optagelse i sin Helhed. Af *Analyser* vil det erindres, at 1ste Aargang bragte „Løbergambit" og 2den Aargang „Froms Gambit", tvende større Arbejder det maatte være Redaktionen magtpaaliggende at bringe frem, baade paa Grund af det nationale Element og fordi der i Aaringer forinden omhyggelig var samlet og lagt et grundigt Materiale tilrette. I 3die Aargang savnedes et tilsvarende Arbejde, selvfølgelig den nordiske Gambit, der med sit ægte skandinaviske Udspring, baaret frem saavel i Sverrig som i Danmark, og med det mangelfulde Kjendskab til den, som selv de bedste Haandbøger kunde yde, havde en naturlig og berettiget Fordring paa en grundig Undersøgelse. Men for det Første manglede der Plads, for det Andet var Korrespondancepartiet med Arnheim i Gang — og flere andre ventedes, der formodentlig vilde give og virkelig ogsaa gav mange nyttige og værdifulde Vink; endelig for det Tredie vilde det have været særdeles ønskeligt, om From eller Lindéhn, der begge havde et saa nøje Kjendskab til Gambitens indviklede Kombinationer, paatog sig Udførelsen. Desværre er der nu ingen Grund til at tro, at dette Haab kan opfyldes; Lindéhn synes for bestandig at have nedsat sig i Amerika, og Froms overordentlige Talent synes mere og mere kun at skulle anvendes til Spil af den allerletteste Genre. Derimod ville de tvende første Hindringer være fjernede iaar, og der agtes derfor paabegyndt en Fremstilling af den nordiske Gambit, der sandsynligvis vil komme til at strække sig ind i den næste Aargang. *Skaktheorien* for Begyndere, der har vundet saa almindelig Anklang og som ogsaa synes ønskelig og nødvendig, saalænge ialtfald vi ingen Haandbog have, vil blive fortsat efter samme Udstrækning som i forrige Aar, og der er her ingen Anledning til yderligere Bemærkninger, da den hele Plan tilstrækkelig tidligere er udviklet. Den biografiske Side, der ifjor maatte forsømmes, vil iaar atter blive optaget og Skitsen om

Morphy først og fremmest afsluttet. Nyheder, Løsninger og Brevvexling vil naturligvis følge som sædvanlig. Den ydre Udstyrelse sees ikke at have forringet sig; i typografisk Henseende er den væsentlige Forbedring indført, at Typerne i Partierne ere gjorte større, hvilket letter Gjennemspillet, skjelner fra Variantnoterne og tager sig godt ud; endvidere er Tegnet for Slag „:“, der i flere Henseender var uheldigt og generende ved Opskrivning af Partierne, blevet afløst af Tegnet „+“, der ogsaa positivt udtrykker en Vinding. — Og saa Mutter, lad nu den Lille komme til Ro!

Det er bleven sent paa Aftenen, m. H., og al den Pædagogik har sandsynligvis trættet Dem. Skulle vi imidlertid i Hast gjøre en lille skaklig Runde, og først se hvorledes det staar til herhjemme i Norden. Ret godt, synes det virkeligt! Alt i det forløbne Aar tyder paa, at Skakspillet har vundet en betydelig Udbredelse, og at det staaer i Begreb med i alle Samfundsklasser at bane sig Vej som en forædlende og underholdende Adspredelse fra Hverdagslivets Trivialiteter. Fra Norge, hvor i Tidendens tvende første Aargange fast ikke hørtes et Livstegn, have vi i den senere Tid seet mange glædelige Vidnesbyrd om, hvorledes Interessen er vakt; i Sverig blomstrer særlig Problemkunsten, og talrige og vellykkede Bidrag, hvoraf ikke faa fra yngre Forfattere, ere herfra strømmede ind og have fyldt vore Forraadskamre, saa vor Generalintendant i Gøteborg kan berette, at han med Lethed vil kunne proviantere for hele Felttoget; i Danmark dyrkes fornemmelig det praktiske Parti, og den Mængde af Korrespondancepartier, der ikke alene spilles i Kjøbenhavn, (heraf falder 10 paa Sverig-Norge), men overalt i hele Landet, — Aalborg og Assens spille saaledes for Tiden 4 Partier, — er et ubedrageligt Kjendetegn paa det vaagnende Liv. Vi ville haabe, at disse Korrespondancepartier, saa overordentlig frugtbringende for det dybere Kjendskab til Spillet, tillige, da de ganske naturligt forudsætte en Samarbejden af Flere, ville gjøre den indirekte Nytte, at de fremme Oprettelsen af flere Skakforeninger; thi i den Henseende ere vi her i Danmark, navnlig naar sees hen til Forholdene i andre Lande, f. Ex. England, hvor der bogstavelig ikke findes en Flække, uden at den kan opvise en ret anselig Skakklub, i høj Grad langt tilbage. Naar undtages Kjøbenhavn og, som vi

høre, Lyngby, hvor der i denne Tid skal være oprettet en Skakklub, Kortspil dog tilladt, kjende vi ingen slige Foreninger. Norge er sandsynligvis endnu uheldigere stillet. I Sverig findes Stockholm repræsenteret med 2, Upsala og Ørnsköldvik hver med 1 Skakforening. Mulig kunde vi se Sagen mindre sort, hvis vi havde tilstrækkelige Oplysninger, og i den Anledning vilde det være os kjært at modtage Meddelelse fra de resp. Foreninger. Det vilde have stor Interesse for os, og sikkert ogsaa for Læserne, at vide, hvilke Skakforeninger der fandtes, hvormange Medlemmer de havde, hvilke Mænd, der stode i Spidsen, hvilke særlige Love, der vare gjældende o. s. fr., og det er en Selvfølge, at alt herunder henhørende stedse vil have en aaben Plads i Bladet. Den af Foreningerne, der hyppigst holde Sammenkomster og sandsynligvis ogsaa har det største Medlemsantal, er Stockholmer Schacksällskap, hvis Præsident er den berømte Videnskabsmand, Professor A. E. Nordenskiøld, og som har O. T. Sanddahl til Næstformand, A. W. Hafstrøm til Kasserer og R. Sahlberg til Sekretair. Til Ære for den Førstnævnte, lige hjemvendt fra sin verdensberømte Expedition i Polarlandene, gav Selskabet forleden en Fest, der var meget talrig besøgt og skildres som ganske fortrinlig vellykket. Glandspunktet var dog da Kagen kom ind; den forestillede en stor Isbaad, krydsende mellem vældige Isflager, paa Agterdækket saa man Nordenskiøld, iklædt Pelts og Skindhue, spillende Skak med en Isbjørn. Isbjørnen seer forfærdet ud, føler sig overvunden og har Grund dertil, thi af Brikkernes Stilling, der danner et „N“, sees, at Nordenskiøld kan forkynde Mat i 3 Træk![1]) — Den literære Side af Skak er repræsenteret, foruden af dette Blad, af ugentlige Skakartikler i de svenske og norske illustrerede Blade, hvilke som bekjendt saa habilt redigeres henholdsvis af R. Sahlberg i Stockholm og A. Arnell i Gøteborg. Endvidere bringe Dagbladene af og til korte Meddelelser, navnlig Skaknyheder fra Udlandet. Forleden overraskedes vi ved i *Husflidstidende*[2]) at træffe en længere Skakartikel, illustreret med Tegninger af smukt udskaarne Skakfigurer. Ligesom vi anse dette for et godt Tidernes Tegn og et Varsel om, at Skakspillet er ifærd med at bryde igjen-

[1]) Se endvidere Side 20-21.
[2]) Udgivet af N. C. Rom.

nem, saaledes skulde det paa den anden Side højlig glæde os, om den af den danske Husflid saa højt fortjente Udgiver her maatte have fundet et Æmne, der baade i Retning af den praktiske Haandgjerning og som aandeligt udviklende Middel egner sig til paa en nyttig og behagelig Maade at udfylde de lange Vinteraftener paa Landet, der endnu saa ofte dvaskes bort uden Maal og Med. Vi gribe Lejligheden til at bemærke, at det skal være os en stor Fornøjelse, hvis Husflidstidenden troer at have Brug derfor, at levere smaa, efter dets Størrelse og Læsekreds afpassede, Skakstykker, dels af historisk, dels af teknisk Natur — muligen kunde dette bidrage noget til den gode Sags Fremme. — Da vi netop ere inde paa denne Side af Sagen, kan der være Anledning til at omtale et Pragtværk i Retning af Udskjæring af Skakbrikker, en svensk Kunstner nylig skal have fuldført. Kunstneren, der synes paavirket fra Tydskland, eftersom Brikkerne skulle forestille Personer i den saakaldte Kulturkamp, vil udstille dem i Philadelphia iaar. I det ene Parti er Kejser Vilhelm Konge, Kejserinden Dronning, Bismarck og Falck Løbere, preussiske Uhlaner og Soldater henholdsvis Springer og Bønder. Den anden Side repræsenterer Katholicismen, Pave Pius er Konge, en Abbedisse Dronning, Kardinaler Løbere, Munke ridende paa Æsler Springere og simple Munke Bønder. Den samme Kunstner har paa lignende Maade tidligere fremstillet Personerne i den tydsk-franske Krig, hvilket ogsaa skal have været mesterligt udført og kjøbt af Kong Oscar for 300 Kroner.

For Udlandets Vedkommende har Skakaaret forholdsvis været stille; kun mindre Vaabengny har været hørt, fra Amerika navnlig mellem Alberoni og Mason, fra England mellem Zukertort og Potter; ellers har ingen større Match eller Turnering fundet Sted; ingen Fremtoning vist sig, der i det praktiske Spil absolut kunde gjøre Fordring paa at bære Scepteret — om det end er sandsynligt, at Steinitz er den nærmeste — og en Regentskabspost er dog i hvert Fald ledig, eftersom det desværre har bekræftet sig, at Morphy ikke for Tiden har fuldstændig Herredømme over alle sine Aandsevner. Idet vi meddele dette, er det os dog en stor Trøst efter authentisk Oplysning fra vor ærede Kollega W. H. Hotchkin at kunne tilføje, at Beretningerne om Morphys sindssygelige Tilstand ere i høj

Grad overdrevne, og at der er overvejende Sandsynlighed for, at denne Tilstand kun vil være forbigaaende. Af Problemturneringer blev Westminster afsluttet og Stratégie paabegyndt i det afvigte Aar. I literær Henseende har det derimod været temmelig righoldigt, og som man kunde vente er det Holland, der har taget Broderparten. Foruden Tidsskriftet *„De Schaakwerld“*, der bugner af Stof og som bl. A. i de forskjelligste Tungemaal bringer Versioner af Frithjofs Skakspil med Bjørn hin Bretske Side om Side med de sublimeste Undersøgelser af den indiske Skakelefant, har A. v. d. Linde fundet Tid til at fuldende følgende Værker, der til Overflod vidne om hans overordentlige Lærdom, Skarpsindighed og forbausende Arbejdsdygtighed: *„Geschichte und Litteratur des Schachspiels“* [1]), det eminente Hovedværk, som vi alt tidligere have omtalt, er blevet afsluttet med 2. Bind; *„Schachurkunden“*, et Tillæg til Skakspillets Historie; *„Het Schaakspel in Nederland“*, der indeholder alt hvad der foreligger fra hans Fædreland; *„Leerboek van het Schaakspel“*, der foruden interessante historiske Forstudier beriger den hollandske Literatur med en værdifuld Ledetraad i det praktiske Spil; *„Schaakbibliothek“* [2]), et alfabetisk ordnet Katalog over alle de Haandskrifter og Bøger, der udgjøre hans uhyre Samling — 2209 Stk.! — af Skakværker ɔ: Alt hvad der findes skrevet om Skakspillet; *„De Kerkvaders der Schaakgemeente“* [3]), der i systematisk Række bringer alle de Spilaabninger frem, som i den 300aarige Periode fra 1495—1795 forekommer hos Skakautorerne. Forf. har med altfor stor Paaskjønnelse af det Lidet, vi herhjemme har været i Stand til at udrette i Skakspillets Tjeneste, og med Overvurdering af den Plads, vi indtage blandt nordiske Skakvenner, givet dette Kildeskrift, hvortil vi senere ofte ville vende tilbage, følgende Dedikation paa Dansk:

»Helliget O. Malmqvists Minde, tilegnet Forkæmperne for det »nordiske Samfund, Søren Anton Sørensen i Aalborg, Govert »Nielsen og Vilh. Nielsen i Kjøbenhavn.«

for hvilken særdeles Opmærksomhed vi herved aflægge vor venligste Tak.

---

[1]) Berlin. Julius Springer. 1875.

[2]) Samtlige disse 4 Værker ere udkomne hos G. A. van Hoften. Utrecht 1875.

[3]) Utrecht Tussenbroek. 1875.

I England er der bl. andre Nyheder udkommet: ***English Chess Problems*** [1]) af Brødrene James Pierce og W. Timbrel Pierce, et Værk, der bestaaer af en udvalgt Samling, ialt 600, af engelske Forfatteres bedste Problemer, og som vi føle os forvissede om særlig fortjener at anbefales. Under „Opgaver" meddele vi som Nr. 394 en Prøve.

„*Nuova Rivista degli Schacchi*", den nye italienske Skaktidende, der i Aarets Løb er fremstaaet, have vi i vort Septemberhefte f. A. alt omtalt og skulle kun tilføje, at de efterfølgende Hefter vedblivende berettiger til en gunstig Dom. Skade er det dog, at man ikke i Italien kan bekvemme sig til den Selvopofrelse at kaste den saakaldte „frie Rokade" og „passare battaglia" overbord. I hvert Fald synes der ikke, selv om man nu „indtil videre" vil tolerere og optage Spil, baserede paa disse Regler, at være tilstrækkelig Anledning for Tidsskriftet til at udstrække denne Tolerance ogsaa til Analyser og lignende Studier, der have større Fremtids Betydning. Det er en Partikularisme, der er abnorm, og ikke fremmende for Skakspillet.

Derimod ere 2 Skaktidender ved Udgangen af Aaret gaaede ind, nemlig „*Oesterreichische Schachzeitung*" og „*City of London Chess Magazine*".

Det er med Beklagelse at vi meddele dette, thi hver paa sit Omraade, den første paa Problemets, den anden paa Partiets, hørte de ustridigen til de bedste, der existerede, og personlig følte vi os tiltalt af den rolige, klare og forstandige Holdning, der karakteriserede de tvende Hædersmænd, H. Lehners og W. N. Potters skaklige Virksomhed. De fik kun virket i kort Tid, men de arbejdede godt og fortjene Tak derfor.

[1]) London. Longmans & Co. 1876.

Partier.

---

288. Centrumsgambit.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 27/11 75.)

G. Nielsen mod **V. Nielsen + Ruben jun.,** der raadslaa.

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	d2—d4	e5+d4
3.	Lf1—c4	Sb8—c6
4.	Sg1—f3	Lf8—c5

Nu er Spillet en skotsk Gambit.

5.	c2—c3	Sg8—f6

Nu er Spillet forvandlet til Italiensk Parti med stærkeste Forsvar.

6.	e4—e5	. . .

Sikrere er c3+d4.

7.	. . .	Sf6—e4

Det stærkeste Modspil er d7—d5.

7.	Dd1—e2	. . .

Dette Træk seer meget fristende ud; men er ikke saa godt som Lc4—d5, hvorpaa der vilde følge:

7.	. . .	Se4+f2
8.	Ke1+f2	d4+c3
9.	Kf2—g3 !	c3+b2
10.	Lc1+b2	Sc6—e7

og Hvid vil i denne Stilling med Officeren mod 3 Bønder være i Fordel.

	Hvid.	Sort
7.	. . .	d7—d5
8.	e5+d6	Lc8—f5 !
9.	0—0	. . .

Lasa udfører her d6+c7, men til Fordel for Sort.

9.	. . .	0—0
10.	Lc4—d5	d4—d3
11.	Dd2+d3	Se4+d6

Se4—g3 er neppe godt; thi:

12.	Dd3—c4	Sg3+f1
13.	Dc4+c5	Lf5—d3
14.	Lc1—g5	Dd8+d6
15.	Dc5+d6	c7+d6
16.	Sb1—a3	o. s. v.

12.	Dd3—d2	Lf5—e4

Sort har neppe her tilstrækkelig vurderet Hvids næste stærke Træk, der frigjør Spillet. Det simple Træk Dd8—d7, hvorved a-Taarnet ogsaa gjøres mobilt, medens Hvid skal have Vanskelighed med at faa sin Dronningfløj ud, havde upaatvivlelig været godt.

13.	Sf3—g5 !	Le4+d5
14.	Dd2+d5	Lc5—b6
15.	Dd5—d3	. . .

Hvid gjennemfører nu Slutspillet meget energisk:

15.	. . .	g7—g6

Hvid.	Sort.
16. Dd3—h3	h7—h5
17. Lc1—f4	Sd6—f5
18. Sb1—d2	Sc6—e5
19. Lf4+e5	Dd8+g5

At slaa den anden Springer havdė været endnu fordærveligere.

Hvid.	Sort.
20. Sd2—e4	Dg5—h4
21. Sc4—f6†	

og Hvid vinder Kvaliteten og sluttelig Spillet.

---

289. Gambit i Baghaanden.

(Spillet i Kjøbenhavn 1870.)

S. A. S. Hvid.	From. Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Lf1—c4	f7—f5
3. d2—d3	. . .

Den stærkeste Fortsættelse. Hvid har et Træk forud for Stillingen, der fremkommer i det bedste Forsvar mod „ikke modtaget Gambit".

3. . . .	Sg8—f6
4. Sg1—f3	. . .

Her havde f2—f4 været stærkere.

4. . . .	c7—c6 !

Bedst. Sort søger at slaa ind paa en for ham gunstig Variant af det Philidorske Springerspil. Det drejer sig om at tvinge d-Bonden 2 Skridt frem.

5. Sb1—c3	Lf8—b4
6. Lc1—g5	h7—h6
7. Lg5+f6	Dd8+f6
8. 0—0	d7—d6
9. Sc3—e2	g7—g5

Vi skulle lade staa hen, om dette Rokadeangreb er korrekt. Det tager sig godt og stærkt ud og gjør det tvingende nødvendigt for Hvid at forsøge et Gjennembrud paa Midten.

10. c2—c3	Lb4—a5
11. d3—d4	e5+d4
12. e4+f5	. . .

Indledningen til en ret vel anlagt Manøvre.

12. . . .	d6—d5
13. Lc4+d5 !	c6+d5

Paa Lc8+f5 følger 14 : Se2+d4, og Hvids Angreb vil ogsaa da vanskelig kunne modstaaes.

14. Dd1—a4 †	Sb8—c6
15. Se2+d4	La5—b6
16. Ta1—e1 †	. . .

Det havde ligget nok saa nær at benytte Kongetaarnet; Hvid

Hvid.	Sort.

vil imidlertid sikre sig mod eventuelle Ofre paa f2.

16. . . . Ke8—f8

Konge til d8 havde maaske været nok saa godt.

17. Da4—a3 † Kf8—f7

Sc6—e7 havde gjort noget længere Modstand, men vil dog sluttelig vise sig som utilstrækkelig.

	Hvid.	Sort.
18.	Sd4+c6	b7+c6
19.	Sf3—e5 †	Kf7—g7
20.	Se5—g4 !	

Dette simple Træk ruinerer fuldstændig Sorts Spil, der ogsaa her blev opgivet. Paa Df6—f8 følger nemlig Te1—e7 † samt Da3—d6 o. s. v.

---

290. Kieseritzky-Gambit.

(Spillet i Kjøbenhavns Skakforening d. 5/1 69.)

	G. Nielsen. Hvid.	Severin Bergh. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	h2—h4	g5—g4
5.	Sf3—e5	Sg8—f6
6.	Lf1—c4	d7—d5
7.	e4+d5	Lf8—d6
8.	d2—d4	Sf6—h5
9.	Sb1—c3 !	Sh5—g3
10.	Th1—g1	Dd8—f6

Et ret mærkeligt Tempotræk!

11. Sc3—e2 Df6+h4

Nu slaaer Sort, da han kan forstyrre Hvids Rokade.

12.	Lc1+f4	Sg3+e2†
13.	Ke1+e2	Lc8—f5
14.	Dd1—f1	Sb8—d7

	Hvid.	Sort.
15.	Se5+f7	. . .

Vel spillet; Hvid formaaer dog ikke ligeoverfor Modstanderens korrekte Spil vedblivende at opnaa nogen Overvægt i Stillingen, ligesaalidt som at forhindre Sorts Rokade til den lange Side.

15.	. . .	Dh4—e7 †
16.	Sf7—e5	Sd7+e5
17.	d4+e5	Ld6+e5
18.	Lf4+e5	De7+e5 †
19.	Ke2—d2	0—0—0 !
20.	Ta1—e1	De5—d4 †
21.	Kd2—c1	

Begge Parter staa nu i materiel Henseende fuldstændig lige, og den øjeblikkelig friere Stilling, som Sort har, vil

Hvid.	Sort.

Mange maaske finde mer end opvejet ved Hvids stærke d-Bonde. Ikke desmindre for-

Stilling efter Hvids 21. Træk.

cerer den svenske Mester, der desværre altfor kort skulde være vor Gjæst, herfra Spillet til Vinding med en i Sandhed mesterlig, allerede i forrige Træk anlagt, dybt skjult Kombination, der alene vilde være tilstrækkelig til at vise den høje Rang, han indtog.

21.	...	Lf5+c2!
22.	Kc1+c2	...

Hvid.	Sort

Slaaer Kongen ikke, gaaer Løberen uanfægtet tilbage til g6, og det er indlysende, at Hvid med en Bonde mindre har en miserabel Stilling.

22.	...	Th8—f8
23.	Df1—d3	Tf8—f2†
24.	Kc2—b3	...

Paa Kc2—d1 vinder Sort med Dd4+b2, og paa Te1—e2 bliver Sort ogsaa ved 24. Tf2+e2†; 25. Dd3+e2 Dd4+g1 afgjort i Fordel.

24.	...	Dd4+b2†
25.	Kb3—a4	b7—b5†
26.	Lc4+b5	Db2+a2†
27.	Ka4--b4	Tf2—b2†
28.	Kb4—c5	Da2—a5
29.	Te1—e6	...

Der gives kun Forhalingstræk, ingen Redning for Hvid.

29.	...	Da5 – b4†
30.	Kc5—c6	Td8—d6†
31.	Te6+d6	Db4+d6‡

291. Uregelmæssigt Parti (Westm. Papers.)

(Spillet i London d. 6/11 75 [1]).

Noterne ere af Zukertort.

W. N. Potter. Hvid.	Zukertort. Sort.
1. d2—d4	d7—d5
2. e2—e3	Sg8—f6
3. Lf1—d3	e7—e6
4. Sg1—f3	c7—c5
5. 0—0	Sb8—c6
6. a2—a3	...

c2—c4 var at foretrække.

6. ...	Lf8—d6
7. Sb1—c3	b7—b6
8. b2—b3	0—0
9. Lc1—b2	Lc8—b7
10. Dd1—e2	Ta8—c8
11. Te1—d1	...

Det er nødvendigt at holde a-Taarnet i Reserve for Dronningfløjen.

11. ...	c5+d4

Det rette Øjeblik til at slaa, da det tilintetgjør Hvids Plan om at aabne d-Linien.

12. e3+d4	Tf8—e8

Dette og det næste Træk tilsigter at tvinge e-Bonden frem.

13. Sc3—b1	Dd8—c7
14. Td1—e1	Sf6—e4
15. Sb1—d2	...

Paa Ld3+e4 kan følge:

Hvid.	Sort.
15. ...	d5+e4
16. De2+e4	Sc6—e5
17. De4—e2	Se5+f3 †
18. g2+f3	Ld6+h2 †

og Sort har en langt overlegen Stilling.

15. ...	f7—f5
16. g2—g3	Te8—f8
17. c2—c4	Dc7—f7

Derved faaer Hvid Lejlighed til ved en større Afbytning at bringe sit Spil paa Fode igjen. Kg8—h8 havde været det rigtige Træk.

18. c4+d5	e6+d5
19. Sd2—c4 !	...

Hvid benytter sig strax af Sorts fejlagtige 17de Træk.

19. ...	Sc6+d4 !

Bedst; paa Ld6—b8 bliver Hvid i Fordel ved Sc4—e5 o. s. v.

20. Sf3+d4	d5+c4
21. Ld3+c4	Lb7—d5
22. Lc4+d5	...

Her vilde, som Potter selv bemærkede, Sd4+f5 have været det bedste Træk.

22. ...	Df7+d5
23. De2—f3	...

Et meget godt Træk, som gjør lige Spil.

23. ...	Ld6—c5

[1]) Af Matchen mellem Zukertort og Potter, der blev vunden af Førstnævnte med 4 vundne mod 2 tabte og 8 Remispartier.

Hvid.		Sort.
24.	Ta1—d1	Tc8—e8
25.	b3—b4	Lc5+d4
26.	Lb2+d4	. . .

Havde Taarnet slaaet, svares med Dd5—a2.

26.	. . .	Dd5—f7
27.	Df3—d3	Se4—g5
28.	f2—f4	Te8+e1 †
29.	Td1+e1	Sg5—e4
30.	Ld4—e5	Tf8—c8

Nødvendigt for at forhindre Te1—c1—c7.

Hvid.		Sort.
31.	g3—g4	Df7—g6
32.	g4—g5	Dg6—f7
33.	Te1—d1	Df7—a2
34.	Dd3—d5 †	Da2+d5
35.	Td1+d5	Tc8—c1 †
36.	Kg1—g2	Tc1—c2 †
37.	Kg2—f1	Tc2—d2
38.	Lc5—d4	Td2—d1 †
39.	Kf1—g2	Td1—d2 †
40.	Kg2—f1	remis.

---

292. Centrumsgambit.

(Konsultationsparti, spillet i den filologiske Klub i Livorno Septb. 1874.)

Noterne hidrøre fra „Rivista degli Schacchi.“

M. B. og O. V. Hvid.		E. O. og G. C. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	d2—d4	e5+d4
3.	Dd1+d4	. . .

I denne Spilaabning plejer at følge 3Lf1—c4. Discarts Angreb i denne Gambit er saaledes:

3.	Lf1—c4	Lf8—b4 †
4.	c2—c3	d4+c3
5.	b2+c3	Dd8—f6
6.	c3+b4	o. s. v.

3.	. . .	Sb8—c6
4.	Dd4—d1	d7—d6
5.	Lf1—d3	Sg8—f6
6.	Sb1—c3	Lc8—e6

Hvid.		Sort.
7.	Sg1—f3	h7—h6
8.	Lc1—f4	. . .

Formodentlig for at føre Kongebonden frem. Vi tro imidlertid, at det havde været bedre at trække Løberen til e3 eller rokere.

8.	. . .	Lf8—e7
9.	0—0	. . .

(italiensk, med Kongen paa h1, Taarnet e1.)
Det havde vistnok været bedre at sætte Taarnet paa f1, hvilket fremgaaer af de følgende Træk.

9.	. . .	Dd8—d7

Hvid.		Sort.
10.	e4—e5	Sf6—g4
11.	Dd1—d2	g7—g5

Sort, der har Rokaden til den lange Side i Baghaanden, kan rolig paabegynde et Angreb paa Kongesiden.

12,	Lf4—g3	d6—d5

For at forhindre Sc3—e4.

13.	h2—h3	h6—h5

Sort lader Springeren staa i Slag for des kraftigere at kunne fortsætte Angrebet.

14.	Sf3+g5	0—0—0

(italiensk, Kb8, Te8.)

Hvid.		Sort.
15.	Ld3—b5	Le7+g5
16.	Dd2+g5	Te8—g8
17.	Dg5—d2	h5—h4
18.	Lg3—f4	d5—d4
19.	Sc3—e4	Le6—d5
20.	Se4—c5	. . .

Hvids Stilling er meget kritisk. Det valgte Træk giver Sort Lejlighed til at ende Partiet paa en glimrende Maade.

20.	. . .	Sg4+f2 †
21.	Dd2+f2	Dd7+h3 †
22.	Lf4—h2	Tg8+g2
23.	Sc5—d7 †	Kb8—a8
24.	Df2—g1	Tg2—h2‡

---

293. Evansgambit (Reunion),

(Spillet i Columbia d. 3/7 75.)

Noterne ere af Hotchkin.

	J. G. Gibbs. Hvid.	J. E. Orchard. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5+b4
5.	c2—c3	Lb4—a5
6.	0—0	Sg8—f6
7.	d2—d4	0—0
8.	Sf3+e5	Sf6+e4
9.	Se5+f7	Tf8+f7
10.	Lc4+f7 †	Kg8+f7
11.	d4—d5	. . .

Skak paa h5 vilde vi have foretrukket her.

Hvid.		Sort.
11.	. . .	Sc6—e7
12.	Dd1—a4	La5+c3
13.	Sb1+c3	Se4+c3
14.	Da4—c4	Se7—d5

Sort gjennemfører Attaken i en meget kraftig og afgjørende Stil.

15.	Lc1—b2	b7—b5
16.	Dc4—d3	b5—b4
17.	Dd3+h7	Lc8—b7
18.	Ta1—d1	Dd8—g5
19.	Td1—d3	

Sort forkynder Mat i 3 Træk. Det er ikke ofte, at man i det praktiske Spil seer en saa smuk Mat.

294. **Spansk Parti** (Dubuque Ch. J.)

(Spillet i New-York 1875.[1])

Noterne ere af C. O. Becker.

	Alberoni. Hvid.	**Mason.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—b5	a7—a6
4.	Lb5—a4	Sg8—f6
5.	d2—d3	...

Dette Anderssenske Angreb er Hvids stærkeste Fortsættelse.

5.	...	Lf8—c5 !
6.	c2—c3	b7—b5
7.	La4—b3	d7—d5
8.	e4+d5	Sf6+d5
9.	h2—h3	0—0
10.	0—0	Lc8—e6
11.	Sb1—d2	Sd5—f4

For tidligt; Sort antog han kunde vinde Dronningbonden.

12.	Lb3—c2 !	f7—f5
13.	Sd2—b3	Lc5—b6
14.	d3—d4	Sf4—d5

Sort opgiver Kongebonden; den kunde være forsvaret ved Sf4—g6, men Hvids Stilling var da bleven bedst.

15.	d4+e5	f5—f4
16,	a2—a4!	b5+a4
17.	Ta1+a4	h7—h6
18.	c3—c4	...

Hvid spiller paa at vinde endnu en Bonde, men han kan ikke holde dem begge.

	Hvid.	Sort.
18.	...	Sd5—b4
19.	c4—c5	Sb4+c2
20.	Dd1+c2	Lb6—a7
21.	Lc1+f4	Dd8—d5

Et meget stærkt Træk, der idetmindste vinder den ene af Bønderne tilbage.

22.	Sb3—d4	...

Paa Sf3—d2 vilde følge Ta8—b8!

22.	...	Sc6+d4
23.	Sf3+d4	...

Taarnet skulde have slaaet; imidlertid beholder Sort selv da nogen Overvægt i Stillingen, der nok opvejer den tabte Bonde.

23.	...	Le6—d7 !

Havde Sort slaaet Løberen med Taarnet, gaaer Partiet tabt; nemlig:

24.	Sd4+e6	Tf4+a4
25.	Se6+c7	Dd5—c4
26.	Dc2+c4	Ta4+c4
27.	Sc7+a8	Tc4+c5
28.	Tf1—a1	o. s. v.

Hvid vinder.

24.	Sd4—f3	Ld7+a4
25.	Dc2+a4	La7+c5
26.	Lf4—d2!	Ta8—d8

[1]) Af en Match paa 11 Partier mellem de stærke Spillere Mason og Alberoni, vunden af Førstnævnte med 7 mod 1 og 3 remis.

Hvid.	Sort.
Havde Taarn slaaet Springer, vinder derimod Hvid.	
27. Ld2—c3	Dd5—e6
28. Tf1—a1	Td8—d3
29. Da4+a6	Td3—d1 †
30. Kg1—h2	De6+a6
31. Ta1+a6	Lc5+f2

og efter en lang, velført Kamp gjorde Sort sin ganske vist kun ringe materielle Overvægt gjældende, og vandt.

Løsninger

af Opgaverne til Juli—September 1875).

339. Af Berger. Mat i 3 Træk. — 1. Se4, Sd5!; 2. De5† Ke5; 3. Sf3 ‡ med flere smukke Varianter, som fortjene at studeres. — Rigtig løst af Maurus („smuk og tiltalende, flere vanskelige Varianter og i det Hele et rigtig godt Problem"), F. W. Blehr i Kristiania, Chr. W., J. B., Stockholm, Norby, F. S. i Aalborg.

340. Af Berger. Mat i 3 Træk. — 1. Lc8, Df1; 2. Te2 † K∞; 3. La6 ‡. — Rigtig løst af Maurus („et overordentligt nydeligt og vanskeligt første Træk; Opgaven bliver end sværere ved de mange Forførelsesspil; selvfølgelig er det ikke en uvæsentlig Mangel ved denne Opgave, at ikke engang Hovedvarianten har en fuldkommen ren Matstilling"). Th. Jensen („første Træk meget skjønt og sindrigt, flere af Varianterne særdeles skjønne"), Chr. W., Norby, F. S.

341. Af Berger. Mat i 4 Træk. — 1. Kg6, Tc1; (A, B.) 2. Kh5, Sf3; 3. Df4 †, Kf4; 4. Sg6 ‡. 1 . . . (A) Kd6; 2. Kf5 †, Kc5; 3. Dd6, ∞; 4. D. el. L ‡. 1 . . . (B) Tf3; 2. Db8†, Kf4; 3. Kh5, ∞; 4. D el. S ‡. — Rigtig løst af Maurus („lig Nr. 340 i Vanskelighed og Elegance, men har samme Svaghed m. H. t. urene Matstillinger. Hele Sendingen rigtig god og værdig til første Pris"), F. S., Norby, Chr. W.

342. Af Gold. Mat i 2 Træk. — 1Sh5 og 2 Mat. — Rigtig løst af Wetterstrand, Th. Jensen („for mange Dobbelttræk! en Totrækker bør være i alle Hjørner helt og fuldt korrekt"); Maurus („Ikke værd sin Plads udenpaa Bindet"), Chr. W., Blehr („fornøjeligere at løse end 2 Træks Opgaver i Almindelighed").

343. Af Allegri. Mat i 2 Træk. — 1. Sd4, Lc5; 2. Dc6†, Kd4; 3. De4 ‡. — Rigtig løst af Wetterstrand, Maurus („en lille let, men net Opgave"), Blehr, Chr. W.

344. Af Malmqvist. Mat i 3 Træk. — 1. Th6, Kc6; 2. Le4†, Sd5; 3. Se5 ‡. — Rigtig løst af Th. Jensen („Apparatet temmelig stort; hvad der er Hovedtanken springer ikke ret frem, skjøndt flere Varianter ere smukke nok"). Maurus („meget god; dog uren Matstilling"), Blehr („Stillingen noget tung; ikke vanskelig at løse"), Chr. W., Norby.

345. Af Th. Jensen. Mat i 4 Træk. — 1. Tf2, Lf2; (A) 2. Df5, Ke3; 3. Dd3†, Kf4; 4. Se6 ‡. 1... (A) Kc5; 2. Td2, Le3; 3. De3 o. s. v. — Rigtig løst af Chr. W., Norby, Maurus („som saa mange af denne Forfatter, fortrinlig og fint anlagt").

346. Af A. Arnell. Mat i 4 Træk. — 1. Dd2, Sd3 (!); 2. Db4, Sb4, 3. Tf5†, K∾; 4. S gjør Mat. — Rigtig løst af Chr. W., Norby, Maurus („en fin Ide paa denne Maade at afskjære Tavlet b4"), Blehr („temmelig vanskelig, mange og smukke Matvendinger i Hovedspillet").

347. Af Wennberg. Selvmat i 4 Træk. — 1. Ka5†; 2. Kb6; 3. Tb3†; 4. Dc7, Tb3 ‡. — Rigtig løst af Hfm. i Stockholm, Chr. W., Norby.

348. Af Johne. Mat i 2 Træk. — 1. Sf6 og 2. ‡. — Rigtig løst af Wetterstrand, Maurus („en vanskelig 2 Trækker"), Blehr, Chr. W.

349. Af Healey. Mat i 3 Træk. — 1. Da7†, La7; 2. La6 ∾; 3. Se2 ‡. — Rigtig løst af Maurus („Denne smukke og svære Opgave lider dog af Fejl: 1. Skak i første Træk; 2. urene Matstillinger"), Blehr („nydelig, trods Skakken i første Træk ikke let") Norby, Chr. W.

350. Af Barbier. Mat i 3 Træk. 1. Ld4, Kd4; 2. Lb7, Ke4 eller Be4; 3. Tc4 eller Sc6 ‡. — Rigtig løst af Wetterstrand, Chr. W., Maurus („et ganske overordentlig nydeligt og godt Problem, som det er en stor Fornøjelse at løse"), Blehr („meget net").

351. Af Thompson. Mat i 3 Træk. — 1. Tg2, fg; 2. Lc7†, Kc7; 3. Df4 Mat. — Rigtig løst af Maurus („meget almindelig"), Blehr („udmærket vakker, drillende og ikke let at løse"), Norby, Chr. W.

352. Af Grosdemange. Mat i 4 Træk. — 1. Tb3, f2 (!); 2. Ld6, Le4; 3. Se3†, Kd4; 4. Lc5 Mat. — Rigtig løst af Chr. W., Norby.

---

353. Af Wilmers. Mat i 4 Træk. — 1. Sf4, f4 (!) 2. Sf3†, Ke4; 3. Dg6†, Kf3; 4. Ld5 Mat.[1]) — Rigtig løst af Maurus, Blehr, Chr. W., Norby.

354. Af Andrews. Mat i 4 Træk. — 1. Lh5, Sh5 (!); 2. De1, Ld4† (a); 3. d4 †, ligeg.; 4. D gjør Mat. 2. (a) Kd6; 3. Dg3†; 4. D Mat. — Rigtig løst af Fr. G. i Upsala, F. W. Blehr i Kristiania, Chr. W., F. S. i Aalborg.

355. Af Andrews. Mat i 4 Træk. — 1. Le1, e2 (!); 2. Dd4, Sfd4; 3. Lh4†, Th4; 4. f8D Mat. — Rigtig løst af Fr. G. i Upsala, Chr. W., F. S., Norby.

356. Af Andrews. Mat i 4 Træk. — 1. Dc5, Tb4 (!); 2. Sc2, c2; 3. Sd5, ligeg.; 4. D gjør Mat. — Rigtig angivet af Fr. G. i Upsala, Chr. W., F. S., Norby.

357. Af Bayer. Mat i 3 Træk. — 1. Sc3, Kd6 (!); 2. Dc6†, Kc6 l. K∾; 3. b5 Mat l. D Mat. — Rigtig løst af Fr. G. i Upsala. Blehr i Kristiania, Chr. W.

358. Af Bayer. Mat i 4 Træk. — 1. Da8, b5 (!); 2. Da2†, Ke4; 3. Dg8, ∾; 4. D Mat. — Rigtig løst af Fr. G. i Upsala („Dronningmanövren a8—a2—g8—g2 särdeles elegant"), Chr. W., F. S., Norby.

359. Af Bayer. Mat i 4 Træk. — 1. Lf6, Sf6 (!); 2. Se5†, Kd5 (a); 3. Sc4†, K∾; 4. S l. T gjør Mat. 2. (a) Kb5; 3. Sc7†, K∾; 4. Tf6 Mat. — Rigtig løst af Fr. G. i Upsala, Chr. W., Norby, F. S.

360. Af Brødrene B. & R. Mat i 2 Træk. — 1. Dh1 og 2. Mat. — Rigtig løst af S. Knudsen i Tværsted, Fr. G. i Upsala, Blehr i Kristiania, Chr. W.

361. Af Blehr. (Med hv. Taarn paa g4 i. S. f. paa f4). — Mat i 3 Træk. — 1. d4, e3; 2. Lg1; 3. Mat. — Rigtig løst af Fr. G. i Upsala, Brødrene B. & R. i Upsala, Knudsen, Chr. W.

362. Af Wennberg. Mat i 3 Træk. — 1. Lh4, Kd6; 2. Sd3; 3. Tb6 Mat. — Rigtig løst af Fr. G. i Upsala, Brødrene B. & R. i Upsala, Knudsen, Blehr i Kristiania („Ganske net, men Matstillingen falder snart i Øjnene og som Følge deraf let"), Chr. W.

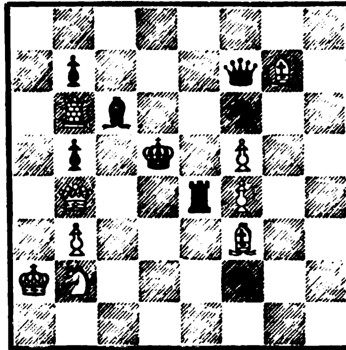
---

[1]) Dette vakre Hovedspil synes at kunne omgaaes ved 2. Dc5†, Kf6; 3. Kg8 og 4S Mat, som F. W. Blehr i Kristiania har angivet.
A. A.

Fra Festen for Nordenskiöld.[1])

N.

Svart.

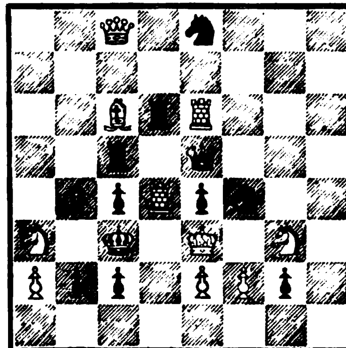

Hvit.

Matt i tredje draget.

Ett schackmonument.

Svart.

Hvit.

Matt i femte draget.

---

[1]) Venligst tilsendt os af R. Sahlberg, der er Forfatter til den særdeles vellykkede Sang, medens Opgaverne stamme fra Hafstrøm.

Man ofta ju liknat har menniskolifvet
Ett „schackspel“ der slumpen ej spelar sin rol,
Der utslag af kraften, den egna, är gifvet,
Der tanke, beräkning, blott vinner sitt mål.

Det gifs många spelsätt, att spela det spelet;
En „drager“ försigtigt — en annan med mod.
En „uppger partiet“ — men hvad var då felet?
Jo — konsten att spela't — han rätt ej förstod.

Vi helsa nu åter en kämpe, som vunnit
„Partiet“, trots hindren, som fanns i hans väg,
Som spelte sitt „gambit“ tills målet han hunnit;
I detta han „offrar“ sig sjelf — aldrig feg!

Ja, „spelet du spelte“, ej *„omdrag“* du gjorde;
Nej *framåt* var lösen — med lif och med blod!
Och „feldrag“ man om dig än aldrig försporde,
Men „dragen de starka“ du gjorde med mod.

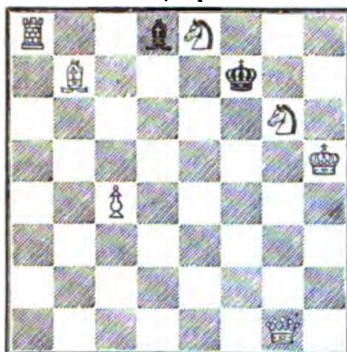
På „fälten“ *de hvita* du helst älskar strida,
Der norrskenet flammar — der dagen är kort,
Och björnarna hvita, som spärr mot dig rida,
Du slår „en passant“ från schackbrädet bort.

Mot „Tornen“ af isberg du djerft synes hasta
En Thor uti Norden — i storm och i snö
Vägbrytare är du! — och ämnar ej rasta
Förr'n spelet du slutat vid nordpolens ö.

Ja! må det ej blifva „partiet det sista“,
Som nyss upp i Norden du vunnit, till slut
Vi önska! Vid „slutspelet“ sedan vi rista
Att *Nordpols-„Problemet“* du rätt „tagit ut“.

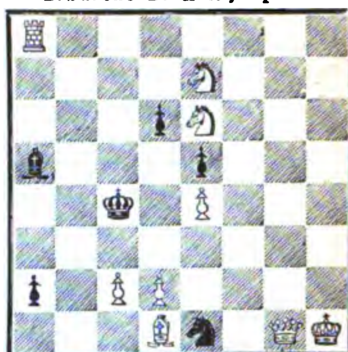
Opgaver.

387.
Fr. G., Upsala.

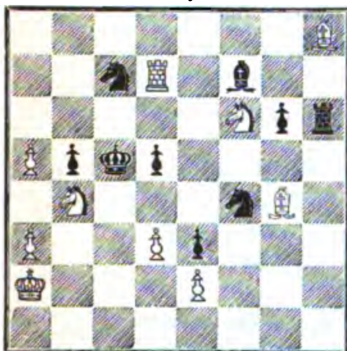
Mat i 2 Træk.

388.
Brødrene B. & R., Upsala.

Mat i 3 Træk.

389.
Th. Jensen, Ranum.

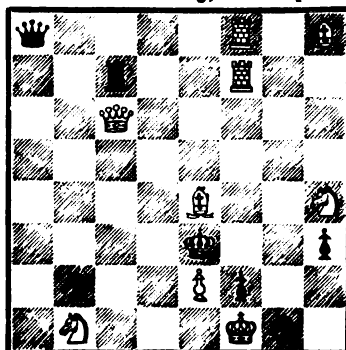
Mat i 3 Træk.

390*.
A. Arnell, Gøteborg.

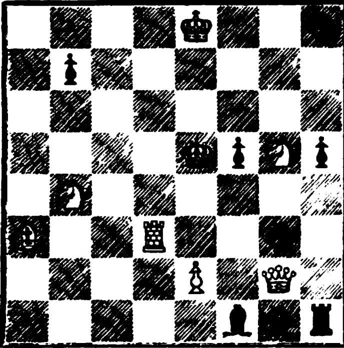
Mat i 4 Træk.

391.
C. F. Wennberg, Barnarp.

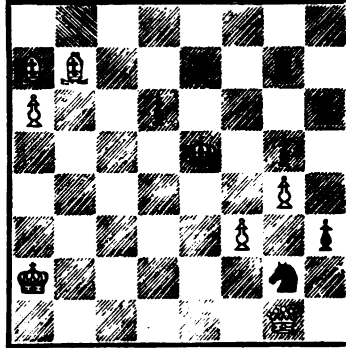
Selvmat i 3 Træk.

392.
J. V. Pilnaczek, Prag.
(Deutsche Schachz.)

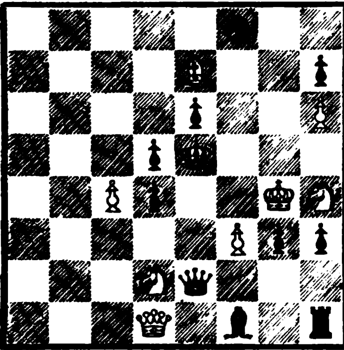
Mat i 3 Træk.

393.
G. B. Valle.
(Nuova Riv. degli Schacchi.)

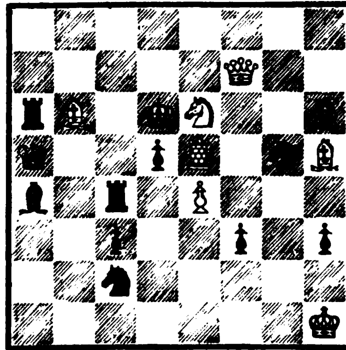
Mat i 3 Træk.

394.
R. B. Wormald.
(English Chess Problems.)

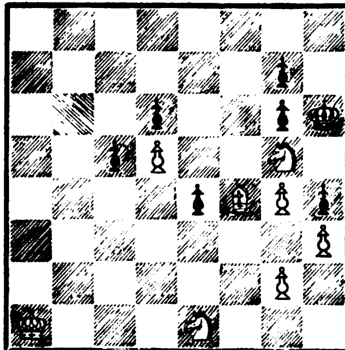
Mat i 3 Træk.

395.
G. E. Carpenter.
(Reunion.)

Mat i 4 Træk.

396.
Konrad Bayer.
(Østerr. Schachz.)

Mat i 6 Træk.

Brevvexling.

F. W. B. i Kristiania, M. i Verninge, Brødrene B. & R. i Upsala, A. D. & Th. S. i Aalborg, P. H. i Roskilde, A. W. i Kjøbenhavn, H. M. i Porsgrund, B. i Randers, D. O. B. i Hadeland, S. S. i Drammen, Breve modtagne med Tak.

Fr. G. i Ackkärn. Hjertelig Tak for Deres venlige Brev med Opgaver og Løsninger. Det antydede Spil var netop Løsningen af 370, der imidlertid har en kedelig Biløsning.

H. C. V. i Viborg, P. H. i Roskilde, Chr. W. i Kjøbenhavn og S. K. i Tversted, Løsninger til Oktober—Novemberheftet med Tak modtagne.

J. J., Christiania. Det glædede os meget at se Deres Udtalelse om Analysen, og i næste Hefte vil De i Skaktidenden finde Sagen fremdraget og undersøgt.

Edm. Humphreys. Problem thankfully received.

H. M. i London. Vi skulle snart vende tilbage til denne Sag.

O. M. i Gøteborg. Nogle af Opgaverne skulle anvendes. Tak!

C. A. L. Leipzig? Under hvilken Adresse ønsker De Skaktidenden pro 1876 tilsendt?

A. M. B. Upsala $^{17}/_{12}$ 75. Svar direkte afgaaet.

A. v. d. L., Arnheim. Brevkort med den saa bedrøvelige Efterretning lige modtaget. Svar afgaaer direkte.

W. H. H., Watertown. Megen Tak for de os gjennem Deres udmærkede Blad tilgaaede Oplysninger om Murphy og for Deres Løfte om pr. Brev at suplere disse.

R. S., Stockholm. Ogsaa G. N. takker venligst for det Tilsendte, men savner Meddelelse om Telegrafpartiet.

Stadgar[1])

för

Stockholms Schacksällskap,

antagna på allmän sammankomst den 14 November 1868.

§ 1.

Sällskapets ändamål är att bilda en föreningspunkt för älskare af Schackspelet, att befrämja ökad insigt och färdighet i detta spel, samt att utbreda intresset derför.

Inom Sällskapet må intet annat spel än Schack öfvas.

§ 2.

Sällskapets Ledamöter ega tillträde till en för dess ändamål afsedd lokal, hvilken hålles för dem öppen på de tider, som Sällskapet på första allmänna sammankomst i Oktober månad bestämmer.

---

[1]) Det var morsomt for os, endnu inden Januarheftet havde forladt Pressen, gjennem Sekretæren for Stockholms Skakselskab, R. Sahlberg, at modtage denne Forenings Love og Spilleregler. De sidste stemme i alt Væsentligt med de i den civiliserede Verden, undtagen Italien, vedtagne og saaledes ogsaa med de Regler, der her i Tidenden findes i 1ste Aargang Side 2, og det vil derfor ikke være nødvendigt at gjentage dem. Lovene derimod er det os en Fornøjelse at gjengive og saaledes bringe til almindelig Kundskab. Af Sahlbergs øvrige interessante Meddelelser fremgaar det, at vor Angivelse i Januarheftet om Foreningens Styrelse var rigtig, men tillige, at Foreningens Medlemsantal langt overgaar hvad vi havde troet muligt, nemlig ikke mindre end 80 ɔ: dobbelt saamange som Kjøbenhavns Skakforening. Selskabet forsamler sig i denne Tid hver Dag, undtagen Søndag og Mandag, i „Källaren Berzelius andra rum."

§ 3.

1. Sällskapets angelägenheter vårdas af en Styrelse, hvilken består af: en Ordförande, en vice Ordförande, en Skattmästare, och en Sekreterare.

2. Desse embetsmän väljas på hvarje Högtidsdag, eller eljest, när någon ledighet ibland dem uppkommer, på af Styrelsen ofördröjligen derefter utsatt almän sammankomst.

§ 4.

1. Styrelsen eger att, utan Sällskapets hörande för hvarje särskildt fall, bestämma om löpande utgifter för detsammas räkning, äfvensom, efter anmälan, invälja nya Ledamöter.

2. I frågor deremot, som röra: a) ändring af Stadgarne, b) uteslutning af Ledamot, derest sådant kan ifrågakomma, och c) bestämmande af extra afgifter, åligger det Styrelsen att förut på allmän sammankomst inhemta Sällskapets beslut.

§ 5.

Ordföranden leder öfverläggningarne vid alla sammankomster inom Sällskapet.

Vid förfall för Ordföranden inträder vice Ordföranden i hans befattning.

I händelse af samtidigt förfall för båda eger Sällskapet att inom sig utse en tillfällig Ordförande.

§ 6.

Skattmästaren uppbär och förvaltar alla till Sällskapets kassa ingående kontanta medel, besörjer dess ekonomi, och har tillsyn öfver dess egendom, med undantag af archivet.

§ 7.

Sekreteraren förer protokoll vid sammankomsterna, ombesörjer alla från Sällskapet eller Styrelsen utgående skrifvelser, och har tillsyn öfver Sällskapets archiv, hvilket bör, om möjligt, i dess lokal förvaras.

§ 8.

Sällskapets räkenskaper och Styrelsens förvaltning granskas för hvarje schackår utaf 2 Revisorer, hvilka böra af Sällskapet utses på allmän sammankomst i April och till hvilka alla räken-

skaper, jemte förteckning öfver Sällskapets tillhörigheter, böra vara utaf Styrelsen aflemnade före den 15 derpåföljande Septbr.

§ 9.

1. Till Styrelsens enskilda sammanträden kallar Ordföranden. Till Sällskapets allmänna sammankomster utfärdar Styrelsen kallelse, hvilken bör under en veckas tid vara i Sällskapets lokal anslagen, äfvensom i lämpliga tidningar införd.

2. Der minst 5 Ledamöter skriftligen så begära, åligger det Styrelsen att ofördröjligen om allmän sammankomst föranstalta.

§ 10.

1. Sällskapets spelår räknas ifrån Oktober till Oktober. På allmän sammankomst i April bestämmer Sällskapet, huruvida det vill sammanträda under sommarmånaderna (Maj—September).

2. Sällskapet firar sin Högtidsdag i Oktober, på dag, som Styrelsen utsätter. På denna Högtidsdag hålles allmän sammankomst, hvarvid, utom löpande ärenden, 1) Revisorernas berättelse föredrages, 2) Sekreteraren afgifver Årsberättelse om Sällskapets verksamhet under det förflutna året, och 3) val af Styrelse för det ingångna schackåret förrättas.

§ 11.

1. För att vinna inträde i Sällskapet erfordras anmälan till Styrelsen genom någon förut varande Ledamot, hvarefter Styrelsen om den anmäldes inväljande beslutar.

2. Ny Ledamots namn skall i Sällskapets lokal anslås.

§ 12.

Utmärktare Schackspelare kunna af Sällskapet, efter förslag af Styrelsen, till Hedersledamöter inväljas.

§ 13.

Till hvarje efter någon af nästföregående två §§ invald Ledamot utfärdas ett af Styrelsen, å Sällskapets vägnar, undertecknadt Kallelsebref.

§ 14.

Utom hufvudstaden boende Schackspelare, hvilka såsom Riksdagsmän eller resande här vistas, erhålla, efter anmälan af någon Ledamot, fritt tillträde till Sällskapets lokal.

§ 15.

1. Hvarje enligt § 11 invald Ledamot erlägger, före den 1 December, emot qvitto af Skattmästaren, en årsafgift, hvars belopp för hvarje schackår bestämmes af Sällskapet på Högtidsdagen i Oktober.

2. Ledamot, som ej före den 1 December sin årsafgift inbetalt, anses hafva utträdt ur Sällskapet, men kan, emot samma afgifts erläggande, åter, utan förnyad anmälan, vinna inträde.

3. Ledamot, som upphör att vara bosatt i Stockholm, är från nämnda årsafgift befriad, men eger likväl rätt att fortfarande såsom Ledamot i Sällskapet qvarstå.

4. Hvarje Ledamot erhåller, kostnadsfritt, vid första årsafgiftens erläggande ett exemplar af Sällskapets Stadgar.

§ 16.

Förslag till ändring i dessa Stadgar må endast väckas å allmän sammankomst, men kan icke genast afgöras; utan skall frågan vara, såsom hvilande, under minst 14 dagars tid i Sällskapets lokal anslagen och först på nästa allmänna sammankomst kunna till afgörande företagas.

§ 17.

1. För fattande af beslut på allmänn sammankomst erfordras närvaro utaf minst 12 Ledamöter samt pluralitet af två tredjedelar.

2. Votering, der sådan begäres, skall ske med slutna sedlar

En Bemærkning til Løbergambiten.

Som Skaktidenden 1873 udviser, afsluttede vi under Afdeling C (Side 330) vor Analyse over Løbergambiten med Forsvarene **3. g7—g5** og 3. Sg8—f6, og udtalte om det første, g7—g5, „at dette Træk, der er det stærkeste i Springergambiten, var utilstrækkeligt her, da Hvid ved 4. h2—h4 kan hæve Betingel-

sen for dets Berettigelse: umiddelbar Dækning af Bonde f4. Vi havde paa denne Stilling, altsaa:

1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Lf1—c4	g7—g5
4.	h2—h4	. . .

tildels efter v. d. Lasa udført tvende Fortsættelser for Sort, nemlig 4. . . . h7—h6 og 4. . . . g5—g4, hvorved det viste sig, at Hvid fik bedst Spil, og endelig som en Anmærkning tilføjet, at hvis Sort spiller 4. . . . h7—h5, kan følge: 5. h4+g5 Dd8+g5; 6. Sg1—f3 Dg5+g2; 7. Th1—g1 Dg2—h3; 8. Lc4—f7† Ke8—d8; 9. Lf7+g8 og Hvid vinder. Det vilde sandsynligvis aldrig være faldet os ind, at der var en Hage ved denne lille Variant, hvis ikke en æret Korrespondent, Hr. J. Ihlen i Christiania i Slutningen af forrige Aar havde nedlagt en Indsigelse derimod, som vi herved tage til Følge.

Hr. Ihlen bemærker nemlig, at hvis Sort efter

4.	. . .	h7—h5
5.	h4+g5	Dd8+g5
6.	Sg1—f3	. . .

nu undlader Trækket Dg5+g2, som angivet i Texten, og i Stedet for spiller

6.	. . .	Dg5—g3†
7.	Ke1—f1	d7—d6

kan han ikke skjønne rettere, end at Sort, der saa virksomt kan anbringe sine Løbere paa g4 og h6, og som ogsaa hurtigt kan udvikle Kongespringer og Taarn, bliver i Fordel. Disse Bemærkninger maa vi finde lige saa træffende som rigtige, og det saa meget mere som en nøje Undersøgelse har vist os, at endnu en Faktor, hvorpaa Hr. Ihlen maaske ogsaa har tænkt, nemlig den hurtige Fremmarche med h-Bonden, vil være i høj Grad generende for Hvid, og det er derfor ogsaa vor Formening, at i den foran angivne Stilling efter Sorts 7de Træk er Baghaanden i Fordel. Der maa altsaa slaas Retraite og udfindes et bedre Træk for Hvid paa et eller andet Punkt. Fornuftigvis kan der ikke godt være Tale om andet end Hvids 5te Træk,

h4+g5, men ændres dette og indsættes i Stedet strax Sg1—f3, altsaa paa:

4.	...	h7—h5
5.	Sg1—f3	...

vil alt ogsaa vise sig at være i Orden. Vil nemlig Sort nu dække g-Bonden, kan det kun ske med Bonde eller Løber; paa 5. ... f7—f6 følger imidlertid 6. h4+g5 f6+g5; 7. Sf3—e5 og det er ikke til at se, hvorledes Sort skal redde sig; dækker Sort med Lh6, følger 6. Sf3—e5 Th8—h7; 6. Dd1+h5 og Hvid har overlegent Spil. Gaar endelig Sort forbi med Bonden:

5.	...	g5—g4

da sees det, at Hvid ved Sf3—e5 kan komme ind paa et Spil i Kieseritzkys Gambit [1]), der i Almindelighed ikke ansees gunstigt for Sort og, hvad der endnu er bedre, ved

6.	Sf3—g5	...

slaa ind paa Allgaier-Gambiten. Sort har nu her ikke det stærkeste Forsvar, h7—h6, til sin Raadighed og trækker derfor det korteste Straa, som følgende Variant, der, med enkelt Ændring, findes hos v. d. Lasa, udviser:

6.	...	Sg8—h6
7.	d2—d4	f7—f6
8.	Lc1+f4	f6+g5
9.	h4+g5	Sh6—f7!
10.	g5—g6	Sh7—d6
11.	Lf4+d6	c7+d6

Slaar Løberen rykker g-Bonden frem.

12.	Lc4—f7†	Ke8—e7
13.	0—0	...

Ogsaa Sb1—c3 giver et stærkt Angreb.

13.	...	Dd8—a5
14.	Lf7—d5	Ke7—d8

---

[1]) 1 e4, e5; 2. f4, f4, 3. Sf3, g5; 4. h4, g4; 5. Se5, h5; 6. Lc4 og det sees, at vi have den samme Stilling.

Gaar Kongen til e8, følger Dd1—c1, og den sorte Konge maa da strax til d8.

15.	Tf1+f8†	Th8+f8
16.	g6—g7	Tf8—e8
17.	b2—b4	Da5+b4
18.	Ld5—f7	Db4—b5
19.	e4—e5	og Hvid vinder.

1ste Udlignings-Turnering
i
Kjøbenhavns Skakforening.

I.

Erindrer De? Det var i Vimmelskaftet,
At vor Forening fæsted' først sit Bo.
Rundt om i Byen har vi siden havt det,
Selv Rundetaarn gardered' ej vor Ro.
Med Taarnet der vi kunde ej rokeret,
Og flytte skulde vi, den Sag var klar;
„Er ikke her et Værelse, møbleret?"
Vi spurgte da, og fik et Ja til Svar.

Med fremsynt Blik mod gyldne Tider rettet,
Vi drog herind i dette nye Hjem.
Et daadfuldt Liv os synes her forjættet,
Hvor Viddets Vaarsæd spirer frodigt frem.
Hvis Taarnets Tab en Enkelt vil fortryde,
Han vil dog skjønne, alting vel besét,
At vor Forening Fremgang her maa nyde
Og vinde sig en bedre Kvalitet.

Vel tindrer her jo en og anden Stjærne
I Løvens Tegn paa Snillets Firmament,
Men, ærlig talt, vi saa dog grumme gjærne
At der endnu var mange flere tændt.

Vel vandt med Glands paa Brætlands Ø de Danske
En problematisk Sejrskrands i Fjor,
Men gjærne slængte vi dog og vor Handske
Paa Brættets Tavl hen til den hele Jord.

Mens da vi her oprigtig Tak frembære
Til hver, der virker for vort ædle Spil
Og nidkjært hævder os den vundne Ære,
Et Løftets Bæger nu vi tømme vil:
At vi vil flittig hvæsse vore Klinger,
Og smedde Brynjer os af Kløgtens Staal,
Det sværge hver ved Løber, Taarn og Springer
Paa fyndigt, kort E2—E4=Maal.

Ovenstaaende kvikke lille Sang er skreven af **Motz**, Foreningens Kasserer, i Anledning af en festlig Sammenkomst, som Styrelsen havde foranstaltet den 13 Januar, og hvortil Skaktidendens Redaktør, der foreløbig har taget Ophold i Kjøbenhavn, havde modtaget Indbydelse som Gjæst. Største Delen af Foreningens Medlemmer havde givet Møde, og Festen fik med sin rige Afvexling af Taler og Skaaler, Sang og Musik, for ikke at tale om de mange mere eller mindre „geistreiche" Gambiter, et overordentlig livligt og muntert Præg, saa livligt at ikke engang en alvorligere Mellemakt, hvori Styrelsen udbad sig Medlemmernes Betænkning over et Forslag til en Udligningsturnering, kunde undgaa, rigtignok nærmest foranlediget ved den uforlignelige Humor, hvormed Næstformanden fremlagde Forslaget, at blive smittet af den løftede Stemning! Dette Forslag, med hvilket og de deraf fulgte Resultater vi nu ville beskjæftige os, indeholdt i det Væsentligste følgende Punkter:

„1. Der foreslaas spillet en Udligningsturnering, dels for at give de yngre Kræfter en passende Lejlighed til Øvelse i strængt Spil, dels for at give Bidrag til en skarpere Grænsebestemmelse af Medlemmernes indbyrdes Spillestyrke.

2. Der inddeles i 5 Klasser, Lige, Bonde og Træk, Bonde og 2 Træk, Springer, Taarn, saaledes at hver Klasse giver den nærmest efterfølgende Bonde og Træk forud.

3. De Deltagende opgive selv, i hvilken Klasse de ville

spille, men Styrelsen forbeholder sig Ret til, hvis det skjønnes at de have undervurderet sig, at sætte dem højere.

4. Turneringen falder i 2 Omgange. Til første Omgang afgjøres ved Lod, hvilke To og To der skulle spille sammen, og der fordres her to vundne Partier for at blive Sejrherre. De Vindende danne da Afdeling A, de Tabende Afdeling B, og 2den Omgang begynder. I denne spiller hver indenfor sin Afdeling et Parti med de øvrige Deltagere, og Antallet af de vundne Partier (Remis = ½) bestemmer Rækkefølgen.
5. Foreningen udsætter 4 Præmier, hvoraf 1ste og 2den tilkjendes dem, der have flest vundne Partier i A, 3die og 4de dem i B."

Dette Forslag fandt livlig Tilslutning, og der indtegnedes følgende 18 Deltagere, der efter enkelte Ændringer af Styrelsen klassificeredes saaledes:

1ste Klasse: P. Møller, Vilh. Nielsen og S. A. S.
giver Bonde og Træk forud til
2den Klasse: Dahl, Kjerumgaard, Krarup-Hansen, L. Petersen, Ruben sen. og Ruben jun.,
Bonde og 2 Træk til
3die Klasse: Borgen, Hartmann, Motz, Therkelsen,
Springer til
4de Klasse: Smith, Staal, Tranberg, og
Taarn til
5te Klasse Nordal-Grove, Rievers.

Allerede den næste Mødedag begyndte Kampen og af efterfølgende Skema vil man se Fordelingen og Udfaldet i 1ste Omgang:

Tranberg IV.	vinder	med	2	vundne	0	rem.	0	tabte	mod	Nordal-Grove V.
S. A. S. I.	„	„	2	„	0	„	0	„	„	Rievers V.
Ruben jun. II.	„	„	2	„	0	„	0	„	„	Hartmann III.
Motz III.	„	„	2	„	0	„	0	„	„	L. Petersen II.
Smith IV.	„	„	2	„	0	„	0	„	„	Staal IV.
Ruben sen. II.	„	„	2	„	1	„	0	„	„	Borgen III.
Therkelsen III.	„	„	2	„	0	„	0	„	„	Dahl II-
Krarup-Hansen II.	„	„	2	„	1	„	0	„	„	Vilh. Nielsen I.
P. Møller I.	„	„	1	„	2	„	0	„	„	Kjerumgaard II.

Den første Række Spillere ville altsaa i 2den Omgang høre til Afdeling A og kæmpe om 1ste og 2den Pris, den anden til Afdeling B og blive tildelt Præmierne 3 og 4.

Da det sikkert ogsaa udenfor Foreningen vil have sin Interesse at se nogle Prøver paa denne ejendommelige Kamp, vedføje vi nedenstaaende et Par af Partierne, til hvilke, som til lignende vi senere maatte bringe, vi imidlertid venligst bede Læserne tage alt det Hensyn, som den uhyre Forskjel i de Kæmpendes Spillestyrke gjør nødvendigt for ikke at komme til en ubillig Dom.

---

295. Udligningsparti.

(Spillet i Kjøbenhavns Skakforening d. $^{19}/_{1}$ 76.)

Krarup-Hansen.	Vilh. Nielsen.
Hvid.	Sort ÷ Bf7.
1. e2—e4	e7—e6
2. d2—d4	d7—d5
3. e4—e5	. . .

Det er bedre her at slaa. Ved det valgte Træk overgaaer Angrebet til Sort. Smlgn. Noten til Sorts 4de Træk.

3. . . .	c7—c5 !
4. c2—c3	c5+d4

Sort burde have ventet med at slaa og forinden grebet d-Bonden an med Springer og Dronning. Hvid vilde da fremdeles have været henvist til Defensiven og faaer Vanskelighed med at udvikle sin Dronningfløj. — Sort havde endvidere paa Sb8—c6 ikke nødig at frygte Lf1—b5, da Springeren ikke kan slaas uden at Sorts Midtebønder paa den bekjendte gode Maade forstærkes og den vigtige Linie a6—f1 aabnes for Løberen.

Hvid.	Sort.
5. c3+d4	Dd8—b6
6. Lf1—d3 !	Lf8—b4 †
7. Sb1—c3	Sg8—e7
8. a2—a3	Lb4+c3 †
9. b2+c3	g7—g6

Maaske nødvendigt; naar man ikke har sin Kongeløber, svækkes slige Stillinger imidlertid meget derved.

10. Sg1—e2	0—0
11. 0—0	. . .

Her kunde der ogsaa være Tale om Lc1—h6 og først Rokade paa Tf8—f7. Sort vilde da neppe vove at bringe Springeren frem; f. Ex.

Hvid.	Sort.
11. Lc1—h6	Tf8—f7
12. 0—0	Se7—f5
13. Ld3+f5	Tf7+f5
14. Se2—g3	Tf5—f7

15. Dd1—g4 og det vil vise sig, at Hvid har meget stærkt Spil.

11.	. . .	Se7—f5
12.	Ta1—b1	Db6—c7
13.	Dd1—b3	Sb8—c6
14.	Ld3+f5	Tf8+f5
15.	Lc1—d2	b7—b6
16.	c3—c4	. . .

Godt spillet; Sorts e-Bonde isoleres og bliver et svagt Punkt.

16.	. . .	Lc8—a6
17.	c4+d5	La6+e2
18.	d5+c6	Dc7+c6

Sort tør naturligvis ikke slaa Taarnet, da Hvids Stilling med 3 frie Midtebønder vilde blive altfor overvældende.

19. Tf1—c1 . . .

Hvid træffer ikke her den rigtige Fortsættelse og nødes derfor snart til at opgive den vigtige c-Linie. Tb1 skulde have været benyttet.

	Hvid.	Sort.
19.	. . .	Dc6—d7
20.	Ld2—e3	Le2—a6
21.	Tc1—d1	La6—b7
22.	Db3—b5	Lb7—c6
23.	Db5—e2	Dd7—d5
24.	De2—g4	Ta8—f8
25.	f2—f3	Dd5—a2

Ved dette kun tilsyneladende gode Træk giver Sort den Overvægt i Stillingen, han ved sit stærke Spil paa Hvids 19de Træk havde erhvervet sig, ud af Hænderne. Kg8—g7 havde været den konsekvente Fortsættelse.

26. Le3—h6 ! . . .

Hvid benytter sig øjeblikkelig af Sorts Forsømmelse og spiller nu Resten af Partiet særdeles godt.

26.	. . .	Tf8—f7
27.	Tb1—c1	Lc6—b7
28.	Td1—d3	Tf5—h5 ?
29.	d4—d5	. . .

Smukt og afgjørende! Et nøje Studium vil vise, hvor rigtigt alt er udregnet og hvor umuligt det er for Sort, hvad han end trækker, at redde Partiet.

29.	. . .	Th5+h6
30.	d5+e6	Tf7—f8
31.	e6—e7	Tf8—e8
32.	Td3—d8	Da2—f7
33.	Dg4—d7	opgivet.

296. Udligningsparti.

(Spillet i Kbhavns Skakforening d. 19/1 76.)

S. A. S.	Rievers.
Hvid ÷ Tal.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—c4	Lf8—c5
4. b2—b4	Lc5+b4
5. c2—c3	Lb4—c5
6. 0—0	Sg8—f6

Ved dette Træk, der havde været korrekt, hvis Løberen var gaaet tilbage til a5, indvikles Sort i en Mængde Vanskeligheder, hvorom dette lille Parti giver et tydeligt Bevis. Som bekjendt er d7—d6 det bedste Træk.

7. d2—d4	e5+d4
8. c3+d4	Lc5—b6
9. e4—e5	d7—d5

Bedst. Saavel paa Sf6—e4 som Sg8 følger d4—d5 og Sort kan ikke modstaa Trykket af de fremskudte Bønder.

10. e5+f6	d5+c4
11. Tf1—e1 †	Ke8—f8
12. d4—d5	Dd8+f6

Ikke ilde spillet. Sort søger ved dette Offer at besværge det sig nærmende Uvejr. Paa Springer til a5 eller b8 var fulgt Lc1—a3—e7 og Hvids Angreb er meget stærkt. Bedst, men ikke godt, var maaske Sc6—b4.

Hvid.	Sort.
13. d5+c6	Lc8—g4

Slaas Bonden, kan Hvid fremtvinge Tabet af den sorte Dronning mod 2 Officerer.

14. Lc1—a3 †	Kf8—g8
15. c6+b7	Ta8—d8
16. La3—e7 !	. . .

Stillingen er i det Hele temmelig vulkansk; saaledes kunde La3—b2 ogsaa føre til pikante Fortsættelser, f. Ex.

16. La3—b2	Df6—h4
17. g2—g3	Lg4+f3
18. Dd1—d7	Lb6+f2
19. Kg1+f2 og vinder.	

16. . . .	Df6+e7
17. b7—b8 (D)	De7+e1 †

Sort kan forinden ofre Løberen paa f2, men Resultatet bliver omtrent det samme, idet der da følger:

18. Kg1—f1 !	De7+e1
19. Dd1+e1	Td8+b8
20. Kf1+f2	o. s. v.

Nogen anden Maade at staa imod de 2 Dronninger paa er derimod ikke tænkelig.

18. Sf3+e1	Td8+b8
19. Dd1+g4	og Hvid, der nu er overlegen baade i Stilling og Kræfter, vinder let.

Match

Mason — Bird.

Bird, den bekjendte engelske Skakspiller, gjæster i denne Tid Amerika. Som det var at vente, har hans Ankomst været Signalet til en Række Kampe, idet det maatte være de amerikanske Skakspillere magtpaaliggende, navnlig nu — umiddelbart forinden den internationale Turnering i Philadelphia, hvor der ventes Besøg af Europas stærkeste Spillere, finder Sted — at komme til at prøve Kræfter med en Mand som Bird, der baade er en af de Ypperste i England og som ogsaa holdt smuk Stand i Wiener-Turneringen.[1]) Man vilde derved komme til en ret god Erkjendelse om, hvorledes Forholdet sandsynligvis vilde stille sig mellem Europa og Amerika i den paatænkte Væddestrid, og en saadan Lejlighed maatte benyttes. Mackenzie, Mason, Alberoni (forøvrigt Italiener), og medens vi skrive dette sandsynligvis mange Flere, ere derfor efterhaanden rykkede i Marken, og efter Udfaldet at dømme, stiller Horoskopet sig meget gunstigt for de transatlantiske Spillere. Navnlig Kampen med Mason[2]) viser dette tydeligt. I denne Match, der blev spillet i Skakklubben i New York i Tiden fra den 28de December 1875 til den 5te Januar 1876, vandt nemlig Mason 11, Bird kun 4, medens 4 bleve remis. De nærmere Betingelser for Kampen, hvoraf vi efterfølgende meddele nogle af de interessanteste Partier, vare følgende: Der spilles hver Dag fra Kl. 3—7 Eftermiddag og fra Kl. 8—12 Aften, og hver Spiller skal i Timen gjøre 20 Træk; Indsatsen er 100 Dollars og Sejrherre den der først vinder 11 Partier, Remisspillene ikke medregnede.

[1]) Som anført i Nord. Skakt. 1873 S. 279 vandt Steinitz 1 Præmie med 10, Blackburne 2den med 10, Anderssen 3die med 8½ og Rosenthal 4de og sidste med 7½ vundne Match. Derefter fulgte Bird med 6½ vundne Match, hvoraf 1 mod Rosenthal.

[2]) Det fortræffelige Parti vi i forrige Hefte meddelte mellem ham og Alberoni fortjener et langt omhyggeligere Gjennemspil end de kortfattede Noter synes at antyde.

297. **Froms Gambit** (Reunion).

(Spillet i New-York d. 30/12 1875.)

(Noterne ere af Hotchkin.)

	Bird. Hvid.	**Mason.** Sort.
1.	f2—f4	e7—e5
2.	f4+e5	. . .

Det er sandsynligvis bedre for Hvid at slaa ind paa en almindelig Kongegambit med 2. e2—e4, end modtage denne Gambit i Baghaanden. Denne Spilaabning og dette Spil i Særdeleshed giver et godt Exempel paa Fordelene ved en aaben Dronninglinie.

2.	. . .	d7—d6
3.	e5+d6	Lf8+d6
4.	Sg1—f3	Lc8—g4

Den sædvanlige Fortsættelse for Sort plejer her at være Sg8—h6 samt Sh6—g4.

5.	e2—e4	Sg8—f6
6.	d2—d3	0—0
7.	Lc1—g5	. . .

Vi skulde her have foretrukket Lc1—e3.

7.	. . .	Sb8—c6
8.	Lf1—e2	Ld6—c5

Et meget kraftigt Træk, som Fortsættelsen viser.

	Hvid.	Sort.
9.	Sb1—c3	Lg4+f3
10.	Le2+f3	Dd8—d4
11.	Dd1—d2	Sf6—d7
12.	Sc3—d1	Sd7—e5
13.	Lg5—e3	Dd4—d6
14.	Le3+c5	Dd6+c5
15.	Dd2—f2	Dc5—b4 †
16.	Df2—d2	Db4—c5
17.	Sd1—c3	Tf8—d8
18.	Dd2—f2	Sc6—d4
19.	Lf3—d1	. . .

Det er vanskeligt for Hvid at finde noget godt Træk. Hvis han rokerer langt, udsættes han for et overvældende Angreb, og rokerer han kort, følger 19. . . . Sd4+f3 †; 20. g2+f3, Se5+f3 † o. s. v.

19.	. . .	Td8—d6
20.	Sc3—d5	Td6+d5 !

Afgjørende Kvalitetsoffer.

21.	e4+d5	Dc5—b4 †
22.	Df2—d2	Se5+d3 †

og Hvid opgiver Spillet, det 9de i Rækken, og som havde varet 50 Minuter.

298. **Spansk Parti** (Hartf. Times).

Noterne ere af Mason.

	Mason. Hvid.	**Bird.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—b5	Sc6—d4

Bird er den eneste Spiller af Betydning, der har Tiltro til dette Træks Godhed i det spanske Spil. Han spiller det stedse og med mærkeligt Held. a7—a6 gjælder for det korrekte.

4.	Sf3+d4	e5+d4
5.	d2—d3	c7—c6
6.	Lb5—c4	h7—h5

For at forhindre Dd1—h5. I et andet Parti trak Sort her Lf8—c5, hvorpaa der fulgte 7. Dd1—h5, Dd8—e7; 8. Lc1—g5, Sg8—f6 og Hvid har et langt bedre Spil.

7.	Sb1—d2	Lf8—c5
8.	Sd2—f3	d7—d5
9.	e4+d5	c6+d5
10.	Lc4—b5 †	Ke8—f8

Ikke saa daarlig som det seer ud til; Hvids Kongeløber er i en højst mislig Situation, hvilket snart vil vise sig.

11.	0—0	Dd8—a5
12.	c2—c4	. . .

Det eneste Træk, der kan redde Officeren.

12.	. . .	Lc8—g4

Sort kunde have vundet en Bonde, men det vilde ikke være nok til at opveje Hvids bedre Stilling.

	Hvid.	Sort.
13.	Lc1—d2	Da5—b6
14.	Sf3—e5 !	. . .

Vi skulde tro, at Hvids Stilling nu er saa god, at Partiet maatte vindes. Det er aabenbart, at Sort ikke kan slaa Dronningen.

14.	. . .	Sg8—f6
15.	f2—f3	Lg4—e6
16.	b2—b4	Lc5—e7
17.	Dd1—e1	h5—h4
18.	a2—a4	a7—a6
19.	a4—a5	Db6—c7
20.	Ld2—f4	Dc7—d8
21.	Lb5—a4	Sf6—h5
22.	Lf4—d2	Le6—f5
23.	De1—e2	Le7—d6
24.	Tf1—e1	Kf8—g8
25.	La4—b3	g7—g6
26.	c4+d5	Kg8—g7
27.	De2—f2	Ld6—b8
28.	Ta1—c1	. . .

Her forsømmer Hvid at drage tilbørlig Nytte af sin Stilling. Havde han trukket Se5+f7, vilde han have vundet med Lethed; nemlig:

28.	Se5+f7	Kg7+f7
29.	d5—d6 †	Kf7—f8
30.	Te1—e7	Dd8+d6
31.	Te7—f7 †	Kf8—e8
32.	Ta1—e1 †	Ke8—d8

Hvid.	Sort.
33. Df2+h4 †	Kd8—c8
34. Te1—c1 †	Lb8—c7
35. Tc1+c7 †	Dd6+c7
36. Tf7+c7 †	Kc8+c7
37. g2—g4	og vinder.

28.	. . .	f7—f6
29.	Se5—c4	Sh5—f4
30.	Ld2+f4	Lb8+f4
31.	Df2+d4	Lf4+c1
32.	Tc1+c1	Ta8—c8
33.	Tc1—e1	Th8—e8
34.	Te1+e8	Dd8+e8
35.	Kg1—f2	Tc8—d8
36.	Sc4—e3	De8—e5
37.	Se3+f5 †	g6+f5
38.	Dd4+e5	f6+e5
39.	Lb3—c4	Kg7—f6
40.	Kf2—e3	Td8—g8
41.	Ke3—f2	Tg8—d8
42.	Kf2—e3	Td8—d6
43.	d3—d4	

og Partiet blev efter Overenskomst hævet som remis.

---

299. **Løbergambit.** (Westm. Papers.)

(Spillet i New-York d. 3/2 76.)

Noterne ere af Zukertort.

	Mason.	**Bird.**
	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Lf1—c4	f7—f5
4.	Dd1—e2	. . .

(Sb1—c3 er det stærkeste Træk S. A. S.)

4.	. . .	Dd8—h4 †
5.	Ke1—d1	f5+e4
6.	Sb1—c3	Ke8—d8

Dette Træk er foreslaaet af mange stærke Spillere, men Sg8—f6 forekommer mig bedre.

7.	Sc3+e4	d7—d6

Sort synes ikke at ane den ødelæggende Virkning, som de 2 forenede hvide Springere ville have paa hans Spil.

	Hvid.	Sort.
8.	Sg1—f3	Dh4—h5
9.	Se4—g5	Sg8—h6
10.	Th1—e1	. . .

Truende med Springer eller Løber f7.

10.	. . .	Lc8—d7
11.	d2—d4	Sb8—c6
12.	Lc1+f4	Sc6—e7

Sorts Spil er stærkt bundet og dette Træk snevrer det endnu mere ind. Lf8—e7 vilde dog have givet nogen mere Chance.

13.	Lc4—e6	Ld7—c6
14.	g2—g4	Dh5—e8
15.	Lf4—g3	Lc6+f3
16.	De2+f3	De8—b5
17.	Df3—e3	Db5+b2

Hvid.	Sort.
Derved gaaer Tid tabt; men der skulde mange Tempo til for at holde Partiet.	
18. Ta1—c1	Db2—b6
19. Lg3—h4	c7—c5
Derved aabnes en ny Linie for Modstanderens Taarne; c7—c6 havde dog kunnet trække Afgjørelsen mere i Langdrag.	
20. Sg5—f7 †	Sh6+f7

Hvid.	Sort.
21. Le6+f7	Db6—c7
22. d4+c5	d6+c5
23. Te1—e2	b7—b6
Et Forsøg paa at skaffe sig en Udvej med Kongen, hvis Hvid strax spillede Te2—d2 †.	
24. De3—e4	Ta8—b8
25. Te2—d2 †	Opgivet.
Dette Parti, det 16de i Rækken, varede 1 Time og 20 Minuter.	

---

300. **Evansgambit** (Strategie).

Følgende elegante Parti blev samtidig med 28 andre spillet af Rosenthal paa Skaksoiréen i Café de la Regence d. 28/1 76. Af disse 29 Partier vandt R. 25, gjorde 3 remis, tabte kun 1, og spillede saa forbausende hurtigt, at han til dette kun forbrugte 9 Minuter.

Rosenthal. Hvid.	**Najotte.** Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—c4	Lf8—c5
4. b2—b4	Lc5+b4
5. c2—c3	Lb4—a5
6. d2—d4	e5+d4
7. 0—0	d4+c3
8. Dd1—b3	Dd8—f6
9. e4—e5	Df6—g6
10. Sb1+c3	La5+c3
11. Db3+c3	Sg8—e7
12. Tf1—e1 !	Sc6—d8
13. Lc1—a3	Se7—c6

Hvid.	Sort.
14. Lc4—d3	Dg6—h6
15. Te1—e4	a7—a6
16. Te4—h4	Dh6—e6
17. Sf3—g5	De6—d5
18. Ld3—c4	Dd5—a5
19. Dc3—f3	Sc6+e5
20. Th4—e4	f7—f6
21. Df3—h5 †	g7—g6
22. Sg5+h7 †	Da5+a3
23. Dh5+g6 †	Ke8—e7
24. Dg6+f6 †	Ke7—e8
25. Df6+h8 †	Ke8—e7
26. Dh8—f8 ‡.	

Løsninger

af Opgaverne i Nr. 10 & 11 (Okt. Nov. 1875).

Opgaverne 354—363 ere endvidere rigtig løste af Th. Jensen i Ranum.

366. Af Huggins. Mat i 2 Træk. — 1. Da1, o. 2 ╪. — Rigtig angivet af Brødrene B. & R. i Upsala, F. W. Blehr i Christiania, Chr. W., Th. Jensen i Ranum, Fr. G. i Upsala, S. Knudsen i Tversted, H. C. V. i Viborg, P. Hansen i Roskilde.

367. Af A. Arnell. Mat i 3 Træk. — 1. Sd2—e4, Se4 (!); 2. Le6, Kd4; 3. Sf5 ╪. — Rigtig angivet af Brødrene B. & R., Blehr („Ganske god og net, men ikke vanskelig at løse"), Chr. W., Th. Jensen, Fr. G., Knudsen, H. C. V., P. Hansen, M. i Verninge.

368. Af M. i Verninge. Mat i 3 Træk. — 1. Ld4, d5 (A. B); 2. Df4∞; 3. D. l. S. ╪. 1. — (A) f4; 2. Dg5 o. s. v. 1. — (B) ∞; 2. Sd8 o. s. v. — Rigtig angivet af Brødrene B. & R., Blehr („Meget net og ikke let"), Chr. W., Th. Jensen („Ganske fortræffelig i alle Retninger"), Fr. G., Knudsen, H. C. V.; P. Hansen.

369. Af Fagerholm. Mat i 3 Træk. 1. Kh3, Le4 (!); 2. Db6; 3. ╪. — Rigtig angivet af Brødrene B. & R., Blehr („Meget let, da Sorts Skaktrusel strax viser første Træk, men forresten god"), Chr. W., Th. Jensen, Fr. G. („Mycket väl konstruerad"), Knudsen, H. C. V., P. Hansen.

370. Af Th. Jensen. Den fortræffelige Ide, der ligger til Grund for dette Problem, der, mærkværdigt!, har været trykt, løst og befundet rigtigt i D. Sz., er bleven ruineret, 1° ved Biløsning, der begynder med Sf8—d7, 2° fordi Hovedspillet har vist sig uløseligt. Denne Opgave udgaar derfor fuldstændig af Løsningsturneringen og medregnes aldeles ikke. For de Problemvenner, der desuagtet kunde have Lyst til at finde den som sagt fortrinlige Tanke, (allerede rigtig supponeret af Chr. W., og Fr. G.), hidsætte vi følgende ændrede Stilling, venligst tilsendt os af Forfatteren. Om den er biløselig endnu, har vi ikke fundet

Anledning til nærmere at undersøge, men løselig er den. Hvid: Ka6, Db1, Tf7, Lb2, SSd8, e8, Ba2, b4, e2, g3, h5. Sort: Ke4, Dg2, Tc8, Lc4, SSa7, a1, Bb5, c2, c6, e3, g4, g5.

371. Af S. A. S. Mat i 4 Træk. — 1. Sc2, Kc4 (!); 2. Se4, Kb3; 3. Da4, Ka4; 4 Sc5 ✢. — Rigtig angivet af Brødrene B. & R., Blehr („Meget god"), Chr. W., Th. Jensen („Maaske Perlen i Heftet!"), Fr. G („Ett alldeles utmärkt problem! Dessutom långt ifrån lätt."), Knudsen, H. C. V., M.

372. Af Stonehouse. Mat i 2 Træk. — 1. De7 o. 2. ✢. — Rigtig angivet af Brødrene B. & R., Blehr, Chr. W., Th. Jensen („Det første Træk forekommer mig at være det første en nogenlunde erfaren Løser falder paa.") Fr. G., Knudsen, H. C. W., M. P. Hansen.

373. Af Gilberg. Mat i 3 Træk. — 1. De2, f5 (A. B. C. D.) 2. Tc6 ∞; 3. ✢. 1. — (A) f6; 2. Dg4 etc. 1. - (B) Lc7. 2. Tbb etc. 1. — (C) Td3; 2. Tc6 etc. 1. — (D) Te6; 2. Tf4 etc. — Rigtig angivet af Brødrene B. & R., Blehr, Chr. W., Th. Jensen („Sorts Træk ere ikke lette at finde"), Fr. G, Knudsen, H. C. V., P. Hansen.

374. Af Grimshaw. Mat i 3 Træk. — 1. Te6, de (!); 2. Sg6 ∞; 3. ✢. — Rigtig angivet af Brødrene B. & R., Blehr („Af mindre Betydning og let"), Chr. W., Fr. G., Knudsen, H. C. V., P. Hansen.

375. Af Pradignot. Mat i 3 Træk. — 1. Lc7, Lc7 (A. B.); 2. Db3; 3. e5 ✢. 1. — (A) Tf3 l, Dh5; 2. Db3; 3. Sc5 ✢ 1. — (B) Sd7; 2. Dh3, Kf6; 3. Dh6 ✢. — Rigtig angivet af Brødrene B. & R., Blehr („Smukt udført"), Chr. W., Th. Jensen, Fr. G. („Ett ganska rikhaltigt variantsystem"), Knudsen H. C. V., P. Hansen.

376. Af H. Lehner. Mat i 3 Træk. — 1. Sh7, Se8 (A. B.) 2. Dd7 +, Kd7; 3, Sf8 ✢. 1. — (A) Kd5; 2. Se7 etc. 1. — (B) Sf7; 2. Sf8 + etc. — Rigtig angivet af Brødrene B. & R.. Blehr („Et særdeles tiltalende og vakkert Problem"), Chr. W., Fr. G., Knudsen, H. C. V., P. Hansen.

377. Af Plachutta. Mat i 4 Træk. — 1. Lc5, Sd3 (A); 2. Sf4 +, Lf4; 3. De4 +, Ke4; 4. Lc6 ✢. 1. — (A) Sd7; 2. Sc7 +, Le7; 3. Lc6 +, Kc6; 4. De4 ✢. — Rigtig angivet af Brødrene B. & R., Blehr („Den alternerende Offerkombination meget smuk"), Chr. W., Fr. G. („Både denna och den foregående uppgiften äro verkliga konstverk, hvilke förråda mästarehanden."), H. C. V., P. Hansen.

Endvidere bringes følgende Løsninger af Opgaverne Nr. 363, 364 og 365, som der ikke var Plads til i forrige Hefte.

363. Af Lemke. Mat i 3 Træk. — 1. Dh8, Sh8; 2. Ld6, Td6; 3. Sh5 ±. Mange Varianter. — Rigtig angivet af Fr. G., Knudsen, Brødrene B. & R., Blehr („Officerernes Samvirken er udmærket"), Chr. W., Norby.

364. Af Furnival. Mat i 4 Træk. — 1. Dh8, d6; 2. Df6, f6; 3. Ld6 ∞; 4. S ±. — Rigtig angivet af Fr. G., Brødrene B. & R., Blehr („Et meget net Problem; Skade at Var. Bf6 tillader Dobbeltspil med 2. Df6 eller Lb8 o. s. v."), Th. Jensen, Chr. W.

365. Af Fr. G. Selvmat i 5 Træk. — 1. Tc7 +; 2. gh; 3. Ke8; 4. Lg8; 5. Sf6, Sf6 ±. — Rigtig angivet af Brødrene B. & R., Th. Jensen („En svær og meget god Selvmat."), Chr. W. Norby.

Blandede Meddelelser.

— Et af de sidste Nr. af „*London Ill. News*" bringer den Efterretning, at Matchen mellem Steinitz og Blackburne, hvorom der i længere Tid uden Resultat har været forhandlet, nu endelig er slaaet fast, og at den vil tage sin Begyndelse den 15de Februar. I næste Hefte allerede kunne vi da sandsynligvis begynde med at bringe Partier af en Kamp, der udfægtes af de maaske for Tiden stærkeste Praktikere i Europa, og hvis Udfald derfor overalt imødesees med Spænding. For at blive Sejrherre udfordres 7 vundne Partier, Remispartier ikke medregnede, og der spilles om en Indsats af 200 Pund.

— I Forbindelse med vor Notits i Decbrheftet f. A. meddele vi efter „*Stratégie*", at endvidere følgende til dette Blads Problemturnering indkomne Opgaver ere ukorrekte: 4. On fait ce que: Ka1/d4 biløselig ved 1. D. slaaer Taarn; 11. Novissima: Ka7/c5 biløselig ved 1. Løber til b4 samt 2. D til g4; Kb1/c3 uløselig paa 1 . . . L. til b2 o. s. v. 12. Nicodemus: Ka8/b5 uløselig efter

2 . . . Løber slaaer Bonde; Ke8/a8 biløselig ved 3. Bonde slaaer Bonde og Løber gjør mat.

— Den nye italienske Skaktidende „*Nuova Rivista degli Schacchi*" har aabnet en lille Problemturnering, paa hvilken vi herved have Fornøjelsen at henlede Opmærksomheden. Der ønskes indsendt 3 Opgaver, en i 2 Træk, en i 3 og en i 4. Sendingerne, der konvoluteres som sædvanlig, tilstilles Bladets Redaktionskontor. Via Vittorio Emanuele, 32, Livorno, inden 31. Juli d. A. Der udsættes 3 Præmier: 1ste et Sølvbæger, 2den et elegant Skakspil, 3die Alexandres Problemsamling.

— Ligesom Skakkomiteen i Philadelphia arbejder med Iver for at forberede alt til Hundredaarsfesten i Sommer (vi antage i næste Hefte at kunne bringe det fuldstændige Program), saaledes udfolde en Mængde andre Skakkredse i Amerika en travl Virksomhed for at støtte og forherlige denne Fest. Det seer næsten ud til, som om der om Philadelphia-Parti- og Problemturnering som Centrum vil blive dannet en Krands af mindre Parti- og Problemturneringer i forskjellige andre Byer, for derved, om vi saa maa udtrykke os, ogsaa at give Smaaborgerne en Lejlighed til at komme med. Vi notere foreløbig, at *New-York Clipper*, et i Amerika meget udbredt Blad, hvis Skakspalte redigeres af Miron, vil foranstalte en saadan Parti- og Problemturnering, og *Detroit Free Press* og *Hannibal Courier* Problemturneringer. For at gjøre sin Turnering saa hensigtsmæssig og heldig som mulig, har Miron, forinden de endelige Betingelser opstilles, æsket Svar hos bekjendte amerikanske Skakspillere om flere Spørgsmaal, hvoraf vi for Problemers Vedkommende hidsætte: Maa samme Forfatter deltage med mere end en Sending? Skal Dobbeltspil gjøre et 2 Træks Problem ukorrekt?

Notits for Løserne.

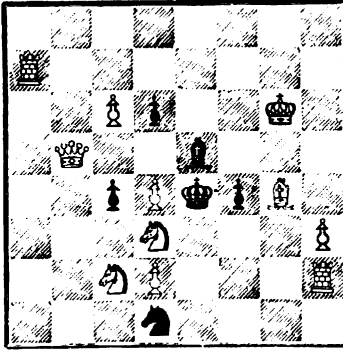
Det vil være tidsnok naar Løsningerne til Opgaverne fremtidig indsendes *medio*, istedetfor som forlangt, den 7de i den paagjældende Maaned.

Red.

Opgaver.

397.

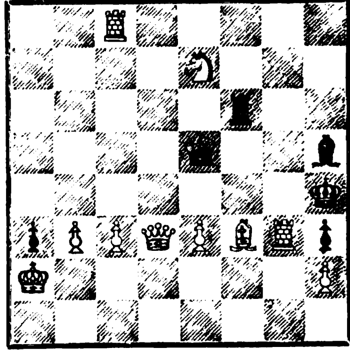
V. O. Sandegren, Gøteborg.

Mat i 2 Træk.

398.

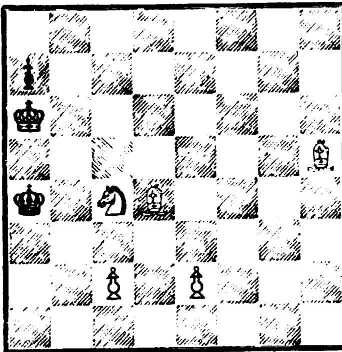
M. i Verninge.

Mat i 3 Træk.

399.

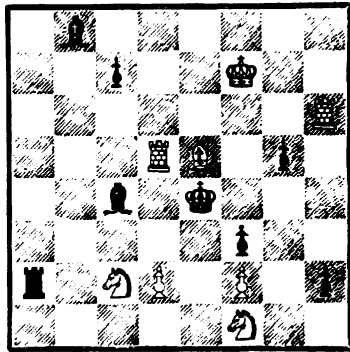
G. Szabo, Novska

Mat i 4 Træk.

400.

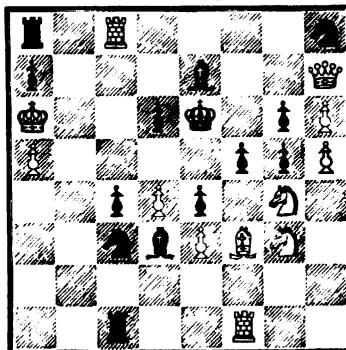
S. Gold, Wien.

Mat i 4 Træk.

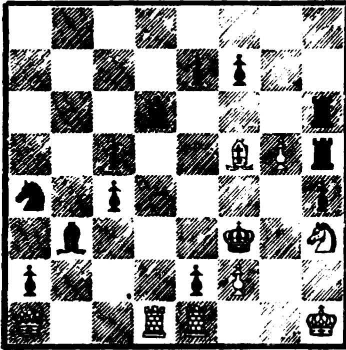
401*.

Vilhelm Nielsen, Kjøbenhavn.

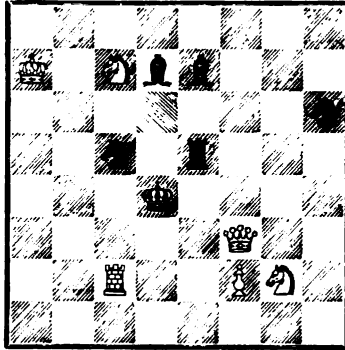
Mat i 5 Træk.

402.
G. B. Valle, Spezia.
(La Strategie.)

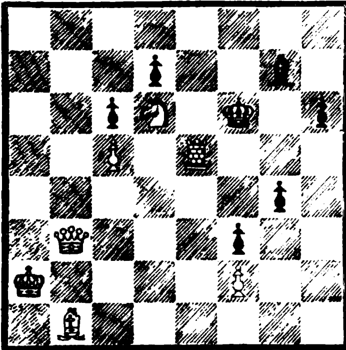
Mat i 3 Træk.

403.
J. Dobrusky, Prag.
(Østerr. Schachz.)

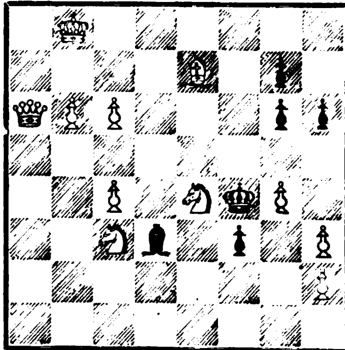
Mat i 3 Træk.

404.
J. W. Abbott, London.
(Westm. Papers.)

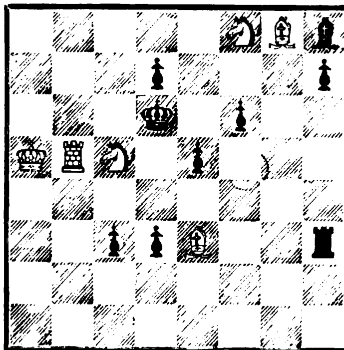
Mat i 3 Træk.

405.
F. W. Lord, London.
(City of Lond. Ch. Mag.)

Mat i 4 Træk.

406.
R. Braune, Gottschee.
(Deutsche Schachz.)

Mat i 4 Træk.

Brevvexling.

Fr. G., Ackkärn. Tak for de gode Ønsker! Af Deres seneste Opgaver har Nr. 2 Biløsning med 1. e4 + d5. Nr. 1 og 3 ere for lette. Grundtanken i begge disse Opgaver er forøvrigt saa ofte bleven mesterligt udført, at der her vanskelig skal falde nogen god „Efterslæt". Deres Formodning om 370 var sindrig og rigtig.

M. H. t. Nytten af Bh4 i 377, da se nedenstaaende Svar til S. K.!

S. K., Tværsted. Deres Løsningsforsøg af 377 med 1. Lb5, Sd3; 2. Sg5, Sb2 +; 3. Db2 strander mod 3...h4 — h3! og 1...Sd7; 2. Ld7 mod 2... Te8!

P. E. H., Roskilde. Vi bemærke udtrykkelig at Deres Løserliste ikke indeholdt nogen Løsning af 371. Nogen god Anvisning i den „Kunst at forfatte Problemer" vil ikke i Øjeblikket falde os ind; vi betvivle, at der existerer en saadan.

Chr. W., Th. J., Blehr, H. D. V. Løsninger med Tak modtagne og noterede.

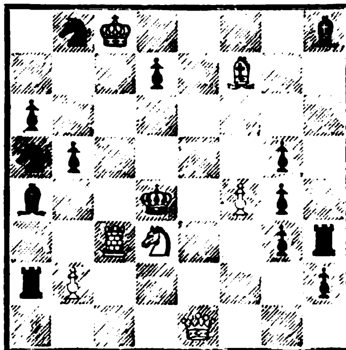
Hzg., Kjøbenhavn. Opgaver og Deres interessante Udkast til Problembedømmelse med megen Tak modtaget.

H. M., London. Omendskjøndt vi ikke have fattet Meningen af dette: Der, Du, Das og fast i 14 Dage ikke have kunnet lære det, gjøre vi os dog en Fornøjelse af at bringe Deres og Hr. Gorgias vellykkede Opgave, med den af Dem ønskede Overskrift, nemlig:

„Unsere Du - Aufgabe"

af

Victor Gorgias & H. F. L. Meyer i London.

Mat i 4 Træk.

Paul Morphy.

(Biografisk Skitse af **S. A. S.**)

IV.

Morphys Haab om at komme til at spille en Match med Staunton skulde ikke gaa i Opfyldelse. Staunton havde upaatvivlelig vægtige Grunde til ikke at indlade sig med den ungdommelige Kæmpe; for det Første den aldeles tilstrækkelige, at han nødvendigvis, efter alt hvad der var gaaet forud, maatte have Følelsen af at være den langt underlegne, for det Andet den ogsaa fuldt gyldige, at hans Konstitution var saa særegen, hans Gemyt saa irritabelt, at et tabt Parti i en alvorlig Kamp med Ligemænd foraarsagede ham et betænkeligt Hjerteonde, der stedse gjorde ham ukampdygtig for flere Dage.[1]) Men en falsk Æresfølelse hindrede ham i at tilstaa dette, og han søgte da at dække sig og trække det ud Maaned for Maaned under Paaskud af, at han maatte sætte sig ind i Theorien, at han havde Forpligtelser mod sin Forlægger[2]), der ikke levnede ham Tid, og flere endnu mere futile Grunde, der ikke kom Sagen ved, da han nu engang havde taget imod Udfordringen og vedblivende gjorde Fordring paa at ansees som Repræsentant for Skakspillet i England. Efter endt Turnering i Birmingham, som Morphy med Villie undlod at deltage i, for at Udfaldet ikke skulde indvirke paa Stauntons Beslutning, beredte vor Helt sig derfor til at forlade England og gjæste Frankrig, da de nye Udflugter, som Staunton ved denne Lejlighed kom med, gjorde det utvivlsomt, at en længere Tøven for den Sags Skyld kun vilde være unyttig Tidsspilde.

---

[1]) Denne mærkelige Omstændighed, der forøvrigt forklarer meget ellers uforstaaeligt i denne Mands Adfærd ved tidligere lignende Lejligheder, har Staunton ved en Sammenkomst i Bryssel, saavidt erindres 1854, gjort v. Heydebrand bekjendt med.

[2]) Han besørgede den nye Udgave af Shakespeares Værker.

Med mange Vidnesbyrd om den Sympathi, han havde indgydt Englænderne, og ledsaget af Sir Frederik Edge, en Englænder, der, lidenskabelig begejstret af hans Spil og Person, fulgte ham som en Skygge og vaagede over ham med større Ømhed end en Fader over sin Søn, afrejste Morphy da den 31. August fra London og indtraf næste Dag i Paris, den nye store Scene for hans Geni. Der var vel ikke megen Sandsynlighed for at de franske Spillere, der vare forsamlede i Hovedkvarteret Café de la Régence, skulde kunne gjøre større Modstand end Englænderne; siden Deschappelles og Labourdonnais berømte Dage var det gaaet noget ned ad Bakke, og Skak-Suprematiet var ikke længer at søge der. St. Amant spillede nu kun yderst sjeldent og erklærede aabent, at han aldeles ikke kunde tænke paa at træde i Skranken; af den ældre Skole var der Laroche, Devinck, Chamouillet (fra Versailles), af den yngre Baucher, Journoud, Rivière, alle dygtige Spillere, der imidlertid neppe kunde gjøre Fyldest i en Match under saa alvorlige Forhold. Men der var Preusseren Harrwitz, der havde taget fast Bopæl i Paris og som efter Kieseritzskys Død med Rette gjaldt for den stærkeste. Han havde som ganske ung i 1848 bestaaet en hæderlig, uafgjort Kamp med Anderssen, senere en lignende med Løwenthal, og for nogle Aar siden fuldstændig slaaet Staunton i en Match, hvor han fik Bonde og Træk forud. Han havde megen og daglig Øvelse, god Theori, kombinerede let og dristigt — man saa op til ham med stor Fortrøstning. En Match mellem ham og Morphy blev derfor snart arrangeret. 7 vundne Partier skulde være afgjørende, Kampen finde Sted i Café de la Régence, 4 Dage i hver Uge. Det tegnede i Begyndelsen meget gunstigt for Harrwitz, idet han ikke alene vandt et forudgaaende Prøveparti, men ogsaa de 2 første Partier af selve Matchen. Men da mandede Morphy sig op, slog ham med Glans i det 3die og 4de Parti, og Harrwitz, der havde været saare tillidsfuld og troede sig jævnbyrdig Spiller, fik ved dette sidste saa fortrinligt spillede Parti en temmelig tydelig Fornemmelse af, at dette ikke var Tilfældet, og at han neppe vilde vinde flere. Under Trykket heraf tabte han da ogsaa det 5te, og bad nu om Henstand paa 8 Dage; efter denne Tidsfrist tabte han det 6te Parti, fik atter

Henstand, gjorde det 7de remis[1]), men tabte det 8de og opgav nu, da en yderligere Udsættelse blev ham nægtet, fortvivlet Kampen uden at ville forsøge, om Vaabenlykken kunde være ham gunstig i det Par, der var tilbage. Morphy, genereus som altid, mente først ikke at burde modtage Indsatsen, da han ikke havde vundet det fastslaaede Antal Partier, men da Kampdommerne fandt dette urigtigt, indvilligede han, men overgav saa Summen til Kafeens Ejer, for af denne at anvendes i skaklige Øjemed!

Hvis man i Paris — som tidligere i London efter de første Spil med Barnes — ved Harrwitz heldige Debut havde faaet det Indtryk, at Morphys Talent dog ikke var saa betydeligt, skulde det snart og forinden Matchen var endt, blive udvisket. De forskjellige Mellemfrister, som Harwitz udbad sig, lod Morphy nemlig ikke gaa ubenyttet hen, men spillede nu, dels med, dels uden Bræt og Brikker, dels med, dels uden Forgave, en Mængde Partier, som sædvanlig næsten uden at tabe et eneste og i sin sædvanlige glimrende Stil. Og hans forbausende Kunst, der alt hos de flegmatiske Albions Sønner havde vakt saa stor Beundring, kunde ikke undlade hos de livlige Parisere at fremkalde den højeste Begejstring. Han, den beskedne, stilfærdige unge Mand, var i Virkeligheden Saisonens Løve. Vi høre det af St. Amant, naar han bl. Andet siger: „En Borger fra hin store Republik i Vesten erført til os over Oceanet for at frarive det forbausede Europa Skakscepteret! Store Menneskeskarer bevæge sig daglig i Retning af Café de la Régence for at faa ham at se! Skulde nogen indvende, at det endnu er tidligt paa Saisonen, og at ingen Fremmede af Betydning befinde sig i Paris. send ham saa til Café de la Régence, og han vil støde paa en tæt sammentrængt Kreds af Tilskuere, der med andægtig Spænding følge Amerikaneren Paul Morphys vidunderlige Kombinationer paa Skakbrættet. — Hyldest over Hyldest bliver den ungdommelige Helt til Del. Berømte Billedhuggere udmejsle

[1]) Dette Remisparti frembyder den Mærkelighed, at det bogstavelig talt næsten er det eneste, hvor man har kunnet paavise, at Morphy har gjort en Regnefejl. Uden denne havde det været fuldstændig vundet.

hans Buste i Marmor, Fyrster og Prinser indbyde ham til deres Soiréer, i Theatret hører man en Summen naar han viser sig, Digtere og aandrige Mænd kappes om paa Vers og Prosa at yde ham Anerkjendelse.“

Hvad der mere end noget andet bidrog til en saa overordentlig Hylding, ogsaa fra det store Publikums Side, var upaatvivlelig den Kamp i Blinde, han udfægtede den 27de September 1858. Man vidste vel nok, at Philidor og Labourdonnais, disse de Franskes Allah og Muhamed, havde spillet et Par Partier iblinde, den sidste dog ikke uden Anstrængelse, men Morphy spillede 8 paa engang, mod næsten de stærkeste Spillere Paris kunde opvise og uden at tabe et eneste (Premis). Dette var noget uhørt, selv i Paris. Og Ende var der heller ikke paa den Jubel og de Bifaldsraab, der saa fortjent rungede over Mesteren, da den sidste Modstander, efterat Kampen havde varet i 8 Timer, strakte Vaaben, og kun med Møje lykkedes det Morphy at undslippe den begejstrede Hob, der i Triumf vilde føre ham bort, og som i lang Tid sent ud paa Natten bølgede op og ned ad Gaderne udenfor det Sted, hvor han var tyet hen for at finde nogen Ro og Vederkvægelse. Og en vidunderlig Aands- og Legemsprøve var det i Sandhed ogsaa! Fra Kl. 12 Formiddag til 10 Aften havde Morphy siddet som naglet til Pletten, Ryggen mod de Medspillende, Blikket fæstet mod Væggen, uden at nyde nogetsomhelst andet, end hvad den stedse foran ham staaende Vandkaraffe kunde byde; hurtigt og bestemt angav han sine Træk, gjorde ikke en eneste Fejl, spillede faktisk ikke med de 8 alene, men med Hundreder, der prøvede og analyserede hans Træk, gave hans Modstandere Raad, og han saae mere end dem Alle!

Efter at Matchen med Harrwitz var endt, udfordrede Morphy samtlige franske Spillere, Harwitz incl., med Bonde og Træk forud. Laroche, Budzinsky, Dewinck m. Fl. forsøgte deres Lykke, vandt et enkelt Parti, men tabte det langt overvejende Flertal — Frankrig var undertvunget! Men der var Tydskland, eller rettere Preussen, hvilket Land bl. A. var repræsenteret af v. Heydebrand u. d. Lasa, A. Anderssen og Max Lange, 3 af Europas anerkjendt stærkeste Mestre. Von Heydebrand, der dengang var i Mission i Rio Janeiro, vilde sandsynligvis have været Morphys farligste Modstander; han havde vel nok

paa Grund af sin allerede dengang ringe Øvelse staaet tilbage i Manøvrering, i det rent Taktiske, om vi saa maa udtrykke os, men de store Feltherreegenskaber, det klare, omfattende Blik, den skarpe Beregning, den urokkelige Ro havde han tilfælles med Morphy. Max Lange var en genial Spiller, men havde endnu ikke dengang opnaaet den for en alvorlig Match nødvendige Fasthed og Routine. Tilbage var altsaa Anderssen, den berømte Sejrherre fra Londonner Turneringen. I en vis Henseende kunde man ikke tænke sig en bedre Modstander. Han havde havt fortrinlig Øvelse, om end noget mindre i den senere Tid, havde udmærket Theori, netop som Morphy, den praktisk anvendelige, og i Dristighed og Manøverfærdighed gav han ikke Morphy noget efter. Men hans Planer vare undertiden ikke tilstrækkeligt og omhyggeligt gjennemtænkte, undertiden vaklede han under Udførelsen af dem, undertiden svigtede Koldblodigheden ham. At slige Fejl lige overfor en Morphy maatte hævne sig, var uundgaaeligt. At imidlertid Morphy ikke med frelst Samvittighed kunde forlade Europa, uden at have prøvet Kræfter med en saadan Mester, var en lige saa stor Selvfølge, og et Felttog mod Tydskland var derfor under Overvejelse, da Anderssen, i god Overensstemmelse med sin dristige Karakter, besluttede sig til at komme Invasionen i Forkjøbet, og pludselig viste sig i Paris den 14de December. Morphy var syg da han kom, men blev snart rask, og Kampen, der, som det sig hør og bør, blev spillet uden nogen Formalitet, uden nogen Indsats, af 2 Riddersmænd for Æren alene, tog sin Begyndelse, Som alle upaatvivlelig bekjendt blev Udfaldet: at Morphy vandt 7, tabte 2, gjorde 2 remis[1]).

Endnu eu Match med lige Brikker maatte Morphy udkjæmpe inden han kunde tænke paa Afrejse, idet nemlig Præsidenten for Liverpool Klubben, A. Mongredien, der havde været forhindret fra at spille med Morphy i England, indfandt sig i Paris og udbad sig Æren af at blive slaaet i 7 Partier, hvilket ogsaa skete, efter at ét (det første) var bleven remis.

[1]) Af denne berømte Kamp, som temmelig almindelig bekjendt, have vi kun optaget et Parti, men for at gjøre det desto mere tiltrækkende, ladet det forsyne med Noter af St. Amant, den store franske Skakspiller og Stilist, hvis „Prosa er Poesi“. Derimod have vi tilføjet et Par lidet bekjendte, men fortrinlige Partier, fra Opholdet i England.

Partier.

301. (XXVII) Fransk Parti.

(Spillet i Paris i September 1858.)

4de Matchparti.

	P. Morphy. Hvid.	Harrwitz. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	d7—d6
3.	d2—d4	e5+d4
4.	Dd1+d4	Sb8—c6
5.	Lf1—b5	Lc8—d7
6.	Lb5+c6	Ld7+c6
7.	Lc1—g5	f7—f6

Noget bedre er vel Sg8—f6.

8.	Lg5—h4	Sg8—h6
9.	Sb1—c3	Dd8—d7
10.	0—0	Lf8—e7
11.	Ta1—d1	0—0
12.	Dd4—c4 †	Tf8—f7
13.	Sf3—d4	. . .

Her var der ogsaa Tale om e4—e5.

13.	. . .	Sh6—g4
14.	h2—h3	Sg4—e5
15.	Dc4—e2	g7—g5

Sort staar trykket og vil gjerne frigjøre sit Spil; som man vil se, forskaffer dette, ligeoverfor en saadan Modstander vovelige Træk, saa langt fra Sort Angrebet, at det tvertimod indvikler ham i nye Vanskeligheder.

	Hvid.	Sort.
16.	Lh4—g3	Tf7—g7
17.	Sd4—f5	Tg7—g6
18.	f2—f4	g5+f4
19.	Tf1+f4	Kg8—h8
20.	Tf4—h4 !	Le7—f8 !
21.	Lg3+e5	f6+e5
22.	Td1—f1	Dd7—e6
23.	Sc3—b5 !	De6—g8
24.	Tf1—f2	a7—a6
25.	Sb5+c7	Ta8—c8
26.	Sc7—d5	Lc6+d5
27.	e4+d5	Tc8—c7

Hvis Sort havde slaaet Bonden med Dronningen, følger 28. Th4+h7 † samt 29. De2—h5 † og Hvid har en vindende Stilling. Det Overlegne ved Morphys Spil i dette Parti er altsaa, at han i 23de Træk havde denne Kombination klart for Øje, thi ellers vilde det besynderligt udseende Springertræk kun have fremmet Sorts Udvikling.

28.	c2—c4	Lf8—e7
29.	Th4—h5	Dg8—e8
30.	c4—c5	. . .

Det bekjendte nydelige Bondeoffer som nødvendig Indledning til den afgjørende Officersmanøvre.

	Hvid.	Sort.
30.	. . .	Tc7+c5
31.	Th5+h7 †	Kh8+h7
32.	De2—h5 †	Kh7—g8
33	Sf5+e7 †	Kg8—g7
34.	Se7—f5 †	Kg7—g8
35.	Sf5+d6	opgivet.

302. (XXVIII) **Fransk Parti.**

(Spillet i Café de la Régence d. 27/9 58.)

Hvid spiller samtidig 8 Partier „iblinde".

	P. Morphy.	**Baucher.**
	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	d7—d6
3.	d2—d4	e5+d4
4.	Dd1+d4	Sc8—c6
5.	Lf1—b5	Lc8—d7
6.	Lb5+c6	Ld7+c6
7.	Lc1—g5	f7—f6
8.	Lg5—h4	Sg8—h6
9.	Sb1—c3	Lf8—e7
10.	0—0	0—0

Med Undtagelse af, at den sorte Løber er bragt ud i Stedet for Dronningen, er Partiet hertil fuldstændig analog med det forrige.

11.	Dd4—c4 †	Kg8—h8
12.	Sf3—d4	Dd8—d7
13.	Ta1—d1	Tf8—f7
14.	f2—f4	a7—a5

Sort taber her kostbar Tid.

15.	f4—f5	Tf7—f8
16.	Sd4—e6	Tf8—g8
17.	a2—a4	. . .

Nødvendigt Træk for at forhindre b-Bonden i at komme frem, hvilket maaske kunde have bragt det sorte Spil paa Fode igjen.

	Hvid.	Sort.
17.	. . .	Sh6—g4
18.	Dc4—e2	Sg4—e5
19.	Lh4—g3	Dd7—c8
20.	Lg3+e5	d6+e5
21.	Tf1—f3	Lc6—d7

Denne Stilling viser slaaende Betydningen af at vinde Tempo. Hvid har det videste Angrebsterrain, medens Sort fuldstændig er lammet og ikke engang kan faa Tid til at slaa den ubehagelige Springer, hvilket var Motivet til den sidste tilbagegaaende Bevægelse.

22.	Tf3—h3	h7—h6

Hvid truede med Mat i 2 Træk.

23.	De2—d2!	Kh8—h7
24.	Dd2+d7	Le7—d6
25.	Th3+h6 †	Kh7+h6
26.	Td1—d3	. . .

Man kan ikke nægte, at denne højst elegante Manøvre med

Hvid.	Sort.

Taarnene fører ulige hurtigere til Sejr, end hvis man paa almindelig dødelig Vis havde troet sig nødsaget til i 25de Træk at slaa Dronningen. Og uden at se er det godt set!

	Hvid.	Sort.
26.	. . .	Kh6—h5
27.	Dd7—f7 † og Hvid vinder	

303. (XXIX) Evansgambit.

(Spillet i Paris Efteraaret 1858.)

	P. Morphy. Hvid.	A. de Rivière. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5+b4
5.	c2—c3	Lb4—c5
6.	0—0	d7—d6
7.	d2—d4	e5+d4
8.	c3+d4	Lc5—b6
9.	Sb1—c3	Sg8—f6

Senere Undersøgelser have som bekjendt godtgjort, at her enten maa spilles Lc8—g4 eller Sc6—a5.

	Hvid.	Sort.
10.	e4—e5	d6—d5

Dette saa ofte probate Modtræk naar Springeren angribes viser sig her utilstrækkeligt. Der findes imidlertid ingen holdbar Fortsættelse.

	Hvid.	Sort.
11.	e5+f6	d5+c4
12.	f6+g7	Th8—g8
13.	Tf1—e1 †	Lc8—e6

Paa Sc6—e7 kan følge: 14. Lc1—g5, Lc8—e6; 15. Sc3—e4 og Hvids Angreb bliver snart uimodstaaeligt.

	Hvid.	Sort.
14.	d4—d5	Dd8—f6
15.	Lc1—g5	Df6+c3
16.	d5+e6	Dc3—d3
17.	e6+f7 †	Ke8+f7
18.	Te1—e7 †	Kf7—g6
19.	Dd1—e1	Dd3—d5
20.	Ta1—d1	Sc6—d4
21.	Td1+d4	Lb6+d4

Hvid forkynder Mat senest i 6 Træk.

304. (XXX) Fransk Parti.

(Spillet i Paris i Efteraaret 1858.)

P. Morphy mod	Hertug **Carl af Brunsvig &** Grev **Isouard.**
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	d7—d6

Harrwitz aabnede alle sine Baghaandsspil med dette Forsvar, og det var overhovedet blevet en ren Modesag i Paris at spille „Fransk Parti“. Morphy vænnede dem imidlertid grundigt af med dette Lapseri, og efterfølgende Lection hører ikke til de mindst heldige.

3. d2—d4	Lc8—g4

Man vil se, at dette Forsvar er svagt.

4. d4+e5	Lg4+f3

Paa d6+e5 bytter Hvid Dronning af og vinder e5.

5. Dd1+f3	d6+e5
6. Lf1—c4	Sg8—f6

Paa dette Træk kan Hvid ved 7. Df3—b3 vinde en Bonde. Bedst er vel Dd8—d7.

Hvid.	Sort.
7. Df3—b3	Dd8—e7
8. Sb1—c3	. . .

Hvid vil ikke ved at slaa b7 give Sort nogen Lejlighed til Modangreb.

8. . . .	c7—c6
9. Lc1—g5	b7—b5
10. Sc3+b5	. . .

Det indledende Offer til en højst glimrende Slutningsmanøvre.

10. . . .	c6+b5
11. Lc4+b5 †	Sb8—d7
12. 0—0—0	Ta8—d8
13. Td1+d7	Td8+d7
14. Th1—d1	De7—e6
15. Lb5+d7 †	Sf6—d7
16. Db3—b8 †	Sd7+b8
17. Td1—d8 ‡ !!	

---

305. (XXXI) Udligningsparti.

(Spillet i Paris i Efteraaret 1858.)

P. Morphy.	**A. Delaunoy.**
Hvid ÷ Sb1	Sort.
1. e2—e4	e7—e6
2. f2—f4	d7—d5
3. e4—e5	. . .

I et Parti med b-Springer forud maa Hvid nødvendigvis gaa forbi, da man ikke kan udsætte sig for Dd8+d5.

3. . . .	c7—c5

Den rigtige Fortsættelse.

4. Sg1—f3	Sb8—c6

5. c2—c3 Dd8—b6

Her er f7—f6 et meget godt Træk.

6. Lf1—d3 d5—d4
7. Dd1—e2 Sg8—h6
8. b2—b3 . . .

Man seer af dette Parti at Morphy, naar det er nødvendigt, ogsaa forstaaer at fare med Lempe, og at han paa den Maade lister den ene Officer ud efter den anden.

8. . . . Lf8—e7
9. Lc1—b2 Lc8—d7
10. g2—g4 . . .

Nu begynder Hvid at gjøre Brug af skarpere Midler og stiller Sort lige overfor nogle slemme Alternativer.

10. . . . 0—0

Forsigtigst og rigtigst havde vel lang Rokade været.

11. h2—h3 Db6—d8
12. 0—0—0 Kg8—h8

Dette og følgende Træk ere uheldige Forsøg i Retning af Manøvrering. Den simple, rigtige, Taktik bestaaer i hurtigst mulig Fremmarche med højre Fløj.

	Hvid.	Sort.
13.	Ld3—c2	Sc6—b8
14.	c3+d4	Ld7—c6
15.	f4—f5!	e6+f5
16.	g4+f5	e5+d4

Der følger nu et højst elegant Slutspil.

17.	f5—f6	d4—d3!
18.	f6+g7 †	Kh8+g7
19.	Th1—g1 †	Kg7—h8
20.	Lc2+d3	Lc6+f3
21.	De2+f3	Dd8—c8 †
22.	Kc1—b1	Dc8—e6
23.	Df3—e4	Sh6—f5!
24.	Ld3—c4	. . .

Hvorfor bedrøve Næsten ved at plyndre ham, naar Sagen hurtigere kan afgjøres paa en mindelig Maade.

24.	. . .	De6—c8
25.	Lc4+f7	Tf8+f7

Der gives ikke noget bedre.

26.	e5—e6 †	Tf7—f6
27.	De4+f5	Dc8—f8
28.	Td1—f1	Sb8—c6
29.	Df5+f6 †	Le7+f6
30.	Tf1+f6	Df8—g7

og Hvid gjør Mat i 3 Træk!

306. (XXXII) Spansk Parti.

(Spillet i Paris i December 1858).

4de Matchparti. Noterne af St. Amant.

	A. Anderssen. Hvid.	P. Morphy. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—b5	. . .

Man har opkaldt denne Spilleaabning efter Ruy Lopez, d. e. anerkjendt den efter 3 Aarhundreders Forløb. I meget lang Tid var den ikke blot forsømt. miskjendt, men ogsaa fordømt. Philidor taler ikke om den, hvilket i og for sig ikke er forunderligt, da han fordømte Springertrækket, saavel i Forhaand som Baghaand. Labourdonnais forholder sig ogsaa i sin maadelige Lærebog fuldstændig taus med Hensyn til Ruy Lopez Spillet; men Labourdonnais og endnu mere Deschapelles misbilligede Tanken om at bringe Løberen udover c4, ja den Sidste, fuldstændig philidoriansk, fandt end ikke Smag i det italienske Parti.

I Partierne mellem Labourdonnais og Macdonnel, hvor disse store Mestre efterhaanden gik løs paa en Mængde forskjellige Aabninger, finder man ikke Skygge af Lopez Spillet. I vore Dage derimod er det stærkt efterspurgt, og det betragtes af de gode Spillere som en af de stærkeste Attaker. Det er unægtelig højst forunderligt, at der i et saa mathematisk anlagt Spil kan fremkomme slige Omvæltninger og Omslag, der mere tyde paa Smag eller Mode, end paa den exakte Regning. Efter at man har foragtet Ruy Lopez Spillet i Aarhundreder, hædrer man det nu, siger at det er fortræffeligt. Er da nu Sagen endelig og ville vore Efterkommere ikke atter gaa i modsat Retning? (Endnu ikke! S. A. S.)

3.	. . .	a7—a6
4.	Lb5—a4	Sg8—f6
5.	d2—d3	Lf8—c5

(d7—d6 anses nu for rigtigere. S. A. S.)

6.	c2—c3	b7—b5
7.	La4—c2	. . .

Maaske havde det været bedre at trække Løberen til b3, som mange dygtige Theoretikere paastaa. Det valgte Træk kan dog paa ingen Maade siges at være en Fejl — højst en særegen Opfattelse af den foreliggende Situation.

7.	. . .	d7—d5
8.	e4+d5	Sf6+d5
9.	h2—h3	0—0
10.	0—0	h7—h6

Hvid.	Sort.
11. d3—d4	e5+d4
12. c3+d4	Lb5—b6
13. Sb1—c3	Sd5—b4

Dette er snarere et tabt end et vundet Tempo for Sort, da Bonden d4 dog ikke kan slaaes efter Hvids næste Træk.

14. Lc2—b1	Lc8—e6
15. a2—a3	Sb4—d5
16. Lc1—e3	. . .

I det 2det Parti, der hertil var fuldstændig overensstemmende med dette, trak Hvid her Sc3—e2, et uskyldigt udseende, men listigt Træk, der efterfulgt af Dd1—c2 vilde vinde en Officer. At se Faren var i dette Tilfælde at besværge den, og en saa klarsynet Mand som de Sortes Fører, kunde den naturligvis ikke undgaa. Anderssen slaaer derfor ind paa en anden Vej.

16. . . .	Sd5—f6
17. Dd1—d2	Tf8—e8
18. Tf1—d1!	Le6—d5
19. Sf3—e5	Dd8—d6
20. Dd2—c2	. . .

Partiet staaer fuldstændig lige, og Hvids isolerede d-Bonde kan paa ingen Maade siges at være uheldig. Det havde nu været et meget godt, ja fortræffeligt Træk at slaa Ld5 med Springeren. I det Sted hasarderer Hvid og kaster sig letsindigt ind i Eventyr uden at have beregnet alle Følgerne. Morphy bærer sig aldrig saaledes ad; han skyer ikke sligt, men forinden han gjør det mindste Offer, har han gjennempløjet alle Varianter og grundigt set Konsekventserne. Denne overordentlige Grundighed maa føjes til alle de andre glimrende Egenskaber ved hans Spil. Han spiller om en Hvid som om det gjaldt hans Hoved og synes at have svoret aldrig at ville tabe et Spil ved egen Fejl. Anderssen, hvorvel Tydsker, har ikke i den Forstand alvorligt Spil, om vi saa tør udtrykke os. Den samme Fejl tynger i Reglen Franskmændenes og Italienernes Spil og i det Hele taget paa alle Sydlændinges; de rives med af en for livlig Fantasi og uoverlagt Dristighed.

Hvid.	Sort.
20, . . .	Sc6+d4
21. Le3+d4	Lb6+d4
22. Sc3+d5	Dd6+e5
23. Sd5+f6 †	De5+f6
24. Dc2—h7 †	Kg8—f8
25. Lb1—e4	Ta8—d8
26. Kg1—h1	. . .

Og hvad saa? Resultatet er, at Sort har en Bonde mere, at der ikke vil være nogen stor Vanskelighed ved at holde den, da Angrebet ikke er meget farligt, og at dermed Sejren er sikret.

26. . . .	Ld4+b2
27. Ta1—b1	Td8+d1 †
28. Tb1+d1	Df6+f2

Hvid.	Sort.
29. Dh7—h8 †	Kf8—e7
30. Dh8—h7	Lb2—e5
31. Le4—f3	Df2—g3·

Ved dette Træk forcerer Sort, der har 3 Bønder mere, Afbytning af Dronning, hvilket gjør Spillet haabløst for Hvid.

32. Kh1—g1	Dg3—g6
33. Dh7+g6	f7+g6
34. Lf3—b7	Te8—b8
35. Lb7+a6	c7—c6
36. Kg1—f2	Le5—d6
37. Td1—d3	Ke7—d7
38. Kf2—e2	Tb8—a8
39. La6—b7	Ta8+a3
40. Td3—d1	Kd7—c7
41. Lb7—c8	Ta3—a2 †
42. Ke2—f3	Ld6—c5
43. Lc8—e6	Ta2—f2 †
44. Kf3—g3	Tf2—f6
45. Td1—d7 †	Kc7—b6
46. Le6—g4	Lc5—d6 †
47. Kg3—h4	c6—c5
48. Lg4—f3	c5—c4
49. Td7+g7	Tf6—f4 †
50. Lf3—g4	c4—c3

Hvid.	Sort.
51. g2—g3	Tf4+g4 †

Med dette Træk er Partiet vundet. Hvid skjulte en lille Fælde ved sit sidste Bondetræk, idet han kunde have gjort Remis ved evig Skak eller være bleven Pat, hvis Taarnet havde trukket sig ud til Siden. Det var Hvids sidste Redningsplanke, og man maatte naturligvis forsøge den, komme hvad der vilde. Men, vi gjentage det, Anderssen begik sin Hovedfejl i det 20de Træk. Hans Spil er karakteriseret derved. Han er uhyre stærk i Forsvaret, glimrende, men uforsigtig i Angrebet. Taalmodigheden undslipper ham, og der gjentages for ofte i hans Træk: „Tærningen er kastet“. Støttet ved et advarende Vink i enkelte særegne Tilfælde, vilde Anderssen maaske være uovervindelig og ingen anden end Morphy kunne hamle op med ham.

---

307. (XXXIII.) Hollandsk Parti.

(Spillet i Paris i Januar 1859.)

3die Matchparti.

Mongredien. Hvid.	P. Morphy. Sort.
1. d2—d4	f7—f5
2. c2—c4	e7—e6

Hvid.	Sort.
3. f2—f4	Sg8—f6
4. Sg1—f3	b7—b6
5. a2—a3	a7—a5

Hvid.	Sort.
6. Sb1—c3	Lc8—b7
7. e2—e3	Lf8—e7
8. Lf1—e2	. . .

Da der ikke kunde befrygtes, at Sort skulde bytte sin gode c-Løber af mod Springeren, havde Lf1—d3 sikkert været bedre, se endvidere 13de Træk.

8. . . .	0—0
9. 0—0	h7—h6
10. b2—b3	d7—d6
11. Lc1—b2	Sb8—d7
12. Ta1—c1	. . .

Hvids hele Udvikling af Partiet maa iøvrigt hidtil siges at være mønsterværdig. Alle Figurer opstilles aabenbart paa de rigtige Pladser.

12. . . .	Kg8—h7
13. Le2—d3!	g7—g6
14. h2—h3	Dd8—e8
15. Dd1—e1	Sf6—e4

Nu begynder Attaken. Sort, der vil rykke frem med g-Bonden for at bryde igjennem paa f-Linien, frygter ikke for at dublere sin e-Bonde eller momentant maskere Lb7.

16. Ld3+e4	f5+e4
17. Sf3—d2	Sd7—f6

Ved Sorts 15de Træk lægge man ogsaa Mærke til, at han tvinger en af Fjendens Officerer tilbage, faaer en af sine egne bragt frem, vinder et dobbelt Tempo. Partiet er i den Henseende i det Hele meget belærende.

18. Kg1—h2	. . .

Det tillokkende Angrebstræk d4—d5 havde utvivlsomt i Længden strandet paa at e3 bliver et svagt Punkt.

Hvid.	Sort.
18. . . .	De8—d7
19. Tf1—g1	d6—d5
20. Tc1—c2	. . .

Lige overfor en mindre energisk Modstander vilde Hvids tænksomt udkastede Plan have kunnet bære gode Frugter; her gaaer den saa temmelig i Lyset.

20. . . .	g6—g5!
21. Sd2—f1	g5+f4
22. e3+f4	Le7—d6

Sorts fremskudte, vel understøttede e-Bonde giver aabenbart Sort en virkelig Fordel i Stillingen. En anden Ting, som vi her særlig ville henlede Opmærksomheden paa, fordi vi ikke mindes at have fremdraget den før, er følgende: Det maa ikke betragtes som en Mangel ved Sorts Spil, at Løberens Virksomhed i Diagonalen er maskeret og at der foreløbig ingen Anstrængelser gjøres for at frigjøre den; thi i ethvert nogenlunde normalt aabnet Parti, navnlig sluttet, er det uafviselig nødvendigt, at endel af Officererne anvendes til Dækning; hvad det kommer an paa er, at der ikke finder noget Misforhold Sted mellem de angribende og dækkende Officerer til Skade for førstnævnte, men dette Forhold er

Hvid.	Sort.

her i allerhøjeste Grad gunstigt, idet Sort kun behøver en, nemlig Løberen, til Dækning, medens alle de øvrige, 5, ere fuldt anvendelige til Angreb.

	Hvid.	Sort.
23.	g2—g3	c7—c6
24.	Sf1—e3	Tf8—g8
25.	Tc2—g2	Ta8—f8
26.	Sc3—e2	Lb7—c8
27.	g3—g4	Dd7—c7
28.	Tg2—f2	Sf6—e8
29.	De1—f1	Tf8—f7
30.	Kh2—h1	Tg8—f8
31.	Se3—g2	Lc8—a6
32.	Df1—c1	Dc7—e7
33.	Se2—g3	Se8—g7
34.	Tg1—e1	c6—c5
35.	Sg3—e2	La6—b7
36.	c4+d5	e6+d5
37.	f4—f5	Sg7—e6
38.	Sg2—f4	. . .

Her kunde der være Tale om at skaffe sig Luft ved det raske Træk f5—f6, men det vil sluttelig vise sig, at Sorts forenede og frie Midtebønder da rykke frem med uimodstaaelig Magt.

	Hvid.	Sort.
38.	. . .	Se6+f4
39.	Se2+f4	Tf8—c8
40.	Dc1—e3	c5+d4
41.	Lb2+d4	Ld6+a3
42.	Ld4+b6	. . .

Sf4—e6 havde vel været et godt Træk, men dog ikke tilstrækkelig stærkt til at bære Tabet af Bonden.

	Hvid.	Sort.
42.	. . .	La3—b4
43.	Te1—d1	Tc8—c3
44.	De3—d4	Dc7—h4
45.	Td1—g1	Tf7—g7
46.	Dd4—e5	. . .

Hvid overser her Sorts stærke Modtræk og at han ikke kan fortsætte med 47. Lb6—d8, idet der da vilde følge e4—e3 osv.

	Hvid.	Sort.
46.	. . .	Tg7—e7!
47.	De5—d4	Lb4—d6!!

Det afgjørende Mestertræk. Hvad enten Hvid nu slaaer Taarnet eller ikke, er Partiet ureddelig tabt.

	Hvid.	Sort.
48.	Dd4+c3	d5—d4
49.	Dc3+d4	Ld6+f4
50.	Kh1—g2	e4—e3 †

Opgivet.

---

308. (XXXIV.) Græsk Parti.

(Spillet i London, Sommer 1858.)

	P. Morphy. Hvid	Owen. Sort.
1.	e2—e4	b7—b6
2.	d2—d4	Lc8—b7
3.	Lf1—d3	e7—e6
4.	Sg1—h3	c7—c5
5.	c2—c3	c5+d4

Hvid.	Sort.
6. c3+d4	Sb8—c6
7. Lc1—c3	Sc6—b4

Sort søger med Rette at faa Hvids f-Løber byttet af. Det seer herefter ud, som det havde været nok saa godt for Hvid i 4de Træk at bringe S. til f3, der kunde da i sidste Træk være spillet 7. Sb1—c3 og nu 8. Ld3—b1.

8. Sb1—c3	Sb4+d3
9. Dd1+d3	Lf8—b4
10. 0—0	Lb4+c3
11. b2+c3	Sg8—f6
12. e4—e5	Sf6—d5
12. c3—c4	...

Hvid synes undtagelsesvis at tage sin Modstander noget for let; ved dette Træk faaer Sort bedst Spil.

13. ...	Lb7—a6!
14. Le3—d2	Ta8—c8
15. Ta1—c1	0—0
16. Dd3—b3	Sd5—e7
17. Ld2—b4	Tf8—e8
18. Tf1—d1	Se7—f5
19. g2—g4	...

Hvids nu begyndende raske og vel soutenerede Flankeangreb er højst interessant, ikke mindst fordi det lykkes Sort ved et fortræffeligt Modspil at modstaa det. Det er kun sjeldent, at man har set Morphys g-Bonde rykke frem, uden at Sejren er fulgt efter.

19. ...	Sf5—h4
20. f2—f4	f7—f6

Hvid.	Sort.
21. Lb4—e1	f6+e5
22. d4+e5	Dd8—e7
23. Sh3—g5	h7—h6
24 Sg5—e4	...

At slaa Springeren vilde være være urigtigt, idet der følger: 24. ... h7+g6; Lh4+g5 De7—c5 † og Sort staaer bedst.

24. ...	La6—b7
25. Db3—d3!	...

Man skulde ikke tro, at Sort kunde have modstaaet den nu truende Kombination.

25. ...	Te8—f8

Udmærket spillet. Det er det eneste Parti Owen vandt fra Morphy, men det gjør ham stor Ære.

26. Le1+h4	De7+h4
27. Se4—f6 †	Tf8+f6
28. e5+f6	Dh4+g4 †
29. Dd3—g3	Dg4+g3 †
30. h2+g3	Lb7—c6
31. f6+g7	Kg8+g7
32. Kg1—f2	Kg7—f6
33. g3—g4	h6—h5!
34. g4—g5 †	Kf6—f5
35. Kf2—e3	h5—h4

Hvid havde vel gjort bedre i i forrige Træk at bringe denne ubehagelige Bonde ud af Verden, hvorvel ogsaa dette havde havdè havt sine Skyggesider.

36. Td1—d2	h4—h3
37. Td2—h2	Lc6—g2
36. Tc1—c2	d7—d5

	Hvid.	Sort.
39.	g5—g6	d5+c4
40.	g6—g7	Tc8—g8
41.	Th2+g2	h3+g2
42.	Tc2+h2	Kf5—f6
43.	Th2—c2	Tg8+g7
44.	Tc2+c4	Tg7—g3 †
45.	Ke3—e4	Tg3—a3
46.	Tc4—c2	Ta3—a4 †

og Hvid opgiver Partiet. da nu en af Bønderne maa falde om et Par Træk.

---

309. (XXXV) Ikke modtaget Gambit.

(Spillet i London i August 1858.)

	P. Morphy. Hvid.	**Boden.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	Lf8—c5
3.	Sg1—f3	d7—d6
4.	c2—c3	Lc8—g4
5.	Lf1—c4	. . .

Som bekjendt har Lf1—e2 Ord for at være den stærkeste Fortsættelse. Der er imidlertid intet til Hinder for at Løberen indtager sin naturlige Post paa c4, og maaske vilde det være stærkest allerede i 4de Træk at bringe den ud. Man har i saa Tilfælde frygtet for 4. . . . Sg8—f6 og dens Konsekventser, men vist med Urette, thi:

4.	Lf1—c4	Sg8—f6
5.	d2—d3	Sf6—g4
6.	Dd1—e2!	. . .

Foreslaaet af Steinitz.

6.	. . .	Lc5—f2 †
7.	Ke1—f1	Lf2—g3
8.	h2—h3	og Sort kan

ikke uden Tab spille Sg4—f2, men maa trække sig tilbage til f6.

	Hvid.	Sort.
5.	. . .	Dd8—e7

Sb8—c6 var vel et naturligere Træk.

6.	d2—d4	. . .

Et forvovent Offer, som Theorien vel neppe fuldstændig vil godkjende, men som i Praxis giver et meget livligt Angreb.

6.	. . .	e5+d4
7.	0—0	Sb8—c6

Sort gjør klogt i ikke at slaa ned; som Steinitz rigtig bemærker, vilde der da fremkomme en lignende Angrebsstilling som i Nordisk Gambit, men under en endnu heldigere Form for Hvid.

8.	b2—b4	Lc5—b6
9.	a2—a4	d4+c3 †
10.	Kg1—h1	c3—c2!
11.	Dd1+c2	Lg4+f3

Hvid.	Sort.
12. g2+f3	Sc6—b4
14. Dc2 -b3	a7—a5

Alt dette har været meget godt spillet af Sort.

14. Sb1—c3	Sg8—f6
15. e4—e5	d6+e5
16. f4+e5	Sf6—h5
17. Sc3—e4	0 - 0
18. Lc1—b2	Sh5—f4

Sort frygter for e5—e6. Ta8—d8, for at stille Løberen til Afbytning paa d4, havde været bedre.

19. Tf1—g1!	Ta8—d8

Skjøndt det kunde være farligt nok, burde Sort sikkert ved Lb6+g1 have skaffet sig det ene Taarn fra Halsen.

20. e5—e6	. . .

Nu rykker den berømte Bonde frem som Supplement til det i forrige Træk tilbudte Kvalitetsoffer. Det er fabelagtigt saa ofte Morphy har slaaet sine Modstandere med denne Kombination.

20. . . .	Lb6—d4

Nu kommer Løberen en Postdag for sent — se Noten til 18de Træk. Det er imidlertid nødvendigt, thi paa f7—f6 følger: 21. Se4—f6† Tf8+f6!; 22. Lb2+f6 og Sort er perdu.

Hvid.	Sort.
21. e6+f7†	Kg8—h8
22. Tg1—g4	Ld4+b2
23. Db3+b2	Tf8+f7

Sort maa gribe til denne sørgelige Udvej; thi gaaer Springeren til g6, kan bl. A. følge:

24. Db2—g2	Sg6—e5
25. Tg4+g7	Se5+c4
26. Tg7+h7†	o. s. v.

24. Le4+f7	De7+f7
25. Se4—g5	. . .

Med dette mærkværdig fine og stærke Træk, navnlig naar en Fortsættelse som Ta1—g1 ligger for, sætter Morphy Kronen paa sit udmærkede Spil. Det er interessant at lægge Mærke til, at Sort hvorledes han end trækker, nu maa tabe, enten Dronningen for et Taarn eller en Officer helt ud, og dermed Partiet.

25. . . .	Df7—d5
26. Tg4+f4	Dd5+g5
27. Ta1—g1	opgivet.

Match.

Steinitz -- Blackburne.

Afslutning af denne med saa megen Spænding imødesete Skakkamp, hvorom vi i forrige Hefte gjorde nogle foreløbige Meddelelser, har allerede fundet Sted og paa en Maade, der har fremkaldt den højeste Overraskelse i Skakverdenen, idet Steinitz vandt samtlige 7 Partier i Træk, uden at endog et eneste Remis er kommen ind imellem. Et saadant Resultat maatte ogsaa overraske, thi vel havde S. i det sidste Decennium arbejdet sig stærkt op; i 1868 ved Sejren over Anderssen, i 1872 over Zukertort, i 1873 ved Sejren i Wien vist, at han var en frygtelig Modstander, og der var heller neppe Mange, der ikke troede, at han vilde vinde, men paa den anden Side havde Blackburne ogsaa med Rette et stort Ry, stod i Wienerturneringen næsten paa samme Højde, og man havde Grund til at tiltro ham betydelig mere Modstandsevne, at han var mere jævnbyrdig.

Partierne, der nu gjør Runde hele Verden over, forelægge ogsaa vi for vore Læsere, ledsaget af de nødvendigste Noter. I en vis Henseende tilfredsstille de ikke ganske; det forekommer os, at der af tvende saa stærke Spillere med en saa uhyre Øvelse nok kunde have været præsteret mere i Retning af et sikkert og samlet Overblik. For at tage et Exempel er der noget for meget Dilettantisme i 3die Spil, hvor B. gjør en aabenbar Buk, der overses af S., atter præsenteres af B. og først nu opdages — og flere andre, om end mindre graverende Tilfælde. Stedse bliver der et Stykke til Morphy! Imidlertid, meget Godt og Smukt er der dog præsteret; Steinitz gjennemgaaende sikre, vel udtænkte og gjennemførte Spil fortjener stor Anerkjendelse, og om end Blackburnes smukke og dristige Angrebsvendinger lede slemt Skibbrud, kunne vi dog glæde os over at de ere tilstede og haabe paa en bedre Gjennemførelse næste Gang. Heller ikke maa man være ubillig nok til at forglemme, navnlig naar man vil sammenligne med Matchspil fra en tidligere Periode, at Betænkningsfristen nu er begrændset, at der udfordres et vist Antal Træk (15) i Timen, medens man tidligere havde Lov til at betænke sig saa længe man vilde. At denne Omstændighed virkelig i høj Grad har havt uheldig Indflydelse paa Kombinationernes Godhed, sees næsten af hvert Parti — men Ondet bliver derfor alligevel nødvendigt og naar Steinitz

og Blackburne ikke skulde kunne gjøre 15 Træk i Timen, hvem skal saa? Rosende maa det ogsaa omtales, at de Kæmpende ikke have været bange for hinanden, men i alle Partier valgt livlige, aabne Spillemaader.

---

310. Spansk Parti.

(I. Spillet d. 17/9 76.)

	Steinitz. Hvid.	Blackburne. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—b5	a7—a6
4.	Lb5—a4	Sg8—f6
5.	d2—d3	d7—d6!

Se Noten til Partiet Anderssen —Morphy.

6.	c2—c3	. . .

Det sædvanlige Træk har her været La4+c6. Om denne Fordobling af Sorts c-Bonde i Virkeligheden er synderlig gunstig for Hvid, kan imidlertid være tvivlsomt.

6.	. . .	Lf8—e7

Rosenthal raader her til Lc8—d7, samt g7—g6, for dernæst at anbringe den sorte Løber i Diagonalen.

7.	h2—h3	0—0

Sort havde vel nok gjort forsigtigere i at vente med denne Rokade, indtil Hvid erklærer sig. Hvids nu begyndende Angreb med højre Fløj medfører adskillige Ulemper.

	Hvid.	Sort.
8.	Dd1—e2	Sf6—e8
9.	g2—g4!	b7—b5
10.	La4—c2	Lc8—b7
11.	Sb1—d2	Dd8—d7
12.	Sd2—f1	Sc6—d8
13.	Sf1—e3	Sd8—e6

At Sort ikke forhindrer Hvids Springer i at komme frem ved g7—g6, er vel af Frygt for h-Bonden.

14.	Se3—f5	g7—g6

Maaske havde det været rigtigere at lade Løberen gaa tilbage til d8.

15.	Sf5+e7†	Dd7+e7
16.	Lc1—e3	Se8—g7

Hvids Angreb synes ikke at være saa overvældende, at Sort jo nok strax turde have trukket c7—c5 for hurtigt at være ved Haanden, hvis Hvid, som rimeligt er, rokerer langt.

17.	0—0—0	c7—c5
18.	d3—d4	e5+d4
19.	c3+d4	c5—c4?

Her overser Blackburne det rigtige Træk, d6—d5, der

Hvid.	Sort.

sandsynligvis kunde have holdt Partiet, da 20. e4+d5 ikke duer paa Grund af 20. Se6—f4. Paa c5—c4 opnaaer Hvid en saadan Overvægt i Stillingen, at den vindende Afgjørelse kun bliver et Tidsspørgsmaal.

	Hvid.	Sort.
20.	d4—d5!	. . .

Steinitz nu følgende Spil er ganske fortræffeligt.

	Hvid.	Sort.
20.	. . .	Se6—c7
21.	De2—d2	a6—a5
22.	Le3—d4	f7—f6
23.	Dd2—h6	b5—b4
24.	g4—g5	f6—f5
25.	Ld4—f6	De7—f7
26.	e4+f5	g6+f5
27.	g5—g6	Df7+g6
28.	Lf6+g7	Dg6+h6†
29.	Lg7+h6	Tf8—f6
30.	Th1—g1†	Tf6—g6
31.	Lc2+f5	Kg8—f7
32	Lf5+g6†	h7+g6
33.	Sf3—g5†	Kf7—g8
34.	Tg1—e1	opgivet.

---

311. Skotsk Parti

(II. Spillet d. $^{19}/_{2}$ 76.)

	Blackburne. Hvid.	**Steinitz.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	d2—d4	e5+d4
4.	Sf3+d4	Dd8—h4
5.	Sd4—b5	Lf8—b4†
6.	Lc1—d2	Dh4+e4†
7.	Lf1—e2	Ke8—d8
8.	0—0	Lb4+d2
9.	Dd1+d2	. . .

I Korrespondancepartiet mellem Wien og London spillede Hvid som bekjendt her Sb1+d2. Om det valgte Træk er bedre, kan naturligvis endnu ikke afgjøres. Sort har i begge Tilfælde et saa møjsommeligt og vanskeligt Spil, at der udfordres en Steinitz hele Sejghed, baade for at indlade sig derpaa og for at kunne føre det igjennem.

	Hvid.	Sort.
9.	. . .	Sg8—f6
10.	Sb1—c3	De4—e5
11.	Tf1—e1	a7—a6
12.	Sb5—a3	De5—d4
13.	Dd2—g5	Th8—g8
14.	Ta1—d1	h7—h6!
15.	Dg5—g3	Dd4—e5
16.	Dg3—h4	De5—g5
17.	Dh4—c4	Sc6—e5

Dette og følgende Træk, der ikke nytter til Andet end at bringe den hvide Dronning i en heldig Stilling, skete kun

Hvid.	Sort.

fordi Sort ikke havde nogen Tid tilovers at betænke sig i, og derfor maatte gribe til det Første det Bedste.

18. Dc4—b4 Se5—c6
19. Db4—b3 Tg8—f8
20. Sa3—c4 b7—b5

Sorts Stilling er saa trykket, at det er vanskeligt at angive noget tilfredsstillende Træk. Den valgte Fortsættelse gjør imidlertid Partiet yderlig daarligt, og Hvid maatte herfra kunne have forceret det.

21. Le2—f3! Lc8—b7

Slaar Sort Springeren, følger Db3—a3!

22. Sc3—d5! Ta8—b8
23. Db3—a3! Tf8—g8
24. Sc4—e5 . . .

Her havde Hvid havt Partiet i sin Haand ved at ofre Taarnet paa e5! Blackburne siger, at det var hans Tanke, men at han havde for lidt Tid til at gjennemregne alle Konsekventserne, og at han derfor trak Springeren, hvorved han dog vandt en Bonde. Vi skulle nu vise et Par Varianter med dette Taarnoffer:

24. Te1—e5 Sc6+e5(a)
25. Da3—e7† Kd8—c8
26. Sd5—b6† c7+b6
27. Sc4+b6† Kc8—c7
28. De7—d6† Kc7—d8
29. Dd6+b8† Lb7—c8
30. Lf3—b7 og Hvid vinder.

Hvid.	Sort.

(a)

24. . . . b5—b4
25. Da3—a4 Sc6+e5
26. Sc4+e5 Dg5+e5
27. Sd5+f6 og Hvid vinder.

24. . . . Sc6+e5.
25. Da3—e7† Kd8—c8
26. Te1+e5 Sf6+d5!
27. De7+f7 Dg5—d8
28. Lf3+d5 Lb7+d5
29. Te5+d5 . . .

Minkwitz regner det for en Fejl og mener, at det andet Taarn skulde have slaaet, for derefter at kunne spille Te5—e7. Det er dog et Spørgsmaal om Potter ikke har mere Ret, naar han foreslaar følgende Udførelse:

29. Te5+d5 d7—d6
30. Df7—e6†! Kc8—b7
31. Td5+d6! c7+d6
32. Td1+d6 Dd8+d6
33. De6+d6 o. s. v. og

gaar ud fra, at Hvid med Dronning og 6 Bønder i denne Stilling nødvendigvis maa kunne magte de to Taarne og 4 Bønder.

29. . . . d7—d6
30. Td5—d3? . . .

Se Noten til 29de Træk.

30. . . . Dd8—e8
31. Df7—d5 Tg8—f8
32. Dd5—d4 Tf8—f6

Steinitz tilbød i denne Stilling Remis, hvilket Blackburne afslog. Her er atter den gamle

Hvid.	Sort.
Historie: man har kunnet vinde Partiet, ærgerlig over, at den afgjørende Kombination er undgaaet En. afslaar man Remis, spiller daarligt og taber sluttelig.	
33. Td3—e3	De8—c6
34. Td1—e1	Kc8—b7
35. Te3—c3	Dc6—d7
36. Tc3—e3	Tb8—f8
37. f2—f3	Tf8—f7
38. Te3—e8	Dd7—c6
39. c2—c3	Tf6—f5
40. Te8—e7	Tf5—d5
41. Dd4—h4	...
Et daarligt Træk. Dronningen maatte have været paa f2.	
41. ...	Dc6—c5†
42. Kg1—f1	g7—g5
43. Dh4—e4	...
Hvid spiller nu slettere og slettere, og der er ingen Interesse ved at følge de 20 Træk inden Spillet blev opgivet. Dronningen skulde atter have været paa f2.	
43. ...	Tf7+e7
og Sort vandt sluttelig.	

---

312. Kieseritzky-Gambit.

(III. Spillet d. 22/2 76.)

Steinitz. Hvid.	**Blackburne.** Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. f2—f4	e5+f4
3. Sg1—f3	g7—g5.
4. h2—h4	g5—g4
5. Sf3—e5	Sg8—f6
6. Lf1—c4	d7—d5
7. e4+d5	Lf8—g7
8. d2—d4	0—0
9. Lc1+f4	Sf6+d5
10. Lc4+d5	Dd8+d5
11. 0—0	c7—c5
12. Sb1—c3	...
Hvid vinder Bonden igjen som han ved dette Træk foreløbig taber og isolerer Sorts d-Bonde; de forenede Løbere ere imidlertid meget stærke.	
12.	Dd5+d4†
13. Dd1+d4	c5+d4
14. Sc3—d5	Sb8—c6
15. Se5+c6	b7+c6
16. Sd5—e7†	Kg8—h8
17. Se7+c6	Lc8—b7
18. Sc6—e5	Ta8—c8
19. Tf1—f2	Lb7—c4
20. Ta1—d1	f7—f5
Godt spillet; paa 21 Td1+d4 følger nemlig Tc8—c8 og Hvid taber Kvaliteten.	
21. Se5—d3	Tf8—e8
22. Tf2—e2	Kh8—g8

Hvid.	Sort.

Indledningen til en mesterlig, dybt skjult Kombination.

23. Sd3—e1 Kg8—f7
24. Lf4—g3 Te8—e6
25. Lg3—f2 . . .

Den ellers saa skarpsindige Steinitz aner ikke Uraad ved Sorts Manøvrering. Det bedste Træk havde været Kg1—f1, skjøndt Sort da ogsaa kan slaa og vinde en Bonde.

25. . . . . Le4+c2
26. Te2+e6 Lc2+d1
27. Te6—d6 Kf7—e7?

Det er baade kedeligt og ubegribeligt, at Blackburne kunde overse det dog nærliggende Træk Lg7—e5, der truer med g4—g3, og hvorved mindst Kvaliteten vindes.

28. Td6 - a6 . . .

Det kan her bemærkes, at hvis Hvid i forrige Træk strax var gaaet hertil, hvorved det omtalte eventuelle Kvalitettab var undgaaet, vilde Sort ved Tc8—c7—e7 forhindre den fjendtlige Konge i sin Flankevending, og Hvids Spil snart være tabt.

28. . . . . Tc8—c7
29. Kg1—f1 Tc7—d7
30. Ta6—a3 Ke7—e6
31. Se1—d3 Lg7—f8
32. Ta3—a5! . . .

Et meget stærkt Træk, langt at foretrække for Ta3—a6, der kun vilde havt til Følge at den sorte Konge iler ned til Understøttelse for sin d-Bonde, hvilket uden Fare kunde gjøres.

32. . . . Ld1—c2
33. Kf1—e2 Ke6—f6

Et sørgeligt Træk! Som Wisker bemærker spiller B. nu næsten som han vilde løse Problemet: Hvorledes skal jeg bære mig ad med at tabe Partiet.

34. Ta5—a6† . . . .

Steinitz ser heller ikke, at han ved Ta5+a7 vinder 2 Bønder!

34. . . . Kf6—g7

B. vedbliver med sin Dødsvandring paa den sorte Diagonal! Men nu gaar den heller ikke længer.

35. Ta6+a7 Td7+a7
36. Lf2+d4† Kg7—f7
37. Ld4+a7 Lf8—d6
38. La7—e3 Kf7—e6
39. Ke2—d2 Lc2+d3

Det havde selvfølgelig været fornuftigere at trække Løberen til a4, for enten at holde begge Løberne forenede, eller for, hvis der byttes af, at faa Løber af modsat Farve.

40. Kd2+d3 og Hvid vandt sluttelig ved sine 2 stærke Fribønder.

313. Skotsk Parti.

(IV. Spillet d. 24/2 76.)

Blackburne Hvid.		**Steinitz.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	d2—d4	e5+d4
4.	Sf3+d4	Dd8—h4
5.	Sd4—b5	Lf8—b4†
6.	Lc1—d2	Dh4+e4†
7.	Lf1—e2	Ke8—d8
8.	0—0	Lb4+d2
9.	Dd1+d2	a7—a6

Dette Parti synes bedre end Sg8—f6, der skete i Parti II.

10.	Sb1—c3	De4—e5
11.	Sb5—a3	b7—b5
12.	Le2—f3	Sg8—e7
13.	Ta1—d1	De5—f5

Paa b5—b4 vilde følge 14. Sc3—d5 og Hvids Angreb er uimodstaaeligt.

14.	Tf1—e1	Ta8—b8
15.	Dd2—e2	d7—d6
16.	Sc3—e4	Lc8—d7
17.	De2—e3	f7—f6
18.	g2—g4	. . .

Denne fremskudte Bonde, der skal forberede Hvids i næste Træk paatænkte Offer, svækker i høj Grad Stillingen og fremkalder væsentlig Partiets Tab.

18.	. . . .	Df5—g6
19.	Se4+d6	. . . .

Dette Offer beroer paa en Fejlregning (se Noten til 21. Træk) og viser sig ukorrekt, men Modspillet var vanskeligt, og det saa meget mere, som Steinitz kun havde yderst ringe Tid til at betænke sig i.

Hvid.		Sort.
19.	. . .	c7+d6
20.	Td1+d6	Kd8—c7
21.	Lf3+c6	. . . .

Det var oprindelig Blackburnes Mening her at spille De3—c5, hvorpaa vilde følge:

21.	. . .	Dg6—g5
22.	Te1+e7	Dg5+c5
23.	Te7+d7†	Kc7—b6
24.	Td6+c6†	Dc5+c6
25.	Lf3+c6	Kb6+c6

26. Td7+g7, men havde overset, at Sort nu kunde fremtvinge Afbytning af Taarn, og faa en vindende Stilling ved Th8—g8.

21.	. . . .	Se7+c6
22.	De3—g3	Kc7—c8
23.	Te1—d1	Tb8—b7
24.	Dg3—g2	Sc6—b8!
25.	Td1—d4	h7—h5
26.	Dg2—d5	Dg6—g5
27.	Dd5+g5	f6+g5
28.	Td6—g6	Ld7+g4
29.	Tg6+g5	Th8—e8
30.	Kg1—g2	Tb7—f7
31.	h2—h3	. . .

Oprigtig talt kunne vi ikke indse, at der nu er eller siden Dronningens Afbytning har været nogen Chance for Hvid.

Hvid.	Sort.
31.	Lg4—d7
32. Kg2—g3	Te8—e2
33. Tg5+h5	Te2+f2
34. Th5—c5†	Sb8—c6
35. Td4—d3	Kc8—c7
36. Sa3—b1	Kc7—b6
37. Tc5—d5	Sc6—b8
38. Sb1—d2	...

Hvid kunde tjene de 2 smaa Officerer for Taarnet, men taber da som følger:

38. Td5+d7	Sb8+d7

Hvid.	Sort.
39. Td3+d7	Tf7+d7
40. Kg3+f2	Td7—d1
41. S ∞	Td1—d2

og vinder.

38. ...	Ld7—c6
39. Sd2—e4!	Tf2—e2
40. Se4—c3	Te2+c2
41. Td3—d2	Tc2+c3
42. b2+c3	Lc6+d5
43. Td2+d5	Tf7—c7

og efter nogle Træks Forløb opgav Hvid Partiet.

Medens disse Partier vare under Trykning, modtoge vi fra v. Heydebrand, der altid saa velvilligt er tilrede, en lille Bog, betitlet Chess Match, indeholdende alle Partierne, forsynede af Steinitz med oplysende Noter. Da Steinitz' Noter ere holdte i en ædruelig Tone, selvfølgelig ere gode og tilmed i 2 af 3 Spil behandle det Østerrigske Parti, i hvilket S. som bekjendt har en Specialitet, troede vi ikke at kunne gjøre noget bedre end at tage den raske Beslutning, at kassere hvad vi selv havde skrevet og bringe de 3 sidste Partier fuldt ud som de foreligge fra Steinitz. Havde Tiden staaet mere til vor Raadighed, vilde flere interessante Uddrag have været paa deres Plads, som f. Ex. hvor Steinitz paaviser, at det er usandt, at Blackburne skulde have tabt, fordi han spillede slet efter Middagsbordet m. m., men Videbegjærlige i saa Henseende maa vi henvise til Bogen selv.*)

314. Østerrigsk Parti.

Det 5te Spil, Steinitz i Fortrækket, spilledes den 26. Februar. Blackburne forsvarede sig i 2det Træk med Sg8—f6, og indførte da i 5te Træk en Nyhed, idet han offrede sin Kongespringer, hvilket

*) The Field Office. London 346 Strand, W. C.

gav ham et farligt Modangreb. Steinitz, der saaledes saa sig tvunget over i Defensiven, fulgte det samme Princip som i Gambiten, der har Navn efter ham, idet han marcherer frem med sin Konge midt paa Brættet og søger der at fremtvinge Dronningafbytning, for saaledes at være heldig stillet, naar Slutspillet begynder. Ved en smuk Manøvre drev Blackburne imidlertid den fjendtlige Konge tilbage og tilbød da først Dronningafbytning, hvilket sandsynligvis vilde have ført til remis. S. forandrede derfor hurtigt Taktik, undgik Afbytningen og opnaaede efter en haard Kamp et godt Midtespil. B. gav snart en Bonde op for at frigjøre sit Spil noget, men det lykkedes ikke, med det 26. Træk brød S. igjennem, vandt endnu 2 Bønder og havde da kun ringe Besvær med at vinde.

	Steinitz. Hvid.	**Blackburne.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sb1—c3	Sg8—f6
3.	f2—f4	d7—d5
4.	d2—d3	Lf8—b4

Denne sjelden anvendte Variant forskaffer vel Sort Angrebet, men sker de rigtige Modtræk, er det kun af ringe Varighed.

5.	f4+e5	Sf6+e4

Dette Offer er aldeles nyt. d5—d4 er den almindelige Maade og Fortsættelsen da saaledes:

5.	. . .	d5—d4
6.	e5+f6	d4+c3
7.	b2—b3	Dd8+f6
8.	Sg1—f3	Lc8—g4
9.	Lf1—e2	Sb8—c6

og Spillet staar ret lige.

	Hvid.	Sort.
6.	d3+e4	Dd8—h4†
7.	Ke1—e2	Lb4+c3
8.	b2+c3	Lc8—g4†
9.	Sg1—f3	d5+e4
10.	Dd1—d4!	. . .

Det reddende Træk, der forstyrrer Sorts Kombination.

10.	. . .	Lg4—h5!

Sort vilde være bleven en Officer bagud, hvis han havde slaaet Sf3, thi Hvid slaar igjen, vinder Løberen, og kan efter nogle Skakker ikke forhindres i at naa en sikker Havn med Kongen.

11.	Ke2—e3!	. . . .

En Hoben farlige Snarer var lagt for Hvid ved Sorts sidste Træk. Havde han f. Ex. her trukket Ke2—d2. kan følge: 11. . . . Dh4—g4; 12. h2—h3 Dg4—f4† samt henholdsvis e4+f3 eller Df4—g3†. Var Kongen gaaet til d1, giver Sort Dronningen til Pris og vinder, idet han spiller e4+f3 o. s. fr.

11.	. . .	Lh5+f3
12.	Lf1—b5†	. . .

Et nødvendigt Modoffer for at undgaa den Remis, Sort havde

Hvid.	Sort.

havt paa Haanden ved at skakke frem og tilbage paa e1 og h4, hvis Hvid strax havde slaaet Løberen med Bonden.

12.	. . .	c7—c6
13.	g2+f3	c6+b5
14.	Dd4+e4	Dh4—h6†

Langt bedre end bytte Dronning, da Hvid havde slaaet igjen med Kongen og staaet godt. Efter først at have drevet Kongen tilbage, kan Afbytning med Fordel tilbydes i næste Træk. Havde Hvid trukket Bonden for, faar Sort godt Spil ved Sb8—c6.

15. Ke3—f2 . . . .

Hertil var medgaaet en Time.

15.	. . . .	Dh6—c6
16.	De4—d4	Sb8—a6

Sort udvikler Springeren ad denne Vej, for saa snart som muligt at blive den fjendtlige Løber kvit. Sd7 havde ført til indviklede og for Sort farlige Kombinationer, da Hvid svarer med Tg1, og Sort kan ikke dække g-Bonden med Rokade eller g7—g6 paa Grund af e5—e6! Den bedste Fortsættelse vilde i saa Tilfælde have været:

16.	. . .	Sb8—d7
17.	Th1—g1	Sd7—f8!
18.	Lc1—a3	Sf8—e6
19.	Dd4—d2	Ta8—d8

20. Dd2—e3, og Hvid har udmærket Spil, da Sort hverken kan faa rokeret eller sit andet Taarn bragt med i Kampen.

Hvid.	Sort.

17.	Lc1—a3	b5—b4

Rigtigt og nødvendigt, da Sort ikke kunde være tjent med, at den fjendtlige Løber tog Post paa d6.

18.	La3+b4	Sa6+b4

Hertil medgaaet 1 Time.

19.	Dd4+b4	Ta8—c8
20.	Ta1—b1	b7—b6

Paa Dc6+c3 følger:

21.	Db4+c3	Tc8+c3
22.	Tb1+b7	Tc3+c2†

23. Kf2—e3 og Hvid vinder Ba7.

21.	Tb1—b3	Tc8—d8
22.	Th1—e1	Td8—d5
23.	Te1—e4	Dc6—h6

Dette Modangreb ser lovende ud, men i Virkeligheden havde T til c5, for at faa rokeret, været bedre Spil. Hvids bedste Svar havde da været at sætte til Afbytning paa e4, og han vilde endnu have havt det bedste Parti, men Udsigterne til Vinding vare dog betydeligt forringede.

24.	h2—h4	g7—g5

En fortvivlet Udvej, hvorved Stillingen efter Hvids stærke Modtræk i høj Grad kompromiteres.

25.	e5—e6!	f7+e6

Hvidt.	Sort.
Nødvendigt, da Dronningskak paa a4 ellers havde været ødelæggende.	
26. Db4—a4†	Ke8—e7
Atter nødvendigt, thi paa Td5—d7 følger:	
27. Te4—d4	Dh6—g7
28. Tb3+b6!	a7+b6
29. Da4—a8†	Ke8—e7
30. Td4+d7†	Ke7—f6!
31. h4+g5 og Hvid vinder.	
27. Da4+a7†	Td5—d7
28. Da7+b6	Th8—c8
Hertil 2 Timer.	
29. Db6—e3	Ke7—f7

Hvid.	Sort.
30. Tb3—b5	Tc8—d8
31. Tb5+g5	Td7—d2†
32. Kf2—g3	Td2—d6
33. Te4—f4†	....
Hertil 2 Timer. Te4—g4 var hurtigere afgjørende.	
33. ...	Kf7—e7
34. De3—e5	Td6—d5
35. Tg5—g7†	Ke7—e8
36. De5—f6	Dh6+f6
37. Tf4—f6 og Hvid vinder naturligvis sluttelig Spillet, efterat Sort endnu i en Snes Træk har gjort en haabløs Modstand.	

---

315. Skotsk Parti.

Det 6te Spil aabnedes indtil det 9de Træk af Blackburne paa samme Maade som det 4de, og Steinitz forsvarede sig atter med a7—a6. B. trak nu ikke b-Springeren frem, med ved en Fejltagelse, Kongespringeren tilbage og da Tid var gaaet tabt derved offrede han en Bonde for at beholde Angrebet. I 22 Træk gav S. en Kvalitet for at simplificere Spillet, men B. forhindrer dette ved at ofre en Officer. Lige forinden S. har gjort sit 31. Træk, efter hvilken den sædvanlige Vaabenstilstand skulde finde Sted, lyder Alarmsignalet fra Spilleuhret, og det nu skyndsomst valgte Træk er ikke heldigt og udsætter ham for et meget heftigt Angreb, da Spillet paany tog sin Begyndelse. Imidlertid lykkes det ham dog senere at faa Dronningerne afbyttede og at opnaa 6 Bønder mod et Taarn; de 3 vare vel ikke til at holde, men de 3 andre understøttede af Kongen vandt endelig Spillet efter en lang og vanskelig Kamp.

Blackburne. **Steinitz.**

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	d2—d4	e5+d4
4.	Sf3+d4	Dd8—h4
5.	Sd4—b5	Lf8—b4†
6.	Lc1—d2	Dh4+e4†
7.	Lf1—e2	Ke8—d8
8.	0—0	Lb4+d2
9	Dd1+d2	a7—a6
10.	Sb5—a3	. . .

Ser først ud som et Forsøg paa at forhindre den Manøvre, der lykkedes saa godt for S. i fjerde Spil, nemlig at blokere Springerne ved b7—b5; thi dette vilde være opnaaet som følger:

10.	. . .	b7—b5
11.	Le2—f3	De4—g6!
12.	c2—c4	b5—b4
13.	Sa3—c2	a6—a5

14. a2—a3 og Hvid har udmærket Spil. Blackburne paastaar imidlertid, at det var en ren Fingerfejl, og at han paatænkte Sb1—c3. Han vilde da foreløbig have fortsat som i 4de Spil, men redresseret sin Fejl deri ved saa hurtigt som muligt at rykke frem med c Bonden, hvorved Sa3 blev frigjort.

10. . . . De4—d4!

Ved at lade Dronningen indtage den sorte Diagonal støttes Forsvaret betydeligt og bliver Dronningen selv mindre udsat for at blive jaget af de fjendtlige Taarne og smaa Officerer.

Hvid. Sort.

11. Dd2—g5† . . . .

Det øjeblikkelige Tilbagetog til c1, skjøndt ganske vist spagt i et saadant Angrebsspil, vilde have været korrektere spillet, da det tillader Kongetaarnet uden Tab af Tid at indtage Posten d1.

11. . . . Dd4—f6
12. Dg5—d2 . . . .

Efter vor Formening spiller Hvid her mere paa muligt Fejlgreb af Modstanderen, end paa virkelig at opnaa en solid Angrebsstilling. Blackburne vil imidlertid hævde, at dette Bondeoffer var fuldstændig korrekt, da det satte ham i Stand til at vinde det vigtige Punkt a3 med sin Dronning.

12. . . . Df6+b2
13. Sa3—c4 Db2—d4

Sort kunde her have faaet 2 Taarne for sin Dronning, men Stillingen var da bleven overmaade vanskelig at forsvare, og som Sagerne staa kan han være godt fornøjet med at have tjent 2 Bønder.

14. Dd2—c1 Sg8—e7

Slog Dr. nu T. følger Dc1—a3 samt Sb1—c3 o. s. v.

15. Sb1—d2 d7—d6
16. Tf1—d1 Lc8—e6
17. Dc1—a3 Se7—d5

Hvid	Sort.
18. Sd2 -b3	. . . .

Hertil 1 Time.

18. . . .	Dd4—e3
19. Le2—f1	. . . .

Kg1—h1 var bedre. Sort kan nemlig ikke trække Sd5—f4, da der følger Sc4+d6! og hvis der fortsættes paa samme Maade, med Sd5—b4, vinder Hvid et væsentligt Tempo — se Sorts 24. Træk.

19.	Sd5—b4
20. Sc4—e3	Th8—e8

Hertil en Time.

21. Td1—d2	. . . .

Stillingen er af den Beskaffenhed, at Angrebet maa hazarderes og endskjøndt Sort holder sit saarligste Punkt, d6, vel garderet, bør Angrebet fremdeles rettes derimod. Med 2 Bønder bagud, er Hvids eneste Haab dette at konfundere Modstanderen, der har et saa vanskeligt Spil at forsvare.

21. . . .	Le6+b3
22. Ta1—d1	Te8+e3!

Dette Offer klarer op for Forsvaret, da det tvinger Hvid til enten at give en Officer op, eller tillade en uheldig Afbytning af Dronning, hvorved Sort faar et let Slutspil med Dronning og 4 Bønder mod Taarn.

23. f2+e3	Sb4+c2
24. Da3—c1!	Dc3+c3†
25. Kg1—h1	Lb3—a4

Hvid.	Sort.
26. Lf1—c4	Sc2—d4

Steinitz spiller her, forunderligt nok, totalt mod sit Princip, Simplifikation til det Yderste. I Stedet for at bevare denne Springer havde det simple Træk, Kd8—d7, gjort det til en let Sag at vinde Partiet.

27. Td1—e1	De3—f4
28. Te1—f1	Df4—h6
29. Dc1—b2	. . . .

Hertil 2 Timer. (Det 30. Træk kan gjøres i de for de 2 første Timer tilstaaede 5 Naades Minuter).

29. . . .	Dh6—e3
30. Lc4+f7	. . . .

Dette er bedre end at slaa med Taarnet, da Sort herpaa med Fordel kunde have trukket Sc6—e5.

30. . . .	La4—b5
31. Tf1—d1	Sd4—f5

Hertil 2 Timer.

32. a2—a4!	. . .

Vi omtalte i de indledende Bemærkninger, hvorledes Sorts Fejl i foregaaende Træk fremkom. Der skulde have været spillet Kd7 eller Ke7, og Hvid havde ingensomhelst Chance havt. Men det er kun en Skyldighed mod Blackburne at bevidne, at han udmærket forstaaer med underlegen Styrke at forvirre sin Modstander med gaadefulde Træk,

	Hvid.	Sort.

netop naar det skorter denne paa Tid, og denne dristige Manøver skulde ingen lettelig have forudset.

32.	. . .	Sc6—e5

Sort kunde ikke slaa Bonden uden at miste alt Haab om Vinding og være fornøjet med en tvivlsom Remis. Thi:

32.	. . .	Lb5+a4
33.	Td2—e2	De3—h6
34.	Te2—e6	Dh6—h4
35.	Db2+b7	Ta8—b8
36.	Te6—e8†	Kd8—d7
37.	Te8+b8	Sc6+b8
38.	Db7+b8 o. s. v.	

33.	a4+b5	Se5+f7
34.	Td2—e2	De3—h6
35.	Db2—b3!	a6+b5
36.	g2—g4	Sf5—d4

En Officer maa gaa tabt, og dette er utvivlsomt den bedste Maade at miste den paa.

37.	Td1+d4	Ta8—a1†
38.	Kh1—g2	Dh6—f6
39.	Td4—e4	. . . .

Db3+b5. skjøndt truende med Mat havde været slet, da der følger Skak paa f1 og a3 osv.

39.	. . . .	Sf7—e5
40.	Te2—f2	Df6—g6

	Hvid.	Sort.
41.	Te4—f4	c7—c6
42.	Db3—e3!	. . .

Dette smukke Træk skjærer Retræten af for den sorte Konge og holder den sorte Dronning bundet, da, som det vil sees siden, den hverken kan gaa til e6, e8, eller b1 paa Grund af Tf4—f7†.

42.	. . .	Kd8—c7
43.	h2—h3	h7—h5
44.	Tf4—f5	h5+g4
45.	Tf5—g5	. . . .

Hertil 3 Timer.

45.	. . . .	g4+h3†
46.	Kg2—h2	Ta1—a3

Havde Sort spillet Se5—g4† slaaer Taarnet, og Hvid kan ikke forhindres i at give evig Skak.

47.	De3+e5!	d6+e5
48.	Tg5+g6	

(Hvid har nu et helt Taarn forud, og Sorts 3 Bønder staa øjensynlig for Fald, og dog vinder Sort. Hvorledes dette gik til, og om dog Hvid ikke havde kunnet naa Remis, skulle vi vise siden, da vi ikke kunne nægte os den Fornøjelse at gjøre et saa mærkeligt Slutspil til Gjenstand for særlig Drøftelse. S. A. S.)

---

316. Østerrigsk Parti.

I Slutningsspillet, 2. Marts, aabnede Steinitz atter med Dronningspringeren. Blackburne forsvarede sig efter Andersens Methode, hvorpaa S. med Held spærrede Sorts Løber af med f4—f5. B. haardt truet og berøvet Rokadeevnen, forsøgte at bryde igjennem paa Kongesiden og fremtvinge Dronningafbytning; men Stillingen blev uheldig for ham i Slutspillet, S. aftvang ham to Bønder og forcerede derpaa Spillet ved en smuk Slutvending.

	Steinitz. Hvid.	Blackburne. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sb1—c3	Lf8—c5
2.	f2—f4	d7—d6
4.	Sg1—f3	Sg8—f6

Sikkert nok, thi paa f4+e5 følger d6+e5; 6. Sf3+e5 Dd8—d4; 7. Se5—d3 Lc5—b6 o. s. v.

5.	Lf1—c4	Sb8—c6
6.	d2—d3	a7—a6

Dette Træk anvendte Anderssen mod Blackburne i Wiener-Turneringen, hvorpaa denne ogsaa trak a2—a3, uden at lægge Mærke til det bedre Træk, som Hvid her anvender.

7. f4—f5! . . .

Efter dette Parti at dømme synes det ikke som Hvids Bondefalanx paa Kongesiden kan brydes igjennem med Held.

7. . . . h7—h6

Paa g7—g6 svares bedst med a2—a3, nemlig:

7.	. . .	g7—g6
8.	a2—a3!	g6+f5
9.	Lc1—g5	Lc8—e6
10.	e4+f5	Lc6+c4

	Hvid.	Sort.
11.	d3+c4	og vinder.

Ogsaa paa Sc6—a5 havde a2—a3 været det bedste Modtræk.

8. h2—h3 . . . .

For strax at kunne forstærke eller støtte Angrebet med g2—g4, hvis Sort enten rokerer eller søger at aabne sig Vej med g-Bonden.

8.	. .	Dd8—e7
9.	a2—a3	. . .

Hvid, der nu har stillet sig sikker paa begge Fløje, skaber et Asyl for sin Løber for at undgaa Afbytning med Sc6. Alt er ogsaa nu stillet til Rette for strax at kunne angribe med Bønderne paa den Fløj, hvorhen Fjenden rokerer, eller maatte svække sig, medens egen Konge fuldstændig er i Sikkerhed.

9.	. . .	b7—b5
10.	Sc3—d5	Sf6+d5
11.	Lc4+d5	Lc8—b7
12.	b2—b4	Lc5—b6
13.	a3—a4	Ta8—b8

Hertil 1 Time.

	Hvid.	Sort.
14.	c2—c3	Sc6—d8
15.	Ld5—b3	g7—g6

Dette Udfald har givet Anledning til megen Kritik og der er bleven bemærket, at Tabet af Partiet kunde tilskrives den Omstændighed, at B. forsøgte at bryde igjennem med sin svageste Fløj. Men os forekommer det for det Første, at Sort havde skjellig Grund til netop saaledes at bane sig Vej; thi enten sprænger han den fjendtlige Balanx eller også bliver han først Herre over den aabne Taarnlinie, og det var ikke let at se, at Hvid uden nogen Skade kunde give Afkald paa den. Og for det Andet kunne vi ikke se hvilket andet Punkt i Hvids Stilling der frembød heldigere Betingelser for et Gjennembrud, og at det ikke lykkedes maa derfor snarere tilskrives Sorts mangelfulde Stilling i det Hele taget, end Blackburnes Evne til at udbytte den.

16.	g2—g4	h6—h5
17.	Th1—f1!	h5+g4
18.	h3+g4	g6+f5
19.	g4+f5	f7—f6
20.	Dd1—e2	. . .

Hertil 1 Time.

20.	. . . .	De7—g7
21.	Lc1—e3	. . .

Hvid truer nu med at bemægtige sig g-Linien med begge Taarne, Tf1 - g1 efterfulgt af Ta1—a2 o. s. v.

	Hvid.	Sort.
21.	. . .	Lb6+e3
22.	De2+e3	Dg7—h6

Th8—h3 havde ikke forbedret Sorts Stilling, da Hvid havde trukket Ke2, og dernæst angrebet Dronningen.

23.	De3+h6	Th8+h6
24.	Tf1—g1	d6—d5

Den eneste Maade Sort ellers kan forhindre det ødelæggende Træk, var Th6—h7, men der følger da Tg1—g8†, Ke8 – e7; 26. a4+b5, a6+b5; 27. Ta1 —a7 og Sort er modstandsløs.

25.	e4+d5	Ke8—e7
26.	Ke1—f2	. . . .

Bedst.

26.	. . .	Sd8—f7
27.	Tg1—g7	Tb8—f8

Hvid truede med at vinde en Officer ved d5—d6.

Hertil 2 Timer.

28.	a4+b5	Ke7—d6

Bonden kan ikke slaaes igjen, da Hvid saa ved Ta1—a7 vinder med Lethed.

29.	b5+a6	Lb7—a8
30.	a6—a7	La8—b7
31.	Tg7+f7	Tf8+f7
32.	Ta1—a6†	Kd6—d7
33.	Lb3—a4†	Kd7—e7
34.	Ta6—e6†	Ke7—f8
35.	La4—c6	Lb7—a8

Et sidste fortvivlet Forsøg paa, hvis Løberen strax slaaes,

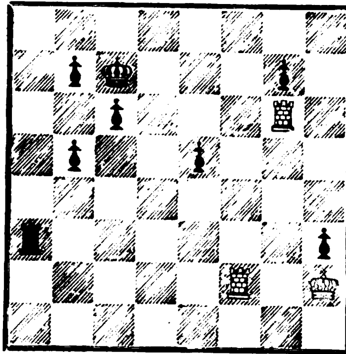
Hvid.	Sort.
at forlænge Kampen ved c7 —c6. Hvids Modtræk levner imidlertid ingen ·Pardon.	

Hvid.	Sort
36. Te6—e8†	Kf8—g7
37. Te8+a8 og Sort opgiver Partiet og Matchen.	

Slutspil.

16.

Steinitz. Sort.

Blackburne. Hvid.

Saaledes var Stillingen i det 6te Matchparti (se Side 80) efter Blackburnes 48. Træk. Den almindelige Text nedenfor gjengiver Partiet saaledes som det i Virkeligheden blev spillet, og i Noter og i Varianter indeholdes hvilke Afvigelser herfra der kunne være tænkelige.

1. . . . b5—b4
2. Tf2—b2 . . . .

Det er aabenbart, at Hvid kan basere sit Spil paa to forskjellige Maader, enten, som det sker her, og som det maa indrømmes ser lovende ud, at afskjære den fjendtlige Konge fra 6-Rækken, eller, og vi tro at det kan gaa, med de forenede Taarne gjøre et kraftigt Anfald paa Kongen og hans Hovedreserve: b7. Vi henstille i hvert Fald følgende Varianter til vore Læseres skarpsindige Bedømmelse og til fornyet Overvejelse for de Kritici, der alt have dødsdømt Hvids Spil.

2. Tf2—f7†	Kc7—b6
3. Tg6+g7	Ta3—a7
4. Tf7—e7	c6—c5

5. Te7+e5 b4—b3
6. Te5—e3! ....

Paa det stærkere udseende Træk, Tg7—g3, trækker Sort ikke c5—c4, da herpaa vilde følge 7. Tg3—g5 med en sikker Remis for Hvid, men Ta7—a3! og Sort vinder.

6. ... c5—c4

Gik Taarnet nu til a3, fulgte 7. Te3—e7 og Hvid gjør Remis.

7. Tg7—g5! Ta7—a2† (A)
8. Kh2+h3 b3—b2
9. Te3—e6† Kb6—a7
10. Tg5—b5 Ta2—a3†

Paa c4—c3 er der øjensynlig Remis ved 11. Te6—b6 o. s. v.

11. Kh3—g2 Ta3—b3
12. Tb5+b3 c4+b3
13. Te6—e1 Ka7—a6
14. Te1—b1 Ka6—a5
15. Tb1+b2 Ka5—a4
16. Kg2—f3 Ka4—a3
17. Tb2 b1 Ka3—a2
18. Tb1—h1 Remis.

(A)

7. ... Ta7—a6
8. Te3—e5 Kb6—a7
9. Te5—b5 Ta6—b6
10. Tb5—a5† Ka7—b8
11. Tg5—g8† Kb8—c7
12. Ta5—c5† Tb6—c6
13. Tc5—b5 c4—c3
14. Tb5+b3 c3—c2
15. Tg8—g7† og gjør Remis; thi gaar sort Konge paa d6 vinder Hvid ved Tg7—g6† o. s. v.

2. ..... c6—c5
3. Tb2—f2 ....

Dette Træk ser stærkt ud, men er det i Virkeligheden ikke. For at de forenede Taarne med Kraft kunne virke, er det af Vigtighed, at den sorte e-Bonde saa hurtig som muligt skaffes ud af Verden og det korrekte Træk havde derfor været Tb2—e2! Det er temmelig uoverkommeligt at paavise alle Konsekvent-serne heraf, men vi have en til Vished grændsende Formodning om, at Hvid ogsaa paa denne Maade havde kunnet gjøre Remis, og vi invitere vore Læsere til at undersøge, om dette ikke har sin Rigtighed.

3. ... Ta3—d3

Et fortrinligt Træk, der i høj Grad forringer, for ikke at sige tilintetgjør Hvids Aktier. Det tilvejebringer paany Forbindelse mellem Konge og Bønderne.

4. Tf2—c2 b7—b6
5. Tg6—c6 b4—b3
6. Tc2—b2 ...

Oprigtig talt skulde man ved at se dette Slutspil ikke tro, at Blackburne saa fortrinlig forstod Bondespillet, som han jo gjør. Disse Taarnmanøvrer med tabte Tempo etc. umiddelbart foran Bøndernes Front ere ellers i Børnelærdommen betegnede med en sort Streg.

6.	...	c5—c4
7.	Te6+e5	Kc7—c6
8.	Te5—g5	Td3—d5
9.	Tg5+g7	Kc6—c5
10.	Kh2+h3	Kc5—b4
11.	Tb2—b1	b6—b5
12.	Tg7—g4	Td5—d2

Som Steinitz bemærker, er nu, da den hvide Konge er afskaaret fra, og den sorte Konge slutter sig til Bønderne, alt Haab tabt for Hvid.

13.	Tg4—g5	b3—b2
14.	Kh3—g3	c4—c3
15.	Kg3—f3	Kb4—c4
16.	Tg5—g1	Kc4—b3
17.	Kf3—e3	Td2—d8
18.	Tb1—f1	c3—c2
19.	Ke3—e2	Kb3—a2

tabt.

Blandede Meddelelser.

— Som udtalt i Februarheftet havde vi haabet dennegang at kunne bringe det fuldstændige Program for den internationale Skakturnering, der paatænkes afholdt ved Hundredaarsfesten i Philadelphia i indeværende Sommer. Dette er imidlertid saa langt fra at være Tilfældet, at vi end ikke, trods Dagbladenes detaillerede Beretninger om, hvilke Præmier der vare udsatte, hvilke Spillere fra Europa der gave Møde etc. — Beretninger, efter hvilke man skulde tro, at det amerikanske Skaksamfund maatte sidde i Guld op over Ørene — have nogen tilforladelig Vished for, at Turneringen overhovedet kommer i Stand. Faktum er, at Centralkomiteen har nedlagt sit Hverv som haabløst, at Skakklubben i Philadelphia har optaget det og stillet sig i Spidsen for en Subskription og selv indskudt 250 Dollars (de store Guldbarrer ere foreløbigt reducerede dertil), at ikke en eneste af Europas Skakspillere har bestemt sig til at give Møde og sandsynligvis heller ikke nu tænker derpaa, eftersom en saadan Rejse ikke kan gjøres paa det Løse, hen i Vind og Vejr. Det ser altsaa bedroveligt ud med den saa stærk udbasunerede store internationale Turnering! Imidlertid, gaaer den end i sin Helhed i Lyset, er der dog ingen Tvivl om, at der jo nok vil finde en større Problemudskrivning Sted, og vi raade derfor Dhrr. Problemforfattere, der tænke paa at konkurrere, til at holde sig rede med kort Varsel. Vi skulle paa vor

Side strax blæse Alarm, saasnart Signal til „Vergadering" giver Ekko histovre fra.

— Det er stedse en højst overraskende og glædelig Begivenhed, navnlig jo mindre, jo engere Samfundet er, naar en af de Kjære, vi have begrædt som Henfaren, pludselig viser sig lyslevende blandt os paany. Læserne kunne derfor tænke sig vor Forbauselse, da vi forleden seer „Tines" jevnaldrende, gode engelske Veninde med det lange Navn trippe ind i Stuen, tilsyneladende i bedste Velgaaende, om end ikke fri for lidt Gravlugt, og henrykt fortælle den henrykte Tine, at det, trods vor ved Graven holdte trøsterige Tale, virkelig var hende selv, at hun kun havde været skindød og nu igjen var levende! Med andre Ord: The City of London Chess Magazine, som vi i vort Januarhefte saameget beklagede var gaaet ind, udkommer paany. J. Wisker, den velbekjendte stærke Skakspiller og tidligere en af Bladets Medarbejdere, har overtaget Redaktionen. I en det første nye Hefte ledsagende Rundskrivelse gjør W. bekjendt med, at ligesom Bladet vil udkomme uforandret i Størrelse, Format, Pris, saaledes vil han ogsaa bestræbe sig for at redigere det i samme Aand som sin Forgænger, hvis værdifulde Assistance han glæder sig over at være bleven tilsagt, og, som tilføjet i Brevvexlingen, med den samme upartiske Stræben efter at skifte lige Ret og Skjel. Det har glædet os meget at se Bladet igjen og denne Udtalelse fra vor ærede Kollega har glædet os dobbelt, netop nu, da en saa uhyggelig Spaltning er tilstede i det engelske Skaksamfund og et hidtil respektabelt og anset Blad ikke har undset sig ved, paa en i hvert Fald for os Fremmede forargelig Maade at illustrere denne Spaltning ved tvertimod hvad der ellers har været anset for god Tone „at vaske sit snavsede Linned i Andres Paasyn". Vi ønske ret hjerteligt Hr. Wisker til Lykke med sine Bestræbelser!

— I *Deutsche Schachzeitungs* Februar- og Martshefte har J. Berger offentliggjort tvende større analytiske Arbejder, som det herved er os en Fornøjelse at henlede Opmærksomheden paa. De angaa begge Evansgambitten og navnlig den første, der simplificerer dette Spil betydeligt, har interesseret os i høj Grad. Det har for os, og vi antage, at saaledes er det gaaet flere, stedse havt noget umaadelig irriterende ved sig, naar vi, selv efter et Værk som v. Bilguer, gjorde Forsøg paa at faa et

ordnet Overblik over Gambiten. For det Første var det drillende, at baade Springer og Løber kunde slaa den ftemrykkende Gambitbonde 4b2—b4, men værre var det dog, efterat Løberen havde slaaet og c2—c3 jagede den, at den nu baade kunde gaa til c5 og til a5 og hvis den gik til sidstnævnte Sted, da gjøre samme Virkning som om den var gaaet til førstnævnte, men ogsaa fremkalde en helt anden — ja det var som sagt til at blive gal over. Men nu, hvis Hr. Bergers Analyse staar fast, og det ser den ud til, ere disse Sorger ryddede afvejen, det er En saa ligegyldigt om Springer eller Løber slaaer, om Løber gaaer til a5 eller c5, man plager sig ikke ved Tanken om det kompromiterede Spil, men trækker stedse 5. c2—c3; 6. 0—0; 7. d2—d4 og slaaer Modstanderen ihjel, hvis han i 6te eller 8de Træk har undladt d7—d6, ɔ: den saakaldte Normalstilling:

5.	c2—c3	Lc5 (La5)
6.	0—0	d7—d6 (Lb6)
7.	d2—d4	e5+d4
8.	c3+d4	Lc5—b6 (d7—d6)

maa altid fremkomme, naar Sort spiller bedst.

— Der bliver ikke mange hele Skind tilbage af den franske Problemturnering! *La Strategie* Martshefte meddeler saaledes, at der kun er 7 Sendinger, der til Dato have bestaaet Prøven. Hele denne Ødelæggelse bliver der ikke Plads for at omtale dennegang, og vi skulle derfor indskrænke os til at meddele, at Sendingen „*To be or not to be*", der ligesom „On fait cé que" blev befundet rigtigt ved første Gjennemsyn og publiceret i sin Helhed, ogsaa er gaaet i Stykker, idet dens Nr. 3, Mat i 3 Træk, er biløselig saaledes: 1. D—b7, K—e2; 2. S+B,† ∾; 3. D gjør ‡.

— *Dubuque Chess Journal* omtaler i Brevvexlingen til Martsheftet, at den største Samling Skakopgaver, der findes i Amerika, ejes af en Hr. G. Breitenfeld i New-York. Da den største Del af denne Samling, henved 20,000 Stkr., skal være copieret efter v. Heydebrand u. d. Lasas umaadelige Bibliothek i Kjøbenhavn, er der stor Sandsynlighed for, at denne G. B. er en gammel Bekjendt i de herværende Skakkredse, der imidlertid forlængst har antaget ham for død. Det skulde interessere os, at se dette nærmere bekræftet.

— Følgende lille Parti, som vor ærede Korrespondent i

Drammen, Hr. A. Solberg, engang i Vinter spillede med Hr. J. Ihlen i Christiania, meddele vi nærmest for Kuriositetens Skyld, skjøndt vi forøvrigt gjerne med Indsenderen vil indrømme, at det ej nødvendigvis behøver at være „blot til Lyst“, men at det for Begynderen meget godt kan have Betydning som advarende Exempel.

	Solberg. Hvid.	**Ihlen.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sb1—c3	Lf8—c5
3.	Sg1—e2	Sb8—c6
4.	f2—f4	Sg8—f6
5.	f4+e5	Sf6—g4
6.	Se2—g3	. . . .

Det er ganske vist en Maade at dække Matten paa! Imidlertid er det ganske morsomt at det rigtige Træk, d2—d4, dog ogsaa har sine Skavanker og snart er ligesaa „kuriøst“ som det forrige, hvisaarsag vi tillade os at tilføje følgende Par smaa Varianter.

6.	d2—d4	Sc5+e5
7.	d4+e5 (a)	Lc5—f2†
8.	Ke1—d2	Dd8—g5†

o. s. v.

(a)

7.	d4+c5	Dd8—h4†
8.	g2—g3 (b)	Se5—f3 ‡

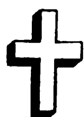
	Hvid.	Sort.
	(b)	
8.	Ke1—d2	Se5—c4†

Paa Sg4—f2 vindes Dronningen, da der er Mat strax hvis denne gaar til e1, men dette Springertræk forcerer direkte Mat.

9.	Kd2—d3	Sg4—e5†
10.	Kd3—d4	Dh4—f2†
11.	Kd4—d5	c7—c6 ‡

Vi burbe nu ikke have forstyrret det harmoniske i alle disse Matstillinger ved nogen Tilføjning om, at Hvid her i 8de Træk spiller bedst Se2—g3 og er ude af overhængende Fare — men den kritiske Natur lader sig ikke sige. Sort fortsætter vel bedst i saa Tilfælde med Sg4+h2.

6,	. . .	Lc5—f2†
7.	Ke1—e2	Sc6—d4†
8.	Ke2—d3	Sg4—e5 ‡

Det er med Beklagelse, at vi efter „Ny Ill. Tidn.“ maa bringe den Efterretning, at

C. F. Lemke,

den bekjendte Problemforfatter, i disse Dage er død i Enkøping, kun 25 Aar gammel. Den Afdøde var en af de talentfuldeste af de mange dygtige Elever, der ere udgaaede fra J. G. Schultz's berømte Skole, og som den store Mester selv, var det derfor navnlig Problemkunsten i Skak, der begejstrede ham og som allerede i en meget tidlig Alder gjorde ham bekjendt, ogsaa udenfor Norden. Ogsaa i selve Problemet var det aandsbeslægtede mellem ham og Schultz umiskjendeligt at spore og det i højere Grad end vi har kunnet opdage hos nogen af de Andre. Til en vis Grad ringeagtede de Begge „Opstillingen“ og det vidunderlig lette, henrivende elegante Klædebon, hvormed f. Ex. Arnell forstaaer at drapere sine Ideer, var dem fremmed; heller ikke var de meget nøjeseende altid med Matstillingen; hverken for Schultz eller Lemke var det Sagens Kjerne; det det kom an paa var at finde en vanskelig Udførelse til en skarp Pointe. Selvmatten var, og maatte derfor ogsaa være Lemkes bedste Branche, som den maaske ogsaa var Schultz's, og Meget og Smukt har ogsaa begge, Mester og Lærling, præsteret heri.

Lemke redigerede i nogen Tid Upsalapostens Skakartikler og deltog hæderligt i flere Problemturneringer, fra hvilke han ind-

hentede en 1ste og 2den Præmie, henholdsvis i Stockholm og Leipzig.

Nedenstaaende findes nogle Prøver af den afdøde Mesters Kompositioner.

407.

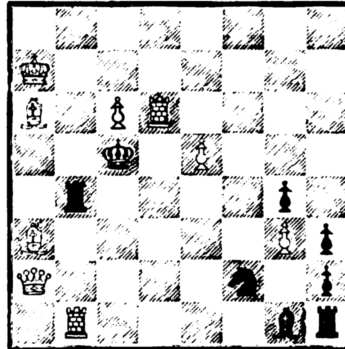
Mat i 3 Træk.

408.

Mat i 4 Træk.

409.

Selvmat i 4 Træk.

S. A. S.

Løsninger

af Opgaverne til December 1875 og Januar 1876.

---

378. Af Allegri. Mat i 2 Træk. — 1. Lg2 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af F. W. Blehr i Christiania, Brødrene B. & R. i Upsala. S. Knudsen i Tversted, H. C. V. i Viborg, Chr. W. i Kjøbenhavn, P. E. Hansen, Roeskilde, C. A. K., Trondhjem. Norby. Th. Jensen („For let, selv for Begyndere“).

379. Af Knudsen. Mat i 3 Træk. — 1. Tg8, Kh4 (!); 2. Dh5† gh; 3. Sf5 ‡. — Rigtig angivet af Blehr („let, de mange Bønder støde Øjet“), Brødrene B. & R., H. C. V., Chr. W., Hansen, C. A. K., Norby, Th. Jensen. („At Sort slet ingen Officerer har, gjør Opgaven temmelig let. Opstillingen af de mange Bønder for tung og usandsynlig. Matideen er ikke synderlig original eller vanskelig“).

380. Af Sahlberg. Mat i 3 Træk. — 1. Tc4, Tc4 (!); 2. Dd3†, Kd3; 3. Sf2 ‡. — Rigtig angivet af Blehr („Variantrig og meget smuk“), Brødrone B & R., Knudsen, H. C. V., Chr. W. Hansen, C. A. K., Norby, Th. Jensen („en virkelig god Opgave med nydelig 1 og 2 Træk; dog ikke svær“).

381 a. Af Malmqvist. Mat i 4 Træk. — 1. Dg5, Sg5; 2. Td1 †, Td1:; 3. Sf4, ef; 4. e5 ‡. — Rigtig angivet af Blehr („en let, men net Opgave“); Brødrene B. & R., Knudsen, H. C. V., Chr. W. Hansen, Norby, Th. Jensen („Ideen smuk; godt udført.“)

381 b. Af Gold. Mat i 4 Træk. — 1. Le2, Ld4 (!); 2. Te5 †; 3. Lh4, ∞; 4. Lf2 ‡. — Rigtig angivet af Blehr („en meget smuk Opgave“), Brødrene B. & R., Knudsen, H. C. V., Chr. W., Hansen, H. F. L. Meyer, London („en nydelig Opgave“), Th. Jensen („en ypperlig, skjønt ikke svær Opgave“).

382. Af Kohn. Mat i 2 Træk. — 1. Tf5 og 2 ‡. — Rigtig angivet af Blehr, Brødrene B. & R., Knudsen, H. C. V., Chr. W., Hansen, C. A. K., Th. Jensen.

383. Af Chocholousch. Mat i 3 Træk. — 1. Da6, Kg6 (A); 2. Se7 †, Kg7; 3. Da1 ╪. 1. — (A) Lg6; 2. e4 †, fe; 3. Df1 ╪. — Rigtig angivet af Blehr („meget god"), Brødrene B. & R., Knudsen, H. C. V., Chr. W., Hansen, C. A. K., Th. Jensen („fortræffelig, Perlen i Heftet; nysselige Stillinger med smaa Midler").

384. Af Wheeler. Mat i 3 Træk. — 1. Lb5, ab (A); 2. Dh6; 3. Db6 ╪. 1. —, (A) a5; 2. Sc4. — Rigtig løst af Blehr („net og let"), Brødrene B. & R., Knudsen, H. C. V., Chr. W., Hansen, C. A. K.

385. Af Kohtz og Kockelkorn. Selvmat i 3 Træk. — 1. Dh1 e5: (!); 2. La1, S ∞ (eller Lb6); 3. Lg6 † (eller Tg6 †), D. ╪. — Rigtig angivet af Blehr („let, men ganske fornøjelig"), H. C. V., Chr. W., Hansen, Th. Jensen („løselig uden Bræt; alligevel original og meget morsom").

386. Af Berger. Mat i 4 Træk. — 1. De6, Ke4; (!); 2. Dc4 †, Sc4; 3. Sf6, K ∞; 4. Se6 ╪, med mange smukke Varianter, der i høj Grad fortjene at gjennemgaaes*). — Rigtig angivet af Blehr („meget smuk og vanskelig"), Brødrene B. & R., Knudsen, H. C. V., Chr. W.

387. Af Fr. G. Mat i 2 Træk. — 1. Dg1—a7 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af F. W. Blehr i Christiania, Chr. W., L. Motz i Kjøbenhavn, P. E. Hansen, Roeskilde, S. Knudsen i Tversted, J. A. Meyer i Gøteborg, A. P. Wetterstrøm i Ranten, A. Brun, Louisiana. A. van Heycop ten Ham. Th. Jensen.

388. Af Brødrene B. & R. Mat i 3 Træk. — 1. Dg1—b6, La5+b6; 2. Ta8—a4 †. Kc4—b5; 3c2—c4 ╪. — Rigtig angivet af Blehr („for lidet Resultat med saa mange Kræfter for Hvid"), Chr. W., Motz, Hansen, Knudsen, Meyer, Wetterstrand, A. Brun, A. v. Heycop, Th. Jensen („I en 3-Trækker er det egentlig noget slemt om der trues med Mat i 2 Træk.")

389. Af Th. Jensen. Mat i 3 Træk. — 1. Lg4—e6, Lf7+e6 (!), 2. Td7+c7 †, K ∞, 3. Sf6 gjør Mat. Rigtig angivet af Blehr („meget smuk, men Sorts Skaktrusel gjør at Opgaven ikke er vanskelig"), Chr. W., Motz, Hansen, Knudsen, Meyer, Wetterstrand, A. v. Heycop.

390. Af Arnell. Mat i 4 Træk. — 1. Tf3—f5, c7—c5 (!), 2. Tf5+c5 †, Kc3—d4, 3. Ld1—f3, ligeg. 4. T. l. S. gjør Mat. — Rigtig angivet af Blehr („Variantrig og meget smuk"), Chr. W., Motz, Hansen, Knudsen, Hfm., A. v. Heycop, Th. Jensen („en god Opgave, dog ikke svær; Var. 1 . . Sb3 især kjøn").

---

*) Chr. W. angiver ikke mindre end 14. Red.

391. Af Wennberg. Selvmat i 3 Træk — 1. Le4—h7, Dh8—a5 (!), 2. Dc6—h6 †, Da5—g5, 3. Sh4—g2 †, D. el. B+g2 ‡. — Rigtig angivet af Th. Jensen, Blehr, Chr. W., Motz, Hansen, Knudsen.

392. Af Pilnaczck. Mat i 3 Træk. — 1. Td3—d6. Lg1—c5 (!), 2. Dg2—f2, ligeg., 3. D. T. L. l. S. gjør Mat. — Rigtig angivet af Blehr („let, men ganske god"), Chr. W., Motz, Hansen, Knudsen, Meyer, Wetterstrand, A. v. Heycop, Th. Jensen („skjøndt 1ste Træk ligger nær og endog truer med Mat, dog vanskelig, især 2det Træk i Hovedspillet").

393. Af Walle. Mat i 3 Træk. — 1. Lb7—d5, Ke5+d5 (!), 2. Dg1—b1 ∞, 3. D. gjør Mat. — Rigtig angivet af Blehr („udmærket vakker og vanskelig"), Chr. W., Motz, Hansen, Knudsen, Meyer, Wetterstrand, Th. Jensen („ganske nysselig").

394. Af Wormald. Mat i 3 Træk. — 1. Dd1—e1, Th1—g1 (!), Sd2—e4 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af Blehr („vanskelig og smuk"), Chr. W., Motz, Hansen, Knudsen, A. v. Heycop, Th. Jensen („egentlig ikke svær, men skjøn og som mig synes original."

395. Af Carpenter Mat i 4 Træk. — 1. Se6—c5, Kd6+e5 (!), 2. Df7—f4 †, 3. Sc5—d3 †, K ligeg., 4. Lb6, el. h5 gjør Mat. — Rigtig angivet af Blehr („det er en Fornøjelse, at løse et saa godt og smukt Problem"), Chr. W., Motz. A. v. Heycop.

396. Af Bayer. Mat i 6 Træk. — 1. Se1—c2, e4—e3 (A), 1. Sc2+e3, 3. Se3—f1. 4. Lf4—c1. 5. Sf1—d2, 6. Sd2—e4 ‡. 2. —, (A) c5—c4, 2. Sc2—e3, 3. Se3—c4, 4. Sc4+d6. 5. Lf4+c1, 6. Sd6—f7 ‡. — Rigtig angivet af Blehr („et udmærket Problem, der røber Mesteren"), Chr. W., Motz, Hansen.

Problemerne fra Festen for Nordenskiöld (Side 20).

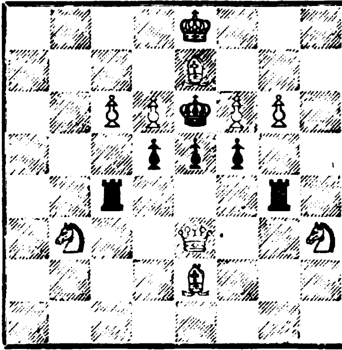
„N". Af Hfm. Mat i 3 Træk. — 1. Sb2—d1, Sf2+d1, 2. Lf3+e4 † etc. „Ett Schackmonument". Af Hfm. Mat i 5 Træk. — 1. Sb5 †, 2. Tc4 †, 3. Ld5 †, 4. Te5 †, 5. Df5 ‡. — Rigtig løst af Blehr, Motz. Hansen, Knudsen A. Brun, Chr. W., A. v. Heycop.

Opgaver.

Opgaverne Nr. 410 og 411 kunne særlig anbefales Begyndere.

410.

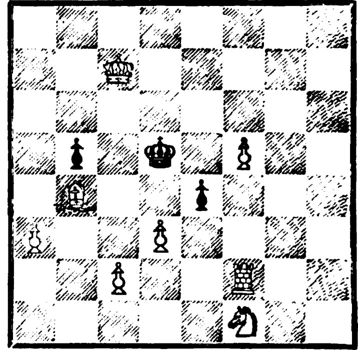
S. Knudsen, Tversted.

Mat i 2 Træk.

411.

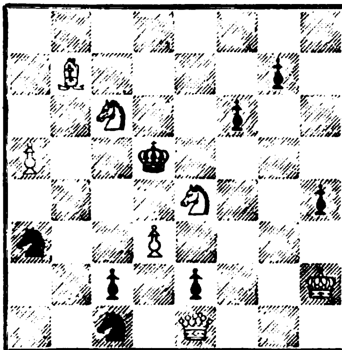
Hzg., Kjøbenhavn.

Mat i 3 Træk.

412.

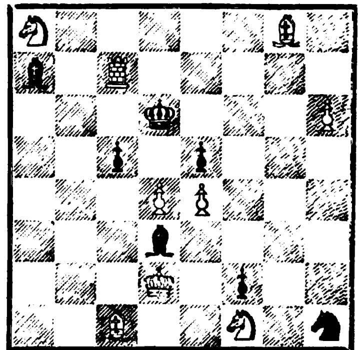
Th. Jensen, Ranum.

Mat i 4 Træk.

413.

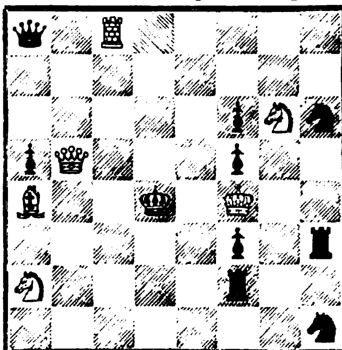
Fr. G., Upsala.

Mat i 4 Træk.

414.

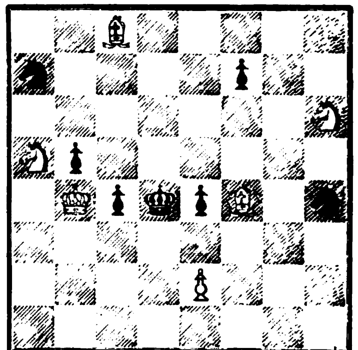
C. F. Wennberg, Barnarp

Selvmat i 4 Træk.

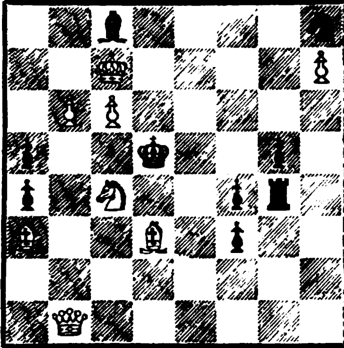
415.

F. W. Blehr, Christiania.

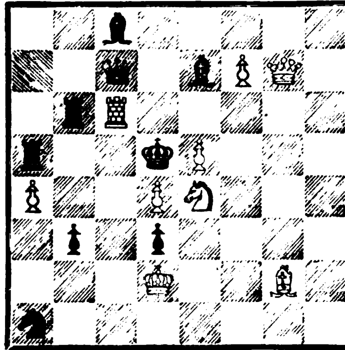
Mat i 5 Træk.
Venskabeligst A. Arnell tilegnet.

416.
J. Kohtz & C. Kockelkorn.
(101 ausg. Schahaufg.

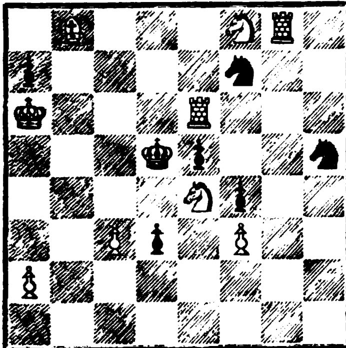
Mat i 3 Træk.

417.
M. Kürschner, Nürnberg.
(Ø. Sz.)

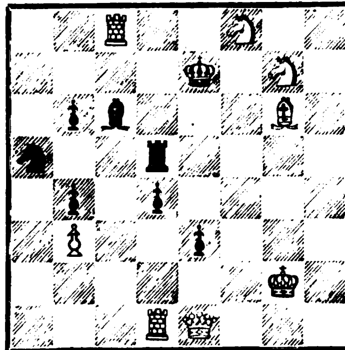
Mat i 3 Træk.

418.
A. C. Pearson, London.
(W. P.)

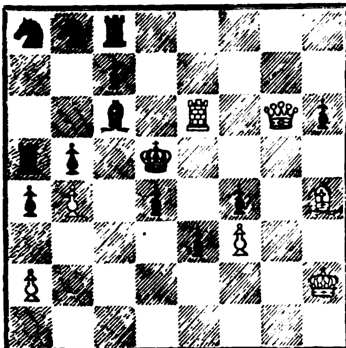
Mat i 3 Træk.

419
J. J. Watts, London.
(City o. L. C. M.)

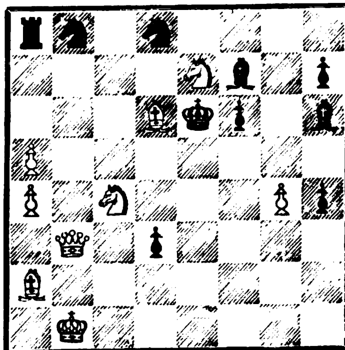
Mat i 4 Træk.

420.
J. Plachutta.
(Ø. Sz.)

Mat i 4 Træk.

421.
Gustav Johne, Hamburg.
(D. Sz.)

Mat i 5 Træk.

Brevvexling.

Brødrene B. & R., Upsala. I Nr. 385 følger paa 1 Lg6, c5; 2. La1, Lb6; 3. Te7, Da1; 4. Dd1!

S. K. Tversted, Deres Løsning af 385 strander paa 4 *Ld3—b1!*. I 395 spiller Sort efter 1. Sc5, Kc5; 2. De7 † ikke Sc6 men *Kc5—d4!* Deres Nr. 5 er for let og for lidet original (det bliver vanskeligt at fremstille den i nogen god Form). Flere af Varianterne lide desuden af Dobbeltspil. Derimod er Deres Nr. 4 god og skal anvendes.

Chr. H—n. Deres Løsninger ere fejlagtige. 387 strander paa 1 . . Kg8; 388 paa 1 . . . Kb5 og 389 paa 2 . . . Le8.

H. M. London. A. A., G. N., S. A. S. takke for de tilsendte Fotografier, men ville sætte Pris paa en oplysende Ariadnetraad.

C. A. K. Trondhjem Det var os meget kjærkomment at høre deroppe fra. Den omtvistede Stilling maa være fejlagtig opskrevet, eftersom den sorte Konge staar i Skak og Hvid altsaa ikke kan have Trækket. Forøvrigt løses Spørgsmaalet vist ved, at Hvid *har* Lov til at slaa den sidste Figur — roi depouillé gjælder ikke for remis.

A. van Heycop ten Ham, Amsterdam. Det var smukt af Dem at have os i Erindring med Løsninger og originale Opgaver. Hjertelig Tak.

S. A. H., Hernøsand. Begge Deres Breve, stedse saa velkomne; rigtig modtagne. Det forholder sig rigtigt med Parti 293; der er virkelig Mat i 3 Træk. Tak for Slutspillet. Af Kbhvns. Korrespondancepartier bringer Maj-Heftet en hel Række, deriblandt ogsaa de 2 Upsalapartier. Det vil glæde Dem at høre: at Upsala vist vinder 1, og gjør 1 remis. Brev senere.

A. S., Drammen. Tak for Brevet med Partierne. Vi gjøre Brug af det ene som Kuriosum. Viser De Dem ikke paa Scenen her i Sommer.

A B., Louisiana. (7/3 76). Løsninger fuldstændig rigtige, med Tak modtagne.

J. W. London. Marts-Heftet af City of L. Ch. M. rigtig og med Tak modtaget.

A. P. W. F. V. B., Chr. W. Løsninger modtagne og noterede.

☞ Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: S. A. Sørensen, Wilhelm Priors Boghandel 52, Kjøbenhavn.

Kjøbenhavns Korrespondancepartier[1]).

Fra flere Sider adspurgt om, hvorledes det gik med denne mærkelige, paa sin Vis enestaaende Skakkamp, og om vi ikke snart meddelte flere Partier derfra, er det os idag en Tilfredsstillelse med nærværende lille Udkast at efterkomme denne Opfordring. Endskjøndt vi maa sætte Pris paa at se slige Ønsker udtalte, fordi de vidne om en glædelig Interesse for de Emner, der bringes paa Bane, ville vi dog ærligt tilstaa, at vi neppe havde oppebiet dem, hvis vi tidligere havde været i Stand til at give en nogenlunde fuldstændig Oversigt over Kampens Gang, men først i disse Dage ere 1 Gøteborger- og de tvende Upsala-Partier afsluttede, og endnu verserer der, dels af de første, dels af senere paabegyndte, ialt 5 Partier[2]). Disse 5 Partier ville vi derfor foreløbig se bort fra og først senere bringe under Omtale som en 2den Serie.

Fraregnet disse blev Udgangen af Kampen som nedenstaaende Skema udviser:

Medlemmer af Kjøbenhavns Skakforening

vinder	taber	gjør remis	mod
2	0	0	Arnheim
1	1	0	Drammen
1	2	0	Gøteborg[3])
0	1	1	Upsala
1	0	0	Aalborg
2	0	0	Horsens
0	2	0	Ranum
0	1	0	Viborg
Summa 7 vundne	7 tabte	1 remis	

[1]) Sammenhold hermed de tidligere Artikler om dette Emne Side 65 og Side 145 for 1875.

[2]) Af disse 5 Partier spilles de 2 (ældre) af Ruben jun. mod Solberg i Drammen, 1 af Motz mod Arnell i Gøteborg og 2 af Dahl mod Wetterstrand i Ranten.

[3]) Af disse 3 Partier ere de 2 spillede af Møller mod Hedlund, hvoraf hver vandt sit, og 1 vundet af Arnell mod Motz.

Man seer heraf, at Kjøbenhavn hæderligt klarede den vanskelige Opgave, om det end ikke, hvad der da heller ikke paa nogen Maade kunde ventes, blev nogen Sejr. Afgjort Nederlag fandt kun Sted i Kampen mod Th. Jensen i Ranum, hvor Ruben sen.s ellers saa solide Spil blev konfunderet af den geniale Problemforfatters dristige Vendinger, men dette opvejedes af de tilsvarende Sejre over v. d. Linde i Arnheim og Mathiassen i Horsens, hvilken stærke Modstander det volder P. Møller stor Ære at have slaaet.

Næst de allerede beskrevne interessante Partier med Arnheim og Viborg laa der størst Vægt paa Kampen med Upsala, da man her havde en hel Klub imod sig. Træfningen var ogsaa særdeles haardnakket. I det Parti hvor Kjøbenhavnerne havde Fortrækket, nordisk Gambit, undgik Upsalenserne lykkeligt de Skjær, hvorpaa v. d. Linde kort iforvejen var strandet, men de vilde dog neppe lige over for dette vældige Angrebsspil[1]), kunde have holdt Stand, hvis Hvid ikke havde forseet sig paa sin oprindelig udkastede Plan, men i 17de Træk havde attakeret med Sf3—g5. Den overordentlige Præcision, hvormed Upsalenserne udkjæmpede Resten af Partiet, gjorde det efter denne „blunder" umuligt for Hvid endog at bringe en Remis til Veje. I det andet Parti, Skotsk Gambit, opnaaede Kjøbenhavnerne, Sort, efter en større Afbytning i Begyndelsen af Spillet en lille Fordel i Stillingen og gjorde denne saameget gjældende, at en Bonde blev tjent, men til Vinding kunde det ikke føre, da der var Løbere af ulige Farve tilbage i Slutspillet. Ogsaa dette svære og paa sin Maade interessante Parti blev ledet af Upsalenserne med stor Omsigt og Duelighed, og det kan saaledes med Sandhed siges, at den unge Forening, med Borén i Spidsen, har gjort en smuk og lovende Debut i vor lille Skakverden.

---

[1]) Hr. Wormald har i London Ill. N., i Noter til Stauntons nye Bog o. s. v. ladet falde flere Antydninger om, at „the danish gambit" vel gav et stærkt Angreb, men at den dog, rigtig forsvaret, er ukorrekt. Vi skulde være Hr. Wormald meget forbunden, hvis han positivt vilde angive, hvorledes dette „rigtige" Forsvar seer ud, thi vi have endnu ikke fundet det. Vi ere i hvert Fald rede til at lade Vaabnene skifte os imellem, og det skulde glæde os, om Hr. Wormald i et eller 2 Korrespondancepartier som Fører for de Sorte vilde overbevise os om sine Paastandes Rigtighed.

Partiet med Aalborg vakte maaske størst Opsigt og fik den mest blivende Interesse for Foreningens Medlemmer. S. A. S., der havde Fortrækket, hazarderede deri en forvoven Gambit, der dog neppe vilde have været uden Chancer, hvis han ikke havde begaaet den samme Fejl som Kjøbenhavn mod Upsala, at følge en afstukken Plan[1]) uden paa hvert fremskredet Trin omhyggelig at korrigere. Den store Opmærksomhed, som er bleven denne Gambit til Del i Skakforeningen, foranlediger os til, skjøndt hverken v. d. Lasa eller v. d. Linde vide noget om en tidligere Existents, for at det ikke skal faa Udseende af at vi ville pynte os med laante Fjer, udtrykkelig at erklære, som vi ogsaa strax paa Forhaand udtalte, at Patent neppe kan tilkjendes os, eftersom vi ganske bestemt paa et eller andet Sted, det være sig nu som Parti, Variant eller Note, maa have seet den paagjældende Manøvre, uden dog dengang at have tillagt den nogen Betydning. Lad nu imidlertid Barnet være født hvor det vil, knæsat er det blevet og opfostret skal det blive i Kjøbenhavn.

Som Illustration til Texten findes efterfølgende Partier Nr. 317—321. Endelig tilknytte vi som formentlig passende Annex tvende velspillede Partier mellem Assens og Aalborg, nogle yngre Brødre af den nye Gambit og nok et Par Stykker uden bestemt Tendens, og haabe dermed, vare vi forrige Gang noget kosmopolitiske, dennegang at have godtgjort vor specifik Nordiskhed. —

---

[1]) Forinden Hvid besluttede sig til det 4de Træk var paa en stor Tabel Sorts tilsyneladende farligste Modspil udførte indtil 10de Træk, men selvfølgelig maa de yderste Led af en saa udstrakt Kjede benyttes med Varsomhed.

Partier.

317. Nordisk Gambit.

(Spillet af Kjøbenhavns og Upsalas Skakforeninger i 1875/76.)

	Kjøbenhavn. Hvid.	Upsala. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	d2—d4	e5+d4
3.	c2—c3	d4+c3
4.	Lf1—c4	c3+b2
5.	Lc1+b2	Lf8—b4 †
6.	Sb1—c3	Sb8—c6
7.	Sg1—f3	Sg8—f6
8.	Dd1—c2	d7—d6
9.	0—0—0	...

Dette er Normal-Stillingen i den modtagne nordiske Gambit, se Partiet mellem G. & V. Nielsen og v. d. Linde i Nord. Sk., 1875, S. 66. Sort har nu Valget mellem flere Træk. Linde valgte med lidet heldigt Udfald 0—0. Trækkene 9. Lc8—e6 og 9. Lc8—g4 findes nærmere omtalte paa det citerede Sted i Skaktidenden. Hedlund i Gøteborg har i et med P. Møller i Kjøbenhavn spillet Korrespondance-Parti[1]) forgjæves forsøgt at ofre en Officer for at vinde den tredie Bonde. Den af Upsala valgte Fortsættelse synes os den stærkeste.

	Hvid.	Sort.
9.	...	Lb4+c3
10.	Dc2+c3	...

Paa 10. Lb2+c3 kan følge Lc8—e6; 11. Lc4+e6, f7+e6. Gaar nu Dr. til b3, følger Dd8—d7 og paa 12. Sf3—g5 følger Dd8—e7.

10.	...	Lc8—e6
11.	Th1—e1	...

For at kunne forcere e-Bonden frem. Det er et stort Spørgsmaal, om Hvid hellere burde have slaaet 11. Lc4+e6; men Varianten f7+e6, 12. Sf3—g5, Dd8—e7, 13. Dc3—h3, e6—e5 forekom ikke Førerne af det hvide Parti gunstig.

11.	...	Lc6+c4
12.	Dc3+c4	...

Paa 12. e4—e5 svarer Sort bedst med Lc4—e6.

12.	...	0—0
13.	e4—e5	Sf6—e8
14.	g2—g4	...

[1]) Dette Parti forsattes saaledes: 9. ... Dd8—c7; 10. Sc3—d5, Sf6+d5; 11. e4+d5, 0—0; 12. d5+c6, b7+c6; 13. h2—h4, Lc8—e6; 14. Sf3—g5, g7—g6; 15. Sg5+h7, Kg8+h7; 16. h4—h5, Le6—f5; 17. h5+g6†, Kh7+g6; 18. Lc4—d3, Dc7—g5†; 19. Kc1—b1, Lf5+d3; 20. Td1+d3 og Sort opgav Partiet.

Hvid.	Sort.

Her var ogsaa Tale om følgende Fortsættelse:

14.	e5—e6	f7+e6
15.	Te1+e6	Kg8—h8
16.	Td1—e1 osv.	

14.	...	Kg8—h8

Havde Sort spillet 14. ... Sc6—e7, kunde følge denne smukke Kombination:

15.	Sf3—g5	d6—d5
16.	Dc4—c2	Se7—g6
17.	h2—h4	h7—h6
18.	f2—f4	h6+g5
19.	h4+g5	Sg6+f4
20.	Te1—h1	Sf4—g6
21.	Th1—h5 og vinder.	

15.	h2—h4	f7—f6
16.	e5+f6	Se8+f6
17.	g4—g5	...

Det ene rigtige Træk her er 17. Sf3—g5, der leder til et smukt Angreb. Førerne af de hvide Brikker oversaa ikke Styrken af dette Træk, men troede 17. g4—g5 endnu bedre. De antoge Sort nødt til nu at trække Sf6—e8, hvorpaa var fulgt Dc4—c3; dette viste sig imidlertid at være en Misforstaaelse, se Noten til 19de Træk. Efter Trækket 17. g4—g5 tro vi ikke Hvids Spil paa noget senere Stadium kan reddes. Upsalas nu følgende Spil fortjener megen Anerkjendelse: Sort afviser alle efterfølgende Angreb med stor Omsigt og vælger altid de bedste Forsvarstræk.

	Hvid.	Sort.
17.	...	Sf6—h5
18.	Dc4—g4	Sh5—f4
19.	g5—g6	...

Paa 19. Te1—e4 kan Sort spille Dd8—c8, 20. Te4+f4, Dc8+g4, 21. Tf4+g4, Tf8+f3, hvilket blev overset af Hvid ved 17de Træk.

19.	...	Dd8—c8
20.	Dg4—g1	...

Paa Dg4—g5 følger Dc8—f5, hvorefter Hvid kan fortsætte paa følgende smukke Maade:

21.	Lb2+g7†	Kh8+g7
22.	Te1—e7†	Sc6+e7
23.	Dg5+e7†	Tf8—f7!
24.	g6+f7	Df5+f7
25.	Td1—g1†	Sf4—g6,

men Sort staar bedst.

20.	...	Dc8 d7
21.	Sf3—g5	h7+g6
22.	h4—h5	Dd7—f5
23.	h5+g6	Df5+g6
24.	Te1—e3	Kh8—g8
25.	Sg5—h3	Dg6+g1
26.	Td1+g1	Sc6—e5
27.	Sh3+f4	Tf8+f4
28.	Te3—g3	Ta8—e8
29.	Tg3+g7†	Kg8—f8
30.	Tg7+c7	Se5—d3†
31.	Kc1—b1	...

Hvid gjør et sidste Forsøg paa at opnaa Remis. Havde Sort nu svaret 31. ... Sd3+b2, var der fulgt 32. Tg1—h1, Tf4—f7!, 33. Tc7+f7†, Kf8+f7, 34. Kb1+b2, Te8—e2†, 35. Kb2—b3, Te2+f2, 36.

Hvid.	Sort.

Th1—h7†, Kf7—e6, 37. Th7+b7, Tf2—f7, 38. Tb7+f7, Ke6+f7; hvid Konge gaar nu til c4 og har Remis-Chancer.

Upsala indlod sig imidlertid ikke herpaa, men trak det afgjørende:

Hvid.	Sort.
31. ...	Tf4—b4

og Hvid opgav Partiet.

---

318. Skotsk Parti.

(Spillet mellem Skakforeningerne i Upsala og Kjøbenhavn i $18^{75}/_{76}$.)

	Upsala. Hvid.	Kjøbenhavn. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	d2—d4	e5+d4
4.	Lf1—c4	Sg8—f6

Ved at trække 4. Sg8—f6 istedetfor 4. Lf8—c5 slaaer Sort over i en meget bekjendt Variant af Tospringerspillet.

5.	0—0	Sf6+e4
6.	Tf1—e1	d7—d5
7.	Lc4+d5	Dd8+d5
8.	Sb1—c3	Dd5—d8

Det almindelige Træk er her Dd5—h5. Det af Kjøbenhavn valgte Træk, som først er spillet af Kolisch i 1868, synes ikke saa ilde.

9.	Te1+e4†	...

Er vist stærkere end det i Haandbogen omtalte Træk 9. Sc3+e4†, hvorpaa følger Lf8—e7, 10. Se4—g3, 0—0, 11. Sf3—e5, Sc6+e5, 12. Te1+e5, Lc8—e6 og Sort staar godt.

	Hvid.	Sort.
9.	...	Lf8—e7
10.	Sf3+d4	f7—f5

Det rigtige Træk! Ethvert andet fører til Ruin for Sort.

11.	Te4—f4	0—0
12.	Sd4+c6	Dd8+d1 †
13.	Sc3+d1	b7+c6

Sort er rigtignok kommet ud af denne første Del af Bataillen med en Dobbeltbonde, men dette opvejes ved den uheldige Stilling de Hvides Taarn indtager paa den fjerde Linie. I den følgende Del af Partiet gaa alle Sorts Anstrængelser ud paa at „udbytte“ det hvide Taarns uheldige Stilling og om muligt vinde Kvaliteten. Ved sit stærke Modspil lykkes det Førerne af det svenske Parti at slippe med Tabet af en Bonde.

14.	Tf4—c4	Lc8—b7
15.	Lc1—e3	Le7—d6
16.	f2—f4	Tf8—e8

Sort forfølger sin ovennævnte Plan, men det er et Spørgsmaal, om han ikke burde have

Hvid.	Sort.

bragt Taarnet paa a8 til e8 for senere at bringe f-Taarnet paa f6.

17.	Kg1—f2	a7—a5

For at kunne flytte Løberen til b4 under det tilsigtede Forsøg paa at vinde Kvaliteten.

18.	Sd1—c3	Te8—e6
19.	Ta1—e1	Ta8—e8
20.	Lc3—d2	Te6+e1
21.	Ld2+e1	Te8—e6
22.	Le1—d2	Ld6—b4
23.	Ld2—e3	. . .

Hvid manøvrerer korrekt med sin Løber.

	Hvid.	Sort.
23.	. . .	c6—c5
24.	a2—a4	Lb7—a6
25.	Sc3—b5	c7—c6
26.	Sb5—c7	La6+c4
27.	Sc7+e6	Lc4+e6
28.	c2—c3	Le6—b3
29.	c3+b4	c5+b4
30.	Le3—b6	Lb3+a4
31.	Kf2—e3	La4—c2
32.	Lb6+a5	

Spillet, som fortsattes endnu nogle Træk, blev naturligvis remis, da Sort, skjøndt en Bonde stærkere, ikke kan vinde, fordi Løberne ere af forskjellig Farve.

---

319. Uregelmæssigt Parti.

Noterne ere af G. Nielsen.

	A. Solberg. Drammen. Hvid.	**Ruben jun.** Kjøbenhavn. Sort.
1.	c2—c4	e7—e6
2.	Sb1—c3	f7—f5
3.	e2—e4	f5+e4
4.	Sc3+e4	Sg8—f6
5.	Se4—g3	. . .

Springeren havde rimeligvis staaet bedre paa c3.

5.	. . .	Sb8—c6
6.	a2—a3	. . .

Svagt; her maatte ske d2—d4.

6.	. . .	e6—e5
7.	d2—d3	d7—d5

	Hvid.	Sort.
8.	Lc1—e3	Lf8—e7

Sort vil ikke spille d5—d4, da hans sorte Løber i saa Fald vilde blive meget indskrænket i sine Bevægelser.

9.	Lf1—e2	0—0
10.	e4+d5	Sf6+d5
11.	Dd1—d2	. . .

Vi fatte ikke rigtig Meningen med dette Træk. Man skulde tro, at Hvid vil enten forberede Rokaden til den lange Side eller, naar Sort slaar Løberen med Springeren, slaa igjen

Hvid.	Sort.

med Dronningen, men Fortsættelsen viser, at dette ikke er Hvids Hensigt. Føreren af de sorte Brikker benytter sig hurtigt af den mindre gode Stilling, Hvid er kommen i ved sin mangelfulde Spilaabning.

11.	. . .	Sd5+e3
12.	f2+e3	Lc8—e6
13.	Sg1—f3	. . .

Paa 0—0—0 havde Sort svaret med Dd8—d5.

13.	. . .	Le7—h4
14.	Sf3+h4	Dd8+h4
15.	Le2—f3	Ta8—d8
16.	0—0	Tf8—f6
17.	Tf1—f2	Tf6—h6
18.	Sg3—f1	Le6—c4
19.	Lf3—e4	Th6—d6
20.	g2—g3	Dh4—e7

20. Dd2—c3, Lc4+d3, 21. Dc3—b3† havde maaske været bedre for Hvid.

21.	b2—b4	Lc4+d3
22.	Dd2—a2 †	Kg8—h8

Sort opgiver vist med Rette den vundne Bonde igjen for at opnaa bedre Stilling.

23.	Tf2—f7	De7—g5
24.	Le4+d3	Td6+d3
25.	Tf7+c7	h7—h5
26.	Tc7+b7	. . .

Havde Hvid spillet Da2—f7, fortsætter Sort vel med h5—h4.

26.	. . .	e5—e4

Hvid.	Sort.

Sort har nu en fin Angrebsstilling.

27.	Tb7—f7	. . .

Paa 27. Da2—f7 følger Sc6 e5
28. Df7—f4 Se5—f3†
29. Kg1—h1 Dg5+f4
30. g3+f4 Td3—d2
og Hvid kan ikke hindre Sort i at placere begge Taarnene paa 2-Linien, hvorved Sort vinder.

27.	. . .	Sc6—e5
28.	Tf7—f4	Se5—f3 †
29.	Kg1—h1	h5—h4
30.	Tf4+e4	. . .

30. Da2—g2 med paafølgende Td3—d2 og 31. Dg2—h3 er bedre for Hvid.

30.	. . .	h4+g3
31.	h2+g3	. . .

31. h2—h3 er fordærveligt paa Grund af Td3—d2, 32. Sf1+d2 og g3—g2 gjør Mat. Derimod synes atter Da2—g2 ret brugbart for Hvid og fører maaske endnu til Remis.

31.	. . .	Dg5—f5

Hr. Solberg opgav her Spillet, som det synes os lidt for tidlig. Paa 32. Te4—h4† maa følge Sf3+h4, 33. Da2—h2, Df5—e4†, 34. Kh1—g1, g7—g5, 35. g3+h4, g5—g4. Hvid har nu 2 Bønder mod Kvaliteten, og det er ikke saa ganske let for Sort at gjøre sin Overvægt i Stillingen gjældende.

320. Ikke modtaget Dronning-Gambit.

Noterne ere af G. Nielsen.

P. Møller. Kjøbenhavn. Hvid.	Mathiassen. Horsens. Sort.
1. d2—d4	d7—d5
2. c2—c4	e7—e6
3. Sb1—c3	Sb8—c6

3. c7—c5 var bedre.

4. e2—e3 Lf8—b4
5 Sg1—f3 Sg8—f6
6 Dd1—c2 a7—a6

Dette Træk synes uden Nytte, altsaa spildt!

7. Lc1—d2 0—0
8. c4+d5 . . .

Hvid slaar for ikke at spilde Træk: gaar han nemlig strax paa d3 med Løberen, slaar Sort først.

8. . . . e6+d5
9. Lf1—d3 Lb4—d6
10. Sf3—g5 . . .

Hvid skrider nu til Angreb.

10. . . . h7—h6
11. h2—h4 Tf8—e8

At slaa Springeren var aabenbart farligt, men det er et Spørgsmaal, om Sort ikke burde allerede nu have trukket 11. Sc6—b4, inden Hvid rokerer langt.

12. 0—0—0 Sc6—b4
13. Ld3—h7 † . . .

Hvid vil naturligvis ikke have sin gode Løber byttet med Sorts b-Springer.

Hvid.	Sort.
13. . . .	Kg8—f8
14. Dc2—b1	c7—c6

Kunde Sort ikke i denne Stilling have vovet at slaa Springeren?

14. . . . h6+g5
15. h4+g5 Sf6+h7
16. Th1+h7 Dd8+g5
17. a2—a3 Lc8—f5
18. e3—e4 Dg5—g6
19. e4+f5 Dg6+h7
20. a3+b4 osv.

15. a2—a3 a6—a5

En snurrig Stilling! Hver af Modstanderne lader en Springer staa i Slag for at opnaa Angreb paa Fjendens Rokade.

16. e3—e4 d5+e4

Sort var nødt til at slaa, da Hvid truede med e4—e5; rigtig nok opnaar Hvid nu en god Plads paa e4 for sin Springer.

17. a3+b4 a5+b4
18. Sc3+e4 h6+g5

Sort er for ivrig efter at faa sin Officer igjen. Han burde heller have forberedt et Angreb paa Hvids Rokade f. Ex. ved at trække 18. b4—b3.

19. h4+g5 Sf6+h7
20. Th1+h7 Lc8—e6
21. Td1—c1 Ta8—a5

Rimeligvis for at føre Dronningen over a8.

22. f2—f4! Kf8—g8

Hvid.	Sort.

Sort frygter for f4—f5. Hans Stilling er meget farlig. 22. Dd8—a8 gaar nok ikke paa Grund af 23. Se4—f6!

23. Te1—h1 Kg8—f8

Atter maa den ulykkelige Konge sætte sig i Bevægelse.

24. Th7—h8 † Kf8—e7
25. Th8+e8 Ke7+e8

Paa 25. Dd8+e8 følger naturligvis 26. Se4+d6 med paafølgende Ld2+b4.

26. Th1—h8† Ld6—f8
27. Ld2+b4 Dd8+d4!

Det eneste Træk, der bringer nogen Udsigt for Sort til Remis.

28. Th8+f8 † Ke8—d7
29. Lb4+a5 Dd4—e3 †
30. La5—d2! De3—g1 †
31. Kc1—c2 Le6—b3 †
32. Kc2+b3 Dg1+b1

Sort har rigtignok erobret Dronningen, men Hvid synes dog at staa lidt bedre med 3 Officerer mod Dronningen.

Hvid.	Sort.

33. Se4—c5 † Kd7—e7
34. Tf8—b8 Db1—d1 †

Dronningen skulde være bleven staaende paa b1, hvorfra den holder den hvide Springer godt i Ave. Efter at Sort har forladt sin gode Stilling med Dronningen, er Spillet vist uigjenkaldelig tabt for ham.

35. Kb3—c3 b7—b5
36. Tb8—b7 † Ke7—f8

Gaar Kongen til d6, er han Mat i 3 Træk; gaar han til e8, følger 37. Sc5—e4.

37. Sc5—d7 † Kf8—g8

Trækker Sort 37. Kf8—e8, følger Sd7—e5.

38. f4—f5! Opgivet.

Hvid truede med Mat i 4 Træk. Paa 38. f7—f6 følger g5—g6, paa 38. g7—g6 følger 39. Tb7—b8† og 40. Sd7—f6 og paa andre Træk 39. Tb7—b8 † og 40. Sd7—f8 † osv.

---

321. Kongespringer-Gambit.

Noterne ere af G. Nielsen.

S. A. Sørensen. Aalborg.	**Hertzsprung.** Kjøbenhavn.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. f2—f4	e5+f4
3. Sg1—f3	g7—g5
4. d2—d4	. . .

Den af Føreren af de hvide Brikker her forsøgte Variant

Hvid.	Sort.

af Springer-Gambitten (med paafølgende Sb1—c3) vil man, saa vidt os bekjendt, ikke finde behandlet eller engang omtalt i nogen Haandbog. Den er, efter af S. A. S. at være bleven introduceret ved nærværende Parti, spillet mange Gange i afvigte Vinter i Kjøbenhavns Skakforening, og „Sørensens Gambit", som den her kaldes, har vist sig at være en udmærket Forøgelse af Angrebene i Springer-Gambitten. Et aldeles tilfredsstillende Forsvar for Sort er endnu ikke paavist, og vi opfordre derfor Læserne til at gjennempløje denne endnu ikke opdyrkede Mark: det vil sikkert lønne sig for dem at sætte sig nærmere ind i denne interessante Spillemaade.

4.	...	g5—g4
5.	Sb1—c3	g4+f3
6.	Dd1+f3	Lf8—b4

Det er rimeligt, at denne farlige Springer strax bør tæmmes.

7.	Lc1+f4	d7—d5
8.	0—0—0	...

Her kan Angrebet ogsaa fortsættes med 8. e4+d5, hvorpaa kan følge: Dd8—h4†, 9. g2—g3, Lc8—g4 (eller a), 10. Df3—d3, Dh4—e7†, 11. Ke1—d2, Lb4+c3†, 12. b2+c3 osv. eller a) 9. ... Dh4—g4, 10. Lf1—b5†, c7—c6 (Løberen kan ikke sættes imellem paa paa Grund af Df3+g4), 11. Df3—e3†, Sg8 e7, 12. d5—d6 o. s. v.

8.	...	Lb4+c3
9.	Df3+c3	...

S. A. S., der i dette Spil for første Gang forsøger denne Spillemaade, forfejler her det rette Træk, idet han undervurderer Styrken af Sorts næste Træk. Derimod havde han fastholdt Angrebet ved at slaa med Bonden 9. b2+c3. Se Parti 322 og 323.

9.	...	Sg8—f6!
10.	Td1—e1	Sf6+e4
11.	Te1+e4 †	...

Hvid forsøger ved et nyt Offer at forcere Stillingen, hvilket imidlertid strander paa Sorts korrekte Modspil.

11.	...	d5+e4
12.	d4—d5	f7—f6
13.	Lf1—e2	...

Her havde Lf1—b5† forskaffet Hvid et heftigt Angreb, hvis Følger ikke vare lette at overse. Da Hvid imidlertid ikke, trods sin betydelige numeriske Underlegenhed, anseer Stillingen for saa fortvivlet, at alt bør sættes paa et Kort, foretrækker han at tvinge Sort til Rokade, for herimod at føre hele sin højre Fløj i Ilden.

13.	...	0—0
14.	g2—g4	c7—c6
15.	Th1—g1	c6+d5
16.	g4—g5	...

Hvid.	Sort.
For at standse Løberen, Sorts eneste Redningsplanke, saa længe som muligt, havde det været heldigt om h-Bonden forinden kunde være rykket frem. Det er dog tvivlsomt om Hvid fik Tid dertil.	
16. ...	Lc8—f5
17. h2—h4	Sb8—c6
18. h4—h5	Kg8—f7!

Ved denne Flugt i rette Tid vindes Partiet. Havde Sort derimod i Tillid til sin Overmagt og sin Løbers heldige Stilling villet gjøre Forsøg paa at gaa over til Angreb, gaaer det maaske tabt. F. Ex.

Hvid.	Sort.
18. ...	Dd8—a5
19. g5+f6†	Kg8—h8
20. Dc3+a5	Sc6+a5
21. f6—f7!	Sa5—c6
22. Le2—b5 osv.	
19. g5—g6†	h7+g6
20. h5+g6†	Lf5+g6
21. Tg1+g6	Kf7+g6
22. Dc3—g3†	Kg6—f7
23. c2—c4	Tf8—h8
og vinder.	

322. Kongespringer-Gambit.

(Spillet d. 16/6 75 i Kjøbenhavn afvexlende, — altsaa uden Raadslagning.)

	Hertzsprung og G. Nielsen. Hvid.	V. Nielsen og Ruben jun. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4:
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	d2—d4	g5—g4
5.	Sb1—c3	Lf8—b4
6.	Lc1+f4	g4+f3
7.	Dd1+f3	d7—d5
8.	0—0—0	Lb4+c3
9.	b2+c3	Lc8—e6
10.	Td1—e1	Sg8—e7
11.	Lf4—g5	d5+e4
12.	Te1+e4	Sb8—c6
13.	Lf1—b5	Dd8—d5
14.	Lg5+e7	Dd5+b5
15.	Le7—f6	Ke8—d7
16.	d4—d5	Le6+d5
17.	Df3—f5†	Kd7—d6
18.	Th1—d1	Db5—c5
19.	c3—c4	Dc5—a3†
20.	Kc1—b1	Sc6—b4
21.	Td1+d5†	Kd6—c6
22.	Te4+e6†	f7+e6
23.	Df5+e6†	Mat.

323. Kongespringer-Gambit.

(Spillet d. 2/6 75 i Kjøbenhavn.)

	G. Nielsen. Hvid.	V. Nielsen. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	d2—d4	g5—g4
5.	Sb1—c3	g4+f3
6.	Dd1+f3	Lf8—b4
7.	• Lc1+f4	d7—d5
8.	0—0—0	Lb4+c3
9.	b2+c3	Sg8—e7
10.	Td1—e1	Lc8—e6
11.	Lf4—g5	Sb8—c6
12.	c3—c4	d5—c4

Sort opgiver den vundne Officer for at komme i Sikkerhed ved Rokaden.

13.	Te1+e4	Dd8—d7

Dronningen burde være gaaet til d6, se 18de Træk.

14.	d4—d5	0—0—0
15.	d5+c6	Se7+c6

Sort foretrækker med Rette at opgive Kvaliteten og frigjøre sit Spil for at faa Dobbeltbonden paa c-Linien.

16.	Lg5+d8	Th8+d8
17.	Df3—c3	Le6—f5
18.	Te4—e1	Dd7—d6
19.	a2—a3	Dd6—h6 †
20.	Dc3—e3	Dh6—g6

Sort manøvrerer godt med sin Dronning mod Hvids svage Rokadestilling.

	Hvid.	Sort.
21.	g2—g3	. . .

For at skaffe sin Løber Luft.

21.	. . .	Lf5+c2
22.	Lf1—h3 †	Kc8—b8
23.	Te1—e2	Lc2—a4
24.	Te2—b2	Sc6—a5
25.	Lh3—g2	Sa5+c4
26.	Tb2+b7 †	Kb8—c8
27.	De3—e4	Dg6—g5 †
28.	De4—f4	Dg5—c5
29.	Kc1—b1	Sc4—d2 †
30.	Kb1—a2	La4—d7 !

Stillingen er meget interessant. Sort kan neppe gjøre noget stærkere. Paa 30. La4—b5 følger 31. Tb7+b5, Dc5+b5; 32. Lg2—h3† og 33. Df4—b4. Paa 30. Sd2—c4 følger 31. Tb7—b4, La4—b5; 32. Th1—c1. Paa 30. Td8—d4 følger 31. Tb7+c7†.

31.	Th1—e1	. . .

Hvid kan ikke taale Løberen paa e6.

31.	. . .	Ld7+e6 †
32.	Te1+e6	f7+e6
33.	Df4—b4	Dc5+b4
34.	a3+b4	Sd2—c4

og Sort staar lidt bedre.

324. Kongespringer-Gambit.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 9/6 75.)

	P. Møller.	**Hertzsprung.**
	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	d2—d4	g5—g4
5.	Sb1—c3	g4+f3
6.	Dd1+f3	Lf8—g7

Dette Sted at anbringe Løberen paa er ikke heldigt; b4 er sikkert dens bedste Plads.

	Hvid.	Sort.
7.	Lc1+f4	Sg8—e7
8.	Lf1—c4	0—0
9.	Lf4—g5	Dd8—e8

Alle Sorts Brikker staa paa 7de og 8de Linie, medens Hvids Kræfter ere smukt udviklede.

	Hvid.	Sort.
10.	0—0—0	c7—c6

Dette Træk giver Hvid Lejlighed til at trænge afgjørende ind i Spillet med sin b-Springer.

	Hvid.	Sort.
11.	c4—e5	b7—b5
12.	Lc4—b3	Se7—g6
13.	Sc3—e4	Sg6+e5
14.	d4+e5	De8+e5
15.	Lg5—f6	Lg7+f6
16.	Se4—f6 †	Kg8—h8
17.	Th1—e1	De5—g5 †
18.	Kc1—b1	a7—a5
19.	h2—h4	Dg5—h6
20.	Te1—e5	Opgivet.

---

325. Kongespringer-Gambit.

(Som Kuriosum følgende lille Forgave-Parti, spillet i Kjøbenhavns Skakforening i Marts 1876.)

	Hertzsprung uden Tal.	**T.**
	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	d2—d4	g5—g4
5.	Sb1—c3	g4+f3
6.	Dd1+f3	Dd8—h4 †
7.	g2—g3	f4+g3
8.	h2+g3	Dh4—e7
9.	Sc3—d5	De7—d8

Sort har nu alle sine Brikker paa deres oprindelige Pladser.

	Hvid.	Sort.
10.	Lf1—c4	c7—c6

Hvid gjør Mat i 3 Træk.

---

326. Nordisk Gambit.

(Spillet pr. Korrespondance $18^{75}/_{76}$.)

	Wittrup. Aalborg. Hvid.	**Lawætz.** Assens. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	d2—d4	e5+d4
3.	c2—c3	d4+c3
4.	Lf1—c4	c3+b2
5.	Lc1+b2	Sg8—h6
6.	Sg1—e2	b7—b6

Et ualmindelig godt Forsvarstræk i denne Stilling, der neppe tidligere er bleven tilstrækkelig paaskjønnet. Det aabner en god Udgang for Løberen, fremmer derved Udsigt til hurtig Rokade til den lange Side, og yder udmærket Støtte for Kongeløberen, naar den bringes i Spillet.

7.	0—0	. . .

Hvid udvikler sig i Overensstemmelse med Froms tidligere saa velbekjendte Slagplan, der ogsaa altid mod det hidtil ikke meget ansete Forsvar, 5. Sg8—h6, har staaet sin Prøve. Om denne Methode imidlertid lige overfor den øjensynlige Forstærkning Forsvaret her har modtaget holder Stik, synes, efter dette Parti at dømme, at være mere end tvivlsomt. Det nyere Angreb, hurtig Overgang til lang Rokade og Springeren paa f3, vil derfor vist ogsaa her være rigtigt og nødvendigt.

	Hvid.	Sort.
7.	. . .	Sb8—c6
8.	Se2—g3	Lc8—b7
9.	Sg3—f5	. . .

Hvid gaaer ud fra, og maaske med Rette, at Partiet ikke kan holdes, hvis Sort uanfægtet faaer Dronningen bragt ud og kommer til at rokere langt.

9.	. . .	Dd8—g5
10.	h2—h4	Dg5—g6
11.	h4—h5	Dg6—g5
12.	f2—f4	. . .

Konsekvent spillet; Dronningen drives nu tilbage til d8, og man skulde tro, at Hvid maatte have godt Spil; Løberskakken er imidlertid i høj Grad ubehagelig.

12.	. . .	Lf8—c5 †!
13.	Kg1—h1	Dg5—d8
14.	Tf1—e1	. . .

Det vil let sees, at ethvert Forsøg paa at slaa g7, med eller uden Skak, er ruinerende. Heller ikke kunne vi i denne meget interessante Stilling finde nogensomhetst anden Maade, der kan holde Hvids Spil. Det valgte Træk er meget fint og Sorts overraskende Modspil er maaske hans eneste Udvej.

14.	. . .	Sc6—e5!!

Ved dette mesterlige Træk

Hvid.	Sort.

vinder Sort Partiet. Paa d7—d6 kunde bl. A. følge:

15. Lc4+f7 †	Sh6+f7!
16. Sf5+g7 †	Ke8—e7!
17. Dd1—g4	Dd8—d7
18. Lb2—f6	osv.

15. Lb2+e5	Sh6+f5
16. Dd1—g4	Sf5—h6
17. Dg4—g3	. . .

Maaske havde Dr. h3 været bedre.

17. . . .	Th8—g8
18. Sb1—c3	g7—g6
19. Sc3—d5	g6+h5
20. Dg3—h3	. . .

Der staaer atter her, som ogsaa senere, et tilsyneladende rigt Udvalg Angrebstræk til Raadighed for Hvid, men det vil vise sig, at de alle ere lige afmægtige.

Hvid.	Sort.
20. . . .	Sh6—g4
21. Dh3+h5	Tg8—g6
22. Sd5—e3!	Lc5+e3

Det korrekte Træk. I andre Tilfælde havde der endnu været Haab for Hvid, f. Ex.

22. . . .	Tg6—h6
23. Lc4+f7 †	Ke8—f8
24. Le5—g7 †	Kf8+g7
25. Se3—f5 †	osv.

23. Lc4+f7 †	Ke8+f7
24. f4—f5	Dd8—g5
25. f5+g6 †	Dg5+g6
26. Dh5—f5 †	Kf7—e7

og vinder sluttelig.

---

327. Cunningham-Gambit.

(Spillet pr. Korrespondance 18$^{75}/_{76}$.)

Wittrup. Aalborg. Hvid.	**Lawætz.** Assens. Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. f2—f4	e5+f4
3. Sg1—f3	Lf8—e7
4. Lf1—c4	Le7—h4 †
5. g2—g3	. . .

Ke1—f1 er som bekjendt det stærkere Træk, men Hvid valgte med Villie dette for at prøve den sjeldne Cunningham.

5. . . .	f4+g3
6. 0—0	d7—d5

Hvid.	Sort.

Gambittens oprindelige Tanke er at slaa ned paa h2 med Skak, hvorpaa den hvide Konge søger Dækning bag den sorte Bonde, paa h1. Det valgte Træk anbefales i den nyere Tid som bedre, men formindsker noget af det pikante ved Spillet.

7. Lc4+d5	Lc8—h3

I v. Bilguer 5 udføres Sg8—f6 som det stærkeste Træk.

Hvid.	Sort.
8. Ld5+b7	. . .

Dette Træk tilbyder sig naturligts og synes at give Hvid en om end kun ringe Overvægt i Stillingen.

8. . . .	g3—g2 !
9. Tf1—e1	Sb8—d7
10. Lb7+a8	Lh4+e1
11. Dd1+e1	Dd8+a8
12. Sb1- c3	. . .

De1—g3 var et fristende Træk her, men er dog ikke videre godt; thi:

12. De1—g3	Lh3—e6
13. Dg3+g7	Da8+e4
14. Dg7+h8	Sd7—f6 osv.

12. . . .	Lh3—g4
13. Sc3—d5	Da8—c6
14. Sf3—d4	Dc6—c4

Paa Dc6—c5 kan følge:

15. De1—f2	Sg8—f6
16. b2—b4	Dc5—d6
17. Sd4—b5	Dd6—e5
18. d2—d4	De5+e4
19. Sd5+c7 †	og Hvid staar

bedst.

Hvid.	Sort.
15. De1—f2	c7—c5
16. Sd4—b5 !	. . .

Herved erobrer Hvid en Bonde.

16. . . .	Ke8—f8
17. Df2+f7 †	Kf8+f7
18. Sb5—d6 †	Kf7—e6
19. Sd6+c4	Sd7—b6

Sort, der er en Bonde svagere gjør vel i at ofre en til, for at skaffe det fjendtlige Rytteri fra Halsen og aabne et Angreb paa den fjendtlige Konge.

20. Sd5+b6	a7+b6
21. Sc4+b6	Sg8—f6
22. d2—d3	Lg4—h3
23. Sb6—d5	Sf6—h5
24. Lc1—e3	Th8—f8
25. Le3—f2	g7—g5
26. Ta1—e1	Ke6—d7
27. c2—c3	Kd7—c6
28. Te1—e3	g5—g4
29. Sd5—e7 †	

Spillet foreløbig afbrudt; Hvid synes med sine 2 Bønder at have gode Udsigter.

---

328. Evansgambit.

(Spillet for kort Tid siden i Drammen.)

A. Selberg. Hvid.	S. Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—c4	Lf8—c5
4. b2—b4	Lc5+b4
5. c2—c3	Lb4—c5
6. 0—0	d7—d6
7. d2—d4	e5+d4

	Hvid.	Sort.
8.	c3+d4	Lc5—b6
9.	d4—d5	Sc6—a5
10.	Lc1—b2	Sg8—f6

Indtil dette Træk er Partiet korrekt aabnet fra begge Sider, men Theorien angiver her Sg8—e7 som det bedste Forsvar. Som man vil se i 15de Træk faar Sort ogsaa Ulemper af, at Springeren staar paa f6.

11.	Lc4—d3	0—0
12.	Sb1—c3	Tf8—e8
13.	Dd1—d2	h7—h6
14.	Ta1—e1	c7—c6

I Reglen hører det til i Evansgambitten at denne Bonde skal 2 Skridt frem, hvornæst Løberen gaaer tilbage til c7, for at Bonde b7 ogsaa kan avancere. Sort har her sin Styrke og det er den, der skal gjøres gjældende.

15.	e4—e5	. . .

Hvid, der nu har alle sine Tropper disponible, indleder hermed et meget smukt gjennemført Angreb.

15.	. . .	d6+e5
16.	d5—d6!	e5—e4

Vil Sort forsøge ved Lb6—d4 at holde Bonden, har Hvid følgende nette Manøvre i Baghaanden:

16.	. . .	Lb6—d4
17.	Sf3+d4	e5+d4
18.	Sc3—a4	b7—b5
19.	Lb2+d4	Te8+e1
20.	Tf1+e1	b5+a4

	Hvid.	Sort.
21.	Ld4+f6	g7+f6
22.	Dd2+h6 og vinder.	

17.	Sc3+e4	Sf6+e4
18.	Ld3+e4	Sa5—c4
19.	Le4—h7†!	Kg8—h8

Vi havde spillet lige saadan, havde det staaet til os; det var ikke let at forudse, at Hvid kunde foretage en saa effektiv Blokade. Slaar Kongen, vinder Hvid imidlertid ogsaa, nemlig:

19.	. . .	Kg8+h7
20.	Dd2—d3†	f7—f5
21.	Dd3+c4	Te8+e1
22.	Tf1+e1	Dd8+d6
23.	Dc4—c3	Dd6—f8

(Gaar Dr. til f6 vinder Hvid ved Dc3—a3 osv.)

24.	Te1—e8	Df8—f7
25.	Sf3—g5†	h6+g5

Hvid gjør Mat i 4 Træk.

20.	Dd2+h6	Sc4+b2
21.	Dh6—h5	. . .

Den hermed begyndende Marche til h5 er noget af det morsomste vi længe har set. Vi have ikke paa noget Punkt kunnet udfinde, hvorledes Sort med Held skulde hæve denne Belejring.

21.	. . .	Lc8—g4
22.	Dh5+g4	Dd8—f6
23.	Dg4—h5	Df6—h6
24.	Te1+e8†	Ta8+e8
25.	Dh5+f7	Dh6—e6
26.	Df7—h5	Te8—e7

Herved gaar ganske vist Partiet

Hvid.	Sort.
tabt i et Par Træk — men hvad havde nyttet?	
27. Lh7—g6†	Kh8—g8
28. Sf3—g5	og Sort opgiver

Spillet; thi trækker han f. Ex. Dr. til c4, følger 29. Dh7†, 30. Dh8†, 31. Sh7 ╪!

329. Nordisk Gambit.

(Spillet for kort Tid siden i Kjøbenhavn.)

	V. Nielsen. Hvid.	P. Møller. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	d2—d4	e5+d4
3.	c2—c3	d4+c3
4.	Lf1—c4	c3+b2
5.	Lc1+b2	Lf8—b4†
6.	Sb1—c3	Sb8—c6
7.	Sg1—f3	d7—d6

Et nyt Forsvar mod den generende nordiske Gambit. Det forekommer os en nærmere Undersøgelse værd, skjøndt det ikke krones med Held i dette Parti.

8.	Dd1—b3	Lc8—e6
9.	Lc4+e6	f7+e6
10.	0—0	. . .

Db3+e6 vilde kun have ledet til en Afbytning, hvorefter Sort har en Bonde mere.

10.	. . .	Dd8—e7

Sort aner Hvids efterfølgende smukke Attake og trækker klogelig sin Dronning paa e7 og ikke paa d7, se Noten ved 12te Træk.

	Hvid.	Sort.
11.	Sc3—d5	. . .

Dette dristige Offer skaffer Hvid et stærkt Angreb. Var Springeren gaaet paa e2, havde Sort svaret med Ke8—d7.

11.	. . .	e6+d5
12.	e4+d5	Sc6—e5

Havde Sort i 10de Træk sat Dronningen paa d7, kunde Hvid nu fortsætte med 13. Sf3+e5, d6+e5, 14. Db3+b4.

Stillingen er nu meget interessant. Slaar Hvid Løberen, trækker Sort Se5+f3† med godt Spil.

13.	Sf3—d4!	. . .

Ved dette stærke Træk fastholder Hvid Angrebet.

13.	. . .	Sg8—f6!

Godt spillet! 13. Lb4—c5 er ikke videre stærkt: 14. Sd4—e6 (truende med at slaa først Løberen og dernæst Springeren), Lc5—b6, 15. Ta1—e1 o. s. v.

14.	Sd4—e6	. . .

Hvid.	Sort.

Hvid maa absolut hindre Modstanderen i at rokere.

14.	...	Ke8—f7

Sort truer nu med at slaa d-Bonden. Det stærkere Træk havde dog vistnok her været Ke8—d7. Det er et stort Spørgsmaal, om Hvid i saa Fald kunde have forceret Stillingen.

15.	Se6—g5†	Kf7—g8

At gaa paa g6 havde naturligvis været meget farligt.

16.	Db3+b4	Sf6+d5
17.	Db4+b7	Sd5—b6
18.	f2—f4	...

Hvid er ufortrøden til at angribe.

18.	...	h7—h6
19.	f4+e5	h6+g5
20.	e5—e6!	...

Bedre end at slaa paa d6. Hvid maa søge at holde den fjendtlige Dronning fra at komme til at true Punktet h2.

20.	...	De7+e6
21.	Db7+c7	De6—d7
22.	Ta1—c1!	Ta8—d8!
23.	Tf1—e1	Kg8—f7
24.	Dc7—c3	Th8—h7
25.	Dc3—e3	Th7—h5

Dette Træk er naturligvis urigtigt, men Sort kan ikke holde Spillet. Paa 25. Td8—e8 følger saaledes 26. De3+g5, Te8+e1†, 27. Tc1+e1 og Sorts Spil er fuldstændig lammet, han kan ikke røre en Brik uden Tab. Det Bedste var vel 25. Td8—c8, herpaa kan følge 26. Tc1+c8, Sb6+c8, 27. De3—f3†, Kf7—g8, 28. Te1—f1, Dd7—e8, 29. Df3—a8 (med paafølgende Tf1—c1). Sort kan nu ikke trække d6—d5 formedelst Lb2—a3!

26.	Tc1—c7!	Dd7+c7

og Hvid gjør Mat i 3 Træk.

Løsninger

af Opgaverne i Nr. 2 (Februar 1876).

397. Af Sandegren. Mat i 2 Træk. — 1. Ta4 og 2. Mat. — Rigtig angivet af F. W. Blehr i Kristiania, Chr. W. i Kjøbenhavn, Th. Jensen i Ranum („korrekt; dog ikke videre fremtrædende, og for let"), J. G. H. i Cannes, Knudsen i Tversted, A. v. Heycop i Amsterdam, Norby.

398. Af M. i Verninge. Mat i 3 Træk. — 1. Tc8—h8, De5—g5!; 2. Dd3—d8 ligeg.; 3. ≠. — Rigtig angivet af Blehr

(„ganske smuk, men gammel Idé"), Chr. W, Th. Jensen („Idéen god, skjøndt ofte anvendt; Udførelsen mindre heldig"), J. G. H., Knudsen, Norby.

399. Af Szabo. Mat i 4 Træk. — 1. Lh5—g6, Ka4—b4; 2. c2—c3†, Kb4—b3; 3. Lg6—b1; 4. Lb1—a2 ╪. — Rigtig angivet af Blehr, Chr. W., Th Jensen, Knudsen, A. v. Heycop, Norby.

400. Af Gold. Mat i 4 Træk. — 1. Sc2—b4, Lc4+d5† (!); 2. Th6—e6, Ld5+e6†; 3. Kf7—f6 og 4. ╪. — Rigtig angivet af Blehr („udmærket udarbejdet; ikke let"), Chr. W., Th. Jensen („nydelig ved de 2 Taarne-Offringer"), Knudsen, A. v. Heycop.

401. Af V. Nielsen. Mat i 5 Træk. — 1. Sg3+f5, g6+f5!; 2. Lf3—d1, Ld3+f1; 3. Ld1—a4, Ta8+c8!; 4. Dg7+f5†; 5. La4—d7 ╪. — Rigtig angivet af Blehr („et storartet Problem, der frembyder svære Vanskeligheder for Løserne"), Chr. W. (der angiver ikke mindre end *37* Varianter! Red.).

402. Af Valle. Mat i 3 Træk. — 1. Da1—h8, Th6+h8!; 2. Te1+e2, ligeg.; 3. T. L. eller S. gjør Mat. — Rigtig angivet af Blehr („let, men smuk"), Chr. W., Th. Jensen („Opgaven let, men smukke Vendinger"), Knudsen, A. v. Heycop.

403. Af Dobrusky. Mat i 3 Træk. — 1. Sg2—h4, Sc5—d3 (A); 2. Df3—e4† og 3. Mat. 1. . . . (A), Le8+h4†; 2. Df3—f4† etc. — Rigtig angivet af Blehr („en god, variantrig Opgave), Th. Jensen, Chr. W., Knudsen, A. v. Heycop.

404. Af Abbott. Mat i 3 Træk. — 1. Te5—e1, Lg7—f8!; 2. Db3—g8; 3. D. ╪. — Rigtig angivet af Blehr („første Træk er ikke let at finde. Opgaven særdeles god"), Chr. W., Th. Jensen („en overmaade nydelig, vel udført Idé; simple Midler. Let er den"), Knudsen.

405. Af Lord. Mat i 4 Træk. — 1. Le7—g5†, h6+g5; 2. Da6—a3, Ld3+e4; 3. Sc3—e2†; 4. D. ╪. — Rigtig angivet af Blehr („de mange Forførelsestræk, der som oftest strander paa kun et Modtræk af Sort, gjør dette Problem temmelig vanskeligt; Skade, at Skak i 1ste Træk skal være nødvendigt"), Chr. W.

406. Af Braune. Mat i 4 Træk. — 1. Tb5—b7, Th3+e3!; 2. Tb7+d7†, Kd6+c5; 3. Lg8—d5; 4. Sf8—e6 ╪. — Rigtig angivet af Blehr („Hovedvarianten særdeles smuk og ikke let; de øvrige af mindre Betydning"), Chr. W.

„Unsere Du-Aufgabe". Af Gorgias og Meyer. (Side 48). Mat i 4 Træk. — 1. Se5, gf!; 2. Tc5, K+c5; 3. Db4†, K+b4; 4. Ld3 ╪. — Rigtig løst af Chr. W., Norby.

Opgaver.

422.
H. Meyer, London.

Mat i 2 Træk.

423*.
A. Arnell, Gøteborg.

Mat i 3 Træk.

424.
S. Gold, Wien.

Mat i 3 Træk.

425.
V. O. Sandegren, Gøteborg.

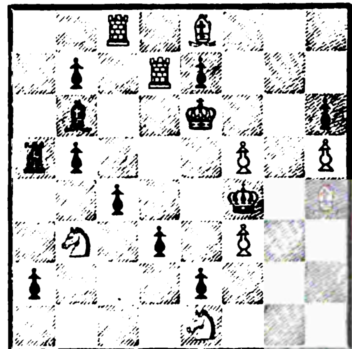
Mat i 4 Træk.

426.
M. i Verninge.

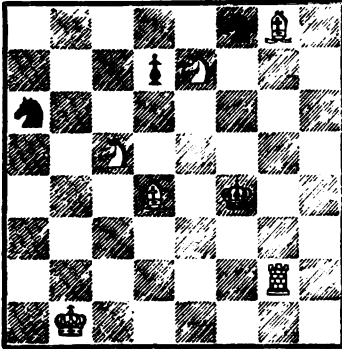
Mat i 4 Træk.

427*.
O. Malmqvist.

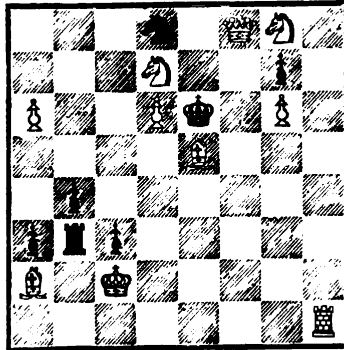
Mat i 5 Træk.

428.
E. Grosdemange.
(La Strategie.)

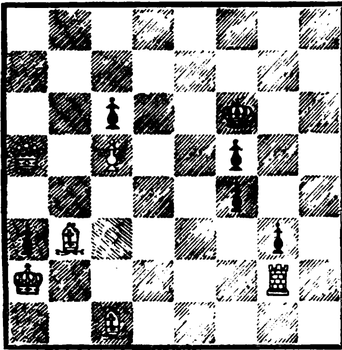
Mat i 3 Træk.

429.
C. H. Courtenay.
(Hartf. Times.)

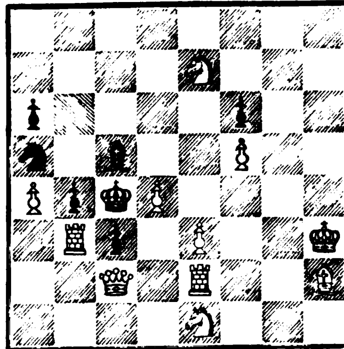
Mat i 3 Træk.

430.
C. Callander.
(Westm. Papers.)

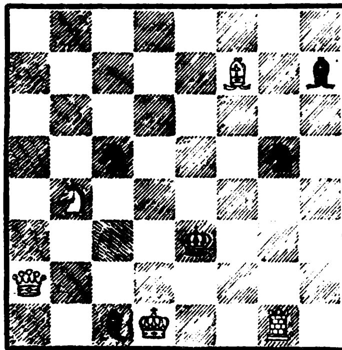
Mat i 3 Træk.

431.
J. G. Campbell.
(English Chess Problems.)

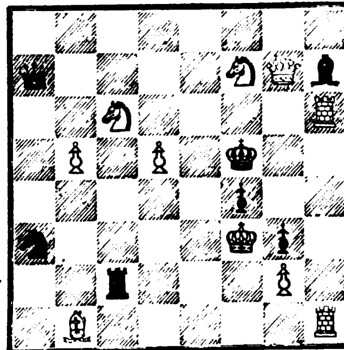
Mat i 4 Træk.

432.
J. Dobrusky.
(Østerr. Schachz.)

Mat i 4 Træk.

433.
C. Nadebaum.
(Deutsche Schachz.)

Selvmat i 4 Træk.

Dødsfald.

De engelske og franske Skakkredse beklage Tabet af tvende notable Skakspillere, Lord Lyttelton, mangeaarig og anset Præsident for det engelske Skaksamfund, og Fyrst Villafranca, ivrig Befordrer og Velynder af Skakspillet.

Brevvexling.

W. H. Hotchkin. Watertown. Hjertelig Tak for Løftet! Som De vil se i Marts-April-Heftet, kommer netop ogsaa nu det Øjeblik, hvor Deres Assistance er særdeles ønskelig.

Fr. G. Ackkärn. Saavel Aargang 1873 som 1874 ere tilgængelige ved direkte eller indirekte Henvendelse. M. H. t. Deres Nr. 2 har De fuldstændig Ret; vi have virkelig overseet det rigtige — og særdeles fine! — Modtræk. Hvorledes Ba7 er sluppen ind i Nr. 365, kunne vi ikke paa nogen Maade begribe — en Nisse maa der have drevet sit Spil, heldigvis godmodigt; thi, som De selv bemærker, gjør den ingen Skade. Tilgiv nu disse Fata!

A. v. H. Amsterdam. Det os først tilstillede Problem viser sig desværre uløseligt i Varianten: 1. ... Lf6; 2. Tg5, Ld8; 3. Dd8, Ke6—f7 — og ingen Mat i næste Træk. I 398 strander Løsningen: 1. Th8, Dg5; 2. Dd4 paa Tf6—f4, og i 404 strander Deres Løsning: 1. Sc8, Ke5; 2. Dd3 paa d7—d5. Brev af 9/5 med Tak modtaget.

K. senior. Tversted. Ved et beklageligt Uheld er Deres Brev først i Maj kommet os i Hænde. Nærmere direkte.

J. Pierce & W. T. Pierce. London. Hjertelig Tak for det os tilsendte Pragtexemplar af Deres nye Problembog, som vi glæder os meget til at studere og som vi ved første given Lejlighed skal anmelde udførligt.

Problemvenner. I den franske Turnering blev Mottoet „Sans peur“ tilkjendt 1ste, „Laura“ 2den og „Ad libitum“ 3die Pris. Program fra Amerika endnu ikke ankommen. Udsigterne bedre.

☞ Problemløsere gjøres opmærksom paa, at det er tidsnok naar Løsningerne til Marts-April-Heftet indkomme ultimo Juni.

☞ Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: S. A. Sørensen, Wilhelm Priors Boghandel, St. Kjøbmagergade 52.

Literatur.

Leitfaden für Schachspieler.

Verfasst von v. d. Lasa.

Vierte vermehrte Auflage. Leipzig, Verlag von Veit & Comp.

1876.

Under denne Titel har den berømte Forfatter af v. Bilguers Haandbog i dette Foraar ladet udkomme 4de forøgede og forbedrede Udgave af et Værk, der første Gang saa Lyset i 1848 og da vakte almindelig og fortjent Opsigt, ikke mindst fordi det, skjøndt præsenterende sig som Følgesvend for den 5 Aar ældre Haandbog og selvfølgelig hvilende paa de samme Principer, dog langtfra var at betragte som en almindelig Væbner hos den statelige Riddersmand, men paa en selvstændig, fra Haandbogen afvigende Maade udførte en særegen Mission. At en slig Følgesvend med særligt Hverv kunde være nyttig og nødvendig, eftersom Alt, stort og smaat, for den mest øvede ex professo Spiller til den yngste Begynder, fandtes i Haandbogen, skulde man ved første Øjekast ikke synes. Imidlertid er det dog saa. De uhyre Tabeller, der paa flere hundrede Sider i Haandbogen følge tæt efter hverandre, frembyde vel for det erfarne Øje kun lutter Bekvemmelighed, ingen Vanskelighed, men Begynderen, for hvem i Reglen alt hvad der falder ind under Begrebet Statistik er en Rædsel, stirrer sig træt paa disse Talrækker og formaaer ikke at skjelne mellem det væsentlige og uvæsentlige; han trænger til saa hist, saa her, at støttes ved et pegende Vink, han forlanger, at man skal tale med ham om Sagen[1]).

---

[1]) Uvilkaarligt mindes vi her gamle Napoleons saa at sige staaende Efterskrift i Breve til Generalerne: „De skriver sjeldent; gjør Dem det til Regel at skrive hver Aften og fremfor Alt send mig fuld-

Og dette gjør „Leitfaden". I en klar og systematisk Fremstilling gaaer Forfatteren, der først giver en historisk Oversigt, Spillets Principer, Love og Regler, efterhaanden ind paa de forskjellige Spilleaabninger og de sig dertil knyttende væsentligste Varianter, paaviser i hine Grundkarakteren, i disse den særlige Tanke, der ligger til Grund, og fører derpaa ved sindrig Benyttelse af anerkjendte Mønsterpartier Læseren umærkeligt over i Midtespillet, hvorved Analysen taber sin golde Abstrakthed, saa at sige faaer Liv og Blod, et særegent Virkelighedspræg. Det er navnlig denne Fremstilling af den nøje Forbindelse mellem For- og Midtespil, det er saa vigtigt og tidt saa vanskeligt at faa fat paa, denne stadige Paavisning af Konsekventserne, der gjør Bogen til en saa udmærket Ledetraad. Thi Begynderen, og ikke alene denne men ogsaa mere rutinerede Spillere, ere ofte for tilbøjelige til at tro, at Alpha og Omega bestaaer i en Søgen efter de bedste Indledningstræk, ganske vist nødvendige for at undgaa Overrumpling, medens de lade ude af Agt, hvorfor disse Træk ere gode, hvorledes de kunne tjene til Basis, hvordan en følgerigtig Udvikling til Midtespillet skal foregaa[1]).

Af Foranstaaende vil fremgaa, at vi meget skulle ønske om Mange, hvem Haandbogen er for stor og dyr, vilde anskaffe sig „Leitfaden", hvis sidste Afsnit indeholder de vigtigste Slutspil og som er meget smukt udstyret med talrige Diagrammer i Texten, og for yderligere at medvirke hertil, have vi i vor „Skaktheori for Begyndere" inkorporeret et lille Afsnit af Bogen i form- og ordret Oversættelse, saavel af Spillets Aabning og det dermed sammenknyttede Midtespil, som af Spillets Slutning,

---

stændige tabellariske Oversigter over Personal, Materiel, Armatur, lige til de mindste Detailler. De véd, at det er min kjæreste Læsning", og fristes til at spørge, hvorlænge mon hans Adjutanter kunde have holdt Øjnene aabne ved en saadan Lekture?

[1]) Det maa her nok være Skakspilleren S. A. S. tilladt at bistaa Redaktøren af samme Navn med følgende: I min Skakungdom, men dog paa et Stadinm, hvor jeg havde spillet endel og vistnok perfekt kunde de snedigste Gambiter efter v. Bilguer, led jeg af en lignende Fejl. Tilfældigvis faldt jeg over en Bog, der særlig behandlede Midtespillet, gjennemspillede den med Opmærksomhed, men uden at bryde mig om at lære noget enkelt Træk, og næst min berømte Læremester skylder jeg denne Bog, at jeg kom til nogenlunde at føle mig hjemme paa Skakbrættet. Bogen var, morsomt nok — 1ste Udgave af „Leitfaden"!

saa at der gives Læserne et aldeles tydeligt Begreb om det foreliggende Værk.

Skaktheori for Begyndere.

Af S. A. S.

(Fortsat fra Decemberheftet 1875.)

XIX.

Spillets Aabning (1 Gruppe).

1.	**e2—e4**	**e7—e5**
2.	**Sg1—f3**	**Sb8—c6**

Vi viste sidst[1]), hvilke interessante Spil det gav Anledning til at Dronningbonden nu, 3. d2—d4, rykkede frem og Betydningen heraf. Den tænksomme Læser vil tillige have lagt Mærke til, hvilken vigtig Rolle Hvids Kongeløber spillede ved denne Operation, idet der Intet var til Hinder for at bringe den ud paa c4 i næste Træk, uanset om d-Bonden var bleven slaaet. Disse Betragtninger lede til at undersøge, om der ikke, da det svage Punkt f7 derved hurtigere bliver angrebet, kunde være Anledning til strax i 3die Træk at bringe Løberen ud, og om det ikke ved et forudgaaende Træk, f. Ex. 4. c2—c3, kunde være hensigtsmæssigt at lade d-Bonden rykke dækket frem, for derved om muligt at opnaa den øjensynlige Fordel, at holde det saa vigtige Punkt d4 besat. Vi ville finde disse Spørgsmaal besvarede under det særlig italienske Parti, der netop fortsætter med 3. Lf1—c4, 4. c2—c3, 5. d2—d4, men da Behandlingen heraf er ensbetydende med Løsningen af det store Problem, som det skotske Parti introducerede: Vexelvirkningen og Forholdet mellem Midtebønderne og de smaa Officerer, og derfor med sine mange Ændringer i Angrebet og Forsvaret er temmelig omfattende, ville vi forinden give en Oversigt over det Spil, som

---

[1]) October-Novbr.-Heftet 1875.

fremkommer, naar Løberen gaaer et Skridt længere, 4. Lf1—b5, da dette, hvorvel selvfølgelig ikke aldeles løsrevet eller uden Forbindelse med den ovenfor skitserede Basis, dog har en særegen, noget mere sluttet Karakter. Som tidligere omtalt har man givet det Navnet: „Spanske Parti", fordi Spanieren Ruy Lopez, der stod i høj Gunst hos Philip den Anden og maaske af den Grund blev anset for et mere eminent Skaktalent end han virkelig var, ansaa det for saa godt, at det endog skulde gjøre 2. Sb8—c6 ubrugeligt. Hans Bevisførelse herfor var imidlertid alt andet end tilfredsstillende, og den hele Spillemaade blev snart henlagt som uinteressant og uden særlig Betydning. Først i Midten af dette Aarhundrede blev det atter fremdraget, og navnlig de tydske Skakspillere, Mayet, Anderssen og Lange, skyldes det, at det blev paavist, at 3. Lf1—b5 virkelig var et meget godt Angrebstræk, om end langtfra overvældende, som Lopez mente, og at der dog udkrævedes nogen Forsigtighed ved Valget af de Forsvarstræk, der stode til Baghaandens Raadighed. Men vi ville nu lade v. d. Lasa tage Ordet[1]) i det

Spanske Parti.

3. Lf1—b5 . . .

Hvid.	Sort.

Dette Angreb paa Springeren er meget naturligt, imidlertid løber Sort dog ikke øjeblikkelig Fare for at miste en Bonde. Thi sæt at han trak 3. a7—a6 og Løber tog Springer, kunde der uden Skade følge d7+c6 og Dd8—d4 være Svaret paa Sf3+e5. Men det er ikke nødvendigt for Hvid at slaa Springeren, da Løberen kan trække sig tilbage til a4, og i det Hele taget forbedrer a7—a6 i og for sig ikke de Sortes Stilling. Der er derfor Anledning til at undersøge, om det sidste Træk ikke kunde erstattes med et bedre. 3. Lf8—c5 og Sg8—f6 synes at fremme Udviklingen mere, men der er dog nogle Misligheder ved Løbertrækket og Sg8—f6 hindrer heller ikke strax alle Angreb. Imidlertid er dette Træk dog, ligesom a7—a6, tilstrækkeligt til at hidføre et lige Spil.

Første Forsvar.

	Hvid.	Sort.
3.	. . .	Lf8—c5 ?
4.	c2—c3	Sg8—e7

[1]) Se foran under „Literatur".

Hvid.		Sort.

for at erstatte Sc6, hvis den nu skulde blive slaaet.

5.	0—0	0—0
6.	d2—d4	e5+d4
7.	c3+d4	Lc5—b6

Vi har tidligere fremhævet det som en Grundsætning, at Midtebønderne forenede paa den fjerde Række i Særdeleshed ere stærke, og at man i Reglen skulde vente med at lade dem rykke frem, indtil Modstanderen angreb dem med en Bonde. Vilde man imidlertid overholde denne Regel her, kunde Sort snart med d7—d5 og f7—f6 sprænge Midten, og det er derfor raadeligere uden videre Foranledning at gaa frem.

8.	d4—d5	Sc6—b8

Dette Tilbagetog med Springeren kan her i og for sig ikke siges at være skadeligt, tilmed da Løber b6 nu har en aaben Angrebslinie, medens de hvide Bønder, hvis de blive staaende paa e4 og d5, ere i Vejen for den hvide Angrebsløber.

9.	d5—d6	c7+d6
10.	Dd1+d6	...

Her var ogsaa Lc1—f4 et godt Træk.

11.	...	Lb6+c7

Hvis nu den hvide Dronning trak sig tilbage til d3, vilde Spillet hurtigt blive udlignet med d7—d5; skeer derimod 11. Dd6—a3, bliver den isolerede Bd7, som det hvide Taarn nu kan gaa under, en meget væsentlig Mangel ved de Sortes Stilling. Forsvaret 3. Lf8—c5 er derfor ikke at anbefale.

Vi ville endnu henlede Opmærksomheden paa den Maade, hvorpaa Midtebønderne ere blevne benyttede, da den afviger væsentlig fra hvad der hører hjemme i de lukkede Spil. Det kommer her i de aabne Spil ikke alene an paa en sikker Opstilling af Bønderne, Hovedsagen er at have dem disponible til Assistance, naar der ved Officersangreb søges opnaaet Fordele i Stillingen i sin Helhed. Ogsaa en anden Bemærkning vilde her være paa sin Plads. Læseren saa, hvor paafaldende lidt Sorts Spil var udviklet, og dog vilde en eneste Undladelse af det rigtige Træk fra Hvids Side — Dd6—d3 istedetfor Dd6—a3 — have havt til Følge, at Spillet var blevet aldeles lige. Den Angribende maa derfor, selv i den gunstigste Stilling, føre Fortsættelsen med den største Omhyggelighed; i Reglen vil der være langt større Modstandsevne til Stede i en trykket Position end man er tilbøjelig til at antage.

Andet Forsvar.

1.	(e2—e4)	(e7—e5)
2.	(Sg1—f3)	(Sb8—c6)
3.	(Lf1—b5)	Sg8—f6

hvilket vi, da Kongebonden angribes, ved Siden af a7—a6, holde for det bedste Træk.

Første Modspil.
(2. Forsvar.)

Hvid.		Sort.
4.	0—0	Sf6+e4

Undertiden skeer ogsaa Lf8—d6, der imidlertid gjør Udviklingen meget vanskelig.

5.	Tf1—e1	Se4—f6

Her er der ogsaa Tale om Se4 – d6, hvorpaa da følgende Fortsættelse fører til lige Spil: 6. Sf3 +e5, Sc6+e5; 7. Te1+e5†, Lf8—e7; 8. Lb5—a4, 0—0; 9. La4—b3, Le7—f6; 10. Te5—e1, Sd6—f5; 11. c2—c3, d7—d5; 12. d2—d4, g7—g6 osv.

6.	Lb5+c6	. . .

Paa Sf3+e5 skeer Lf8—e7, da Sort undgaar at trække 6. Sc6+e5, for at Hvid ikke ved 7. d2—d4 skal naa til e5 med denne Bonde.

6.	. . .	d7+c6
7.	Te1—e5†	. . .

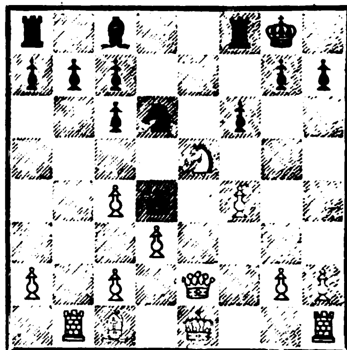
Naar Taarnet tidligt bryder ind i Spillets Midte, vil det i Reglen blive jaget tilbage af Modstanderens lette Officerer.

7.	. . .	Lf8—e7!
8.	Dd1—e1	h7—h6
9.	c2—c3	Sf6—g4
10.	Te5—e4	c6—c5
11.	De1—e2	c7—c6
12.	h2—h3	Sg4—f6
13.	Te4—e5	Lc8—e6
14.	De2—f1	Le7—d6

og Sorts Spil er bedst udviklet.

Andet Modspil.
(2. Forsvar.)

	Hvid.	Sort.
1.	(e2—e4)	(e7—e5)
2.	(Sg1—f3)	(Sb8—c6)
3.	(Lf1—b5)	(Sg8—f6)
4.	Sb1—c3	Lf8—b4
5.	Lb5+c6	d7+c6
6.	Sf3+e5	Lb4+c3
7.	b2+c3	Sf6+e4
8.	Dd1—e2	Dd8—d5
9.	f2—f4	0—0
10.	c3—c4	Dd5—d4
11.	Ta1—b1	Se4—d6
12.	d2—d3	f7—f6

13.	Se5—f3	Dd4—c5
14.	Lc1—e3	Dc5—a5†
15.	Le3—d2	Da5—b5
16.	0—0	Tf8—e8
17.	De2—f2	c6—c5

Spillet staar lige.

Tredie Modspil.
(2. Forsvar.)

4.	d2—d3	Lf8—c5
5.	c2—c3	d7—d6

Dette er mindre godt end 5. 0—0 eller 5. Dd8—e7; 6. d3—d4,

Hvid.	Sort.

Lc5—b6; 7. 0—0, 0—0; hvilket udligner Spillet.

6.	d3—d4	e5+d4
7.	c3+d4	Lc5—b4†
8.	Ke1—f1!	og Hvid har

det bedste Spil.

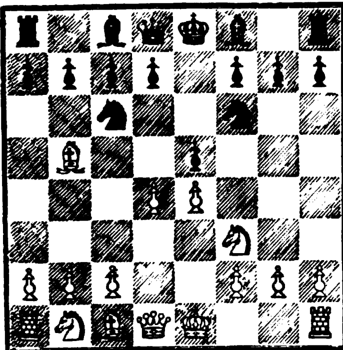
Fjerde Modspil.
(2. Forsvar.)

4.	d2—d4	Sc6+d4
5.	Sf3+d4	e5+d4
6.	e4—e5	c7—c6
7.	e5+f6	. . .

Der kunde ogsaa spilles: 7. 0—0, Sf6—d5; 8. Dd1+d4, Sd6—c7; 9. Lb5—c4, d7—d5 o. s. v.

7.	. . .	Dd8—a5†
8.	c2—c3	Da5+b5
9.	Dd1+d4	g7+f6
10.	Dd4+f6	Th8—g8

og Spillet staar lige. Sort kunde ogsaa have valgt følgende Fortsættelse:

4.	. . .	e5+d4

Endvidere kan anbefales 4. Sf6+e4; 5. d4—d5, Se4—d6; 6. Lb5+c6, b7+c6; 7. d5+c6, e5—e4 eller f7—f6 o. s. v.

Hvid.		Sort.
5.	e4—e5	Sf6—e4
6.	0—0	Lf8—e7
7.	Sf3+d4	0—0

Her er at bemærke, at i den analoge Stilling, der kunde indtræde, hvis 3. a7—a6; 4. Lb5—a4 var skudt ind, nu vilde følge: Sc6+d4; Dd1+d4, Se4—c5 med Angreb paa Løberen. Dette Springertræk 7. Sc6+d4; 8. Dd1+d4, Se4—c5; 9. f2—f4, c7—c6 var ogsaa her anvendeligt.

8.	c2—c3	f7—f6
9.	Lb5—d3	d7—d5
10.	Sd4+c6	b7+c6
11.	Ld3+e4	d5+e4
12.	Dd1+d8	Tf8—d8

med mindst lige Spil.

Femte Modspil.
(2. Forsvar.)

4.	Dd1—e2	a7—a6

Her var ogsaa Lf8—d6 tilladeligt; derimod vilde ved 4. Lf8—c5 en Bonde gaa tabt, nemlig: 5. Lc5+c6, d7+c6; 6. Sf3+e5, Dd8—d4; 7. Se5—d3 o. s. v.

5.	Lb5—a4	b7—b5
6.	La4—b3	Lf8—c5
7.	c2—c3	. . .

Paa 7. a2—a4, Ta8—b8; 8. a4+b5, a6+b5; 9. Sb1—c3, b5—b4; 10. Sc3—d5, 0—0; 11. 0—0, d7—d6 udlignes Spillet.

7.	. . .	0—0
8.	d2—d3	d7—d6

Hvid.	Sort.
9. Lc1—g5	Lc8—e6
10. Sb1—d2	h7—h6
11. Lg5—h4	Tf8—e8
12. 0—0	Ta8—a7

Den Plan, der ligger til Grund for dette Træk, er altfor omfattende og ikke god. Sort paatænker at avancere med g-Bonden og dernæst bringe sit Taarn hen paa g7 eller h7 til Understøttelse af Angrebet paa den tjendtlige Rokade. Bedre havde været 12. Lc5—b6; ufordelagtigt var maaske heller ikke: 12. g7—g5; 13. Lh4—g3, Sf6—g4 eller Le6—g4.

13. Lb3—d5	Sc6—b8
14. b2—b4	Lc5—b6
15. a2—a4	c7—c6
16. Ld5+e6	Te8+e6
17. a4—a5	Lb6—c7
18. d3—d4	g7—g5

Fremrykning med denne Bonde er ofte betænkelig, naar Spillet i Midten ikke er go t lukket med fastsluttede Bønder. (Se Noten til 9. Træk i Parti Nr. 289. S. A. S.)

19. Lh4—g3	Sb8—d7
20. Ta1—d1	Sf6—h5
21. h2—h4	Sh5—f4

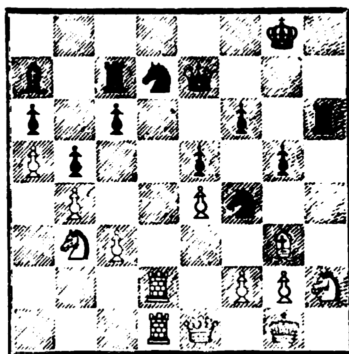
Følgende Spillemaade vilde være fejlagtig: 21. Sh5+g3; 22. f2+g3, g5—g4; 23. Sf3—h2, h6—h5; 24. d4—d5, c6—c5; 25. De2—f2. Derimod havde 21. Te6—g6 været ret godt.

22. De2—e3	Lc7—b8
29. h4+g5	. . .

Hvid.	Sort.

Denne Aabning af Taarnlinien er ikke god, da det giver Sort en lettere Lejlighed til Angreb paa Kongen.

23. . . .	h6+g5
24. d4+e5	d6+e5
25. Sd2—b3	Dd8—e7
26. Td1—d2	Ta7—c7
27. Tf1—d1	Lb8—a7
28. De3—e1	Te6—h6
29. Sf3—h2	f7—f6

Det var Sorts Mening i den her angivne Stilling at svare med Th6—h5 paa 30. Sh2—g4, men han havde derved overset, at Hvid da kunde slaa Td2+d7. Derfor havde det været bedre i 29de Træk at spille Sd7—f6 eller vælge følgende Fortsættelse: 29. Th6—h5; 30. Sh2—g4, De7—e6; 31. Td2+d7, De6+g4; 32. Lg3+f4, Dg4—h4; 33. Kg1—f1, Dh4+f4, hvilket vilde have bragt ham i Fordel.

30. Sh2—g4	Th6—g6
31. Sg4—e3	La7+e3
32. De1+e3	. . .

Hvid.	Sort.

Havde Hvid slaaet med Bonden trækker Sort 32. Sf4—e6 og de hvide Bønder staa ikke godt. Urigtigt var derimod 32. Tg6—h6; 33. e3+f4, De7—h7; 34. De1—e2, Th6—h1†; 35. Kg1—f2, Th1+d1; 36. De2+d1, e5+f4; 37. Lg3+f4, g5+f4; 38. Dd1—g4 og Hvid er afgjort i Fordel.

32.	. . .	Tg6—g7

Der turde ikke spilles c6—c5 paa Grund af: 33. b4+c5, Sd7+c5; 34. Sb3+c5, De7+c5; 35. Td2—d8†, Kg8—h7; 36. Lg3+f4, g5+f4; 37. De3—h3† og Hvid vinder.

33.	Td2—d6?	Sf4—d5
34.	Td6+d5	c6+d5
35.	e4+d5	Tc7—c8

Bedre var 35. De7—d6.

36.	Sb3—c5	Sd7+c5
37.	d5—d6	De7—a7
38.	b4+c5	Tc8+c5
39.	d6—d7	Tg7+d7
40.	Td1+d7	Da7+d7
41.	De3+c5	Dd7+d1†
42.	Kg1—h2	Dd1+h5†
43.	Kh2—g1	Dh5—d1†

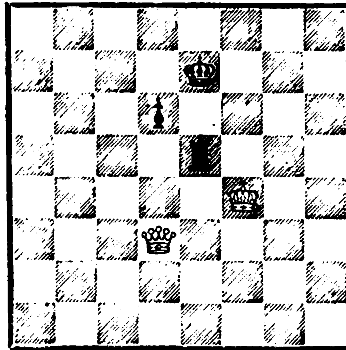
og Spillet bliver Remis ved stedsevarende Skak.

Foruden de foran udførte Forsvarstræk kunde der være Tale om 3. Lf8—d6; 3. Dd8—f6; 3. d7—d6. Det Første giver imidlertid et meget ubekvemt Spil; paa det Andet følger med Fordel Sb1—c3, og det Sidste, hvilket har d2—d4 til Følge, betinger ligeledes en meget langsom Udvikling, om det end er sikkert. Modgambitten 3. f7—f5 er vel ikke ugunstig for Sort paa Fortsættelsen: 4. Lb5+c6, d7+c6; 5. Sf3+e5, Dd8—d4; 6. Dd1—h5†, g7—g6; 7. Se5+g6, h7+g6; 8. Dh5+g6†, Ke8—d8; 9. d2—d3, Sg8—e7 osv., men kan dog neppe anbefales, paa Grund af 5. e4+f5, e5—e4; 6. Dd1—e2, Dd8—e7; 7. Lb5+c6, d7+c6; 8. Sf3—d4. Derimod forskaffer (som omtalt) 3. a7—a6; 4. Lb5—a4, Sg8—f6 et tilstrækkelig godt Forsvar, for hvilket den Fremstilling vi har givet af 3. Sg8—f6 kan tjene til Basis. Hyppigt fremkommer da Kombinationen: 5. 0—0, Sf6+e4; 6. d2—d4, b7—b5; 7. La4—b3, d7—d5; 8. d4+e5, Lc8—e6 eller Sc6—e7, der ikke er ugunstig for Sort. Ogsaa 3. Sg8—e7, for strax at kunne erstatte den truede Springer c6, er bragt i Forslag. Fortsættelsen 4. d2—d4, e5+d4; 5. Sf3+d4, g7—g6; 6. Sb1—c3, Lf8—g7; 7. Lc1—e3, 0—0; 8. Dd1—d2, f7—f5; 9. Lb5—c4†, Kg8—h8; 10. e4+f5, Se7+f5; 11. Sd4+f5, Tf8+f5; 12. 0—0—0 tillader imidlertid et godt Angreb med B. h2 paa den fjendtlige Rokade.

Spillets Slutning (2. Klasse).[1]

Som absolut Regel gjælder, at Dronningen vinder lige overfor det enkelte Taarn, Løberen, Springeren og selvfølgelig ogsaa mod en Bonde, naar denne da ikke undtagelsesvis har naaet næstnederste Række, hvor der kan forekomme Stillinger, der føre til Remis. Faaer derimod Taarnet en Bonde til Hjælp, Løberne og Springerne ere forenede, og Bonden, som sagt, har naaet næstsidste Række, bliver Forholdet tvivlsomt, om end almindeligvis til Dronningens Gunst. Disse Tilfælde blive da at undersøge i 2den Klasse.

a) Dronning mod Taarn og Bonde[2]).

Hvid.	Sort.

For at Dronningen skal kunne vinde i en saadan Stilling, maa Hvid bringe sin Konge bag Bonden og dernæst angribe den dobbelt. Men for at dette skal kunne lykkes, maa den fjendtlige Konge for det Første tvinges til at gaa foran Bonden, og for det Andet maa Taarnet fordrives fra Tavlet e5, da det der spærrer Kongen Overgangen over e-Rækken og 5-Rækken.

Hvid.	Sort.
1. Dd3—h7†	Ke7—e6

Gik Kongen til d8 fulgte 2. Dh7—f7, Te5—c5; 3. Df7—e6, Kd8—c7; 4. De6—e7†, Kc7—c6 og Kongen er dog drevet ud paa 6-Rækken. Eller: 2. Kd8—c8; 3. Df7—a7, Kc8--d8; 4. Da7—b8†, Kd8—d7; 5. Db8—b7†, Kd7—d8; 6. Db7- c6, Kd8—e7; 7. Dc6—c7†, Ke7—e6; 8. Dc7—d8, Te5—f5†; 9. Kf4—g4, Tf5—e5;

---

[1]) M. H. t. Klassifikationen ville Læserne erindre det Sagte Side 266, 1874.
[2]) Selvfølgelig er paa begge Sider underforstaaet Kongerne.

Hvid.	Sort.

10. Dd8—e8†, Ke6—d5; 11. De8—c8 o. s. v.

2.	Dh7—c7	Te5—c5
3.	De7—d8	. . .

Denne Stilling er nødvendig for at tvinge den sorte Konge til d5.

3.	. . .	Tc5—e5
4.	Dd8—e8†	Ke6—d5

Gik Kongen til f6 kunde Hvid ved De8—d7 og dernæst Kf4—g4 passere 5-Rækken.

5.	De8—c8	Te5—e4†

Gaar Taarnet til h5, giver Dronningen Skak paa a8 og erobrer Bonden. Paa 5. Kd5—d4 følger 6. Dc8—c6, Te5—d5; 7. Dc6—c7, Kd4—d3; 8. Dc7—c1, Kd3—d4; 9. Dc1—c6 og vinder ligeledes nu Bonden.

6.	Kf4—f5	Te4—e5†

Ved 6. Kd5—d4; 7. Dc8—c6, d6—d5 bragte Sort sin Bonde et Skridt fremad, men vilde dog tabe paa Dc6—c2, da Taarnet ikke tør betræde Tavlet e8 paa Grund af Skak paa a4.

7.	Kf5—f6	Te5—e4

Var Kongen gaaet til d4 fulgte Dc6.

8.	Dc8—f5†	Te4—e5
9.	Df5—d3†	Kd5—c5
10.	Dd3—d2	. . .

Hvid maa endnu fremtvinge Overgangen over e-Rækken.

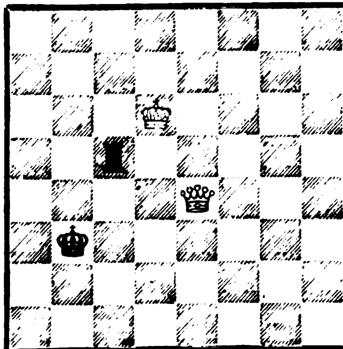
10.	. . .	Kc5—c6
11.	Dd2—d4	Kc6—d7

Følgen af Kc6—c7 vilde være: 12. Dd4—a4, Te5—c5; Da4—a7†, Kc7—c6; 14. Kf6—d7 og naaer bag Bonden.

Hvid.		Sort.
12.	Dd4—c4	Te5—c5
13.	Dc4—f7†	Kd7—c6
14.	Kf6—e7	. . .

Endelig er det lykkedes Kongen at komme bag paa Bonden, og det skal nu vise sig, at Spillet er afgjort. Havde Bonden imidlertid staaet paa d7 istedetfor d6, vilde den hvide Konges Manøvre været umulig gjort, og Spillet var da blevet remis. En Taarnbonde staaende i sin Hjemstavn kan dog ikke holde Partiet remis.

14.	. . .	Tc5—e5†
15.	Ke7—d8	Te5—c5
16.	Df7—d7†	Kc6—d5
17.	Kd8—e7	Tc5—c6
18.	Dd7—f5†	Kd5—c4
19.	Ke7—d7	Tc6—c5
20.	Df5—e4†	Kc4—b3
21.	Kd7+d6	. . .

21.	. . .	Tc5—c2

Gaar Taarnet kun et Skridt, Tc5—c4, følger De4—e1, og den hvide Konge banes Vej.

Hvid.	Sort
22. Kd6 d5	...

Det er til ingen Nytte at give Skak saa længe Kongen ikke er ved Haanden.

22. ...	Kb3 – b2

Gaar Taarnet til c1, giver Dronningen Skak paa f3 og der vindes atter en Linie.

23. Kd5—d4	Kb2—a1

For at lade sig sætte Pat hvis Taarnet slaaes.

24. Kd4—d3	Tc2—b2
25. De4—a4†	Ka1—b1
26. Kd3—c3	...

Herved tvinges Taarnet til at fjerne sig fra Kongen. Selv om Sort havde havt Trækket i denne Stilling, vilde Hvid dog let ved Da4—e4† og derefter ved at give Skak paa h1 eller a8 have kunne vundet det manglende Tempo.

Hvid.	Sort.
26. ...	Tb2—h2
27. Da4 - b5†	Kb1—a1
28. Db5—a6†	Ka1—b1
29. Da6—b6†	Kb1—a2
30. Db6—a7†	Ka2—b1
31. Da7—b8†	og vinder

Taarnet.

Blandede Meddelelser.

— Den sidste Post fra Amerika har endnu ikke bragt det forventede Program om Turneringen, men Udsigterne synes dog noget lysere end da vi sidst skrev. Fra „paalidelig“ Kilde vil man saaledes vide, at Byerne Philadelphia, New York og Boston ville yde det ikke ubetydelige Tilskud af henholdsvis 2,500, 1000 og 1,500 Dollars, der da skulle anvendes til 3 seperate Præmier, men noget positivt foreligger ikke. Endvidere gjør man sikkert Regning paa, at Præsidenten, General Grant, i Lighed med Kejser Napoleon i 1867 og Kejser Frants Joseph i 1873, vil stille en rund Sum til Disposition til 1ste eller „Præsidents“ Præmie. Gouvernøren i Arkansas, General Arland, berømmes for det følgeværdige Exempel, han har givet ved at tilstille den nye Komité et smukt Sølvbæger til en Præmie. — De amerikanske Spillere tage imidlertid alle Tempo'ene udi Agt og fægte indbyrdes efter en større Maalestok, saa selv om Wilhelm Steinitz i egen høje Person skulde give Møde derovre, vil han

finde dem vel forberedte og haarde Halse at knække. Et af disse Forspil har saaledes været udfægtet i Philadelphia, og et nyt finder Sted for Tiden i New-York mellem 17 Deltagere, der hver skal spille 2 Partier med hinanden; Bird er der imellem, og man har saaledes en Gradmaaler; han kan fremdeles ikke hamle op med de Første derovre, om han end kæmper mandelig. Der er omtrent spillet 10 Partier af hver, og af disse har Mackenzie, Mason, Alberoni vundet 9, tabt 1, Ensor 8 mod 2 og nu kommer Bird med 7 mod 3. Men Enden er jo ikke endda.

— Om det var et Dystridt med samme Maal for Øje som ovennævntee — Forstudier til Turneringen i Philadelphia — skulde vi lade være usagt, men i Slutningen af April traadte følgende 8 Londoner Matadorer: Blackburne, Janssens, Macdonnell, Martin, Minchin, Potter, Wisker, Zukertort sammen til Holmgang i den bekjendte Simpsons Divan, saaledes at hver skulde spille 2 Partier med hinanden. Blackburne fik en glimrende Trøst for sit Nederlag mod Steinitz og vandt 1ste Pris med 8 vundne mod 1 tabt; Zukertort 2den med 7—3 og Potter 3die med 6—4. Derefter fulgte Macdonnell med 4½—4½. At der ikke blev et større Antal Partier ved Optællingen, kom af, at Wisker og Martin maatte trække sig tilbage paa Grund af Sygdom, saa deres alt spillede Partier bleve ikke medregnede, og at Blackburne kun kom til at spille 1 Parti med Macdonnell, da det endelige Udfald saa var givet. De mærkeligste Partier af denne som af de amerikanske Kampe ville vi forhaabentlig faa Plads til i næste Hefte.

— Imellem Dundee og Manchester er en Korrespondancekamp, som Skotterne paa en glimrende Maade gjennemførte, for nylig afsluttet. Partierne, der have en vis Betydning paa Grund af de valgte Spilleaabninger og ere mærkelige ved deres Korthed, følge i næste Hefte.

— *Stratégie Problemturnering.* Vi se os herved i Stand til at meddele den af Undersøgelseskomiteen afgivne Betænkning, der i sin Helhed lyder saaledes:

„Den dømmende Komité skal først erindre om, at der af hver Deltager i Turneringen fordredes en Sending af 4 Problemer i 2, 3 og 4 Træk, og at disse Problemer skulde være direkte, uden Betingelser, korrekte, uden Biløsning, og endelig utrykte. Disse

Fordringer vare absolute, og vare de ikke efterlevede for hvert enkelt Problem, vilde det medføre hele Sendingens Kassation.

Ialt 29 Konkurrenter have meldt sig, og de resp. Mottoer af deres Sendinger publiceredes efterhaanden og i den Orden som de indkom.

I Overensstemmelse med Programmet har Komiteens første Arbejde været at undersøge, om Sendingerne svarede til de stillede Fordringer, og den havde strax i første Møde at beklage flere Mangler, navnlig talrige Biløsninger. For dog ikke i disse Tilfælde, der medførte, at de paagjældende Sendinger gik ud af Konkurrencen, strax at træffe en endelig Afgjørelse, besluttede man sig til forinden at offentliggjøre de fundne Fejl og saaledes lade Forfatterne og Publikum kontrollere. Denne Offentliggjørelse, der fandt Sted i La Stratégie November- og Decemberhefte 1875 og Februarheftet 1876, har kun godtgjort, at de paapegede Fejl desværre vare tilstede [1]). Efterat Komiteen paany havde gjennemgaaet disse Sendinger og der ikke kunde foreligge nogen Tvivl om Rigtigheden af de gjorte Udsættelser, erklærede den derpaa følgende uberettigede til Præmieæskning: Nr. 1. Audaces. 2. In god is all. 3. On fait ce que. 4. Allons enfants. 5. Omnibus. 6. Great expectations. 7. Timeo. 8. Deux jumeaux. 11. Novissima. 12. Nicodemus. 16. Rompons une lance [2]). 17. To be. 18. Polyphemos [3]). 21. 2, Tamen[4]). 22. Souffrir[5]). 23. Amica[6]). 24. Chi dura[7]). 25. A qui[8]). 26. Otia[9]). 27. Spes timorque[10]). 28. Nihil[11]). 29. Tout se sait[12]).

Komiteen udtaler sin levende Beklagelse over, at Ostrakismen saaledes har maattet ramme en Mængde Forfattere, og det saameget

---

1) Nedenstaaende findes fuldstændig Suplement til hvad vi iforvejen have noteret af Udsættelser.
2) Ka5/e4 uløselig paa 1. . . . Tg3.
3) Kg2/d5 uløselig paa 1. . . . Sd3; 2. Dc3, Lb3 o. s. v. og biløselig paa 1. Dc3 o. s. v. Ka6/d6 biløselig paa 1. Se8 ✛.
4) Kd1/d4 biløselig paa 1. Sg2 o. s. v. Kd/2d4 biløselig paa 1. Lb5 o. s. v.
5) Ka5/f3 biløselig paa 1. Lc8 o. s. v.
6) Udgik fordi en af Løsningerne krævede Rokade.
7) Udgik fordi Sendingen indeholdt flere end 4 Opgaver.
8) Ka1/b4 uløselig paa 1. . . . Springer slaar Taarn; 2. Ta5, Sa4 o. s. v. Kf1/f3 biløselig paa 1. T. slaar Løber o. s. v.
9) Kaldt tilbage.
10) Kh8/d6 biløselig paa e6—e7; Kf3/c5 uløselig paa 1. . . . c7—c5 o. s. v. Kc7/c8 uløselig paa 1. . . . T+L; 2. Db2, B+S o. s. v.
11) Ka2/e2 biløselig paa 1. Dh8 o. s. v.
12) Kd8/c5 biløselig paa 1. T+L o. s. v.

mere, som der blandt de nævnte Sendinger findes flere fortrinlige og nogle af Opgaverne deri endogsaa ere sjeldne Mesterstykker[1]). Sendingen „On fait“ indeholder saaledes henrivende Problemer, især det 3die og det 4de, som var biløseligt[2]). Sendingen „Omnibus“ maa ogsaa rosende omtales; første Træk i den 4de Opgave var usædvanlig skjult. I „Deux jumeaux“ er Opgaven i 2 Træk et sandt Mesterværk. I „Nicodemus“ maa særlig roses Nr. 2. Sendingen „Rompons“ er et betydeligt Arbejde, Opgaven Nr. 2 prægtig. Sending 17 er en af de bedste. „Amica“ ligeledes. „Chi dura“ er en meget værdifuld Sending; men Komiteen havde desværre ikke Ret til at udvælge 4 af de 7, hvoraf den bestod. Endelig ere Sendingerne Nr. 28 og 29 af første Rang og udarbejdede med stor Dygtighed, navnlig den første paa Grund af de talrige Varianter, og Komiteen havde stor Vanskelighed med at udfinde Biløsningen.

Efter denne sørgelige Forretning var Komiteens Arbejde betydelig simplificeret, da den nu kun havde tilbage følgende 7 Sendinger: Nr. 9. Melioria. 10. Risquons. 13. Laura. 14. Sans peur. 15. Fra voi. 19. Chi non. 20. Ad libitum. Disse Sendinger, der aabenbart stamme fra øvede Forfattere, frembyde alle, i forskjellig Retning, fremragende Egenskaber. Efter en nøjagtig og omhyggelig Analyse heraf, har Komiteen enstemmigt besluttet at tilkjende

1ste Præmie til Sending Nr. 14, Motto: „Sans peur“
2den — — „ 13 — „Laura“ og
3die — — „ 20 — „Ad libitum“, samt

endvidere „Hæderlig Omtale“ til Sending Nr. 9, Motto: „Melioria“ og til Sending Nr. 15, Motto: „Fra voi“.

Sendingerne 14 og 13, mellem hvilke Gradsforskjellen ikke er stor, ere utvivlsomt de 2 bedste, hvorvel de ikke ere ganske fri for smaa Pletter. Med Hensyn til Nr. 13 er der saaledes i 2den Opgave en Bivariant med et væsentligt afvigende Dobbeltspil og Nr. 14, 4de Opgave, har ligeledes en Bivariant Dobbeltspil, der dog er af mindre Betydning. Nr. 10 vilde have faaet Præmie, hvis der ikke i 4de Opgave havde været Dobbeltspil til 2det Træk i Hovedvarianten.

Komiteen erklærer paany, at den ikke har kunnet paatage sig

---

[1]) Vi skulle lade os det være magtpaaliggende at faa disse gode Ting med i de næste Hefter.

[2]) Forfatteren til denne Sending er vor gode Ven og Medarbejder, A. Arnell. Foruden ham have flere nordiske Forfattere deltaget, men paa Grund af de slemme Biløsninger uden Held.

[3]) Samtlige Opgaver i disse 3 Sendinger findes i Slutningen af Bladet.

at undersøge, om nogen af Opgaverne forhen skulde have været offentliggjort, men henviser Ansvaret herfor til Forfatterne.

Sluttelig skal Komiteen ikke undlade i Bladets Navn at takke Dhrr. Konkurrerende for deres Deltagelse, uanset at Bladet kun saa sig i Stand til at udsætte smaa Præmier.

Undertegnet paa Komiteens Vegne af

E. Lequesne.

— Følgende lille Brudstykke, der stammer fra Alphonse Delaunoys altid kvikke Pen i *La Strategie* Aprilhefte, betræffende den mærkelige Kamp mellem Steinitz og Blackburne, vil utvivlsomt blive læst med Interesse. Efter at have omtalt Matchen mellem Potter og Zukertort og anstillet nogle Betragtninger over de fysiske og sjælelige Evner, der foruden den egentlige Spillestyrke, spiller en Hovedrolle ved slige Kampe, fortsætter han:

„Det er gaaet Blackburne endnu sørgeligere (end Potter) i sin Match med Steinitz, en Match som Alverden fulgte med Interesse, og hvis Resultat opvakte almindelig Forbauselse. Hvorledes tage disse tvende berømte Personligheder sig ud? Steinitz er undersætsig, rund som en Hollænder, han lider endnu mere end jeg af en umaadelig Nærsynethed, der tvinger ham til at virre med Hovedet frem og tilbage midt over Skakbrættet og udsætter ham for hvert Øjeblik at vælte Brikkerne, som han saa rejser igjen med det kraftige Udraab: „jeg stiller til Rette“. Han er saaledes en fuldstændig Modsætning til Blackburne, der har et aabent og intelligent Udseende, smuk Holdning, og hvis Bevægelser alle ere prægede af Akkuratesse og Elegance. Kunde det ikke tænkes, at denne Kontrast kunde have en uheldig Indflydelse paa Blackburnes Spil? Jeg var ikke Vidne til Kampen og jeg har ikke analyseret Partierne, en Undersøgelse der forøvtigt heller ikke ligger for mig, men jeg har ladet mig sige, at i næsten alle Partierne havde Blackburne forinden Middagen stedse en fortrinlig Stilling, men at hans Mave, mindre indexerceret end hans aandelige Evner, nu manøvrerede slet, og at en slet og ret Maveklemme ruinerede Aandens Værk. — Hvorfor har Blackburne ikke taget sine Forholdsregler? Hvorfor har han ikke efterlignet den tapre Staunton, der i sin Match med St. Amant brugte den Forsigtighed, først at tage sig et

Bad, at spise sig en let Frokost med nogle blødkogte Æg, at afholde sig fra Vin, fra Kaffe, fra Likør, altsammen Ting dog, som han efter Sejren syntes godt at kunne lide. Bagateller, vil man maaske sige, men i en slig Kamp er intet ligegyldigt — man erindre sig Billeder om en Storm i et Glas Vand. Hvorom alting er, saa maa det nu, da den bedaarende Morphy har forladt Skakbrættet, erkjendes, at Steinitz er den nye Konge, og blændede bøje vi os Alle for hans glimrende Triumf."

Partier.

330. Løbergambit.

(Spillet pr. Korrespondance 1875.)

	Vilh. Nielsen. Hvid.	**Th. Jensen.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Lf1—c4	d7—d5
4.	Lc4+d5	Dd8—h4 †
5.	Ke1—f1	g7—g5
6.	Sg1—f3	Dh4—h5
7.	h2—h4	c7—c6

Se Noten til samme Træk i Parti Nr. 244.

8.	Ld5+f7 †	Dh5+f7
9.	Sf3—e5	Df7—e6
10.	Dd1—h5 †	Ke8—e7
11.	d2—d4	Sg8—f6

Th. Jensen, der i flere Partier med stor Udholdenhed har ført Forsvaret mod den i 8de Træk paabegyndte interessante Attake i den Zukertortske Variation i Løbergambiten, foretrækker nu dette Springertræk fremfor Lf8—g7, som han først anvendte, bl. A. ogsaa i det citerede Parti 244.

	Hvid	Sort.
12.	Dh5+g5	Th8—g8
13.	Dg5+f4	Sf6—g4
14.	Se5+g4	Tg8+g4
15.	Df4—f2	. . .

Hvid, der nu øjeblikkelig har 3 Bønder for sin Officer, kan ikke gjøre noget bedre end denne tilbagegaaende Bevægelse for at samle Kræfter til et nyt Angreb. I et tidligere Parti mod samme Modstander forsøgte han Df4—c7 †, for at holde Bonden, men tabte da som følger:

15.	. . .	Sb8—d7
16.	Sb1—d2	. . .

Lc1—g5 strander paa Tg4+g5; 17. h4+g5, De6—c4† o. s. v.

Hvid.	Sort.
16. . . .	Ke7—e8
17. Dc7—a5	Sd7—f6!
18. Da5—c3	Sf6+e4
19. Sd2+e4	Tg4+e4
20. Th1—h3	Lf8—g7
21. Lc1—e3	. . .

o. s. v.

15. . . .	De6+e4
16. Lc1—g5†	Ke7—e8
17. Sb1—d2	Dc4—f5
18. Ta1—e1†	Ke8—f7
19. Sd2—f3	Lf8—d6
20. Kf1—g1	Lc8—e6

Sort arbejder paa at bringe Springer til d7 og Ta8 til g8 eller e8 og vilde da have opnaaet en sikker Stilling med gode Udsigter til Vinding.

21. c2—c4! . . .

Et ganske fortræffeligt, særdeles velberegnet Træk, der modvirker Sorts ovennævnte Plan.

21. . . . Ld6—g3

Sort kan naturligvis ikke slaa Bonden paa Grund af Sf3—e5†, men heller ikke bringe Springeren til d7, da der saa følger d4—d5 o. s. v.

22. Df2—e3	Lg3+e1
23. Sf3—e5†	Kf7—g8
24. Se5+g4	Df5+g4
25. Th1—h3	. . .

Atter meget smukt — Løberen tør ikke undfly paa Grund af Th3—g3 og de deraf flydende Konsekventser. Havde Hvid derimod strax slaaet Løberen, bliver Sort i Fordel, da Le6 i saa Tilfælde vilde spærre Taarnets Udgang paa h3.

Hvid.	Sort.
25. . . .	Sb8—d7
26. De3+e1	Dg4+d4†
27. Lg5—e3	Dd4—g7
28. Th3—g3	Le6—g4
29. Le3—d2	. . .

Vi gad vide, om Hvid ikke her kunde have havt Tid til først at bringe Bonden til h5 for at forhindre den sorte h-Bonde i at stive Løberen af.

29. . . . h7—h5!

Sort fører det hele vanskelige Spil med særdeles Omsigt og Klarsyn.

30. Ld2—c3	Sd7—f6
31. Tg3—e3	Ta8—f8
32. Te3—e5	Kg8—h8
33. Te5—e7	Dg7—g6

Gaar Taarnet imellem, slaaes det, og Hvid trækker derpaa De1—f2.

34. Te7+b7	Kh8—g8
35. De1—e3	. . .

Paa De1—e5 følger Dg6—b1† og Lg4—f5; paa Tb7+a7 følger:

35. . . .	Lg4—h3
36. De1—e2	Dg6—b1
37. De2—f1	Db1+f1
38. Kg1+f1	Sf6—e4

o. s. v.

35. . . .	Tf8—e8
36. De3—f4	Lg4—c8
37. Tb7+a7	Dg6—b1†

	Hvid.	Sort.
38.	Df4—f1	Db1+f1 †
39.	Kg1+f1	Sf6—e4
40.	Lc3—e1	Lc8—g4
41.	Ta7—a3	Te8—f8 †
42.	Kf1—g1	c6—c5
43.	Ta3—e3	Se4—d6
44.	Te3—e5	Tf8—f5
45.	Te5+f5	Lg4+f5
46.	Le1—f2	Sd5+c4
47.	b2—b3	Sc4—d2
48.	Lf2+c5	Lf5—b1
49.	Lc5—e3	Lb1+a2
50.	Le3+d2	La2+b3

Remis.

---

331. Løbergambit.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 15/3 76.)

	Vilh. Nielsen. Hvid.	S. A. S. Sort.
1.	e2—e4	e7—c5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Lf1—c4	d7—d5
4.	Lc4+d5	c7—c6

Et Forsøg paa ved hurtig Udvikling af Dronningfløjen og lang Rokade at skaffe sig friere Spil og større Udsigt til Modangreb end det ellers er muligt i Løbergambiten.

5.	Ld5—b3	. . .

Saa overensstemmende med god Taktik end dette Tilbagetog til b3 ser ud til at være, havde dog i det foreliggende Tilfælde c4, for derfra at kunne komme til e2, maaske været bedre, hvorvel denne Stilling, paa Grund af den sorte Dronnings frie Linie, heller ikke ganske er uden Ulemper.

	Hvid.	Sort.
5.	. . .	Dd8—h4 †
6.	Ke1—f1	Lc8—g4
7.	Sg1—f3	Dh4—h5
8.	d2—d4	g7—g5
9.	h2—h4	Sb8—d7
10.	Kf1—f2	. . .

Som det viste sig i et senere Parti, kunde Hvid, hvis Løberen havde staaet paa c4, med Fordel her have trukket Lc4—e2.

10.	. . .	Sg8—f6
11.	Dd1—e1	Lg4+f3
12.	g2+f3	0—0—0
13.	De1—a5	Th8—g8

Sort, der ikke har noget at frygte af Dronningens Flankebevægelse, gaar nu over til Modangreb.

14.	Da5+a7	Lf8—d6
15.	e4—e5	Ld6—b8
16.	Da7—a5	g5—g4
17.	Da5—c3	Sf6—e4 †

Det vil ses, at dette Offer er fuldstændig korrekt og forcerer Spillet.

Hvid.		Sort.
18.	f3+e4	g4—g3†
19.	Ke2—e1	Sd7+e5!
20.	Sb1—d2	. . .

Hvid har ikke noget bedre end dette sørgelige Træk, der hæmmer hele Udviklingen.

20.	. . .	f4—f3

Hvid.		Sort.
21.	d4+e5	f3—f2†

og Hvid opgiver det aldeles redningsløse Parti. Paa Ke1—f1 f. Ex. følger: 22. . . . Dh5—d1†; 23. Kf1—g2, Dd1+h1†; 24. Kg2+h1, g3—g2† o. s. v.

Følgende kvikke Parti er spillet ifjor Sommer i Glasgow Udligningsturnering. Det er det første Parti vi have set spillet med den ringeste Gradsforskjel, idet Forhaanden giver Bonde forud, og vi anse det for særlig *à propos* at bringe det frem netop nu, da Kjøbenhavns Skakforening saa rosværdigt har trodset den gamle Fordom mod Forgavespil, og de yngre Kræfter vise en glædelig Tendens til paa denne gradvise Maade at udvikle deres Spillestyrke.

332. Udligningsparti.

(Noterne ere af Zukertort.)

Blackburne.		**Ranken.**
Hvid ÷ Bf2.		Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	d2—d4	e5+d4

I dette særlige Tilfælde skulde vi foretrække Sc6+d4.

4.	Lf1—c4	Sg8—f6
5.	0—0	Lf8—c5
6.	e4—e5	. . .

Sf3—g5 var ogsaa meget lovende, thi hvis Sort rokerede eller trak Sc6—e5 fulgte Sg5+f7, og paa d7—d5 følger 7. e4+d5, Sc6—e7; 8. d5—d6 o. s. v.

Hvid.		Sort.
6.	. . .	d7—d5
7.	e5+f6	d5+c4
8.	Sf3—g5	g7+f6

Sort kan aabenbart ikke rokere, da Hvid i saa Tilfælde forcerer Spillet med 9. Dd1—h5, h7—h6; 10. f6+g7, Kg8+g7; 11. Tf1+f7 o. s. v.

9.	Sg5+f7	Ke8+f7
10.	Dd1—h5†	Kf7—e7
11.	Dh5+c5†	Dd8—d6
12.	Dc5—h5	Lc8—e6
13.	Tf1+f6	. . .

Hvid fortsætter Angrebet i en kraftig og korrekt Stil; Sort

Hvid.	Sort.
kan ikke slaa Taarnet, da der følger:	
14. Lc1—g5 †	Kf6—g7!
15. Lg5—h6 †	K—f6 el. g8
16. Dh5—g5 †	K—f7
17. Dg5—g7 †	o. s. v.
13. ...	Ta8—f8
14. Tf6—h6	Tf8—f7
15. Lc1—g5 †	Ke7—d7
16. Sb1—d2	Dd6—d5
17. Ta1—e1	Le6—f5
18. Sd2—f3	Th8—e8
19. Te1+e8	Kd7+e8
20. Lg5—f6!	Dd5—e4
Gaar Bonde til d3, slaaes den, og hvad enten Dronning eller Bonde tager igjen, gaar Løber til c3 og Sort kan heller ikke her undgaa at miste Kvalitet.	
21. Dh5+f7 †	Ke8+f7

Hvid.	Sort.
22. Sf3—g5 †	Kf7—g8
23. Sg5+e4	Lf5+e4
24. Th6—h4	d4—d3
25. c2+d3	c4+d3
26. Lf6—c3	Lc4—g6
27. Th4—f4	Sc6—e7
28. Tf4—d4	Kg8—f7!
29. Kg1—f2	...
Paa Td4—d7 følger Kf7—e6 og Hvid tør ikke slaa c7.	
29. ...	Kf7—e6
30. g2—g4	Se7—d5
31. h2—h4	Sd5+c3
32. b2+c3	Ke6—e5
33. Kf2—e3	b7—b5
34. h4—h5	c7—c5
35 h5+g6	c5+d4 †
36. c3+d4 †	Ke5—f6
37. g6+h7	Kf6—g7
37. d4—d5	og Hvid vinder.

Stratégie Problemturnering.

Ved Heftets Slutning modtoge vi la Stratégie for 15de Maj, hvoraf fremgaar, at Navnesedlernes Aabning har fundet Sted d. 5te s. M. Det viste sig da, at 1ste Præmie var tilfalden Konrad Bayer, 2den Præmie G. B. Valle (Italien) og 3die Præmie Grosdemange. Af de ovenfor, Side 135, nævnte Mottoer tilhørte „Omnibus" Duchateau, „melioria" Clerc, „risquons" Pilnazek, „Nicodemus" L. T. Brown, „rompons" Armao (i Smyrna), Nr. 17: C. F. Wennberg, „amica" Eberts de Lafourniére (i Mainz), „On fait" A. Arnell, „deuz jumeaux" Lamouroux, „chi dura" Sprega (i Rom). Nr. 28: Karner (i Wien), Nr. 29: Shinkman, Nr. 15: Liberali (i Italien) og Nr. 19: Sabel (i Paris). Der var mødt Deltagere fra 9 forskjellige Lande, men England glimrede ved sin Fraværelse!

Opgaver

fra

„Stratégie“ Problemturnering.

Motto: „*Sans peur*“. 1ste Præmie.

Af **Konrad Bayer.**

434.

Mat i 2 Træk.

435.

Mat i 3 Træk.

436.

Mat i 4 Træk.

437.

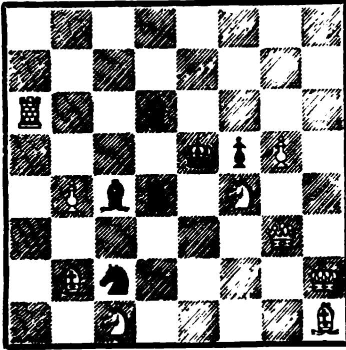
Mat i 4 Træk.

Motto: „*Laura*".

2den Præmie.

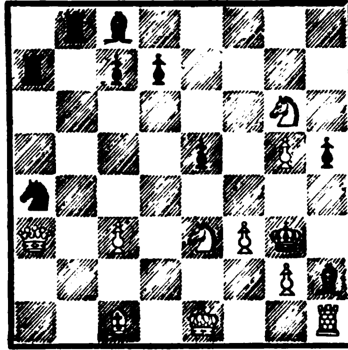
Af G. B. Valle.

438.

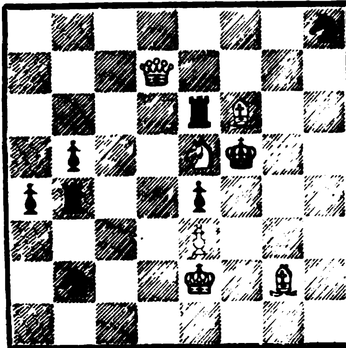
Mat i 2 Træk.

439.

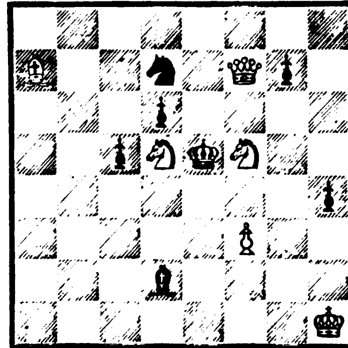
Mat i 3 Træk.

440.

Mat i 3 Træk.

441.

Mat i 4 Træk.

Brevvexling.

A. v. H. Amsterdam. Desværre lider Opgave Nr. 2 ogsaa af Biløsning, nemlig: 1. Ld6†, Ke4 (a); 2. Dg1, Kd3; 3. Dd4 ‡ eller 2. . . . ∾; 3. De3 og 4. Df4 ‡. (a) 1. . . . Kf5; 2. Sg3, Kg5; 3. Td5 og 4. Th5 ‡.

Motto: „*Ad libitum*". 3die Præmie.

Af **Grosdemange.**

442.

Mat i 2 Træk.

443.

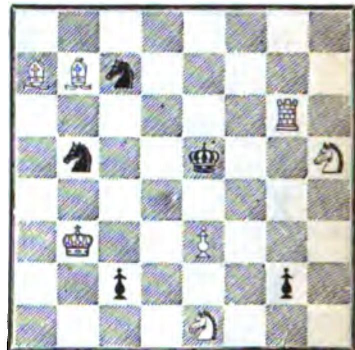
Mat i 3 Træk.

444.

Mat i 4 Træk.

445.

Mat i 4 Træk.

☛ Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: S. A. Sørensen, St. Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Boghandel.)

Literatur.

I.

Handledning i Schackspel.

Bearbetad efter „Portius" af **Robert Sahlberg.**

Stockholm. A. Bonnier. 1876.

Den nu afdøde Magister H. D. Portius i Leipzig var upaatvivlelig en af de Skakforfattere, der paa den mest tilgængelige og populære Maade har forstaaet at give Begynderen Skaktheori ind med Skeer, og der gives vel neppe den Skakspiller i Tydskland, der ikke kjender hans „*Katechismus der Schachspielkunst*". Han har heri paa en ganske vist undertiden temmelig bred og yderst elementær, men derfor ogsaa paa en selv for den tungnemmeste Lærling aldeles forstaaelig Maade gjennem Spørgsmaal og Svar givet en Fremstilling af Skakspillets ABC og lagt et rigtig godt Grundlag tilrette for den videre Udvikling.

Denne Katechismus, der er bleven saa godt paaskjønnet i sin Hjemstavn, at den har kunnet opleve ikke mindre end 6 Oplag, har vor Kollega R. Sahlberg Fortjenesten af at have bearbejdet og overført paa Svensk og saaledes beriget den endnu kun ringe nordiske Literatur med en god Bog, der upaatvivlelig vil finde mange Læsere. saasandt som Interessen for Skakspillet er i Tiltagende og vi med Bearbejderen maa samstemme i, at en saadan „enkel" og „lättfatlig" Lærebog trods J. G. Schultzs fortrinlige „Undervisning" ikke er „obehöflig". Bogen har vundet

ikke lidet ved at Bearbejderen har bortskaaret de i Originalen forekommende Skakopgaver, der dels ikke mere vare aldeles tidssvarende, dels ere let tilgængelige paa anden Maade, og i det Sted optaget et større Udvalg af Morphys stedse saa værdifulde Partier, givet en kort Oversigt over de brugeligste Spilaabninger samt sluttelig optaget Love og Spilleregler for Stockholmer Skakselskabet.

II.

English Chess Problems.

Edited by **James Pierce** M. A., and **W. Timbrel Pierce.**

London. W. W. Morgan 1876.

De for Problemkunsten begejstrede Brødre Pierce, der som det vil erindres for et Par Aar siden udgav en større Samling af egne Opgaver, omtalt i Skaktidenden 1873, have nu atter givet Møde med et Problemværk, der i pragtfuld Udstyrelse overgaar det Meste af hvad der i den Retning er set, og som hviler paa en saa smuk Tanke, at der ikke engang udfordres den bekjendte skakkosmopolitiske Egenskab for at man ogsaa udenfor England maa føle sig tiltrukket deraf. Forfatterne, eller rettere Samlerne, have nemlig villet give os et stort og rigt Indtryk af, hvad Albion i dette Aarhundrede, den egentlige Problemkunsts første, har præsteret og præsterer paa det æstetiske Skaks Omraade, og i den Anledning oprullet et Billede paa 608 Tableaux, fordelte paa 3 Afsnit, saaledes at det første og største, Hovedafsnittet, indeholder et Udvalg af endnu levende Komponisters bedste Opgaver, det andet Udvalg af afdøde Mestres Problemer og det tredie hidtil utrykte, for Værket særlig forfattede Opgaver. Indenfor hvert Asnit ere Opgaverne ordnede efter Trækantallet og indenfor dette igjen Forfatternes Navne alfabetiske, saa at en let Oversigt bliver mulig.

Det havde nu været interessant, hvis man kunde have gjort et indgribende Studium af hver Gruppe Opgaver, i hvert Fald

for de mere betydende Forfatteres Vedkommende, men hverken Tid eller Rum tillader os et Arbejde saa omfattende naar det skal gjøres grundigt, og vi have derfor maattet nøjes med at gjennemgaa det tredie og sidste. henved 50 Opgaver store Afsnit — et Afsnit, der forsaavidt ogsaa er interessantest, som der her foreligger helt nye Ting, og som ogsaa maa være betegnende for det Udviklingstrin, hvorpaa Kunsten i England staar, da de fleste af de Forfattere, vi træffe i Hovedafsnittet, her ere repræsenterede ved deres nyeste Arbejder.

Det skulde have glædet os, hvis denne Følgeslutning ikke havde været rigtig, eller dog tilnærmelsesvis rigtig, hvis dette Afsnit havde været et Appendix man ikke behøvede at tillægge nogen Betydning, thi det Hovedindtryk, vi herigjennem har faaet af den engelske Problemkunst, har ikke været stort eller rigt; et vist Middelmaadighedsskjær synes derimod udbredt over det Hele, idet de enkelte fortrinlige Produkter, der selvfølgelig findes, forspilde deres Virkning ved at maatte trække de endnu talrigere svage Brødre i Land. Det vilde upaatvivlelig have været heldigere, hvis Udgiverne havde ladet sig nøje med det ogsaa ret respektable og nok saa passende Tal af f. Ex. 500 Opgaver, selv om Forfatter-Forfængeligheden hos en eller anden Ubetydelighed derved skulde være bleven krænket, thi man maa vel erindre, at Efterverdenen, til hvem Bogen overgives som Mindesmærke om Nutidens Konst, kun grumme lidt bryder sig om, enten Peer eller Poul har lavet en Opgave, men derimod overmaade meget om, hvordan den er lavet. Navnlig en væsentlig Anke, som Brødrene Pierce i altfor stor Udstrækning har ladet sig komme til Last[1]) maa vi særlig paapege, og det er den usalige Tilbøjelighed hos middelmaadige Komponister til at skabe Varianter ved Tilføjning af Officerer, der ikke have noget med Hovedspillet at gjøre eller i hvert Fald ikke medvirke i dets Matstilling. Thi atter og atter maa det gjentages, at en saadan Kompositionsmetode er absolut forkastelig, at Varianter saaledes fremkaldte ere værre

---

[1]) Saameget ubegribeligere, som ogsaa C. Schwede i sin i D. Sz. Junihefte paabegyndte fortrinlige Artikel om det samme Æmne med Rette bemærker, fordi Udgiverne netop i Forordet stærkt har hævdet, at et af de største Fortrin, som Nutidens Forfattere havde fremfor deres Forgængere, var „Økonomi“ med Hensyn til Anvendelsen af det matsættende Partis Officerer.

end ingen, og at der som sagt kun udfordres Middelmaadigheder for at producere slige Opgaver i Dusinvis. Kritiken seer igjennem Fingre med, at saadanne Opgaver passere i Døgnliteraturen, den tolererer dem som Ballast i de maanedlige Skrifter, men det er dens Pligt at træde til, naar de vise sig i et monumentalt Værk, thi de kunne ikke godkjendes som ægte Kunst.

Med disse Ytringer i Almindelighed og med en Anerkjendelse iøvrigt af den Flid og Dygtighed, Samlerne have lagt for Dagen ved Udgivelsen af det i hvert Fald interessante og pragtfulde Værk, skulle vi sluttelig fremhæve de væsentligste Momenter af det paagjældende 3die Afsnit.

Opgaver i 2 Træk.

Nr. 563. Yderst tarvelig Tempotvang, baade i Form og Udførelse.

- 564. Har blot 2 Varianter, temmelig fattigt for et 2-Træks Problem, navnlig naar de begge ligge lige for Haanden som her.

- 565. Ret god; i hvert Fald den bedste af 2-Trækkerne[1]).

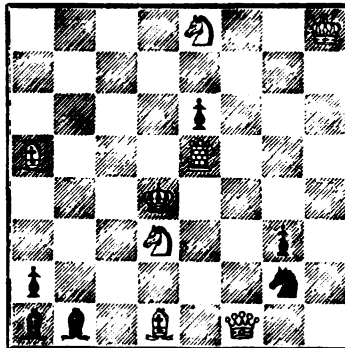
Opgaver i 3 Træk.

- 566. I Varianten 1. . . . Kf8 kan Hvid i 3die Træk gjøre Mat baade med D+d7 og Te8.

- 567 og 568. I den første er Tb6, i den anden Tb7 overflødig i Hovedspillet.

- 569. Har Biløsning. Se nedenstaaende Diagram.

C. Callander.

Mat i 3 Træk.

Bogens Løsning: 1. Lc2 o. s. v. Biløsning: 1. Lb3 o. s. v.

---

[1]) Findes blandt Opgaver som Nr. 452.

Nr. 571 og 574 har overflødige Officerer, henholdsvis Ld8 og Sa8.

- 576 og 578. To særdeles nette 3-Træks Opgaver, navnlig har 578 med sit elegante Hovedspil og sin fuldkommen rene Matstilling tiltalt os særdeles. Den overgaas i denne Klasse sikkert kun af

- 580. En ganske fortræffelig Komposition, der paa en genial Maade behandler den ofte bearbejdede Dronning-Springer-Mat[1]).

- 581, 582 og 584. Her har vi atter de overflødige Officerer, henholdsvis Lh1 og Sg6, Sg8, La3. Den sidste Opgave er ovenikjøbet særdeles tung og klodset i sin hele Bygning.

- 587. Hele Pointen ligger i det ganske vist ikke letfundne 2det Træk. Derimod er 1ste Træk paaklistret og uberettiget, da det hverken er smukt eller fremkalder nogen Variant.

Opgaver i 4 Træk.

- 589. En meget god Komposition i Stil med Forfatterens (Andrews) prisbelønnede Nr. 2 i Westminster Turneringen.

- 590. Sh8 overflødig.

- 591. Svær og god; Ideen dog den Healeyske i hans 3-Trækker fra Bristol.

- 593 og 594. Meget svære og vakre Opgaver; den første repræsenterer navnlig en ganske ejendommelig Ide, hvisaarsag det er tilladeligt at overse de urene Matstillinger og Brist paa Varianter af Betydning.

- 597. Perlen! Men den er ogsaa af Healey. Skade kun, at det er den eneste i dette Afsnit[2]). I første Del findes derimod mange smukke Ting af denne Englands Ypperste, men deriblandt mærkeligt nok ikke, som Schwede ogsaa har dadlet, hans verdensberømte 3-Trækker fra Bristol[3]) og den ganske dejlige 4-Trækker fra Era-Turneringen[4]), 2 Kompositioner som selskrevne høre hjemme i et saadant Værk.

- 599. Ikke letfundet Indledningstræk, stor Rigdom af Varianter

---

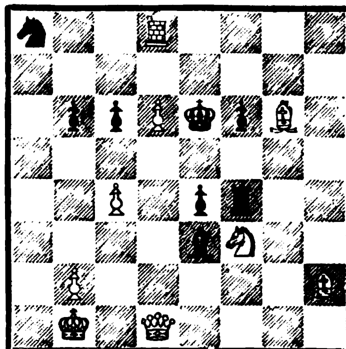
[1]) Findes blandt Opgaverne som Nr. 453.
[2]) Optaget — — — 454.
[3]) Nord. Skaktid. 1874. S. 242.
[4]) Optaget blandt Opgaverne som Nr. 456.

og paa Forførelsestræk. Skade er det, at Matstillingerne ikke ere rene og Lh8 overflødig i de fleste Varianter.

Nr. 600. Overflødig Td1.

- 601. Har Biløsning. Se Diagram.

Af F. W. Lord.

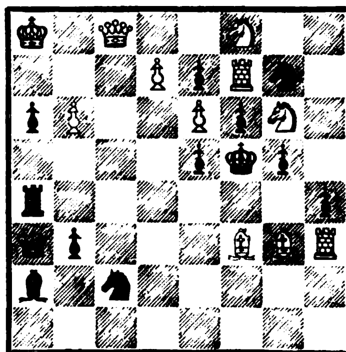
Mat i 4 Træk.

Bogens Løsning: 1. Dd1—b3 o. s. v. Biløsning 1. d6—d7 o. s. v.

- 605. Meget net med rene Matstillinger.

- 608. Dette Bogens sidste Problem lider af den Vanskjæbne at være uløseligt. Se Diagram.

Af S. H. Thomas.

Mat i 5 Træk.

Bogen løser saaledes: 1. Dc3, Td4; 2. Lh2, Td5; 3. Lg4†, Ke4; 4. Lf5†, Kf5; 5. Df3 ╪, men paa **4. ... Sg7+f5** gives ingen Mat!

Løsninger

af Opgaverne i Nr. 3 & 4 (Marts & April 1876).

---

407. Af C. F. Lemke. Mat i 3 Træk. — 1. Df2—h4, Kc5—c4, (A); 2. Sf4—d3 etc. 1. — —, (A) Kc5—d6; 2. Sf4—e6 etc. — Rigtig angivet af Chr. W., P. Møller, V. Nielsen, F. W. Blehr („udmærker sig ved sine vakre Matstillinger“), Norby.

408. Af Lemke. Mat i 4 Træk. — 1. Sg4—e5; Kd4+e5!; 2. Tb3+c3, Sb5+c3; 3. Sg5—f3†, e4+f3; 4. d2—d4 ‡ [1]). — Rigtig angivet af Chr. W., Blehr („meget vakker og vanskelig“), Norby, P. Møller, V. Nielsen.

409. Af Lemke Selvmat i 4 Træk. — 1. Da2—g8!, Sf2—d3; 2. Tb1—c1†, Sd3+c1; 3. Dg8—a8, ligeg.; 4. Td6—d5†, Kc5+d5 ‡. — Rigtig angivet af Chr. W., V. Nielsen og Norby.

410. Af Knudsen. Mat i 2 Træk. — 1. De3—e4 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af Chr. W., Blehr, Th Jensen, V. Nielsen, P. Møller.

411. Af Hzg. Mat i 3 Træk. - 1. d3—d4, Kd5+d4 (A); 2. Sf1—e3 etc. 1. — —, (A) Kd5—c4, Tf2 - d2 etc. — Rigtig angivet af Chr. W., Blehr, Th. Jensen („ganske vist let, men kvik og fornøjelig“), Norby, P. Møller, V. Nielsen.

412. Af Th. Jensen. Mat i 4 Træk. — 1. Lb7—c8, Sc1+d3!; 2. De1—c3. Sa3—b5 (a); 3. Dc3—c4†, Kd5+c4; 4. Lc8—e6 ‡. 2. — —, (a) Kd5+e4; 3. Dc3—d4†. Ke4—f3; 4. Lc8—g4 ‡. — Rigtig angivet af Chr. W., Blehr („smuk, som alle af denne Forfatter“), Norby, V. Nielsen, P. Møller.

413. Af Fr. G. Mat i 4 Træk. — 1. Kd2—e3, e5+d4†; (A. B. C.) 2. Ke3—f4, Ld3—e4; 3. Kf4—g5; og 4. Lc1—f4 ‡.

---

[1]) Denne vakre Løsning synes desværre tildels at kunne omgaaes ved 1: b2+c3†, 2. Se3, Ke5, 3. Sf3† osv., saaledes som vor ærede Løser Hr. Blehr rigtig bemærker.

1. — —, (A) c5+d4†; 2. Ke3+d3, La7—c5; 3. Lc1—g5 etc
1. — —, (B), Ld3+e4; 2. Ke3+e4, Sh1-g3†; 3. Sf1+g3 etc.
1. — —, (C) ligeg.; 2. d4+e5†, Kd6+e5; 3. Lc1—b2† etc.
(Forsøget 1. Kd2+d3 strander paa Sh1—g3). — Rigtig angivet af Blehr („ret vanskelig ved de mange Forførelsestræk, der kun strande paa et Modtræk“), Th. Jensen, Norby, Chr. W., P. Møller, V. Nielsen.

414. Af Wennberg. Selvmat i 4 Træk. — 1. Tc7—c4†; 2. Tc4—c7†; 3. Sg6—h4; 4. Sh4+f3†, D. e. T ‡. — Rigtig angivet af Chr. W., Blehr, Th. Jensen („ikke vanskelig, noget idéfattig“).

415. Af Blehr. Mat i 5 Træk. — 1. Lc8—b7, f7—f5 (A); 2. Lb7—a8, e4—e3 (a); 3. La8—h1, Sh4—g2; 4. Lh1+g2; 5. S. gjør Mat. 2. — — (a) Sa7—c6†; 3. Sa5+c6†, Kd4—d5; 4. Sc6—d8†; 5. Sd8—e6 ‡. 1. — —, (A) f7—f6; 2. Sh6—g4; Sh4—f5; 3. Lf4—d2 etc. — Rigtig angivet af Chr. W., Th. Jensen, Norby, V. Nielsen, P. Møller.

416. Af Kohtz & Kockelkorn. Mat i 3 Træk. — 1. Ld3—c2!, Kd5+c4 (A. B. C. D.); 2. Db1—b5†, Kc4+b5; 3. Lc2—d3 ‡. 1. — —, (A) Kd5—e6; 2. Db1—e1† etc. 1. — —, (B) Tg4—g1; 2. Db1—b5† etc. 1. — —, (C) Lc8—a6; 2. Lc2—f5 etc. 1. — —, (D.) Kd5—d4. 2. Lc2—f5 etc. — Rigtig angivet af Chr. W., Blehr („et sjelden fint Problem“), Th. Jensen („en virkelig fuldendt Opgave — Firmaet værdigt!“), P. Møller, V. Nielsen.

417. Af Kürschner. Mat i 3 Træk. — 1. Dg7—g5, Le7+g5, (A. B.); 2. Kd2—c3; 3. ‡. 1. — —, (A) Dc7+c6; 2. Se4—d6† etc. 1. — —, (B) Le7—c5; 2. S—d6, Kd5—e6; 3. f7—f8 S ‡. — Rigtig angivet af Chr. W., Blehr („at D. maa gjøre første Træk, sees snart, desuagtet er Opgaven meget vanskelig. 1. Dg3, der kun strander paa L—c5. især meget forførende.“), Th. Jensen („sindrig, ikke let, nydelige Smaavendinger“), P. Møller, V. Nielsen.

418 Af Pearson. Mat i 3 Træk. — 1. Te6—e8, Sf7—d6 (A); 2. Te8+e5†, Kd5+e5 eller c4; 3. Tg8—g5 ‡ eller Te5—c5 ‡. 1. — —. (A) Sh5-f6; 2. Se4+f6† etc — Rigtig angivet af Chr. W., Blehr („en udmærket god Opgave“) Th. Jensen („smuk og ret vanskelig“), V. Nielsen, P. Møller.

419. Af Watts. Mat i 4 Træk. — 1. De1—h4†, Td5—g5††!; 2. Kg2—h2, Ke7—d6!; 3. Dh4+d4†, ∞; 4. D. eller S. gjør Mat. — Rigtig angivet af Chr. W., Blehr („uagtet der ikke er saa mange Træk at vælge imellem, er Opgaven ikke let; flere smukke Varianter“), Th. Jensen („en Mislighed at Varianterne først tage saa sent fat. — Opgaven maa have kostet sin Forfatter svært Arbejde“), P. Møller, V. Nielsen.

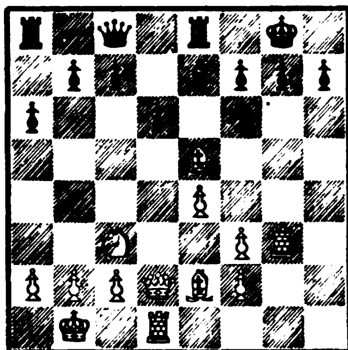
420. Af Plachutta. Mat i 4 Træk. — 1. Lh4—f6, Kd5+e6!; 2. Lf6—g5†, Ke6—e5; 3. Lg5+f4†, Ke5+f4; 4. Dg6—f6 ╪. — Rigtig angivet af V. Nielsen, P. Møller, Chr. W.[1])

421. Af Johne. Mat i 5 Træk. — 1. Db3—b5; Lf7—g6 (A); 2. Db5—e8, Lg6+e8 (a); 3. Se7—f5, Ke6—d5—d7; 4. Sc4—b6†, ∾; 5. L ╪. 2. — —, (a) d3—d2†; 3. Se7—f5† etc. 1. — —, (A) Ta7+a5; 2. Sc4—e5†, Ke6+d6; 3. Se7—f5†, Kd6—c7; 4. Db5+e5† etc. — Rigtig angivet af Chr. W., V. Nielsen, P. Møller.

Slutspil.

17.

Sort.

Hvid.

I denne Stilling, fremkommen i et Parti i den italienske Turnering 1875 mellem Tonnetti (Hvid) og Cantoni (Sort), og som vi gjengive efter „Rivista degli Schacchi", forcerer Hvid Spillets Vinding ved Mat i 8 Træk.

---

[1]) Blehr og Th. Jensen angive derimod en anden Løsning, saa fin, at man ej skulde antage den for en Biløsning, naar man ikke havde Forfatterens Løsning for sig: 1. Te7!. Ld7, 2. Te5† K+e5, 3. De4†, Kd6, 4. Le7 ╪. 2. — — Kc4, 3. Dc2†, 4. Dc5 ╪. Opgaven har uden Bemærkning passeret flere udenlandske Skaktidender, f. Ex. Deutsche Schz.

Partier.

333. Uregelmæssigt Parti.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 13/10 73.)

Balduin Sørensen. Hvid.	G. Nielsen. Sort.
1. c2—c4	e7—e6
2. e2—e4	. . .

Kongebonden 2 Skridt er ikke at anbefale i dette sluttede Spil.

2. . . .	c7—c5
3. d2-d4	d7—d5

Derved gaar en Bonde tabt, men Sort faar til Gjengjæld et meget smukt Angreb og udvikler sine Officerer med stor Hurtighed.

4. c4+d5	e6+d5
5. d4+c5	Lf8+c5
6. Dd1+d5	Dd8-b6
7. Dd5—d2	. . .

Derved spærres Løberen inde; maaske havde det derfor været nok saa heldigt at gaa over e5 til g3.

7. . . .	Sg8—f6
8. Lf1—d3	Sb8—c6
9. Sg1—f3	Lc8—g4
10. Sb1—c3	0-0-0

Sort er nu glimrende udviklet, og der er kun ringe Sandsynlighed for, selv bortset fra det uforsigtige 11te Træk, at Hvid kan holde Partiet.

Hvid.	Sort.
11. Sc3—a4	Lc5+f2†
12. Dd2+f2	. . .

Paa Ke1—f1 havde fulgt Db6—e3 og paa Ke1—e2 følger Db6—d4.

12. . . .	Db6—b4†
13. Lc1—d2	Db4+a4
14. b2—b3	Da4—a3

Det korrekte Træk. Sf6+e4 strander derimod paa 15. Df2—e3 og Sc6—b4 vilde være urigtig formedelst:

15. Ta1—c1†	Kc8—b8
16. Df2—g3†	o. s. v.

15. Ld3—b5	. . .

Snildt Spil, der imidlertid ikke formaar at redde det uholdbare Parti.

15. . . .	Sf6+e4
16. Df2—h4	Lg4+f3
17. Dh4—h3†	Kc8—b8
18. Lb5+c6	Se4+d2
19. Lc6+f3	Sd2+f3†
20. Dh3+f3	Th8-e8†
21. Ke1—f2	Da3—c5†
22. Kf2—f1	Td8—d6

opgivet.

334. Springerspil.

(Spillet i 1876.)

	Hafström. Hvid.	**A. Arnell.** Sort.
1.	e2 - e4	e7—e5
2.	Sg1 - f3	Sb8 c6
3.	Sb1—c3	Sg8 - f6
4.	Lf1—b5	. . .

Vi ere nu inde paa en Variant af det spanske Parti.

4.	. . .	Lf8—b4
5.	Lb5+c6	d7+c6
6.	Sf3+e5	Lb4+c3
7.	b2+c3	Sf6+e4
8.	Dd1—e2	Dd8—d5
9.	f2—f4	f7—f6

Dette af Arnell forsøgte nye Træk synes ikke synderlig bedre end det almindelige 9. . . . 0—0, paa hvilket følger 10. c3—c4, Dd5—d4; 11. Ta1—b1, Se4 - d6: 12. d2—d3, f7—f6 o. s. v.

10.	c3—c4	Dd5—d4
11.	Se5—f3	. . .

Hvid opgiver herved Kvaliteten, men faar et smukt Angreb, som han gjennemfører med mønsterværdig Energi. Iøvrigt kunde her vel ogsaa være spillet:

11.	c2—c3	Se4+c3
12.	d2+c3	Dd4+c3†
13.	Ke1—f2	f6+e5
14.	Lc1—b2	Dc3 a5
15.	De2—h5†	g7—g6
16.	Dh5+e5†	o. s. v.

og Spillet er omtrent lige.

	Hvid.	Sort.
11.	. . .	Dd4+a1
12.	De2+e4†	Ke8—f7
13.	0—0	h7—h6

Paa 13. . . . Th8—e8 var naturligvis fulgt 14. Sf3—g5†.

14.	Sf3—e5†!	f6+e5
15.	f4+e5†	Kf7—g8
16.	e5—e6	. . .

Hvid foretrækker med Rette at indsnævre Sort for at spille Lc1—a3, hvorved han vel erobrer den fjendtlige Dronning, men mister begge sine Taarne.

16.	. . .	Lc8+e6

Paa 16. . . . c7—c6 for at sige Skak paa d4 følger 17. e6—e7.

17.	De4—e6†	Kg8—h7
18.	De6—e4†	Kh7—g8
19.	Lc1—a3	Da1+a2
20.	La3—b4	Da2 - a6
21.	De4—e6†	Kg8—h7
22.	De6—f5†	Kh7—g8
23.	Df5—f7†	Kg8—h7
24.	Lb4—c3	Th8—g8
25.	Df7—f5†	Kh7—h8
26.	Df5—g6	Da6—b6†
27.	Kg1—h1	c6—c5
28.	Lc3—f6	. . .

Elegant og afgjørende!

Opgivet.

335. Steinitz Gambit.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 12/5 76.)

Brødrene **Ruben.** Hvid.	**S. A. S.** Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sb1—c3	Sb8—c6
3. f2—f4	e5+f4

Naar Sort i 2det Træk, som her, har svaret med b-Springeren, kan han ikke godt undlade at slaa Gambitbonden, hvilket derimod er muligt paa 2. Sg8—f6 og 2. Lf8—c5. Desuagtet er Sb8—c6 dog vist det bedste Træk.

4. d2—d4 . . .

Som bekjendt er det denne mærkelige Variation af det Østerrigske Parti, hvorved Hvid tilsyneladende mod alle Regler kan tvinges frem paa Brættet med sin Konge og spærrer for sin Løber, der har faaet Navn af Steinitz Gambit. Det stiller sig endnu tvivlsomt, hvorledes Forsvaret skal føres, da de bekjendte Ulemper med den sorte Dronning, mærkeligt nok ogsaa her, som i Løbergambiten, komme til Orde.

4. . . . Dd8—h4 †

At Skakken er rigtig, maa man dog antage for givet.

5. Ke1—e2 d7—d6

Sandsynligvis noget af det bedste. Det tilsyneladende kraftigere Træk, d7—d5. er vel godt, hvis Springeren slaar, men derimod neppe hvis Bonde slaar Bonde. Endelig fortjener det af Minkwitz foreslaaede Træk, b7—b6, — se Parti 337 — og g7—g5 Opmærksomhed.

Hvid.	Sort.
6. Sc3—d5	Lc8—g4 †
7. Sg1—f3	0—0—0
8. Sd5+f4	. . .

I Parti 339 findes Fortsættelsen paa Lc1+f4, der ikke synes bedre.

Hvid.	Sort.
8. . . .	Dh4—e7
9. Ke2—e3	Sg8—f6
10. Lf1—d3	g7—g5
11. Sf4—e2	Sf6+e4

Den hermed indledede Manøvre, støttet paa det 14de Træk, synes korrekt og god.

Hvid.	Sort.
12. Ld3+e4	f7—f5
13. Ke3—f2	f5+e4
14. Lc1+g5	e4+f3
15. Lg5+e7	f3+e2
16. Dd1—d2	Lf8+e7
17. Th1—e1	Le7—h4†!
18. g2—g3	Td8—f8 †
19. Kf2—g1	Th8—g8
20. c2—c3	. . .

Det forholdsvis bedste Træk havde nu været at slaa e-Bonden med Taarnet, men Hvid vilde selvfølgelig nødig indlade sig derpaa, da saa den vigtige d-Bonde gaar tabt og Springeren kommer med i Spillet. Som senere Undersøgelser viste, kan

Hvid	Sort.

dette Taarnoffer heller ikke paa nogen Maade holde Partiet. Sort forcerer nu Vinding.

20.	. . .	Lh4—g5
21.	Dd2—d3	Tf8—e8
22.	Dd3+h7	. . .

Der gives ikke noget bedre.

	Hvid.	Sort
22.	. . .	Lg5—e3 †
23.	Kg1—g2	Tg8—f8
24.	h2—h4	Tf8—f2 †
25	Kg2—h1	Lg4—f3 †
26.	Kh1—g1	Lf3 - e4
	opgivet.	

336. Skotsk Parti.

(Spillet pr. Korrespondance 1876.)

	Dundee. Hvid.	**Manchester.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	d2—d4	e5+d4
4.	Sf3+d4	Dd8—h4
5.	Sd4—f3	. . .

Som bekjendt den Fraserske Fortsættelse. Det er ganske morsomt, at netop Fraser selv er en af Hovedlederne for det hvide Parti.

5.	. . .	Dh4+e4 †
6.	Lf1—e2	Lf8—b4 †

Allerede i vor Skaktheori (1875, Side 169) antydede vi, at det maaske var raadeligst strax at gaa tilbage til e7 med Dronningen, hvor mistrøstigt det end saa ud, og jo længere vi have set paa Stillingen, jo mere er det blevet os klart, at næsten ingen fornuftig Udvikling er mulig for Sort, saalænge Dronningen, udsat som

Hvid.	Sort.

den er for alskens Angreb, befinder sig i Spidsen for Hæren.

7.	c2—c3	Lb4—c5
8.	0-0	Sg8—f6

Som ogsaa bemærket i „Skaktheori“, nytter dette Træk til til intet. Sort kan ikke derved komme til at rokere uden at miste en Officer.

9.	b2—b4	. . .

Det er ligegyldigt om dette Træk, der hører ind i Systemet for Hvids Angreb, kommer før eller efter Tf1—e1, som „Skaktheori“ angiver.

9.	. . .	Lc5—e7

Gaar Løberen til b6, hvilket var naturligst, vil det vise sig, at Sort taber en Officer.

10.	Sb1—d2	De4—d5
11	Tf1—e1	d7 d6

Hvid.	Sort.

Rokerer Sort, følger Le2—c4 og Hvid vinder en Officer.

12.	b4—b5	Sc6—e5

Paa Sc6—d8 følger c3—c4.

13.	Sf3—d4	Lc8—e6

Tempotab. Sort skjænker ikke Hvids næste Træk, der spærrer den ulykkelige Dronning helt inde, fornøden Opmærksomhed, og Spillet maa herfra være tabt.

14.	Sd2—b3	Le6—g4

	Hvid.	Sort.
15.	f2—f3	h7—h5

Forgjæves Haab om at faa Taarnlinien aaben til Erstatning for den Officer, der maa ofres.

16.	c3—c4	Se5+c4
17.	Le2+c4	Dd5+c4
18.	f3+g4	Ke8—d7!
19.	g4—g5	Sf6—e8
20	Dd1—f3	Ta8—b8
21.	Lc1—b2	opgivet.

---

337. Steinitz Gambit.

(Spillet pr. Korrespondance 1876.)

	Manchester. Hvid.	**Dundee.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sb1—c3	Sb8—c6
3.	f2—f4	e5+f4
4.	d2—d4	Dd8—h4†
5.	Ke1—e2	b7—b6

Anvendt første Gang af Minkwitz i Turneringen i Baden-Baden 1870. Se Note til samme Træk, Parti 335.

6.	Sc3—b5	Lc8—a6
7.	c2—c4	. . .

Det er ubegribeligt, at Manchester Klubben i den Grad kan savne Blik for den konsekvente Fortsættelse, som dette Træk udviser. Selvfølgelig er det a Bonden, der skal 2 Skridt frem.

7.	. . .	0—0—0

	Hvid.	Sort.
8.	Sg1—f3	Dh4—e7
9.	Ke2—f2	g7—g5
10.	c1—c5	. . .

Atter her havde a2—a4 været bedre.

10.	. . .	La6+b5
11.	Lf1+b5	Sg8—f6
12.	Th1—e1	Sf6+e4†
13.	Kf2—f1	f7—f5
14.	Dd1—a4	Kc8—b7
15.	Lb5+c6†	. . .

Daarlig spillet. Meget er der ikke at gjøre, men b2—b4 for dernæst at avancere med d-Bonden, havde dog været en Tanke.

15.	. . .	d7+c6
16.	Sf3—e5	De7—e6
17.	Se5—e4	Lf8—g7

Opgivet.

338. Løbergambit.

(Spillet i New-York Turnering Foraar 1876.)

	Alberoni. Hvid.	Mackenzie. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Lf1—c4	Dd8—h4†
4.	Ke1—f1	d7—d5
5.	Lc4+d5	Sg8—e7
6.	Sg1—f3	Dh4—h5
7.	Sb1—c3	c7—c6
8.	Ld5—b3	Lc8—g4
9.	d2—d4	g7—g5
10.	h2—h4	Lf8—g7
11.	Kf1—f2	Lg4+f3
12.	g2+f3	Sb8—d7
13.	Sc3—e2	Se7—g6
14.	h4+g5	Dh5+g5
15.	Dd1—g1	. . .

Et stærkt Træk, der selv uden Sorts fejlagtige Svar, vilde have gjort det vanskeligt for Sort at holde f-Bonden.

15.	. . .	Lg7—6h

Løberen skulde være gaaet til f6. Partiet kan nu ikke holdes.

16.	Dg1—h2	Lh6—g7
17.	c2—c3	c6—c5
18.	Se2+f4	Sg6+f4
19.	Lc1+f4	Dg5—f6
20.	Ta1—d1	c5+d4
21.	c3+d4	Ta8—c8

	Hvid.	Sort.
22.	Lf4—h6	Tc8—c6
23.	Lh6+g7	Df6+g7
24.	Lb3—a4	. . .

Hvids berettigede Stræben efter at bytte alting af, for dernæst at føre sine stærke Midtebønder frem til Sejr, bliver her foreløbig vist tilbage.

24.	. . .	b7—b5!
25.	La4—b3	Tc6—g6
26.	Th1—g1	Dg7—f6
27.	e4—e5	. . .

Hvid tilbageviser energisk ethvert Forsøg paa at befri Spillet.

27.	. . .	Df6—g7
28.	Td1—c1	Tg6+g1
29	Tc1+g1	Dg7—f8
30.	Tg1—c1	Sd7—b6
31.	Tc1—c7	Df8—b4
32.	Dh2—f4	Th8—f8
33.	Tc7+a7	Sb6—c4
34.	Lb3+c4	b5+c4
35.	Ta7—a8†	Ke8—d7
36.	Ta8+f8	Db4+f8
37.	Df4—f5†	Kd7—d8
38.	Df5—f6†	Kd8—c7
39.	e5—e6	og efter et Par

Træk strakte Mackenzie Gevær.

339. Steinitz Gambit.

(Spillet i New-York Turnering Foraar 1876.)

	Bock. Hvid.	Alberoni. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sb1—c3	Sb8—c6
3.	f2—f4	e5+f4
4.	d2—d4	Dd8—h4 †
5.	Ke1—e2	d7—d6
6.	Sc3—d5	Lc8—g4 †
7.	Sg1—f3	0—0—0
8.	Lc1+f4	Sg8—f6

Sort synes ved denne Fortsættelse at faa et godt Spil, da Hvids Kongebonde vanskelig kan forsvares.

9.	Sd5+f6	Dh4+f6
10.	Lf4—e3	Df6—e7
11.	Ke2—f2	. . .

Sammenhold Noten til 8de Træk.

11.	. . .	De7+e4
12.	Lf1—d3	Lg4+f3
13.	g2+f3	De4—h4 †
14.	Kf2—g2	Kc8—b8

Sort burde her ved d6—d5 have standset Hvids Dronningbonde i at rykke frem.

15.	d4—d5!	Sc6—e5
16.	Ld3—e4	g7—g5
17.	Dd1—d4	b7—b6
18.	a2—a4	g5—g4

Opnaar Hvid uanfægtet at bringe sin Taarnbonde til a5, er Spillet upaatvivlelig tabt for Sort, og denne maa derfor tage kraftige Forholdsregler. Det hermed paabegyndte Modangreb er særdeles aandfuldt ledet, i ægte morphyansk Stil!

	Hvid.	Sort.
19.	f3—f4	Se5—f3
20.	Dd4+h8!	Dh4—h3 †
21.	Kg2—f2	Lf8—e7
22.	Dh8+h7	Le7—h4 †
23.	Kf2—e2	Td8—e8
24.	Ke2—d3	f7—f5
25.	Dh7+f5	Lh4—f2
26.	Df5—d7	. . .

Zukertort, der i Westm. Papers har forsynet dette Parti med Noter, har naturligvis Ret i, at dette Forsøg paa at redde Dronningen koster Kongen, og at Le3+f2 var det rigtige Træk, men derimod ikke saa ganske Ret, naar han siger, at Hvid i saa Fald lettelig havde vundet Spillet, thi efter:

26.	Le3+f2	Sf3—h4 †
27.	Kd3—c4	Sh4+f5
28.	Le4+f5	Dh3—f3
29.	Lf2—g3	. . .

er den hvide Konge ikke udenfor Fare, og Hvid faar ikke Taarn, 2 Løbere og 2 Bønder for Dronningen, naar Sort trækker

29.	. . .	c7—c6!

tvertimod synes en Remis mere sandsynlig.

26.	. . .	Sf3—e5 †
27.	f4+e5	Dh3+e3 †
28.	Kd3—c4	De3+e4 †

	Hvid.	Sort.
29.	Kc4—b3	De4+d5 †
30.	Kb3—a3	Te8+e5
31.	b2—b3	Dd5—c5 †
32.	Ka3—b2	Lf2—d4 †
33.	Kb2—b1	Dc5—c3
	Opgivet.	

---

340. **Fransk Parti.** (Westm. Papers.)

(Spillet i London Turnering Foraar 1876.)

Noterne ere af Zukertort.

	Blackburne. Hvid.	**Janssens.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e6
2.	d2—d4	d7—d5
3.	Sb1—c3	Lf8—b4
4.	e4+d5	e6+d5
5.	Sg1—f3	Sg8—f6
6.	Lf1—d3	0—0
7.	0—0	Lc8—e6
8.	Sc3—e2	h7—h6

Tempotab.

9. Se2—f4 — Sb8—c6
10. c2—c3 — Lb4—d6

Det viser sig nu, at Sorts 3die Træk var svagt; Løberen maa med Tab af Tid indtage sin sædvanlige Plads.

11. Sf4+e6 — f7+e6
12. Tf1—e1 — Sf6—g4

Sort opgiver Bonden for at faa Angrebet.

13. Te1+e6 — . . .

Trækker Hvid h2—h3 har Sort mindst Remis ved Sg4+f2.

13. . . . — Sg4+h2

Dette Offer vilde ogsaa give Sort Remis, hvis det blev modtaget.

14. Sf3—g5 — . . .

Et fortræffeligt Gjensvar, der vel egentlig er afgjørende.

14. . . . — Tf8—f6
15. Dd1—h5 — Dd8—f8
16. Ld3—h7 † — . . .

Hvid tør ikke spille Sg5—h7 paa Grund af Tf6+e6; heller ikke det valgte Træk er rigtigt, medens derimod Lc1—e3 giver vundet Spil.

16. . . . — Kg8—h8
17. Lh7—g6 — . . .

Atter her havde Lc1—e3 været det rigtige Træk.

17. . . . — Tf6+f2
18. Te6+d6 — Tf2+f1 †
19. Kg1+h2 — Df8+d6 †
20. g2—g3 — Tf1—f2 †

Stærkere var Ta8—f8.

21. Kh2—h3 — Dd6—d7 †
22. g3—g4 — Ta8—f8
23. Lc1—e3 — Tf2—f3 †

	Hvid.	Sort.
24.	Sg5+f3	Tf8+f3
25.	Kh3—g2	Tf3+e3
26.	Ta1—f1	Dd7—d6
27.	Kg2—h1	Sc6—d8

Fordærveligt; Springeren skulde være gaaet til e7 og Sort vilde da endnu have havt det bedste Spil.

28.	g4—g5	Te3—g3
29.	Lg6—c2	. . .

Hvid kunde her have forceret Spillet som følger:

	Hvid.	Sort.
29.	Tf1—e1	Sd8—e6
30.	g5+h6	Se6—f4!
31.	h6+g7†	Kh8+g7
32.	Dh5—h7†	Kg7—f6
33.	Dh7—f7†	Kf6—g5
34.	Te1—e5†	Dd6+e5
35.	d4+e5	Sf4+g6
36.	Df7+c7	o. s. v.

29.	. . .	Tg3—e3

Og Sort maa samtidig opgive Spillet, da han forbrugte mere end den reglementerede Tid. Hvids Spil stod iøvrigt nu bedst.

---

341. Skotsk Parti. (The Field.)

(Spillet i London Turnering Foraar 1876.)

Noterne ere af Steinitz.

	Blackburne. Hvid.	**Zukertort.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	d2—d4	e5+d4
4.	Sf3+d4	Sg8—f6
5.	Sd4+c6	b7+c6
6.	Lf1—d3	d7—d5
7.	Dd1—e2	Lf8—e7
8.	Sb1—c3	0—0
9.	0—0	Tf8—e8
10.	e4—e5	Lc8—g4
11	De2—d2	. . .

Det korrekte Træk uagtet Løberen øjeblikkelig indespærres. Det er at bemærke, at hvis Hvid angriber Løberen med f2—f3 kan den rolig gaa til h5, da Hvid ikke kan slaa Springeren paa Grund af Le7 c5† o. s. v.

	Hvid.	Sort.
11.	. . .	Sf6—d7
12.	f2—f4	Sd7—c5
13.	f4—f5	Sc5+d3
14.	c2+d3	g7—g6

Sorts 3 sidste Træk vare tvungne, da Hvid truede med at vinde en Officer ved h2—h3 fulgt af g2—g4.

15.	f5—f6	Le7—f8
16	Dd2—g5	Dd8—d7
17.	Tf1—f4	Lg4—f5

	Hvid.	Sort.
18.	d3—d4	c6—c5
19.	Tf4—h4	Lf5—d3

Dette Træk imødegaar fuldstændig Hvids paatænkte smukke Kombination med Taarnoffer paa h7, hvis Sort f. Ex. havde trukket c5+d4.

20.	Dg5—g3	c5+d4
21.	Th4+d4	Ld3—c4
22.	Td4—h4	. . .

Hvid vil forfølge Planen, der var antydet i Noten til 19de Træk. Det andet mulige Træk, b2—b3, var imidlertid langt bedre og kunde blandt Andet føre til følgende smukke Kombination:

22.	b2—b3!	Lf8—c5
23.	Lc1—e3	Lc5—d4
24.	Le3+d4	Lc4—a6
25.	Dg3—h4	Kg8—h8!
26.	Ta1—e1	Dd7—f5
27.	Dh4—h6	Te8—g8
28.	e5—e6	Ta8—e8
29.	h2—h3	c7—c5
30.	e6+f7	Te8+e1 †
31.	Kg1—h2 og Hvid vinder.	

22.	. . .	Dd7—f5!
23.	Lc1—f4	d5—d4
24.	Sc3—a4	Lc4—b5
25.	b2—b3	Lb5+a4
26.	b3+a4	Ta8—b8
27.	Ta1—c1	Tb8—b1
28.	Lf4—c1	Lf8—b4
29.	Tc1—f1	Df5+f1 †

En glimrende Slutvending, der forcerer Spillet.

30.	Kg1+f1	Tb1+c1 †
31.	Kf1—e2	Te8+e5 †
32.	Dg3+e5	Tc1—e1 †
33.	Ke2—d3	Te1+e5
34.	Kd3+d4	Lb4—d6

og Sort vandt efter at Hvid havde forsøgt en haabløs Modstand indtil det 51de Træk.

---

342. **Spansk Parti.** (Westm. Papers.)

(Spillet i London Turnering Foraar 1876.)

Noterne ere af Zukertort.

	Macdonnell. Hvid.	**Wisker.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—b5	a7—a6
4.	Lb5—a4	Sg8—f6
5.	0—0	d7—d6

Som udtalt mange Gange tilforn er Sf6+e4 det bedste Træk her.

	Hvid.	Sort.
6.	d2—d4	b7—b5
7.	La4—b3	Sc6+d4
8.	Sf3+d4	e5+d4
9.	Lc1—g5	. . .

Hvid. Sort.

Hvid turde ikke slaa Bonden med Dronningen, da han saa vilde tabe en Officer ved c7—c5—c4. Bedst var maaske a2-a4.

9. . . . Lf8—e7

(Her var naturligvis c7—c5 bedst. S. A. S.)

10. a2—a4 Lc8—b7
11. a4+b5 a6+b5
12. Ta1+a8 Dd8+a8
13. Sb1—a3 Da8—a5
14. Dd1+d4 c7—c5

Paa b5—b4 følger 15. Lg5—d2.

15. Dd4—d1 0—0

Sort vilde faa et daarligt Spil, hvis han her havde fortsat med:

15. . . . c5—c4
16. Lg5+f6 g7+f6
17. Lb3—a2 b5—b4
18. Sa3+c4 Da5+a2
19. Sc4+d6† Le7+d6
20. Dd1+d6 Da2—a8
21. Dd6+b4 Th8—g8
22. Tf1—e1 o. s. v.

16. c2—c3 Tf8—d8
17. Lb3—c2 h7—h6
18. Lg5—h4 g7—g5
19. Lh4—g3 Lb7+e4
20. Lc2+e4 Sf6+e4
21. Tf1—e1 d6—d5
22. f2—f3 Se4+g3
23 Te1+e7 Sg3—f5

Gaar Springeren til h5, svarer Hvid med 24. Te7—b7.

24. Te7—e5 b5—b4

Hvid. Sort.

25. Sa3—c2 . . .

Te5+f5 vilde være daarligt, da der følger: b4+a3; 26. b2+a3, Da5+c3.

45. . . . b4+c3

Godt spillet; slaar Hvid nu Springeren blive Sorts Bønder uimodstaaelige.

26. b2+c3 Sf5—h4
27. g2—g3 Sh4—g6
28. Te5—e3 Da5—a4

Sort kunde her med Fordel have trukket d5—d4 og saaledes for stedse umuliggjort den hvide Springer i over e3 at trænge frem i Spillet.

29. Dd1—d3 Kg8—g7
30. Kg1—f2 Td8—d7
31. Te3—e2 Da4—b3
32. Sc2—e3 d5—d4?
33. Se3—f5† Kg7—h7
34. Dd3—a6 . . .

Truende med Da6—f6.

34. . . . f7—f6?

(Det eneste rigtige Træk var Db3—b8. S. A. S.)

35. c3+d4 Db3—d5
36. g3—g4 c5+d4
37. Da6+f6 d4—d3

Td7—f7 havde været det eneste reddende Træk.

38. Te2—e7†! . . .

En ganske nydelig, afgjørende Slutvending.

38. . . . Td7+e7
39. Df6+g6†! opgivet.

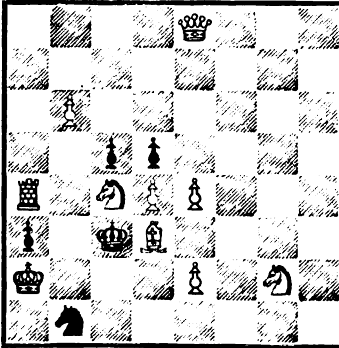
Blandede Meddelelser.

Der foreligger nu et Slags Program fra Philadelphia, men et for europæiske Spillere temmelig betydningsløst, eftersom der endnu ikke er fastslaaet Antal eller Størrelse af Præmierne, saa at det bliver en Rejse paa Lykke og Fromme, man saa meget mindre kan indlade sig paa, som Indskuddet ikke er ubetydeligt. Der vil derfor sandsynligvis kun møde Spillere fra Amerika. Programmet synes iøvrigt efter de allerseneste Efterretninger heller ikke at være endeligt, idet Klubben i New-York efter Sigende har nedlagt Indsigelse bl. a. imod Bestemmelsen om, at der kun skal gjøres 12 Træk i Timen, hvilket vilde medføre, at der til et Normalparti paa c. 30—40 Træk vilde udkræves det store Tidsforbrug af 6 Timer. Det er sandsynligvis for at raade Bod paa denne Ulempe, at Programmet fastsætter den i den varme Aarstid umenneskelig lange Spilletid pr. Dag fra Kl. 9—1, fra Kl. 2—6 og fra Kl. 7½—Midnat — en Drakonisme, der selvfølgelig ikke vil fremhjælpe gode Partier. Turneringen skulde begynde den 15de August. Om Problemudskrivning er der derimod endnu slet ikke Tale, og selv om en saadan kommer i Stand, vil det dog sandsynligvis blive med for kort Varsel til, at Europæere kunne deltage.

— Det mellemtydske Skakforbund afholder i denne Maaned Kongres i Leipzig, og det vesttydske Forbund Kongres i Düsseldorf i September. Begge have hermed forbundet en lille Problemudskrivning, der for sidstnævnte Forbunds Vedkommende bestaar i at skaffe en god 4-Træks Opgave til Veje. For den bedste saadan er udsat en Præmie paa 50 Mark, naar den paa sædvanlig Maade er indkommet til Hr. Theobald Strauss i Düsseldorf senest den 20de August. I de næste Hefter ville vi forhaabentlig kunne bringe noget nærmere fra disse Skakforsamlinger — vi have længe ønsket at meddele nogle gode Partier fra de tydske Mestre.

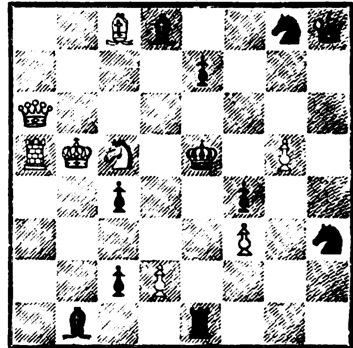
Opgaver

446.
Fr. G., Ackkärn.

Mat i 3 Træk.

447.
S. Knudsen, Tversted.

Mat i 3 Træk.

448.
Th. Jensen, Ranum.
(Fra Strategié Problemturnering.)

Mat i 3 Træk.

449.
Brødrene B. & R., Upsala.

Mat i 4 Træk.

450.
S. A. S.*

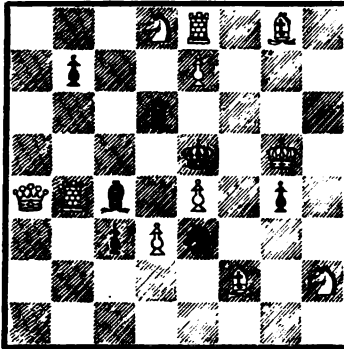
Mat i 4 Træk.

451.
C. F. Wennberg, Barnarp.

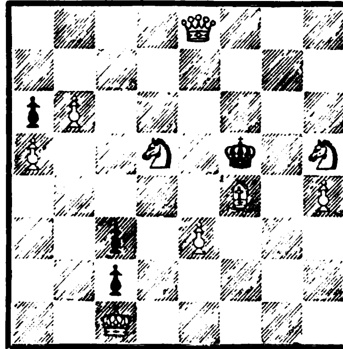
Selvmat i 5 Træk.

452.
J. P. Taylor.
(Engl. Chess Problems.)

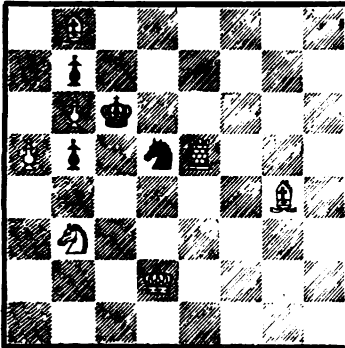
Mat i 2 Træk.

453.
W. T. Pierce.
(Engl. Chess Problems.)

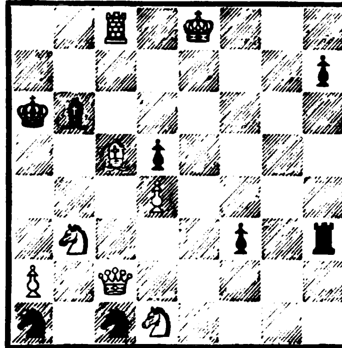
Mat i 3 Træk.

454.
F. Healey.
(Engl. Chess Problems.)

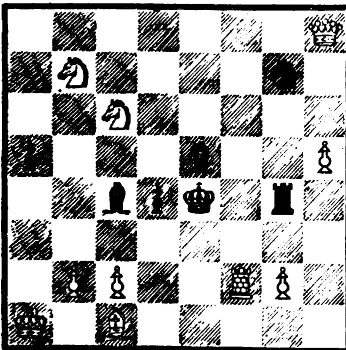
Mat i 4 Træk.

455.
C. Schwede.
(Deutsche Schz.)

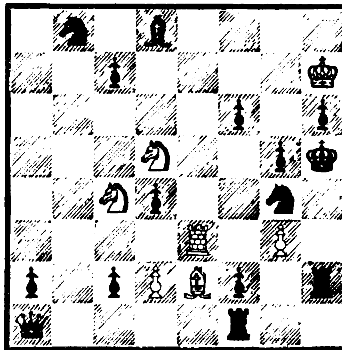
Mat i 4 Træk.

456.
F. Healey.
(Era Turnering.)

Mat i 4 Træk.

457.
G. Szabo.
Ill. Zeit.)

Mat i 5 Træk.

Dødsfald.

Carl Hamppe, Faderen til, eller i hvert Fald den, der har fremhævet og nøjere udviklet Betydningen af Styrken i det „Østerrigske Parti", er ifølge D. Sz. afgaaet ved Døden den 17de Maj sidstleden i en Alder af 62 Aar. Den Afdøde var i sine bedste Dage en af Europas betydeligste Skakspillere.

Brevvexling.

W. H. Hotchkin. Watertown. Deres venlige Brev af ²/₆, ledsaget af værdifulde Bilag, med megen Tak modtaget.

S. Gold. Wien. Tak for Tilsendelsen af Wiener Beobachter. Det glædede os atter at se et Organ for de østerrigske Skakvenner.

P. B. Lyngby. Vor hjerteligste Tak for de tilsendte Opgaver, der nu ere under Revision.

F. Kjøbenhavn. Vi forstaa ikke Deres Indvending mod vor Note til Parti 320, Træk 38. Hvid truede efter f4—f5 virkelig med følgende Mat i 4 Træk: 1. Tb7—b8, 2. Sd7—f8, 3. Sf8—g6, 4. Tb8—h8 ╪. Samtlige vore Bemærkninger paa det omspurgte Sted ere fuldstændig korrekte.

☛ Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: S. A. Sørensen, St. Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel.)

Blandede Meddelelser.

— Vi fik ikke Plads til i forrige Hefte at meddele, at New-Yorker Turneringen nu fuldstændig er tilendebragt med følgende Resultat:

Mackenzie	—	20	vundne	6	tabte	Partier.	1ste Pris.
Alberoni	—	19	„	7	„	„	2den „
Mason	—	18½	„	7½	„	„	3die „
Bird	—	18½	„	8	„	„	ved Deling.
Delmar	—	18	„	7½	„	„	
Becker	—	15	„	10	„	„	
Ensor	—	11½	„	10½	„	„	
Brenzinger	—	10	„	10	„	„	

De øvrige Deltagere have flere tabte end vundne Partier. Man ser heraf, at Bird sluttelig klarede sig smukt og at Gradsforskjellen imellem de 5 Førstnævnte i Virkeligheden er meget ringe. Af Alberonis Spil, der har tiltalt os særdeles, meddelte vi tvende Prøver — Partierne 338 og 339 — derimod ere endnu af de Partier Sejrherren vandt ingen gode kommen os for Øje, og Læserne maa derfor indtil videre have dem in mente.

— De engelske Grevskabers Skakforbund holder i denne Tid den aarlige Forsamling i Cheltenham. En større Problemudskrivning for Forbundets Medlemmer er sat i Forbindelse hermed.

— Den „mellemtydske" Skakkongres, der, som omtalt i forrige Hefte, afholdtes i Leipzig fra 9de til 13de Juli, forløb efter „Ill. Z." paa en højst tilfredsstillende Maade. I den saakaldte „Mesterturnering" deltog A. Anderssen, L. Paulsen, E. Schallop, C. Gøring, C. Pitschel og den os hidtil ubekjendte

Berber fra Weimar. Hver af disse 6 skulde spille et Parti med hinanden, og Resultatet blev følgende: Anderssen sejrede over Gøring, Schallop og Berber, gjorde Remis mod Paulsen og tabte til Pitschel, ialt 3½ vundne Partier. Gøring slog Paulsen, Pitschel og Berber, gjorde Remis mod Schallop, og tabte til Anderssen, ogsaa 3½ vundne Partier. Pitschel sejrede over Anderssen, Schallop og Berber, gjorde Remis mod Paulsen og tabte til Gøring; ligeledes 3½ vundne Partier. Derefter kom Paulsen med 3, Schallop med 2 og Berber med 0 vundne Partier. I det Omspil, der nu fremkom mellem de 3 Førstnævnte, blev Anderssen Sejrherre og tilkjendtes saaledes 1ste Pris, 240 Mark. Den 2den Præmie, 120 Mark, stillede Gøring og Pitschel til Raadighed for Komiteen for at anvendes til en Kamp mellem Anderssen og Paulsen. I denne, der fandt Sted efter Kongressens Slutning, fra den 14de til 19de Juli, besejrede Paulsen sin stærke Modstander med 5 vundne mod 4 tabte Partier, medens 1 blev remis.

I Hovedturneringen for selve Forbundets Medlemmer vandt J. A. Metger 1ste Pris. Schallop, der ikke havde kæmpet heldig i Mesterturneringen, udmærkede sig derimod i „Blindspil", idet han med stor Hurtighed og Sikkerhed paa denne Maade samtidig førte 8 Partier, hvoraf han vandt 5, tabte 3.

— Westdeutscher Schachbunds Bestyrelse, for hvilken G. Schnitzler staar i Spidsen, har været saa opmærksomt at tilstille os Program over den 10de rhinske Skakkongres, der skal afholdes i Düsseldorf den 9de—11te September næstkommende, og vi gjengive nedenstaaende de væsentligste Punkter deraf, for at vore Læsere kunne faa et Indtryk af, hvorledes en saadan Fest arrangeres.

Løverdagen den 9de September Kl. 9 Formiddag samles Forbundsmedlemmerne, Gjæsterne bydes Velkommen og der trækkes Lod til de forskjellige Turneringer. Kl. 10 aabnes Turneringerne. Kl. 1—3 Middag og dernæst Fortsættelse af Spillene.

Søndag den 10de September Kl. 9 Formiddag: Fortsættelse. Kl. 2 Festmiddag. Generalforsamling med følgende Dagsorden: Regnskabsaflæggelse for 1871; Valg af Bestyrelse og af Stedet for Kongressen næste Aar; Bestyrelsesforslag; Meddelelse om

Problemturneringen. Kl. 5 Eftermiddag . Løsningsturnering. Konsultationspartier.

Mandag den 11te September Kl. 9 Form. Fortsættelse af Spillene. Præmieuddeling. Afskedsfest.

De nærmere Betingelser for de forskjellige Turneringer ere følgende:

Rhinsk Hovedturnering. Aaben for Skakvenner fra Rhinlandene og Westfalen. 16—32 Deltagere. Indskud 3 Mark. Fire Præmier bestaaende af værdifulde Kunstgjenstande.

To mindre Turneringer for 16 Deltagere. Indskud 1 Mark. Fire Præmier bestaaende af værdifulde Skakbøger.

Forskjellige Tombola-Turneringer uden Indskud.

Problemturnering. Aaben for Alle. Som alt meddelt tilkjendes Forfatteren til den bedste 4-Træks Opgave, indsendt inden 20de August til Th. Strauss i Düsseldorf, en Præmie af 50 Mark og flere stilles i Udsigt.

Løsnings-Turnering. Der bliver forelagt en 3—4-Træks Opgave, og den Løser, der inden 3 Timer først indsender en korrekt, udførlig Løsning, tilkjendes en Præmie paa 20 Mark. Kohtz og Kockelkorn ere Dommere.

Almindelig Hoved-Turnering, aaben for Alle, stilles i Udsigt, hvis Mødet bliver talrigt.

— Augustheftet af „*Rivista degli Schacchi*“ har i sin „Teoria delle Aperture“ — Aabningernes Theori — nogle „considerazione“ af Salvioli over den nordiske Gambit, hvilken Artiklens Forfatter finder meget interessant. Desværre har vi Nordboer ikke megen Glæde selv af at se vort Barn saaledes lyst i Kuld og Kjøn i det skjønne Italien — den frie Rokade gjør det i forvejen livlige Barn aldeles rasende. Man tænke sig Kongen strax bragt i Sikkerhed paa h1 og Taarnet samtidig stillet paa e1 til Gjennembrud af e-Linien! Nogle af de mange flinke Partier, som „Rivista“ indeholder, skulle vi derimod, trods den fortvivlede Rokade, bringe næste Gang.

Løsninger

af Opgaverne i Nr. 5 (Maj 1876).

---

422. Af H. Meyer. Mat i 2 Træk. — 1. Dh1—h4 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af F. W. Blehr, Th. Jensen, Chr. W., Norby, V. Nielsen.

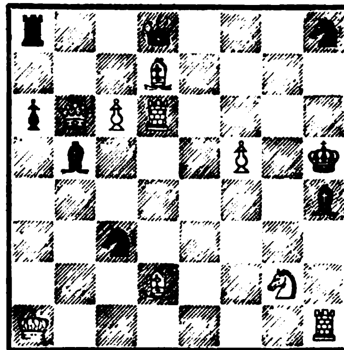
423. Af Arnell. Mat i 3 Træk. — 1. Db1—b4, Sf2—e4 (!); 2. Db4—c4, ligeg.; 3. D. eller S. gjør Mat. — Rigtig angivet af Blehr, Th. Jensen, Chr. W., Norby, V. Nielsen.

424. Af Gold. Mat i 3 Træk. — 1. De8—b5, Tb6+b5; 2. Sg5—e6†; 3. e2—e4 ‡. — Rigtig angivet af Blehr („Matstillingerne ere særdeles smukke; Opgaven forresten let"), Th. Jensen („som alle Golds særdeles god; svær; ringe Midler"), V. Nielsen, Chr. W., Norby.

425. Af Sandegren. Mat i 4 Træk. — 1. Lh1—f3; 2. Sb3—a1: 3. Sa1—c2†; 4. Td4—f4 ‡. — Rigtig angivet af Blehr, Chr. W., V. Nielsen, Norby.

En Biløsning, der begynder med 1. T—d1, er funden af Th. Jensen.

426. Af M. i Verninge. Mat i 4 Træk. —

Af denne interessante og overordentlig vanskelige Opgave have vi kun fra Chr. W. modtaget en rigtig Løsning, som vi vente med at meddele til November, for at give de ærede Løsere Lyst til at tage fat paa den igjen.

427. Af Malmqvist. Mat i 5 Træk. — 1. Td7+d3, c4+d3; 2. Le8—c6, b7+c6; 3. Tc8—g8, Kf4—e3; 4. Se1—g2†, Ke3+f3; 5. Sb3—d2 ╪. — Rigtig angivet af Blehr („overordentlig god; Vendingen i 3die Træk især smuk“), Th. Jensen („Opgaven svær; — der skal dog være svær Tro til at tro paa Muligheden af Bondehærens Opstilling: ikke en Menig falden efter det foregaaende Slag!!“), V. Nielsen, Chr. W., Norby.

428. Af Grosdemange. Mat i 3 Træk. — 1. Lg8—c4, Sa6+c5!; 2. Lc4—e2, ligeg.; 3. T. gjør Mat. — Rigtig angivet af Blehr, Th. Jensen („en mesterlig Opgave; baade svær og skjøn“), Chr. W., V. Nielsen.

429. Af Courtenay. Mat i 3 Træk. — 1. Th1—h8, Ke6+d7 (A); 2. Df8—e8†, Kd7+e8 eller —c8; 3. Sg8—f6 ╪ eller d6—d7 ╪. 1. ... (A) Ke6—d5; 2. Sg8-e7† etc. — Rigtig angivet af Blehr („Opstillingen er ikke heldig; Ideen ofte anvendt“), Th. Jensen („Opgaven god; dog synes mig Opstillingen mod Sydvest at være temmelig unødvendig“), Chr. W., V. Nielsen.

430. Af Callander. Mat i 3 Træk. — 1. Da5—d2, Kf6—g7; 2. Tg2+g3†; 3. D. ╪. — Rigtig angivet af Blehr („meget net“), Th. Jensen („særdeles god“), Chr. W., V. Nielsen.

431. Af Campbell. Mat i 4 Træk. — 1. Lh2—d6, Lc5+d6!; 2. Te2—h2, Ld6+e7 (a); 3. Dc2—g2, ∾; 4. D. ╪. 2. ... (a) Ld6+h2; 3. Se1—d3 etc. — Rigtig angivet af Blehr („et Mesterværk, som ved sine fortræffelige Varianter aldeles indtager Løseren“), Th. Jensen („mesterlig! At den sorte Løber netop skal trækkes til d6 er særdeles fint udtænkt“), Chr. W., V. Nielsen.

432. Af Dobrusky. Mat i 4 Træk. — 1. Tg1—f1, Sg5—e6!; 2. D—d5, Lh7—e4 (a); 3. Lf7—g6, ∾; 4. D., T. eller S. gjør Mat. 2. ... (a) Se6—g5; 3. Dd5—c4 etc. — Rigtig angivet af Th Jensen („Hovedløsningen god“), Chr. W., V. Nielsen, Blehr („et fuldkomment og elegant Problem og et af de vanskeligste jeg har løst“).

433. Af Nadebaum. Selvmat i 4 Træk. — 1. Th6—d6, Lh7—g8!; 2. Dg7—h6, Da7—a8; 3. Lb1+c2†; 4. Sc6—d4†, S+S ╪. Mange Varianter! — Rigtig angivet af Blehr („meget god“), Norby, Chr. W., V. Nielsen.

1ste Udligningsturnering
i
Kjøbenhavns Skakforening.

II.

Med Henvisning til Skaktidendens Februarhefte d. A., skulle vi her kortelig give en Beretning om Udfaldet af 2den Omgang og det endelige Resultat af Kampen, der fulgtes med almindelig Interesse og gav et godt Bidrag til Bedømmelsen af de deltagende Medlemmers Spillestyrke — noget, der ikke alene har Betydning for Skakforeningens Bestyrelse, hvis den, hvad der er at haabe, til Vinter arrangerer en lignende Kamp, men selvfølgelig i en endnu højere Grad er af Vigtighed for Spillerne selv, da Kjendskab til sine Kræfter er den første Betingelse for tilgavns at kunne nytte dem og — styrke dem. Paa Grund af Sygdom og midlertidig Fraværelse af enkelte af Deltagerne, trak Kampen noget længere ud end paaregnet, og det kunde maaske være rigtigt af Bestyrelsen en anden Gang at sætte en noget strængere Norm for Spillets Gang — uagtet vi langtfra miskjende Betydningen af at der paalægges saa lidt Baand og Trang som muligt — i hvilken Henseende ogsaa Indførelse af Spilleuhre formentlig vilde være heldig, men forøvrigt forløb Turneringen paa en særdeles tilfredsstillende og behagelig Maade uden at lide af ydre eller indre Afbræk, naar undtages at en af Deltagerne, og desværre en af de stærkeste, troede sig nødsaget til at træde ud af Turneringen, ligesom Spillene i Afdeling B skulde begynde. De Partier i denne Afdeling, der saaledes ikke bleve spillede, bleve efter Lovene regnede som tabte for ham, vundne for de paagjældende Modstandere.

Nedenstaaende Skemaer giver et Billede af Kampen i 2den Omgang, den første for Klasse A, den 2den for Klasse B, og som det vil ses, sejrede S. A. S. og Smith i Klasse A og fik 1ste og 2den Præmie, Kjerrumgaard og Dahl i Klasse B og tilkjendtes henholdsvis 3die og 4de Præmie.

Deltagernes Navne. Klasse A.	Krarup-Hansen.	Motz.	Møller.	Ruben sen.	Ruben jun.	Smith.	S. A. S.	Therkelsen.	Tranberg.	Vundne Spil.
Krarup-Hansen II....	0	—	1	1	1	1	—	—	1	5
Motz III............	1	0	—	1	—	—	—	½	1	3½
P. Møller I..........	—	1	0	1	—	1	—	—	—	3
Ruben sen. II........	—	—	—	0	½	—	—	—	—	½
Ruben jun. II........	—	1	1	½	0	—	—	—	1	3½
Smith IV............	—	1	—	1	1	0	1	1	1	6
S. A. S. I...........	1	1	1	1	1	—	0	1	1	7
Therkelsen III.......	1	½	1	1	1	—	—	0	1	5½
Tranberg IV.........	—	—	1	1	—	—	—	—	0	2

Klasse B.	Borgen.	Dahl.	Hartmann.	Kjerrum-gaard.	Nielsen.	N.-Grove.	Petersen.	Staal.	Rievers.	Vundne Spil.
Borgen III...........	0	—	1	—	1	1	½	1	1	5½
Dahl II..............	1	0	½	—	1	1	1	1	½	6
Hartmann III........	—	½	0	—	1	—	½	1	—	3
Kjerrumgaard II.....	1	1	1	0	1	1	½	1	1	7½
V. Nielsen I.........	—	—	—	—	0	—	—	—	—	0[1])
Nordal-Grove V......	—	—	1	—	1	0	—	1	—	3
L. Petersen II.......	½	—	½	—	1	1	0	1	—	4
Staal IV.............	—	—	—	—	1	—	—	0	—	1
Rievers V.	—	½	1	—	1	1	1	1	0	5½

[1]) Det er denne Række, der, som omtalt foran, ikke blev spillet.

Partier.

343. Nordisk Gambit.

(Spillet pr. Korrespondance for nylig.[1])

	A. Arnell. Hvid.	Hafström. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	d2—d4	e5+d4
3.	c2—c3	d4+c3
4.	Lf1—c4	c3+b2
5.	Lc1+b2	Sb8—c6
6.	Sb1—c3	Lf8—b4
7.	Dd1—c2	Sg8—f6
8.	Sg1—f3	d7—d6
9.	0—0—0	Lb4+c3
10.	Lb2+c3	. . .

Indtil dette Træk er Partiet identisk med Kjøbenhavns Korrespondanceparti mod Upsala, hvor Hvid slog med Dronningen, nærmest for at forhindre den fjendtlige Løber i at gaa til e6 og fremtvinge Afbytning af Lc4. Det vil imidlertid af dette Parti ses, at Hvid paa dette Løbertræk har en god Fortsættelse til Raadighed i e4—e5.

	Hvid.	Sort.
10.	. . .	Lc8—e6
11.	e4—e5!	Le6+c4
12.	e5+f6	Dd8—d7

Bedst; havde Sort slaaet Bonden, kan Hvid paa flere Maader med Held fortsætte Attaken; den simpleste er maaske 13. Th1—e1†, Lc4—e6; 14. Sf3—g5, Dd8—e7; 15. Sg5+h7 osv.

	Hvid.	Sort.
13.	Th1—e1 †	Lc4—e6
14.	f6+g7	Th8—g8
15.	Lc3—f6	Sc6—e7
16.	Sf3—e5	. . .

Hvid forhindrer vel ved dette Træk Sorts paatænkte Rokade, men det er dog et Spørgsmaal, om han ikke burde have benyttet Øjeblikket, da Sorts Brikker ere stærkt bundne, til at forberede det, f. Ex. ved Td1—d3. Med c-Linien saaledes forstærket, hvilket tillige er en Trudsel mod Rokaden, bliver Springertrækket meget stærkt og vi betvivle, at Sort

[1]) Samtidig med det som Nr. 334 i forrige Hefte meddelte.

Hvid.	Sort.

kommer til at rokere for det første.

	Hvid.	Sort.
16.	. . .	Dd7—b5
17.	Se5—g4	Db5—f5

Ikke saa stærkt, som det ser ud til, da Hvid har en meget smuk Manøvre i Baghaanden, hvorved han kan undgaa den truende Afbytning. Det eneste rigtige Træk havde her været at ofre Kvaliteten og slaa Bg7, der er Styrken i Hvids Spil og som sidste Gang er tilfals for saa billig en Penge. Spillet var derved saa temmelig bleven udjevnet og lige.

18.	Dc2—a4†	b7—b5
19.	Da4—d4	Df5—g6?
20.	Tc1—e5!	. . .

Et glimrende og sandsynligvis ogsaa korrekt Træk, naar en Modstander som Hafstrøm ikke har fundet nogen svag Side derved. Vi have savnet Tid til at gaa fuldstændig til Bunds i den Mængde Kombinationer, der kan udspinde sig heraf.

20.	. . .	Sc7—c6

Slaas Taarnet, vinder Hvid ved Dd4—c5!

21.	Dd4—c3	Ke8—d7

Paa Sc6+e5 kan følge:

22.	Sg4+e5	Dg6—e4
23.	f2—f3	De4—b7

(Hvorledes forholder det sig her med De4—f4†?)

24.	Dc3—c2	d6+e5
25.	Dc2+h7	Db7—c6
26.	Kc1—b2	og Hvid

vinder.

22.	Te5—g5	. . .

Nu er Bonden garderet for stedse og Sejren vis for Hvid, naar han kan faa Dronningen byttet af — saa mærkeligt ere Rollerne omskiftede.

22.	. . .	Dg6—e4
23.	f2—f3	De4—f4†
24.	Dc3—e3	Df4—c4†
25.	De3—c3	Dc4+c3†

Sort opnaar ikke nogen Fordel ved at bytte af paa denne Plads og imødekommer derfor kun Hvids Ønske; rimeligere synes det derfor atter at give Skak paa f4 og saaledes tilbyde Remis eller tvinge Hvid til at ændre sine Træk.

26.	Lf6+c3	Le6+g4
27.	f3+g4	Ta8—c8
28.	Tg5—h5	Tc8—e6

Sort kan her og i det Efterfølgende spille anderledes, men neppe bedre — i hvert Fald har det ikke været os muligt at udfinde nogen Maade, der kan bringe det ulykkelige Taarn ud af Klemmen, saa underligt det i og for sig lyder.

29.	Th5+h7	Sc6—e5
30.	Lc3+e5	Tc6+e5
31.	h2—h4	c7—c5
32.	h4—h5	a7—a5
33.	h5—h6	Te5—g5
34.	Th7—h8	Tg5+g7

	Hvid.	Sort.
35.	h6+g7	Tg8+g7
36.	Th8—h6	Tg7+g4

37. Th6+d6† og Sort opgiver Spillet.

---

344. Steinitz Gambit.

(Spillet i Lejren ved Hald d. 21/6 76.)

	S. A. S. Hvid.	L. With. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sb1—c3	Sb8—c6
3.	f2—f4	e5+f4
4.	d2—d4	Dd8—h4 †
5.	Ke1—e2	g7—g5

Se Noten til 5te Træk Parti 335.

6.	Sc3—d5	Ke8—d8
7.	Sg1—f3	Dh4—h5
8.	h2—h4	h7—h6

I senere Spil forsvarede Sort sig med det maaske nok saa stærke Lf8—g7, hvorpaa Hvid fortsatte Attaken med 9. g2—g4!

9.	Ke2—f2	Lf8—g7
10.	e4—e5	Sg8—e7
11.	Lf1—e2	. . .

Herved vinder Hvid et Tempo og faar med Fordel sin Løber ud paa d3, hvis Sort trækker Dronningen til g6. Tager Sort imod det tilbudte Offer, er Trækket ogsaa holdbart; f. Ex.

11.	. . .	Se7+d5
12.	Sf3+g5	f4—f3 (a)
13.	Le2+f3	Dh5—g6

	Hvid.	Sort.
14.	h4—h5	Dg6—f5
15.	g2—g4	og Hvid vinder.

(a)

12.	. . .	Dh5—g6
13.	Le2—h5	h6+g5 (b)
14.	Lh5+g6	f7+g6
15.	Dd1—g4	og Hvid staar bedst.

(b)

13.	. . .	Dg6—f5
14.	Lh5—g4	Df5—g6
15.	Lg4—h5	Dg6—f5
16.	Sg5+f7 †	Kd8—e7
17.	Sf6+h8	Lg7+h8
18.	Lh5—g4	Df5—h7
19.	g2—g3	f4+g3
20.	Kf2+g3	med godt Spil.

11.	. . .	Dh5—g6
12.	Le2—d3	Se7—f5
13.	h4+g5	h6+g5
14.	Th1+h8 †	Lg7+h8
15.	Dd1—h1	Lh8—g7
16.	Dh1—h3	d7—d6

Paa g5—g4 følger Ld3+f5 og Hvid staar bedst.

17.	g2—g4	. . .

Spillet bliver nu meget interes-

Hvid.	Sort.

sant og vanskeligt at føre for begge Parter.

17. ... f4+g3 †
18. Dh3+g3 Lc8—e6

Sort forsvarer sig udmærket; paa et hvilketsomhelst andet Træk var Nederlaget uundgaaeligt.

19. Lc1+g5 Kd8—d7
20. Sd5—f4 Sf5+g3
21. Ld3+g6 f7+g6
22. Kf2+g3 d6+e5
23. d4+e5 Le6—f5
24. Ta1—d1 † Kd7—e8

Den heftige Kamp er endt med en omtrent lige Stilling, der ved rigtigt Spil sandsynligvis vilde føre til Remis, hvorvel Hvid vel nok endnu er noget i Forspillet. I Virkeligheden tabte Hvid Partiet, idet han satte den kostbare Bonde e5 i Slag og efter dette Fejltræk, trods et haardnakket Forsvar, maatte strække Gevær for sin stærke Modstander.

---

345. Springerspil.

(Spillet i Kjøbenhavns Skakforening d. 5/7 76.)

Kjerrumgaard. Hvid.	Ruben jun. Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—c4	f7—f5

Ligesaalidt her som i 2det Træk paa Springer eller Løber er dette Gambittræk fuldt tilraadeligt. Ved rigtigt Modspil vil Angrebet og Fordelen i Stilling blive paa Hvids Side.

4. e4+f5 ...

Den stærkeste og rigtige Fortsættelse er d2—d4.

4. ... d7—d5

Sort drager ikke her Nytte af Hvids foregaaende Træk; der kunde have været spillet e5—e4 med Fordel.

Hvid.	Sort.
5. Lc4—b5	Lc8+f5
6. Sf3+e5	Dd8—f6
7. d2—d4	0—0—0

Just ikke nogen Rokade under gunstige Forhold.

Hvid.	Sort.
8. Lb5+c6	b7+c6
9. h2—h4	Sg8—e7
10. Lc1—g5	Df6—e6
11. Sb1—c3	h7—h6
12. Lg5+e7	Lf8+e7
13. Dd1—e2	c6—c5
14. 0—0—0	Le7—f6

Efter al Sandsynlighed havde det været rigtigere at anvende Løberen paa Linien f8—a3, hvor den stod, og gjøre den fri der ved c5—c4, der da ogsaa havde lukket Adgangen for den hvide Dron-

Hvid.		Sort.

ning. Ved dernæst efterhaanden at bringe Dronning og idetmindste et af Taarnene over paa a og b-Rækken vilde Udsigten til at opnaa et godt Angreb paa Hvids Rokade ikke have været fjern.

15.	g2—g4	Lf5—h7
16.	f2—f4	Th8—e8
17.	Th1—e1	c5+d4

Sort spiller for meget paa Angreb og tiltroer sin Løber i Diagonalen større Styrke end den i Virkeligheden har. Det havde her været aldeles nødvendigt at spille c5—c4, uanset at den sorte Diagonal derved spærres.

18.	Td1+d4	Td8—d6
19.	De2—b5	. . .

Hvid indleder hermed et vel gjennemtænkt og godt udført Angreb.

19.	. . .	Lh7—g8
20.	Sc3+d5!	a7—a6
21.	Db5—a4	Te8—d8
22.	c2—c4	Lf6+h4
23.	Te1—d1	Lh4—f2
24.	Se5—c6!	. . .

En højst overraskende, elegant Attake!

24.	. . .	Td6+c6

Havde Løber slaaet Taarn, hvad der vel efter Omstændighederne havde været det bedste, kunde følgende interessante Vending tilbyde sig:

24.	. . .	Lf2+d4
25.	Da4—a6†	Kc8—d7
26.	Td1+d4	Td6+c6
27.	Sd5+c7†!	og Hvid

vinder, hvorledes end Sort spiller.

25.	Da4+c6	Dc6+c6
26.	Sd5—e7†	Kc8—b7
27.	Se7+c6	Td8+d4
28.	Sc6+d4	Lf2—e3†

Der følger nu et ret interessant Slutspil.

29.	Kc1—c2	Lg8+c4
30.	b2—b3	Lc4—b5
31.	a2—a4	Lb5—e8
32.	f4—f5	h6—h5
33.	g4+h5	Le8+h5
34.	Td1—d3	Le3—g5
35.	Sd4—e6	Lg5—f6
36.	Td3—d7	Lh5—g4
37.	Td7+c7†	Kb7—b6
38.	Tc7—c5	g7—g6
39.	a4—a5†	Kb6—a7
40.	Sc6—g7	Lf6+g7
41.	Tc5—c7†	Ka7—b8
42.	Tc7+g7	Lg4+f5†
43.	Kc2—c3	og Hvid vandt

nu efter faa Træk.

346. Steinitz Gambit.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 6/6 76.)

	S. A. S. Hvid.	G. Nielsen. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sb1—c3	Sb8—c6
3.	f2—f4	e5+f4
4.	d2—d4	Dd8—h4 †
5	Ke1—e2	d7—d5

Se Noten til 5te Træk i Parti 335.

6.	e4+d5	Lc8—g4
7.	Sg1-f3	Sc6—e7

Havde Hvid i 6te Træk slaaet Bonden med Springeren, kunde Sort med Held have rokeret; nu derimod er det for voveligt.

8.	Lc1+f4	0—0—0
9.	g2—g3	. . . .

Da Hvid alligevel ikke kan holde Bd5, havde det sikkert været rigtigere at ofre den paa d6 og derved svække Sorts Stilling. Efter det skete Træk kommer Hvid i Defensiven.

9.	. . .	Dh4-h5
10.	Lf1-g2	Se7+d5
11.	Sc3+d5	Dh5+d5
12.	c2—c3	Lf8—d6!
13.	Lf4—e3	Sg8—f6
14.	h2-h3	Th8—e8

Sort har nu en glimrende Angrebsstiling, som man skulde tro maatte være knusende. Hvids eneste reelle Støtte i Øjeblikket er kun Lg2 og den maa derfor for enhver Pris gjøres fri.

	Hvid.	Sort.
15.	h3+g4	Sf6+g4

Vi kunne ikke skjønne, at det kunde have gaaet an for Sort at ofre Taarnet paa e3.

16.	Lg2—h3	Te8+e3 †
17.	Ke2—d2	Te3—e4

Her kunde der maaske være Tale om f7-f5. Ved det valgte Træk, der forøvrigt ser naturligst ud, kommer Hvid paa Fode igjen.

18.	Sf3—e5!	Te4+e5

Taarnoffer paa d4 kan ikke føres igjennem; thi

18.	. . .	Te4+d4 †
19.	c3+d4	Dd5+d4 †
20.	Se5-d3	Ld6—b4 †
21.	Kd2-c2	Dd4—c4 †
22.	Ke2-b1	Td8+d3
23.	Dd1+g4 †	o. s. v.

19.	Lh3+g4 †	Kc8—b8
20.	Lg4—f3	Dd5—b5
21.	d4+e5	Ld6+e5 †
22.	Kd2—c2	Td8+d1
23.	Th1+d1	. . .

Det havde maaske været naturligere at slaa med a-Taarnet, hvorved ogsaa Bh7 var bleven tjent, men Hvid havde Manøvren a4, Ta3-b3 for Øje.

23.	. . .	a7—a5
24.	a2—a4	. . .

Her var der ogsaa Tale om Td1—d5.

24.	. . .	Db5—c5

Hvid.	Sort.
25. Td1—d8 †	. . .

En Fejl; Hvid skulde simpelt hen have trukket Løberen til h1 og vilde da have været noget i Forspillet.

25. . . .	Kb8—a7

Hvid.	Sort.
26. Td8—d5	Dc5—f2 †
27. Kc2—b3	Le5+c3 !
28. b2+c3	Df2+f3
29. Td5+a5 †	Ka7—b6

Afbrudt her; Stillingen tvivlsom.

---

347. Spansk Parti.

(Spillet for nylig pr. Korrespondance.)

Skakklubberne

Cambridge. Hvid.	**Nottingham.** Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	a7—a6
4. Lb5—a4	Sg8—f6
5. Sb1—c3	. . .

Denne Fortsættelse af det spanske Parti synes at høre til dem, der frembyde mindst Vanskelighed for Sort at imødegaa.

5. . . .	Lf8—c5

Som bekjendt er det i Reglen tilraadeligere i det Spanske Parti at opstille Løberen paa e7, men her synes den uden Fare at kunne indtage sin Hovedpost.

6. d2—d3	h7—h6
7. Lc1—e3	Lc5+e3

Hvid opnaar den ubestridelige Fordel at faa sin Taarnlinie aaben og den fjendtlige Angrebsløber byttet af — Dobbeltbonden e3 er imidlertid ikke behagelig.

Hvid.	Sort.
8. f2+e3	d7—d6
9. 0—0	Lc8—d7
10. Dd1—e1	Sc6—e7
11. La4—b3	0—0
12. Sf3—h4	. . .

Dette Træk var sandsynligvis ogsaa fulgt, selv om Sort i forrige Træk havde spillet Se7—g6.

12. . . .	Kg8—h7
13. Sh4—f5	Sf6—g8

En nødvendig Retraite, forinden der kan tænkes paa at fordrive den hvide Springer.

14. Tf1—f3	g7—g6
15. Sf5+e7	Dd8+e7
16. De1—f2	f7—f5

Dristigt, men neppe ukorrekt.

17. Ta1—f1	Sg8—f6
18. h2—h3	Kh7—g7

Hvid.	Sort.
19. e4+f5	g6+f5
20. Df2—g3†	. . .

Hvids Plan er at rykke frem med g-Bonden, og for at lægge tilstrækkelig Styrke i dette Angreb vil han tvinge den fjendtlige Konge tilbage paa h-Linien og have sin Dronning posteret paa samme Linie; det ses da let, at g2—g4—g5 bliver alvorligt truende. Det interessante ved Partiet er nu, at netop denne Plan, der ser saa god ud, styrter Hvid i Fordærvelse, idet Sort paa en mesterlig, sjelden dybsindig Maade forstaar at anlægge den skjulte Mine, der sprænger de Stormende, just som de tro sig Sejren vis.

20. . . .	Kg7—h7
21. Dg3—h4	d6—d5

Smukt; selvfølgelig kan denne Bonde ikke slaas, hverken af Løber eller Springer.

22. g2—g4	Tf8—g8
23. Tf3—g3	Tg8—g6
24. g4—g5	. . .

Sorts Stilling skulde man jo nu synes var fortvivlet.

24. . . .	De7—c5!!

Dette mærkelige Træk, der sikkert er kommen Hvid aldeles uventet, forandrer pludselig Spillets Udseende; Sort har nu saa lidt at frygte af Bonde g5, at han endog truer med ustraffet at slaa den.

Hvid.	Sort.
25. Kg1—h1	. . .

Maaske havde h2 været bedre, skjøndt ogsaa dette Sted har sine svage Sider. d3—d4 havde derimod været daarligt.

25. . . .	Ta8—g8
26. Tf1—g1	f5—f4

Sort gaar nu afgjort over til Angreb og gjennemfører dette med en overordentlig Sikkerhed og Kraft.

27. e3+f4	e5+f4
28. Tg3—f3	. . .

Derved tabes en Bonde, men der gives ikke noget bedre.

28. . . .	Tg6+g5
29. Tg1+g5	Tg8+g5
30. Dh4—e1	Sf6—h5
31. d3—d4!	Dc5+d4
32. Tf3—d3	Dd4—g7!
33. Lb3+d5	Sh5—g3†
34. Kh1—h2	Ld7+h3
35. Kh2+h3	. . .

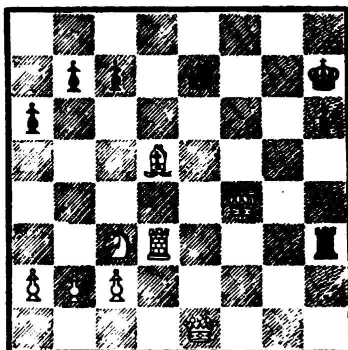
35. Td3+g3 f4+g3
36. Kh2+h3 g3—g2 og vinder.

35. . . .	Tg5—h5†
36. Kh3—g2	Sg3—e4†
37. Kg2—f3	Th5—h3†

En nydelig og velberegnet Slutvending.

Hvid.	Sort.
38. Kf3+e4	Dg7—e7 †

39. Ke4+f4 Sort forkynder Mat i 10 Træk. Se Diagram!

348. Fransk Parti. (Hartford Times.)

(Spillet for nylig i Philadelphia.)

	Elson. Hvid.	Neill. Sort.
1.	e2—e4	e7—e6
2.	d2—d4	d7—d5
3.	Sb1—c3	Lf8—b4
4.	e4+d5	e6+d5
5.	Sg1—f3	Sg8—f6
6.	Lc1—g5	. . .

Lf1—d3 giver en bedre Udvikling, da Hvid nu bliver nødt til at lade Kongeløberen indtage den mindre virksomme Plads e2.

6.	. . .	0—0
7.	Lf1—e2	c7—c6
8.	0—0	Lb4+c3
9.	b2+c3	Lc8—g4
10.	Sf3—e5	Lg4+e2
11.	Dd1+e2	Dd8—d6
12.	Lg5—f4	Sf6—e4

Den nu opstaaende Forvikling er ret morsom.

	Hvid.	Sort.
13.	De2—d3	Dd6—f6
14.	Lf4—c1	Df6—e6
15.	Lc1—a3	Tf8—e8
16.	f2—f3	f7—f6
17.	Ta1—e1	f6+e5
18.	f3+e4	Sb8—d7
19.	Tf1—f3	. . .

Hvid trænger ikke igjennem med det hermed indledede Angreb; vilde han paabegynde det nu og ofre Bonden, havde Te1—e3 maaske været kraftigere.

19.	. . .	e5+d4
20.	Dd3+d4	d5+e4
21.	Tf3—g3	Sd7—f6
22.	c3—c4!	b7—b6
23.	La3—b2	Kg8—h8!

Hverken Te8—f8 eller Kg8—f7 havde duet, da Hvid i begge Tilfælde kan slaa Be4.

Hvid.	Sort.
24. Tg3—e3	. . .

Kombinationen 24. Tg3+g7 samt 25. Te1+e4 kan ved rigtigt Modspil af Sort ikke gjennemføres, og paa 24. Te1—f1 stiller Sort sig sikker med Te8—f8.

24. . . .	Ta8—d8
25. Te3+e4	Td8+d4
26. Tc4+e6	Te8+e6
27. Te1+e6	Td4+c4
28. Te6—e2	Kh8—g8
29. h2—h3	Sf6—d5
30. a2—a3	g7—g6
31. g2—g3	h7—h6
32. Kg1—f1	c6—c5
33. Te2—d2	Tc4+c2
34. Td2+c2	Sd5—e3 †
35. Kf1—e2	Se3+c2
36. Ke2—d3	Sc2—d4

Gaar Springer til e1 † følger 37. Kd3—e2.

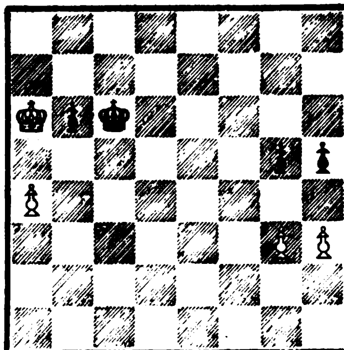
37. Lb2+d4	c5+d4
38. Kd3+d4	Kg8—f7
39. Kd4—d5	Kf7—e7

Hvid.	Sort.
40. Kd5—c6	Ke7—e6
41. Kc6—b7	Ke6—d7
42. Kb7+a7	Kd7—c6
43. a3—a4	h6—h5
44. Ka7—a6	. . .

Den hele Situation er lærerig at undersøge. Gaar Bonde her til h4 følger b6—b5 og Sort vinder, derimod synes det som Hvid kunde faa Remis vis det mærkelige Træk Ka7—b8! Har vi ikke Ret heri?

44. . . .	g6—g5

og Sort vinder. Se Diagram.

---

349. Skotsk Gambit. (Chess Record.)

(Spillet for nylig i Philadelphia.)

Elson.	T. Brown.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. d2—d4	e5+d4
4. Lf1—c4	Lf8—c5

Hvid.	Sort.
5. 0—0	d7—d6
6. c2—c3	Lc8—g4

Som bekjendt giver dette Træk Sort en lille Fordel i Stillingen.

7. Dd1—b3	Lg4+f3

	Hvid.	Sort.
8.	Lc4+f7†	Ke8—f8
9.	Lf7+g8	Th8+g8
10.	g2+f3	g7—g5

Vi vilde have foretrukket strax Sc6—e5. Den sig nu udspindende Kamp er interessant og ret typisk for de amerikanske Partier, hvor man kun sjeldent ser konsekvent gjennemførte Angreb og Forsvar med Hovedformaal at gjøre Stillingen tvingende og overvældende, men desto oftere raske Streiltog, listige Overfald — et Billede paa den lille Krig. — De nu følgende Noter ere af Sayen.

11.	Db3—e6	Sc6—e5
12.	De6—h6†	Kf8—e8
13.	Dh6+h7	Se5+f3†
14.	Kg1—g2	Dd8—f6
15.	Dh7+g8†	Ke8—d7
16.	Dg8—h7†	. . .

Det er klart, at Hvid ikke kan slaa Taarnet uden at blive Mat i 3 Træk.

16.	. . .	Kd7—c6
17.	Lc1+g5	. . .

Det eneste Spil.

17.	. . .	Sf3+g5
18.	Dh7—f5	Df6—e7
19.	Df5—g4	De7—h7

	Hvid.	Sort.
20.	Dg4—f5	Dh7—g7
21.	Kg2—h1	Ta8—h8

Ta8—f8 var bedre.

22.	Tf1—g1	Dg7—h6
23.	Tg1—g2?	Sg5—h3
24.	Sb1—a3	Sh3—f4
25.	Ta1—g1	d4+c3
26.	Sa3—c4	c3—c2

Truende med at vinde et Taarn.

27.	Sc4—a5†	Kc6—b6
28.	Sa5—c4†	Kb6—a6
29.	Df5—d7!	c7—c6
30.	Dd7—c7	Lc5—b6
31.	Dc7+d6	Dh6+d6
32.	Sc4+d6	Sf4+g4
33.	Tg1—c1	. . .

Springeren kan naturligvis ikke slaas.

33.	. . .	Sg2—h4
34.	Tc1+c2	Sh4—f3
35.	h2—h3!	Th8—g8
36.	Tc2—c1	Lb6+f2
37.	Tc1—f1	Ka6—b6
38.	e4—e5	Tg8—g1†

For at udfri de 2 smaa Officerer (hvilket imidlertid viser sig at være falsk. S. A. S.).

39.	Tf1+g1	Sf3+g1
40.	e5—e6	Lf2—h4
41.	Kh1+g1 og Hvid vinder.	

1807. J. Løwenthal. 1876.

En gammel Kriger, der er kjendt vide om Land, saavel fra Valpladsens Bulder som fra Lønkammerets stille Granskning, er den 23de Juli sidstleden gaaet til Hvile, efterladende sig et smukt Eftermæle, sit Navn indristet i Skakhistoriens Aarbøger.

Johann Jacob Løwenthal er født 1807 [1]) i Pesth og var i denne sin Fødeby beskjæftiget med merkantile Forretninger indtil 1848—49, da den ungarske Opstand, hvori han havde taget aktiv Del, gjorde ham til en fredløs Mand og tvang ham til at søge Ly hos Fremmede. Allerede flere Aar forinden havde han et Navn i Skakverdenen; først Elev og senere Kampfælle af den navnkundige Szen førte han som bekjendt sammen med denne og Grimm de 2 Korrespondancepartier, som Pesth i Fyrgerne spillede og vandt fra Paris, og den almindelige Opinion om det frygtede Triumvirat var den, at ligesom Szen var den uovertræffeligste Mester i Slutspillet, en fuldendt Bondehøvding og Grimm, rig paa glimrende Ideer, syntes mest fortrolig med Spillets Midte, saaledes var Løwenthal særlig hjemme og grundig i Analysen, en Kjender af Spillets Theori. Triumviratets indbyrdes Spillestyrke har L. selv karakteriseret saaledes: Grimms vundne Partier forholdt sig til Szens som 3 : 7, til mine derimod som 4 : 6. Dette tidlig erhvervede Navn som grundig Analytiker har han vidst at bevare usvækket til sin Alderdom, og han var sandsynligvis større som saadan, end som praktisk Skakspiller, hvorvel han i den Retning har præsteret meget. Han naaede

[1]) Angivet af Perrin, efter andre Kilder derimod 1810.

aldrig fuldstændig op i Højde med Læremesteren Szen, kunde i Fyrgerne ikke hamle op med v. d. Lasa eller i det næste Decennium med Morphy, men han gjorde disse Koryfæer en berømmelig Modstand og behøvede ikke at sky nogen Kamp, selv med de Stærkeste. Denne Slagfærdighed bevarede han lige til det Sidste, i hvilken Henseende vi blot skulle minde om, at han var en af Tylvten fra Londoner Klubben, der for et Aars Tid siden slog Bermondsey med Springer forud.

1849 drev ham, som omtalt, paa Flugt fra Fædrelandet, og over Hamborg gik han til Amerika, hvor han indtraf i New-York i den kummerligste Forfatning, lidende af Saar, blottet for Penge, ukjendt med Landets Sprog. Men Gjæstevenskabet i Skak viste sig atter her, som altid, redebon; de bekjendte Skakspillere Stanley, Turner og Perrin, 3 Mænd som L. stedse med Taknemlighed mindedes, tog sig blandt andre med Iver af den Landflygtige, og ved disse Venners Hjælp lykkedes det ham, i Form af et Cigar-Udsalg og dermed forbunden lille Skakklub, at aabne sig en indbringende Virksomhed i Cincinnati. Under dette sit Ophold i Amerika fandt han Lejlighed til sejrrig at prøve Kræfter med de stærkeste amerikanske Spillere, og kun undtagelsesvis, som paa et Besøg i New-Orleans, fandt han sin Overmand — den 13aarige Paul Morphy. L. udtalte sig med stor Beundring om dette ungdommelige Geni og spaaede ham en glimrende Fremtid.

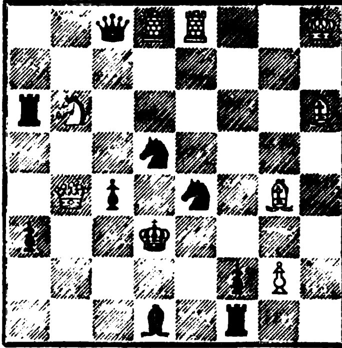
1851 forlod L. Cincinnati. hvor han havde tilbragt et Par lykkelige Aar, for efter Opfordring af sine amerikanske Skakvenner at deltage i den store Londoner Turnering, der afholdtes under Verdensudstillingen. Som bekjendt lykkedes det ligesaalidt Løwenthal, som den maaske endnu stærkere Kieseritzky at høste Laurbær i denne Kamp; han blev i første Dyst slaaet af Williams og var dermed paa Grund af de uheldige Turneringsregler udelukket fra al videre Deltagelse. Skammen over dette forresten temmelig uskyldige Nederlag forhindrede ham fra, siger han selv, at vende tilbage til sine amerikanske Venner, der havde ventet sig noget stort af hans Sendelse, og han nedsatte sig nu i London og blev efter kort Tids Forløb og lige til sin Dødsdag næsten nøjere knyttet til Skakspillet i England end nogen indfødt Skakspiller, og vandt en Indflydelse, der ikke gav den nationale Stauntons noget efter. Han skyldte dette

mindre sine talrige Kampe og de store Matcher med Horrwitz, Williams, Harrwitz, Buckle og Morphy, hvoraf han vandt de tvende første, fik den 3die uafgjort og tabte de 2 sidste, sin Sejr over Anderssen i Manchesterturneringen 1857 eller over Staunton i Birmingham næste Aar, hvor han begge Steder vandt 1ste Pris, end sin literære Virksomhed, sine Analyser og sit aabne, stedse spejdende Blik for hvad der kunde tjene til Skakspillets Fremme og Udbredelse. Han overtog saaledes i Begyndelsen af 1854 Redaktionen af det ansete Ugeblad „The Era“ og foranstaltede her 1856 den berømte Problemturnering, der aabnede en ny Tidsalder for Problemkunsten, og havde efterhaanden Redaktionen af Skakspalterne i „World“. „Herald“, „Land and Water“ samt af de store Maanedsskrifter, „Chess Players Chronicle“ og „Chess Players Magazine“. I 1860 udkom „Morphybogen“ og i 1862 „Kongresbogen“, hans tvende vigtigste og ved de grundige Kommentarer meget betydelige Arbejder. I 1861, da det britiske Skakforbund stiftedes, udnævntes Løwenthal til dets administrerende Direktør, og ved Stauntons Død blev han Sekretair i den aristokratiske St. Georges Klub, tvende talende Beviser paa hvorlidt man i ham saa Udlændingen, hvormeget man paaskjønnede hans Virksomhed og agtede hans Karakter. At dette i høj Grád var Tilfældet, fremgik ogsaa tilfulde af den Nationalsubskription, der for et Par Aar siden blev sat i Gang for at sikre ham en sorgfri Alderdom, og ved hans Død viste St. Georges Klubben ham den Hæder at votere ham et Takkeminde.

Løwenthal paa sin Side følte sig ogsaa som Søn af det Land, der havde skjænket ham et kjærligt Asyl, og overgav i den sidste Stund sin lille efterladte Formue til Medley, for af denne at anvendes i skaklige Øjemed. Vennen Wayte blev testamenteret de efterladte Manuskripter.

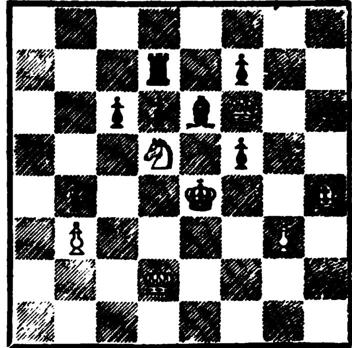
Opgaver.

458.
V. O. Sandegren, Gøteborg.
(Fra Strategié Problemturnering.)

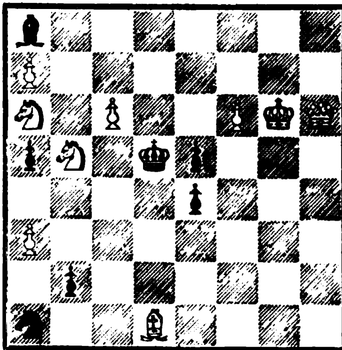
Mat i 2 Træk.

459.
F. W. Blehr, Kristiania.

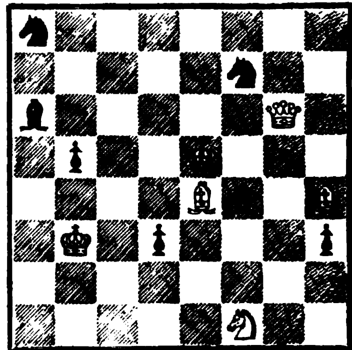
Mat i 3 Træk.

460.
S. Gold, Wien.

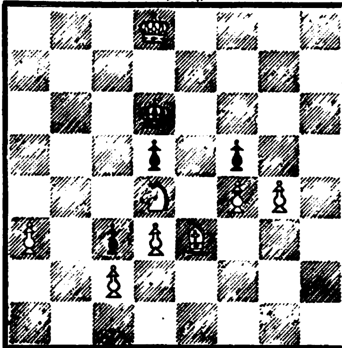
Mat i 3 Træk.

*461.
A. Arnell, Gøteborg.
(Fra Strategié Problemturnering.)

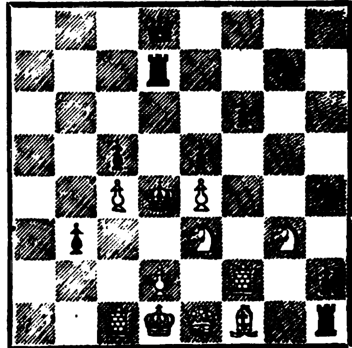
Mat i 4 Træk.

462.
Vilh. Nielsen, Kjøbenhavn.

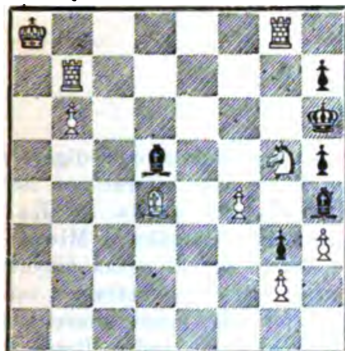
Mat i 4 Træk.

463.*
L. O. Svenonius, Stokholm.

Selvmat i 4 Træk.

464.
P. K., Würtemberg.
(City of Lond. Chess Mag.)

Mat i 3 Træk.

465.
Armao, Smyrna.
(Fra Strategié Problemturnering.)

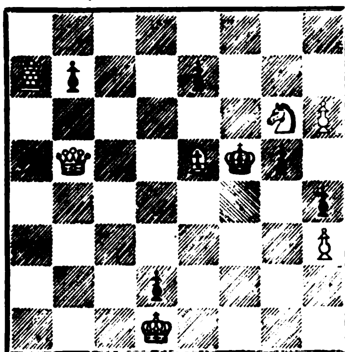
Mat i 3 Træk.

466.
J. Dobrusky.
(Deutsche Schz.)

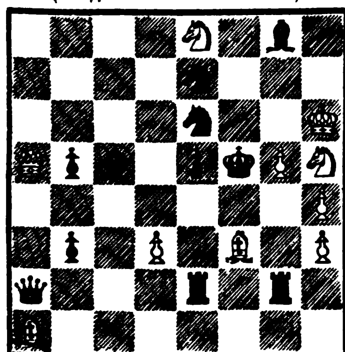
Mat i 3 Træk.

467.
L. Karner.
(Østerr. Schachz.)

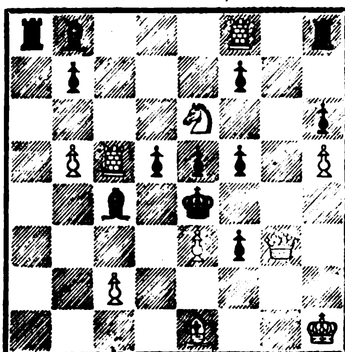
Mat i 4 Træk.

468.
H. J. C. Andrews.
(Engl. Chess Problems.)

Mat i 4 Træk.

469.
J. Berger.
(Ill. Zeit.)

Mat i 5 Træk

Bladnyt.

— Det af O. A. Brownson nu i flere Aar udgivne og redigerede Blad, Dubuque Chess Journal, som vi oftere have citeret, er med dette Aars Juni Maaned overgaaet til Dhrr. Russels og Hallocks Ledelse og vil fremtidig blive udgivet i Hannibal i Missouri under Titel af „*Americain Chess Journal*“. Som Navnet ogsaa antyder haaber det at kunne gjøre Fordring paa at blive betragtet som Fællesorgan for Amerika. en Fordring, der ikke synes uberettiget og sikkert vil gaa i Opfyldelse, navnlig hvis de andre Brancher kunne gjøre Regning paa en tilnærmelsesvis saa kyndig Behandling som Problemspalten — dennes særlige Redaktør er nemlig den berømte Samuel Loyd! Vore bedste Ønsker følge Foretagendet.

Vi har ogsaa at meddele om et andet Blad, der er gaaet ind, men desværre uden at finde nogen Afløser. Det er vor gode Ven, London Chess Magazine, som Wisker i Foraaret overtog Redaktionen af, men atter, paa Grund af Sygdom, har maattet opgive.

Brevvexling.

C. P. Trondhjem. Tak for det Tilsendte, det var os velkomment.

F. W. B. Kristiania. Vor bedste Tak fordi De saa venlig tænker paa os med Opgaver og Løsninger.

P. B. Lyngby. Opgave Ka4/d5 har Biløsning med 1. De4 ‡. Af de andre skulle Nr. 2 og 3 blive anvendte. De øvrige turde maaske være for lette.

A. v. d. L. Wiesbaden. Venlig Hilsen. Hvorledes har De det?

☛ Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: S. A. Sørensen, St. Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel.)

Carl den XII i Bender.[1])

Den svenske Løve, slaaet i det store Slag ved Pultava og forfulgt af sine ubarmhjertige Fjender, Russerne, søgte et Tilflugtssted i Sultanens Stater og opslog en Slags permanent Lejr paa en lille Ø i Dnister, umiddelbart ved Byen Bender. Han var her i Begyndelsen kun omgivet af nogle faa hundrede Svenske og Polakker, de sidste Rester af to store Hære, som hans utæmmelige Ærgjerrighed havde ofret, men efterhaanden forøgedes Tallet med store Hobe af Janitscharer og Tartarer, der enten vare komne til Bender for at tjene den tapre, men ulykkelige Konge, hvis ridderlige og ubetvingelige Heltemod var kjendt over hele Europa og de tilgrændsende asiatiske Lande, eller maaske vare sendte af Sultanen for at holde Øje med den ubudne Gjæst. Paa den Tid, vor Fortælling begynder, havde Carl allerede i halvfjerde Aar havt Station i Bender, underholdende sig selv og sine Følgesvende med at gjøre Laan hos Sultanen, der hidtil ædelmodig havde holdt sin Pung aaben for at hjælpe den faldne Monark paa Fode igjen. Men herefter blev Svenskekongen Tyrkerne for besværlig, maaske frygtede de for længer at tirre Russerne ved at huse Dødsfjenden, maaske ængstedes de ikke uden Grund for Virkningen af de Planer, der kunde udklækkes i en saa eventyrlig og rastløs Aand som Carls, og tilsidst, efter at Carl atter og atter havde lovet at forlade Halvmaanens Territorium uden dog at gjøre Alvor af det, tabte Sultanen Taalmodigheden og sendte flere høje Befalings-

[1]) Efter S. Loyd i Chess Monthly III. 1859.

mænd med talrige Tropper til Bender for at sætte sin Villie igjennem og om fornødent med Magt tvinge den gjenstridige Konge til at gaa tilbage over Dnister. Carl var imidlertid ikke den Mand, der bøjede sig for et Magtsprog, han forskandsede sig i sin Lejr, og i Spidsen for sin Haandfuld trofaste Svenske erklærede han kort og godt, at han vilde blive, eller dø om saa skulde være.

Blandt de Ting, hvormed Carl beskjæftigede sig og forkortede Tiden under sin Landflygtighed, var der ingen, der i den Grad fængslede og tiltrak ham som Skak. I Lighed med saa mange andre militære Genier, lige fra den store Timur til den endnu større Napoleon, havde den nordiske Hero en overordentlig Forkjærlighed for denne krigerske Leg. Den smukke, ridderlige og trofaste Polak Stanislaus Poniatowsky og den ædle, glimrende og ham ikke mindre hengivne Svensker Christian Albert Grothusen vare, som Voltaire og Fryxell beretter, hans sædvanlige Modstandere, men forøvrigt spillede han gjerne med de tyrkiske Officerer, naar han lejlighedsvis traf sammen med dem. Hvorfra det taabelige Rygte stammer, at Carl næsten altid tabte sine Spil, — fordi han, opfyldt af høje Ideer om Majestætens Betydning, ogsaa vilde gjøre dette gjældende i Skak og lige i Begyndelsen førte sin Konge i Ilden — have vi ikke kunnet opdage; det efterfølgende troværdige lille Billede vil vise, at han har været altfor dygtig en Spiller, til at indlade sig paa slige Excentriciteter [1]).

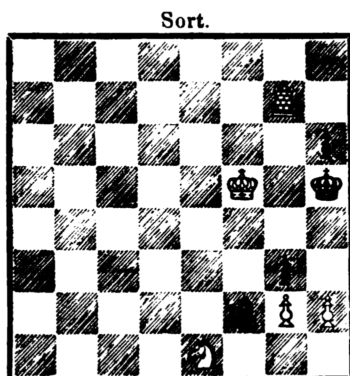
Tæppet ruller op en Vinter-Eftermiddag i Slutningen af Januar 1713, og vi finde Kongen og Grothusen fordybede i et Parti Skak. Formiddagen var gaaet med at fuldende de tarvelige Forsvars-Foranstaltninger, der foreløbig havde tvunget de rundtom kamperende tyrkiske Tropper til at gjøre Holdt; endnu vare de voldsomme Angreb, der karakteriserede de følgende Dage, ikke begyndte, men Muselmændene viste den belejrede Monark hvad der forestod ved af og til at sende nærgaaende Geværkugler over eller ind i det Hus, hvor man vidste han

---

[1]) Ja hvorfor ikke? Det er naturligvis det geniale Fremsyn, der er kommet til Orde, og Carl kan derefter med fuld Føje ansees som Grundlægger af det System, der siden er bleven Basis for den store Vilhelms Slagplan — i Steinitz Gambit rykker jo Majestæten frem i Spidsen. Red.

boede. — Partiet var langt fremskredet, og Carl, der spillede med de hvide Brikker, havde øjensynligt det langt bedste Spil. Med den overordentlige Ro, som karakteriserede ham, selv under de mest overhængende Farer, betragtede han i lang Tid opmærksomt Spillet og forkyndte derpaa

Sort.

Hvid.
Mat i 3 Træk.

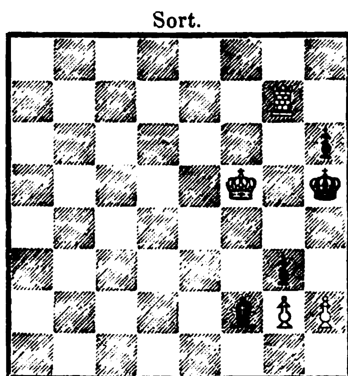
Næppe vare disse Ord undslupne hans Læber, før en Kugle foer igjennem Vinduesruden, stejfede hen over Skakbrættet og borttog og knuste den hvide Springer paa e1. Carl, der havde lænet sig tilbage i sin Stol med en Sejrherres behagelige og veltilfredse Mine, nøjedes med at kaste et fortrædeligt Blik paa det uventede, temmelig krigerske Træk, der havde forstyrret hans Mat, og forblev roligt siddende, men Grothusen, der hvormeget han end lignede sin Herre i andre Henseender, dog langtfra havde samme Koldblodighed, fløj forskrækket op fra sin Plads. Carl straffede ham med en spottende Latter og sagde derpaa:

„Hvor er min anden Springer, Grothusen? Sæt den i Stedet og find ud af Matten; den er virkelig smuk nok til at kunne give rigelig Erstatning for den Smule Forstyrrelse.“

Men før Ministeren havde fundet Brikken, var Kongens Øje atter stift fæstet paa Stillingen, og beholdende Springeren, som Grothusen bragte, i Haanden, forblev han nogle Minuter i eftertænksom Grublen. Tilsidst løftede han Hovedet og sagde med et Smil:

„Jeg troer ikke vi behøve Springeren, jeg kan lade Dig beholde den og endda sætte

Sort.

Hvid.

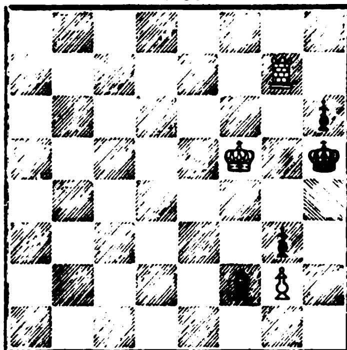
Mat i 4 Træk.“

Kongen havde just beredet sin Modstander denne nye Overraskelse, da — ja det lyder næsten utroligt, og man kan gjennemlede Skakannalerne lige fra Sissa til Morphy uden at finde noget mere forbausende — en ny Geværkugle hvislede igjennem Stuen og paa samme uærbødige og lidet loyale Maade foer hen over det kongelige Skakbræt. Det var nu Fløjbonden paa h2, der maatte dele Springerens Skjæbne, og knust i mange Stykker forsvandt ogsaa den fra Brættet. Grothusen, der erindrede sig Carls satiriske Latter, saa sig noget bleg om, men rørte sig ikke fra sit Sæde.

„Du har vore gode Venner, Tyrkerne, paa din Side, Grothusen, og det er ikke til at forlange, at jeg skal kunne staa mig, naar Du og 3000 Tyrker raadslaa, i Særdeleshed hvis I gjøre lige saa stærke Træk som de sidste. Det er unægtelig første Gang, at jeg har seet Skak spillet med Musketter.“ „Ak, Sire“, svarede Grothusen, hvis Begejstring for Skak var bleven slemt afkjølet ved denne uventede Indgriben i Spillet af Udenforstaaende, „Skjæbnen er os ublid idag, og Deres Majestæt burde hellere holde op nu og se at udfinde en Maade, hvorpaa man kunde faa disse drillevorne og tølperagtige Muhamedanere til at holde sig i en passende Afstand.“ „Vent et Øjeblik, Kryster,“ sagde Kongen spøgende, „og lad mig se, om mit Spil endnu ikke skulde være godt nok til, at jeg ogsaa kunde undvære

den ulykkelige Bonde. Jo, jeg har det," raabte han og lo saa højt, at det kunde høres udenfor Forskandsningerne, „jeg har det! Det er mig en stor Fornøjelse at kunne meddele dig, at der utvivlsomt er en

Sort.

Hvid.
Mat i 5 Træk."

Grothusen slap ikke forinden han fik løst dette Problem, og maaske var det Frygt for atter at blive indviklet i en slig Skakkamp, der bevægede Ministeren til et Par Dage efter at forlade Lejren og slutte sig til de Svenske og tyrkiske Stormænd, hvis Bestræbelser i Forening gik ud paa at formaa Kongen til at opgive det uvirksomme Liv i Bender og vende tilbage til det nu i saa lang Tid hovedløse Rige.

Løsninger

af Opgaverne i Nr. 6 (Juni 1876).

---

434. Af Konrad Bayer. Mat i 2 Træk. — 1. Sd4—f5 og 2. Mat — Rigtig angivet af Th. Jensen („for stort Apparat til den fattige, forbrugte Idé"), F. W. Blehr, Norby, Chr. W., V. Nielsen.

435. Af Bayer. Mat i 3 Træk. — 1. Db3—b1, Ke4 + d5 (A); 2. f4—f5, ligeg.; 3. D. l. B. gjør Mat. 1. . . . . (A) Ke4—f5; 2. Db1—h1 etc. — Rigtig angivet af Th. Jensen („fint anlagt. nysselig, men rigtignok overmaade let"), Blehr, V. Nielsen, Chr. W., Norby.

436. Af Bayer. Mat i 4 Træk. — 1. Te8—e4, Kd5+e4(!); 2. Da8—f8, Sg2—h4 (a); 3. Df8—f5 †, Sh4+f5; 4. Lg4—f3 ‡.

2. . . . (a) Ke4—d5; 3. Lg4—e6† etc. — Rigtig angivet af Th. Jensen, Blehr, Chr. W., V. Nielsen, Norby.

437. Af Bayer. Mat i 4 Træk. — 1. Dd3—g6, Dh6+g6(!); 2. Td2—d5, Se3+d5 (a) 3. Sb4—c6†, K—ligeg.; 4. Sb3 gjør Mat. 2. . . . (a) Ke5—e6; 3. Sb3—c5; 4. Sb4—c6 ‡. — Rigtig angivet af Th. Jensen („ganske vist ikke let; dog langt fra kjøn nok til en med 1ste Præmie belønnet Turneringsopgave"), Blehr, Chr. W., Norby.

438. Af G. B. Valle. Mat i 2 Træk. — 1. Dg3—b3 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af Th. Jensen („daarlig konstrueret"), Blehr, V. Nielsen, Chr. W.

439. Af Valle. Mat i 3 Træk. — 1. Da3—d6, c7+d6; 2. Sg6—h4, ligeg.; 3. Se3 gjør Mat. — Rigtig angivet af Th Jensen („ret smuk i 1ste Variant; den lider dog af mange Uregelmæssigheder og Dobbelttræk, f. Ex. 1. Tb5; 2. Kf1 eller 2. Sh4 eller 2. Dd2 etc."), Blehr („særdeles let; Varianterne synes mig ikke at være af nogen Interesse"), Chr. W., Norby.

440. Af Valle. Mat i 3 Træk. — 1. Lf6—e7, Kf5+e5; 2. Lg2+e4, ligeg.; 3. D gjør Mat. — Rigtig angivet af Blehr („bedre end forrige Opgave, men besidder dog ikke nogen fremragende Egenskab"), Chr. W., V. Nielsen.

441. Af Valle. Mat i 4 Træk. — 1. La7—b8, Sd7+b8!; 2. Sf5—e3, Ld2+e3 (a); 3. Df7—g6, Ke5+d5; 4. Dg6—e4 ‡. 1. . . (a) Ke5—d4 1. c5—c4; 3. Df7—f4† etc. — Rigtig angivet af Th. Jensen („en nysselig og fornøjelig lille Tingest"), Blehr („Sendingens bedste Problem; den tilsigtede Matstilling falder strax i Øjnene, saa vanskeligt er Problemet ikke"), Norby, Chr. W.

442. Af Grosdemange. Mat i 2 Træk. — 1. Sc4—a5 og 2. Mat. — Rigtig angivet af Th. Jensen, Blehr, Norby, Chr. W., V. Nielsen.

443. Af Grosdemange. Mat i 3 Træk. — 1. Sh3—g5, Kd4+c4 (A B) 2. Sg5—f3; 3. T. l. L. ‡. 1. . . . (A) h2—h1 D; 2. Sg5—e6† etc. 1. . . . (B) Kd4—e5; 2. Sg5—f3† etc. — Rigtig angivet af Th. Jensen („simpel, ensformig og kjedelig"), Blehr („er dette virkelig Løsningen? i saa Fald syncs jeg ikke Problemet er noget videre fremtrædende"), Chr. W., V. Nielsen.

444. Af Grosdemange. Mat i 4 Træk. — 1. Tf3—e3†, Kg5—f5!; 2. Db1—b8, Sf1+e3; 3. Sc7—e6†, Kf5—e5; 4. Se6+c5 ‡. — Rigtig angivet af Th. Jensen („andet Træk vanskeligt og smukt, første Træk ligger nær; det synes som om dette er klistret senere paa"), Blehr („ikke vanskeligt, men forresten et godt Problem"), Chr. W., Norby.

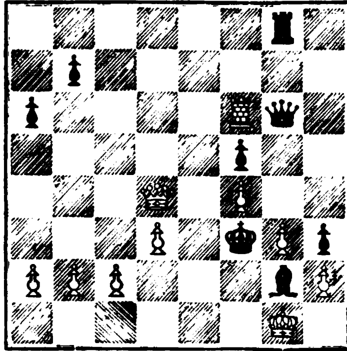
445. Af Grosdemange. Mat i 4 Træk. — 1. Sh5—g7, c2—c1 S†; 2. Kb3—b2, g2—g1 S; 3. La7—c5 (eller b6!), 4. T. L. l. S. gjør Mat. — Rigtig angivet af Th. Jensen („saa kvik den end er — ægte fransk! — har den dog Fejl: 3die Træk Lc5 eller Lb6"), Blehr („en yderlig let Opgave"), Norby, Chr. W.

Slutspil.

18.

(Af et Afvexlingsparti spillet i Kbhvn. d. 12/9 76.)

S. A. S. Sort.

M. Hvid.

Sort forcerede Vinding saaledes:

1. . . Dg6+g3; 2. Dd4—d5†; Kf3—e2; 3. Dd5—e5†, Lg2—e4†; 4. h2+g3, h3—h2†; 5. Kg1+h2, Tg8—h8† og Mat i 2 Træk. Hvid oversaa i 3die Træk, at Matten ligefuldt var til Stede, skjøndt den sorte Konge var kommen til e2, og havde spillet rigtigere i her at slaa Dronningen, men ogsaa da vinder Sort uden Vanskelighed. T. Ex.

3. h2+g3; Lg2+d5; 4. Kg1—h2!, Ke2—f3; 5. Tf5+f5, Ld5+a2; 6. Tf5—g5, Tg8+g5; 7. f4+g5, Kf3—e2; 8. Kh2+h3, Ke2—d2 osv.

Endelig fortjener at bemærkes, at Sort havde mindst havt Remis ved i 1ste Træk at slaa Taarnet: 1. Dg6+f6!.

Partier.

350. Evansgambit.

(Spillet pr. Korrespondance 1875—76.)

	A. Solberg. Hvid.	H. Ruben. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5+b4
5.	c2—c3	Lb4—a5
6.	d2—d4	e5+d4
7.	0—0	d4—d3
8.	Dd1—b3	Dd8—f6
9.	e4—e5	Df6—g6
10.	Tf1—e1	. . .

I Parti 238 spillede S. A. S. ligeledes mod H. Ruben her strax Lc1—a3. Det valgte Træk er imidlertid nok at foretrække, navnlig i et Korrespondanceparti, da Hvid derved holder Dækning paa Bc3.

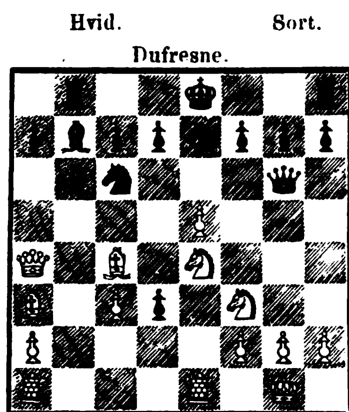
10.	. . .	Sg8—e7
11.	Lc1—a3	b7—b5
12.	Db3+b5	Ta8—b8
13.	Db5—a4	La5—b6
14.	Sb1—d2	Lc8—b7
15.	Sd2—e4	d3—d2

Hvid. Sort.

Sorts Stilling er umaadelig trykket og Afleveringen af denne anden Bonde er næsten en Nødvendighed for at vinde, om end kun en ringe Tempo og aabne Diagonalen for Lb7. At dette forholder sig saaledes og at den hele Spillemaade, der stammer fra Sorts 7de Træk, er forkastelig, fremgaar yderligere af et Parti mellem Anderssen og Dufresne, der indtil Sorts 15de Træk er overensstemmende med dette. Nævnte Parti, hvor Dufresne søgte at redde sig ud af Forlegenheden ved et ret sindrig anlagt Modangreb, der begyndte med Dg6—f5, blev af Anderssen fortsat i en Stil, der var saa glimrende, at næsten endog hans verdensberømte Løbergambit stilles i Skygge, og som i hvert Fald bør kjendes af enhver, der har aabent Øje for Skakspillets Poesi.

Hvid.		Sort.

Dufresne.

Anderssen.

Stilling efter Hvids 15 Træk.

15.	...	Dg6—f5
16.	Lc4+d3	Df5—h5
17.	Se4—f6†	g7+f6
18.	e5+f6	Th8—g8
19.	Ta1—d1!!	...

(Staunton har i en udførlig Analyse, som vi desværre ikke her har Plads til at gjengive, paavist, at hvadsomhelst Sort end spiller paa dette udmærkede Træk, maa han ufejlbarlig tabe.)

19.	...	Dh5+f3
20.	Te1+e7†	Sc6+e7
21.	Da4+d7†	Ke8+d7
22.	Ld3—f5†	Kd7—e8
23.	Lf5—d7†	K ∾
24.	La3—e7	‡

16.	Se4+d2	Sc6—d8
17.	Sd2—e4	...

Godt spillet; slaaes Springeren, kan Taarnet rolig slaa igjen paa Grund af Lc4+f7† osv.

17.	....	Lb7—c6
18.	Da4—c2	...

Hvid.		Sort.

Attake à la Anderssen: Se4—f6† g7+f6; 19. e5+f6 vilde nu strande paa 19... Sd8—e6! medens Hvid derimod vilde vinde paa Lc6+a4 eller Dg6+f6 og hvad Sort ellers vilde trække.

18.	...	Sd8—e6
19.	Lc4—d3	Dg6—h5
20.	Ta1—d1	Se7—g6

Hvert Træk maa have kostet Sort den pinligste Undersøgelse, da Dronningen uafbrudt staar i Fare for at blive afskaaret og taget til Fange.

21.	Se4—g3	Dh5—g4
22.	Ld3—e4!	Se6—c5
23.	Le4+c6	d7+c6
24.	Dc2—f5	...

Vi ville ikke dadle dette Træk, thi Fortsættelsen viser, at Hvid stadig beholder det overlegne Spil, men denne Afbytning giver dog Sort nogen Luft og gjør det muligt for ham at holde Partiet længere end sandsynligvis ellers vilde være Tilfældet. Stærkere og mere overensstemmende med den energiske Maade, hvorpaa Hvid før og efter dette Træk har ledet Partiet, forekommer os 24. La3+c5 Lb6+c5 samt dernæst e5—e6! at være. Følgende korte Antydninger ville vise vor Tankegang.

25.	e5—e6!	Dg4—c4(a)
26.	e6+f7†	Ke8+f7
27.	Dc2+g6†	K el. B slaar.

	Hvid.	Sort.
28.	Sf3—e5†	o. s. v.

(a)

25.	. . .	f7+e6(b)
26.	h2—h3	Dg4—c4
27.	Dc2—f5	Sg6—e7

28. Te1+e6 og Hvids Angreb bliver overvældende.

(b)

25.	. . .	0—0
26.	Te1—e4	Sg6—f4
27.	h2—h3	Dg4—g6!
28.	Sf3—e5	Dg6+e6 el. f6 (c)

29. Se5—d7 og Hvid vinder.

(c)

28.	. . .	Dg4+g5
29.	e6+f7†	Kg8—h8
30.	h3—h4	Dg5+h4

31. Dc2—d2 og Hvid vinder.

24.	. . .	Dg4+f5
25.	Sg3+f5	Sc5—e6

Rokerer Sort, gaar strax en Bonde tabt.

26.	Sf3—d4	Lb6+d4
27.	Sf5+d4	Se6+d4
28.	Td1+d4	. . .

Hvid gjør klogt ikke at slaa op med c-Bonden, skjøndt dette kunde synes naturligst. Den aabne d-Linie er mere værd end de forenede Bønder.

	Hvid.	Sort.
28.	. . .	Sg6—e7
29.	f2—f4	h7—h5
30.	e5—e6!	. . .

Atter er e-Bonden overordentlig truende for Sort.

30.	. . .	Se7—d5
31.	e6+f7†	Ke8+f7
32.	c3—c4	Sd5—c3

Sd5—f6 havde været noget forsigtigere, men vilde selvfølgelig ikke have kunnet redde Partiet.

33.	Td4—d7†	Kf7—g6
34.	Td7+c7	Th8—e8
35.	Tc7+c6†	Kg6—f5
36.	Tc6—c5†	Kf5—g6

Slaar Kongen f-Bonden, er 37. La3—c1 ødelæggende.

37.	Tc5—g5†	Kg6—h6
38.	Te1+e8	Tb8+e8
39.	g2—g3	Sc3+a2
40.	Tg5—a5	Te8—c8
41.	La3—b2	Sa2—b4
42.	Ta5+a7	Tc8+c4

Sort gaar i den net anlagte Fælde, der gjør en brat Afslutning paa det i enhver Henseende vel førte Parti.

43.	Ta7—a4!	Opgivet.

351. Italiensk Parti.

(Spillet pr. Korrespondance 1876.)

A. Arnell. Hvid.		Hafström. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	c2—c3	Sg8—f6
5.	d2—d4	e5+d4
6.	c3+d4	Lc5—b4†
7.	Lc1—d2	Lb4+d2
8.	Sb1+d2	d7—d5
9.	e4+d5	Sf6+d5
10.	0—0	0—0
11.	Dd1—b3	. . .

I et Parti mellem St. Amant og Morphy, der hertil var overensstemmende med dette, gjorde Førstnævnte her det svagere Træk h2—h3, hvorpaa Morphy med Sd5—f4 snart fik et rask Angreb.

11.	. . .	Sd5—f4
12.	Tf1—e1	Sc6—e7
13.	Te1—e4	Se7—g6
14.	Sf3—e5	. . .

Partiet, der i 10de Træk saa saa jevnt og fredeligt ud, er allerede nu alt andet end let og bibeholder helt igjennem en meget intrikat Karakter, der vil gjøre det lønnende for Læserne at gaa frem med smaa Skridt og underkaste hvert enkelt Træk en ikke altfor flygtig Prøvelse. Offerkombinationen

14. Lc4+f7† Tf8+f7
15. Sf3—e5 . . .

der seer indbydende ud, strander paa det ene Modtræk: 15. Dd8—f6.

Hvid.		Sort.
14.	. . .	Sg6+e5

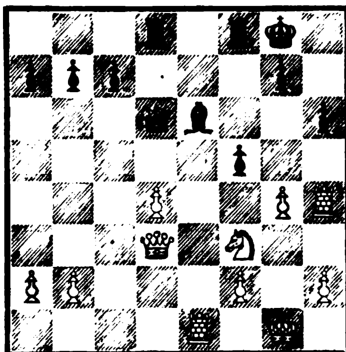
Dd8—g5 gaaer ikke paa Grund af 15. Lc4+f7† Kg8—h8
16. Se5+g6† h7+g6
17. Db3—g3 og Sorts Angreb er tilintetgjort.

15.	Te4+f4	Se5+c4
16.	Db3+c4	Lc8—e6

Her var der ogsaa Tale om Dd8—g5.

17.	Dc4—d3	Dd8—d6
18.	Tf4—h4	f7—f5
19.	Ta1—e1	Ta8—d8
20.	Sd2—f3	h7—h6
21.	g2—g4	. . .

Ved denne Brand, som Hvid nu kaster ud, bliver Partiet end interessantere og vanskeligere.

Stilling efter Hvids 21 Træk.

21.	. . .	Tf8—f6

Hvid.	Sort.

Sort kan slaa Bg4, men uden at opnaa nogen Fordel, idet der følger:

21. ... f5+g4
22. Th4+h6! Le6—f5
23. Th6+d6 Lf5+d3
24. Td6+d8 Tf8+d8
25. Sf3—g5 og Partiet synes at staa lige.

	Hvid.	Sort.
22.	g4—g5	Tf6—g6
23.	Th4—h5	Td8—f8

Her havde Sort det i sin Magt ved Dd8—f4 at tvinge det hvide Taarn tilbage til h4 og saaledes opnaa Remis; han spiller imidlertid paa Vinding.

	Hvid.	Sort.
24.	Kg1—f1	Le6—d5
25.	g5+h6	Dd6—f4
26.	h6—h7†	Kg8—h8
27.	Sf3—e5	Tg6—h6

Gjør Sort det fristende Træk Tg6—g2 følger 28. Dd3—g3! og Hvid vinder, og paa Ld5—g2† følger Kf1—g1 og vinder.

	Hvid.	Sort.
28.	Th5+h6	Df4+h6
29.	Te1—e3	Dh6—g5
30.	Kf1—e2	Kh8+h7
31.	Te3—g3	Dg5—h5†
32.	Ke2—f1!	Kh7—g8
33.	Se5—g6	Tf8—e8
34.	h2—h4	b7—b5
35.	Dd3—d2	...

Det havde sikkert været rigtigere at imødegaa det truende Løbertræk ved b2—b3; Dronningen staar slet ikke gunstigt paa d2. Sort synes nu at have nok saa godt Spil som Hvid.

	Hvid.	Sort.
35.	...	f5—f4!
36.	Sg6+f4	Dh5—h6

Et listigt Tilbagetog for at forlede Hvid til h4—h5, hvorpaa da følger Te8—f8 og Sort vinder.

	Hvid.	Sort.
37.	Tg3—g4	Ld5—e6
38.	Tg4—g6	Le6—c4†
39.	Kf1—g1	Dh6+h4
40.	b2—b3	Lc4—f7
41.	Sf4—g2	Dh4—e4
42.	Tg6—g3	c7—c6

Det synes naturligere atter at bringe Løberen paa den gode Plads d5; Partiet har nu aabenbart Remiskarakter.

	Hvid.	Sort.
43.	Tg3—e3	De4—d5
44.	Te3—e8†	Lf7+e8
45.	Dd2—e3	Le8—d7
46.	Sg2—f4	Dd5—f5
47.	De3—e5	Df5+e5
48.	d4+e5	Ld7—f5
49.	b3—b4	Lf5—b1
50.	a2—a3	Kg8—f7
51.	Sf4—e2	Kf7—e6
52.	f2—f4	g7—g5
53.	f4+g5	Ke6+e5
54.	Kg1—f2	Lb1—f5
55.	Kf2—e3	Ke5—d5
56.	g5—g6	Lf5+g6
57.	Se2—f4†	Kd5—c4
58.	Sf4+g6	c6—c5
59.	Sg6—e5†	Kc4—d5
60.	Se5—d3	c5+b4
61.	a3+b4	Kd5—c4
62.	Ke3—e4	Kc4—c3

Remis.

352. **Spansk Parti** [1]). (D. Sz.)

(Spillet i Leipzig d. 15/7 76.)
Noterne ere af Schwede.

Anderssen. Hvid.	**Paulsen.** Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	a7—a6
4. Lb5—a4	b7—b5

Denne Spillemaade gjælder for mindre god end Sg8—f6.

5. La4—b3	Lc8—b7
6. d2—d3	g7—g6
7. Sb1—c3	Lf8—g7
8. a2—a4	b5+a4
9. Sc3+a4	d7—d6
10. Sa4—c3	Sg8—e7
11. 0—0	0—0
12. Lc1—e3	Sc6—d4
13. Le3+d4	e5+d4
14. Sc3—e2	c7—c5
15. Sf3—d2	d6—d5
16. e4+d5	Se7+d5
17. Sd2—e4	Dd8—b6
18. Dd1—d2	f7—f5

En Fejl, der koster en Bonde; Kg8—h8 havde været bedre.

19. Se2—f4!	Tf8—d8
20. Se4+c5	Db6+c5
21. Ta1—a5	Dc5—a7

Der er ikke nogen god Plads at finde for Dronningen; det er klart, at det vilde koste en Kvalitet, hvis den trak sig tilbage paa b6 eller c7.

Hvid.	Sort.
22. Sf4+d5	Kg8—h8
23. f2—f4	Ta8—c8
24. Tf1—e1	Da7—b8

Det havde vel været bedre strax at slaa Sd5.

25. Te1—e7	Lb7+d5
26. Ta5+d5	Td8+d5
27. Lb3+d5	Db8—d6
28. Ld5—b7	Tc8—b8
29. Dd2—e1	Lg7—f8?

Paulsen oversaa rimeligvis Modstanderens Svar. Rigtig var h7—h6.

30. Te7—d7!	Dd6+f4
31. g2—g3	Df4—e3†
32. De1+e3	d4+e3

Det synes afgjort, at Hvid i alle Tilfælde maa vinde nu. Vel er i Slutspillet Løberne af ulige Farve, men Sorts Stilling er altfor uheldig.

33. Kg1—f1	g6—g5
34. d3—d4	f5—f4
35. Kf1—e2	a6—a5
36. g3+f4	g5+f4
37. c2—c4	a5—a4
38. c4—c5	Lf8—h6
39. c5—c6	f4—f3†
40. Ke2+f3	Tb8—f8†
41. Kf3—e2	Tf8—f2†
42. Ke2—e1	Lh6—f4

[1]) Dette og følgende Parti er af Matchen mellem Anderssen og Paulsen, som vi omtalte i forrige Hefte.

	Hvid	Sort.
43.	c6—c7	Lf3+c7
44.	Td7+c7	Tf2+b2
45.	Lb7—e4	Tb2+h2
46.	d4—d5	a4—a3
47.	Tc7—a7	a3—a2
48.	d5—d6	h7—h6
49.	d6—d7	Th2—d2
50.	Le4—c6	Kh8—g8
51.	Ta7+a2	Td2—d6
52.	Ta2—a8†	Sort opgiver.

---

353. **Fransk Parti.** (D. Sz.)

(Spillet i Leipzig d. 15/7 76.)
Noterne ere af Schwede.

	Anderssen. Hvid.	**Paulsen.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e6
2.	d2—d4	d7—d5
3.	Sb1—c3	Sg8—f6
4.	Lc1—g5	Lf8—e7
5.	Lg5+f6	Le7+f6
6.	Sg1—f3	0—0
7.	Lf1—e2?	. . .

I senere Spil udviklede Anderssen Løberen over d3, hvilket afgjort er bedre.

7.	. . .	b7—b6
8.	0—0	Lc8—b7
9.	e4+d5	e6+d5
10.	Sc3—b5	. . .

Det viser sig nu som en slem Mangel, at Springeren ikke har Tavlet e2.

10.	. . .	c7—c5
11.	c2—c3	Sb8—c6
12.	Sb5—a3	Dd8—d6
13.	Sa3—c2	g7—g6
14.	Dd1—d2	Ta8—e8
15.	Ta1—d1	c5—c4
16.	Sc2—e3	Lf6—g7

	Hvid.	Sort.
17.	Td1—e1	f7—f5
18.	Sf3—g5	h7—h6
19.	Sg5—h3	f5—f4
20.	Se3+c4	. . .

Hvid er tvunget til dette Offer, da Stillingen ellers bliver altfor slet.

19.	. . .	d5+c4
21.	Le2+c4†	Kg8—h7
22.	Te1+e8	Tf8+e8
23.	Sh3+f4	Sc6—e5
24.	Lc4—b3	Te8—e7
25.	Lb3—c2	. . .

f2—f3 var bedre.

25.	. . .	Te7—f7
26.	Sf4—h5	Lb7+g2!

Dette stærke Træk havde Anderssen overset, da han trak Lc2.

27.	Kg1+g2	Se5—f3
28.	Sh5—f4	Sf3+d2
29.	Lc2+g6†	. . .

Anderssen gjorde endnu skjemtvis dette Træk, for at se, om hans forsigtige Modstander ikke

Hvid.	Sort.

i lang Tid vilde spekulere paa, om der kunde stikke noget under — hvilket i Virkeligheden ogsaa skete.

29.	. . .	Kh7—h8

Hvid.	Sort.

Paulsen kommer endelig til den Overbevisning, at Tf7 ikke er i alvorlig Fare, og Anderssen giver Partiet op.

---

354. Kieseritzky Gambit. (N. Rivista d. Scacchi.)

(Spillet i Rom 1875.)

	Bellotti. Hvid.	Tonetti. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	h2—h4	g5—g4
5.	Sf3+e5	h7—h5

Som bekjendt er Sg8—f6 eller Lf8—g7 de stærkere Træk, naar der rokeres paa almindelig Maade. Om imidlertid dette gammel klassiske Forsvar har visse Fordele i Spil med den saakaldte „frie“ Rokade, skulle vi lade være usagt. Man finder det ofte anvendt i de moderne italienske Partier.

6.	Lf1—c4	Th8—h7!
7.	d2—d4	Dd8—f6
8.	Sb1—c3	c7—c6
9.	Dd1—e2	. . .

Det synes langt naturligere og er sikkert ogsaa stærkere at trække Sc3—e2; med den anden Springer til Hjælp (e5—d3) kan man da baade faa Has paa den sorte f-Bonde og holde Dækning paa d-Bonden.

9.	. . .	Lf8—h6
10.	Lc1—d2	d7—d6
11.	Se5—d3	f4—f3
12.	g2+f3	Lh6+d2†
13.	De2+d2	Df6+d4
14.	Lc4—b3	g4+f3
15.	Rokade	. . .

(K til b1; T til d1).

15.	. . .	Lc8—g4
16.	Dd2—g5	. . .

En højst uheldig Fortsættelse af den i 9de Træk begyndte uheldige Manøvrering med Dronningen; det ene Tempo gaar nu tabt efter det andet. Sorts Spil er meget kraftigt og solidt.

16.	. . .	Th7—g7
17.	Dg5—f4	Dd4—f6
18.	Df4—g3	Sb8—d7
19.	Sd3—f2	Sd7—e5
20.	Sf2—d3	Rokade

(K til a8; T til e8).

21.	Sd3+e5	Df6+e5
22.	Dg3—f2	. . .

Hvid burde hellere bytte af;

Hvid.	Sort.
med hvert Træk Dronningen gjør forværres Stillingen.	
22. . . .	Sg8—f6
23. Td1—d4	. . .
Dette Taarn gjør ikke større Lykke paa venstre Fløj end Dronningen paa højre.	
23. . . .	c6—c5
24. Td4—a4	Lg4—d7
25. Ta4—a5	Sf6+e4
26. Sc3+e4	De5+e4
27. Th1—d1	Tg7—g2
28. Df2—f1	De4—e2
29. Df1—h1	f3—f2

og Hvid opgiver Spillet.

---

355. Siciliansk Parti. (N. Rivista d. Scacchi.)

(Spillet i Livorno, Marts 1875.)

Marchettini. Hvid.	Orsini. Sort.
1. e2—e4	c7—c5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—c4	e7—e6
4. Rokade	. . .
(K til h1 og T til e1.)	
4. . . .	Lf8—e7
5. c2—c3	d7—d5
6. e4+d5	e6+d5
7. Lc4—b5	Lc8—d7
8. d2—d4	c5+d4
9. Lb5+c6	Ld7+c6
10. Dd1+d4?	Sg8—f6
11. Lc1—h6?	Rokade!
(Konge til g8 og Taarn til e8.)	
12. Lh6—g5	Sf6—e4
13. Lg5+e7	Te8+e7
14. Sb1—d2	Dd8—c7
15. Sd2+e4	. . .
Dette paaskynder Tabet af Partiet.	
15. . . .	d5+e4
16. Sf3—g5	Dc7—f4
17. Sg5—h3	Df4—g4
18. f2—f3	Dg4—g6
19. Sh3—f4	Dg6—f5
20. Dd4—e3	Ta8—e8
21. Sf4—h3	e4+f3
22. De3—f2	Df5+h3
Et smukt og velberegnet Offer.	
23. g2+h3	Sort forkynder Mat i 4 Træk.

---

356. Italiensk Parti.

(Spillet pr. Korrespondance fra November 1875 til Juni 1876 imellem Skakklubben Philidor i Leenwarden og v. d. Linde i Winschoten. Noterne ere af Præsidenten for sidstnævnte Skakklub, Dr. Haakma Tresling.)

	Leenwarden. Hvid.	Winschoten. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	c2—c3	Sg8—f6
5.	d2—d4	. . .

Dette Træk er i et Korrespondanceparti ikke saa solidt som d2—d3; det af d2—d4 følgende Angreb er kun forbigaaende og skaffer enten Hvid, som i dette Spil, en isoleret Bonde, eller, efter 5. d2—d4, e5+d4; 6. e4—e5, Sf6—e4 osv. en daarlig Stilling. (Den isolerede Bonde kan neppe ubetinget siges at være en Mangel ved Hvids Spil; sammenlign ogsaa Parti 351. — Red.)

	Hvid.	Sort.
5.	. . .	e5+d4
6.	c3+d4	Lc5—b4†
7.	Lc1—d2	Lb4+d2
8.	Sb1+d2	d7—d5
9.	e4+d5	Sf6+d5
10.	Dd1—b3	Sc6—e7
11.	0—0	0—0
12.	Tf1—e1	c7—c6

Indtil 12 Træk i Overensstemmelse med Theorien. M. H. t. c7—c6 vare Meningerne meget forskjellige, idet Minoriteten foretrak Sd5—b6 og først efter en Mængde praktiske Analyser lod sig overbevise om Styrken af c7—c6. (I Parti 351 skete her Sd5—f4. — Red.)

	Hvid.	Sort.
13.	Sf3—e5	f7—f6
14.	Se5—d3	Kg8—h8
15.	Sd3—c5	Dd8—d6 !

Dette Træk forhindrer 16. Sc5+b7, da der følger Dd6—f4! og Hvid taber, hvad enten han trækker 17. Ta1—d1 eller 17. Sd2—e4, paa Ta8—b8.

	Hvid.	Sort.
16.	Sd2—f3	. . .

Et svagt Træk, der lader Sort tjene et Tempo; Sc5—e4 skulde strax have været trukket.

	Hvid.	Sort.
16.	. . .	b7—b6
17.	Sc5—e4	Dd6—d8
18.	Ta1—d1	. . .

Dette Taarn burde heller være gaaet til c1 for at true det svage Punkt c6.

	Hvid.	Sort.
18.	. . .	a7—a5
19.	Se4—c3	a5—a4 !
20.	Db3—a3	. . .

Det var vigtigt for Sort at tvinge Dronningen ud af Forbindelse med Løberen.

	Hvid.	Sort.
20.	. . .	Lc8—g4
21.	Sc3+d5	Sc7+d5
22.	h2—h3	Lg4—h5
23.	Te1—e6	. . .

Hvid.	Sort.

Overilet, som det vil fremgaa af Sorts Modtræk.

23. . . . Sd5—f4!

Denne Prisgiven af Bc6 blev grundig analyseret. I Tilfælde af, at Hvid slaar, gaar Sort med Dronningen over e8 til g6, truer med Mat og vinder Kvalitet eller den overlegne Stilling. F. Ex.

24. Te6+c6 Dd8—e8
25. Tc6+b6 De8—g6
26. Lc4—f1(a) Sf4+h3†
27. Kg1—h2 Sh3+f2

og Sort, der har vundet sine Bønder tilbage, indtager en sejrrig Stilling.

(a)

26. g2—g3 Sf4+h3†
27. Kg1—h2 Dg6—c2
28. Td1—d2 Dc2—c1
29. Kh2+h3 Lh5+f3
30. Da3+f3 Dc1+d2

og Hvid har tabt Kvaliteten, da Bb2, f2 eller d4 ogsaa maa falde.

24. Te6—e4 g7—g5
25. Td1—e1? . . .

Dette Fejltræk bliver afgjørende, da Hvid nu ikke kan undgaa at miste Kvaliteten.

25. . . . b6—b5
26. Lc4—f1 Lh5—g6
27. Te4+f4 . . .

Hvid har ikke noget bedre Træk end dette; vilde han forsøge paa Te4—e7 eller e3, følger Sf4—d5, og Hvid, der trues med b5—b4, maa retirere med Dronningen og lade Taarnet i Stikken.

27. . . . g5+f4
28. Te1—e6 Dd8—d5
29. Te6—d6 b5—b4!
30. Da3+b4 Dd5+a2
31. Td6+c6 Lg6—e4
32. Tc6—c3 Ta8—b8
33. Db4—e7 Le4+f3

Paa Da2+b2 vilde følge Tc3—c7 med Udsigt til Vinding for Hvid.

34. Tc3+f3 Da2+b2
35. Tf3+f4 Db2—b7

Db2—b4 er kun tilsyneladende bedre; efter 36. De7—a7, Tb8—a8; 37. Da7—d7, Tf8—d8; 38. Dd7—f5 vil den sorte Dronning dog blive tvunget til Tilbagetog.

36. De7—a3 . . .

De7—e6 havde vel nok kunnet forlænge Modstanden noget.

36. . . . Db7—b4
37. Da3—a2 a4—a3
38. Tf4—f3 Tb8—a8
39. d4—d5 . . .

Bedre var 39. Tf3—e3; Db4—b2; 40. Te3—e2, Db2+a2; 41. Te2+a2. og Sort maa bruge endnu en halv Snes Træk for at tvinge Ba3 frem.

39. . . . Db4—b2
40. Lf1—c4 Tf8—c8

og Hvid opgiver nu det redningsløse Parti.

Blandede Meddelelser.

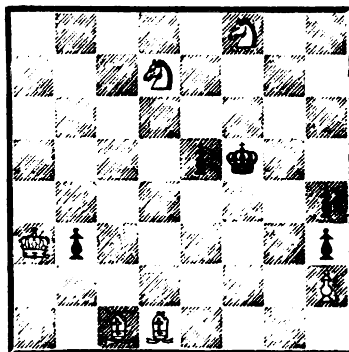
— Vi har i Kommission at overbringe vore nordiske, og særlig de kjøbenhavnske Skakvenner en hjertelig Hilsen fra v. d. Linde. I sin nye Stilling som kongelig Bibliothekar i Wiesbaden har den store Skakhistoriker endnu kun havt ringe Lejlighed til at beskjæftige sig med Skakspillet, men regner paa i Vinterens Løb at faa bedre Tid og har da lovet at have „Nordiske" i Erindring. Som foreløbigt Bidrag fra ham har det været os kjært at modtage foranstaaende, vel spillede Korrespondanceparti fra Holland.

— Skakturneringen i Philadelphia i Anledning af Hundredeaarsfesten kom da i Stand, men rigtignok paa en Maade, der kun daarligt svarede til de store Brød, man slog op i Begyndelsen. International er den saaledes ikke bleven, eftersom den ene Svale, Bird, ikke er tilstrækkelig til at gjøre Sommer, og stor er den endnu mindre, thi foruden Bird findes der kun følgende Amerikanere: Barbour, Davidson, Martinez, Elson fra Philadelphia, Max Judd fra St. Louis, Mason fra New-York og Ware fra Boston. Turneringen kan saaledes ikke engang give et nogenlunde fyldigt Billede blot af Skakspillet i Amerika, eftersom der savnes Mænd som Mackenzie, Hosmer, Delmar, Reichhelm o. fl. Havde nu endda de 8 Herrer, der optræde som Akteurs i det Skakdrama, der skulde have forherliget Saisonen, kunnet glæde os Tilskuere med smukke Præstationer! Men at dømme efter nogle Partier i Hartford Times er Begyndelsen alt andet end lovende — de ere af den Beskaffenhed, at de vilde give Spillerne paa et Kaffehus et slet Rygte. Hvad synes man f. Ex. om følgende „mesterlige" Spil mellem Elson (Hvid) og Ware (Sort): 1. e2—e4, d7—d5; 2. e4+d5, Dd8+d5; 3. Sb1—c3, Dd5—d8; 4. Lf1—c4, c7—c6; 5. Sg1—f3, Lc8—g4(!); 6. Lc4+f7†, Ke8—d7(!!); 7. Sf3—e5† osv. osv. Forhaabentlig bliver det dog ikke ved at gaa saa galt, og de Guldkorn, der maatte falde af, skulle vi give Agt paa, og ved Lejlighed servere.

— La Stratégie er utrættelig i at foranstalte smaa Problemturneringer. Det har nu udskrevet en for Selvmatter paa følgende Betingelser, som forekomme os anerkjendelsesværdige:

1) Enhver Deltager har at indsende fra 1—4 Selvmatter.
2) Intet Problem maa kræve mere end 6 Træk.
3) Til Løsningen af et Problem skal der udfordres mindst et Træk, hvor Sort ikke gives Skak, og hvor flere Forsvarstræk staar til hans Raadighed.
4) Der udsættes 2 Præmier — skjænkede af Lequesne — den første bestaaende af et smukt Skakbræt af Palisandertræ med tilhørende smukke Brikker; den anden et Exemplar af Alexanders 2000 Opgaver.
5) De to udsatte Præmier tilkjendes de 2 bedste Opgaver. Hvis altsaa f. Ex. en Sending paa 2 Opgaver har den ene ukorrekt, bliver Sendingen derfor ikke kasseret, men den rigtige Opgave deltager i Konkurrencen.
6) Alle Sendinger — paa sædvanlig Maade couverterede — tilstilles Jean Preti, Rue St. Sauveur 72, Paris, inden 1ste Februar 1877.

— Zukertort har for kort Tid siden foretaget en Skak-Rundrejse i Holland med glimrende Udfald. I Rotterdam spillede han saaledes en Dag 12 Partier samtidig „iblinde“, hvoraf han vandt 11, tabte kun det ene; den næste Dag spillede han samtidig med 27 Spillere, besejrede de 23, gjorde Remis mod 2 og tabte kun til 2. I Haag vandt han af 11 Spil „iblinde“ 8, tabte 2 og gjorde 1 remis; dernæst spillede han 24 Partier samtidig, uden at tabe et eneste. Dupré i Rotterdam hædrede ham med nedenstaaende Opgave:

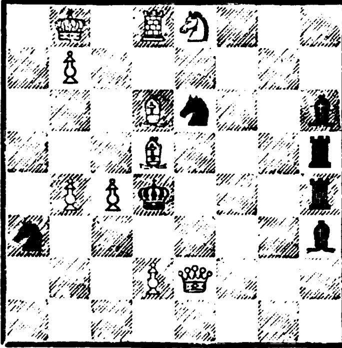
ledsaget med følgende Tilegnelse: „Al chiarissimo Professore il Sigr. J. H. Zukertort. come a suo Maestro di Scacchi in segno di Stima e di grato animo.“

— Vi have i disse Dage havt Fornøjelsen af at modtage et ret interessant Forslag fra W. T. Pierce, en af de bekjendte Udgivere af „English Chess Problems“, betræffende et nyt Princip for Skak-Haandbøger. Han ønsker nemlig Theorien udelukkende fremstillet ved Partier, rigeligt forsynede med Noter, hvilket ganske vist vilde have til Følge, at den blev mere tilgængelig og populær. Hver Spilaabning, bestaaende altsaa af en Samling af de bedste Partier af afdøde og levende Mestre, skulde udgjøre en selvstændig Del; Bogen skulde være i Kvart, saaledes at der paa den ene Side fandtes Partiet, paa den modstaaende Noter og Analyser; for hver 5 eller 6 Træk skulde der illustreres med Diagrammer, saaledes at Bræt og Brikker vare unødvendige osv. Ikke det mindst mærkelige ved dette Forslag, som vi frygte for er uigjennemførligt, blandt Andet paa Grund af de uhyre Dimensioner et saadant Værk vilde antage, hvis det skulde være nogenlunde udtømmende, er at Pierce ønsker den algebraiske Notation benyttet — en uhørt Indrømmelse fra England af, at den beskrivende Notation er forældet og upraktisk. Vi skulde ret ønske, at denne fremspirende Stemning kraftigt maatte udvikle sig og kuldkaste de gamle Fordomme, saa at man har Haab om med Tiden at kunne studere de fortrinlige engelske Partier og Skakværker uden den lønlige Gru for hvert Øjeblik at maatte undersøge, hvad det er for „Kings Rooks or Knights“ der bevæger sig til et eller andet „square of the Queens Bishop.“

Efterskrift. Lige før Bladet var færdigt fra Trykkeriet modtoge vi Meddelelse om, at Turneringen i Philadelphia var tilende og havde givet følgende Resultat: I. Mason (12½ vundne Partier; II. Max Judd (9½); III. Bird (8½); IV. Davidsen (8); V. Elson (8); VI. Roberts (5½); VII. Ware (4); VIII. Barbour (2). Roberts var indtraadt i Stedet for Martinez. De 6 Førstnævnte tilkjendtes Præmier.

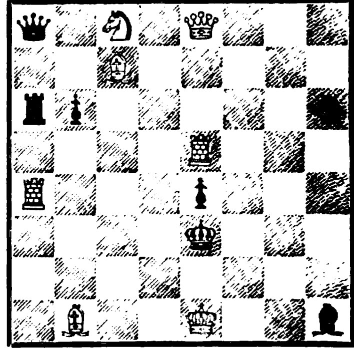
Opgaver.

470.
Th. Jensen, Ranum.
(Fra Strategié Problemturnering.)

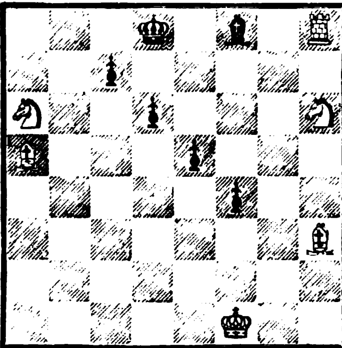
Mat i 2 Træk.

471.
C. F. Wennberg, Barnarp.
(Fra Strategié Problemturnering.)

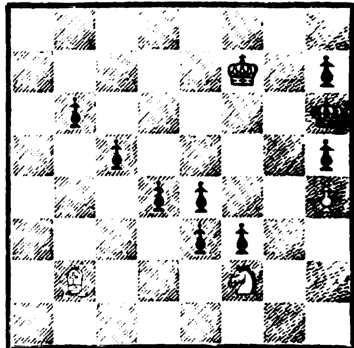
Mat i 3 Træk.

472.
Porst, Lyngby.
(For Begyndere.)

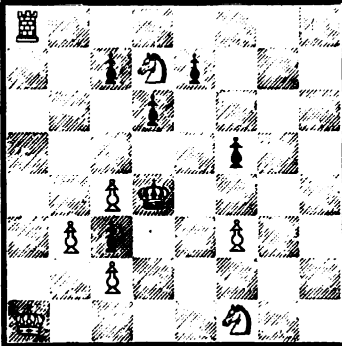
Mat i 3 Træk.

473.
Z. Huggins, New Mexico.
(S. A. S. tilegnet.)

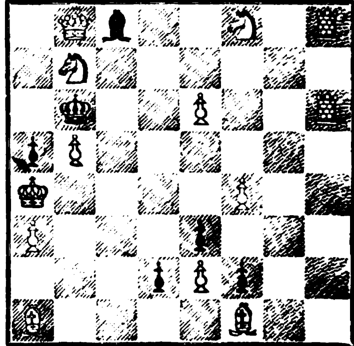
Mat i 4 Træk.

474.
Fr. G., Ackkärn.

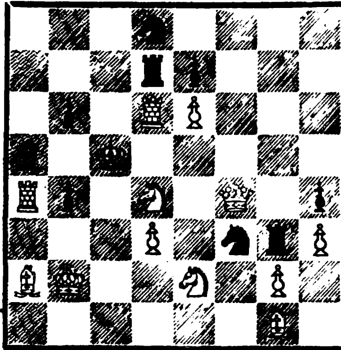
Mat i 4 Træk.

475.*
O. Malmqvist.

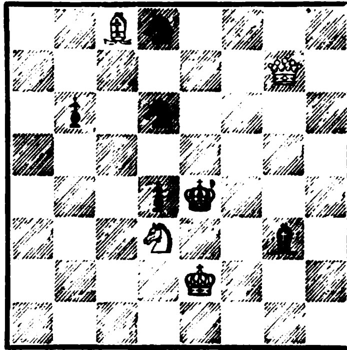
Selvmat i 3 Træk.

476.
M. Lamouroux.
(Fra Strategie Problemturnering.)

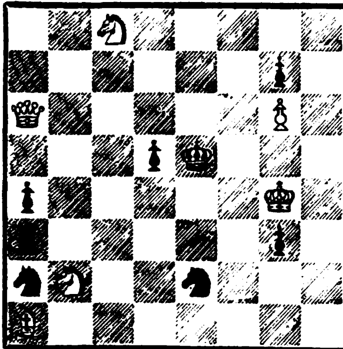
Mat i 2 Træk.

477.
L. Karner.
(Fra Strategié Problemturnering.)

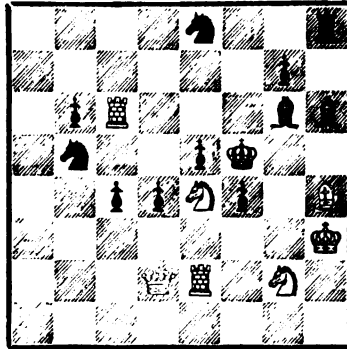
Mat i 3 Træk.

478.
Kohtz & Kockelkorn.
(101 ausgew. Schachaufg.)

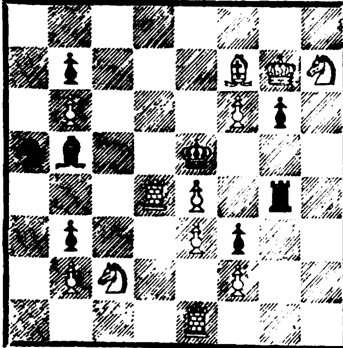
Mat i 4 Træk.

479.
F. Healey.
(Westm. Papers.)

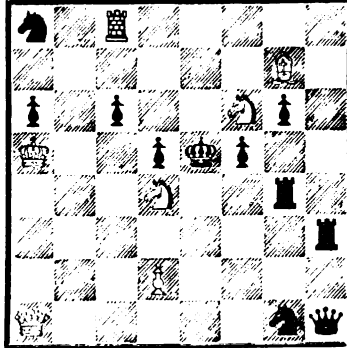
Mat i 4 Træk.

480.
C. A. Pearson.
(City of Lond. Chess Mag.)

Mat i 4 Træk.

481.
K. Bayer.
(Østerr. Schachz.)

Mat i 5 Træk.

Brevvexling.

M. Verninge. Opgave, kritiske Bemærkninger og begge deres Breve med Tak modtagne. Anmodningen i det sidste skal blive taget til Følge.

W. B. Veile. Det omhandlede forelagt Skakforeningen. Nærmere pr Brev.

A. v. d. L. Wiesbaden. Hjertelig Tak!

P. B. Lyngby ($^{10}/_{9}$). Brev med tvende Opgaver med Tak modtaget.

S. K. Brønderslev. Det lader desværre til, at De har Ret i, at Deres No. 447 har Biløsning. Vi skulle nu undersøge, om den foreslaaede Kur hjælper.

Fr. G. Ackkärn ($^{5}/_{9}$). Det var os meget kjært at høre fra Dem og se Deres nye Problemer. No. 3 har Biløsning med 1. Sc3, de; 2. L+d5 osv. M. H. t. Diagrammet forekommer det os, at rødt og blaat Blyant er det mest praktiske.

L. H. Kjøbenhavn. Løsninger med Tak modtagne. De hrr neppe Ret med Biløsningen af 446. Hvad siger De til 1. Sh1—f2!

H. v. H. Kjøge. Det overraskede os at se Dem paa den Kant. Vi troede Dem „hinsidan“. Tak!

S. A. H. Hernøsand. Tak for Deres kjærkomne og interessante Bemærkninger, der paa behørigt Sted skulde blive tagne til Følge. Vi glæde os til næste Gang at høre Nyt fra Upsala.

R. & H. Hannibal. U. S. The June, Juli and August numbers of your excellent journal with thank duly received.

W. T. P. London. Your interessting proposal for a new Handbook thankfully received.

S. G. Wien. Det var os en Glæde atter at se „Beobachter“.

☛ Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: S. A. Sørensen, St. Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel.)

Paul Morphy.

(Biografisk Skitse af **S. A. S.**)

V. og sidste Artikel.

— —

I Begyndelsen af 1859, umiddelbart efter at Matchen med Mongredien var tilende, er Morphy færdig til Afrejse, man længes efter ham hjemme og han længes selv hjem, skjøndt Paris var bleven ham meget kjær. Og alt er ogsaa nu besejret, hvad der var at besejre, ingen kan med Skygge af Grund tro sig jevnbyrdig — han ragede op over Alle. Og han stod paa Toppunktet af sin glimrende Løbebane. Vel skulde han endnu sprede megen Glands om sit Navn, modtage stormende Hyldest af beundrende Landsmænd, føje mange nye Sejre til de tidligere, ingensinde udsættes for Nederlag, men hans største Bedrift var dog fuldført, da han slog Anderssen, og da hans Marmorbyste blev paasat Laurbærkronen ved den store Banket, som Skakverdenen i Paris gav for ham Dagen forinden Afrejsen, var det i Virkeligheden hans — Apotheose. Over London og Liverpool tog han til Amerika. Haardt nok holdt det at komme bort fra London, hvor den ene Festlighed i de forskjellige Skakklubber afløste den anden, og hvor Magnaterne, næsten Alle som En, anerkjendte hans Vælde med den udsøgte Høflighed kun at fremstille sig som Modstandere, naar han spillede uden Bræt og Brikker, flere Partier paa engang, eller i Raadslagningspartier, men endelig lykkedes det, og i April naaede han Hjemmet.

Lad os imidlertid, forinden vi følge ham derover, faa et samlet Billede af den grusomme Behandling, Europa var bleven til Del af denne „Attila“.

Morphy i Europa 1858/59.		vinder	taber	gjør remis	mod
Match	med lige Brikker	9	3	2	Løwenthal
		5	2	1	Harrwitz
		7	2	2	Anderssen
		7	0	1	Mongredien
	med Bonde og Træk forud	5	0	2	Owen
	med Springer forud	9	2	0	Worral
Med lige Brikker	i England	19	7	0	Barnes
		10	1	0	Bird
		5	1	3	Boden
		6	0	0	Løwe
		5	1	0	Owen
		3	0	0	Medley
		1	1	0	Løwenthal
		2	0	0	Hampton
		2	0	0	Kipping
	i Frankrig	12	0	0	Journoud
		7	1	1	Rivière
		7	0	0	Budzinsky
		5	1	0	Anderssen
		5	0	2	Laroche
		2	0	0	Baucher
		0	1	0	Harrwitz
Med Bonde og Træk forud		12	2	1	Budzinsky
		3	0	3	Laroche
		2	0	2	Devinck
		1	0	0	Guibert
		0	1	0	Medley
Med Bonde og 2 Træk forud		5	2	0	Lecrivain
		4	0	0	Delaunoy
		3	0	1	Lequesne
		2	0	0	Maude
Samtidig uden Bræt og Brikker i Birmigham: vinder mod Lord Lyttelton, Salmon, Freemann, Rhodes, Wills og Carr; taber til Kipping, gjør Remis mod Avery.....		6	1	1	
Ligeledes i Paris: vinder mod Baucher, Bierwirth, Bornemann, Potier, Preti og Seguin, og gjør Remis mod Guibert og Lequesne.......		6	0	2	
	At overføre	177	29	24	

	vinder	taber	remis.
Overført	177	29	24
Ligeledes i Versailles: vinder mod samtlige Medlemmer af Klubben, der raadslaa	1	0	0
Ligeledes i London Klubben: vinder mod Maude og Jones og gjør remis mod Walker, Slous, Montgredien, Medley, Greenavay og Janssens	2	0	6
Ligeledes i St. George Klubben: vinder mod Lord Cremorne, Capitain Kennedy, Cattley, Worrall, Cunningham og Thrupp, og gjør remis mod Lord Hay og Barnes	6	0	2
Samtidig i London: vinder mod Bird og Rivière, taber til Barnes og gjør remis mod Løwenthal og Boden	2	1	2
Endelig 20 Konsultationspartier med følgende Resultat	14	1	5
Summa	202	31	38

Et i Sandhed smukt Resultat, navnlig da en Mængde Partier med Springer og Taarn forud, og hvoraf Morphy næsten ingen tabte, ikke ere medregnede!

Modtagelsen i Hjemmet var selvfølgelig storartet. Morphys hele Rejse til Europa var, som vi vide, fra første Færd af betragtet som en Sag, der angik Nationen, der satte en Ære i ogsaa paa dette Gebet af aandelig Magt at vise den gamle Verden sin Jevnbyrdighed, ja Overlegenhed. Fjed for Fjed havde man fulgt den unge Helt paa hans Vandring, først i ængstelig Spænding, senere i den sikre Forvisning om hans Overlegenhed, der fik et Udtryk som: „at selv om Philidor og Labourdonnais raadslog sammen, vilde de dog ikke holde Stand mod Morphy“, og man følte sig ham i høj Grad takskyldig. Allerede i November 1858 var en Komite sammentraadt i New-York — „National Testimonial Committee“ — med det Hverv at samle Bidrag til en værdifuld Gave, der, som det hedder i Indbydelsen, „kunde blive et varigt Minde for Morphy om hans Landsmænds høje Anerkjendelse saavel af hans overordentlige Bedrifter, der havde brudt Europas gamle Herredømme, som af hans ædle Karakter.“ Bidragene indkom rigeligt, og der blev herfor anskaffet og tilstillet Morphy

ved Hjemkomsten et af Guld og Sølv prægtigt forarbejdet Skakspil[1]) med tilhørende rigt udskaaret og forsiret Skakbræt, samt slaaet en Guldmedaille til ham og Broncemedailler til de Bidragydende. Rundt omkring i alle de store Byer foranstaltedes der offentlige Festligheder til Ære for ham, og i Løbet af Aaret 1859 træffe vi derfor Morphy snart i New-York, snart i New-Orleans, i Philadelphia og i Boston, som i Cincinnati og Havanna. At disse Besøg ikke kunde gaa af uden at der blev spillet Skak, er en Selvfølge, men det var stedse, naar undtages enkelte Spil iblinde, med Forgave af en Springer, og det skjøndt Modstanderne vare Mænd som Thompson, Mead, Montgommery, Lichtenhein, Perrin o. Fl.,[2]) ɔ: Amerikas stærkeste Spillere! Navnlig med Thompson, spillede han paa den Maade en Mængde Partier og slog ham, som alle de Andre, trods Styrkeforskjellen, over alle Grændser.[3])

Kort efter sin Hjemkomst blev Morphy Medredaktør af Chess Monthly, der siden 1857 ledede ganske fortrinligt af den begavede og kundskabsrige Fiske og som i den korte Tid, det bestod, hørte til det Bedste, den periodiske Skakliteratur har at opvise. Morphys direkte Medvirkning var dog ikke saa stor, som man efter hans skarpe Blik og store theoretiske Viden kunde

---

[1]) „Paul Morphy Chess Men“ — the tousand dollar set — som den praktiske Amerikaner med Stolthed tilføjer, er upaatvivlelig ikke alene det kostbareste, men ogsaa det smukkeste Skakspil i Verden. Med Undtagelse af Taarnene, der paa begge Sider fremstilles ved Elefanter med det østerlandske Krigskastel paa Ryggen, og Springerne, kraftige Heste der stejle, repræsentere Figurerne paa den ene Side den romerske Krigsmagt: Kongen som Imperator, Dronningen som Kejserinde, Løberen, Centurion i fuld Harnisk med løftet Værge, Bønderne Soldater med det buklede Skjold og kort, tveægget Sværd; de tilsvarende paa den anden Side fremstille vestgothiske Krigere, og Kongen, i fuld Rustning, støttet paa det store trekantede Skjold, er navnlig her prægtig, Dronningen er en Slags Skjoldmø, Løbere og Bønder, Høvdinge og Stridsmænd, tildels klædte i Dyreskind, de første støttede til de store Slagsværd til begge Hænder, de sidste med Stridskøller, der hæves til Slag.

[2]) Se Nord. Skaktid. 1874. S. 129

[3]) Vi have i det Efterfølgende gjort et skjønsomt og temmelig stort Udvalg af disse Forgavepartier, der sandsynligvis ikke alene i Henseende til Elegance, men ogsaa til den størst mulige Korrekthed, ere de bedste, der have været trykte, og i hvert Fald kun har Partierne af Mac Donnel, den kun af Morphy naaede Forgavespiller, til Jævnlige.

vente — en Jaenischs og v. d. Lasas analytiske Begavelse havde han næppe. Ogsaa i den Henseende er der en mærkelig Overensstemmelse mellem ham og hans 2 store Forgængere Labourdonnais og Mac-Donnel, hvis karakteristiske Egenskaber og sjeldne Evner i det Hele taget vare forenede og fuldstændiggjorte i hans Person; uden bogstavelig næsten at skrive et Ord har deres Indflydelse paa Theorien været umaadelig, for deres geniale Klarsyn bortvejredes al tom og overflødig Ballast, saa kun de kurante Varer bleve tilbage, ny Vind fyldte Sejlene, den rette Kurs blev klart og bestemt afstukket. I Efteraaret 1860 traadte imidlertid baade Fiske og Morphy fra Redaktionen, og i Begyndelsen af det næste Aar gik Bladet ind. Det var næsten en symbolsk Begivenhed: Bladet var vakt til Live med Morphys første offentlige Fremtræden i 1857, det levede af hans Bedrifter, det maatte ogsaa dø med ham. Og desværre var Morphy næsten død for Skaksamfundet, i 2 samfulde Aar hører man intet til ham og ser ham først igjen i Paris 1863. Hvad var der da indtruffet? Ja, bestemt vide vi det ikke, men der er en Gisning, som Rygtet vil vide kommer Sandheden temmelig nær. Borgerkrigen var udbrudt, Sydstaterne rejse sig til en gigantisk Kamp mod Nordstaterne, vor Helt tager sine Frænders og Venners Parti. deler med dem de Overvundnes Lod, Fattigdom og Landflygtighed. At det første blev en Følge af Krigen for Morphy og hans tidligere saa velhavende Familie, er i hvert Fald utvivlsomt og fremgaaer tilstrækkelig tydeligt af den Omstændighed, at Morphy allerede i Begyndelsen af 1864 blev nødt til at forlade Paris, fordi hans Ressourcer ikke slog til, om der end officielt blev angivet en anden Grund. Skak spillede han kun yderst sjeldent, naar undtages enkelte Partier med de Rivière og en gammel Amerikaner ved Navn Bryan, og stedse afslog han at spille om nogensomhelst Indsats, det var som han med Villie forstærkede den Aversion, han selv i sine Velmagtsdage havde havt for at spille om Penge, for at han ikke nu, da han kunde have havt det nødigt, skulde give efter for Fristelsen og blive Spiller af Profession — en Tanke, der var ham i høj Grad modbydelig. Forøvrigt arbejdede han og Rivière nogen Tid sammen paa et Værk om Skaktheorien, og de havde lige faaet alt til Kongespringerspillet henhørende analyseret, da Morphy

maatte vende hjem. Af disse Arbejder har kun Philidors Springerspil været publiceret.

Efter Hjemkomsten begyndte det Tungsind, der vel var fremkaldt ved Krigens Ulykker og den Skjæbne, der havde ramt hans Familie, og som kun var holdt nede ved Livet i den muntre Verdensstad, at tage Overhaand hos ham; han levede yderst stille og tilbagetrukken, ivrig beskjæftiget med Studier og kun søgende Adspredelse ved engang imellem at besøge Operaen. Skakspillet lagde han efterhaanden rent paa Hylden, noget der var bleven en Nødvendighed, da hverken hans Tid eller hans Sindsstemning var forenelig med en uophørlig Audiens til alle de Nyfigne og Rejsende, der skulde se den verdensberømte Mester, spille et Parti med ham, høre hans Mening om denne eller hin Aabning, spørge hvormange Træk der behøvedes for at gjøre Mat i denne eller hin Stilling o. s. v. Kun med sin fortrolige Ven og Kammerat fra Barndommen, C. A. Maurian, nuværende Formand for Skakklubben i New-Orleans, den eneste med hvem han omgikkes udenfor sin Familiekreds, spillede han af og til et Parti med Springer forud. Men da Maurian tyktes at mærke, at Morphy kun spillede for at glæde ham, ikke sig selv, ophørte ogsaa disse Partier, hvoraf det sidste blev spillet i December 1866.

Vi kunde nu slutte, thi i de forløbne 10 Aar har Morphy ingensinde spillet Skak, kommer maaske heller ikke mere til det, og vor biografiske Skitse er en Skakskitse. Men et Par Linier, ere de end af bedrøveligt Indhold, maa det dog være os tilladt at tilføje; en saa overordentlig Personlighed fortjener nok at følges til det Sidste. — I 1867 lykkedes det atter Morphy at komme til Paris, en By som han mere og mere var kommen til elske, og som syntes at have en gavnlig Indflydelse paa hans Sindstilstand, og han tilbragte næsten et Aar der, men maatte saa vende tilbage til New-Orleans, hvor han i kort Tid havde Ansættelse i en Bankforretning og derpaa søgte at gjøre sine gode juridiske Kundskaber gjældende ved i Forbindelse med en anset Jurist at nedsætte sig som Sagfører. Uheldigvis skulde denne Virksomhed ikke vare længe, thi snart begyndte de sørgelige Tegn paa en begyndende Sindsforvirring at vise sig,

og vor stakkels Morphy maatte tage hjem til sin Moder, hos hvem han endnu lever. Et Forsøg der blev gjort paa at faa ham anbragt paa en Sindssygeanstalt, strandede paa Morphys energiske Protest, idet han med saa klare og slaaende Grunde beviste det Unødvendige og Urimelige i en saadan Forholdsregel, at Moderen paa det Bestemteste forbød, at der nogensinde mere maatte tænkes herpaa. Han lider af den fixe Ide at tro sig udsat for Forfølgelser af visse Personer i Amerika, men hans Ven Maurian synes at Symptomerne vise sig sjeldnere og nærer godt Haab om hans Helbredelse. Forøvrigt er han, siger Maurian, komplet uforandret, hans Levevis er den samme, hans Klædedragt lige elegant, hans Konversation lige aandrig og underholdende.

Med Ønsket om, at dette Vennens Haab snarlig maa gaa i Opfyldelse, være da sluttelig denne lille Skitse, som et ringe Vidnesbyrd om den overordentlige Beundring, vi nære for det største Geni, Skakspillet endnu har fostret, som et ringe Tegn paa den vækkende Indflydelse, hans glimrende Bane har havt ogsaa her i Norden, venligst overgivet til de nordiske Skakvenner.

Kjøbenhavn i October 1876.

Partier.

357. (XXXVI.) Udligningsparti.

(Spillet i New-York d. 21/7 59.)

	P. Morphy. Hvid+Sbl.	Lichtenhein. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5+b4
5.	c2—c3	Lb4—c5
6.	0—0	Lc5—b6
7.	d2—d4	d7—d6

Sort véd selvfølgelig meget vel, at det theoretisk rigtige Træk er e5+d4 og dernæst Dronningbonden frem, men Bevidstheden om at være en en Springer stærkere, og at Hvid i den Anledning ikke kan staa sig ved at bytte Dronning, berettiger fuldstændig til denne Variation af Forsvaret.

8.	d4+e5	d6+e5
9.	Dd1—b3	Dd8—f6
10.	Lc1—g5	Df6—g6
11.	Lc4—b5	Lc8—e6

Ser naturligt ud; langt stærkere er imidlertid strax f7—f6, som Sort i senere Spil anvendte.

	Hvid.	Sort.
12.	Db3—a4	Le6—d7
13.	Ta1—d1	. . .

Læseren kan begribe, at der nu forestaar et Stormløb, og bliver heller ikke skuffet. Den hermed indledede Attake paa d7 gjennemføres glimrende, korrekt — kort sagt Morphysk!

13.	. . .	f7—f6

En Postdag for sent, nu havde Sg8--f6 været bedre.

14.	Td1+d7!	Ke8+d7

Bedst. Paa f6+g5 følger

15. Sf3+e5 Dg6—e6!
16. Se5+c6 b7+c6
17. Lb5+c6 † og Hvid vinder.

15.	Lb5+c6 †	b7+c6
16.	Tf1—d1 †	Kd7—e7
17.	Sf3+e5	Dg6+g5
18.	Td1—d7 †	Ke7+e8

Bedst; thi paa Ke7—f8 gjør Hvid Mat i 3 Træk og paa Ke7—e6 følger 19. Da4+c6 † Ke6+e5, 20. Td7+d5 † og

Hvid	Sort.

Hvid vinder let, som det vil ses. Sorts Spil er imidlertid uredelig tabt.

19.	Da4+c6	Dg5+e5!

Paa et hvilketsomhelst andet Træk sætter Hvid Mat i 5 Træk!

20.	Td7+c7 †	Ke8—f8
21.	Dc6—a8 †	De5—e8
22.	Tc7—c8	De8+c8
23.	Da8+c8 †	Kf8—f7

Hvid.	Sort.

24.	c3--c4!	. . .

Har nu Morphy taget denne uselige Bonde med i Beregningen for 10 Træk siden? Man skulde neppe tro det, men sandsynligt er det dog!

24.	. . .	g7—g5
25.	c4—c5	Lb6—a5

26. c5—c6 og Sort, der nu mister baade Løberen og Ba7, opgiver med Rette Spillet.

---

358. (XXXVII.) Udligningsparti.

(Spillet i New-York 1859.)

	P. Morphy. Hvid ÷ Sbl.	J. Thompson. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	d7—d6
3.	d2—d4	Sg8—f6

Efter Jaenisch Sorts bedste Forsvar.

4.	Lf1—d3	Sb8—c6
5.	c2—c3	Lc8—g4
6.	0—0	. . .

Hvid ofrer her en Bonde for strax at komme til Angreb.

6.	. . .	e5+d4
7.	c3+d4	Lg4+f3
8.	g2+f3	Sc6+d4
9.	Dd1—a4 †	Sd4—c6
10.	Ld3-b5	Dd8--d7

	Hvid.	Sort.
11.	Tf1—d1	a7—a6
12.	e4—e5	Sf6—h5
13.	Lc1—g5!	. . .

Et meget stærkt Træk, da det baade forhindrer Sort i at rokere og i at trække Lf8—e7.

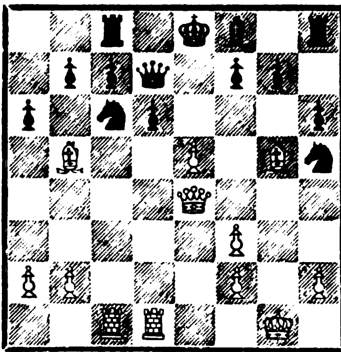
13.	. . .	h7—h6

Gaar Løberen til e7, slaar Hvid den strax og vinder en Officer.

14.	Ta1—c1	Ta8—c8!
15.	Da4—e4	. . .

Vi give denne højst interessante Stilling i Diagram. Sort har endnu sin Officer og Hvid 2 i Slag, men man vil dog se Forsvaret er meget svært.

Hvid.	Sort.

15.	. . .	h6+g5

Paa a6+b5 følger:

16.	e5+d6	Lf8—e7 !
17.	d6+e7	Dd7—e6
18.	De4+c6 †	D eller B slaar
19.	Td1—d8 †	Tc6+d8
20.	e7+d8 (D) ‡	

Paa d6—d5 følger:

16.	Td1+d5	Dd7—e6

	Hvid.	Sort.
17.	Tc1+c6	b7+c6
18.	Lb5+c6 †	og Mat i 4 Træk.

Bedste Træk vilde vist Lf8—e7 have været, hvorpaa der neppe gives stærkere Fortsættelse end:

16.	Lb5+c6	b7+c6
17.	Lg5+e7	Dd7+e7
18.	De4+c6 †	De7—d7
19.	e5+d6	Dd7+c6
20.	Tc1+c6	Ke8—d7
21.	Tc6+a6	og Hvid har en god Stilling og 2 Bønder for sin Officer.

16.	e5+d6 †	Lf8—e7
17.	d6+e7	Dd7—e6
18.	Tc1+c6!	De6+e4
19.	Tc6—c7 †	a6+b5
20.	Tc7+c8 †	Ke8+e7
21.	Tc8—c7 †	og Hvid vinder.

---

359. (XXXVIII.) Udligningsparti.

(Spillet i Augusta, Georgia 1859.)

	P. Morphy. Hvid÷Sb1.	**Montgommery.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	d7—d6
3.	d2—d4	e5+d4
4.	Lf1—c4	Lf8—e7
5.	c2—c3	d4—d3

Det korrekte Træk er her Sg8—f6. Sorts Spil bliver nu indsnevret og vanskelig at forsvare.

	Hvid.	Sort.
6.	Dd1—b3	Lc8—e6
7.	Lc4+e6	f7+e6
8.	Sf3—d4!	Le7—f6
9.	Sd4+e6!	. . .

Paa Db3+b7 svarer Sort med Lf6+d4 og hvis Hvid da slaar Taarnet, med Ld4—f6. Sort har da 2 smaa Officerer for et Taarn og en fortrinlig Stil-

Hvid.		Sort.

ling, medens Hvids Dronning er ude af Spillet.

9.	...	Dd8—c8
10.	f2—f4	Sb8—c6
11.	e4—e5	...

Ved dette velbekjendte Bondeoffer aabnes baade f— og e—Rækken, og Hvids Angreb bliver uimodstaaeligt.

11.	...	d6+e5
12	f4+e5	Lf6+e5
13.	0—0	Sg8—f6

Var Springeren gaaet til e7 kan Sort ikke modstaa 14 Lc1—g5 o. s. v.

14.	Se6+g7 †	Ke8—d8
15.	Lc1—g5	Dc8—d7
16.	Sg7—e6 †	...

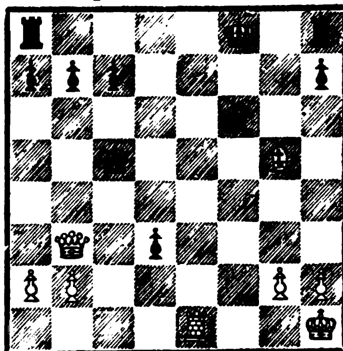
Virksommere end at slaa Springer f6.

Hvid.		Sort.
16.	...	Kd8—e7
17.	Se6—c5	Sc6—d4
18.	c3+d4	...

Det simpleste og paa samme Tid det bedste.

18.	...	Dd7+d4 †
19.	Kg1—h1	Dd4+c5
20.	Tf1+f6	Le5+f6
21.	Ta1—e1 †	Ke7—f8

Stilling efter Sorts 21 Træk.

Hvid forkynder Mat i 7 Træk.

---

360. (XXXIX.) Udligningsparti.

(Spillet i New-York, Septbr. 1860.)

P. Morphy.		**J. Thompson.**
Hvid÷Sb1.		Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5—b6

Dette er en god og sikker Maade at undvige den, navnlig i en Angrebsspillers Haand, som Morphys, saa farlige Evansgambit.

Hvid.		Sort.
5.	a2—a4	a7—a6
6.	d2—d4	...

For at tiltvinge sig Angrebet, koste hvad det vil.

6.	...	e5+d4
7.	c2—c3	d4—d3
8.	0—0	d7—d6
9.	Dd1—b3	Dd8—e7
10.	a4—a5	Lb6—a7

Hvid.	Sort.
11. b4—b5	a6+b5
12. Db3+b5	Sg8—f6

Sort har allerede et vanskeligt Spil. Det havde utvivlsomt her været forsigtigere og tillige bedre at trække De7—d7, efterfulgt af Sg8—e7.

13. e4—e5	d6+e5
14. Lc1—a3	De7—d7
15. Ta1—d1	. . .

Langt stærkere end det tilsyneladende gode Træk Sf3+e5 hvorpaa der kan følge:

15. . . .	Sc6+e5
16. Db5—e5 †	Ke8—d8
17. Ta1—d1	Th8—e8
18. De5—g3	Dd7—g4
19. Td1+d3 †	Lc8—d7

og Sort maa vinde.

15. . . .	e5—e4
16. Lc4+d3!	Dd7—f5

Sort, der øjensynlig hverken kan slaa Løber eller Springer, synes ikke at have noget bedre Træk.

Hvid.	Sort.
17. a5—a6	. . .

Dette Træk, der slet ikke seer godt ud, da Sort nu kan bytte Dronning af, er i Virkeligheden ganske udmærket. Det er saa stærkt endogsaa, at man vanskelig skal kunne sige, hvorledes Sort kan klare sig, skjøndt han endnu har Officeren forud.

17. . . .	Df5+b5
18. Ld3+b5	Sf6—d7

Maaske havde Sf6—g4 her været bedre.

19. Tf1—e1	f7—f5
20. Td1—d5	Sc6—e7

Derved tabes ganske vist Partiet strax, men vi betvivle, at det stod til at redde.

21. a6+b7	Lc8+b7
22. Td5+d7	La7+f2 †
23. Kg1+f2	Ta8+a3
24. Td7+c7 †	Ke8—f7
25. Tc7+b7 og Hvid vinder.	

---

361. (XL.) Udligningsparti.

(Spillet i New-York 1860.)

P. Morphy.	**Bryan.**
Hvid÷Sb1.	Sort.

Dette Parti, der har de 9 første Træk paa begge Sider fælles med No. 357, har langtfra samme Interesse, men fortjener dog en Plads, alene for Finalens Skyld.

Hvid.	Sort
10. Lc4—b5	. . .

Da der viste sig smaa Ubehageligheder af for tidlig at bringe Dronningløberen til g5, binder nu Morphy først Sc6.

10. . . .	Lc8—e6

Heller ikke denne Løber gjør

Hvid.	Sort.

nogen Lykke paa e6. Det viser sig i disse Partier aldeles nødvendigt at holde Punktet c6 stærkt dækket.

11.	Db3—a4	Sg8—e7

Nu søger Sort at dække sig, men forgjæves.

12.	Lc1—g5	. . .

Nu er det Tid for Løberen at komme — og vinde Partiet.

	Hvid.	Sort.
12.	. . .	Df6—g6
13.	Lg5+e7	Ke8+e7
14.	Lb5+c6	b7+c6
15.	Sf3+e5	Dg6—f6
16.	Se5+c6 †	Ke7—f8
17.	e4—e5	Df6—g5
18.	h2—h4	Dg5—g4
19.	Da4—a3 †	Rf8—g8

Hvid gjør Mat i 4 Træk.

---

362. (XLI.) Udligningsparti.

(Spillet i New-Orleans 1860.)

	P. Morphy. Hvid÷Sbl.	C. A. Maurian. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	Lf1—c4	g5—g4
5.	d2—d4	. . .

Morphy ynder meget denne Variation (istedetfor Rokade) i sine Forgavespil. Han opnaar derved hurtigt at faa c-Løberen i Virksomhed.

5.	. . .	g4+f3
6.	Dd1+f3	d7—d5
7.	Lc4+d5	c7—c6
8.	Ld5+f7 †	. . .

Sorts tvende sidste stærke og korrekte Træk tvinger Hvid til at aflevere den 3die Officer — hvortil han vel heller neppe

Hvid.	Sort.

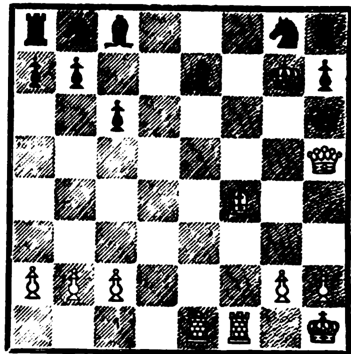
er uvillig. Vi bede med dette sammenholdt det ligeledes mesterlige Parti 178 (N. S. T. 1874) og med 225 (samme Aargang).

8.	. . .	Ke8+f7
9.	Dd1—h5 †	Kf7—g7
10.	Lc1+f4	Lf8—e7
11.	0—0!	Dd8+d4 †

Overmaade fristende; man skulde ogsaa tro, at dette og næste Træk paa Grund af den gode Tilbagetogslinie for Dronningen, kunde have skaffet Sort en sikker Stilling. Men Morphys skarpe Blik har alt opdaget det sidste Pas, der skal stormes for at give Sejren i Hænde.

Hvid.	Sort.
12. Kg1—h1	Dd4+e4
13. Ta1—e1	De4—g6

Stilling efter Sorts 13 Træk.

Hvid forkynder Mat i 4 Træk.

---

363. (XLII.) Preussisk Parti.

(Spillet i Paris 1863.)

P. Morphy. Hvid.	A. de Rivière. Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—c4	Sg8—f6
4. d2—d4	e5+d4
5. 0—0	Lf8—e7

Et bedre og friere Spil giver Sf6+e4 med følgende Fortsættelse:

6. Tf1—e1	d7—d5
7. Lc4+d5	Dd8+d5
8. Sb1—c3	Dd5—d8!

Se Parti No. 318.

6. Sf3+d4	0—0
7. Sb1—c3	Sc6—c5
8. Lc4—e2	d7—d5
9. f2—f4	Se5—c6
10. Sd4+c6	b7+c6
11. e4—e5	. . .

Hvid.	Sort.

Der begynder nu en Trængselstid for Sorts smaa Officerer, og der maa uophørlig manøvreres for at skaffe Plads til dem — men „gode Kontorer" findes ikke.

11. . . .	Le7—c5 †
12. Kg1—h1	Sf6—d7
13. Le2—d3	Tf8—e8
14. Lc1—d2	Sd7—f8
15. Dd1—h5	g7—g6
16. Dh5—h6	Sf8—e6
17. f4—f5	Lc5—f8
18. Dh6—h3	Se6—c5

Se6—g7 havde om end kun for et Øjeblik, skaffet Sort lidt Pusterum. Paa det valgte Træk bliver e-Bonden strax ødelæggende.

Hvid.	Sort.
19. e5—e6	f7+e6
20. f5—f6	e6—e5
21. f6—f7 †	Kg8—h8
22. f7+e8 (D)	Dd8+e8
23. Ld3+g6	Lc8+h3
24. Lg6+e8	Lh3+g2 †
25. Kh1+g2	Ta8+e8
26. Ta1—e1	og Sort opgiver Spillet.

---

364. (XLIII.) **Løbergambit.**

(Spillet i Paris 1864.)

A. de Rivière. Hvid.	**P. Morphy.** Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. f2—f4	e5+f4
3. Lf1—c4	Sg8—f6
4. Sb1—c3	Lf8—b4
5. Sg1—f3	0—0
6. Sc3—d5	Sf6+d5
7. e4+d5	Tf8—e8 †
8. Ke1—f2	d7—d6
9. d2—d4	Dd8—f6

Der passerer her det mærkelige, ja enestaaende Tilfælde, at Morphy, — hvis Spil, ikke mindst fordi det er saa umaadelig feilfrit m. H. t. "Bukke", er Andres overlegent — overser, at en Officer nu gaar tabt!

10. c2—c3	Lb4—a5
11. Dd1—a4	Lc8—d7

Det er øjensynligt, at Officeren ikke er til at redde.

12. Da4+a5	b7—b6

Der er med Rette bemærket, at den Energi og Kraft, som Morphy nu udvikler efter den ærgerlige „blunder" i 9 Træk er ganske mageløs, og at det nu følgende Spil hører til det ypperste af hans mange beundringsværdige Kampe.

Hvid.	Sort.
13. Da5—a3	g7—g5
14. h2—h3	h7—h5
15. Lc1—d2	g5—g4
16. h3+g4	h5+g4
17. Sf3—g1	b6—b5
18. Lc4—d3	Ld7—f5
19. Ld3+b5	Sb8—d7
20. Da3—a4	Ta8—b8
21. Lb5+d7	g4—g3 †
22. Kf2—f3	Lf5—e4 †

Stillingen er meget kritisk, og Hvid maa spille med den yderste Forsigtighed og Omhu, ellers er han ødelagt.

23. Kf3—g4	Le4+d5
24. Ld7+e8	Df6+g6 †
25. Kg4+f4	Dg6—e4 †
26. Kf4—g5	Kg8—g7

Truende med Mat i 4 Træk.

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
27. Th1—h6	Ld5—e6	29. Da4—d7	Tb8+b2
28. Th6+e6	De4+e6	30. Sg1—f3	og Hvid vinder.

365. (XLIV.) Preussisk Parti.

(Spillet „i Blinde" samtidig med to andre Partier i Havana Febr. 1864.)

P. Morphy. Hvid.	Dominguez. Sort.	Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5	10. Lg5+f6	Le7+f6
2. Sg1—f3	Sb8—c6	11. Tf1—e1 †	Sc6—e7
3. Lf1—c4	Sg8—f6	12. Sf3—e5	Lf6+e5
4. d2—d4	e5+d4	13. Dd1—h5 †	g7—g6
5. 0—0	Lf8—c5	14. Dh5+e5	Th8—f8
Se Noten til Parti No. 363 samme Træk.		15. Sb1—d2	c7—c6
6. e4—e5	Sf6—e4	16. Sd2—c4	d7—d6
7. Lc4—d5	f7—f5	17. Sc4+d6 †	Ke8—d7
8. e5+f6	Se4+f6	18. Ld5—e6 †	Kd7—c7
9. Lc1—g5!	Lc5—e7	19. Sd6+c8 †	Dd8—d6
		20. De5+d6 ‡.	

366. (XLV.) Udligningsparti.

(Spillet i New-Orleans d. 18/11 66.)

P. Morphy Hvid÷Sb1.	C. A. Maurian. Sort.	Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5	8. c3+d4	Lc5—b6
2. Sg1—f3	Sb8—c6	9. d4—d5	Sc6—a5
3. Lf1—c4	Lf8—c5	10. e4—e5	Sa5+c4
4. b2—b4	Lc5+b4	11. Dd1—a4 †	Lc8—d7
5. c2—c3	Lb4—c5	12. Da4+c4	Sg8—e7
6. 0—0	d7—d6	13. e5—e6	f7+e6
7. d2—d4	e5+d4	14. d5+e6	Ld7—c6
		15. Lc1—g5	h7—h6

Hvid.	Sort.		Hvid.	Sort.
16. Dc4—h4	Lc6+f3		23. Ta1+d4	c5+d4
17. g2+f3	d6—d5		24. Dh4—h3	Ta8—c8
18. f3—f4	Lb6—d4		25. f6—f7	Ke8—f8
19. Ta1—d1	c7—c5		26. Lg5—f6	Dd6—f4
20. f4—f5	Dd8—d6		27. Lf6+h8	Tc8—c6
21. Tf1—e1	g7—g6		29. Dh3+f5! og Morphy vandt.	
22. f5—f6	Se7—f5			

Løsninger

af Opgaverne i Nr. 7 (Juli 1876).

---

446. Af Fr. G. Mat i 3 Træk. — 1. De8—h8, d5+c4 (A); 2. Dh8—h1; 3. D gjør Mat. 1. . . (A) Sb1—d2; Sc4—a3 etc. — Rigtig angivet af Fr. W. Blehr i Kristiania („en virkelig god Opgave med en ikke letfunden Løsning"), A. v. Heycop, Amsterdam, Chr. W., Norby („at Løsningen kun kan hidføres ved „Dronningdansen", falder ikke umiddelbart i Øjnene; mindre heldig, da der dog er stor Overflod paa hvide Officerer, har derimod Forf. været med at faa Varianter af Betydning indført — Dronningoffer i 2det Træk paa d4 f. Ex. vilde have været rart.) Hartmann.

447. Af S. Knudsen. Mat i 3 Træk[1]). — 1. Kb5—c6, Kc5—d4 (A, B, C) 2. Da6+c4 †, Kd4+c4; 3. T ≠. 1. . ., (A) Dh8—h6 †; 2. Sc5—e6 † etc. 1. . ., (B) Ld8+a5; 2. Da6+a5 etc. 1. . ., (C) Sg8—f6; 2. Da6+c4 etc. — Rigtig angivet af Blehr („et godt Problem"), Hartmann, A. v. Heycop, Chr. W., Norby (et saavel fra Formens, Udførelsens og Ideens Side lige vellykket og smukt Problem, der betegner et virkeligt Fremskridt af den unge Forfatter.)

448. Af Th. Jensen. Mat i 3 Træk. — 1. Kf6—g7, Te2—e3 ell. Th3+f3 (A); 2. Lg4—f5 †; 3. D gjør Mat. 1. . ., (A) Ke4—d5; 2. Da6—b7 † etc. — (Forsøget 1. f7—f8 (D) strander paa La2—d5.) Rigtig angivet af Blehr, Hartmann, v. Heycop, Chr. W., Norby (rig paa Forførelsestræk og sindrig anlagt).

449. Af Brødrene B & R. Mat i 4 Træk. — 1. De2—c2, Sb3—a5; 2. Sf8—e6 †, Kd4—d6; 3. Dc2—c6 †, Sa5+c6; 4. Lb5—c4 ‡. — Rigtig angivet af; Blehr., Hartmann, v. Heycop, Chr. W., Norby (det indledende Træk mindre heldigt, da det for aabenlyst

---

[1]) Forfatteren bemærker, at en Biløsning: 1. Sc5—b3 (angivet af Chr. W.) hæves ved at tilføje hvid Bonde e4 og borttage sort Bonde c2.

skjærer af og strax truer med Mat, men Problemet maa ydes særlig Ros for dets Skjønhed i Form og den fuldstændig rene Matstilling").

450. Af S. A. S. Mat i 4 Træk. — 1. Ta1--a7, e2—e1 D. (A. B.); 2. Sd8+c6 †, Sb8+c6; 3. Dh1+d5 †, Kd4+d5; 4. Ta7—d7 ‡. 1... (A) Te8—e4; 2. Sd8+c6 †, Sb8+c6; 3. Dh1—e4 † etc. 1..., (B) b5—b4; 2. Dh1—a1 † etc. — Rigtig angivet af Blehr („første Træk meget vanskeligt"), Chr. W., Norby (Tilfredsstiller de fleste Fordringer til et godt Problem; det smukke første Træk er tillige svært, da man nødvendigvis maa tro at Dh1—h8 eller Ta1—e1 fører til Maalet").

451. Af Wennberg. Selvmat i 5 Træk. — 1. Tf3—f8; 2. Lg5—f4 †; 3. Lf4—c1; 4. Df2—e1 †; 5. Kc3—d2, Kd5+c4 ‡. — Rigtig angivet af Blehr., Chr. W., Norby.

452. Af Tailor. Mat i 2 Træk. — 1. Da4—a6 og 2 Mat. — Rigtig angivet af Blehr, Hartmann, Norby, v. Heycop, M. i Verninge („god").

453. Af W. T. Pierce. Mat i 3 Træk. — 1. De8—a8, K—ligeg.; 2. Sd5—f6, ligeg.; 3. D gjør Mat. — Rigtig angivet af Blehr., Hartmann, v. Heycop, Norby, Chr. W., M. i Verninge („meget god").

454. Af Healey. Mat i 4 Træk. — 1. Kd2—c1, b5—b4; 2. Kc1—b2, Kc6—b5; 3. Lg5—h5, ligeg.; 4. L gjør Mat. — Rigtig angivet af Blehr., Norby („en prægtig Træktvangsopgave à la Loyd"), Chr. W.

455. Af Schwede. Mat i 4 Træk. — 1. Sb3—a5, Lb6+a5 (A); 2. Tc5—a8 †, Ka6—b5 (a); 3. Dc2—a4 †, Kb5+a4; 4. Sd1—c3 ‡. 2... (a) Ka6—b7; 3. Dc2—f5 etc. 1... (A) Sa1+c2; 2. Tc8—a8 †, Lb6—a7; 3. Ta8+a7 † etc. — Rigtig angivet af v. Heycop, Chr. W., Norby („et fortræffeligt Problem"), Blehr („meget smukt, men let").

456. Af Healey. Mat i 4 Træk. — 1. Dh8—d8, Sg7—e6; 1. Dd8—f6, Le5+f6; 3. Tf2--f5, ligeg.; 4. S eller T gjør Mat. — Rigtig angivet af Chr. W., Norby (klassisk").

457. Af Szabo. Mat i 5 Træk. — 1. Te3—e5, f6+e5; 2. Sc4—e3, d4+e3; 3. Sd5—f6 †, Ld8+f6; 4. Le2—c4, ligeg.; 5. Lc4—e6 ‡. — Rigtig angivet af Blehr. („et særdeles sindrigt og vanskeligt Problem"), Norby („er langtfra saa vanskelig, som den er lagt an paa at være, da hvert Træk truer med Mat umiddelbart, maaske nok kunstfærdig, men ikke tiltalende")[1].

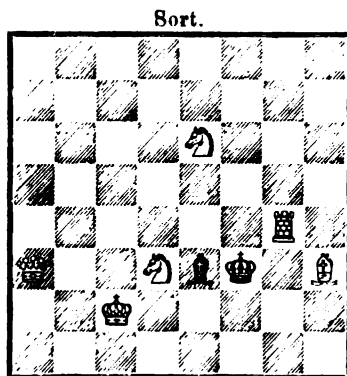
---

[1]) Vor ærede Korrespondents Kritik er vi langtfra at underkjende, men den forekommer os i det givne Tilfælde noget for streng, eller rettere, for lidet sympathetisk. Det maa nemlig ikke lades ude af Betragtning, at Forf. aabenbart har villet fremstille den maaske noget bizarre, men dog utvivlsomt interessante Ide: en hvid Officer der alene sætter

Blandede Meddelelser.

Stockholm Schacksällskap fejrede sin 10. Aarsfest den 14. October. For den talrige Forsamling fremlagdes først det reviderede Regnskab og Sekretærens Aarsberetning, hvornæst den afgaaede Styrelse, Nordenskjöld, Sanddahl, Hafstrøm og Sahlberg, med Akklamation enstemmig gjenvalgtes, henholdsvis som Formand, Næstformand, Kasserer og Sekretær. Efter at der derpaa var bleven spillet Skak et Par Timer, serveredes der Kl. 10 Aften en prægtig Sexa, ved hvilken der herskede den livligste Stemning, saa man var ret i Humør til i dobbelt Forstand at nyde de 2 store Desert-Tærter, hver repræsenterende et Skakproblem med Brikker af Konfekt. Det ene Problem, der ikke var langtfra at sætte Forsamlingen graa Haar i Hovedet, havde følgende Stilling:

Sort.

Hvid.
Mat i 2 Træk."

Mat trods Sorts hele tilstedeværende Hærstyrke, og at Fordringerne maa afpasses derefter. M. H. t. Mattruselen finde vi det saaledes meget respektabelt, at Forf. overhovedet har kunnet anvende „stille Træk", og kun været nødt til at byde Skak engang forinden Mattrækket. Som det ses, har Forf. ikke fuldstændig naaet sit Maal, idet der, foruden Tilstedeværelsen af nogle hvide Bønder, hvorpaa vi ikke lægge Vægt, mangler en sort Løber for at gjøre Tallet 16 fuldt. Interessant vilde det nu være at undersøge:
1) om Forf. har maattet udelade denne Løber fordi den vilde umuliggjøre Løsningen, hvor man saa stillede den paa Brættet, thi saaledes ser det ved første Øjekast ud, eller blot fordi den vilde blive en en unyttig Statist;
2) om virkelig alle de øvrige sorte Officerer og Bønder have deres Hverv ɔ: enten bidrage til at Løsning bliver mulig eller forhindre Biløsninger, og i benægtende Fald, hvor nær da Forf. er kommen det. - Vi forvente, at vore Problemister ville ytre sig herom.

Selskabet, der tæller omtrent 70 Medlemmer, har fremdeles sit Vinterlokale i „Källaren Berzelius“. Som hørende til de mest Fremragende, nævner vor Korrespondent foruden Hafstrøm, DHrr. Sahlberg, Svenonius, Gøthlin og Levertin.

Kjøbenhavns Skakforening havde den 11. October sin aarlige Hovedforsamling, hvor Regnskabet fremlagdes og godkjendtes, og den hidtilværende Styrelse, G. Nielsen, som Formand, S. Hertzsprung, som Næstformand og L. Motz som Kasserer, gjenvalgtes. Foreningen tæller 38 Medlemmer og har fremdeles Lokale i Studenterforeningens mindre Sal. Foreningen glæder sig ved talrigt Besøg hver Spilleaften, (Onsdag fra 8—12), og dens Medlemmer, (dennegang de Udfordrede) ere allerede indviklede i ny haardnakket, udenrigsk Fejde som følger:

2 Partier mod Stockholms Arbetare Schacksällskaps Formand, J. B. Sydow — ledes paa Foreningens Vegne af P. Møller,
2 „ mod E. Schallop i Berlin, spilles af V. Nielsen,
4 „ „ A. Solberg i Drammen „ „ Dahl
2 „ „ F. W. Blehr i Kristn. „ „ Hertzsprung,
2 „ „ J. A. Leffler i Stkhlm. „ „ S. A. S. og
2 „ „ J. A. Meyer i Gøteborg, „ „ Kjerrumgaard.

Endvidere paatænkes i Løbet af Vinteren afholdt en ny Udligningsturnering i Lighed med den i forrige Vinter, hvis den ovenfor nævnte vældige Kamp da ikke foraarsager alt for megen Blodtab og Svækkelse. — En stor Glæde har det været for Foreningen iaar at knytte Samkvem med den i Lyngby opblomstrende Skakklub, der forestaaes med stor Duelighed af Nørgaard og Goldschmidt, og blandt hvis øvrige Medlemmer S. Pritzel maa nævnes som en af Landets stærkeste Skakspillere og Porst som en ung talentfuld Problemforfatter. Lyngby tog Initiativet ved at indbyde Kjøbenhavnerne til en vellykket og smagfuld arrangeret Skaksoirée, der afholdtes den 20 August i Klubbens store og elegant udstyrede Lokale i Preislers Hotel, og den 20. September gjorde Kjøbenhavn Gjengjæld. Følgende prægtige lille Sang, skreven af L. Motz i Dagens Anledning, giver et raskt Billede af den livlige Stemning og af den Glæde i det Hele taget man vist paa begge Sider havde af disse krigerske Sammenkomster.

Gammel Kæmpetone.

„Hvi hænger end ubrugt i Riddersal
„Paa Borgen*) rusten vor vældige Klinge?
„Vor Lyngby Forening paa fremmed Val
„Vel mægter værdelig Staalet at svinge!
„Naar Klingen ej øves,
„Den mattes og sløves,
„Derfor er det snarlig paa Tiden den prøves
„I Alvorsdyst!

„Et Fejdebrev, Høvding, paa Sværdodden fæst,
„Og kjækt lad os lægge vor Styrke for Dagen,
„Thi ellers saa var det vel næsten bedst,
„Vi flytted til Bagsvær med Sværdet paa Bagen!
„Selv om vi nu falder
„Valkyrien kalder
„Jo atter til Kampen i Skak-Val-Haller!
„Hvi tøve vi?

Saa flammed' histude da Modets Bavn,
Og Goldschmidt udfordrende blæste paa Luren:
„Fra Kongens Lyngby til hans Kjøbenhavn,
„Det maa I nu vide, gaar allerførst Turen!
„6—8 Helte,"
Han truende meldte,
„Omgjorde sig med deres Styrkebælte,
„Tag Jer i Agt!"

De Kæmper nu axlede flux deres Skind
Udfoldende Lyngbyforeningens Fane,
Og Dagen oprandt, da med Sorgenfri-Sind
De Lyngbyske Riddere kjørte pr. Bane.
Om ogsaa herinde
De dennesinde
Vel skulde 6—8 „Baner" finde,
De vidste ej!

Med løftede Pander og rynkede Bryn
Nu mødtes de Helte fra Dankongens Byer,
Og snart fòr i Springergang flammende Lyn
Fra Kampens de truende Tordenvejrsskyer.
Man Lanser splintred'
Mens Øjet tindred',
Og næppe Tilværelsen selv man erindred'
End sige mer.

---

*) „Rustenborg".

Nys Striden er endt — ingen hæmmende Baand
Nu mer vor uskrømtede Glæde dæmper;
Vi række hinanden nu Broderhaand,
Som de rigtige gamle gemytlige Kjæmper. —
Er Mjøden drukket,
Og Tørsten slukket,
Vi gaa dog igjen med Visiren lukket
Til Hildurs Leg.

En Skaal da nu for vor herlige Æt! —
Her hører man ikke den Tabende sukke
Og klage fordi paa det tavlede Bræt,
Som Asen Thor, han kjørte med Bukke;
Nej atter for Æren
Han fylker jo Hæren
Til Kamp, naar Sæhrimner er spist til Sværen
I Vennelag.

Og særlig en Skaal for den Vennehær,
Hvis Kræfter ret nylig vi lærte at skatte;
En Skaal for dens Stridsmænd en og hver,
Den der straaler af Sejer saavelsom den matte!
Skaal, Skaal! kjære Venner!
Og Visen vi ender,
Idet vi til Lyngby en Hilsen sender
Og et Hurra.

L. Motz.

Brevvexling.

M. i Verninge. Se Bemærkningen til Løsningen af Nr. 450. Deres os sidst tilstillede Opgave er fuldstændig korrekt og venter kun paa Deres Tilladelse til at vise sig paa Scenen.

A. v. H. Amsterdam. Opgave og Løsninger med Tak modtagne. Se Løsningen til No. 457.

S. G. Wien. Fra A. A. afgaaet Brev til Dem med Hilsen fra nordiske Skakvenner.

H. M. London. Det glæder os atter at høre fra Dem; Tak for Opgaverne, det paagjældende Parti skal blive optaget. W. T. P, skal faa Svar direkte.

M. Stenmagle. Vi maa indrømme Dem, at Slutspil No. 18 er forfejlet og at Sort har gjort en slem „Buk“ med sit Dronningoffer paa g3, idet Hvid aabenbart vinder ved 3. Dd5—e6 †! Betræffende Bemærkningen til 1. Dg6+f6 skulle vi senere udtale os. P. L. W. Torslev. Hjertelig Hilsen og Tak for det tilsendte. Udførligt Svar direkte.

☞ I Opgave Nr. 459 tilføjes hvid Bonde paa h5. I Opgave Nr. 466 tilføjes sort Bonde paa c3. Løsningerne til Augustheftet følger først i December.

Opgaver.

482.
(Fra Strategié Problemturnering.)
A. Arnell, Gøteborg.

Mat i 2 Træk.

483.
(Fra Strategié Problemturnering.)
R. Sahlberg. Stockholm.

Mat i 3 Træk.

484.
S. Knudsen, Tversted.

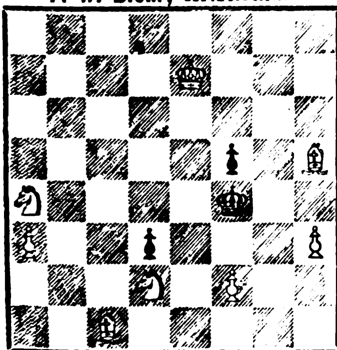
Mat i 3 Træk.

485.
(Fra Strategié Problemturnering.)
V. O. Sandegren, Gøteborg.

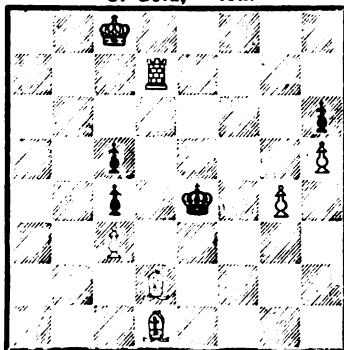
Mat i 4 Træk.

486.
F. W. Blehr, Kristiania.

Mat i 4 Træk.

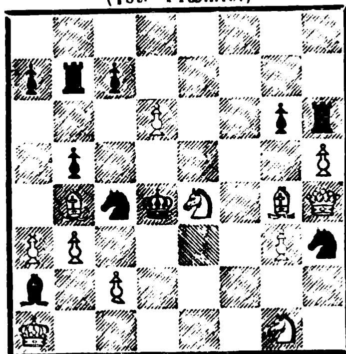
487.
S. Gold, Wien.

Mat i 4 Træk.

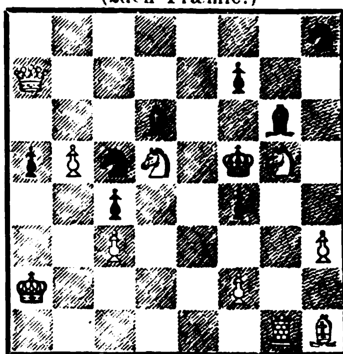
Opgaver fra den mellemtyske Skakkongres' Problemturnering i Leipzig 1876.

488.
J. Berger.
(1ste Præmie.)

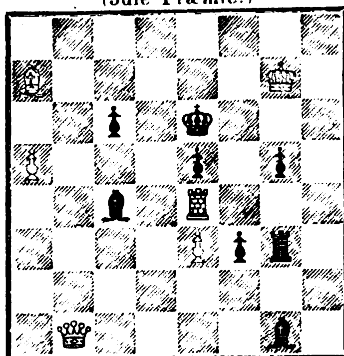
Mat i 4 Træk.

489.
J. Minckwitz.
(2den Præmie.)

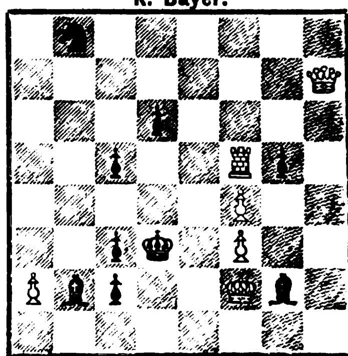
Mat i 5 Træk.

490.
F. Hubert.
(3die Præmie.)

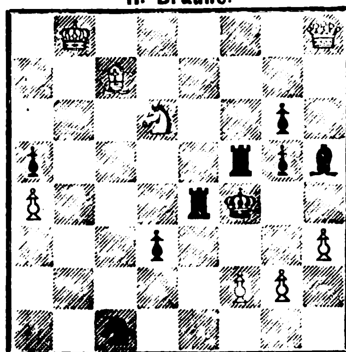
Mat i 4 Træk.

491.
K. Bayer.

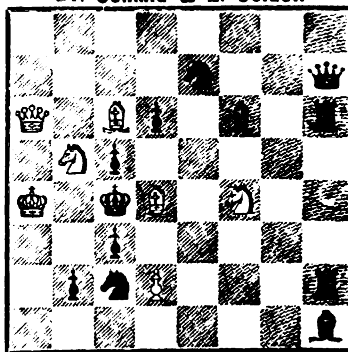
Mat i 5 Træk.

492.
R. Braune.

Mat i 4 Træk.

493.
Dr. **Schmid & E. Seidel.**

Mat i 5 Træk.

Skaktheori for Begyndere.

Af S. A. S.

X.

Spillets Aabning (1ste Gruppe).

1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	...

Vi ere nu naaede til dette ved sin Ælde og indre Værd lige klassiske Løbertræk og skulle undersøge, hvilke Modtræk Sort har til Raadighed her imod. Ved første Øjekast skulde man synes der var et rigt Udvalg, idet det svage Punkt, f7, endnu kun er angrebet en Gang og let maatte kunne dækkes, og man vil derfor ogsaa i Praxis se Begynderen anvende snart en, snart en anden Methode, aabenbart i den Tanke, at de alle ere lige gode. I Reglen vil man se anvendt følgende 7 Modtræk: h7—h6, f7—f5, d7—d6, Dd8—f6, Lf8—e7, Sg8—f6 og Lf8—c5. Ved nærmere Betragtning vil det imidlertid vise sig, at dette store Tal betydeligt kan og maa reduceres, idet det kan paavises, at endel af disse Træk, selv om de i Øjeblikket kunne gjøres uden nogen overhængende Fare, dog langtfra egne sig til, hvad der stedse maa fastholdes som det vigtigste, at danne et godt Grundlag for Spillets videre Udvikling. h7—h6, et af Begynderens Yndlingstræk [1]), forhindrer ganske vist Springeren i at komme til g5 i den nærmeste Fremtid for sammen med Løberen at angribe f7 dobbelt, men det gjør ingensomhelst anden

[1]) Skaktheori II. 1874, S. 70.

Nytte, fremmer ikke Sorts Udvikling paa nogen Maade; det er, hvis Hvid ikke nødvendigvis skulde til g5, og det er selvfølgelig ikke Tilfældet, en ren Foræring af et vigtigt Tempo, — maa altsaa forkastes. f7—f5 hører til de overilede Modangreb, hvis farlige, for Sort ikke heldige Side er vist i det „franske Forsvar“ [1]); d7 - d6 aabner Udgang for den ene Løber, men spærrer for den anden, tilfredsstiller altsaa ikke Betingelserne for god Udvikling, denne Mangel ses ogsaa i det franske Forsvar; Dd8—f6 strider mod Reglen for Dronningens Udvikling og Analogier kan hentes fra det skotske Parti [2]). Lf8—e7 maa siges at være det bedste af de endnu nævnte Træk, det udvikler ganske vist kun i ringe Grad Sorts Spil og er rent forsvarende; men det er ret sikkert; det har historisk Interesse ved. at Ungarerne sejrrigt anvendte det i et Korrespondanceparti mod Paris, og Forsvaret har deraf faaet Navn af det ungarske Parti. Naar vi imidlertid ikke her gaa nærmere ind derpaa eller give nogen Analyse deraf, da er det, fordi det ifølge hele sin sluttede Karakter ikke egner sig til at aabne noget nyt Syn for Begynderen udover hvad han alt har set, navnlig i det „russiske Forsvar“ [3]), hvormed det er meget beslægtet. Hvid fortsætter stærkest paa dette som paa alle de øvrige nævnte Træk med d2—d4, og faar et frit veludviklet Spil, medens Sort først langt om længe kan tænke paa at gaa over til Angreb [3]).

Tilbage staar da saa kun Sg8—f6 og Lf8—c5, tvende Hovedspil, der sammen med det alt undersøgte skotske Parti danner Kjernen i det „italienske Forsvar“ og af Kongespringerspillet overhovedet. Vi ville først vende os til Springertrækket og de deraf følgende Variationer, som vi sammenfatte under Navnet:

Preussisk Parti.

3. . . . . Sg8—f6

Den ældste Forfatter vi kjende, der har skrevet noget om dette Spil. er den som Praktiker og Theoretiker lige geniale

[1]) Skaktheori VII, 1875, S. 97.
[2]) — VIII, 1875, S. 165.
[3]) Skulde noget af disse Modspil volde Læseren særlig Vanskelighed, er det en Selvfølge, at vi ved mindste Opfordring strax skulle være rede til at hjælpe ham over denne.

Italiener Giulio Cesare Polerio, de navnkundige Skakspillere Paolo Bois og Giovanni Leonardos Kampfælle paa de berømte Skaktog til Spanien mod Ruy Lopez og hans Landsmænd, og vi finde hos ham (henved Aar 1600) mange af de vigtigste, for ikke at sige bedste Spillemaader fremstillede. Man kaldte det i Italien for „*Fegatello*“. Men Polerios Haandskrift er først i den aller seneste Tid kommen Efterverdenen for Lyset, var heller ikke, selv om det havde været kjendt, fuldstændigt nok til at kunne imødegaa de vægtige Anker, man rejste mod det omhandlede Springertræk, navnlig paa Grund af den truende Fortsættelse 4. Sf3—g5. Spillet, der udenfor Italien almindeligt kaldtes „Tospringerspillet“, kom derfor efterhaanden mere og mere i Miskredit og spilledes tilsidst aldeles ikke, indtil Paul v. Bilguer, en af Stifterne af den da opblomstrende tydske, eller rettere preussiske Skole, og en af de aandfuldeste Skakspillere Historien har at opvise, i 1839 gjorde det til Gjenstand for en særskilt og grundig Undersøgelse, rettede mangelfulde Spillemaader og paaviste nye, og derved gav Stødet til, at det kunde indtræde i Hovedspillenes Række, og det saa meget bedre, som den vakte Interesse bragte en hidtil kun lidet paaagtet Variant for Dagens Lys, der gav Sort mange gode Chancer. Spillets fuldstændige Korrekthed drages dog endnu i Tvivl af enkelte Forfattere, og vi maa bekjende at høre til disse.

Hvid kan nu fortsætte paa forskjellig Vis, hvoraf bl. A. skal antydes 4. d2—d3 og 4. Sb1—c3, men vil han have nogen Glæde af sit Fortræk og holde Angrebet vedlige, maa han fortsætte med 4. Sf3—g5 eller 4. d2—d4, som nedenstaaende behandles henholdsvis under Angreb I og II.

Angreb I.

4. Sf3—g5 . . .

Det ses let, at denne Fortsættelse maa være god, thi den angrebne Bonde dækkes og samtidig iværksættes et farligt Dobbeltangreb paa Bf7.

4. . . . **d7—d5** (a)

Nødvendigt; thi Forsøget 4. Sf7+e4, i det Haab, at Springeren skal slaa igjen og den sorte Bonde saa give Brille (læg vel Mærke

til dette ofte sig tilbydende Tilfælde!) med godt Spil, strander, som vil ses, paa 5. Lc4+f7.

(a)

4. ... Sf6+e4
4. Lc4+f7†! Ke8—e7
6. d2—d4! ...

Det fortjener her udtrykkelig at fremhæves, at Zukertort har paavist, at det almindelige Træk, d2—d3, mærkeligt nok ikke er godt.

6. ... d7—d5

Der er intetsomhelst andet Træk, der kan gjøres med større Held.

7. d4+e5 Sc6+e5
8. Dd1+d5 og Hvid bliver, hvorledes Sort end spiller, i afgjort Fordel med den bedste Stilling og en Bonde mere.

5. e4+d5 ...

Her er det, at Vejen spalter sig for Sort, som vi omtalte foran, han kan enten ved Sf6+d5 holde Bonden mod at udsætte sig for et vældigt Angreb, eller han kan give Bonden til Pris med Udsigt til selv at blive den Angribende ved at svinge ud med Springeren til a5. Disse to aldeles forskjellige Maader behandles henholdsvis som 1ste og 2det Forsvar.

1ste Forsvar.

5. ... Sf6+d5
6. Sg5+f7! ...

Man skulde tro, at Hvid ikke behøvede at tage sin Tilflugt til et saa haardhjertet Middel, og at f. Ex. Dronning til f3 eller h5 var lige saa godt, for ikke at sige bedre. Det er imidlertid ikke Tilfældet, det smukke Springeroffer er ikke alene det bedste, men det eneste, der duer, og paa de fristende Dronningtræk maa Hvid ufejlbarlig tabe. Vi skulle antyde dette for det enes Vedkommende og overlade det andet til Læserens egen Behandling. 6. Dd1—f3, Dd8+g5; 7. Lc4+d5, Sc6—d4; 8. Df3+f7†, Ke8—d8; 9. Ke1—d1, Lc8—g4†; 10. Ld5—f3, Lg4+f3†; 11. g2+f3, Dg5—g2 og Sort vinder.

6. . . . Ke8+f7
7. Dd1—f3† Kf7—e6

Gaar Kongen ikke til e6, er det indlysende, at Hvid, hvadsomhelst der ellers sker, med afgjort Fordel kan slaa Sd5, idet han da har den bedre Stilling og en Bonde mere.

8. Sb1—c3 Sc6—e7 (b)

Dette er den bedste Maade at dække den tredobbelt angrebne Springer paa; vilde Sort forsøge Sc6—b4 for samtidig at true Punktet c2 følger:

(b)

8.	...	Sc6—b4
9.	Df3—e4	c7—c6
10.	a2—a3	Sb4—a6

Det vilde ikke frugte at gaa med Dronningen til a5, da Hvid blandt andre Ting med Fordel trækker d2—d4, ligesom her.

11.	d2—d4	Dd8—d6
12.	Lc1—f4	b7—b5
13.	Lf4+e5	Dd6—d7

14. Le5+g7† og Hvid vinder, hvilket ogsaa vilde ske om Sort i 12te Træk havde forsøgt andre Udveje.

9. d2—d4 . . .

Ogsaa Rokade vilde have været godt. Den stærkeste og rigtigste Følgeorden for Hvids Træk efter at den sorte Konge er gaaet til e6, er imidlertid den her givne, Springeren, Bonden og dernæst eventuelt Rokade. Fortsat paa denne Maade maa Hvid mindst faa 3 Bønder for den ofrede Officer med god Stilling, medens den sorte Konge fremdeles er udsat, og Hvid bliver stedse betydeligt i Forspillet. Vi skulle antyde dette ved endnu et Par Varianter, Læseren maa saa selv suplere disse.

9. . . . b7—b5 (c)

For at vinde Tempo til Dækning af Sd5; i (c) og (d) søges dette strax udført.

(c)

9.	...	c7—c6 (d)
10.	Lc1—g5	e5+d4
11.	0—0—0	d4+c3

12. Th1—e1 † Ke6—d6
13. Lc4+d5 c3+b2 †
14. Kc1—b1 c6+d5
15. Lg5+e7 † Lf8+e7
16. Td1+d5 † og Hvid vinder.

(d)

9. . . . h7—h6

Da det viste sig farligt, at Løberen kom paa g5, søges dette forhindret.

10. 0—0 c7—c6
11. Tf1—e1 Ke6—d7
12. d4+e5 Kd7—c7
13. e5—e6 b7—b5
14. Lc4+d5 Se7+d5
15. Sc3+d5 Dd8+d5
16. Df3+d5 c6+d5
17. e6—e7 og Hvid vinder

10. Sc3+b5 c7—c6
11. Sb5—c3 e5+d4
12. Sc3—e4 h7—h6
13. 0—0 Ke6—d7
14. c2—c3 d4+c3
15. b2+c3 Kd7—e8
16. Tf1—e1 og Hvid har et godt Spil.

2det Forsvar.

5. . . . Sc6—a5

Ogsaa dette sindrige Træk, hvorved Sort gaar over til et ikke let afslaaet Modangreb, var kjendt og fremhævet af Polerio.

6. Lc4—b5 † . . .

Hvis Hvid vil tænke paa at bevare den vundne Bonde og beholde nogen Fordel, er dette det eneste Træk. Paa alle andre Maader faar Sort mindst lige saa godt Spil.

6. . . . c7—c6

Sort kan her trække Lc8—d7, men der følger da fra begge Sider bedst: 7. Dd1—e2, Lf8—d6; 8. Lb5+d7 †, Dd8+d7;

9. Sb1—c3 og Hvid holder sin Bonde og har lige saa godt Spil som Sort.

7.	**d5+c6**	**b7+c6**
8.	**Lb5—e2** (*a*)	. . .

Dette er den rette Plads at trække Løberen tilbage paa; det tilsyneladende naturligere Træk, Lb5—a4, ses under (*a*) ikke at være godt.

(*a*)

8.	Lb5—a4	h7—h6
9.	Sg5—f3	e5—e4
10.	Dd1—e2	Lc8—e6
11.	Sf3—e5	Dd8—d4
12.	La4+e6†	Sa5+c6
13.	Se5+c6	Dd4—c5
14.	De2—a6	Le6—c8
15.	b2—b4	Dc5+c2

og Sort vinder.

Heller ikke gik det an at lade den angrebne Løber blive staaende paa b5 og angribe Punktet c6 endnu engang med 8. Dd1—f3. Thi bortset fra, at Sorts Angreb bliver overordentlig farligt, naar han giver Taarnet til Pris og slaar c6+b5, bliver han absolut i Fordel ved 8. Dd8—b6, hvilket Læseren nok selv kan overbevise sig om.

8.	. . .	**h7—h6**
9.	**Sg5—f3**	**e5—e4**

Man ser tydelig, at Angrebet nu er gaaet over til Sort, men det er nødvendigt, at han saaledes uophørligt forfølger Springeren, thi vilde han f. Ex. her give sig Tid og trække Lf8—c5, er med det Samme al Fare forbi for Hvid. Se Parti Nr. 19.

10.	**Sf3—e5**	**Dd8—d4**

Dette synes aabenbart at maatte være Sorts stærkeste Fortsættelse, da han nu sætter et truende Angreb i Værk paa f2 og tvinger Hvid til at maatte give Afkald paa den saa ønskelige Rokade til den korte Side. Dronningen bliver imidlertid, saasnart Hvid har dækket, tvunget til Tilbagetog ved c2—c3, hvorved flere Tempo gaa tabte, og Meningerne ere derfor her delte om muligvis ikke Lf8—d6 er at foretrække.

11. f2—f4 . . .

Hvid kunde her paa en skikkelig Maade lade sin haardt forfulgte Springer gaa ud af Verden ved Se5—g4, men der følger 11. . . . Lc8+g4; 12. Le2+g4, Sa5—c4!; 13. c2—c3, Dd4—b6; 14. b2—b3, Sc4—e5 og Sort har upaatvivlelig det bedste Spil.

11. . . . **Lf8—c5**

12. Th1—f1 Sort har nu naaet sin højeste Udvikling og maa, da c2—c3, efterfulgt af b2—b4 og d2—d4, truer, strax være betænkt at trække sine mange Officerer ud af Ilden. Hans næste Træk maa derfor enten være Dd4—d6, Lc5—d6 eller Lc5—b6. Om nogen af disse trende Fortsættelser føre til Stillinger, hvor enten Bonden vindes tilbage eller Tabet af denne opvejes, skulle vi ikke fordriste os til bestemt at afgjøre, om vi end ere tilbøjelige til at betvivle det. En nøje Undersøgelse heraf vilde imidlertid føre os for langt ud over Spillets Aabning og ind i Midtespillet til at den kan finde sin Plads i disse Artikler, og vi tør ogsaa nok haabe, at det alt Anførte er tilstrækkeligt til at sætte begge Parter i Stand til paa en forstandig Maade at kunne benytte dette første Afsnit af det preussiske Parti. Forøvrigt henvise vi yderligere til Parti Nr. 217 i N. Sk. T.

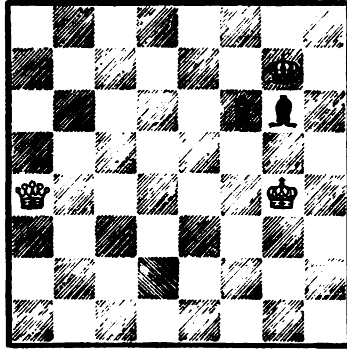
Spillets Slutning [1] (2den Klasse).

b) Dronning mod 2 Løbere.

Som alt anført vil Dronningen paa Grund af sin store Bevægelighed i Reglen vinde mod 2 smaa Officerer. Skal, som her, to Løbere forsvare sig, maa de baade være opstillede i Nærheden af egen Konge, for at dækkes af denne for Dronningen, og de maa tillige staa ved Siden af hinanden med Front mod den fjendtlige Konge, for at skjære Tavlene af for denne og

[1] Af Mangel paa Plads maa vi vente med 2det Afsnit (Angreb II) af Spillets Aabning, samt Exempelpartiet til Spillets Midte, til næste Hefte.

holde ham fra Livet. En saadan gunstig Stilling, hvor Løberne formaa at gjøre Remis, naar der spilles rigtigt, ses i følgende Diagram.

1. Da4—d7† Kg7—g8

Det rigtige Træk. Havde Lg6 her gaaet imellem paa f7 tabes Spillet, som vises under (a), idet den hvide Konge vinder Tavlet f5.

2. Dd7—e6† Kg8—g7
3. Kg4—f4 . . .

Kongen skal nu forsøge, om han kan omgaa Stillingen.

3. . . . Lg6—h7
4. De6—d7† Kg7—g6
5. Dd7—e8† . . .

Kongen kunde let passere Linien h7—b1, men det nytter ikke, da Sort giver Skak og derpaa tager ny Front.

5. . . . Kg6—g7
6. Kf4—g4 Lh7—g6
7. De8—e6 Lg6—h7
8. De6—d7† Kg7—g6
9. Dd7—e8† Kg6—g7
10. Kg4—h5 Lh7—f5
11. De8—a4 Lf5—g6†

og Spillet bliver remis.

(a)

1. . . . Lg6—f7

Paa dette Træk vinder Hvid.

2. Kg4 – f5 Lf6 – c3

Gaar Løberen til b2, følger Da7 og Forholdet bliver omtrent som vises under (b).

3. Dd7—c7 Lc3—d2 (b)

Paa Lc3—d4 eller b2 vinder Hvid ved Dc7—g3†.

4. Dc7—g3† Kg7—h7
5. Kf5—f6 og Hvid vinder.

(b)

3. ... Lc3—a1
4. Dc7—a7 La1—c3
5. Da7—g1† Kg7—h7
6. Dg1—h2† Kh7—g8
7. Dh2—b8† Kg8—h7
8. Db8—c7 og Hvid vinder.

Bemærkninger og Løsninger til nogle Slutspil og Opgaver.

Om Slutspil Nr. 17 bemærker vor ærede Korrespondent A. Andersson i Upsala rigtigt, at Matten lader sig fremtvinge i 7 i Stedet for 8 Træk, som den italienske Skaktidende angav, nemlig: 1. Tg3+g7†, Kg8+g7, (bedst, thi gaar Kongen til f8, er der Mat i 6 Træk ved 2. Dd2—h6, og gaar Kongen til h8, er der ligeledes Mat i 6 Træk ved Tg7+h7) 2. Td1 – g1†. Kg7—h8; 3. Dd2—g5, Dc8—g4; 4. Tg1+g4, Te8 – g8; 5. Le5+f6†, Le7+f6; 6. Dg5+f6†, Tg8—g7; 7. Df6+g7 ‡.

— Den svære Slutstilling i Parti 347 har Samme ligeledes rigtigt løst i de angivne 10 Træk saaledes: 1. ... De7—g5†; 2. Ke4, Dg4†, 3. Ke5, Th5†; 4. Kf6, Tf5†; 5. Ke7 (bedst), Db4†!; 6. Ke6 (bedst), Df8†; 7. Kd7, Dd6†; 8. Kc8, Tf8†; 9. De8, T+e8†; 10. K+b7, Db6 ‡.

— M. H. t. Slutspil Nr. 18 bemærkes, at det er fuldstændig i sin Orden, at Sort forcerer Vinding ved 1. ... Dg6+g3; giver nemlig hvid Dronning i 3die Træk Skak paa e6, da er det vel

rigtigt, at Løberen ikke kan gaa imellen, hvilket var den korrekteste Fortsættelse paa 3. De5 †. men Sort skal trække 3. ... Dg3—e3 † og har da Spillet i sin Haand.

Løsning af Opgave 426. 1. Th1—h2, Kh5—g4 (A); 2. Db6—d4 †, Kg4—f3; 3. Lg2—e1 †, Lh4+e1; 4. Dd4—f4. 1. ... (A) Dd8—f6 (B); 2. Db6—f2!, Sc3—e4 †; 3. Td6+f6 ∞; 4. D eller T gjør Mat. 1. ... (B) Dd8—e7; 2 Db6—e3, De7+e3; 3. Th2+h4 † og 4. Løber gjør Mat. Med mange flere sindrige Varianter, navnlig til første Træk. Indsendt, foruden som anført i Augustheftet af Chr. W., af S. Norby og F. Søeborg i Aalborg, med udtrykkelig Anerkjendelse af Opgavens overordentlige Sværhed navnlig paa Grund af det særdeles skjulte første Træk. Sidstnævnte Løser gjør dog tillige opmærksom paa en Del Smaamangler, navnlig i Retning af Dobbeltspil, der selvfølgelig næsten ikke er til at undgaa i en Opgave af den Beskaffenhed, f. Ex. at Hvid i Variant (B) ogsaa i andet Træk kan gaa til f2 med Dronningen (!), at der paa 1. ... Sh8—f7 baade kan følge 2. Db6+d8 og 2. Td6—g6 o. s. v.

Th. Jensen i Ranum har sendt Løsninger og Bemærkninger til følgende Opgaver: 446 („egentlig ikke skjøn eller overraskende men meget drillende, Matten ses hele Tiden, men Vejen er meget vildsom") 447 og 449 („Lette, smukke Matstillinger") 450 („fortræffelig, længe siden nogen Opgave er faldet mig saa svær, burde have havt Plads paa Omslaget"); 452 („god, dog er Sorts Skaktrusel Le7 for haandgribelig"); 453 (ikke let funden") 454 („meget smuk") 455 („Hovedspillet ganske nydeligt, men det er ogsaa det eneste der duer").

Chr. W. har indsendt Løsninger af Opgaverne Nr. 452 og 457 samtidigt med Oktoberheftets øvrige, hvilket ogsaa rigtigt fandtes noteret i Manuskriptet, men ved et ubegribeligt Hexeri og Trolddom er udgaaet uopdaget ved 2den Korrektru.

Blandede Meddelelser.

En Udligningsturnering (Handicap) arrangeres i denne Tid for Vintersaisonen i West End Klubben i London hvor der bl. A. er truffet den Bestemmelse, at 1ste og 2den Klasses Spillere — men kun disse — skulle underafdeles i 2 Sektioner, saaledes at 1ste Klasses 1ste Sektion (1a) giver 1b Fortrækket i det ene Parti og Bonde mod Fortrækket i det andet Parti, 2a Bonde og Træk, 2b Bonde og Træk i det første Parti og Bonde og 2 Træk i det andet. Hele 3die Klasse gives derimod fuldt ud Bonde og 2 Træk, 4de Springer o. s. v. som sædvanlig. I Overensstemmelse hermed arrangeres selfølgelig Forgaven som 1b og 2a skal give. — Skjøndt denne Methode ser noget indviklet ud ved første Øjekast, ere vi dog overbeviste om, at de praktiske Englændere, hos hvem Udligningsspillet i saa høj Grad er sat i System, have havt skjellig Grund til at vælge den, og vi skulle derfor anbefale Styrelsen for Kjøbenhavns Skakforening at gjøre et Forsøg dermed, naar en ny Udligningsturnering kommer i Stand. Af egen Erfaring kunne vi bekræfte, at der er et umaadeligt Spring fra lige Brikker til Bonde og Træk, saaledes gav en Kamp med lige Brikker os omtrent 5 vundne mod 1 tabt, medens mod samme Styrke en do. med Bonde og Træk omtrent kun gav 1 vundet mod 5 tabte, ɔ: Forholdet stillede sig omtrent som 25 : 1.

En ny amerikansk Turnering, foranstaltet af Bladet „*The Clipper*" i New-York, har atter fundet Sted. Mason, der nu almindeligt antages for Amerikas stærkeste Spiller, i hvert Fald næsten Mackenzies Jævnligé, vandt 1ste Pris med 16 vundne Partier mod 3 tabte, og blev fulgt lige i Hælene af Delmar (2 Pris) med 15 vundne mod 2 tabte og 1 remis og Bird (3 Pris) ligeledes med 15 vundne mod 2 tabte. Saavidt man kunde skjønne, vilde imidlertid den utrættelige Bird dennegang være gaaet af med Sejren, hvis ikke i sidste Øjeblik en svagere Modstander havde trukket sig tilbage, og flere amerikanske Blade beklage, at han ikke fik denne Revanche. Nogle gode Partier fra denne Turnering ere endnu ikke komne os for Øje.

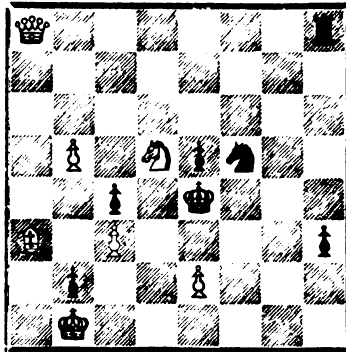
Schakmatni listock er Navnet paa en russisk Skaktidende, der med indeværende Aars September maanedlig udkommer i

St. Petersborg, redigeret af en yngre talentfuld Skakspiller, Tchigorine. Vi skulle ret ønske, at dette nye Organ maatte have en Fremtid for sig, det er en Skam, at en saa stor Nation som den russiske, der har et saa udpræget Anlæg for Skak, og som har frembragt Praktikere af en saa vældig Styrke, som Petrow, og Theoretikere som Jaenish, ikke forlængst ogsaa i den Retning er naaet op i Højde med det øvrige Europa. I Partierne, hvor Læseren forøvrigt vil finde Spil fra Jordklodens forskjelligste Egne, give vi ogsaa en Prøve fra den nye Tidende.

American Chess Journal, Oktoberheftet. giver et længere Program for „The grand centennial problem tournament", der nu endelig er kommen i Stand. men vi skulle ikke opholde os videre derved, da Efterretningen er kommen saa sent, at vore nordiske Problemforfattere ikke i rette Tid, 1. Januar 1877, kunde faa deres Sendinger afsted. selv om de vilde indlade sig paa det ganske vist kun ringe Indskud af 50 Cents for hvert Problem, der indsendes. Der forlanges mindst 3 Problemer i 2, 3 og 4 Træk, og højeste Præmie er 50 Dollars, samt en extra Præmie, Indskuddene, for den bedste enkelte Opgave.

Dødsfald.

Den fortrinlige amerikanske Problemforfatter T. M. Brown, der vel som bekjendt kun naaede 5te Præmie ved den store engelske Turnering, men som i Amerika flere Gange har været Sejrherre og sandsynligvis der kun blev gjort 1ste Rang stridig af Loyd. er til almindelig Beklagelse afgaaet ved Døden d. 25. September kun 39 Aar gammel. Brown var overordentlig produktiv. navnlig i Construktionen af 3 Træks Opgaver, og hans samlede Opgaver, ikke mindre end 600, naaede han lige før sin Død at se udkomme i Trykken. Vore nordiske Problemvenner, der her i Bladet saa ofte have havt Glæde af Browns Problemer, ville ogsaa med Interesse se det sidste, det blev ham forundt at fremstille:

Hvid gjør Mat i 3 Træk.

Af Livsstilling var Brown Musiker og nød som saadan stor Anseelse i en videre Kreds af den musikalske Verden.

Ogsaa vore hjemlige Skakkredse har Døden hjemsøgt, idet der tilgaar os Efterretning fra Gøteborg, at Literaten K. Kindblad efter en langvarig Sygdom for en Maaned siden er hensovet dersteds i den samme livskraftige Alder, 39 Aar. K., en Søn af den velbekjendte stærke svenske Skakspiller, Protokolsekretær Karl Kindblad i Stockholm, havde selv et betydeligt Anlæg for Skak, spillede ivrigt og gjerne og virkede med Mund og Pen for Skakspillets Udbredelse, hvilket særligt Nordisk Skaktidende med Taknemlighed maa paaskjønne og udtale ved den Henfarnes Minde.

Endelig bringer L. Ill. News den sørgelige Efterretning, at den baade som praktisk Spiller, Theoretiker og Problemforfatter højt ansete Wormald, efter Stauntons Død Redaktør af Bladets Skakspalte, er afgaaet ved Døden den 4de December.

Partier.

367. Løbergambit.

(Spillet i Upsala Oktbr. 187.)

	Svenonius. Hvid.	**Borén.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Lf1—c4	d7—d5
4.	Lc4+d5	Dd8—h4 †
5.	Ke1—f1	g7—g5
6.	Sg1—f3!	Dh4—h5
7.	h2—h4	. . .

Som bekjendt drejer det sig om i denne Stilling i det Zukertortske Forsvar at finde en holdbar Fortsættelse for Sort. Paa h7—h6 følger med Held V. Nielsens Offer paa f7, og om Lf8—g7 er bedre, maa, trods Zukertorts Anvisning, anses højst tvivlsomt, naar Hvid fortsætter med det stærke Træk 8. Kf1—f2.

Borén har nu foreslaaet at fortsætte med 7. Sg8—e7, efterfulgt af det ejendommelige Træk f7—f6 og eventuelt Lf8—h6, og mener, at dette skulde give et godt, for ikke at sige overlegent Forsvar. Vi skulle her afholde os fra at ytre nogen Mening desangaaende, da Dhrr. Borén og Svenonius have udarbejdet en Analyse herom, der er stillet os i Udsigt, og som vi glæde os til at kunne introducere det nye Aar med. Nærværende kvikke Parti lade vi foreløbig gaa tilvejrs i det gamle Aar som en lille Prøveballon.

	Hvid.	Sort.
7.	. . .	Sg8—e7
8.	d2—d4	f7—f6
9.	Sb1—c3	Lf8—h6

Dette skulde være Grundstillingen.

10.	Dd1—e2	. . .

Her er der ogsaa Tale om e4—e5 og Kf1—g1.

10.	. . .	Sb8—c6

I et andet Parti, der ogsaa er forelagt os, spillede Borén her g5—g4, drev Springeren ned

Hvid.	Sort.
paa e1 og Sort fik en vindende Stilling.	
11. De2—b5	a7—a6
12. Db5—c5	Lc8—d7
13. Kf1—g1	Dh5—g4

Vilde Sort ikke her have faaet et bedre Spil ved g5—g4?

14. h4+g5	Lh6+g5
15. b2—b4	0—0—0
16. a2—a4	Se7+d5
17. Sc3+d5	Ld7—e6
18. b4—b5	Le6+d5
19. e4+d5	Sc6—b8
20. Ta1—b1	Dg4—d7
21. c2—c4	. . .

Den hvide Dronnings Stilling, omgivet af trofaste Bønder, er meget morsom, og ikke mindre er den nu paafølgende, særdeles vel beregnede Marche ind i Fjendens Lejr.

Hvid.	Sort.
21. . . .	Dd7—d6
22. Dc5—a7	Dd6—b6
23. Da7—a8!	Db6—a5

Kc8—d7 gaar ikke paa Grund af c4—c5.

24. b5—b6	c7+b6
25. Lc1—d2	Da5+a4
26. Tb1+b6	Td8—d7
27. Sf3+g5	Da4—d1 †

Paa f6+g5 følger 28. Th1—h6! og Hvid vinder.

28. Kg1—h2	Dd1+d2
29. Sg5—e4 og Hvid vandt.	

368. Steinitz Gambit.

(Spillet i Lejren v. Hald d. 4/7 76.)

S. A. S. Hvid.	L. With. Sort
1. e2—e4	e7—e5
2. Sb1—c3	Sb8—c6
3. f2—f4	e5+f4
4. d2—d4	Dd8—h4 †
5. Ke1—e2	g7—g5
6. Sc3—d5	Ke8—d8
7. Sg1—f3	Dh4—h5
8. h2—h4	Lf8—g7

Se Parti Nr. 344.

9. g2—g4	. . .

Denne ejendommelige Fortsættelse kan ofte med Held anvendes i Steinitz Gambit. men derimod saa godt som aldrig i analoge Stillinger i Løbergambitten, fordi der Tavlet h3 bliver udækket, naar Taarnet gaar til g1.

Hvid.	Sort.
9. . . .	Dh5—g6

Der kunde her ogsaa være Tale om f4+g3 eller Dh5+g4. Paa førstnævnte Træk faar Hvid imidlertid smukt Spil ved 10. Lc1+g5†, f7—f6; 11. Lg5—f4, og hvis Dronningen slaar følger:

Hvid.	Sort.
10. Th1—g1	Sc6+d4 †
11. Dd1+d4	Dg4+f3 †!
12. Ke2+f3	Lg7+d4

13. Tg1+g5, og da Bf4 aabenbart ikke kan holdes, maa Hvid mindst staa lige saa godt som Sort.

10. Sf3+g5	Sc6+d4 †
11. Ke2—f2	Sd4—e6

Stillingen er allerede overmaade vanskelig for Sort; sker f. Ex. det nærliggende Træk h7—h6, kan Hvid baade spille Sd5+f4 og h4—h5, eftersom Dronningen gaar tabt, hvis Sort paa sidstnævnte Træk slaar Springeren.

12. Lc1+f4	Se6+g5

Bedre var maaske nok Se6+f4. Giver derimod Løberen Skak paa d4 for at komme til b6, faar Hvid et overvældende Angreb, nemlig:

Hvid.	Sort.
12. . . .	Lg7—d4 †
13. Kf2—g3	Ld4—b6
14. Sd5+b6	a7+b6
15. Sg5+e6	Dg6+e6!
16. Dd1—d4	f7—f6
17. Lf1—c4	o. s. v.

13. Lf4+g5 †	f7—f6

Nødvendigt.

14. Lg5—f4	Sg8—h6

Sort har ikke noget bedre Træk, da det er umuligt at dække c7; paa d7—d6 vindes nemlig ved Sd5+c7.

15. Lf4+c7 †	Kd8—e8
16. Th1—g1	d7—d6

Heller ikke nu er Trækket godt, men man skal vanskelig kunne paapege et saadant for Sort.

17. Lf1—b5 †	Lc8—d7
18. Lb5+d7 †	Ke8+d7
19. Sd5—e7!	Dg6—f7

Bedst; slaar Kongen Springeren, kan Sort ikke undgaa Matten i 10de Træk.

20. Dd1+d6 †	Kd7—e8
21. Se7—f5	Df7—d7
22. Ta1—d1	Dd7+d6
23. Sf5+g7 †	Ke8—f7
24. Td1+d6	Kf7+g7
25. g4—g5 og Hvid vandt.	

---

369. **Skotsk Gambit.** (Schakmatni listock.)

(Spillet for nylig i Moscou.)

Noterne ere af Tchigorine.

Fyrst **S. Urusoff.**	**E. Smidt**
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. d2—d4	e5+d4
4. Lf1—c4	Lf8—c5
5. Sf3—g5	Sg8—h6

	Hvid.	Sort.
6.	Dd1—h5	Dd8—e7!
7.	0—0	. . .

Sg5+f7 vilde have givet Sort bedst Spil.

7.	. . .	d7—d6
8.	h2—h3	0—0

Det havde været fordelagtigere at trække Løberen til d7 og dernæst rokere langt.

9.	Kg1—h2	. . .

Som man siden vil se, havde det været bedre at trække Kongen til h1.

9.	. . .	Sc6—e5
10.	Lc4—d3	Se5+d3
11.	c2+d3	f7—f5
12.	f2—f4	Lc8—d7
13.	Lc1—d2	Ld7—b5
14.	Dh5—f3	f5+e4
15.	Sg5+e4	Lc5—b6
16.	a2—a4	Lb5—c6
17.	a4—a5	d6—d5
18.	Se4—g5	Lb6—c5
19.	b2—b4	. . .

Ikke rigtigt beregnet; for at Kombinationen skulde være rigtig, maatte der først være trukket Tf1—e1, De7—d6! o. s. v.

19.	. . .	Lc5+b4

Sort benytter sig imidlertid ikke af Hvids Fejl; han skulde have spillet Lc5—d6 og, hvis der saa fulgte 20. b4—b5, da De7+g5!

20.	Tf1—e1	De7—d6
21.	Tc1—e6	Dd6—c5

	Hvid.	Sort.
22.	Tc6+h6!	g7+h6
23.	Sg5—e6	Dc5—d6
24.	Df3—g4 †	Kg8—f7
25.	Se6+f8	. . .

Hvis Kongen, som omtalt i 9de Træk, havde staaet paa h1, vilde Hvid her have havt den smukke Afgjørelse: 25. Dg4—g7 †, Kf7+e6; 26. Sb1—c3 o. s. v. Men nu strander den paa Tf8+f4.

25.	. . .	Ta8+f8
26.	Ld2—b4	Dd6—b4
27.	Dg4—f5 †	Kf7—g8
28.	Df5—e6 †	Tf8—f7
29.	Sb1—a3	Db4—e7
30.	De6+e7	Tf7+e7
31.	Sa3—c2	Lc6—b5
32.	Sc2+d4	Lb5+d3
33.	Ta1—d1	Te7—e3
34.	Td1—c1	c7—c6
35.	Tc1—c3	Kg8—f7
36.	g2—g3	. . .

Hvid taber, hvis han vilde vinde Kvaliteten.

36.	. . .	Kf7—f6
37!	g3—g4	c6—c5

Efter dette Træk mister Sort Udsigt til at vinde; Skak paa e2 havde været bedre.

38.	Tc3+c5	Ld3—e4
39.	Tc5—c7	Te3—d3
40.	Sd4—b5	Td3—d2 †
41.	Kh2—g3	d5—d4
42.	Sb5—d6	Td2—g2 †
43.	Kg3—h4	Le4—c2
44.	Sd6—e8 †	Kf6—e6

	Hvid.	Sort.
45.	f4—f5 †	Ke6—d5
46.	f5—f6	d4—d3
47.	f6—f7	Tg2—f2
48.	Se8—g7	Tf2—f6
49.	Sg7—f5	Kd5—e4
50.	Tc7—d7	Ke4—f3
51.	Sf5—d4 †	Kf3—e3
52.	Sd4—f5 †	Ke3—e2
53.	Sf5—d4 †	Ke2—e1
54.	Kh4—g3	Lc2—a4
55.	Sd4—f3 †	Ke1—e2

	Hvid.	Sort.
56.	Td7—e7 †	Ke2—d1
57.	Te7+b7	d3—d2
58.	Tb7+a7	Kd1—c1
59.	Ta7—c7 †	La4—c2
60.	Sf3+d2	Kc1+d2
61.	a5—a6	Lc2—e4
62.	a6—a7	Kd2—d3
63.	Tc7—e7	Le4—a8

og efter nogle Træk blev Partiet hævet som remis.

---

370. **Fransk Parti.** (Chess Journal.)

(Spillet pr. Korrespondance 18⁷⁵/₇₆.)

Noterne ere fra det himmelske Riges Skaktidende.

	Shanghai. Hvid.	**Chefoo.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e6
2.	Sg1—f3	d7—d5
3.	e4+d5	e6+d5
4.	d2—d4	Sg8—f6
5.	Lf1—d3	Lf8—d6
6.	Lc1—e3	0—0
7.	h2—h3	Sf6—e4
8.	g2—g4	f7—f5
9.	g4+f5	Lc8+f5
10.	a2—a3	Dd8—f6
11.	Ld3—e2	Sb8—c6
12.	c2—c3	Ta8—e8

Hvid har spillet altfor forknyt, og Sort har nu en langt overlegen Stilling.

	Hvid.	Sort.
13.	Sb1—d2	Se4+d2
14.	Ke1+d2	. . .

Bedste Træk.

	Hvid.	Sort.
14.	. . .	Lf5—e4
15.	Sf3—g5	Le4+h1
16.	Dd1+h1	Sc6—e7
17.	Ta1—g1	c7—c6
18.	Dh1—g2	Se7—f5
19.	Sg5—f3	Df6—e7
20.	Le2—d3	Sf5+e3
21.	f2+e3	De7+e3 †
22.	Kd2—c2	Te8—e7
23.	Tg1—f1	b7—b5
24.	Dg2—g4	. . .

Et flinkt Forsøg paa at forbedre Situationen.

	Hvid.	Sort.
24.	. . .	a7—a5

Korrekt.

Hvid.	Sort.
25. Ld3+h7 †	Kg8+h7
26. Sf3—g5 †	De3+g5

Det ene rigtige Træk og afgjørende; gaar Kongen, vinder Hvid.

Hvid.	Sort.
27. Dg4+g5	Tf8+f1
28. Dg5—h5 †	Kh7—g8
29. Dh5—g6	Te7—e2 †

og Hvid opgiver det nu redningsløse Parti.

---

371. Ikke modtaget Gambit. (Adelaide Observer.)

(Spillet i Melbourne d. 13/10 75.)

Burns & Phillips raadslaa mod **Goldsmith & Sedgefield.**

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	Lf8—c5
3.	Sg1—f3	d7—d6
4.	Lf1—c4	Sg8—f6
5.	Sb1—c3	0—0
6.	Dd1—e2	Lc8—g4
7.	Sc3—a4	Sb8—c6
8.	c2—c3	e5+f4

Sorts Plan ser god ud og er smukt udkastet; det vil imidlertid vise sig, at de Hvide ere dem overlegne i Manøvrering og med Fortrøstning give Bonden og en til om det skal være.

9.	d2—d4	Tf8—e8
10.	0—0	Te8+e4
11.	De2—c2	Lc5—b6
12.	Sa4+b6	a7+b6
13.	Sf3—g5	Te4—e7
14.	Lc1+f4	Lg4—h5

Bedste Træk var vel nok d6—d5, skjøndt Hvid ogsaa da faar en god Stilling; paa h7—h6 slaar Hvid paa f7 med smukt Spil.

	Hvid.	Sort.
15.	Lf4+d6	. . .

Nydelig spillet; de herpaa følgende Forviklinger ere højst interessante.

15.	. . .	Dd8+d6
16.	Tf1+f6	Lh5—g6
17.	Tf6+f7 !	. . .

Slaas Dronningen, faar Sort det fordelagtigste Spil.

17.	. . .	Te7+f7

Paa 17. ... Lg6+c2 følger:

18.	Tf7+e7 †	Kg8—f8
19.	Te7—f7	Kf8—e8
20.	Ta1—e1 †	Sc6—e7 !
21.	Te1—e6	Dd6—d7
22.	Tf7+g7	Ke8—d8
23.	Sg5—f7 †	Kd8—e8
24.	Sf7—e5 og Hvid vinder.	

Sort har imidlertid et stærkere Træk end disse; Mr. Fischer, den stærkeste Skakspiller i Australien, et ganske betydeligt Skaktalent, har nemlig paavist,

Hvid.	Sort.

at b6—b5, hvorved Stillingen bliver yderlig mærkværdig, med bedst Spil fra begge Sider fører til en nogenlunde lige Stilling, om end mest i Hvids Favør. De herhen hørende, temmelig vanskelige, men morsomme Undersøgelser, der baade vise Styrken af det foreslaaede Bondetræk og Berettigelsen til Hvids smukke Manøvre, skulle vi overlade til den skarpsindige Læser.

	Hvid.	Sort.
18.	Lc4+f7 †	Lg6+f7
19.	Dc2+h7 †	Kg8—f8
20.	Ta1—f1	Sc6—d8
21.	Sg8+f7	Sd8+f7
22.	Dh7—h8 †	Kf8—e7
23.	Dh8+a8	Dd6—e6
24.	Da8+b7	Ke7—d8
25	Db7—f3 og Hvid vandt.	

---

372. **Skotsk Parti.** (Chess Record.)

(Spillet i Philadelphia Turnering 21/8 76.)

Noterne ere af W. H. Sayen.

	Bird Hvid.	**Roberts.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	d2—d4	e5+d4
4.	Sf3+d4	Dd8—h4
5.	Sd4—b5	Dh4+e4 †
6.	Lc1—e3	. . .

Haandbøgerne sige Lf1—e2 — men Sort vinder.

6.	. . .	Lf8—b4 †
7.	Sb1—d2	Lb4+d2

Dette Træk er ikke godt og en Kilde til senere Forlegenheder. Det korrekte Spil var:

7.	. . .	De4—e5
8.	c2—c3!	Lb4—a5
9.	b2—b4	a7—a6
10.	Sb5—a3	La5—b6

og Sort holder sin Bonde.

	Hvid.	Sort.
8.	Dd1+d2	Ke8—d8
9.	0—0—0	a7—a6

Sort aner ikke Faren; Sg8—f6 var det rigtige Træk.

10.	Sb5+c7	. . .

En smuk Kombination og aldeles korrekt.

10.	. . .	Kd8+c7
11.	Dd2—d6 †	Kc7—d8
12.	Dd6—f8 †	Kd8—c7
13.	Df8—d6 †	Kc7—d8
14.	Le3—b6 †	Kd8—e8
15.	Lf1—d3	De4—h4

Gaar Dr. til g4 følger:

16.	Th1—e1 †	Sg8—e7
17.	Te1+e7 †	Sc6+e7
18.	Td1—e1	Dg4—g5 †
19.	Kc1—b1 og Hvid vinder.	

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
16. Th1—e1 †	Sg8—e7	24. Te6+e7 †	Kf7—f6
17. Ld3—e4!	Dh4—h6†!	25. Te7—d7	Th8—e8
18. Dd6+h6	g7+h6	26. Lc5—e3	Ta8—d8
19. Le4+c6	b7+c6	27. Td7+h7	Te8—h8
20. Lb6—c5	d7—d6	28. Th7+h6 †	Th8+h6
21. Td1+d6	Lc8—e6	29. Le3+h6	Kf6—f5

Sort kunde have holdt den vundne Officer ved Ta8—b8, men Hvid erobrer da flere Bønder og faar mer end tilstrækkeligt Æqvivalent.

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
		30. Lh6—e3	Kf5—e4
		31. h2—h4	Td8—d6
		32. h4—h5	Td6—d7
		33. g2—g3	Ke4—f3
		34. c2—c3	Td7—d5
22. Td6+e6	f7+e6	35. h5—h6	Td5—d7
23. Te1+e6	Ke8—f7	36. Le3—d4	og Hvid vinder.

---

373. Udligningsparti. (West.. P.)

Noterne ere af Zukertort.

W. G. Ward. Hvid÷Sb1.	**H. Brown.** Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. f2—f4	e5+f4
3. Sg1—f3	g7—g5
4. Lf1—c4	g5—g4
5. 0—0	g4+f3
6. Dd1+f3	Dd8—g5
7. d2—d4	Lf8—h6
8. Lc4+f7	Ke8—d8

Efter 8... Ke8+f7; 9. Lc1+f4, Dg5+f4; 10. Df3—h5† Kf7—g7; 11. Tf1+f4, Lh6+f4 vilde Sort ganske vist beholde 5 Officerer mod en Dronning, men vi tvivle paa, at han kan udvikle sit Spil med mindre han vil ofre de 2 af dem.

Hvid.	Sort.
9. Df3—b3	Sg8—e7
10. Lc1+f4	Dg5—h4
11. Lf4—g3	Dh4+e4
12. Ta1—e1	. . .

Meget smukt spillet.

Hvid.	Sort.
12. . . .	De4+d4 †
13. Lg3—f2	Dd4—d6
14. Te1+e7	. . .

Indledningen til en højst glimrende Manøvre.

Hvid.	Sort.
14. . . .	Dd6+e7
15. Tf1—e1	De7—f6
16. Db3—c3 (!)	Df6+f7

Hvid.	Sort.
Det eneste reddende Træk havde været Lf6—g7. Hvid svarer da med Lf2—d4.	

	Hvid.	Sort.
17.	Dc3+h8 †	Lh6—f8
18.	Lf2—h4 †	Df7—e7
19.	Dh8+f8 ‡.	

---

374. Italiensk Parti. (Westm. P.)

(Spillet d. 11/11 76.)

Noterne ere af Zukertort.

	F. G. Rowe. Hvid.	W. G. Ward. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	c2—c3	Sg8—f6
5.	b2—b4	Lc5—b6
6.	Dd1—b3	. . .

Angrebet begynder for tidligt; Hvids bedste Fortsættelse er a2—a4.

6.	. . .	0—0
7.	Sf3—g5	Lb6—f2 †
8.	Ke1—f1	. . .

Hvis Hvid gaar til e2 fortsættes med:

8.	. . .	Lf2—b6
9.	Sg5+f7	Dd8—e7
10.	Sf7+e5 †	d7—d5
11.	Lc4+d5 †	Sf6+d5
12.	Db3+d5 †	Lc8—e6
13.	Se5—c6	b7+c6
14.	Dd5+c6	Ta8—d8 osv.

8.	. . .	Lf2—b6
9.	Sg5+f7	Sf6+e4

	Hvid.	Sort.
10.	Kf1—e2	Dd8—h4
11.	Th1—f1	. . .

Giver Hvid Opdækkerskak paa d6, gaar Kongen til h8, og det vil vise sig, at Sort beholder Overvægten.

11.	. . .	Se4—f2

Et meget stærkt Træk, der dækker Stillingen samtidig med at true med Mat.

12.	Sf7+e5 †	Kg8—h8
13.	d2—d4	Lb6+d4

Glimrende og korrekt. Hvid kan hverken tage Løberen eller dække Springeren.

14.	Sb1—d2	. . .

Bedste Forsvar.

14.	. . .	Ld4+c3
15.	Db3+c3	. . .

Hvis Springer slaar Springer, følger Tf8—e8 † o. s. v., og hvis Sd2 gaar til f3, følger

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
Lc3+e5; 16. Sf3+h4, Sc6—d4 † og Sort vinder.		16. Ke2—e1	Sf2—d3 ††
		17. Ke1—d1	Dh4—e1†(!)
15. . . .	Sc6—d4 †	18. Tf1—e1	Sd3—f2 ‡

---

375. Nordisk Gambit. (D. Sz.)

(Spillet for nylig i Hamborg.)

	M. Bier. Hvid.	**S. R. Rocamora.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	d2—d4	e5+d4
3.	c2—c3	d4+c3
4.	Lf1—c4	c3+b2
5.	Lc1+b2	Sg8—f6
6.	Sb1—c3	Sb8—c6
7.	Sg1—f3	Lf8—b4
8.	Dd1—c2	d7—d6
9.	0—0—0	Lb4+c3
10.	Lb2+c3	0—0

Rokade er ligesaa lidt her, som naar Dronningen har slaaet, tilraadeligt, men fører Sort ind i de samme Faldgruber, hvor v. d. Linde bukkede under (Parti 257). Det af Leffler anvendte Træk, Dd8—e7, er sikkert her det bedste.

	Hvid.	Sort.
11.	e4—e5	. . .

Hvid gjennemfører nu særdeles flink Angrebet i ægte Nordisk Gambit Stil.

	Hvid.	Sort.
11.	. . .	Sf6—e8
12.	h2—h4	Dd8—e7
13.	Sf3—g5	g7—g6
14.	e5+d6	Se8+d6
15.	Th1—e1	De7—d8
16.	Dc2—b2	Sd6+c4
17.	Td1+d8	Sc4+b2

Hvid forkynder Mat i 4 Træk

---

376. **Evansgambit.** (L. Ill. N.)

(Meeting of Counties Association, Sommer 1876.)

	Spens. Hvid.	**Ranken.*** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5+b4
5.	c2—c3	Lb4—a5
6.	d2—d4	e5+d4
7.	0—0	d4+c3
8.	Dd1—b3	Dd8—f6
9.	e4—e5	Df6—g6
10.	Sb1+c3	Sg8—e7
11.	Sc3—e2	. . .

Vi foretrække at udvikle Partiet med Lc1—a3 og Tf1—e1.

11.	. . .	b7—b5
12.	Lc4+b5	. . .

Lc4—d3 synes bedre at holde Angrebet.

12.	. . .	Ta8—b8
13.	Se2—f4	. . .

Herved taber Hvid en god Bonde, bedre var Db3—a4.

13.	. . .	Dg6—f5
14.	Db3—a4	Sc6+e5
15.	Sf3—d4	Df5—e4
16.	f2—f3	. . .

Hvid har neppe tilstrækkelig vurderet Sorts Fortsættelse.

16.	. . .	De4+d4 !
17.	Da4+d4	La5—b6
18.	Dd4+b6	Tb8+b6
19.	a2—a4	a7—a6
20.	Tf1—e1	f7—f6

Bedste Træk.

	Hvid.	Sort.
21.	Lb5—f1	0—0
22.	Lc1—a3	d7—d6
23.	Sf4—d3	Se7—g6
24.	Sd3—b4	c7—c5
25.	Sb4—d5	Tb6—b8
26.	f3—f4	Se5—c6
27.	Lf1—c4	Kg8—h8
28.	Ta1—d1	. . .

Hvid kæmper mandelig mod Overmagten.

28.	. . .	Sc6—d4

Sort giver en Bonde for at bytte af efter en stor Maalestok.

29.	Td1+d4	c5+d4
30.	La3+d6	Lc8—b7
31.	Ld6+b8	Lb7+d5
32.	Lb8—d6	. . .

Hvid giver paa denne Maade 2 Officerer for Taarn, men regner paa at vinde den farlige fremskudte Bonde med god Udsigt til Remis.

32.	. . .	Ld5+c4
33.	Ld6+f8	Sg6+f8
34.	Te1—e4	Sf8—e6 !
35.	f4—f5	Lc4—d5
36.	Te4+e6	Ld5+e6
37.	f5+e6	Kh8—g8

Som Ill. N. med Rette bemærker, er det nu følgende Bonde-Slutspil lærerigt og interessant for Begyndere.

38.	Kg1—f2	Kg8—f8
39.	Kf2—e2	Kf8—e7

	Hvid.	Sort.
40.	Ke2—d3	Ke7+e6
41.	Kd3+d4	Ke6—d6
42.	Kd4—c4	f6—f5
43.	Kc4—d4	a6—a5
44.	h2—h4	g7—g6
45.	Kd4—c4	h7—h6
46.	Kc4—b5	f5—f4
47.	Kb5+a5	Kd6—c5
48.	Ka5—a6	g6—g5
49.	a4—a5	Kc5—c6
50.	Ka6—a7	Kc6—c7
51.*	h4+g5	h6+g5
52.	a5—a6	g5—g4
53.	Ka7—a8	g4—g3
54.	Ka8—a7	f4—f3
55.	Ka7—a8	Kc7—b6
56.	a6—a7	Kb6—c7

og Sort vandt.

---

377. **Polerio Gambit**[1]. (West. Papers.)

(Spillet i Januar 1873.)

Noterne ere af Zukertort.

	G. Macdonnel. Hvid.	**Blakburne.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	Lf1—c4	g5—g4
5.	0—0	g4+f3
6.	Dd1+f3	Dd8—e7

Dette Træk ansaas som det bedste for en Del Aar siden, men nu foretrække de første Autorer almindeligt Dd8—f6.

7.	d2—d4	...

(Bedre er Df3+f4. S. A. S.)

	Hvid.	Sort.
7.	...	Sb8—c6
8.	Lc1+f4	Sc6+d4
9.	Df3—d3	Lf8—g7
10.	Lf4+c7	Sg8—h6

Paa Dr. til c5 var maaske fulgt:

11.	Lc4+f7 †	Ke8—e7
12.	Dd3—a3	Sd4—e2 †
13.	Kg1—h1	De5+a3
14.	Sb1+a3	Lg7+b2
15.	Lc7—d6 † og Hvid har bedst Spil.	

11.	e4—e5	De7—c5
12.	Lc7—d6	Dc5—b6
13.	Kg1—h1	Sh6—f5
14.	Sb1—c3	Db6+b2

[1]) Da vi, efter at have bragt det nyeste fra Jorden rundt, endnu have nogen Plads tilovers, gjennemgik vi endnu engang hele Aarets Afgrøde og fandt da bl. A. dette og følgende ligeledes først i Aar offentliggjorte smukke Parti, der giver en værdifuld Forøgelse af Morphy Samlingen.

Hvid.	Sort.

Dette svage Træk giver Macdonnel Lejlighed til at ende Partiet meget smukt. Det er i det Hele saa vel spillet af ham, at vi anbefale det til den nye Udgave af „Chess Brillants“.

Hvid.	Sort.
15. Lc4+f7 †	Ke8—d8
16. Dd3+d4	Sf5+d4

17. Sc3—d5 og Sort opgiver Spillet.

---

378. Fransk Parti.

(Spillet d. 9/7 58.)

Boden. Hvid.	P. Morphy. Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	d7—d6
3. d2—d4	f7—f5
4. Lf1—c4	. . .

Om de to sideordnede, eller maaske nok saa stærke Angrebsmaader, 4. d4+e5 og 4. Sb1—c3 se Parti 228 og Skaktheori for Begyndere VII. 1875 S. 98.

4. . . .	Sb8—c6

Paa f5+e4 bliver Hvids Angreb uimodstaaeligt ved 5. Sf3+e5.

5. d4+e5	. . .

I. v. Bilguer 5 gives som stærkeste Fortsættelse.

5. Sf6—g4	Sg8—h6
6. d4—d5	Sc6—e7
7. Sb1—c3	c7—c6
8. f2—f4	o. s. v.

5. . . .	d6+e5

Hvid	Sort.
6. Dd1+d8 †	Sc6+d8
7. 0—0	. . .

Hvid faar ingen Fordel ved at slaa e-Bonden, men maaske e4+f5 var nok saa stærkt.

7. . . .	f5+e4

Zukertort giver her en Udvikling af, at Lf8—d6 var det stærkeste Træk, medens den valgte Spillemaade fører til Tabet af en Bonde.

8. Sf3+e5	Sg8—f6
9. Tf1—e1	Lf8—d6
10. f2—f4	Lc8—e6
11. Sb1—c3	0—0
12. Sc3+e4	Ld6+e5
13. f4+e5	. . .

Smukt spillet og langt bedre end Lc4+e6.

13. . . .	Sf6—d7
14. Se4—d2	Tf8—f5
15. Lc4+e6 †	Sd8+e6
16. Sd2—f3	Tf5+f3

Hvid.	Sort.

I Betragtning af, at Sort er en Bonde svagere, er denne nydelige Manøvre fuldt berettiget, selv om Hvid ved rigtigt Spil kunde have imødegaaet den.

17.	g2+f3	Se6—d5
18.	Lc1—f4	. . .

Z. vilde her have trukket Te1—f1. Boden selv mener derimod, at Kg1—f2 vilde have været bedste Træk. I første Tilfælde faar Hvid Taarn mod Bonde og Springer, i det andet Tilfælde bliver Styrken lige, men Hvids Stilling synes nok noget overlegen.

18.	. . .	Sd4+f3 †
19.	Kg1—g2	Sf3+e1 †
20.	Ta1+e1	Ta8—e8
21.	Te1—d1!	Sd7—f8

Bonden kan naturligvis ikke slaaes da Taarnet saa gaar tilbage til e1.

22.	Kg2—f3	Sf8—g6
23.	Kf3—e4	Sg6+f4
24.	Ke4+f4	Kg8—f7
25.	h2—h4	Kf7—e6

Hvid.	Sort.

26.	Kf4—e4	Te8—f8
27.	Td1—g1	g7—g6
28.	h4—h5!	. . .

Ved dette velberegnede Træk bliver Boden sikker paa Remis, hvilket begyndte at stille sig tvivlsomt.

28.	. . .	g6+h5
29.	Tg1—g7	Tf8—f7
30.	Tg7—g5	Tf7—f2
31.	Tg5+h5	Tf2+c2
32.	Th5—h6 †	Ke6—e7
33.	Th6+h7 †	Ke7—e6
34.	Th7—h6 †	Ke6—e7

Sort kan ikke undgaa Remis; vilde han undvige over d7 følger:

35.	Th6—h7 †	Kd7—c6
36.	Th7—h6 †	Kc6—c5
37.	Th6—h7	Kc5—b6
38.	e5—e6	Tc2+b2
39.	e6—e7	Tb2—e2 †
40.	Ke4—d5	Kb6—a5
41.	a2—a4!	Te2—e1
42.	Th7—f7	o. s. v.

Remis.

Strejftog[1]).

I.

C. F. Jaeniks[2]): Om Morphy.

Jeg har lige modtaget Løwenthals nye Værk, betitlet Morphys Games of Chess, og nogle Reflektioner, jeg har gjort derover, tilstiller jeg Dem herved til Optagelse i Chess Monthly, ikke fordi jeg dermed agter at give nogen udtømmende Kritik af dette Værk, men nærmest for at betale min Tribut af skaklig Hyldest til det Geni, hvis Triumfer Løwenthal har forherliget.

De vil, jeg er overbevist derom, finde det undskyldeligt, om en Mand, der har helliget en stor Del af sit Liv til mathematiske Studier, skulde være tilbøjelig til fra dette Standpunkt at betragte det saa ofte opkastede Spørgsmaal, hvilke berettigede Følgeslutninger der kunne drages af de ubestridelige Kjendsgjerninger om Paul Morphys mangfoldige Sejre. Jeg kan med Lethed forstaa, at det maa have været meget ydmygende for vor Tids fortrinligste Spillere, at de ere blevne tvungne til at indrømme, at de ere blevne besejrede af en ung Begynder, som hverken kunde besidde deres værdifulde Erfaring eller den umiddelbare Erkjendelse, der er en Følge af det daglige Studium gjennem en Række af Aar over en særlig Gjenstand. Og derfor

---

[1]) Under denne Overskrift ville vi efterhaanden bringe større og mindre Brudstykker af Tænkere og Skribenter, der have behandlet Skakspillet fra den psykologiske og filosofiske Side. Læseren vil formentlig finde det passende, at vi netop iaar gjøre Begyndelsen med følgende Stykke om Morphy, der stammer fra den berømte Skakspiller og Videnskabsmand, Russeren C. F. Jaenish. Red.

[2]) Brev til D. W. Fiske — Chess Monthly 1860, S. 257.

agter jeg her at tilbyde dem en Trøst, der, om den end ikke fuldstændigt kan forsone dem med deres Skjæbne, dog i det mindste fremstiller Grunden til deres Nederlag, eller, for at tale mere korrekt, til at Nederlaget nødvendigvis maatte blive en Følge.

Hvad er i Virkeligheden et Skakparti, og hvad er det, der bestemmer Sejren? Forinden der gjøres et Træk, forinden man uigjenkaldelig bestemmer sig til at flytte en Brik til et givet Tavl, maa Spilleren naturligvis i Hovedet have gjort Beregning over Modstanderens mulige Træk, eller rettere, over de forskjellige Rækker af Træk, som kan følge paa hver Side, for at han kan være sikret imod, selv om han ikke faar nogen positiv Fordel, at lide noget Tab i en eller anden af disse Rækker eller Varianter. Men da disse Beregninger eller Analyser ofte paa Grund af deres Længde ville blive uoverkommelige, vil Spilleren blive nødt til, stedse i Hovedet at begrændse sin Undersøgelse til de vigtigste Varianter, der kunne udspringe fra de forskjellige Spillemaader, mellem hvilke han vakler, og drive Undersøgelsen af disse saa langt som muligt.

Under denne Overvejelse er det Instinktet, erhvervet ved Erfaring og Studium, som gjør det muligt for Spilleren at afgjøre, hvilke Varianter der ere væsentlige og hvilke ikke, at skjelne mellem vægtige og svage Manøvrer. Er Trækket endelig gjort, er Modstanderen paa sin Side tvungen til at foretage en lignende aandelig Beregning. Fejl fra begge Sider ere naturligvis uundgaaelige, men den vinder, som gjør de færreste af Betydning eller som dueligst drager Fordel af Modstanderens.

Som Følge heraf vil det hænde i hvert Spil, der ikke føres ved Raadslagning eller pr. Korrespondance, at hver Spiller er henvist til at granske over sine Træk paa samme Maade, som om han spillede uden at se paa Brættet. Thi han har hverken et nyt Skakbræt eller andre Brikker til at legemliggjøre de Variationer, hvoraf Valget af hans Træk bestemmes, og Synet alene af Spillet, som det staar ved Undersøgelsernes Udgangspunkt, er kun en ringe Støtte for ham ved indviklede Varianter, ja endog ofte til ligefrem Skade[1]). Det er da afgjort,

---

[1]) At se Brættet gjør kun Beregningen lettere af de Varianter, der omfatte faa Træk, og hjælper dertil med mindre Anstrængelse at gaa

at af to Spillere, lige dygtige i det almindelige Spils Theori og Praxis, vil den stedse vinde, som bedst forstaar Kunsten at spille uden at se Brættet, og hans overlegne Duelighed heri vil fra Begyndelsen af sikre ham Sejren, selv over en Spiller, der egentlig er stærkere. Thi de Beregninger, der gaa forud for Trækket, have været udstrakte langt længere og videre end den Modstanders, der ikke har opnaaet en lignende Færdighed i at se bort fra Bræt og Brikker.

Det vil let forstaaes, at Udviklingen af denne Aandsevne ikke er begrændset til et enkelt Spil, men kan omfatte flere Partier spillede paa samme Tid uden Bræt og Brikker. Og med jo større Duelighed en Spiller formaar at magte og udføre en slig sjælelig Handling, desto lettere formaar han ogsaa og desto fermere maa han ogsaa være til at undersøge og bedømme en stor Hob Varianter i Hovedet, uden at løbe vild eller gjøre fejlagtige Slutninger. Og derfor vil denne Evne give hans Spil, med Brættet for sig, en usædvanlig høj Grad af Korrekthed, der er ulykkebringende for Modstanderen, og det saameget mere, som denne, der ikke ser Trækkets yderste Konsekventser, ofte vil blive fristet til at tro det gjort paa Hazard og som Følge deraf svarer paa en Maade, der viser sig ødelæggende [1]).

Den inderlige og absolute Forbindelse, der som paavist existerer mellem Spillet uden Bræt og Brikker og det almindelige Parti, er tillige en Indsigelse mod Rigtigheden af den saa ofte udtalte og antagne almindelige Mening, at Spillet iblinde kun kan betragtes som en uheldig Slags Kraftytring, opnaaet ved en unaturlig og skadelig Anspændelse af Hjernen. Sandheden er, at den Spiller, der indlader sig paa denne Aandsøvelse, kun foretager den samme Handling, vel nok i en noget højere Grad,

---

over til Undersøgelsen af 2den, 3die og 4de Variant, efter at have udtømt de foregaaende. Men mod disse Fordele maa sættes de Ubehageligheder, Synet af mange Brikker, der ikke komme Kombinationen ved, forvolder, og de Tankeløsheder af forskjellig Art, der ere uadskillige fra Spillet paa Bræt.

[1]) Vi kunne ikke undlade at udtrykke vor Beundring over den overordentlige Skarpsindighed, hvormed Jaenish her angiver de upaatvivlelig sande Grunde til det forunderlige Særsyn, at gamle prøvede Spillere bogstavelig som med tillukkede Øjne saa ofte ere gaaede i de af Morphy opstillede Faldgruber. Red.

han har for, naar han i det almindelige Spil, med Brættet for sig, med Omhu gjennemgaar og analyserer de sig frembydende Variationer. Og enhver Spiller, der er vel hjemme i Spillets Theori, har upaatvivlelig Evne til at blive hvad man kalder Blindspiller og maa føle sig tiltrukken deraf; Bræt og Brikker vil til Syvende og Sidst snarere være generende end fordelagtige for ham. Sluttelig skal herom siges, at de store Mestre fra tidligere Dage, Salvio, Philidor og Labourdonnais, ligeledes have udmærket sig fremfor deres Samtidige ved at kunne spille iblinde, og at de endog til en vis Grad drev det som Haandværk, og ikke blot for den theatralske Effekts Skyld.

Vi antage tilstrækkelig tydelig og klart at have godtgjort, at den første nødvendige Egenskab for at kunne blive en stærk Skakspiller, paa Brættet, er en Indbildningskraft, lig eller rettere identisk med den, der udfordres til Spillet iblinde, det vil sige Evnen til i Hovedet at kunne omfatte, undersøge og korrekt forfølge et stort Antal af forskjellige Kombinationer. Denne Evne kan kun, ved almindelig Anlæg for Skak, indtil en vis Grad erhverves eller styrkes ved Øvelse. Naar det nu maa siges, at denne Evne er tilstede i en aldeles vidunderlig Kraft og Fylde hos Morphy, da er der med det Samme sagt, at Ejermanden er et Geni, og at han kun kan sammenlignes med disse sjeldne Individer, der i en Haandevending formaa at udføre de mest indviklede arithmetiske Beregninger i Hovedet[1]). Det er velbekjendt, at denne Evne hurtigt svækkes med Aarene, og at den højeste Grad af Færdighed heri sædvanlig ses i den første Ungdom. Mesterskabet i at kunne spille Skak uden Bræt og Brikker til Fuldkommenhed, d. e. spille en Mængde saadanne Partier paa engang, synes at være afhængigt af de samme Love.

Vi ville imidlertid paa ingen Maade paastaa, at den omhandlede saa væsentlige Egenskab for at kunne opnaa en overordentlig Grad som Skakspiller, godtgjort ved Karakteren og Antallet af de samtidig, uden Bræt og Brikker spillede Partier, vil være tilstrækkelig til stedse at lade Vedkommende

---

[1]) Alene denne Betragtning, senere komme vi til de andre Sider af Sagen, maatte næsten efter vor Mening have været tilstrækkelig for at overbevise Morphys Modstandere om den fuldstændig haabløse Natur af de Kampe, hvori de vare indviklede.

vinde Sejr i det almindelige Parti. Lad os erindre, som foran sagt, at en fuldstændig Analyse af hvert Træks Konsekventser er umulig, at man er nødt til at begrændse sin Betragtning til de vigtigste, og at der for at gjøre dette Skjel udfordres et grundigt og dybt Kjendskab til Spillet, hvilket atter forudsætter Erfaring og Studium. Lad os tilføje, at det er nødvendigt endvidere at have en Hjerne, der baade arbejder logisk og i Sammenhæng, for at man ikke skal tabe Traaden i den Labyrint af Varianter, som det er nødvendigt at behandle. Det var Manglen af den Egenskab, der var det svage Punkt hos en Mester i Skak, som vi kjendte saa godt, den afdøde Kieseritzky. Ganske fortrinlig i Spillet iblinde, og uophørlig studerende og spillende Skak, vilde han maaske have overgaaet alle sine Samtidige, hvis ikke Indbildningskraften hos ham havde været saa stærkt udviklet, at det blev paa Bekostning af Logiken. Han gjorde sig saaledes en Fornøjelse af at bortstøde al Autoritet i skaklige Sager, at aabne sit Spil og opstille sine Brikker paa en absolut forkastelig Maade, medens han paa den samme Tid til en vis Grad bødede derpaa ved sit Genis mægtige Hjælpekilder. Dog maa det bemærkes, at han var meget nervøs anlagt af Naturen. Hos Paul Morphy finde vi derimod den harmoniske Sammensmeltning af alle de Egenskaber, som danne den store Mester. Ikke at tale om de overordentlige Prøver, han har vist i sine Spil iblinde, og om hans Korrekthed, hvilket hovedsagelig kan afledes derfra, en Korrekthed, som er karakteristisk for ham, selv naar han udfører de tilsyneladende forvovneste Manøvrer, maa det endvidere fremhæves, at han besidder et fuldstændigt Kjendskab til Skaktheorien, baade med Hensyn til de sande Principer, til Aabningerne og til Slutspillet. Han gjør sig aldrig skyldig i disse capricieuse, beduinagtige Træk, som Kieseritzky ikke saa sjeldent tillod sig. Stedse rolig, stedse methodisk, drager han ubønhørligt Nytte af Modstanderens mindste Fejlgreb. Han behandler med samme Duelighed Officererne som Bønderne, thi hvad der end er bleven sagt om hans Forkjærlighed for Officersmanøvrene, se vi ham dog stedse følge Philidors Forskrift og avancere med Kongeløberbonden, saasnart han kan faa Taarnet frit til at understøtte den med. Men han lader sig ikke nøje med en slavisk Tilhængen af de anerkjendte Spillemaader, han fuldstændiggjør og udvider dem med nye Træk, der forvirre

Modstanderne og bringe dem ud af Ligevægten. Og her har man strax et Svar paa den Paastand, der saa ofte er gjort og gjentaget, at Morphys Sejre mindre kunde tilskrives en absolut Overlegenhed end den Omstændighed, at hans Modstandere næsten stedse spillede under deres almindelige Styrke, og paa en Maade, der ikke svarede til deres erhvervede Reputation. Ganske vist kunne vi gjerne indrømme dette hvad det Sidste angaar, men saa maa vi heller ikke forglemme, at de Fejl og Vildfarelser, Morphys Modstandere begik, næsten stedse vare foraarsagede ved den moralske Overlegenhed, han havde erhvervet over dem, netop ved sin særegne Angrebs og Forsvars Stil. Og det er akkurat det Samme, der hænder hver Gang en Mester mødes med en større Mester, hvis Beregninger gaa længere, og som formaar at omfatte et større Antal Variationer og Kombinationer. De Spillere, der rykkede i Marken mod Morphy, og som vilde have været fuldstændig i deres Es mod en hvilkensomhelst anden Modstander, have ikke formaaet at opretholde deres egen Reputation lige overfor den amerikanske Kjæmpe, men de have i høj Grad befæstet hans.

Stockholms Arbetare Schacksällskap.

Dette Selskabs Bestyrelse bestaar, ifølge en os af Hr. J. B. Sydow velvillig meddelt Underretning, af Følgende:

Ordförande: J. A. Hallberg.
Sekreterare: J. K. Wetterlund.
Skattmästare: G. Lindroth.

Selskabet holder Møde hver Onsdag Aften, og Medlemmernes Antal er 18.

Løsninger

til Opgaverne i August- og Septemberheftet.

458. Af Sandegren. Mat i 2 Træk. — 1. Lg4—f5 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af F. W. Blehr i Kristiania, C. F. Wennberg, Barnarp, Chr. W., Norby.

459. Af Blehr. Mat i 3 Træk. (Obs. *en hvid Bonde paa h5.*) — 1. Df6—a1, Ke4+d5 (A, B, C); 2. Lh4—f6, ligeg.; 3. D. ‡. 1. — (A) Ke4—f3; 2. Da1—h1 † etc. 1. — (B) Le6+d5; 2. Da1—e1 † etc. 1. — (C) ligeg.; 2. Sd5—f6 † etc. — Rigtig angivet af Wennberg, Chr. W., Norby.

460. Af Gold. Mat i 3 Træk. — 1. Dh6—h3, e4—e3 l. Kd5+c6 (A); 2. Dh3—e6 † og 3. ‡. 1. — (A) Kd5—c4; 2. Ld1—e2 † etc. — Rigtig angivet af Blehr („som alle Golds vel udarbejdet, dog ikke svær"), Wennberg, Chr. W., Norby.

461. Af Arnell. Mat i 4 Træk. — 1. Sf1—h2, Lf4+h2!; 2. Le4—h1, Sf7—g5 (a); 3. Dg6+g5 †, K— ligeg.; 4. D. gjør Mat. 2. — (a) Ke5—d4; 3. Dg6—f6 † etc. — Rigtig angivet af Blehr, Wennberg, Chr. W., Norby.

462. Af V. Nielsen. Mat i 4 Træk. — 1. Le3—f2, f5+g4; 2. Lf2—g3, Kd6—c5; 3. Kd8—c7, Kc5+.4; 4. Lg3—f2 ‡. — Rigtig angivet af Blehr, Wennberg, Chr. W., Norby.

463. Af Svenonius. Selvmat i 4 Træk. — 1. Tf2—f3, Sh4+f3; 2. Se3—f5 †, Sg7+f5; 3. De1—e3 †, Sf5+e3 †; 4. d2+e3 †, Kd4+e3 ‡. — Rigtig angivet af Blehr („overmaade vanskelig"). Chr. W.

464. Af P. K. Mat i 3 Træk. — 1. f4—f5, Ld5+g8!; 2. Tb7—f7, ligeg.; 3. S. l. L. gjør Mat. — Rigtig angivet af Blehr („nok saa fornøjelig"), Wennberg, Chr. W.

465. Af Armao. Mat i 3 Træk. — 1. Sb5+d6, e7+d6 (A, B); 2. Dd8—f6 †; 3. L. l. D. ‡. 1. — (A) Ke5—d4; 2. Le1—c3 † etc. 1. — (B) Ke5—f4; 2. g2—g3 † etc. — Rigtig angivet

af Blehr („en farlig Mængde Bønder! Opgaven forresten god"), Chr. W.

466. Af Dobrusky. (Med en sort Bonde paa c3.) Mat i 3 Træk. — 1. Dg2—a8, Tb8+a8! (A, B); 2. Tb4—b5†, Kc5—c6; 3. Sc4—e5 ‡. 1. — (A) Kc5+b4; 2. Da8—a5† etc. 1. — (B) La2+c4; 2. Tb4+c4 etc. — Rigtig angivet af Blehr („særdeles smuk og heller ikke saa let"), Chr. W.

467. Af Karner. Mat i 4 Træk. — 1. Ta7—a8, Sa5—c6! (A); 2. Db5—d3†; 3. Dd3—d7†; 4. Sg6—f8 ‡. 1. — (A) Kf5—e4; 2. Ta8—f8, b7—b6; 3. Tf8—f3 etc. — Rigtig angivet af Wennberg, Chr. W.

468. Af Andrews. Mat i 4 Træk. — 1. Da5—b6, Da2—a6 (A); 2. Se8—d6†, Lc5+d6; 3. Db6—f2, ligeg.; 4. L. gjør Mat. 1. — (A) Tg2+g5; 2. h4+g5, Da2—a4; 3. Se8—g7† etc. — Rigtig angivet af Blehr („et smukt, men ikke vanskeligt Hovedspil"), Wennberg, Chr. W.

469. Af Berger. Mat i 5 Træk. — 1. Tc5—c7, f7+e6 (Hovedspil); 2. Tf8+f5, e6+f5; 3. Dg3+e5†, Ke4+e5; 4. Tc7—e7†, K— ligeg.; 5. L. gjør Mat. — Rigtig angivet af Blehr („et overmaade smukt og svært Problem"), Chr. W.

470. Af Th. Jensen. Mat i 2 Træk. — 1. Se8—c7 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af Blehr, J. G. H. i Kristiania, Fr. G. i Ackkärn, Wennberg, Chr. W., Norby.

471. Af C. F. Wennberg. Mat i 3 Træk. — 1. Te5—a5. Ke3—f3 (A, B, C); 2. De8—b5, K—ligeg.; 3. D. gjør Mat. 1. — (A) b6+a5; 2. De8—f8 etc. 1. — (B) Da8—d5; 2. Ta5+d5 etc. 1. — (C) Da8+c8; 2. Ta4—a3† etc. — Rigtig angivet af Fr. G., Chr. W., Norby.

472. Af Porst. Mat i 3 Træk. — 1. La5—e1; 2. Le1—h4; 3. Sa6+c7 ‡. — Rigtig angivet af Blehr, J. G. H., Wennberg, Chr. W., Norby.

473. Af Huggins. Mat i 4 Træk. — 1. Lb2—c1. b6—b5; 2. Sf2—d1, f3—f2; 3. Sd1+e3, f2—f1 D.; 4. Se3—f5 ‡. — Rigtig angivet af Blehr, Fr. G., J. G. H., Wennberg, Chr. W., Norby.

474. Af Fr. G. Mat i 4 Træk. — 1. Ka1—b1, c7—c5; 2. Ta8—a1, ligeg.; 3. Kb1—a2; 4. T. gjør Mat. — Rigtig angivet af Blehr, Wennberg, Chr. W., Norby.

475. Af Malmqvist. Selvmat i 3 Træk. — 1. e6—e7, Lc8—e6; 2. La1—g7, d2—d1 S.; 3. Th6—f6, S gjør Mat — Rigtig angivet af Blehr („meget fornøjelig. Hvids andet Træk ikke saa let"), Fr. G., Wennberg, Chr. W.

476. Af Lamouroux. Mat i 2 Træk. — 1. Lg1—h2 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af Blehr, J. G. H., Fr. G., Wennberg, Chr. W.

477. Af Karner. Mat i 3 Træk. — 1. Dg7—g5, Sd8—f7 (A, B); 2. Dg5—f5†, S+D; 3. Lc8—b7 ╪. 1. — (A) S+L; 2. Dg5—h5 etc. 1. — (B) Sd8—c6; 2. Dg5—g6† etc. — Rigtig angivet af Blehr („en liden Perle"), Fr. G., Wennberg, Chr. W.

478. Af Kohtz & Kockelkorn. Mat i 4 Træk. — 1. Da6—a7, Ta3—c3!; 2. Da7—e3†. Tc3+e3; 3. Sb2—d3†, K— ligeg.; 4. Sd3—c5 ╪. — Rigtig angivet af Blehr („vel udarbejdet — andet var jo ikke at vente — og meget vanskelig"), Fr. G. („särdeles lyckad, isynnerhet første draget"), Wennberg, Chr. W.

479. Af Healey. Mat i 4 Træk. — 1. Sg2+f4, e5+f4!; Dd2—a5, b6+a5; 3. Se4—d6†, S+S; 4. Tc6—c5 ╪. — Rigtig angivet af Fr. G. („ganska djupt anlagd — när man t. ex. med den ursprungliga ställningen för ögat tänker på, att efter 4de draget Te2 skall gardera e6 och Tc6 göra matt på c5! — Skada att det goda intrycket något störes af variantfattigdom och arma mattställningar"), Chr. W.

480. Af Pearson. Mat i 4 Træk. — 1. Te1—g1, Tg4+g1 (!); 2. Sc2—e1, Tg1—g3; 3. Sh7—f8, ligeg.; 4. S. gjør Mat. — Rigtig angivet af Blehr („Hovedspillet smukt og net"), Fr. G., Chr. W.

481. Af Bayer. Mat i 5 Træk. — 1. Sf6—e4†, Ke5—f4 (!); 2. Lg7—e5†, K+L (paa K+S følger De1† etc.); 3. Sd4—e2†, Ke5—e6; 4. Da1—e5†; 5. T. eller D. gjør Mat. — Rigtig angivet af Chr. W.

Løsninger af Opgaverne til „Carl XII. i Bender" (Side 193). Af S. Loyd.

Den Første. Mat i 3 Træk. — 1. Tg7+g3, Lf2+g3; 2. Se1—f3, Lg3— ligeg.; 3. g2—g4 ╪. — Rigtig angivet af J. G. H.

Den Anden. Mat i 4 Træk. — 1. h2+g3, Lf2—e1 (!); 2. Tg7—g4, Le1+g3; 3. Tg4+g3, Kh5—h4; 4. Tg3—h3 ╪. — Rigtig angivet af J. G. H.

Den Tredie. Mat i 5 Træk. — 1. Tg7—b7, Lf2—e3; 2. Tb7—b1, Le3—g5; 3. Tb1—h1, Lg5—h4; 4. Th1—h2, g3+h2; 5. g2—g4 ╪.

Til vore Problemløsere.

Efterat Løsningerne til September, som foran meddelt, nu ere offentliggjorde, kunne vi afslutte den i Skaktidenden 1875 S. 172 omhandlede Termin for Indsendelsen af de fleste rigtige Løsninger, og ved Optællingen viser det sig da, at vor ærede Korrespondent, Chr. W. i Kjøbenhavn, trods de ikke faa ganske sikkert meget svære Nødder, har løst samtlige 117 i den paagjældende Tid fremkomne, almindelige med Numer forsynede Problemer[1]), og at F. W. Blehr i Kristiania er fulgt tæt og næst efter med 109 Løsninger. Som Følge deraf notere vi med Fornøjelse, at de tvende nævnte Herrer tilkomme henholdsvis 1ste og 2den af de af os udstillede Smaapræmier[2]). Dernæst fulgte Jensen med 56, Norby med 41, Knudsen 37, Nielsen 34, Hansen 27, Fr. G. 26, B. & R. 22, Wennberg 20, H. C. V. 20, Heycop 16 m. fl. A. nedad.

Vi bemærke med det samme, at vi for det kommende Aar — Løsningsterminen at regne fra Januar—December 1877 og Opgjørelse i April 1878 — atter udsætte tvende Smaapræmier af samme Størrelse paa de samme Betingelser. Seneste Indsendelsestid for hver Maaneds Løsninger skal blive nærmere bestemt i Januarheftet 1877. *Red.*

---

[1]) Et Rygte, der er kommet os for Øre, og som vi ere indiskrete nok til at lade gaa videre, vil vide, at Opgave Nr. 479 af Healey dog nær havde trodset den stærke Løsers Anløb. Vi skulle gjøre os Umage for at kunne bringe flere saadanne ad Aare, og have allerede enkelte af den Slags paa Lager.

[2]) Se Brevvexling sidst i Hæftet.

Maximums-Problemet om Dronningen paa Skakbrættet.

I Novemberheftet d. A. af Deutsche Schachzeitung findes følgende Skrivelse betræffende dette Problem fra Hr. E. Pauls, som vi herved bringe til Kundskab, for det Tilfælde, at nogle af vore mange Skakvenner, der særlig ere Mathematikere, skulde have Lyst til at ytre sig om det foreliggende Spørgsmaal eller om Problemet i sin Almindelighed.

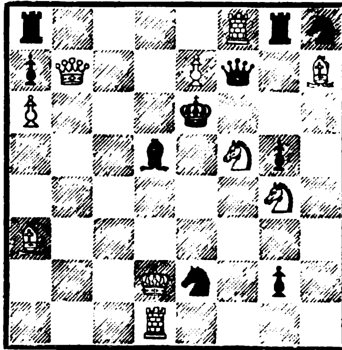
„Under ovenstaaende Titel offentliggjorde jeg i denne Tidendes Maj- og Septemberhefte 1874 to Artikler. Kort efter denne Afhandlings Tilsynekomst bragte H. v. d. Linde i sin „Geschichte des Schachspiels“ 2det Bind. S. 111 følgende Notits: „I 8de Bind af nouvelles annales de mathematiques par Gerveo et J. Bourget, 1869, S. 560 stilles følgende Opgave: „Sur un èchiquier composé de n^2 cases, placer n reines de maniere, qu'aucune d'elles ne soit en prise par l'une des $n-1$ des autres og senere løst af Professor Bellavitis.“

„Denne v. d. Lindes Notits interesserede mig meget, men det var mig ikke muligt, trods gjentagne Forespørgsler paa forskjellige Steder, at opdrive de omhandlede mathematiske Annaler resp. Professorens Løsning. Først for ganske nylig fik jeg fra en af Professorerne i Bonn følgende Oplysning: Les nouvelles annal. de math. findes her complette; jeg har fundet Problemet paa sidste Side af Aargaug 1869, men kan give Dem den bestemte Forsikring, at en Løsning endnu **ikke** er kommen. Ethvert Spørgsmaal har nemlig et Løbe-Numer (det foreliggende er 963), og i hver Aargang findes i Indholdsfortegnelsen nøje angivet, hvilke Numere der have fundet Løsning og hvor denne staar. Men jeg har 2 Gange gjennemset Registret til Bindene 1870—75 og har ikke fundet Nr. 963.

„Saaledes lyder Bonner-Professorens Meddelelse. Jeg henvender mig nu til Skakvenner, der muligt skulde kjende noget til Bellavitis Løsning, og vilde føle mig meget taknemlig for Oplysninger i saa Henseende.“

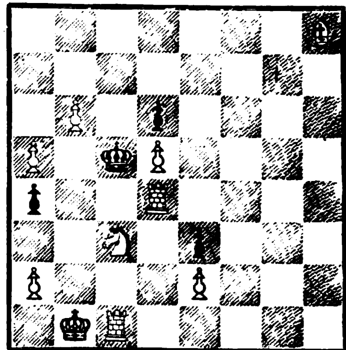
Opgaver.

494.
Fr. G., Ackkärn.

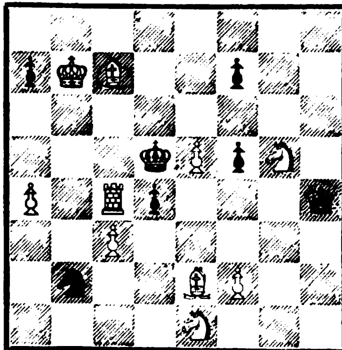
Mat i 2 Træk.

495.*
C. F. Lemke.

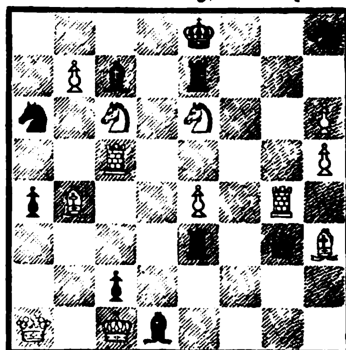
Mat i 3 Træk.

496.
Brødrene **B. & R.**, Upsala.

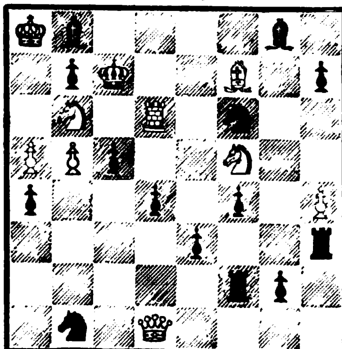
Mat i 3 Træk.

497.
C. F. Wennberg, Barnarp.

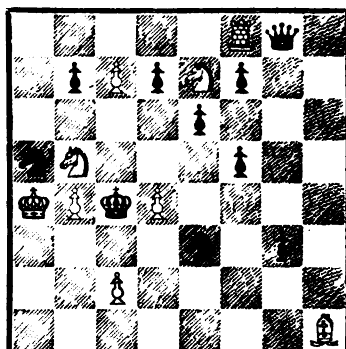
Mat i 4 Træk.

498.
Vilh. Nielsen, Kjøbenhavn.

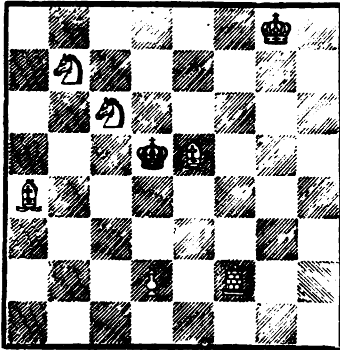
Mat i 4 Træk.

499.*
Th. Jensen. Ranum.

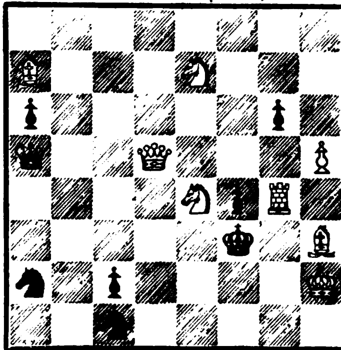
Mat i 4 Træk.

500.
S. Loyd.
(American Chess Journal.)

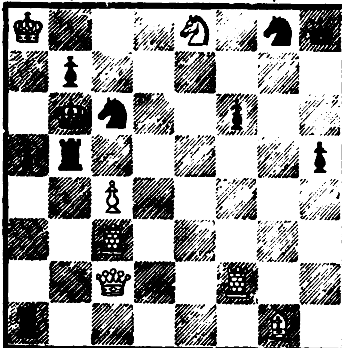
Mat i 3 Træk.

501.
T. M. Brown †.
(Westm. Papers.)

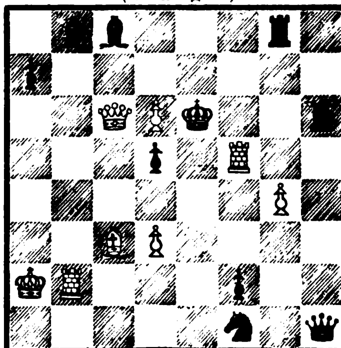
Mat i 3 Træk.

502.
W. Grimshaw.
(Engl. Chess Probl.)

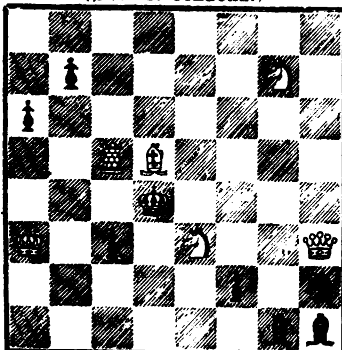
Mat i 3 Træk.

503.
G. B. Valle [1]).
(Strategié.)

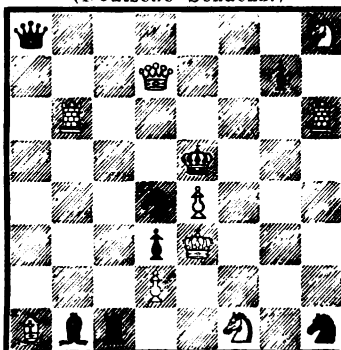
Mat i 4 Træk.

504.
G. Szabo.
(Østerr. Schachz.)

Mat i 4 Træk.

505.
J. Minckwitz.
(Deutsche Schachz.)

Selvmat i 5 Træk.

[1]) Tilegnet Prisdommerne ved Strategié Problemturnering.

Brevvexling.

F. S. Aalborg. Hjertelig Tak for modtagne Breve og Løsninger. Beklager meget, at Sætter-Striken sætter Tidenden slemt i Baghaanden.

A. v. H. Amsterdam. Opgaven Kf7/e5 er nu uløselig paa Grund af 1. ... Kf4; 2 Dh1, L+f6; 3. D+d5, h7+g6 og ingen Mat i 4de Træk!

C. F. W. Barnarp. Velkommen tilbage efter den lange Fraværelse. Løsninger noterede.

S. G. Wien. A. A. takker paa det Bedste for Brev, Fotografi og righoldige Bidrag og beder hilse Skakvennerne i Wien.

Chr. W. Kjøbenhavn. Rigtige Løsninger modtagne. Se nedenfor.

Fr. G. Upsala. (2/11) Brev, Opgaver og Løsninger med Tak modtagne.

P. B. Lyngby. Betræffende de tilsendte Opgaver, da er der smukke Ting iblandt, men de ere lovlig lette for Standpunktet nutildags. Ideen i Nr. 2 er ofte anvendt; se f. Ex. Skaktidende 1873, S. 245; Nr. 4 maa være fejlagtig opskrevet, thi den angivne Løsning strander paa 1. ... a6—a5 eller S+g4.

A. A. Upsala. Brev direkte tilgaaet og deri det væsenligste om de tilsendte, særdeles righoldige Materier omhandlet. Hjertelig Tak.

Chr. W. i Kjøbenhavn.
F. W. B. i Kristiania.
M. H. t. de Dhrr. tilkommende Præmier — se S. 278 — har Red. anset det rettest at give Dem frit Valg og derfor truffet Aftale med Boghandler Prior om, at han paa Anfordring, uopholdelig franco tilstiller Dem de Skakbøger til det paagjældende Beløb, som De maatte ønske.

NORDISK

SKAKTIDENDE,

STIFTET AF

P. MALMQVIST,

UDGIVEN OG REDIGERET AF

S. A. SØRENSEN

UNDER MEDVIRKNING AF

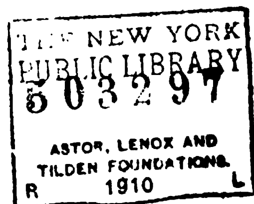
A. ARNELL OG G. NIELSEN.

FEMTE AARGANG 1877.

KJØBENHAVN.

WILHELM PRIORS BOGHANDEL.

1877.

I. Cohens Bogtrykkeri.

Indhold.

Sag- og Navne-Register.

Oversigt over Partierne.

Træk. 1	2	3	Side.
e2–e4 e7–e5	Sg1–f3 Sb8–c6	Lf1–c4	12. 13. 15. 40. 43. 65. 67. 88. 92. 101. 102. 104. 149. 152. 203. 207. 227. 231. 273.
		d2–d4	66. 148. 154. 174. 205. 227.
		Lf1–b5	36. 93. 107.
		Sb1–c3	229.
			17. 243. 246—252.
	f7–f5		179.
	d7–d6 Lf1–c4		110. 271.
	Sb1–c3		14. 42. 90. 129. 187.
	d2–d4 e5+d4	c2–c3	37. 177. 178. 267. 272.
		Sg1–f3	6.
	f2–f4 e5+f4	Sg1–f3	11. 108. 136. 138. 157. 158. 181. 201. 252.
		Lf1–c4	39. 112. 153. 208. 219. 268.
		Sb1–c3	138. 269.
			8. 111. 151. 175. 225. 265.
	Lf8–c5 og Sb8–c6		53. 156. 173. 181. 200. 226. 230.
c7–c5, e7–e6 osv.			
d2–d4			188.
	Udligning	Bonde	67. 271.
		Springer	158. 159. 270.
		Taarn	33. 44 159. 228. 270.

Historisk Tilbageblik[1])

paa

de vigtigste Skak-Begivenheder i Ind- og Udland 1876.

Januar.

Norden. Fest i Stockholm for Nordpolsfareren og Videnskabsmanden Nordenskjöld, Præsident for Skakselskabet i Stockholm.

Udligningsturnering (1ste) i Kjøbenhavns Skakforening begynder.

Italien. Problemturnering (mindre) udskrives af „N. Rivista degli Scachhi".

Amerika. Væddekamp i New-York mellem Amerikaneren Mason og Englænderen Bird; vindes af Førstnævnte med 11 Partier mod 4.

Februar.

England. Stor Væddekamp i London mellem Steinitz og Blackburne. Førstnævnte slaar sin stærke Modstander og maa herefter, fraregnet Morphy, kunne gjøre Fordring paa at anses som Verdens stærkeste Skakspiller.

Lord Lyttelton, det britiske Skakforbunds mangeaarige Præsident, døer.

Frankrig. Skaksoirée i Paris, hvor Rosenthal samtidig spiller 29 Partier, vinder 25, gjør 3 remis, taber kun 1.

---

[1]) Servering à la Berlingske til en Afvexling. Findes maaske noget tør, men den manglende pikante Sauce er en sjelden Vare i disse dyre Tider.

Fyrst Willafranca, de parisiske Skakspilleres Mæcenas, døer.

Marts.

Norden. C. F. Lemke, fortræffelig Problemforfatter, døer i Enkøping, 25 Aar gl.

April.

Tydskland. 4de Udgave af v. d. Lasas berømte „Leitfaden für Schachspieler", udkommer i Leipzig.

England. Den aarlige Væddekamp (4de) mellem Universiteterne i Oxford og Cambridge. Den førstnævnte By seirer med 11 Partier mod 4.[1])

Turnering i London mellem 8 af de første engelske Spillere. Blackburne sejrer.

„English Chess Problems", 600 udvalgte Opgaver, udgives af Brødrene Pierce.

Amerika. Turnering i New-York mellem 17 Spillere. Mackenzie, efterfulgt af Alberoni og Bird, sejrer.

Maj.

Norden. Afslutning af 1ste Række (15) af Kjøbenhavns Korrespondancepartier. Af Kampen, der førtes med vexlende Lykke, maa særlig fremhæves et Spil mod Arnheim som mere end almindelig godt udfægtet af Fætrene Nielsen i Kjøbenhavn, og Partierne mod det sejrrige Upsala, fortrinlig ledede af Herrerne Borén, Svenonius og Høgstrøm.[2])

„Handledning i Schakspel" af R. Sahlberg, udkommer i Stockholm.

Østerrig. Carl Hamppe, tidligere bekjendt som stærk Skakspiller, døer, 62 Aar.

S. Gold. Redaktør af Skakspalten i Wiener Salonblatt, overtager tillige den skaklige Redaktion af Wiener Beobachter.

---

[1]) Ikke berørt i den afvigte Aargang. Om disse Kampe se imidlertid N. Sk. T. 1873, S. 140.

[2]) Navnlig det første af disse fremhævede Partier har ogsaa gjort Ronde næsten i samtlige Skaktidender.

Frankrig. Afslutning af „Strategie“ Problemturnering. Konrad Bayer, efterfulgt af Vallé og Grosdemange, sejrer.

Juni.

Amerika. Den amerikanske Skaktidende, „Dubuque Chess Journal“, redigeret af Brownson, gaar ind, men afløses af „American Chess Journal“, med Hallock og Russell som Redaktører, og den berømte Samuel Loyd i Spidsen for Problemafdelingen.

Juli.

Tydskland. Mellemtydske Skakforbund afholder Kongres i Leipzig. I Mesterturneringen sejrer Anderssen, i den almindelige J. A. Metger. Derefter Væddekamp mellem Anderssen og Paulsen, som sidstnævnte vandt med et Partis Overvægt.

J. Minkwitz, den tydske Skaktidendes dygtige og fortjenstfulde Redaktør, fratræder Ledelsen af Bladet, der overtages af C. Schwede.

England. Grevskabernes aarlige Skakforsamling finder Sted i Chettenham. Burn, en ung, men aldeles fortrinlig Skakspiller af 1ste Rang, bliver for 3die Gang Sejrherre og tilkjendes som Følge heraf den store Sølvpokal som Ejendom.

Zukertort foretager en Rundrejse i Holland og høster store Laurbær baade for sine „samtidigt“ og „iblinde“ spillede Partier.

Skakveteranen J. J. Løwenthal, berømt Skakspiller og Forfatter, døer i London, henved 70 Aar gl.

August.

Norden. Afslutning af Udligningsturneringen i Kjøbenhavns Skakforening. S. A. S. og Kjerrumgaard sejre, efterfulgte henholdsvis af Smith og Dahl.

Frankrig. J. Preti, Redaktør af „La Strategie“, udskriver en ny Problemturnering.

Amerika. Den med stor Pomp omhandlede Turnering i Philadelphia i Anledning af Hundredaarsfesten kommer

endelig i Stand, men kun med faa Deltagere, og giver et begrændset Udbytte. Mason bliver 1ste Sejrherre.

September.

Tydskland. Vesttydsk Skakforbund afholder en vellykket Kongres i Düsseldorf. Kockelkorn sejrer i Rhinsk Hovedturnering, Paulsen i den almindelige. Præmier for de to bedste Opgaver tilkjendtes Berger og Bayersdorfer, medens derimod Løsningspræmien ikke blev uddelt, da ingen af Løserne i Tidsfristen, 3 Timer, formaaede at magte en af Philip Klett stillet Nød.[1])

Rusland. En russisk Skaktidende, Schakmatni Listock, redigeret af en ung talentfuld Skakspiller, Tchigorine, med fortræffeligt Indhold og i glimrende Udstyrelse, udkommer.

Amerika. T. M. Brown, en af Amerikas bedste og frugtbareste Problemforfattere, døer, 39 Aar gl.

Oktober.

Norden. Stockholms Skakselskab feirer ved en smuk Fest sin 10de Aarsdag.

Fest i Kjøbenhavns Skakforening i Anledning af Besøg af Skakspillerne i Lyngby.

2den Række af Kjøbenhavns Korrespondancepartier, ialt 14, efter Udfordring fra Berlin, Stockholm, Kristiania, Gøteborg, Drammen, er i fuld Gang.

Amerika. Ny Turnering i New-York („The Clipper"). Mason sejrer.

November.

Norden. K. Kindblad, varm Ynder af Skakspillet, døer i Gøteborg, 39 Aar gl.

Frankrig. Udligningsturnering i Café de la Régence. Bezkrowny sejrer.

December.

Norden. Præmier for de fleste rigtige Løsninger af Opgaver

[1]) Udfaldet ikke før refereret i Bladet.

i N. Sk. T. tilkjendes Chr. W. i Kjøbenhavn og F. W. Blehr i Kristiania.

England. Zukertort spiller mod West-End Klubbens stærkeste Spillere 16 Partier samtidig uden Bræt og Brikker og taber kun 1. En saadan Kraftproduktion i Retning af Blindspil har endnu ingensinde før været præsteret.

Wormald, anset Problemforfatter, Theoretiker og Skakspiller, døer, 50 Aar gl.

Kling, tydsk af Fødsel, en af Banebryderne for den moderne Problemkunst og Forfatter af sindrige Slutspil, døer, henved 66 Aar gl.

Efter saaledes at have givet en Oversigt over Begivenhederne, staar det sluttelig kun tilbage at frembære vor hjerteligste Tak til vore nordiske Skakvenner for den Tilslutning og Hjælp, de paa skjellig Vis have ladet Tidenden blive til Del i det forløbne Aar; at nævne Navne vilde føre os for vidt[1]), men det maa dog være os tilladt, næst den udmærkede Assistance af vore tro Medarbejdere, A. Arnell og G. Nielsen, særlig taknemligt at omtale vor Kollega R. Sahlberg i Stockholm og F. W. Blehr i Kristiania, fordi det i høj Grad skyldes disse Mænds utrættelige og varme Iver for Skakspillets Udbredelse, at Skaktidenden iaar kan fremtræde som Tolk for et betydeligt forstørret Samfund. Endelig maa vi særlig takke S. Gold med andre Skakvenner fra Problemkunstens Land, Østerrig, for den Ære, de bevise Skaktidenden ved at lade den tilflyde fortrinlige, originale Bidrag.

Kjøbenhavn, i Januar 1877.

S. A. S.

---

[1]) Vi beklage forøvrigt dette saa meget mere som Skaktidenden ligesaa lidt i 1876 som det foregaaende Aar bragte noget Navneregister; denne Mangel skal imidlertid ad Aare blive afhjulpen.

Partier.

---

379. Centrumsgambit[1]).

(Spillet i Pariser Turneringen 1867.)

	From. Hvid.	**A. de Riviére.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	d2—d4	e5+d4
3.	Sg1—f3	Sb8—c6
4.	Lf1—c4	Lf8—c5

Spillet er nu gaaet over til almindelig skotsk Gambit.

5.	c2—c3	d7—d6

Nu er Spillet italiensk Parti med det tidligere almindelige men ikke gode Forsvar. Mærkeligt nok er det, at Sort, der er saa vel hjemme i Spillets Theori, forglemmer dette og undlader at trække Sg8—f6, der ene kan forhindre Hvid i at sætte sig i Besiddelse af Midten med sine Bønder. Som man vil se allerede i 9de Træk hævner denne Forsømmelse sig.

	Hvid.	Sort.
6.	c3+d4	Lc5—b6
7.	0—0	...

Endnu stærkere anses Sb1—c3 at være.

7.	...	Lc8—g4
8.	Lc4—b5	Lg4+f3
9.	g2+f3	...

Naar de sorte Springere ikke ere ved Haanden til strax at operere sammen med Dronningen, er den aabne g-Linie sjelden til Skade for Hvid i analoge Spil; tvertimod vindes der ofte en god Angrebslinie

---

[1]) Vi pleje i Reglen ved et nyt Skakaars Begyndelse paa en eller anden Maade at minde om, at vor Bedstemand har trukket sig tilbage fra al alvorlig Skakpraxis, skjøndt han ikke behøver at sky nogen Kamp mod hvemsomhelst; nærværende to første Partier fra Turneringen 1867, hvoraf dette er spillet med den dengang afgjort stærkeste franske Spiller, egne sig formentlig til dette Øjemed og fortjene nok at indtegnes i N. Sk. T.

Hvid.	Sort.

for det hvide Taarn, ligesom Midten betydelig styrkes.

9.	. . .	Ke8—f8

Se Noten til 5te Træk; paa d6—d5 kan bl. A. følge 10. Sb1—c3 med forskjellige Ubehageligheder, der ende med, at Sort alligevel for ikke at miste en Officer er nødt til at gaa med Kongen og opgive at faa rokeret. Spillet har nu faaet sin Karakter, Hvid har en lille Fordel i Stillingen, som han skal gjøre gjældende, Sort derimod udjævne. Man vil finde, at Kampen, der udspinder sig herom og som hører til de aller vanskeligste, er ført med den Ro og Præcision, man kan vente, naar 2 saa fortrinlige og jævnbyrdige Spillere mødes; sikkert og uden Overilelse skrider Angrebet frem, sejgt og uden Blottelse føres Forsvaret.

10.	Lc1—e3	Dd8—f6
11.	Lb5+c6	b7+c6
12.	Sb1—c3	Sg8—e7
13.	Kg1—h1	Se7—g6
14.	Tf1—g1	h7—h5
15.	Tg1—g5	Sg6—e7
16.	f3—f4	g7—g6
17.	a2—a4	a7—a5
18.	Dd1—d3	d6—d5

For at aabne den hvide Diagonal, der er Hvids svageste Side, eller dog skaffe Springeren Plads paa f5.

19.	f2—f3	Ta8—d8
20.	e4—e5	Df6—e6

Hvid.		Sort.
21.	Ta1—g1	Se7—f5
22.	Sc3—e2	h5—h4!
23.	b2 b3!	. . . .

For at gjøre Løberen, som Springeren kan afløse paa Vagten, mobil.

23.	. . .	Kf8—e7

Sort, der vil have sine Taarne forenede, foretrækker med Rette at staa paa d7 for paa g7 med Kongen.

24.	Le3—c1	Ke7—d7
25.	Lc1—a3	Th8—h7
26.	b3—b4	. . .

Hvid, der allerede i 17de Træk havde den Mulighed for Øje, at det kom an paa at bryde igjennem paa Dronningens, holde igjen paa Kongens Fløj, søger yderligere at rydde Vejen.

26.	. . .	Td8—h8

Sort truer nu med at hugge igjennem paa g3.

27.	Tg1—g2	a5+b4
28.	La3+b4	Th8—a8

For at forhindre a Bondens truende Fremmarche.

29.	a4—a5!	Lb6+a5

Sort maa gaa ind paa Hvids Kombination, der i Virkeligheden viser sig afgjørende, for ikke at have Taarn og Løber ørkesløst staaende i Krogen; som det vil ses, kan han ogsaa haabe at faa Kvaliteten tilbage — se 32 Træk.

30.	Dd3—a3	La5+b4

Hvid.		Sort.
31.	Da3+a8	Lb4—e7
32.	Tg5—g4	Sf5—e3
33.	Da8—g8	Th7—h5
34.	Tg2—g1	De6—f5

Det var kun en Luftspejling, der viste sig for Sort med den Kvalitet; slaar han her Taarnet følger:

35. f3+g4 Th5—h6
36. Dg8—g7 g6—g5
37. f4—f5 o. s. v.

35.	h2—h3	Df5—c2
36.	e5—e6 †	. . .

Atter et smukt og meget stærkt Bondeoffer.

36.	. . .	Kd7+e6
37.	Tg4+g6 †	Ke6—d7
38.	Dg8+f7	Dc2—f5

Ellers Mat i faa Træk.

Hvid.		Sort.
39.	Df7+f5	Se3+f5
40.	Tg1—c1	Le7—d6
41.	Tg6—g5	Th5+g5
42.	f4+g5	Sf5—e7
43.	f3—f4	Kd7—e6
44.	Kh1—g2	Ke6—f5
45.	Kg2—f3	Ld6—b4
46.	Se2—c3	Se7—g6
47.	Sc3—e2	Sg6—e7
48.	Tc1—b1	Lb4—d6
49.	Tb1—b8	Se7—g6
50.	Tb8—g8	c6—c5
51.	Tg8—g7	Sg6—e7
52.	Tg7—f7 †	Kf5—g6
53.	Tf7—f6 †	Kg6—g7
54.	f4—f5	c5—c4
55.	Kf3—g4	Ld6—g3
56.	Tf6—a6	Kg7—f7
57.	Ta6—a7	Lg3—d6
58.	Se2—c3	opgivet.

---

380. Ikke modtaget Gambit[1]).

(Spillet i Pariser Turneringen 1867.)

	Winawére. Hvid.	From. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	Lf8—c5
3.	Sg1—f3	d7—d6
4.	Lf1—c4	Sb8—c6
5.	c2—c3	Sg8—f6
6.	d2—d4	e5+d4
7.	c3+d4	Lc5—b6
8.	0—0	0—0
9.	Sb1—c3	Lc8—g4

Her vilde ogsaa Sf6+e4, efterfulgt af d6—d5, være godt.

10.	Lc1—e3	Tf8—e8

[1]) Dette ganske mærkværdige Parti, der spotter Udsagnet om, at Held ikke existerer i Skakspillet, har en særegen historisk Interesse derved, at Winawére, en hidtil aldeles ubekjendt, men som det viste sig en i allerhøjeste Grad genial Skakspiller, hvis han ikke saa ufor-

Hvid.	Sort.
11. Dd1—d3	Sc6—b4 !
12. Dd3—d2	. . .

Gaar Dronningen til b1, følger d6—d5 o. s. v.

12. . . .	Sf6+e4
13. Sc3+e4	Te8+e4
14. Sf3—g5	Te4+e3

Den hele med 11 Træk indledede Manøvre spilles af Sort med det mest fuldendte Mesterskab, og i 20 Træk har han opnaaet en afgjørende Overlegenhed, der ved forsigtigt Slutspil vilde have gjort ham Sejren vis.

15. Dd2+e3	. . .

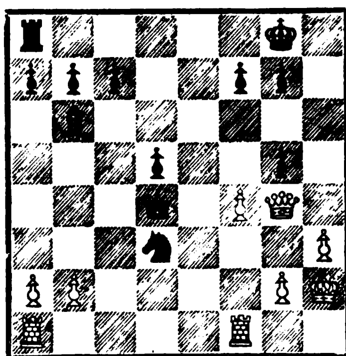
Paa Sg5+f7 følger:

15. . . .	Dd8—f6
16. Sf7—h6 †	Kg8—f8
17. Sh6+g4	Df6+d4
18. Dd2+d4	Lb6+d4
19. Sg4+e3	Sb4—c2

og Sort vinder.

15. . . .	d6—d5
16. Lc4—d3	h7—h6
17. h2—h3	Dd8—f6
18. De3—g3	h6+g5
19. Dg3+g4	Df6+d4 †
20. Kg1—h2	Sb4+d3

Sort staar nu afgjort i Fordel, men spiller snart Partiet saa sorgløst, at han efter en halv Snes Træks Forløb er kommen i en Stilling, hvor en truende Mat ikke kan afvendes.

Stilling efter Sorts 20de Træk.

Hvid.	Sort.
21. Dg4+g5	Ta8—e8
22. Tf1—f3	Sd3—c5
23. Ta1—f1	Sc5—e4
24. Tf1—e1	Se4+g5
25. Te1+e8 †	Kg8—h7
26. f4+g5	Dd4—g1 †

Sort tror nu øjensynligt at Sejren er utvivlsom, og gaar „lukt paa“ som man siger; det langt stærkere Træk havde imidlertid her været Lb6—c5, hvorpaa Hvid neppe ret længe havde kunnet holde sig oven Vande.

modet var kommen til at vinde det, var bleven udenfor Præmietagernes Række, medens han nu fulgte lige efter Kolish og overfløjede de 2 vældige Modstandere, der fik 3die og 4de Pris, Steinitz og Neumann. I materiel Henseende havde Tabet ikke noget at betyde for From, da hans Tid alligevel ikke tillod ham at spille med hele Turneringen igjennem, men da det var et af de første Partier, han spillede, maatte det naturligvis gjøre et noget deprimerende Indtryk, ligesom det ogsaa havde havt sin Interesse at have slaaet en saadan Matador. De træffende Noter til Partiet ere af J. Minkwitz.

Hvid.	Sort.
27. Kh2—g3	c7—c6?
28. Tf3+f7	Lb6—c5

Nu kommer Trækket egentlig for sent, og Hvid vinder derved kun Tempo og forbedrer sin Stilling.

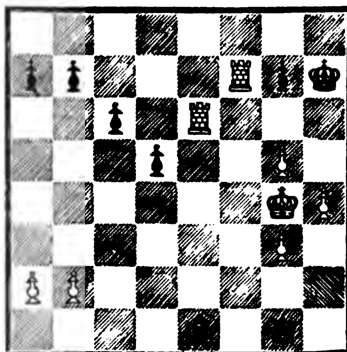
29. Te8—e6!	Lc5—b4?
30. h3—h4	Lb4—e1 †

Ved dette Træk, som ved de følgende, tvinger Sort netop Hvid ind paa den for ham fordelagtigste og ene reddende Kombination (!)

31. Kg3—g4!	Dg1—h1

Paa Dg1+g2 følger 32. Kg4—h5 o. s. v.

32. g2—g3	Dh1—g1

Stilling efter Sorts 32de Træk.

Hvid.	Sort.

Hvilket ubegribeligt Held for Hvid! For et Øjeblik siden kæmpende under Indtrykket af en næsten haabløs Stilling, ser han sig pludselig i den Forfatning at kunne forkynde sin Fjendes Nederlag.

33. Kg4—h5	Dg1+g3

Gives der vel nogetsomhelst andet Middel, for blot at kunne henholde Matten? Paa Kh7—g8 er naturligvis 34. g5—g6 eller Kh5—g6 strax afgjørende.

34. g5—g6 †	Dg3+g6 †
35. Te6+g6	d5—d4
36. Tg6+g7 †	. . .

Aabenbart i sin Glæde over den uventede Sejr overser Hvid her den nærmere liggende Mat i 3 Træk.

36. . . .	Kh7—h8
37. Kh5—g6	Le1—b4
38. Tg7—h7 †	Kh8—g8
39. Tf7—g7 †	Kg8—f8
40. Th7—h8 ‡	

381. Kieseritzky Gambit[1]).

(Spillet i Kjøbenhavn d. 26/12 76.)

	G. Nielsen. Hvid.	Ruben jun. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	h2—h4	g5—g4
5.	Sf3—e5	Sg8—f6

Som oftere omtalt, anses dette og endnu mere Lf8—g7 for at være den bedste Fortsættelse. Føreren af de sorte Brikker har imidlertid for os omtalt endnu et 3die Træk, nemlig d7—d5, hidtil lidet paaagtet og kun lige berørt i v. Bilguer 5, som meget godt, og vi skulle anbefale det til nærmere Undersøgelse.

6.	Lf1—c4	d7—d5
7.	e4+d5	Lf8—d6
8.	d2—d4	Sf6—h5
9.	0—0	f4—f3

Et meget stærkt og for Hvid farligt Træk — se Parti 100, Sk. T. 1873, No. 232, Sk. T. 1874.

10.	Dd1—e1	. . .

Sikkert den bedst mulige Fortsættelse; om tilstrækkeligt, tør vi endnu ikke afgjøre.

	Hvid.	Sort.
10.	. . .	0—0
11.	g2+f3	g4—g3
12.	Kg1—g2	Dd8+h4
13.	Tf1—h1	Sh5—f4 †
14.	Lc1+f4	Dh4+f4
15.	Lc4—d3	. . .

Det er tvivlsomt, om det betaler sig for Hvid at spille:

15.	Dd1+g3 †	Df4+g3
16.	Kg2+g3	f7—f6
17.	f3—f4	f6+e5
18.	d4+e5	Ld6—c5
19.	d5—d6 †	o. s. v.

15.	. . .	Lc8—f5
16.	Ld3+f5	Df4+f5
17.	De1+g3 †	. . .

Her var der maaske ogsaa Tale om Th1—h4.

17.	. . .	Kg8—h8
18.	Dg3—f2	Ld6+e5
19.	d4+e5	Df5+e5
20.	Sb1—c3	Sb8—d7
21.	Th1—h4	Sd7—f6
22.	Ta1—e1	Tf8—g8 †
23.	Kg2—f1	De5—f5 !
24.	f3—f4 !	Ta8—e8
25.	Df2—d4	Te8+e1

Stærkere var maaske Df5—g6, hvorpaa Hvid ikke kan slaa Te8, men maa svare med Th4—h2.

---

[1]) V. d. Linde („Leerbock van het Schaakspel") gjør opmærksom paa, at denne Gambit findes hos Polerio (ved Aar 1600) i ikke mindre end 6 Partier og foreslaar derfor ikke uden Grund at kalde det „Romersk Gambit".

Hvid.	Sort.
26. Kf1+e1	Tg8—g2
27. Dd4—e5	. . .

Efter at Hvid har faaet dette vigtige Punkt besat med Dronningen, er Remis idetmindste sikker.

27. . . .	Df5+c2

En glimrende, men desværre ukorrekt Attake, hvor navnlig Hvids stærke Modspil i 30te Træk ikke tilbørlig er taget i Betragtning; Sort skulde have slaaet Dronningen, og vilde da vist, trods Hvids derved forenede Bønder, have opnaaet remis.

Hvid.	Sort.
28. De5+f6 †	Kh8—g8
29. Df6—d4	Dc2+b2
30. f4—f5!	Db2—c1 †

Sort kan ikke herved holde remis og burde hellere have sagt Skak paa a1 for at faa den 3die Bonde for Officeren.

31. Sc3—d1	Dc1—g5
32. Sd1—e3!	Dg5—g3 †
33. Kc1—d1	Dg3—f3 †
34. Kd1—c1	Tg2—g1 †
35. Kc1—d2	h7—h5
36. Dd4—f4	og vinder, da

Dronningerne nu maa afbyttes.

---

382. **Evansgambit.** (The Field.)

(Spillet i London den 16/12 76.)

Noterne ere af Steinitz.

Zukertort. (Spiller samtidig 16 Partier uden at se paa Brættet.) — **Minchin.**

Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—c4	Lf8—c5
4. b2—b4	Lc5+b4
5. c2—c3	Lb4—a5
6. 0—0	Sg8—f6
7. d2—d4	Sf6+e4
8. Sf3+e5	. . .

Den tydske Haandbog anbefaler her Tf1—e1 som givende Hvid et stærkt Angreb. Det valgte Træk er imidlertid lige saa stærkt.

Hvid.	Sort.
8. . . .	Sc6+e5
9. d4+e5	0—0
10. Dd1—d5	La5+c3
11. Sb1+c3	Se4+c3
12. Dd5—f3	Sc3—a4
13. Df3—g3	d7—d5
14. Lc1—h6	. . .

Bedre end Lc1—g5, hvorpaa kan følge Dd8—d7, samt Dd7—g4.

14. . . .	g7—g6
15. Ta1—d1	Sa4—b6

Hvid.	Sort.
16. Lc4—d3	Dd8—d7
17. Lh6+f8	. . .

Zukertort bemærker selv med Rette her, at det var for tidligt at slaa Taarnet; han skulde have fortsat Angrebet med f2—f4 og vilde alligevel have vundet Kvaliteten, da Sort ikke har Tid til at redde Taarnet.

17. . . .	Kg8+f8
18. h2—h3	Dd7—e7
19. f2—f4	Lc8—f5
20. Ld3+f5	g6+f5
21. Dg3—f3	De7—e6
22. Df3—h5	De6—g6

h7—h6 i den Hensigt at bringe Kongen over paa den anden Side havde været det bedste i denne Stilling.

23. Dh5—h4	h7—h6
24. Tf1—f3	c7—c5

Sort kunde ikke her trække Kongen til e8 paa Grund af e5—e6!

25. g2—g4	Ta8—c8
26. Tf3—g3	f5+g4
27. Tg3+g4	Dg6—e6
28. f4—f5	. . .

Fuldstændig at paaskjønne Skjønheden og Styrken af dette Træk og det foregaaende Spil er næsten umuligt, naar man tager i Betænkning, at Hvid i dette Øjeblik endnu spiller 14 Partier iblinde.

28. . . .	De6+f5

Zukertort bemærker, at hvis Sort havde slaaet Kongebonden, vinder Hvid Partiet ved Td1—e1.

29. Dh4+h6 † og Hvid gjør Mat i 2 Træk.

---

383. **Ikke modtaget Evans-Gambit.** (Stratégie.)

Dette Parti er spillet i en Match mellem Russeren Bezkrowny og Camille Morel i Paris. Førstnævnte vandt 11, Sidstnævnte 9 Partier, 6 bleve remis. — Noterne ere af Rosenthal.

Bezkrowny. Hvid.	**Morel.** Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—c4	Lf8—c5
4. b2—b4	Lc5—b6
5. b4—b5	Sc6—a5
6. Sf3+e5	Dd8—g5
7. d2—d4	Dg5+g2
8. Lc4+f7 †	Ke8—e7 !
9. Th1—f1	d7—d6
10. Lf7+g8	Lc8—h3

Dette er et nyt Træk, og det ser stærkt ud.

	Hvid.	Sort.
11.	Sb1—d2	d6+e5
12.	Lc1—a3 †	. . .

Paa 12. Lg8—d5 følger Lb6+d4, 13. Ta1—b1, Ld4—c3.

12.	. . .	Ke7—d7
13.	Dd1—h5	Ta8+g8
14.	0—0—0	Dg2—g4
15.	Dh5—f7 †	Kd7—c8
16.	Tf1—g1	Dg4—e6
17.	Df7—h5	g7—g5
18.	Tg1—g3	g5—g4
19.	d4—d5	De6—f6
20.	d5—d6	Tg8-g5
21.	d6—d7 †	Kc8—b8
22.	Dh5—e8 +	Df6—d8
23.	La3—e7	. . .

Paa 23. De8+d8 † følger Th8+d8 24. La3—e7, Tg5—g8. 25. Le7+d8, Tg8+d8, 26. Sd2—b3, Sa5—c4, og Hvid taber.

23.	. . .	Th8+e8
24.	d7+e8	Dd8+e8
25.	Le7+g5	De8+b5
26.	Sd2—c4	c7—c6

	Hvid.	Sort.
27.	Sc4+b6	a7+b6
28.	f2—f4	Sa5—c4
29.	Tg3—b3	Db5—a4
30.	Kc1—b1	Sc4—a3 †

Spildt Træk.

31.	Kb1—b2	Sa3-b5
32.	Lg5—f6	e5+f4
33.	Lf6—e5 †	Kb8—a7
34.	Le5+f4	g4—g3

Det afgjørende Træk!

35.	h2+g3	Lh3—e6
36.	Lf4—d6	Le6+b3

Sort spillede her for hurtigt. 36. Sb5+d6 havde strax endt Partiet, da Hvid ikke kan flytte Taarnet til a3 paa Grund af Sd6—c4 †.

37.	a2+b3	Da4—a5
38.	Td1—a1	. . .

Hvid har intet bedre.

38.	. . .	Da5+a1 †
39.	Kb2+a1	Sb5+d6
40.	c4-c5	Sd6—e8

og Sort vandt.

---

384. Wiener Parti. (Stratégie.)

Noterne ere af Morel.

	Fortuny. Hvid.	**Martin Rico.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sb1-c3	Sg8—f6
3.	f2—f4	d7—d5
4.	d2—d3	d5+e4
5.	f4+e5	Sf6—g4

	Hvid.	Sort.
6.	Sc3+e4	Sg4+e5
7.	d3—d4	Se5—g6

Begge Parters Spil røbe fuldkommen Kjendskab til Theorien; vi ville dog bemærke, at det Forsvar, Sort vælger ved

Hvid. Sort.

sit andet Træk, vistnok lader Hvid stadig være i Forspillet.

8. Lf1—d3 Sb8—c6
9. c2—c3 Lf8—d6
10. Sg1—f3 Lc8—g4
11. 0—0 Lg4+f3
12. Dd1+f3 0—0
13. Se4—g5 Dd8—d7
14. Df3—h5 h7—h6
15. Tf1+f7 . . .

Ligesaa smukt som korrekt.

Hvid. Sort.

15. . . . Tf8+f7
16. Dh5+g6 h6+g5

Paa 16. Tf7—f6 følger 17. Ld3—c4 †, Kg8—f8 18. Sg5—h7 †, Kf8—e7 19. Dg6+g7 og vinder.

17. Dg6—h7 † Kg8—f8
18. Dh7—h8 † Kf8—e7
19. Lc1+g5 † Ke7—e6
20. Dh8—h3 † Ke6—d5
21. c3—c4 † Kd5+d4
22. Dh3+e3 ‡.

---

385. Preussisk Parti. (Stratégie.)

Noterne ere af Morel.

de Madrazzo. **de Brieba.**

Hvid. Sort.

1. e2—e4 e7—e5
2. Sg1—f3 Sb8—c6
3. Lf1—c4 Sg8—f6
4. Sf3—g5 d7—d5
5. e4+d5 Sc6—a5
6. d2—d3 . . .

Bedre Lc4—b5 †.

6. . . . h7—h6 !
7. Sg5—f3 e5—e4
8. Dd1—e2 Sa5+c4
9 d3+c4 Lf8—c5
10. h2—h3 0—0
11. Sf3—h2 b7—b5

Dette Træk er, saa vidt vi skjønne, bedre end de gamle Angreb med Sf6—h7 eller e4—e3, paa hvilke Hvid faar et ret godt Spil.

Hvid. Sort.

12. c4+b5 . . .

Paa Sb1—c3 følger b5+c4, 13. De2+c4, Dd8—d6.

12. . . . Sf6+d5
13. 0—0 Dd8—e7

Begyndelse paa en smuk Kombination. f7—f5 er svagere paa Grund af Svaret Tf1—d1.

14. c2—c4 . . .

Vi se ikke noget rigtig godt Træk for Hvid. Ved

14. Sb1—c3 Sd5+c3
15. b2+c3 f7—f5
16. Lc1—e3 Lc5—d6
17. Le3—d4 f5—f4

Hvid.	Sort.
bevarer Hvid rigtignok Bonden, men har et vanskeligt Spil.	
14. . . .	Sd5—b4 !
15. Sb1—c3	f7—f5
16. Lc1—e3	Lc5—d6
17. c4—c5	Ld6+h2 †
18. Kg1+h2	Sb4—d3
19. c5—c6	f5—f4
20. Le3—d2	. . .
Paa 20. Le3—d4 følger Lc8—f5.	
20. . . .	Dc7—h4
21. Dd2+c4	Lc8—f5
22. Dc4—d5 †	Kg8—h7
23. Sc3—d1	Ta8—e8
24. Dd5—f3	. . .
Paa 24. f2—f3 vinder Sort ved Te8—e2.	
24. . . .	g7—g5
Godt spillet!	
25. g2—g4 !	Sd3—e5
26. Df3—g2	Lf5+g4
27. f2—f3	Lg4+f3
28. Tf1+f3	g5—g4
29. Tf3—f4	. . .
Efter 29. Tf3—c3 eller f1, g4—g3 †, 30. Kh2—g1, f4—f3 er Hvids Parti tabt.	
29. . . .	Tf8+f4
30. Ld2+f4	Se5—f3 †
Hvid opgiver Partiet.	

Et Korrespondanceparti

blev for et Par Aars Tid siden paabegyndt i Aalborg mellem Hr. L. Duus (Hvid) og S. A. S. (Sort) og i Begyndelsen fortsat med et Træk daglig, men skred senere, paa Grund af S.'s Bortrejse og andre Forhindringer fra dennes Side, kun langsomt og med store Afbrydelser fremad. Da der imidlertid nu er Udsigt til, at det kan blive fuldendt, ville vi i dette og følgende Hefter bringe det frem for Dagens Lys — stykkevis er her saa meget heldigere som det bliver temmelig langt og vi ogsaa har i Sinde paa sine Steder at forsyne det lidt rigeligt med Noter — hvilket det formentlig nok, trods adskillige Svagheder, fortjener, baade paa Grund af Hvids fortrinlige Spil og for de svære Stillinger, der af og til fremkomme, navnlig i sidste Halvdel.

	L. Duus.	S. A. S.
	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	f7—f5
3.	e4+f5	. . .

Den stærkeste Fortsættelse paa Sorts ukorrekte Forsvar, anses som bekjendt Sf3+e5 at være. At Sorts Spil imidlertid ikke paa det valgte Træk bliver synderlig godt, have vi havt mangfoldig Anledning til at overbevise os om, og for os stiller det sig tvivlsomt om ikke e4+f5 giver Hvid et meget ordentligt Parti.

3.	. . .	d7—d6 !
4.	g2—g4	. . .

Her havde strax d2—d4, som skete i et af Korrespondancepartierne mellem Horsens og Kjøbenhavn, været bedre. Hvid kan dog ikke holde Bonden.

4.	. . .	h7—h5

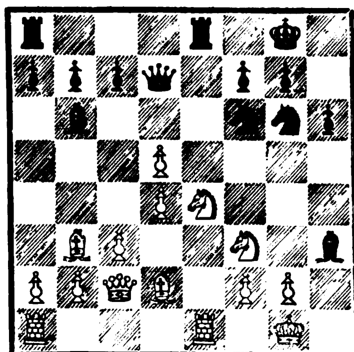
Hvid har Trækket.

Slutspil.

19.

(Af et Parti fra Chicago-Turneringen 1874.)

Hosmer. Sort.

Max Judd. Hvid.
Stilling efter Hvids 17de Træk.

Hosmer forcerede nu Spillet paa følgende højst nydelige Maade.

17. ... Lh3+g2!
18. Se4+f6 † ...

Havde Hvid slaaet Løberen, hvilket er Pointet i Sorts Beregning, følger: 18. ... Dd7+g4 †; 19. Se4—g3, Dg4+f3 † (!); 20. Kg2+f3, Sg4—h4 †; Kf3—f4, g7—g5 ‡.

18. ... g7+f6
19. Sf2—h2 Lg2+d5
20. c3—c4 Dd7—h3 og Sort vinder.

Et Kjærlighedsskakparti[1]).

To unge Kunstnere, en Billedhugger og en Maler, sværmede i høj Grad for en ung Dame, hvis Skjønhed og Elskværdighed fuldstændig havde bedaaret dem, og bragte hende ved enhver Lejlighed deres Hyldest. At den Skjønne imidlertid i lige Grad havde bemestret sig begge de unge Menneskers Sjæl og Sind, anede dog ingen af dem, skjøndt de vare meget intime og ved Venskabsbaand knyttede stærkt til hinanden, før end en Dag at Billedhuggeren sagde til Maleren, at det var hans alvorlige Hensigt at ville frie til den unge Dame og derfor bad Vennen om ikke at gjøre Cour længer og staa hans Lykke i Vejen. Overrasket og forfærdet erklærer imidlertid Maleren for sin ikke mindre bestyrtede Ven, at han paa sin Side ligeledes nærede de alvorligste Hensigter og at han ikke paa nogen Maade kan indlade sig paa at trække sig tilbage. Begge Venner indsaa snart at en saadan Tilstand i Længden var uudholdelig og at der maatte ske en Forandring, og en skjøn Dag kommer den ene (hvem det var, der havde den originale Ide melder Historien ikke)

[1]) Følgende lille Historie, der minder om middelalderlig Romantik, og som vi gjenfortælle efter „Deutsche Schachz. Debr. 1876“, skal virkelig have tildraget sig for kort Tid siden i Berlin, hvor man i indviede Kredse meget godt kjende de paagjældende Kunstneres Navne.

med det Forslag, at lade et „Parti Skak" skifte imellem dem paa den Maade, at den Tabende forpligtede sig til at forlade Tydskland paa 2 Aar. Kort efter holdt der virkelig en Aften, c. 1½ Time før Kølner-Pariser Jernbanetogets Afgang, 2de med Kufferter og Rejsetøj vel ladede Drosker udenfor Kaféen „Kajserhof", medens de unge Kunstnere sade derinde og spillede det saa skjæbnesvangre Parti, utvivlsomt med større Spænding og med mindre Ro end det var gavnligt for Spillet. Den unge Maler blev „mat". Han stod op, trykkede sin Vens Haand uden at sige et Ord og kjørte til Banegaarden, for derfra at afgaa til sin 2aarige Landflygtighed i det moderne Babylon ved Seinen. Billedhuggeren vendte derimod tilbage til sit Hjem og til — sit Hjertes udkaarne Dame — Skakspillets Dronning — der imidlertid Intet maattte faa at vide om det Passerede eller Grunden til sin anden Elskers Forsvinden[1]).

Nordiske Skakblade.

Foruden de alt bestaaende Skakspalter i „*Ny Illustrerad Tidning*" i Stockholm og „*Illustreret Tidende*" i Kristiania, der fremdeles redigeres henholdsvis af R. Sahlberg og A. Arnell, glæder det os at kunne meddele, at der fra dette Aars Begyndelse er optaget en Skakafdeling i det i Gøteborg udkommende og i ikke mindre end 40,000 Exemplarer over hele Sverrig udbredte: „*Allehånde for Folket*", hvoraf Ledelsen ogsaa er i vor utrættelige Medarbejder, A. Arnells Haand. Det første Nr. indeholdt, foruden et Problem og Forklaring over de brugelige Tegn og Forkortninger, en velskreven, orienterende lille Artikel om Skakspillet.

---

[1]) Aabenbart en for den lykkelige Billedhugger heldig Klausul — i modsat Fald betvivle vi nemlig ikke, at den kvindelige Medfølelse vilde være bleven vakt saa stærkt, at det maaske var problematisk, om Partiet egentlig kunde siges at være vundet, eller have nogen Udsigt til at blive — deklareret.

Problemløserne

gjøres bekjendt med, at Løsningerne af Opgaverne til dette Hefte indsendes til Redaktionen inden Udgangen af Marts, for Februarheftet inden 14de April og saaledes fremdeles inden den 14de næste Maaned for Resten af Aargangen.

Chess Record udtaler i sit sidste Nr. Haabet om at Bayer, Nielsen, Arnell og S. A. S. ville deltage i den amerikanske Problemturnering. Vi takke meget for den os viste Artighed, men af Grunde, som vi allerede tidligere har omtalt, ville vi Nordboere upaatvivlelig være forhindrede fra at give Møde.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 10 (Oktober 1876).

---

482. Af Arnell. Mat i 2 Træk. — 1. Sf4—h5 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af: F. W. Blehr i Kristiania („en meget god Opgave"), J. G. H. i Krstn., Norby, Hartmann, Chr. W.

483. Af Sahlberg. Mat i 3 Træk. — 1. Db2—b5, Tf6—c6(!); 2. Db5+d7, Træktvang; 3. D. T. L. e. S. gjør Mat. — Rigtig angivet af Blehr (at første Træk maa ske med Dronningen er indlysende, desuagtet er andet Træk ikke let at finde; Opgaven er smuk"), J. G. H., Norby, Hartmann, Chr. W.

484. Af Knudsen.* Mat i 3 Træk. — 1. c2—c4, b4+c3(!); 2. Db8—b2, c3—b2; 3. L ‡. — Rigtig angivet af: Blehr, J. G. H. Norby, Hartmann, Chr. W.

485. Af Sandegren. Mat i 3 Træk. — 1. Df7—f5, Lg4+f5(!); 2. Se1—f3, Kc4—d3; 3. Se6—f4 †, K— ligeg.; 4. S. gjør Mat. — Rigtig angivet af: Blehr („et godt Problem, men uagtet Dronningoffer i 1ste Træk vel let"), Norby, Hartmann, Chr. W., V. Nielsen.

486. Af Blehr. Mat i 4 Træk. — 1. Lh5—d8, Kf4—e5(!); 2. Sd2—f3 †; 3. Sa4—b6 †; 4. L. gjør Mat. — Rigtig angivet af: J. G. H., Norby, Hartmann, Chr. W., V. Nielsen.

487. Af Gold. Mat i 4 Træk. — 1. Kc8—d8; 2. Kd8—e7; 3. Ke7—d6; 4. Kd6—e5 ‡. — Rigtig angivet af: Blehr („en net Bagatel"), J. G. H., Norby, Hartmann, Chr. W., V. Nielsen.

488. Af J. Berger. Mat i 4 Træk[1]).

489. Af Minckwitz. Mat i 5 Træk. — 1. Sg5—f3, Sc5—e6(!); 2. 2. Da7—e3, f4+e3; 3. Tg1—g5†. Se6+g5; 4. Sf3+d5†, Kf5—e5; 5. f2—f4 ‡. — Rigtig angivet af: Norby og V. Nielsen; desværre tillader denne udmærket udtænkte Opgave en Biløsning, der først er paavist af Mangelsdorf i Leipzig og som begynder med 1. Da8; angivet af Hartmann og Chr. W.

490. Af Hubert. Mat i 4 Træk. — 1. Db1—b7, Lc4—d5(!); 2. La7—c5, Ke6—f5; 3. Db7—b8, ∞; 4. D gjør Mat. Paa 1. — —, Ke6—d5 følger: 2. Db7—f7 †, Kd5+e4; 3. Df7—g6 †, Kd5; 4. e3—e4 ‡. — Rigtig angivet af Norby, Chr. W., V. Nielsen,

491. Af Bayer. Mat i 5 Træk. Se Noten nedenfor.

492. Af Braune. Mat i 4 Træk. — 1. Dh8—c3, Tf5—f8†(!); 2. Sd6—e8 †, Kf4—f5; 3. Dc3—f6 †, Tf8+f6; 4. Se8—g7 ‡. — Rigtig angivet af: Norby og Chr. W., V. Nielsen.

493. Af Schmid og Seidel. Mat i 5 Træk. Se Noten nedenfor.

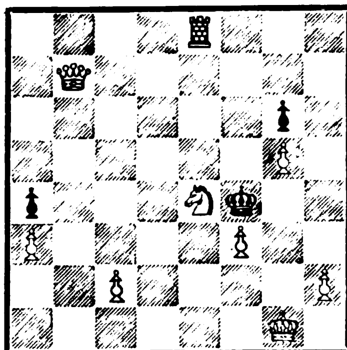
Fra M. i Verninge have vi modtaget følgende Notitser om Opgaverne i Septemberheftet: „470, Varianter meget snilde; 471, svær og meget god; 472 og 473 for Begyndere meget god; 474, original og ikke let; 475, smuk, men ikke svær; 476, fortrinlig 2-Trækker; 477, god, hvorvel ikke vanskelig; 480, meget god og svær; den Variation, hvor Taarnet slaas og med derpaa følgende 3 Springertræk, er den smukkeste og vanskeligste. De kongelige Opgaver finder jeg vellykkede og den hele Fremstilling overmaade interessant.“

---

[1]) Af denne glimrende Opgave, ligesom af de værdige Følgesvende, Nr. 491 og 493 have vi kun modtaget en enkelt Løsning, men derimod, højst mærkværdigt, i sidste Øjeblik, noget, der paafaldende tager sig ud som en Biløsning af 488. Da det ikke har været os muligt i Hast at komme til Klarhed om dette virkelig skulde være Tilfældet, have vi foretrukket at give Henstand med alle 3 Problemer til Martsheftet og forvente at Løserne i Mellemtiden ville give sig grundig i Kast med disse 3 Sphinxer. — Kunde det forøvrigt ikke have Interesse for de ærede Skakforeninger, f. Ex. ved et staaende Udvalg af de mest problemkyndige Medlemmer, at gjøre de 4-Trækkere og 5-Trækkere, der forekomme her i Tidenden, til Gjenstand for en fyldig Behandling — vi tillade os ærbødigst at henstille det til velvillig Overvejelse.

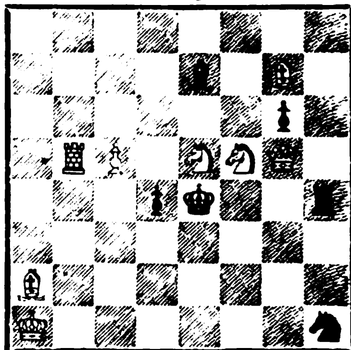
Opgaver.

506.
S. Gold, Wien.

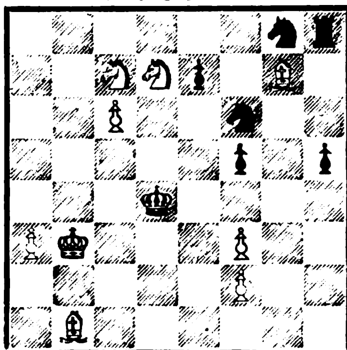
Mat i 2 Træk.

507.
J. Dobrusky, Prag.

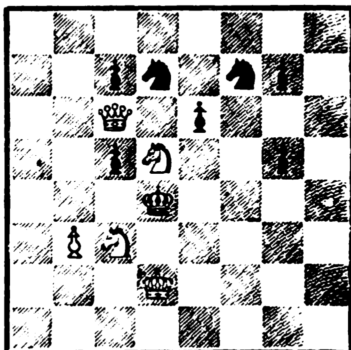
Mat i 3 Træk.

508.
Porst, Lyngby (for Beg.)

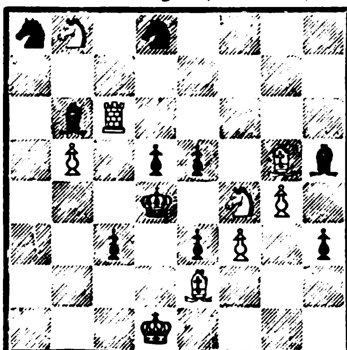
Mat i 3 Træk.

509.
F. W. Blehr, Kristiania.

Mat i 3 Træk.

510.
V. O. Sandegren, Gøteborg.

Mat i 4 Træk.

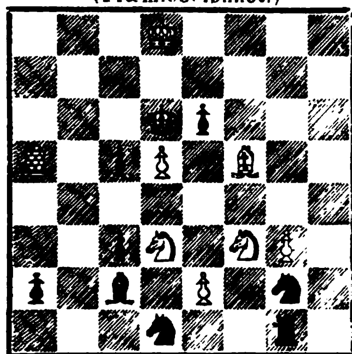
511.
A. Arnell, Gøteborg.

Mat i 3 Træk.

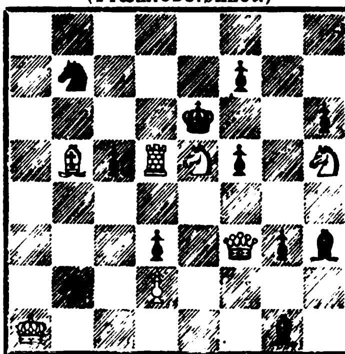
Opgaver fra den vesttydske Skakkongres' Problemturnering i Dysseldorf 1876.
(Af Deutsche Schachzeitung.)

512.
A. Baiersdorfer.
(Præmiebelønnet.)

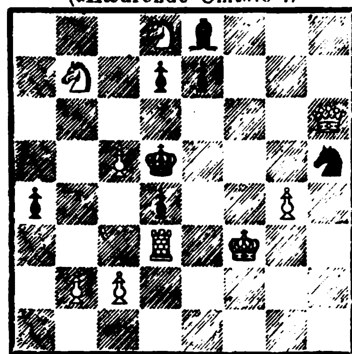
Mat i 4 Træk.

513.
J. Berger.
(Præmiebelønnet.)

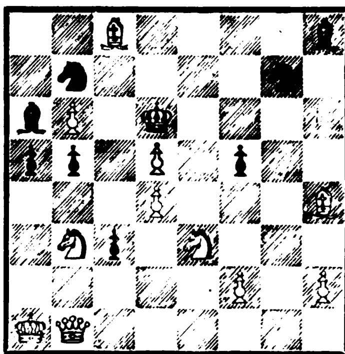
Mat i 4 Træk.

514.
G. Mehrtens.
(„Hædrende Omtale".)

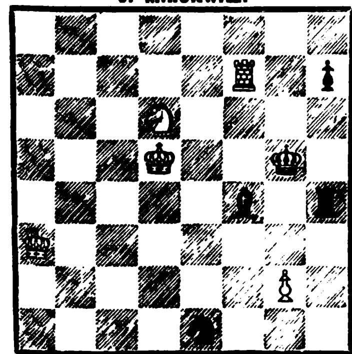
Mat i 4 Træk.

515.
H. Hundt.

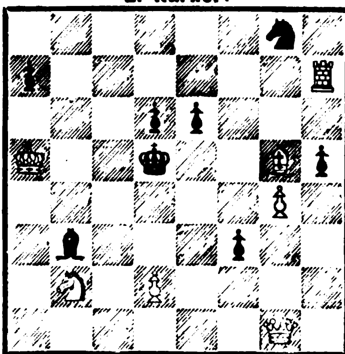
Mat i 4 Træk.

516.
J. Minckwitz.

Mat i 4 Træk.

517.
L. Karner.

Mat i 4 Træk.

Brevvexling.

S. A. H. Upsala ($^{4}/_{1}$). Brev og gode Nytaarsønsker med Tak modtaget; det omhandlede Standpunkt forundrer os noget, maa vi tilstaa.

A. v. d. Wiesbaden. Hjertelig Tak for de os fra Holland tilsendte nye Skakværker.

M. i Verninge ($^{4}/_{12}$ og $^{11}/_{1}$). Breve modtagne, det vilde glæde os meget at faa den omhandlede Artikel tilsendt til Optagelse — den skal nok blive godt behandlet.

„Bernadotte". Deres indledende Løsningsforsøg vare ganske rigtige.

F. S. Aalborg. Deres Løsning af 488 var naturligvis rigtig og Bemærkningen træffende; vi ere imidlertid spændte paa Biløsningen.

A. W. Hillerød. Venlig Hilsen; De undskylder nok at det varer noget længe inden Partierne ankomme.

Chr. W. Løsninger rigtig modtagne.

J. G. H. Kristiania. Tak for Løsningerne.

R. W. Wien. A. A. takker paa det forbindtligste for den kjærkomne Gave; Brev skal snart følge.

L'Amministr. d. N. R. d. Sc., Livorno. Abbiamo con riconoscenza ricevuto l'Alm. d. Scacc., che hanno avuto la bontà d'inviarci.

W. H. S. Philadelphia. We are exceedingly obliged to you for your pretty work. Accept our best thanks.

En Abonnent. Flere af de paagjældende Korrespondancepartier tegne til at blive meget gode, og skulle naturligvis snarest komme tilsyne; som Regel maa det imidlertid anses for heldigst, at de først blive spillede helt færdige.

Rettelse. Browns Opgave, Decemberheftet S. 254, der fra vor Side er korrekt gjengivet, synes uløselig. Nogen Korrektion tør vi ikke indlade os paa.

☛ Breve, Bøger m. m. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: S. A. Sørensen, St. Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hofboghandel.)

Om Dronningsystemet

med Løsning af Maximumsproblemet.

(Af M. i Verninge.)

I.

I Skaktidendens Decemberhefte sidstleden findes en Meddelelse om, at der i 1869 er i „nouvelles annales de mathematiques“ fremsat følgende Opgave: „Sur un échiquier, composé de n^2 cases, placer n reines de manière, qu'aucune d'elles ne soit en prise par l'une des $n-1$ des autres“, hvilket i Oversættelse vil sige: Paa et hvilkensomhelst Skakbræt med n^2 Tavl at opstille n Dronninger saaledes, at ingen af dem staar i Slag for nogen af de øvrige $n-1$ Dronninger. Da denne Opgave efter det derom Foreliggende synes at have vakt et vist Røre og navnlig hidtil at have henstaaet uløst, tildrog den sig ogsaa min Opmærksomhed, saa at jeg tog mig for at undersøge den nærmere og skal nu benytte mig af vor ærede Redaktørs Anmodning til at ytre mig om Sagen eller med andre Ord til at meddele Resultatet af denne Undersøgelse.

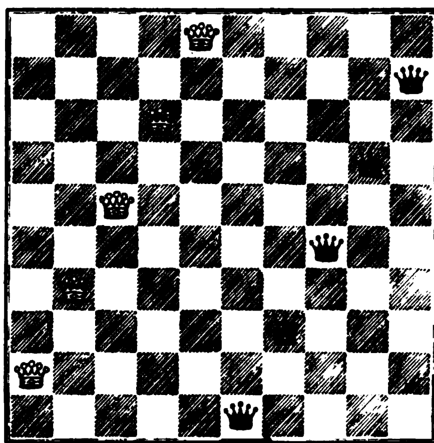
Hvad der først og nærmest paatrænger sig, er Spørgsmaalet, om Problemet er løseligt. Herom er nemlig Intet antydet. At Maximum ikke kan overstige n, ligger paa flad Haand, men Spørgsmaalet er, om det i alle Tilfælde kan naa op til n. Her er det da nu min Formening, at Spørgsmaalet i det Hele taget maa besvares bekræftende, og jeg haaber i det Efterfølgende at kunne bibringe Læserne samme Formening. Men naar jeg siger, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende, saa maa jeg dog tilføje: paa et Par Undtagelser nær, dem jeg straks skal anføre.

Lad n være = 2, saa er det klart, at paa et Bræt med 4 Tavl ville 2 Damer ikke kunne staa sammen uden i høj Grad at genere hinanden; i lige Maade kan der paa et Bræt med 9 Tavl ($n = 3$) ikke findes særskilt afsondrede Lejligheder for 3 Damer. Med disse to Undtagelser vover jeg iøvrigt at erklære Problemet for løseligt. Mon Problemets Forfatter har været sig samme Mening klart bevidst?

Forinden jeg imidlertid gaar over til Løsningsmethoden, maa jeg nødvendigvis først gjøre nogle indledende, saa at sige tekniske Bemærkninger. Det er ligesom et Stykke ny Videnskab, vi her skulle sysselsætte os med, en Blanding af Mathematik og Skaktheori, som har sine særegne Kategorier og derfor ogsaa kræver sin ejendommelige Terminologi. Først maa da her for Kortheds og Tydeligheds Skyld Ordene: Række, Rad, Linie anvendes i en særlig forud nærmere bestemt Betydning, og da navnlig saaledes, at det første vil blive brugt om Tal og Brikker, det andet om den Retning paa Brættet, som tælles nedenfra opad gjennem 1, 2, o. s. v., og det tredie dels om den Retning paa Brættet, som tælles tvers over fra Venstre til Højre gjennem a, b, o. s. v., dels ellers om Linier i Almindelighed. Dernæst behøves en særskilt almindelig Betegnelse for lige og ulige Tal, resp. $2m$ og $2m + 1$, ligesom samtlige Tal maa inddeles i 3 Rækker, betegnede ved a, $a + 1$ og $a - 1$, hvilke Rækker desuden ville blive omtalte under Benævnelserne A-Rækken, Plusrækken og Minusrækken; herved mærkes tillige, at a i Talværdi er variabel, men i Talform konstant, saa at det alene har den Betydning at være et Fold eller Multiplum af 3, medens derimod m er en af n afhængig og ved n bestemt Størrelse, saa at et lige n altid er $= 2m$, og et ulige n altid $= 2m + 1$. Af Talrækkerne udelader jeg imidlertid 0 og 1, lige som i Almindelighed af allerede anførte Grunde ogsaa 2 og 3; $n = 0$ giver intet Bræt, og herpaa kan da heller ikke nogen Brik henstilles; dette er en korrekt Løsning; $n = 1$ giver ét Tavl, hvorpaa kan staa én Brik, hvilket vel ogsaa er en Løsning. Med disse 4 Tilfælde ere vi saaledes forud færdige. Den gjennemgribende Rolle Tretallet spiller i hele Systemet, hidrører fra Springertrækket, der som velbekjendt altid medtager én Linie i den ene Retning og to i den anden — Summa 3. Saaledes forberedte gaa vi nu over til selve Løsningsmethoden, der falder i 3 Af-

snit, det vil sige, de forskjellige under det almindelige Problem indbefattede enkelte Opgaver sondre sig i tre særskilte Grupper, som paa Grund af deres indbyrdes væsentlig forskjellige Natur maa behandles hver for sig. —

Første Gruppe. (Tal af forskjellig Form. Figur: 2 Paralleler). Skjøndt denne Gruppe, der for Løsningen er den letteste, egentlig ikke kræver noget Diagram, ville vi dog efter Redaktionens Anmodning, og for at det strax kan ses, at her ikke handles om et bestemt Bræt, og navnlig ikke om det almindelige Ottebræt, hidsætte et saadant, nemlig et Tibræt.

Der begyndes paa *a*2 og i Springergang gjennem *b*4 opstilles en lige Række af helst hvide Dronninger, Brættet til Ende, m i Antal. Jeg foretrækker Dr. af begge Farver, dels fordi saa heri haves en Benævnelse af særskilte Rækker, dels fordi det tager sig bedre ud, dels endelig af typografiske Hensyn. Dernæst begyndes anden Række paa nederste Linie i Rad $m+1$ og fortsættes parallelt med første Række, Brættet til Ende, i Antal m eller $m+1$ helst sorte Dr., ialt i begge Rækker n Dr., som nu i to Paralleler staa fredeligt ved Siden af hinanden. Men — hedder det nu, og jeg forstaar det nok: der gjøres Indvendinger, dem jeg følgelig maa se at faa bort. Der kan nu ikke være Tale om, at to Paralleler under forsat Forlængelse skulde kunne skjære hinanden; thi den Sag har ingen Fare; derimod kan der snarere være Tale om, at en eller anden skraa Linie skulde kunne skjære begge Paralleler og derved frembringe

Forstyrrelse. Det er imidlertid kun Diagonalen, som her kommer i Betragtning, Diagonalen gjennem *a*1; jeg kan ikke sige den sorte Diagonal, thi dette gjælder ikke almindeligt. Hvad der skal bevises, er, at Diagonalen er en for begge Rækker uoverskridelig Grændselinie. Beviset gjælder imidlertid kun anden Række, idet første Række mere og mere fjerner sig, medens anden Række med hver Brik nærmer sig én Plads; egentlig viger den én Plads tilhøjre, men Diagonalen nærmer sig saa igjen 2 Pladser. Naar følgelig anden Rækkes nederste Plads $(m+1)$ har m Pladser paa venstre Side, saa maa næste Brik have $m-1$ Pladser paa Venstre, og sidste Brik i Maximumstilfælde af Brikker $(m+1)$ vil have 0, det er: den staar i Diagonalen, men kan umuligt naa ud over samme. Sæt f. Ex. at der i første Række er anbragt 99 Dr., og vi have 100 tilbage $(n = 199)$ saa vil anden Rækkes nederste Dr. have 99 Pladse paa venstre Side. den næste 98, og den sidste 0. — Et andet vigtigere og tillige vanskeligere Spørgsmaal gaar ud paa, hvorledes det egentlig forholder sig med denne $m+1$te Plads, om den er fri og sikker at begynde paa, thi — vel at mærke — naar man først har en sikker Begyndelse, har man med det samme en sikker parallel Fortsættelse, eftersom det ene Springertræk nøjagtigt følger med og svarer til det andet. Til fyldestgjørende Besvarelse af dette Spørgsmaal naa vi igjennem et lille Regnestykke. Første Dr. er sat paa anden Linie i første Rad $(2+1=3)$, anden Dr. paa fjerde Linie i anden Rad $(4+2=6)$ og saa fremdeles $6+3=9$, $8+4=12$; herved maa ikke overses, at Dronningernes Plads er medtaget to Gange, saa at vi følgelig maa drage en Enhed fra; der bliver da tilbage: 2, 5, 8, 11 o. s. v. $\equiv a - 1$.[1]) Denne Række $(a-1)$ angiver de Pladser, som suksessivt henad nederste Linie staa for Slag. Skal nu $m+1$ falde sammen med $a-1$, saa maa m selv være $\equiv a+1$, thi vi have da: $m+1 \equiv (a+1)+1 = a+2 \equiv a-1$. Dette Grundmærke $(m \equiv a+1)$ maa nu overføres paa n som eneste given og eneste bestemmende Størrelse, af hvilken alt andet er afhængigt. Men er $m \equiv a+1$, saa er $2m \equiv a-1$, hvilket kan synes underligt, men simpelt følger af $a-1 \equiv a+2$. Naar altsaa n er et lige

---

[1]) Tegnet $\equiv$ benyttes for at angive at de 2 Tal, hvorimellem det staar, have samme „Form.“

Tal $= 2m$ og endvidere efter Formen $\equiv a - 1$, saa staar den $m + 1$te Plads for Slag, og den $n$te Plads (ɔ: Hjørnepladsen tilhøjre) staar selv for Slag, med andre Ord: Diagonalen er besat, og er $m \equiv a + 1$, saa er $2m + 1 \equiv a + 3 \equiv a$. Naar altsaa n er et ulige Tal $= 2m + 1$ og tillige efter Formen $\equiv a$, saa staar den $m + 1$te Plads for Slag. I alle andre Tilfælde er den fri.

Samle vi nu alt dette, saa følger deraf med Nødvendighed, at den ovenfor angivne Opstilling i to Paralleler ikke almindeligt kan anvendes, men er dog anvendelig i $^2/_3$ af samtlige Tilfælde, i $^2/_3$ af samtlige lige Tal, nemlig i A-Rækken og Plusrækken, men ikke i Minusrækken, og i $^2/_3$ af samtlige ulige Tal, nemlig i Plusrækken og Minusrækken, men ikke i A-Rækken. Den Trediedel, som saaledes staar tilbage, omfatter de Tilfælde, hvori n er $=$ 8 eller 9, 14 eller 15, 20 eller 21 og saa fremdeles hvert tredie Par af samtlige Tal. Naturligvis høre 2 og 3 ogsaa med til samme Række; kun at Vanskeligheden her er større, er uovervindelig. For Tydeligheds og bekvemmere Oversigts Skyld tilføjes, hvad der egentlig helst burde have staaet i Indledningen, at de omtalte 3 Talrækker ere følgende:

$a \equiv$ 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21 o. s. v.
$a + 1 \equiv$ 1, 4, 7, 10, 13, 16, 19, 22 o. s. v.
$a - 1 \equiv$ 2, 5, 8, 11, 14, 17, 20 o. s. v.

(Fortsættes.)

Notits for Problemløserne.

Løsninger af Opgaverne i Novbr.-Decbr. f. A. følge i næste Hefte.

I Opgave Nr. 506 af Gold skal tilføjes en sort Bonde paa g2.

Opgave Nr. 510 af Sandegren er ikke en Mat i 4, men i 3 Træk.

I Opgave Nr. 516 af Minkwitz skal Figuren paa a3 være hvid Dronning.

Skaktheori for Begyndere.

Af **S. A. S.**

(Fortsat fra Novbr.-Decemberheftet f. A.)

Ad X.

Spillets Aabning.

1.	(e2—e4)	(e7—e5)	Preussisk Parti.
2.	(Sg1—f3)	(Sb8—c6)	
3.	(Lf1—c4)	Sg8—f6	

Vi brød af i sidste Artikel efter at have vist, hvorledes Hvid ved 4. Sf3—g5, Angreb I., fik et godt, maaske endog noget overlegent Spil i det preussiske Parti; vi skulle nu gaa over til

Angreb II.

4. d2—d4 . . .

og ville ligeledes se, at det er en god og for mange Spillere maaske mere tiltalende Maade at udvikle Spillet paa, der ogsaa skjuler mange Faldgruber for Sort, saa han maa anstrænge sig for at faa en taalelig lige Stilling ud deraf.

4. . . . e5+d4

Sort kan ikke gjøre noget bedre end at slaa, da Kongebonden er dobbelt angrebet; trækker han d7—d6 eller Sf6+e4, følger i begge Tilfælde 5. d4+e5 med absolut bedst Spil for Hvid.

5. Sf3—g5 . . .

Denne Fremrykning med Springeren paa dette Standpunkt, et Træk senere end i Angreb I., er underkjendt og neppe vurderet

efter Fortjeneste af de Forfattere, der have behandlet dette Spil. At Dronningbonden derved bliver given til Pris, maa ikke anfægte; — denne Bonde er, vi blive ikke træt af at gjentage det, i alle her hen hørende Spil, Angrebets Pioner, Banebryder for Officerernes Fremrykning. Et andet Træk, der ogsaa giver et flinkt Angreb og som vi i lang Tid troede var det bedste, er 5. 0—0. Herimod spilles bedst saaledes: 5. . . . Sf6+e4; 6. Tf1—e1, d7—d5; 7. Lc4+d5 (læg Mærke til dette Træk!), Dd8+d5; 8. Sb1—c3, Dd5—d8! Denne Tilbagegang med Dronningen paa sin oprindelige Plads, som vi oftere have anbefalet naar den tidlig i Spillet er kommen ud, er her, trods de tilsyneladende mange andre gode Steder, sikkert det bedste der kan ske, og vi tro at Sort nu enten beholder sin vundne Bonde, eller faar mindst lige Spil. (Smlgn. bl. A. Parti Upsala-Kjøbenhavn Nr. 318.)

5. . . . d7—d5 (a)

Bedst; vil Sort dække Punktet f7 med Sc6 fremkommer følgende smukke Variant:

(a)

5.	. . .	Sc6—e5
6.	Lc4—b3	h7—h6
7.	f2—f4!	h6+g5
8.	f4+e5	Sf6+e4
9.	Lb3+f7 †!	Ke8+f7
10.	Dd1—f3 †	Se4—f6
11.	0—0	

og det ses let, at Hvid nu har et langt bedre udviklet Spil.

6. e4+d5 . . .

Sort har nu her, aldeles tilsvarende som i Angreb I., to Veje at gaa, enten at slaa Bonden eller at undvige med Springeren til a5, hvilket sidste ogsaa her er bedst; disse to Maader behandle vi under 1ste og 2det Forsvar. Bemærkes skal blot forinden, at Skak paa e7 med Dronningen ikke er farligt, idet Hvid ganske rolig kan trække sin Konge til f1, hvorpaa han vinder en Bonde og har godt Spil.

1ste Forsvar.

6.	...	Sf6+d5
7.	0—0	...

Det skal nu vises, at den gode Stilling og det kraftige Angreb det er muligt at føre, mere end opvejer den tabte Bonde.

7.	...	Lc8—e6

Det bedste Træk; thi paa Sc6—e7 følger 8. Dd1+d4, og paa Lf8—e7—c5—b4 samt paa h7—h6 ses let, at Hvid kan slaa f7 med Springeren og dernæst ved Skak med Dronningen faa et langt bedre Spil.

8.	Tf1—e1	Dd8—d7! (b)

(b)

8. ... Dd8—d6 (c)
9. Sg5+f7! Ke8+f7
10. Dd1—f3 † og Hvid vinder. (Find dette i alle Tilfælde!)

(c)

8. ... Sd5—e3 (d)
9. Sg5+e6! Se3+d1
10. Se6+d8 † Ke8+d8
11. Te1+d1 og Hvid har en Officer mere.

(d)

8. ... Lf8—e7
9. Te1+e6! f7+e6
10. Sg5+e6 Dd8—d6
11. Dd1—h5 † g7—g6
12. Dh5+d5 og Hvid har to smaa Officerer mod Taarn og den bedste Stilling. (Gjennemspil disse tre smaa Varianter omhyggeligt; de ere ikke alene morsomme, men de give en fortræffelig Anvisning til, hvorledes man kan bære sig ad med at gjennembyde en tilsyneladende stærk Stilling, naar den fjendtlige Konge er under Kanonerne.

9.	Sg5+f7	Dd7+f7
10.	Lc4+d5	Sc6—d8

11. Dd1+d4 og Hvid har baade en Bonde mere og den bedste Stilling.

2det Forsvar.

6.	**. . .**	**Sc6—a5!**
7.	**d5—d6**	**. . .**

Lignende Manøvrer ville ogsaa ofte gjentage sig, og fortjene derfor særlig at lægges Mærke til.

7.	**. . .**	**Sa5+c4!**

Hvis Løberen slaar Bonden følger: 8. Lc4+f7†, Ke8—f8; 9. 0—0 og Hvid staar bedst.

8.	**Dd1—e2†**	**Lc8—e6**

Trækker Sort Springeren imellem paa e3, hvilket der nok kunde være Tale om, da den alligevel staar for Slag, vinder Hvid mindst en Bonde.

9.	**Sg5+e6**	**f7+e6**
10.	**De2+e6†**	**Lf8—e7**
11.	**De6+c4**	**c7+d6**

Sort kan ogsaa slaa Bonden med Dronningen eller med Løberen, men Hvid trækker i alle Tilfælde

12. 0—0 og vedbliver at beholde det bedste Spil — hvorvel vi dog ingenlunde vil have paastaaet, at Muligheden for Sort at opnaa Remis derfor er udelukket.

Spillets Midte.

Exempel Parti Nr. 6. (Forhaanden giver Tal forud.)

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Sg8—f6
4.	0—0	. . .

Naar der gives forud, er tidlig Rokade dobbelt heldig.

4.	. . .	Lf8—c5

Der kan ikke indvendes noget væsentligt under de foreliggende Forhold mod dette Træk, men bedre havde dog Sf6+e4 været, da Sort efter 5. Tf1—e1 kan svare med d7—d5 og saaledes have Udsigt til at komme ind paa det Spil, vi foran under Spillets Aabning omtalte i Noten til Hvids 5te Træk.

5.	b2—b4	. . .

Vi komme siden i vor Theori

Hvid.	Sort.

under Evansgambit til at hellige Offeret af denne Flankebonde et særegent Afsnit og skulle derfor her ikke videre gaa ind derpaa; Sort handler ikke ilde ved at undslaa sig for Gaven.

5.	...	Lc5—b6
6.	d2—d3	0—0
7.	Sb1—c3	a7—a6
8.	Lc1—g5	h7—h6
9.	Lg5—h4	...

Læg Mærke til dette Tilbagetog, der i Reglen er godt og vedblivende holder Springeren bundet, da Sort i de færreste Tilfælde tør blotte sin Konges Stilling ved at rykke 2 Skridt frem med g-Bonden.

9.	...	d7—d6
10.	Sc3—d5	Lc8—g4
11.	Dd1—d2!	Lg4+f3
12.	Lg5+f6	...

Med lige Brikker vilde det have været stærkere at slaa med Springeren, da Sort saa ikke havde noget bedre end at give Dronningen for 2 Officerer, men her handler Hvid klogt i at spille som han gjør, da Kombinationerne derved blive meget indviklede og vanskeligere for Sort at hitte ud af. I det Hele taget er Partiet saa glimrende og aandrigt spillet, det er Howard Taylor der fører de Hvide, at vi ikke kunne ønske os noget mere belærende og interessantere Exempel at give Begyndere til Studium af Midtespillet end dette, og selv Viderekomne ville ikke tage Skade paa deres gode Navn og Rygte ved at gaa det grundigt igjennem.

12.	...	Dd8—d7
13.	Kg1—h1	...

Hvid slaar ikke Løberen for ikke at udsætte sig for at den sorte Dronning skal tage den gode Post h3 og i høj Grad hæmme Hvids Spil.

13.	...	Lf3—h5
14.	f2—f4	Ta8—e8

Sort udvikler sig meget godt; havde han slaaet f-Bonden forinden, kunde der følge:

14.	...	e5+f4
15.	Tf1+f4	Ta8—e8
16.	Tf4—h4	Lh5—g6
17.	Th4+h6!	g7+f6!
18.	Sd5+f6†	Kg8—g7
19.	Dd2—g5	Tf8—h8!

Hvid gjør Mat i 4 Træk.

15.	f4—f5	Sc6—d4

For om muligt at forhindre den nu truende Fremrykning, g2—g4. Sort har, højst mærkeligt, intet Middel til at skaffe sig den fatale Løber paa f6 fra Halsen.

16.	g2—g4	Lh5+g4
17.	Dd2—g2	h6—h5

Nødvendigt.

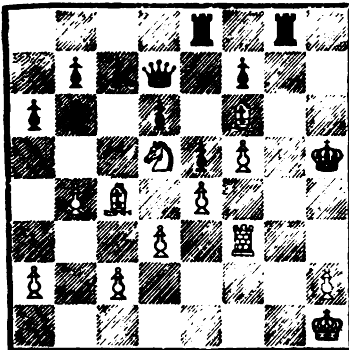
18.	Tf1—g1	Sd4+f3

Hvid.	Sort.
Atter bedste Træk; thi hvis	
18. . . .	Lg4—f3 da
19. Dg2+f3	Sd4+f3 og
Hvid gjør Mat i 4 Træk.	
19. Dg2+g4	h5+g4
20. Tg1+g4	g7—g6

Gaar Kongen til h7 følger:

21. Tg4+g7 †	Kh7 - h6
22. Tg7—g3	Kh6—h5!
23. Tg3+f3	Tf8—g8

Hvid sætter Mat senest i 9 Træk! Dette er et saa fuldstændigt Problem, at vi længe ikke have set noget saa godt i det praktiske Spil, og Stillingen fortjener derfor følgende Diagram

Hvid.	Sort.
21. Sd5+b6	c7+b6
22. Tg1+g6 †	Kg8—h7
23. Tg6—g3	Sf3—g5

Selvfølgelig kunde heller ikke Kh7—h6 eller Sf3—h4 hjælpe det mindste, men derimod var der et fjerde, overordentlig fint Træk, som man imidlertid ikke godt kunde forlange at en Spiller der faar Taarn forud, skulde falde paa, nemlig Sf3—g1![1]) Hvid har herpaa selvfølgelig en klar Remis ved at gaa til g4 med Taarnet, derpaa at gaa tilbage igjen, naar Sort trækker Sg1—f3, men kan han manøvrere mere ud af det? Dette turde sammen med Løsningen af foran staaende Stilling være tilstrækkelig svært for de „øvede“ Spillere.

24. Tg3+g5	Kh7—h6
25. Tg5—g4	Kh6—h6
26. Tg4—h4 †	Kh7—g8
27. Th4—h8 ‡	

[1]) For at være saa fuldstændig som muligt, hvilket nok kan gjøres nødigt med disse højst indviklede Kombinationer, skulle vi bemærke, at denne Finesse med Springeren til g1 ikke med Held kan anvendes af Sort paa tilsvarende Sted i den af os lige foran opstillede Variant; thi trækker Sort der, i Stedet for Kh6—h5, 22. . . . Sf3—g1, sætter Hvid Mat senest i 5te Træk.

Partier.

386. Spansk Parti[1]).

(Spillet i forrige Aar i New-York.)

	H. A. Lindehn. Hvid.	G. H. Mackenzie. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—b5	a7—a6
4.	Lb5—a4	Sg8—f6
5.	Sb1—c3	b7—b5
6.	La4—b3	Lf8—c5?
7.	d2—d4	...

Hvid kunde her med Fordel have trukket Sf3+e5, da Sorts Modangreb, Lc5+f2, ikke lader sig gjennemføre.

	Hvid.	Sort.
7.	...	0—0
8.	0—0	d7—d6
9.	h2—h3	b5—b4
10.	Sc3—d5	a6—a5
11.	a2—a4	Sf6+d5
12.	Lb3+d5	Lc8—d7
13.	Kg1—h1	Ta8—b8
14.	c2—c3	Sc6—e7
15.	Lc1—g5	Ld7—e6
16.	d3—d4	Le6+d5
17.	e4+d5	e5+d4
18.	c3+d4	Lc5—b6
19.	Dd1—b3	f7—f6
20.	Lg5—e3	Dd8—d7
21.	Sf3—h4	g7—g5
22.	Sh4—f3	Se7—g6
23.	Ta1—d1	Dd7—f5
24.	Td1—d3	Tb8—e8
25.	Sf3—h2	Sg6—f4
26.	Le3+f4	Df5+f4
27.	Sh2—g4	f6—f5
28.	Td3—f3	Df4—e4

Sort synes ikke at opnaa noget ved først at standse der, istedetfor strax at slaa. Hvid vinder snarere et Tempo.

	Hvid.	Sort.
29.	Tf3—e3	De4+d4
30.	Te3+e8	Tf8+e8

[1]) Følgende Parti, som har staaet i „Turf., F. & Farm.“ og D. Sz., vil forhaabentlig være et kjærkomment Bidrag til hvad vi alt tidligere i Tidenden har samlet vedrørende vor stedse i det Fjerne dvælende svenske Mester.

Hvid.	Sort.
31. Sg4—h6 †	Kg8—h8
32. Sh6—f7 †!	Kh8—g7
33. Sf7+g5	Kg7—h8
34. Db3—f3	Dd4—f6
35. Sg5+h7!	. . .

Hvid spiller Slutningen af Partjet meget smukt; det er sjeldent man ser en saa arbejdsom Springer.

35. . . .	Df6—g6
36. Sh7—f6	Te8—e7
37. Sf6—h5	Lb6—d4
38. Sh5—f4	Dg6—g5
39. b2—b3	Te7—e4
40. Sf4—e6	Dg5—g6

Hvid.	Sort.
41. Se6—f8	Dg6—f7
42. Sf8—e6	Te8—h4

Derved gaar Partiet tabt. Sort skulde have forsøgt om Springeren kunde have hittet paa noget Nyt ved Df7—g6.

43. g2—g4!	Ld4—e5
44. Se6—g5	Df7—g8
45. Df3+f5	Dg8+d5 †
46. Kh1—g1	Kh8—g7
47. Sg5—e6 †	Kg7—h8
48. Df5—f8 †	Kh8—h7
49. Df8—e7 †	Kh7—g8
50. De7—g5 †	Kg8—f7
51. Se6—d8 †	Kf7—e8
52. Dg5+h4	og Hvid vinder.

---

387. Nordisk Gambit.

(Spillet i Kjøbenhavn i August 1876.)

Vilh. Nielsen. Hvid.	**P. Møller.** Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. d2—d4	e5+d4
3. c2—c3	d4+c3
4. Lf1—c4	c3+b2
5. Lc1+b2	Sg8—h6

Ved dette og navnlig ved det følgende Træk slaas ind paa det af Lawætz anvendte Forsvarssystem — Parti 362, N. Sk. T. 1876 S. III. —, der har en ret solid Karakter.

6. f2—f4	. . .

Læwætz Modstander trak her, i det citerede Parti, Sg1—e2 og rokerede dernæst, men uden at opnaa noget gunstigt Udfald.

Hvid.	Sort.
6. . . .	b7—b6
7. Sb1—d2	Sb8—c6
8. Sg1—f3	Lc8—b7
9. Dd1—e2	. . .

Hvid forbereder Rokaden til den lange Side.

9. . . .	Dd8—e7

Sort søger at forhindre det og ser hellere der rokeres kort, for saa selv at rokere langt.

Hvid.	Sort.
10. 0—0	0—0—0

Kombinationen: De7—c5†; 11. Kg1—h1, Sh6—g4 strander paa 12. Lc4+f7 † o. s. v.

11. Lc4—a6	. . .

Paa Sd2—b3, der saa naturligst ud, fremtvinger Sort Dronning Afbytning eller vinder mindst en Bonde ved d7—d5!

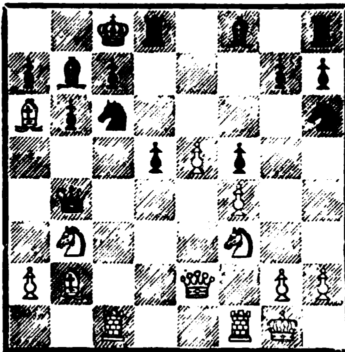
11. . . .	f7—f5

Ogsaa nu havde d7—d5 været stærkt, da der efter e4—e5 bliver en god Plads for Springeren paa f5. Sorts Plan er imidlertid at komme til g4 med Springeren.

12. e4—e5	d7—d5

Vi skulle ikke kunne afgjøre om Sort her tøver for længe og om det havde været nogen virkelig Fordel at give Skak paa c5. Ved det valgte Træk gaar Angrebet i hvert Fald for en Tid afgjort over paa Hvids Haand.

13. Sd2—b3	De7—b4
14. Ta1—c1!	. . .

Stilling efter Hvids 14de Træk.

Et meget stærkt Træk, der sætter Sort i den voldsomste Forlegenhed. De mærkelige Manøvrer hvormed Sort søger at sno sig af Klemmen ere imidlertid meget snilde og morsomme.

Hvid.	Sort.
14. . . .	Db4—a4!
15. La6—b5	Da4—c4
16. De2+e4	d5+e4
17. Sf3—g5	. . .

Der kunde naturligvis ikke være Tale om ved Lb5+c6 at ville vinde den ene af Bønderne tilbage, og det saa meget mindre, som Stillingen, den hvide Springer kan indtage paa e6, ser aldeles ødelæggende ud.

17. . . .	Sc6—b4!
18. Sg3—e6	a7—a6
19. Tc1+c7 †	Kc8—b8
20. Tf1—c1	Td8—c8!

Nu er der derimod ingen Tvivl om at Sorts Spil, der siden Hvids 14 Træk har svævet paa Afgrundens Rand, er fuldstændig bragt paa Fode igjen og jævnbyrdig med Hvids.

21. Lb5—d7	Tc8+c7
22. Tc1+c7	Sh6—f7

Den sorte Konge er nu ikke længer i Fare og begge de sorte Springere, i Forening med d-Bonden, maatte derfor kunne gaa angrebsvis tilværks mod Hvids Kongefløj. Sorts Træk, tilsyneladende defensivt, er imidlertid ogsaa fortrinligt, naar blot Tanken dermed, at bringe g-Bonden frem, energisk var fastholdt.

Hvid.	Sort.
23. Tc7—c1	Sb4—d3
24. Tc1—c2	h7—h6

Her havde det været Tid at trække g7—g5!

25. Lc2—d4	Sd3—b4
26. Tc2—b2	Sb4—d5
27. Sc6+f8	Th8+f8
28. e5—e6!	. . .

Hvid spiller vedblivende meget kraftigt. Dette Træk turde være afgjørende.

Hvid.	Sort.
28. . . .	Sf7—d8
29. Ld4—e5 †	Kb8—a7
30. Sb3—d4	g7—g6
31. Le5—d6	Sd8+e6
32. Ld7+e6	Tf8—d8
33. Ld6—e5	Sd5+f4
34. Le5+f4	Td8+d4

35. Lf4+h6 og de forenede Løbere sikrede sluttelig Hvid Sejren efter en længere Kamp.

---

388. Løbergambit.

(Spillet i Kjøbenhavn den 23/5 76.)

Vilh. Nielsen. Hvid.	S. A. S. Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. f2—f4	e5+f4
3. Lf1—c4	d7—d5
4. Lc4+d5	c7—c6
5. Ld5—c4!	Dd8—d4

Et Forsøg paa om der kan gjøres noget ud af den aabne Dronninglinie, naar Løberen har taget Stade paa den bedste Plads, c4 — se Parti Nr. 331. Skjøndt Udvikling lykkes i dette Parti, er der dog væsentlige Ulemper forbundne med Dronningens eventuelle Tilbagetog, som vi ved anden Lejlighed nærmere skulle omtale.

6. Dd1—e2	Sg8—f6
7. d2—d3	Lc8—g4
8. Sg1—f3	Lg4+f3

Hvid.	Sort.
9. De2+f3	Lf8—d6
10. Sb1—c3	. . .

Hvids Plan er at rokere langt og han bringer derfor Springeren ud; c2—c3 som Indledning til en Jagt paa den sorte Dronning vilde vel nok have været stærkere og givet Hvid Angrebet.

10. . . .	g7—g5
11. Lc1—d2	Sb8—d7
12. 0—0—0	Ld6—e5!

Sort modstaar heldigt Fristelsen til at anbringe Springeren paa dette Tavl; hans Stilling er nu meget truende.

13. Ld2—e1	. . .

Vel spillet og det eneste rigtige Træk; derved og ved sit følgende gode Spil slipper Hvid, som en nøje Prøvelse vil vise,

Hvid.	Sort.

med det mindst mulige Tab; noget maa der mistes.

	Hvid.	Sort.
13.	. . .	b7—b5
14.	Le1—f2	Dd4—d6
15.	Lc4+f7!	Ke8+f7
16.	d3—d4	Dd6—e6
17.	d4+e5	Sd7+e5
18.	Df3—e2	b5—b4
19.	Sc3—b1!	De6+a2
20.	b2—b3	Da2—a5

Sort gjør rigtigt i foreløbigt at se bort fra alle Angrebstanker og samle alle sine Kræfter til Forsvar.

	Hvid.	Sort.
21.	Lf2—d4	Th8—d8
22.	h2—h4	. . .

Hvids rigtige og naturlige Angrebsvej. Interessant er det nu at se hvorledes de sorte Bønder trods alle Anfægtelser formaa at holde sammen og skjærme for Kongen, samtidig med at de Skridt for Skridt rykke frem.

	Hvid.	Sort.
22.	. . .	g5—g4
23.	Th1—f1	Da5—c7
24.	De2—f2	. . .

Selvfølgelig kan Bonden ikke slaas.

	Hvid.	Sort.
24.	. . .	Sf6—h5
25.	g2—g3	f4—f3
26.	Df2—e3	Sh5+g3!
27.	De3—f4 †	Kf7—e6
28.	Df4—h6 +	. . .

Den sorte Springer er ogsaa uantastelig.

	Hvid.	Sort.
28.	. . . .	Se5—g6
29.	Kc1—b2!	Td8+d4
30.	Td1+d4	Dc7—e5
31.	Tf1—d1	c6—c5
32.	Dh6+h7	Ke6—f6
33.	c2—c3	c5+d4
34.	c3+d4	De5—e7!
35.	Dh7—h6	De7+e4
36.	h4—h5	Ta8—h8
37.	Dh6+g6 †	De4+g6
38.	h5+h6	Th8—h2 †

og Sort forcerer Spillet med f og g-Bonden.

---

389. **Evansgambit.** (Westm. Papers.)

(Spillet i London Turneringen, Foraar 1876.)

Noterne ere af Zukertort.

	Zukertort. Hvid.	**Minchin.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5+b4
5.	e2—c3	Lb4—a5
6.	0—0	Sg8—f6
7.	d2—d4	0—0

Hvid.	Sort.
8. Sf3+e5!	. . .

(Richardsons Angreb — belyst bl. A. af Berger — se Notits i N. Sk. T. 1876 S. 87. Red.)

8. . . .	Sf6+e4
9. Se5+f7	Tf8+f7
10. Lc4+f7	Kg8+f7
11. d4--d5	Sc6--e7

Det eneste rette Svar. Paa 11. Sc6—e5 vinder Hvid en Officer ved Dd1—d4; paa 11. Sc6—b8 følger:

12. Dd1—a4	La5+c3
13. Sb1+c3	Se4+c3
14. Da4—c4	Dd8—f6
15. Lc1—b2	b7—b5
16. Dc4+c3	Df6+c3
17. Lb2+c3	Lc8—b7

18. Ta1—d1 og Sort har kun en Bonde for Kvaliteten. Endelig paa 11. Se4+c3 vinder Hvid saaledes:

12. Dd1—h5 †	Kf7—g8
13. d5+c6	d7—d5
14. Lc1—d2	g7—g6
15. Dh5—f3	o. s. v.

12. Dd1—a4!	La5+c3
13. Sb1+c3	Se4+c3
14. Da4—c4	Se7+d5

Paa 14. Sc3+d5 følger Lc1—g5. (Z. bebuder at han med det Første vil gjøre Richardsons Angreb til Gjenstand for en særlig Undersøgelse. Red.)

Hvid.	Sort.
15. Lc1—b2	. . .

Hvid overser det stærkere Træk, Lc1—d2, hvorefter Hvid faar bedst Spil.

15. . . .	b7—b5
16. Dc4—b3	. . .

Gaar Dronningen til d3, beholder Sort den numeriske Overvægt med god Stilling, nemlig 16. . . . Sd5—f4; 17. Dd3—f3, Sc3—e2 †; 18. Kg1—h1, Ta8—b8.

16. . . .	Sc3—e2 †
17. Kg1—h1	Dd8—g5

Lc8—b7 havde gjort en hurtig Ende paa Hvids Angreb.

18. f2—f4	Dg5—f5
19. Ta1—e1	Df5—e4
20. Db3+b5	Sd5+f4

En afgjørende Fejl. Sort kunde have forceret Afbytning af Dronningen og have en Bonde for Kvaliteten ved:

20. . . .	a7—a6
21. Db5+e2	De4+e2
22. Te1+e2	Lc8—b7

o. s. v.

21. Te1+e2	c7—c6
22. Db5—b3 †	De4—d5

23. Tf1+f4 † og Sort opgiver Spillet.

390. **Østerrigsk Parti.** N. Rivista d. Scacc.

(Partiet er med italiensk Rokade.)

Noterne ere af Tonetti.

	Fazzini. Hvid.	Ferrante. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sb1—c3	Lf8—c5
3.	Lf1—c4	Sg8—f6
4.	Sg1—f3	Rokade (Kg8, Te8)
5.	Rokade (Kh1, Tf1)	c7—c6
6.	d2—d3	. . .

Svagt; stærkt er 6. Sf3—g5 med følgende interessante Fortsættelse: d7—d5; 7, e4+d5, c6+d5; 8. Sc3+d5, Sf6+d5; 9. Dd1—h5 o. s. v.

6.	. . .	d7—d5
7.	Lc4—b3	h7—h6
8.	Sf3—g1	Lc8—g4
9.	f2—f3	Lg4—h5
10.	Sg1—e2	d5—d4

Takket være Hvids svage Spil, gaar Angrebet nu fuldstændig over til Sort.

11.	Sc3—b1	Lc5—d6
12.	f3—f4	. . .

Ved dette Træk gaar en smuk Bonde tabt for Hvid.

12.	. . .	e5+f4
13.	Lc1+f4	Sf6+e4

Meget vel beregnet, denne Phase af Partiet er særdeles interessant.

	Hvid.	Sort.
14.	d3+e4	Te8+e4
15.	Lf4+d6	Lh5+e2
16.	Lb3+f7 †	Kg8—h7
17.	Dd1—e1	Dd8+d6
18.	Tf1—f2	Te4—e7
19.	Tf2+e2	Te7+f7
20.	Sb1—a3	. . .

Det vilde have været meget bedre at trække Springeren til d2, for derfra at gaa til f3.

20.	. . .	Sb8—d7
21.	Te2—e6	Dd6—f4
22.	Te6—e4	Df4—f6
23.	h2—h3	Ta8—f8
24.	De1—d2	c6—c5
25.	Sa3—c4?	b7—b5
26.	Sc4—a5	Df6—d6
27.	Dd2—d3	Kh7—h8
28.	Dd3+b5	. . .

Derved fremskyndes Katastrofen.

28.	. . .	a7—a6
29.	Db5—d3	Sd7—e5
30.	Dd3—g3	Tf7—f1 †
31.	Ta1+f1	Tf8+f1 †
32.	Kh1—h2	Se5—f3 †!
33.	g2+f3	Tf1—f2 †

Hvid opgiver Spillet.

391. **Italiensk Parti.** (Skakmatni listock.)

(Spillet i Petersborg Skakklub.)

Tchigorin. Hvid.		Schiffers. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	0—0	Sg8—f6
5.	d2—d3	d7—d6
6.	h2—h3	Lc8—e6
7.	Lc4—b3	0—0

Forsigtigere var vel nok her h7—h6.

8.	Lc1—g5	h7—h6
9.	Lg5—h4	g7—g5
10.	Lh4—g3	Kg8—h7
11.	Sf3—h2!	Sc6—e7
12.	Sb1—c3	Se7—g6
13.	Sc3—e2	Sf6—h5
14.	c2—c3	Sh5+g3
15.	Se2+g3	Sg6—f4
16.	d3—d4	e5+d4
17.	c3+d4	Lc5—b6
18.	Lb3—c2	. . .

Det havde sikkert været bedre først at drive Løberen tilbage med d4—d5.

18.	. . .	f7—f6!
19.	Dd1—d2	Dd8—d7
20.	d4—d5	Le6—f7
21.	Sh2—g4	Lf7—g6
22.	Ta1—e1	Ta8—e8
23.	Sg4—e3	h6—h5
24.	Kg1—h2	Kh7—g7 ?
25.	Sg3—f5 †	Lg6+f5
26.	Se3+f5	Kg7—h8
27.	h3—h4	Dd7—d8

	Hvid.	Sort.
28.	Dd2—c3	Td8—e5
29.	h4+g5	. . .

Hvid, der efter Sorts svage 24de Træk aabenbart er i Forspillet, overser her følgende kraftige Fortsættelse:

29.	g2—g3!	Sf4—g6
30.	f2—f4	g5+f4
31.	g3+f4	Te5—e8
32.	Dc3—f3	Tf8—f7
33.	Tf1—g1!	Lb6+g1 †
34.	Te1+g1	Te8—g8
35.	Tg1+g6 og Hvid vinder.	

29.	. . .	f6+g5
30.	g2—g3	Sf4—g6
31.	f2—f4	g5+f4
32.	g3+f4	. . .

Her havde Dc3—f3 været bedre.

32.	. . .	Tf8+f5!

Smukt spillet.

33.	f4+e5	. . .

Hvis Hvid havde slaaet det andet Taarn, følger:

33.	. . .	Dd8—h4 †
34.	Dc3—h3!	Te5+e1
35.	Tf1+e1	Dh4—f2 †
36.	Dh3—g2	Df2+e1
37.	f5+g6	De1—h4 †
38.	Dg2—h3	Dh4+f4 †
39.	Dh3—g3	Df4—d2 †

Sort fremtvinger nu Afbytning og faar en Bonde mere, men det stiller sig dog noget tvivlsomt om den kan gjøre sig gjældende.

Hvid.	Sort	Hvid.	Sort.
33. . . .	Dd8—h4 †	37. Kg1—h1	Sg6—f4
34. Dc3—h3	Lb6—g1 †!	o. s. v.	
35. Tf1+g1	. . .	35. . . .	Tf5—f2 †
Slaar Kongen følger:		36. Tg1—g2	Tf2+g2 †
35. . . .	Dh4+h3	og Sort vinder.	
36. e4+f5	Dh3—g3 †		

392. **Udligningsparti.**[1]) (Chess Brilliants.)

(Spillet for nogle Aar siden i Triest.)

Mandolfo. Hvid.	**Kolisch.** Sort ÷ Ta8.	Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5	10. Dd1—e2	Lc8—g4
2. Lf1—c4	Sg8—f6	11. 0—0	Lf8—c5
3. Sb1—c3	c7—c6	12. Lc1—g5	h7—h6
4. d2—d3	b7—b5	13. h2—h3	h6—h5 !!
5. Lc4—b3	a7—a5	14. h3+g4	h5+g4
6. a2—a4	b5—b4	15. Sf3+e5	Sc6—d4
7. Sc3—a2	d7—d5	16. De2—e1	Sf6—e4 !
8. e4+d5	c6+d5	17. Lg5+d8	Se4—g3
9. Sg1—f3	Sb8—c6	18. Se5—g6 †	Sd4—e2 †
		19. De1+e2	Sg3+e2‡

[1]) Følgende Parti, der neppe er kjendt af alle vore Læsere, vil upaatvivlelig sætte alle i godt Humeur og fremkalde Ønsket om at den store Mester snart igjen vilde vise sig paa Skuepladsen.

Korrespondanceparti. (Fortsættelse.)

	L. Dauś.	S. A. S.
	Hvid.	Sort.
5.	d2—d4	h5+g4
6.	Sf3—g5	Lc8+f5

Sort har nu ganske vist vundet Gambitbonden tilbage og en til, men Hvids næste stærke Træk, ved at skyde d-Bonden frem. gjør det dog tvivlsomt, om Fordelen er synderlig stor.

7.	d2—d4	Dd8—e7
8.	Dd1—e2	g7—g6

Sort har ikke noget at frygte af 9. De2—b5†, da den hvide Dronning derved fjernes fra Kamppladsen, men det havde været bedre strax at drive Springeren ved Th8—h5 tilbage, inden den anden Springer kom til Hjælp.

9.	Sb1—c3	Th8—h5

Nu er det derimod mindre godt, da der siden gaar et Tempo tabt derved.

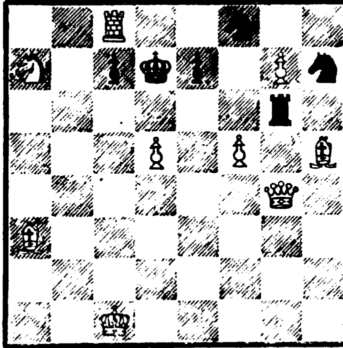
10.	Sg5—e4	Sb8—d7
11.	Lc1—e3	a7—a6
12.	0—0—0	b7—b5

Bladnyt.

Det viste sig kun at være en flygtig Opblussen af Lampen, da Wisker ifjor Foraar overtog Redaktionen af „London Chess Magazine“, og „Westm. Papers“ stod derfor alene tilbage, da ogsaa den af Skipworth redigerede „Chess Players Chronicle“ gik ind. Nu er imidlertid sidstnævnte Blad, hvis Navn klinger saa godt i engelske Øren, fordi det minder om Stauntons berømte Periode, paany traadt frem paa Scenen under Ledelse af Rev. Ranken, velbekjendt som en af de stærkeste engelske Spillere af den ældre Skole, assisteret af dygtige Kræfter, saa det er at haabe, hvad vi ret hjerteligt ønske, at denne „nye Række“ maa føre en lang og kraftig Tilværelse.

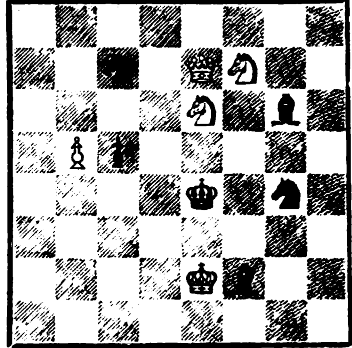
Opgaver.

518.
C. F. Wennberg, Barnarp.

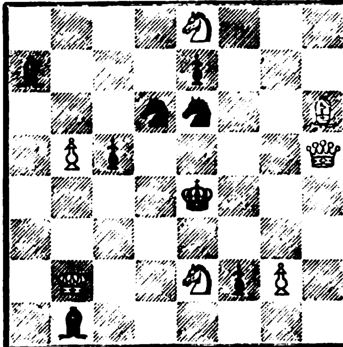
Mat i 2 Træk.

519.
Fr. G., Ackkärn.

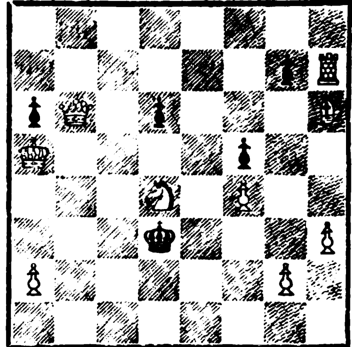
Mat i 3 Træk.

520.
Th. Jensen, Ranum[1]).

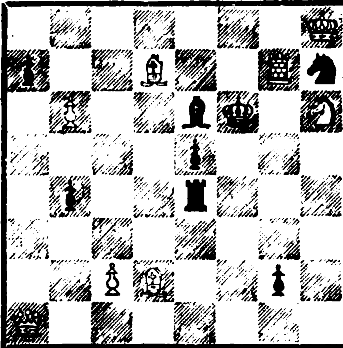
Mat i 4 Træk.

521.
M. i Verninge.

Mat i 4 Træk.

522.
A. Landmark, Kristiania.

Mat i 4 Træk.

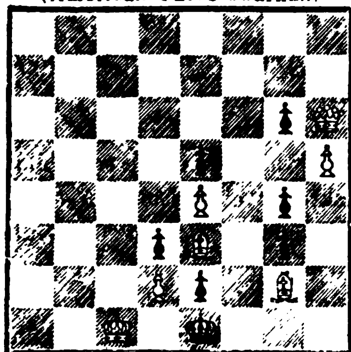
523.
E. Lindqvist, Upsala.

Selvmat i 4 Træk.

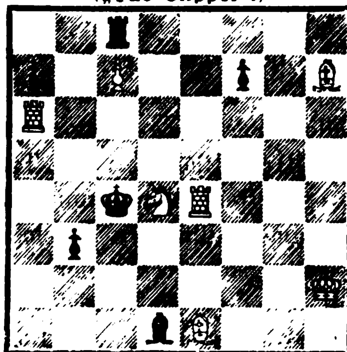
[1]) Fra Problemturneringen i Düsseldorf 1876.

524.
W. A. Shinkman.
(American Chess Journal.)

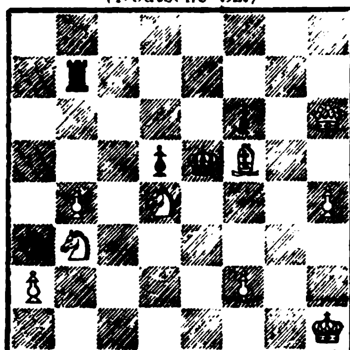
Mat i 3 Træk.

525.
V. Gorgias & H. Meyer.
(„The Clipper".)

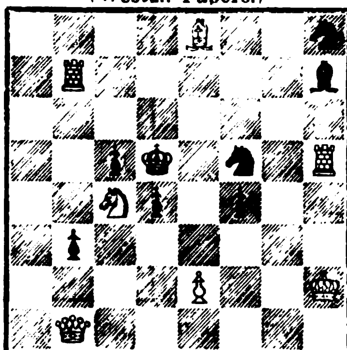
Mat i 3 Træk.

526.
R. Braune.
(Deutsche Sz.)

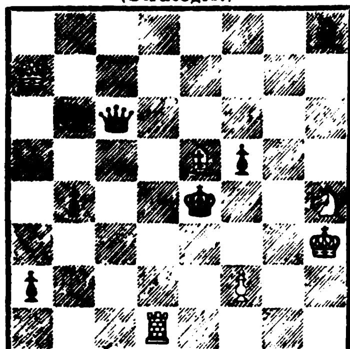
Mat i 3 Træk.

527.
F. Healey.
(Westm. Papers.)

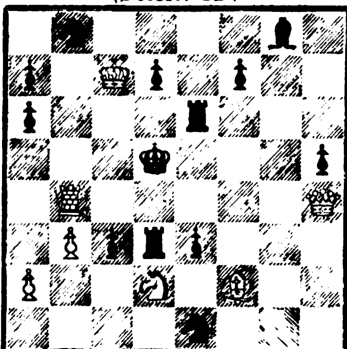
Mat i 3 Træk.

528.
K. Bayer[1].
(Stratégie.)

Mat i 4 Træk.

529.
R. Willmers.
(Østerr. Sz.)

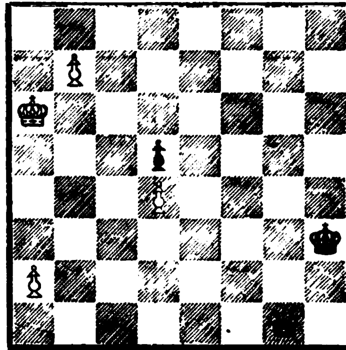
Mat i 5 Træk.

[1]) Tilegnet Prisdommerne ved „Stratégie" Problemturnering 1876.

Slutspil.

20.

I Januarheftet af West. Papers d. A. meddeler en Indsender følgende Slutningsstilling af et Parti spillet i Hull d. 16/12 76 mellem Parker og Walker: Hvid: Ka6, Ba2, b7 og h4; Sort: Kh3, Dg1, Bh5, Sort har Trækket; — hvilket endte som remis — og rettede Anmodning til Redaktøren eller Læseren om at bedømme Stillingen. Baade dette Udfald af Partiet og denne Forespørgsel forekommer os lige besynderlige, thi det er jo aldeles indlysende at Spillet er oplagt vundet for Sort lige strax baade ved: 1. Dg8 og 1. Da1. Flytte vi imidlertid de 2 Bønder paa h-Linien henholdsvis hen paa d4 og d5, altsaa

kan Sort saa, naar han har Trækket, vinde?

Brevvexling.

S. G. Wien. A. A. takker hjerteligst for Tilegnelsen af den smukke Opgave i Wiener Salonblatt.

C. E. R. London. February number of the „Chess Pl. Chr.“ with thank received. Please to send us the first number.

F. S. Aalborg. Rigtige Løsninger af 491 m. fl. „Svære“ med Tak modtagne.

Fr. G. Ackkärn. I sidste Brevvexling forglemt at bevidne vor Tak for det Tilsendte.

Literatur.

Leerboek van het Schaakspel

door

Dr. A. v. d. Linde.

Utrecht. G. A. van Hoften. 1876.

Dr. v. d. Lindes Lærebog, der udkom i Slutningen af forrige Aar, er en værdifuld Forøgelse af den iforvejen allerede ikke ubetydelige nederlandske Skakliteratur. Den foreligger i et meget smukt udstyret Oktavbind paa 301 Sider, forsynet med talrige Diagrammer, hvori Brikkerne i det gamle og nye Spil ere gjort kjendelige ved forskjelligartede Typer.

Haandbogen begynder med et historisk Overblik og gaar derpaa over til den ved Aar 1450 skete Omformning af Spillet til vort nuværende Skak og til Analysen deraf. Endelig bliver der til Slutning gjort en Sammenstilling, saa fuldstændig, som vel intet Steds før var at finde, af alle Spillets Afarter fra den ældste til den nyeste Tid.

I historisk Henseende stadfæster den lærde Forfatter de Resultater, han havde indvundet ved sine tidligere Forskninger, hvilke gik ud paa, at vort Spil som Skak for to Personer sandsynligvis før Aar 600 i vor Tidsregning er blevet opfundet et eller andet Sted i Indien, maaske af en buddhaistisk Munk, derfra er kommet til Persien og igjennem Araberne har faaet sin videre Udbredelse. De overdrevne Forestillinger om mere end 3000aarig Ælde, hvilken den engelske Orientalist Forbes egenmægtig tildelte det, og som desværre har fundet næsten almindelig Tiltro, maa derfor igjen opgives. Heller ikke den Antagelse, at Okcidenten paa Karl den Stores Tid havde Kjendskab til Skak, holder Stik. Dr. v. d. Linde forfølger i Særdeleshed de ældste Notitser om Spillet i de af de arabiske Skrifter, der yde bedst Støtte for Tidsbestemmelsen, og er for Tiden beskjæftiget med at forberede et Kildeskrift, „Urkunden

des Schachspiels", hvortil der allerede i Lærebogen er henvist. Dette Arbejde er beregnet for en større Læsekreds, idet det bliver affattet paa Tydsk, det vil gjengive enhver Text, med dertil hørende Forklaring, fuldstændig, og hvor det synes nødvendigt ledsage denne med en ordret Oversættelse, og det vil saaledes blive muligt for Læseren selv at fælde en Dom over Spillets Historie og dets Udvikling i hvert enkelt Land. Iblandt disse gamle Texter vil man ogsaa finde den Fortale, som den spanske Konge Alphons den Vise († 1283) lod sætte til den af ham foranstaltede Problemsamling, og hvoraf v. d. Linde har benyttet følgende Sentents som Motto for Lærebogen:

„El acedrex es mas noble e de mayor maestria que los otros inegos" (Skak er ædlere og udkræver større Mesterskab end de andre Spil).

Den theoretisk-praktiske Anvisning til Studiet af det moderne Spil udgjør naturligvis Hovedbestanddelen af Lærebogen, Side 98—252. Undervisningen er imidlertid her ikke blot knyttet til Begyndelsestrækkene, men gives paa den Maade, at de theoretiske Bemærkninger ere indflettede i bekjendte Mønsterpartier, hvorved altsaa Eleven foranlediges til at have Udviklingen for Øje hele Partiet igjennem. Ved Anvendelsen af den sammentrængte algebraiske Notation er det tillige bleven muligt at bringe Tallet af saaledes kommenterede Partier op til 230, af hvilke jeg skal fremhæve Labourdonnais samtlige Spil med Mac Donnell og gjøre opmærksom paa Partierne mellem Staunton og St. Amant.

Med Hensyn til Spillereglerne har Forfatteren i nogle Partier forsøgt at optræde reformatorisk, dog er det kun underordnede Bestemmelser, hvis Efterlevelse ikke kan forstyrre de Spillere, der overalt strængt holde sig til de gamle Regler. Saaledes skulde t. Ex. Straftrækket med Kongen afskaffes, hvilket ogsaa Jaenisch foreslog i Petersborg Reglementet, og i Stedet for skulde den Spiller, der gjorde et falsk Træk eller rørte ved en Brik, der ikke kunde trække, til Straf miste et Træk. Denne Bestemmelse forekommer mig i og for sig at være ret god, men jeg skulde dog ikke gjerne anbefale den, fordi jeg ikke tror, at den, som noget nyt, vil blive godkjendt overalt, og fordi den Fordel synes mig overvejende stor, at Spillereglerne i de forskjellige Lande indtil de mindste Enkeltheder ere muligst nøje overensstemmende.

Denne Lærebog har den saa frugtbare Forfatter iøvrigt ladet efterfølge af et andet lille Værk om Spilleaabninger „*Beginselen van het Sehaackspel, door A. v. d. Linde, Utrecht, 1876*“ 130 Sider stort, foruden Indholdsfortegnelse, i Oktav. Ogsaa dette Skrift har almen Interesse, idet deri findes alle Hovedautorerne lige fra Gøttinger Haandskriftet udkom til vore Dage, samt Udtog af alle Aabningerne i det foran anmeldte Værk, og man faar deraf en meget klar Anskuelse af den samlede Literatur hvad det praktiske Spil angaar. Til Slutning findes endnu en Oversigt, der bl. A. optæller alle Begyndelsestrækkene med Aarstallene naar de først fremkom og med de Navne man har tillagt dem paa de forskjellige Steder.

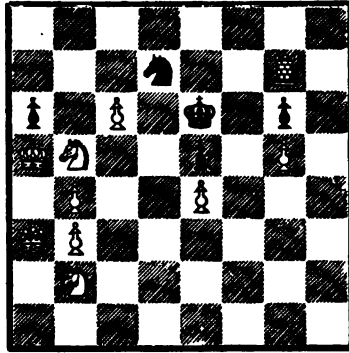
v. d. Lasa.

Almanacco dello Scacchista. 1877.

Livorno. P. Vannini e Figlio.

Under ovenstaaende Titel har Redaktionen af den italienske Skaktidende udgivet en smukt udstyret lille Pjece paa 80 Oktavsider. Bogen indeholder foruden Kalender en ganske kort historisk Oversigt over Skakspillet, derefter novellistiske Behandlinger af Themaer for Spillet og forskjellige Skakspøg, tildels paa Vers. Endelig gives der nogle Slutspil og Opgaver, der vel, ialtfald for største Delen, ikke ere nye, men til Gjengjæld snurrige, ligesom Bogen i det Hele aabenbart mere har til Hensigt at afgive en let og fornøjelig Underholdning end at bidrage til Spillets Udvikling. Spøgen kulminerer i nedenstaaende Opgave, der er af Schoumoff og forestiller Undertrykkelsen af Strelitzernes første Oprør under Peter den Stores Regjering 1682. Opgaven kan nemlig kun løses ved, at Hvid skyder en Bonde frem til ottende Række og forvandler den til Konge! Paa et Tillægsblad forklare Udgiverne denne aparte Forfremmelse paa den ganske vist fyldestgjørende Maade, at Rusland paa den Tid, Problemet angaar, havde to Suveræner, eftersom Peters Søster Sophie ved Strelitzernes Hjælp proklamerede Broderen Ivan til Czar, saa at Opgaven er i den bedste Orden og alle Indvendinger

afskaarne, „uden at Udgiverne behøve at trænge videre ind i historiske Detailler“. —

Mat i 3 Træk,

The grand international centennial

Chess Congress. 1876.

Edited by **W. Henry Sayen.**

Philadelphia. Claxton, Remsen & Haffelfinger. 1876.

Vi have her for os en smuk Forøgelse af de Beretninger, Skakliteraturen iforvejen ejer over de store internationale Skakturneringer, der begyndte i London 1851, og som baade i historisk og teknisk Henseende maa betegnes som de betydningsfuldeste Stadier i det moderne Skakspils Udvikling. I en historisk Indledning gjør Udgiveren Rede for de Forarbejder, der gik forud for Kongressens Afholdelse, og som, efter at det amerikanske Skakforbund var bleven opløst, saa godt som udelukkende paahvilede Skakforeningen i Philadelphia, hvis Præsident, J. M. Bennet, assisteret af Sayen, J. Elson og Barbour, tog sig med overordentlig Iver og Interesse af Sagen. At der ikke fra de andre store Byer, særlig New-York og Chicago, blev udfoldet en tilsvarende Virksomhed, men vist en beklagelig Passivitet, havde naturligt til Følge, at Kongressen langt fra fik den Betydning, der var tilsigtet, og det saa meget mindre, som flere fremragende Spillere, saasom Mackenzie, Hosmer m. fl.,

sandsynligvis af Grunde, der stode i Forbindelse hermed, undlode at give Møde og kaste Glands over Forsamlingen[1]).

Bogens Hovedindhold er naturligvis de paa Turneringen — 15de til 31de August — spillede Partier, 60 i Tallet, der følge i kronologisk Orden og ere forsynede med omhyggelige og talrige Noter af Udgiveren, i Forbindelse med Elson og Neill. Efter at have gjennemspillet disse Partier, er det, henset til det ugunstige Indtryk vi fik ifjor af de første, der kom os for Øje, og de dadlende Ytringer, vi i den Anledning gav Luft[1]), ikke mere end vor Skyldighed, naar vi herved udtrykkelig fremhæve, at vi have undervurderet Spillenes Godhed i sin Helhed betragtet, og at en stor Del af dem upaatvivlelig kan taale Sammenligning med hvad der er præsteret ved tidligere Turneringer. Til Bekræftelse herpaa og til yderligere Anbefaling for det, ogsaa i Udstyrelse smukke Værk, 200 Sider stort i Oktav, maa det sluttelig være os tilladt at uddrage det

20de Parti (Fransk),

spillet d. 21de August imellem Mason (Hvid) og Martinez (Sort). Varighed 6 Timer.

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e6
2.	d2—d4	d7—d5
3.	Sb1—c3	Lf8—b4
4.	e4+d5	e6+d5
5.	Sg1—f3	Sg8—f6
6.	Lf1—d3	0—0
7.	0--0	Lb4—d6

Dette Træk bliver Kilden til mange af de følgende Ubehageligheder for Sort. Løberen var paa sin rette Plads, da man i de lukkede Spil meget godt kan staa sig ved at bytte Kongeløber af mod Dronningspringer. Som v. Bilguer 5 angiver, havde Lc8—g4 her været et godt Træk.

	Hvid.	Sort.
8.	Lc1—g5	c7—c6
8.	Dd1—d2	Lc8—e6
10.	Ta1—e1	Sb8—d7
11.	Sc3—e2	Dd8—c7
12.	Se2—g3	Tf8—e8
13.	Lg5+f6	Sd7+f6
14.	Sf3—e5	Sf6—d7

Vist det bedste Træk under de forhaandenværende Om-

[1]) I forrige Aargang S. 165, 211 m. fl. Steder have vi alt omtalt forskjellige herhen hørende Ting, saasom Spilleregler, Turneringens Udfald etc., hvortil vi henvise.

Hvid.	Sort.

stændigheder; slaas Springeren, kan følge:

15.	d4+e5	Sf6—g4 (a)
16.	f2—f4	Dc7—b6 †
17.	Kg1—h1	g7—g6!
18.	f4—f5	Le6—d7
19.	Dd2—g5	Sg4—f2 †
20.	Tf1+f2	Db6+f2
21.	Te1—f1	Df2—c5
22.	Sg3—h5 og vinder.	

(a)

15.	...	Sf6—d7
16.	f2—f4	Sd7—f8
17.	f4—f5	Le6—d7
18.	Dd2—g5	h7—h6
19.	Dg5—g4	Te8+e5
20.	Sg3—h5	og Hvid vinder.

15. Dd2—g5! ...

En særdeles smuk og korrekt udregnet Manøvre.

15.	...	f7—f6
16.	Dg5—h4	f6+e5
17.	Dh4+h7 †	Kg8—f8
18.	Ld3—g6	Le6—g8
19.	Dh7—h8	Te8—e6

For at omgaa de forfærdelige Følger af f2—f4 havde e5—e4 været det bedste Træk, men vi kunne dog ikke se, at Sorts Spil derved blev reddet; thi:

19.	...	e5—e4
20.	Sg3—f5	Sd7—f6
21.	f2—f3	e4—e3
22.	h2—h4	Ld6—f4
23.	h4—h5	o. s. v.

20. f2—f4 Te6+g6

Paa e5—e4 taber Sort saaledes:

21.	f4—f5	Te8—e7!
22.	f5—f6	g7+f6
23.	Tf1+f6 †	Sd7+f6
24.	Dh8—f6 †	Te7—f7
25.	Lg6+f7	Lg8+f7
26.	Sg3—f5	o. s. v.

21.	f4+e5 †	Sd7—f6
22.	e5+f6	g7+f6
23.	Tf1+f6 †	Tg6+f6
24.	Dh8+f6 †	Lg8—f7
25.	Sg3—f5!	Ld6+h2 †
26.	Kg1—h1	Lh2—e5

27. Te1+e5 og Martinez opgiver Spillet.

S. A. S.

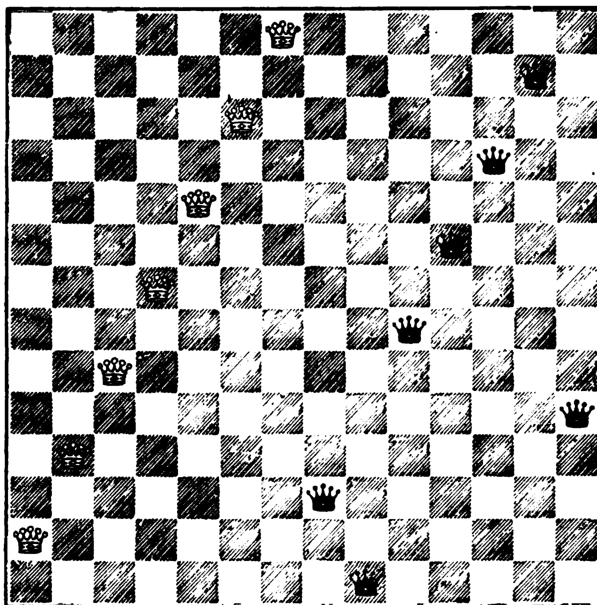
Om Dronningsystemet

med Løsning af Maximumsproblemet.

(Af M. i Verninge.)

II.

Anden Gruppe. ($n = 2m \equiv a - 1$. Figur usymmetrisk 2 enkeltstaaende Brikker og 2 Paralleler, hvoraf den ene har et Hul.) Hertil høre de Tilfælde, hvor n er $=$ 8, 14, 20 o. s. v. For at have noget anskueligt, ville vi begynde med en Tegning af et Fjortenbræt:

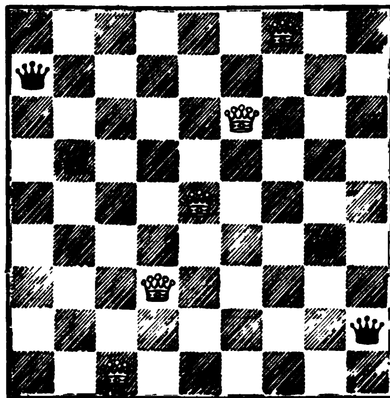
Det almindelige Ottebræt vil forøvrigt ogsaa her kunne bruges. Opstillingen af første Række sker ganske som i første Gruppe, og anden Række skulde derefter begynde i nederste Linie paa $m + 1$te Rad; men da denne Plads bevisligt og bevist staar for Angreb, gaa vi op paa 3die Linie i samme Rad, som

følgelig maa være fri; herfra sættes da anden Parallel, Brættet tilende, men her møder nu en Vanskelighed, som synes at være alvorlig. Da vi have begyndt paa 3die og ikke paa 1ste Linie, saa maa der blive en Dr. tilovers, og hvor skal den anbringes? Nederste Linie og højre Rad ere tomme og Brættet henviser saaledes til Hjørnepladsen; men vi have ovenfor bevist, at under foreliggende Forhold ($n = 2m \equiv a - 1$) maa Diagonalen være besat og der er paa hele Brættet ikke nogensomhelst angrebsfri Plads; forsøges andre Opstillinger, saa give de samme Resultat: der bliver en Dr. tilovers. Der gives da tilsyneladende ingen anden Udvej end at anbringe den Husvilde paa 5te Linie i $n$te Rad, skjøndt denne Lejlighed foreløbig er ligesaa daarlig som alle de øvrige; vel maa 5te Plads være fri i Fronten, eftersom nederste Plads staar for Slag, men lige i Flanken har den anden Rækkes anden Dr., hvilken Nød dog heldigvis kan afhjælpes ved at flytte bemeldte anden Dr. ned i nederste Linie; den kommer her til at staa paa $(m + 2)$te Plads, der hvad Fronten angaar maa være fri, eftersom Sidepladsen $m + 1$ ikke er fri, og hvad Flanken angaar, da er første Række anbragt paa lige Linier. Det kommer altsaa her an paa to Ting: at finde i $n$te Rad en Plads, som er fri i Fronten, og hvis Flankedame saa tillige kan faa en fri Plads i samme Rad paa nederste Linie; begge disse Fordele følge med 5te Plads paa $n$te Rad, heri ligger Hemmeligheden. Naar jeg imidlertid før ytrede, at der tilsyneladende ikke gaves anden Udvej, saa gjælder dette kun om de mindre Bræt, thi efterhaanden som Brættet voxer, ville flere og flere andre Pladse tilbyde sig; paa et 38bræt f. Ex. ville findes 3 saadanne, nemlig paa 5te, 11te og 17de Linie. Naar man i saa Tilfælde vælger den øverste Plads, vil den i Forening med den nedflyttede Brik danne i hverandet Exempel en tredie Parallel til de to andre Rækker; dette maa allerede finde Sted paa Ottebrættet (saalænge nemlig 5te Plads er alene, vil den kunne fungere som baade øverste og nederste Plads), men saa igjen ikke paa Fjortenbrættet. En nærmere Begrundelse af denne Fremtoning maa her kunne forbigaas, saasom det i foreliggende Øjemed maa være tilstrækkeligt at have eftervist, at 5te Plads er den eneste almengyldige og almenbrugelige og følgelig for et $n$bræt den eneste angivelige. Derimod paatrænger sig her en anden Bemærkning, den nemlig, at der, som vi her

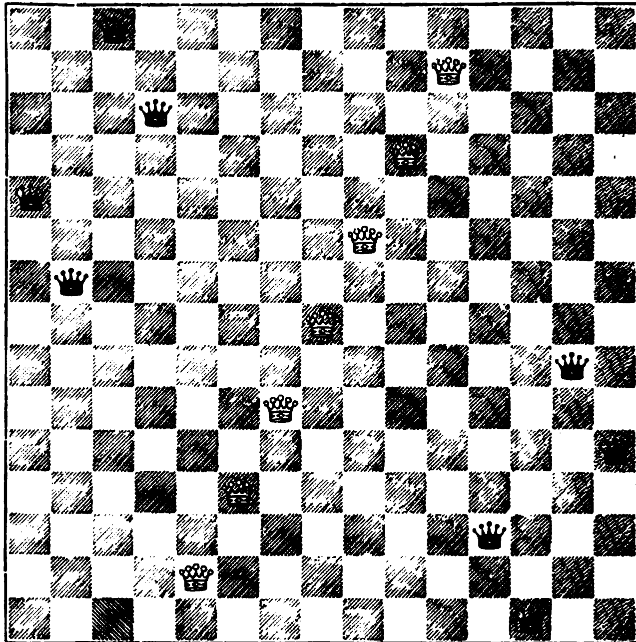
have set, mellem store og smaa Bræt gives ogsaa en qvalitativ Forskjel. De smaa Bræt have alle noget mangelfuldt, som paa Grund af den indskrænkede Plads ikke kan komme til fuld Udvikling, saa at den for Brættet ejendommelige Opstillingsmaade ikke kan komme til at udfolde hele sit Væsen. Dersom dette ikke var saaledes, saa vilde de mindste Bræt 1, 2 og 3 kunne bruges som Repræsentanter respektive for hver sin af de 3 Grupper. At nu endog 14brættet hører med til de smaa, maa ikke forundre, thi hvad er 14 i Sammenligning med det Uendelige.

Tredie Gruppe. ($n = 2m + 1 \equiv a$. Figur: 5 Paralleler).

Vi ere saaledes færdige med samtlige lige Tal og gaa nu over til Behandling af de ulige Tals sidste Trediedel, omfattende de Tilfælde, hvor n er = 9, 15, 21, 27 o. s. v. Opstillingen begynder her paa Midtpladsen, Diagonalernes Skjæringspunkt. Det ulige Bræt har nemlig den Ejendommelighed at have Midtpunkt og Midtlinier, hvilke dels begge mangle paa det lige Bræt, ikke just mathematisk, men skaktisk (en échiquier). Fra Midtpladsen altsaa opad tilhøjre og nedad tilvenstre i Springergang Brættet tilende sættes første Række (Midtrækken), der altid optager et ulige Antal Damer; følgelig bliver Resten delelig med 2, saa at der til hver Side bliver lige mange tomme Rader for Siderækkerne, to til hver Side. Paa Antallet af disse tomme Rader maa Opmærksomheden først henvendes; men her deler Gruppen sig i to forskjellige Grene eller Undergrupper, som vi ville kalde Nigrenen (for 9, 21, 33 o. s. v.) og Femtengrenen (for 15, 27, 39 o. s. v.). Forskjellen beror paa, om m er et lige eller ulige Tal. Vi tage nu først Nigrenen og Nibrættet.

I Nigrenen er m et lige Tal, og Antallet af tomme Rader paa hver Side = $\frac{1}{3}m$ = 2, 5, 8, 11 o. s. v. = $a - 1$. Henad anden Linie vil derhos, idet vi nu tælle fra Højre og udelukkende beskjæftige os med højre Side, $a - 1$ staa for Slag, saasom anden Plads er beliggende i Diagonalen, følgelig ogsaa Inderraden, der i anden Linie gaar igjennem $a - 1$. Opstillingen af Yderrækken som skal begyndes i anden Linie, maa altsaa begynde paa næstinderste Rad, hvor Pladsen maa være angrebsfri, eftersom Sidepladsen staar for Slag. Ved indre og inderst forstaas den Side eller Rad, som vender ind mod Midten. Derefter begyndes Opstillingen af Inderrækken i fjerde Linie paa inderste Rad, hvilken Plads maa være fri, eftersom samme Rads anden Plads staar for Angreb. Paa Nibrættet er Begyndelsen tillige Enden; hver Sideparallel faar kun én Brik, men efterhaanden som Brættet voxer, voxer ogsaa Rækkernes Længde; paa Femtenbrættet ville de saaledes vise sig med hver 2 Brikker.

I Femtengrenen er $m+1$ et lige Tal, og Antallet af tomme Rader paa hver Side = $\frac{1}{2}(m+1)$ = 4, 7, 10, 13 o. s. v. = $a+1$, og i nederste Linie, hvor Begyndelsen maa ske, staar $a + 1$ for

Slag, eftersom 1ste Plads (Hjørnepladsen) hører til Diagonalen. Yderrækken maa derfor begynde i nederste Linie paa næstinderste Rad, og Inderrækken i 3die Linie paa inderste Rad; disse Pladser maa være fri, begge af den Grund, at Inderradens nederste Plads staar for Angreb, er $= a + 1$.

I det Følgende handles nu igjen om begge Grene i Forening, om hele Gruppen. Der er endnu kun talt om Sideparallelernes Begyndelse; hvad Fortsættelsen angaar, maa mærkes, at denne foregaar ikke i enkelt, men i dobbelt Springergang, det vil sige 2 Træk for hver Brik, samt at venstre Side behandles paa samme Maade som højre, saa man behøver blot at vende Brættet om og sætte højre Side anden Gang. Dernæst maa mærkes, at ligesom vi paa Femtenbrættet se 4 Par Brikker, som hvert for sig danne en egen Række, sigtende hen over Midtrækken, saaledes medfører større Bræt flere og flere saadanne Par, der danne lige saa mange indbyrdes parallele Rækker. Antallet vil altid være = respektivt $\frac{1}{2}m$ eller $\frac{1}{2}(m + 1)$; hvor Parrenes Antal er ulige, maa det ene deles, og Inderrækken faar da 1 Brik mere end Ydderrækken. Paa et 99 Bræt f. Ex. er $m + 1 = 50$, Parrenes Antal altsaa 25, hvilket paa hver Side giver 13 Brikker i Inderrækken og 12 i Yderrækken. Og ligesom paa Femtenbrættet hvert enkelt af de der staaende 4 Sidepar fører sine diagonale Linier enten udenom eller ind netop midt imellem 2 Par paa den modsatte Side, saaledes maa paa større Bræt samme Forhold gjentage sig for alle andre Par, saa at 2 Brikker aldrig kunne komme til at true hinanden gjennem samme diagonale Linie. — At Siderækkerne sættes i dobbelt Springergang, medfører, at samtlige Brikker i samme Række komme til at staa paa samme Farve, medens de to Nabořækker faar hver sin Farve; Farven selv skifter i hverandet Exempel, særskilt for hver Gren. Spørges der om Farven i et bestemt givet Exempel, saa maa først erindres, at ethvert ulige Bræt existerer i to Exemplarer, respektivt med sorte og hvide Diagonaler, saa at der paa et Spørgsmaal om Farven f. Ex. paa Bræt 999, der iøvrigt hører til Femtengrenen, kun kan svares, at Yderrækkerne der ville staa paa Diagonalens Farve. —

Efter den saaledes udviklede Theori vil der nu for et hvilketsomhelst Bræt kunne udregnes, hvor samtlige Brikker skulle staa for at fyldestgjøre de stillede Fordringer, og hermed maa

forsaavidt Problemet anses for løst, ligesom det og maa anses for unødvendigt at anbringe større Diagrammer, som desuden vilde fordyre Trykningen og maaske vanskeligt kunde finde Plads. Jeg skal derfor paa en anden Maade fremsætte endnu et Exempel, hvorved jeg tillige faar Lejlighed til fremdrage et noget skjult, men meget interessant og hidtil ikke omtalt Phænomen. Tages f. Ex. paa et 27bræt Raderne fra Venstre efter Følgeorden, saa ville følgende Tal betegne nedenfra de Linier, hvorpaa de enkelte Brikker respektive skulle fremstilles, navnlig: 13—19—17—23—21—27—25—2—4—6—8—10—12—14—16—18—20—22—24—26—3—1—7—5—11—9—15, og skrive vi dernæst disse Tal ned i to Linier til Sammentælling, saa vil den partielle Sum af hvert Par altid være den samme, være $= n + 1$. Altsaa:

13—19—17—23—21 — — 6—8—10—12—14
15—9—11—5—7 — — 22—20—18—16—14.
28—28—28—28—28 — — 28—28—28—28—28.

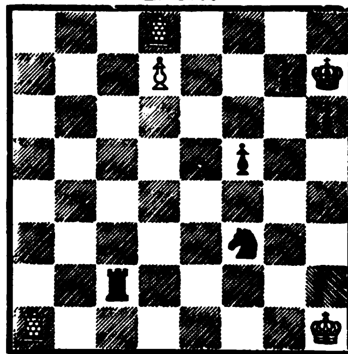
Denne arithmetiske Symmetri er allevegne tilstede, hvor Opstillingen er symmetrisk, med andre Ord: hvor geometrisk Symmetri er tilstede. Her er den tillige et Vidnesbyrd om, at den angivne Opstilling er rigtig. (Fortsættes.)

Slutspil.

21.

(Af Løwenthals efterladte Papirer. West. P.)

L. Sort.

Tuckett. Hvid.

Hvid trækker, Sort vinder.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 11 og 12 (November-December 1876).

---

494. Af Fr. G. Mat i 2 Træk. — 1. Kd2—c2 og mat i næste Træk. — Rigtig angivet af: F. W. Blehr, J. G. H. i Krstn., Chr. W., Norby, Hartmann.

495. Af Lemke. Mat i 3 Træk. — 1. Tc1—g1; 2. Tg1—g7; 3. Tg7—c7 ╪. — Rigtig angivet af: Blehr, J. G. H., Chr. W., Norby, Hartmann.

496. Af Brødrene B & R. Mat i 3 Træk. — 1. Le2—h5, Kd5+c4 (A. B.); 2. Lh5+f7 †, K∾; 3. L ╪. 1. . ., (A) Dh4+h5; 2. Tc4+d4 † etc. 1. . ., (B) Dh4—g5; 2. Lh5+f7 † etc. — Rigtig angivet af: Blehr, J. G. H., Norby („meget net"), Chr. W., Hartmann.

497. Af Wennberg. Mat i 4 Træk. — 1. Da1—e5, Lc7+e5 (!); 2. Sc6+e5, Te7—c7; (a. b.) 3. Tc5+c7, Sa6+c7; 4. b7—b8 D ╪. 2. . ., (a) Dg3+e5; 3. Tg4—g8 †, ∾; 4. T ╪. 2. . ., (b) Sh6—f7; 3. Tc5—c8 † etc. — Rigtig angivet af: Blehr („et smukt og ikke saa lidt indviklet Problem, der maa have kostet sin Forfatter særdeles Umage"), Norby, Chr. W.

498. Af V. Nielsen. — Mat i 4 Træk. — 1. Dd1—h5, g2—g1 (D); 2. Sf5—g3, Kc7+d6; 3. Dh5—e5 †, Kd6+e5; 4. Sb6—c4 ╪. — Rigtig angivet af: Blehr („Hovedspillet er smukt og vanskeligt"), Norby, F. S. i Aalborg („et glimrende Produkt med en Mangfoldighed af smukke, afvexlende Matstillinger"), Chr. W.

499. Af Th. Jensen. Mat i 4 Træk. — 1. Lh1—g2, Dg8—g4 (A); 2. c7—c8 (S), Dg4—d4; 3. Lg2—d5 †; 4. S ╪. 1. . ., (A) Dg8+f8; 2. c7—c8 (S), Df8+c8; 3. Lg2—f3 etc. — Rigtig angivet af: Blehr, Chr. W., F. S. („de 3 hvide Springere tiltale mig mindre"), Norby („sindrig og svært 1ste Træk").

500. Af S. Loyd. Mat i 3 Træk. — 1. Le5—b2, Kd5—e6 (A); 2. Sc6—e7, Ke6+e7; 3. Tf2—e2 ╪. 1. . ., (A) Kd5—c4; 2. Sc6—b4 etc. — Rigtig angivet af: Blehr („meget smuk"), J. G. H., F. S. („nydeligt lille Problem"), Chr. W., Hartmann.

501. Af Brown. Mat i 3 Træk. — 1. Dd5—c4, g6—g5 (A); 2. La7—d4, ∾; 3. S. l. L. ╪. 1..., (A) g6+h5; 2. Se7—d5 etc. — Rigtig angivet af: Blehr („særdeles vellykket; andet Træk i Hovedspillet vanskeligt at finde"), Chr. W., Hartmann, Hfm. i Stkh.

502. Af Grimshaw. Mat i 3 Træk. — 1. Dc2—f5, Sc6—e5 (!); 2. Df5—b1; 3. T. l. D. gjør Mat. — Rigtig angivet af: Blehr, Chr. W., Hartmann, Hfm.

503. Af Valle. Mat i 4 Træk. — 1. Tb2—b7, Lc8—b7 (!); 2. Tf5—f7, Lb7+c6 (a); 3. Tf7—e7 †, Ke6+d6; 4. Lc3—b4 ╪. 2... (a), Ke6+f7; 3. Dc6—d7 † etc. — Rigtig angivet af: Chr. W., Norby, F. S. („meget net, hvorvel Varianterne ikke ere meget betydelige"), Blehr („har en smuk og tiltalende Ide, godt udført og ikke saa let").

504. Af Szabo. Mat i 4 Træk. — 1. Se3—c4, Kd4+c5 (!); 2. Dh3—h5, Lh1+d5; 3. Sg7—e6 †; 4. D gjør Mat. Paa 1..., Lf3 følger 2. Le4 etc. og paa 1..., Sf3; 2. Se6 † etc. — Rigtig angivet af: Chr. W., Norby („en meget smuk Udgave af Springer-Dronning Matten"), Blehr („særdeles elegant og mesterligt udført Hovedspil"), F. S.

505. Af Minckwitz. Selvmat i 5 Træk. — 1. Sf1—h2, Da8+a1 (A. B. C.); 2. Sh2—f3 †, Sd4+f3; 3. Th6—h5 †, g7—g5 (!); 4. Th5+g5 †; 5. Dd7—d4 †, Da1+d4 ╪. 1..., (A) Lb1—a2; 2. Te6 †, La1+e6; 3. Sh2—g4 † etc. 1..., (B) Tc1—c6; 2. Dd7+g7 †, Tc6—f6; 3. Dg7—g5 † etc. 1..., (C) Da8+h8; 2. Th6—h5 †, g7—g5; 3. D+g7 † etc. — Rigtig angivet af: Chr. W., F. S. („et lille Mesterstykke af et Selvmatsproblem. og meget fornøjelig for Løserne; der maa høre stor Kunst til at sammensætte en saadan Opgave, der efter Hvids første Træk tillader ikke mindre end 35 Modspil af Sort!"), Blehr („smuk Selvmat").

Af de 3 slemme Nødder i Septemberheftet, Nr. 488, 491 og 493 have vi modtaget følgende Løsninger:

488. Mat i 4 Træk. 1. Dh4—e7, Sh3+g1 (!); 2. Se4—f6, Sc4+d6 el. d2; 3. De7—e5† el. e3†, K+D; 4. Lb4 ╪. F. S. („ikke dog saa overordentlig svær, men alligevel ganske fortrinlig, da et Par mindre Dobbeltspil, der forekomme, ikke i en saadan Opgave bør dadles. Om Biløsning er der ikke Tale; paa 1. Se2 † gaar vel Matten godt i de 3 Varianter, men i den fjerde, naar Kongen gaar op paa Hvidt, er det ikke muligt at fremtvinge den før i 5te Træk. Gaar Springeren til e3 i første Træk, svares med Ke3!; i alle andre Tilfælde kunde der gjøres Mat"), V. Nielsen, Norby („mesterligt, Mængden af Forførelsestræk og den højst nydelige Slutvending hæver Opgaven til første Rang").

491. Mat i 5 Træk. 1. Dh7—b7, Lg2+f3 (!); 2. Tf5—d5 †, Kd3—e4; 3. Dh7—f7, Lf3—g4; 4. Td5—f5, Lg4+f5; 5. Df7—c4 ╪.

F. S., Norby („i høj Grad vildledende, noget man ikke skulde formode af den overskuelige Opstilling"), Motz, V. Nielsen.

493. Mat i 5 Træk. 1. Lc6—g2, Lh1+g2; 2. Da6+d6, Lf6—d4; 3. Dd6—g6, Dh7+g6; 4. Sb5—d6 †, Dg6+d6; 5. d2—d3 ‡. F. S. („svær; 1. Lc6+h1 gaar i alle Tilfælde, undtagen paa 1. Sc2—b4!"). Motz, Norby („er faldet mig særdeles vanskelig; Dronningens Gjennembrud paa 6-Rækken forekommer mig meget vellykket").

En ny Slags Skakturnering.

Fra Redaktøren af den fortrinlige Skakspalte i „Hartford Weekly Times", Mr. *John G. Belden*, have vi modtaget følgende Rundskrivelse, som vi herved i Oversættelse bringe til vore Læseres Kundskab.

„I den Hensigt at fremme Skakliteraturen og aabne en ny Mark for Spillets Dyrkere, indbyde vi herved til en literær Konkurrence med Præmier for det bedste originale Digt, den bedste originale Studie og den bedste originale Fortælling, vedrørende Skak. Vi udsætte disse opmuntrende Præmier ikke blot for at foranstalte en literær Festivitet for vore Læsere, men fordi det forekommer os, at den Del af Spillets Literatur er bleven stærkt forsømt i vor Generation, og vi gjerne i vor beskedne Stilling vilde give et Stød til fornyede Anstrængelser i den Retning. For Problemer har der været en Mangfoldighed af Turneringer; æggede, dels af udsatte Pengebelønninger, dels af den Ære at kunne vinde selv en Flig af Berømmelse. have en Mængde saaledes gjennempløjet denne Mark paa Kryds og Tvers, at den maa siges i høj Grad at være bleven favoriseret, og Skakspalten i Times, der elsker Originalitet, kan derfor nok vige ud af det slaaede Spor og præsentere noget Nyt for Skakverdenen. Vi appellere nu til de skjulte literære Talenter i det skakspillende Broderskab og haabe at bringe dem frem, mindre ved Hjælp af de udsatte Præmier, thi Summen er naturligvis utilstrækkelig, end ved Lysten hos dem til at støtte en Tanke, der kunde være fremmende for Skakspillet.

Priserne ere:

25 Dollars i Guld

for det bedste originale Digt vedrørende Skak,

25 Dollars i Guld
for den bedste originale Studie („essay") vedrørende Skak, og
25 Dollars i Guld
for den bedste originale Fortælling („story") vedrørende Skak.

Betingelserne ere følgende: 1) Konkurrencen aaben for alle; 2) Intet Hensyn til Artiklens Længde; 3) Amerikanske Bidrag maa indsendes senest 31. Maj og udenlandske, der paa Grund af Afstanden tilstaas en Maaned længere Frist, inden 30 Juni 1877; 4) Priserne ville blive tilkjendte af en Komité, udvalgt af Skakspaltens Redaktør; 5) De indsendte Arbeider blive Redaktørens udelukkende Ejendom og kunne anvendes af ham efter Behag; 6) Priserne ville blive tilkjendte og udbetalte snarest muligt efter at Turneringen er sluttet; 7) Hver Artikel maa forsynes med Forfatterens Navn, men det vil ikke blive offentliggjort uden hans Tilladelse; 8) Enhver Artikel maa være forsynet med et passende Motto („suitable heading") som Kjendemærke for den undersøgende Komite."

Skakklub i Kristiania.

Nordens tredie Hovedstad har nu ogsaa faaet sin Skakforening! Allerede i de sidste Aar var det kjendeligt, at de længere i Norge end i Sverig og Danmark slumrende Skakkræfter begyndte at røre sig; man nøjedes ikke med længere, Mand mod Mand, saa hist saa her at udfægte et enkelt Parti, men sluttende sig sammen i mindre Kredse, foranstaltedes der Turneringer og Kampe pr. Korrespondance, disse saa ubedragelige Kjendetegn paa en vækket og fornyet Iver og Kraft. Skaktidsskrifter af forskjellig Art vandt efterhaanden flere og flere Læsere, Skaktheorien blev dyrket — Interessen blev almindelig. Under disse Forhold kunde det navnlig for Hovedstadens Vedkommende anses for et Tidsspørgsmaal, naar det længere nærede Ønske om at besidde en Forening, hvor Spillets Venner til bestemte Tider kunde træffe sammen og prøve Kræfter med hinanden, blev afløst af en fast Beslutning, og det var derfor med Haab om almindelig og fremtidig Tilslutning, at en Del af Byens Skakspillere ved et Møde den 15de Februar sidstleden stiftede „Kristiania Skakklub". Paa dette Møde blev vedtaget Love og

valgt en Bestyrelse, hvem det overdroges at træffe de fornødne Forberedelser for snarest muligt at komme i Virksomhed, saaledes at den endelige Organisation og de nærmere Bestemmelser om Foreningens Anliggender kunde slaas fast til Høsten. Foreningen tæller allerede over 50 Medlemmer og kan paa sine to Spilleaftener i Ugen (Tirsdag og Fredag fra Kl. 5 Efterm.) glæde sig ved talrigt Besøg og livlig Deltagelse[1]).

Partier.

393. Italiensk Parti. (D. Sz.)

(Spillet i Leipziger Kongres 1876.)

	J. Minkwitz. Hvid.	M. Lange. Sort.		Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5	16.	Tf1—e1	De7—e8
2.	Sg1—f3	Sb8—c6	17.	Lc4—b3	Sf6—h5
3.	Lf1—c4	Lf8—c5	18.	Dh4—c4	Sh5—f4
4.	0—0	d7—d6	19.	Te1—e3	De8—h5
5.	c2—c3	Lc5—b6	20.	Sd2—e4	Sf4+g2!
6.	d2—d4	Dd8—e7	21.	Kg1+g2	Ld7—h3 †
7.	a2—a4	a7—a6	22.	Kg2—g1	Tf8+f3
8.	b2—b4	Lc8—d7	23.	Se4—g3	Dh5—f7
9.	d4—d5	Sc6—b8	24.	Dc4—h4!	Lh3—d7
10.	Dd1—d3	f7—f5	25.	Te3+f3	Df7+f3
11.	Lc1—e3	f5+e4	26.	Dh4—d8 †	Df3—f8
12.	Dd3+e4	Sg8—f6	27.	Dd8+b6	Ld7—h3
13.	De4—h4	0—0	28.	Db6—e3	Sb8—d7
14.	Sb1—d2	h7—h6	29.	Lb3—c2	Sd7—f6
15.	Le3+b6	c7+b6	30.	De3—d3	Df8—f7
			31.	c3—c4	Ta8—f8

[1]) Af „Ny Illustreret Tidende“ for 4 Februar ses, at Foreningen har Lokale i Christoffersens Restauration ved Theatret.

	Hvid.	Sort.		Hvid.	Sort.
32.	Ta1—e1	e5—e4	35.	Le4—f5!	Lh3+f5
33.	Dd3—d4	Sf6—g4	36.	Dd4+f2	afbrudt som
34.	Lc2+e4	Sg4+f2		Remis.[1])	

---

394. Skotsk Parti. (Ch. Pl. Chr.)

(Spillet i Tetford d. 9/10 76.)

	Coker. Hvid.	Skipworth. Sort.		Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5	16.	Ta1—b1	Lb7—c8
2.	Sg1—f3	Sb8—c6	17.	Dg4—h4	h7—h5
3.	d2—d4	e5+d4	18.	f2—f4	g7—g5
4.	Sf3+d4	Sc6+d4 ?	19.	f4+g5	f6+g5
5.	Dd1+d4	Sg8—e7	20.	Dh4—f2	d7—d5 !
6.	Lf1—b5	a7—a6	21.	c4+b5	Le5—d4
7.	Lb5—a4	b7—b5	22.	Df2—e2	Lc8—g4
8.	La4—b3	Lc8—b7	23.	De2—d3	Th8—f8
9.	Lc1—g5	f7—f6	24.	Th1—f1	Tf8+f1 †
10.	Lg5—f4	Se7—g6	25.	Ke1+f1	0—0—0
11.	Dd4—e3	Sg6+f4	26.	Lb3+d5	Td8+d5
12.	De3+f4	Lf8—d6	27.	e4+d5	De7—f6 †
13.	Df4—g4	Dd8—e7	28.	Sd2—f3	Lg4—f5
14.	Sb1—d2	c7—c5	29.	Dd3—d1	Lf5+b1
15.	c2—c4	Ld6—e5	30.	Dd1+b1	g5—g4
				opgivet.	

---

[1]) Vi beklage meget, at den lille Plads, der denne Gang er levnet os til Partier, har forhindret os i at forsyne saavel dette fortrinlige Spil, som de følgende, med de tilbørlige Noter.

395. Evansgambit. (Stratégie.)

(Spillet i Aix, Provence, 1876.)

	Clerc. Hvid.	Peyras. Sort.		Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5	17.	Sb1—d2	Tf8—g8
2.	Sg1—f3	Sb8—c6	18.	Kg1—h2	Tg8—g7
3.	Lf1—c4	Lf8—c5	19.	Sd2—e4	Se7—g8
4.	b2—b4	Lc5+b4	20.	f2—f4	e5+f4
5.	c2—c3	Lb4—a5	21.	Tf1+f4	Ta8—e8
6	0—0	Sg8—f6	22.	Ta1—f1	c7—c6
7.	d2—d4	0—0	23.	g4—g5	f6+g5
8.	Lc1—g5	d7—d6	24.	h4+g5	b7—b5
9.	d4—d5	Sc6—e7	25.	Lc4—b3	Lb6—d8
10.	Lg5+f6	g7+f6	26.	f5—f6	Tg7—g6
11.	Sf3—h4	Se7—g6	27.	Tf4—h4	h7—h6
12.	Sh4—f5	Kg8—h8	28.	d5+c6	Dd7—c7
13.	h2—h4!	Lc8+f5	29.	Lb3—d5	Te8—e5
14.	e4+f5	Sg6—e7	30.	Dh5+g6!	f7+g6
15.	Dd1—h5	Dd8—d7	31.	f6—f7	Te5+d5
16.	g2—g4	a7—a6 ?	32.	f7—f8 (D)	Ld8+g5
			33.	Tf1—f7	opgivet.

---

396. Udligningsparti. (West. P.)

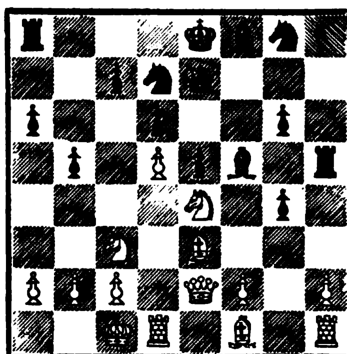
(Spillet i „Counties Association“ 1875.)

	Minchin. Hvid ÷ Bf2	Fischer. Sort.		Hvid.	Sort.
1.	Sg1—f3	e7—e6	11.	Ld3+e4	Sc6—e7 ?
2.	d2—d4	d7—d5	12.	b2—b3	Lc8—d7
3.	e2—e3	c7—c5	13.	Lc1—b2	Se7—d5
4.	c2—c3	Sg8—f6	14.	Le4+d5	e6+d5
5.	Lf1—d3	Lf8—d6	15.	Ta1—c1	Dc7—d8
6.	0—0	Sb8—c6	16.	Sf3—e5	Ld6+e5
7.	Sb1—d2	Dd8—c7	17.	d4+e5	Ld7—e6 ?
8.	e3—e4	c5+d4	18.	Lb2—a3	Ta8—c8
9.	c3+d4	d5+e4	19.	Dd1—d4	Dd8—a5
10.	Sd2+e4	Sf6+e4	20.	La3—b4!	Da5—b6
			21.	Lb4—c5	Db6—b5

Hvid.		Sort.
22.	a2—a4	Db5+b3
23.	Tf1—f3	Db3—a2
24.	Tf3—c3	b7—b6
25.	Lc5—a3	Tc8+c3
26.	Tc1+c3	Da2—e2
27.	Tc3—c1	De2—e4
28.	Dd4—b2	De4+a4
29.	La3—d6	Le6—d7
30.	e5—e6!	Ld7+e6
31.	Db2+g7	Ke8—d7

Hvid gjør Mat i 3 Træk.

S. A. S. Sort.

A. Duus. Hvid.

(Stilling i Korresp.-Parti — se Side 45, efter Sorts 12te Træk.)

Hvid.		Sort.
13.	Se4—g3	Th5—h7
14.	Lf1—g2	Sd7—b6!
15.	Le3+b6	c7+b6
16.	Sg3+f5	g6+f5
17.	a2—a3	Ta8—c8
18.	Sc3—a2	e5—e4
19.	Kc1—b1	De7—e5
20.	h2—h3!	Th7—c7
21.	c2—c3	Sg8—f6?
22.	h3+g4	Sf6+g4
23.	Th1—h4	Sg4—f6
24.	f2—f4!	De5—e7
25.	Th4—h1	Tc7—c5
26.	Sa2—b4	a6—a5
27.	Sb4—c6	De7—f7
28.	Lg2—f3	Tc5+d5?
29.	Td1+d5	Df7+d5
30.	Sc6—d4	Ke8—d7

Maximums-Problemet om Dronninger paa Skakbrættet.

Hr. Redaktør!

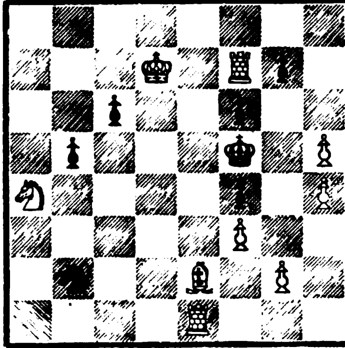
I Anledning af den i „Nordisk Skaktidende“ for Decbr. 1876 S. 279 aftrykte Skrivelse, hvori Hr. E. Pauls søger Oplysning om en Løsning, som Prof. Bellavitis ifølge en Notits i v. d. Lindes „Geschichte des Schachspiels“ skal have givet af ovennævnte Problem, tillader jeg mig at meddele Dem, at det omspurgte Problem er behandlet af Bellavitis i en Artikel i det venetianske Akademis Memoirer for 1870 („Atti del Regio Istituto Veneto“) 3die Serie 15. Bind pag. 844, som Svar paa Opgaven Nr. 963 i „Nouvelles annal. de math.“, og at det uden Tvivl er denne Artikel, hvortil Hr. v. d. Linde sigter. At Hr. L. tror Opgaven løst dermed, finder en naturlig Forklaring i, at Prof. Volpicelli i sin omfangsrige Afhandling om Springerproblemet („Soluzione completa e generale ... del problema relativo alle corse del cavallo etc. Roma 1872“) paa pag 64, hvor han lejlighedsvis omtaler Dronningproblemet, anfører den nævnte Artikel af Bellavitis som „Løsning“ af Spørgsmaalet. Dette Udtryk af Volpicelli kan imidlertid kun være en Høflighed mod en Kollega. Bellavitis' Artikel, der i Øvrigt kun er paa 2 Oktavsider, indeholder ingen Løsning. B. udtaler tvertimod, at „det synes ham vanskeligt at faa en Formel for Antallet af alle Løsninger“ (herpaa kommer det jo an), men at „disse findes ved Forsøg.“ Forfatteren af Afhandlingen i „Deutsche Schachzeitung“ for Maj og Septbr. 1874 vil ikke lære noget Nyt af den paapegede Artikel.

Deres o. s. v.

Hertzsprung.

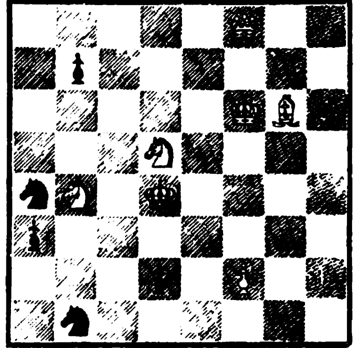
Opgaver.

530.
Z. Huggins, New Mexico.

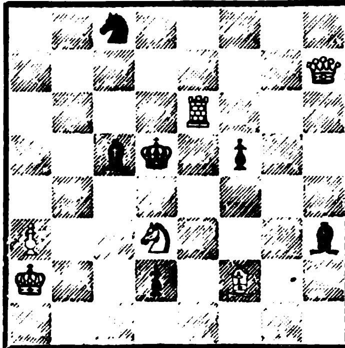
Mat i 3 Træk.

531.
K. Kondelik, Prag.

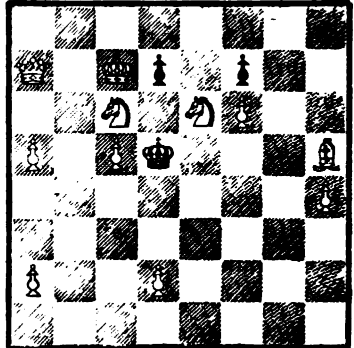
Mat i 3 Træk.

532.
F. W. Blehr, Kristiania.

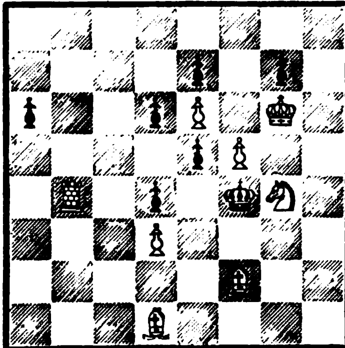
Mat i 3 Træk.

533.
S. A. S., Kjøbenhavn.

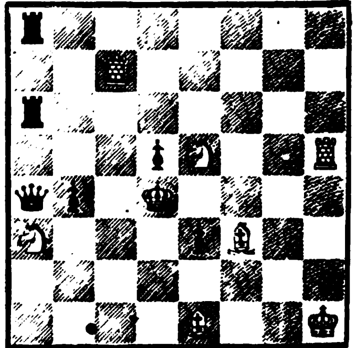
Mat i 4 Træk.

534.
A. Arnell. Gøteborg.

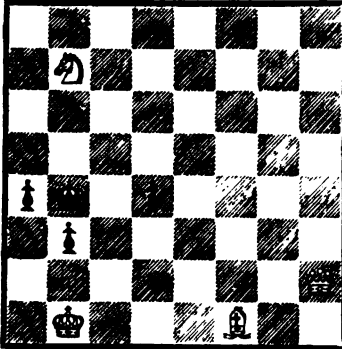
Mat i 4 Træk.

535.
V O. Sandegren, Gøteborg.

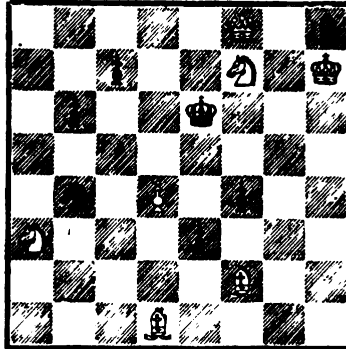
Mat i 5 Træk.

536.
G. Carpenter.
(Dub. Ch. Jour.)

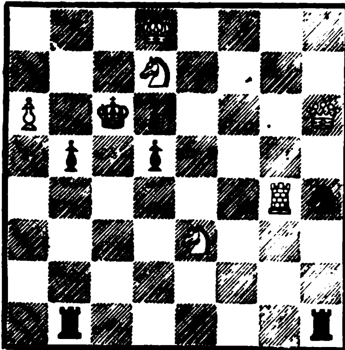
Mat i 2 Træk.

537.
Einsiedler i Tirnau.
(Ill. Zeit.)

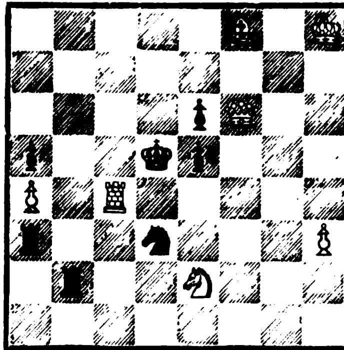
Mat i 3 Træk.

538.
S. Gold. (Wiener Salonblatt.)
A. Arnell tilegnet.

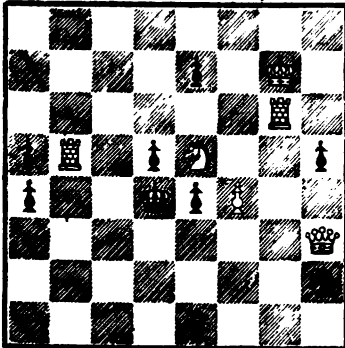
Mat i 3 Træk.

539.
F. Healey.
(West. Papers.)

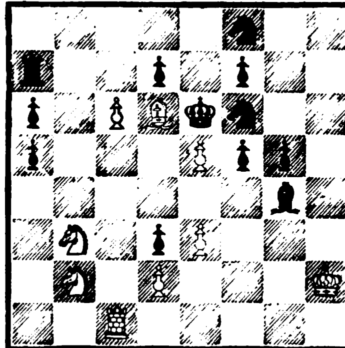
Mat i 4 Træk.

540.
H. Lehner.
(Østerr Schachz.)

Mat i 4 Træk.

541.
P. Klett.
(Deutsche Schachz.)

Mat i 4 Træk.

Nyeste Post.

— Til Strategie Problemturnering for Selvmatter er der indkommet 36 Sendinger med ialt 77 Problemer, som nu ere under Bedømmelse. De fineste Ting af den forhaabentlig righoldige Høst skulle naturligvis blive præsenterede for Læserne. — En Match, der følges med megen Interesse, spilles for Tiden i Café de la Regence mellem Chamier og Maczuski, de første 7 vundne Partier ere afgjørende; Status er for Tiden henholdsvis 4 og 5 vundne, 1 Remisparti.

— Boden, Steinitz og Zukertort ere efter Chess Pl. Chronicle udnævnte til Æresmedlemmer af St. Georges Klubben i London, der efter Løwenthals Død kun havde 2 saadanne, v. Heydebrand u. d. Lasa og Paul Morphy.

— Dubuque Chess Journal, med O. A. Brownson i Spidsen, er paany vaagnet op og træder i Skranken, forhaabentlig dog til fredelig og venskabelig Dyst, mod „American Chess Journal". Sidstnænte Blads Januarhefte indeholder ikke mindre end 54 (!) Opgaver, alle forestillende Figurer, Bogstaver og allehaande forunderlige Hieroglyfer.

— Vi have forglemt i vore 2 sidste Hefter, efter Deutsche Schachz. at meddele om en Jubelfest, der til Sommer paatænkes afholdt i Leipzig for „der alte Meister" A. Anderssen. De nærmere Enkeltheder om denne Højtidelighed, hvortil der træffes storartede Forberedelser, skulle vi, saasnart de foreligge, gjøre omstændelig Rede for, — kun faa Skakkæmper have Krav paa saa udelt Beundring, som denne de Tydskes Heros.

Brevvexling.

Fr. G. Ackkärn. Løsninger og Anmærkninger til samtlige Opgaver i Januarheftet med megen Tak modtagne og noterede.

E. E. Verninge. Tak for det Tilsendte. Som De vil se indeholdt forrige Hefte allerede Rettelser.

C. A. K. Trondhjem. Med stor Fornøjelse læst Deres Brev; det vil glæde os meget at faa Partierne tilsendte.

T. & J., Medlemmer af Firskakklubben. Løsninger med Tak modtaget.

Et gammelt latinsk Skakdigt.

I en Samling af fordetmeste hidtil utrykte latinske Digte, som Prof. Hagen i Bern nylig har udgivet[1]), findes bl. A. ogsaa et om Skak, hvoraf Prof. i et Schweitzer Blad „Der Bund“ (og herefter gjengivet af D. Sz. Novbr. 1876) har besørget en tydsk Oversættelse med Bemærkning, at det er udskrevet af Haandskrifter fra det 10de eller 10—11te Aarhundrede, fundne i Klosterbiblioteket i Einsideln. Denne høje Ælde af et europæisk Skakdigt, der tydede paa en almindeligere Udbredelse af Spillet i Europa i den paagjældende Periode, maatte forekomme dem, der nogenlunde opmærksomt havde fulgt v. d. Lindes grundige Fremstilling — ogsaa p. fl. St. i Nord. Skakt. — af Spillets Udviklingshistorie, højst overraskende, og vi appellerede derfor til Skakhistoriens højeste Autoriteter, v. d. Linde og v. d. Lasa, Nord. Skakt.'s særlige Venner, i den nævnte Anledning. Begge Herrer udtalte sig imod Antagelsen af en saa høj Alder for Digtet. Linde erklærede det rent ud for umuligt, og v. d. Lasa betvivler det ligeledes meget stærkt paa Grund af indre Kriterier, hvoraf skal fremhæves: 1) at Springeren i Digtet[2]) kaldes for „eques“, medens det ældste hidtil kjendte Udtryk var „miles“, 2) at Løberen betegnes som comes, medens andre gamle Skrifter og Digte stedse sige alfinus eller alfilus efter den orientalske Benævnelse al fil, Elefant, og 3) at Bonden først kan blive Officer (Dronning) naar denne mangler[3]), medens efter alle hidtil bekjendte Skrifter, saavel fra Orient, som Occident, denne Indskrænkning ikke fandt Sted, idet man i de gamle Manuskripter med Slutspil ofte i samme Diagram træffer flere Dronninger af samme Farve. For imidlertid ikke at lade noget uforsøgt, der kunde føre til Klarhed, skrev v. d. Lasa til Prof. Hagen for at erfare, paa hvilke Grunde han støttede den opgivne Tidsbestemmelse, men, som formodet, viste det sig da, at man derpaa ikke kunde bygge noget ganske tilforladeligt, idet det af Professorens Svar fremgik, at det paagjældende Digt var sammenbundet i én Codex med Stykker fra forskjellig Tid, og at man med Hensyn til Bedømmelsen af dets Ælde kun havde holdt sig til det Indtryk, Karakteren af Skrifttegnene gav. Kan end saaledes Digtet, indtil stærkere Bevis for det modsatte foreligger, ikke anses for at stamme fra det 10de Aarhundrede, er det desuagtet, baade ved sin klassiske Form og ved den usædvanlige Nøjagtighed, hvormed Bræt og Brikker beskrives, mærkværdigt og interessant, og det har derfor været os kjærkomment fra en af vore Medarbejdere at modtage en med Bibeholdelse af det antike Versemaal muligst korrekt Oversættelse, saa meget mere som den tydske, da Prof. Hagen ikke er skakkyndig, ikke er ganske tilfredsstillende. og bl A. ikke indeholder de Vers, der omtale Bondens Forvandling til Dronning. For at den sprogkyndige Læser selv kan dømme, har vi anset det for rettest lige over for at aftrykke den latinske Original.

[1]) Carmina medii aevi maximam partem inedita. Ex bibliothecis helveticis collecta edidit Hermannus Hagenus. Bernæ apud Georgium Frobenium et Soc. MDCCCLXXVII. [2]) Vers 39, 77 og 87. [3]) Vers 67—70.

En Sang om Skaktavlslegen.

Naar det er rigtigst at glemme sit Slid ved at gribe til Lege,
Er der et Spil, hvormed du kan forfriske dit Sind,
Og vil Du kjende det, hid du vende dit Fjed og dit Hjerte,
Blandt udkaarne vil det blive din ypperste Leg!
Dér er ej Tale om Svig, ej Falskheds skuffende Eder,
Ej dit Legem faar Saar eller et eneste Lem;
Heller ej taber du Guld og nøder det ikke fra andre;
Ingen Kæmper vil her lure som morderisk Skurk;
Kort, hvad Tærningen alt i brødefuldt Spil fører med sig
Undgaar' helt dette Spil just i sin Renhed saa skjønt! —
Først ligger Valpladsen her for dit Blik som en firhjørnet Flade
Med mangfoldige Tavl frugtbar ved sine Tab[1]).
Otte Stier fra hver af tvende Sider I drage,
Føj saa atter paa Tvers saa mange Veje dertil.
Snart vil da otte Tavler af samme Særpræg du skjeine,
Otte Gange med dem udfyldes Fladbunden helt.
Disse behaged' det nogle med dobbelt Farve at mærke,
Fagert straale de nu, tvedelt, mere bekvemt!
Medens Farven var én, ej klared det Tanken i Spillet:
„Skiftevis en af to lægger aaben hver Vej!“[2])
Der fremføres et Folk og tvende Kongers Armeer,
Hver fordeler sin Hær, giver hver enkelt sin Plads;
Og at man rigtig kan vide, med hvilken Styrke der spilles —
To Gange femten ialt er der og saa endda to.
Ej er der selv samme Skabning og Navnet ej ens for dem alle;
Thi med det vexlende Værd Navnet det samme ej er.
Heller ej Farven er ens paa de ligelig delte Partier:

[1]) Skaktavlet bringer mig Frugt ved de Tab, som det just ved sin mangfoldige Inddeling giver saa rig Anledning til. Hvad enten Modstanderen eller jeg selv taber, beriges nemlig i hvert Tilfælde min Indsigt og min Interesse for Spillet. Kun Begyndere og middelmaadige Spillere vil mene, at det „at vinde“ er Skakspillets Hovedinteresse; den virkelige Mester vil forstaa Ordet, at det som gjør Skakfladen frugtbar for os, just er de Tab, den foranlediger. Jeg har derfor ikke turdet forandre den ordrette Oversættelse „frugtbar ved sine Tab“, uagtet jeg indrømmer, at man ved at henføre „multiplicis tabulæ“ til „ferax“ og oversætte „damna“ ved „Afsnit“ faar en lettere Tanke frem, som staar i nøje Forbindelse med det foregaaende og efterfølgende og støttes af det unægtelige Hang til Gjentagelse, som Digtets For-

Versus de schachis.

Si fas est ludos abiectis ducere curis
Est aliquis, mentem quo recreare queas.
Quem si scire uelis, huc cordis dirige gressum,
Inter complacitos hic tibi primus erit.
Non dolus ullus inest, non sunt periuria fraudis,
Non laceras corpus membra uel ulla tui.
Non soluis quicquam nec quemquam soluere cogis;
Certator nullus insidiosus erit.
Quicquid damnoso perfecerit alea ludo,
Hic refugit totum simplicitate sui.
Tetragonum primo certaminis aequor habetur
Multiplicis tabulae per sua damna ferax.
Quamlibet octonos in partem ducite calles,
Rursus in oblicum tot memor adde uias.
Mox cernes tabulas aequi discriminis octo,
Octies ut repleas aequoris omne solum.
Sunt quibus has placuit duplici fucare colore,
Grata sit ut species et magis apta duplex.
Dum color unus erit, non sic rationis imago
Discitur: alternus omne repandit iter.
Illic digeritur populus regumqve duorum
Agmina: partitur singula quisque loca.
Quorum quo numeros ludenti rite patescat,
Post bis quindenos nouerit esse duos.
Non species eadem, nomen non omnibus unum:
Quam ratio uaria, sic neque nomen idem.
Nec color unus erit diuisis partibus aequis:

---

fatter har havt; det maatte da paa Dansk hedde: „ved sine Afsnit rig paa mangfoldige Tavl". O. Anm.

2) Det kunde maaske synes naturligere at holde sig til „color" som et underforstaaet Subjekt og da vilde man tydeligere kunne oversætte: „Men den vexlende (Farve) klart lægger aaben hver Vei!". Imidlertid forekommer det mig interessantere, med Udgiveren af den latinske Original, at sætte Kolon efter „discitur" og saa tage Sætningen: „alternus omne repandit iter" som en almindelig Udtalelse om Grundtanken i Skakspillet „at skiftevis en af to lægger aaben hver Vej"; thi ikke blot de skiftevis vexlende Farver, ogsaa de skiftevis vexlende Træk, de skiftevis vexlende Partier og de skiftevis vexlende Planer hos de to Spillere lægge paa forskjellig Maade hver Vej aaben. O. A.

Skinner det ene i Hvidt, straaler det andet i Rødt;
Dog forskjellig er ej de tvende Folkeslags Livsmaal,
Kampfærden bliver sig lig altid hos begge de to,
Nok vil det derfor være at kjende den ene Parts Formaal,
Da deres Rustning er ens ligesom og deres Gang. —
Delte paa otte Felter, de høje Herrer besætte
Første Slaglinie helt i den nys skildrede Mark,
Og i Midten af disse faar Kongen og Dronningen Stade
Næsten i selvsamme Skrud, ikke i Evne dog ens!
Nærmest ved disse de hengivne[1]) Jarler derefter er stilled',
At hver betydningsfuldt Ord Herskerens Øren kan naa,
Tredie Mand ud fra de Første er Ridderen, rede at gjæste
Blodig ad krydsende Sti Pladser, som tilkomme ham.
Grændserne yderst forsvare de To, som paa Tospænd fremfare,
„Rokker" kaldes de og, hellere „Markgrever" dog.
De, som gaa foran disse[2]) og anden Række i Marken
Indtage helt, er ens baade i Klæder og Skind.
Og med lige stor Magt er Bønderne rusted mod Fjenden,
Frem de skride for først Krigsfærdens Møje at faa,
Og naar da nogen af dem forlader det Tavl, han holdt inde,
Saa vil han snart være Gjæst lige paa Tavlet foran;
Men forhindres hans Marche af en, som kommer fra Fjenden,
Bonde mod Bonde i Dyst vexler da Slagene først;
Thi naar den ene kommer paa den Vis næst ved den anden,
At den Farve er ens, som de uenige holdt,
Den for hvem først sig Lejlighed bød til Slaget at føre
Til Kumpanen paa skraa udsender grulige Saar. —
Og enhver af de andre, som slig en Fordærvelse møder,
— Kongen undtagen — til Jord hovedkuls styrter derved;
Men hvo der saadan er styrtet, har mer ej Lov til at flygte,
Bort han rives herfra, siden for Saaret han faldt.
Kongen alene kan fanges, selv ramt ej rives af Brættet,
Fremstyrter for at slaa ned, selv ikke styrte han kan!
Og da han Forrangen hævder og stedse paa Brættet forbliver,
Rundt om sig selv har han Gang, der hvert et Tavl er for ham.
Men helt let forstaaelig Dronningens Vej ligger aaben:
Gangen for hende paa Skraa ikkun én Farve vil faa;
Hvis et Højsæde hvidt var første Tavl hun holdt inde,
aldrig det andets Kulør indtager Dronningens Sind[3]).

---

[1]) „Acclini" er antagen = „acclines". O. Anm.
[2]) „Hos" er her læst som „his". O. Anm.

Pars haec si candet, illa rubore nitet.
Non diuersa tamen populorum causa duorum:
Certamen semper par in utroque manet.
Sufficit unius partis dinoscere causas;
Ambarum species, cursus et, unus erit.
Ordo quidem primus tabulas diuisus in octo
Praefati ruris agmina prima tenet,
In quorum medio rex et regina locantur,
Consimiles specie, non ratione tamen.
Post hos acclini comites, hinc inde locati,
Auribus ut dominum conscia uerba ferant.
Tertius a primis eques est hinc inde, paratus
Debita transuerso carpere calle loca.
Extremos retinet fines inuectus uterque
Bigis seu rochus, marchio siue magis.
Hos qui praecedunt (retinetque is ordo secundas
Aequoris), effigies omnibus una manet:
Et ratione pari pedites armantur in hostem
Proceduntque prius bella gerenda pati.
Liquerit istorum tabulam dum quisque priorem,
Recta, quae sequitur, mox erit hospes ea.
Impediat cursum ueniens ex hostibus alter:
Obuius ipse pedes praelia prima gerit.
Nam dum sic uni ueniens fit proximus alter,
Dissimiles capiat ut color unus eos,
Figendi fuerit cui primum oblata facultas,
Mittit in obliquum uulnera saeua parem.
Obuius ex reliquis dum sic fit quisque, ruina
Hac praeter regem praecipitatus erit.
Quilibet hic ruerit, non ultra fugere fas est:
Tollitur e medio, uulnere dum cecedit.
Solus rex capitur nec ab aequore tollitur ictus,
Irruit, ut sternat, nec tamen ipse ruit.
Hic quia prima tenens consistit in aequore semper,
Circa se est cursus quaeque tabella sibi.
At uia reginae facili ratione patescit:
Obliquus cursus huic color unus erit.
Candida si sedes fuerit sibi prima tabella,
Non color alterius hanc aliquando capit.

---

*) I det gamle Skak gik Dronningen kun et Skridt paa Skraa.
Red. Anm.

Det er og Bondens Vej, naar han trænger igjennem mod Fjenden
Og naar han derpaa kan naa lige til nederste Tavl;
Thi da blive de ens, saa at hvis Dronningen fattes,
Han med Gangen paa Skraa kan det samme som hun.
Men dem jeg før kaldte Herskerens Naboer, krogede Hovmænd,
Med sine Løb paa Skraa søger sig Pladser helt faa.
Hver af disse er stillet fra først paa sin særlige Farve,
Og en anden Kulør aldrig du søge med dem.
Efter det første Tavl Du strax vil se dem paa tredie;
Saadan En gungrer afsted, ikke med Dronninge-Fjed.
Derefter Ridderne øve de dristige Farter og Volter.
Skraa og indviklede Trav det er just noget for dem;
Thi medens hver af dem foragter det nærmeste Sæde,
Tredie Tavl fra sin Plads modsat i Farven han naar.
Saadan han Farverne vexler, nu denne saa hin han sig hævder,
Saa at et hversomhelst Tavl kan være Ridderens Vej.
Rokken derimod stadig gaar lige fremad i Sporet,
Og den forlænger sit Skridt, som det fornuftigst ser ud.
Ret den har til sin Gang imod fire Sider at vende
Og i et eneste Løb Linien til Ende at naa.
Disse og Ridderne Dysten maa bære i Krigene grumme,
Saa at hvis de falde fra, Slagene næsten er tabt.
Derfor for dem og de andre en dygtig Bevogtning er rede;
Thi uden Raadslagning ej nogen i Slagtumlen gaar,
Men enhver faar sin Vogter, at ej uforsigtig han fældes.
Ene paa Kamppladsen, ak! lettelig styrter en Mand!
Men naar alle som én omkap gjør Slagene tætte,
Hurtig den fjendtlige Død indhenter Fjenderne da.
Dette undgaar dog Kongen; thi aldrig saadan han fældes
Just ved den Nornedom han mer end andre formaar;
Dog naar Fjenden ham nøder sin Vandringsfærd at forlænge,
Men han saa omringet staar — Slaget fuldstændig er tabt!

Latinus Parvus.

---

[1]) Løberen kunde kun og skulde gaa til 3de Skraatavl og sprang over det mellemliggende, uanset om det var besat eller ikke. Red. Anm.

Hoc iter est peditis, si quando pergit in hostem,
Ordinis ad finem cumque meare potest.
Nam sic concordant: obliquo tramite, desit
Ut si regina, hic quod et illa queat.
Ast quos uicinos dominis curuosque notaui,
Transuerso cursu sat loca pauca petunt.
Istorum fuerit positus quo quisque colore,
Primo dissimilem non aliquando pete.
Post primam tabulam mox fit tibi tertia sedes,
Qua fit reginae, dissonus ille uia.
Praeterea cursus equites gyrosque facessunt,
Sunt quibus obliqui multiplicesque gradus:
Dum primam sedem quisquis contemnit eorum,
Discolor a prima tertia cepit eum.
Sic alternatim tenet hunc illumque colorem,
Quaelibet ut cursus esse tabella queat.
At rochus semper procedit tramite recto
Utque datur ratio, porrigit ille gradum.
Quattuor in partes gressum distendere fas est
Itque uno cursu tota meare loca.
Hi certamen habent equitesque per horrida bella,
Ut, si defuerint, praelia paene cadant.
In quibus et reliquis extat custodia sollers:
Inconsultus enim praelia nemo petit.
Cuique datur custos, ne incautum uulnera sternant:
Solus, heu, facile, si petat arua, ruit.
Cum uero cuncti certatim praelia densant,
Hostis in hostilem fit celer ire necem.
Hanc rex deuitat, hac numquam sternitur ille,
Hoc fato reliquis amplius ipse potest.
Dum tamen hunc hostis cogit protendere gressum,
Si conclusus erit, praelia tota ruunt.

E. S.

Hr. Redaktør! Ligesom jeg var ved at afsende min Oversættelse til Dem, finder jeg indlagt i Manuskriptet efterfølgende Digt — om jeg tør kalde det saa. Da jeg kun har vist den originale latinske Text til meget faa Bekjendte, har jeg ikke ondt ved at gjætte, hvem den Person er, der saa letsindig har leget med et videnskabeligt Efterladenskab fra Middelalderen; imidlertid vil jeg for Bekjendtskabets Skyld ikke røbe hans Navn, men finder det Straf nok, at hans Produkt offentlig fremsendes ved Siden af den af mig besørgede Oversættelse af det klassiske Digt.

Deres ærb. **L. P.**

Skakhymne.

(Frit oversat fra Latinen i det moderne Skakmaal ved en Skakmarodør.)

Mel.: Alverden gaar omkring i en grøn Kasseking.

„Naar Dagens Slid er endt og Du trænger til et Spil.
Som Sind og Tanke fængsler saa længe, som Du vil,
Hvor vel man „handler snedigt“, men altid dog honnet,
Hvor vel man kæmper vældigt, men uden Saar og Plet,
Hvor vel med sine Brikker maa op hver ærlig Mand,
Men gjerne Port'monnais'en dog hjemme blive kan,
Kort sagt som ikke kjender til Tærningspillets Fejl —
Saa grib det ædle Skaktavl, de dybe Tankers Spejl.“

En firkantet Flade Du ser som Valplads da,
Som dog saa mangen Kriger helt trekantet kom fra;
Thi Firkant her ved Firkant, i otte Veje lagt,
Paa langs og tvers, kan blive et Skjul for Dødens Magt.
I to Kulører straaler det hele nok saa smukt,
Men skiftevis fra Felt og til Felt er Farven brugt;
„Thi skiftevis for to“ er i Skaktavl alting gjort,
Selv Spillernes Kulør er paa Skifte lys og sort.

Her er to „Folk i Vaaben", men „Vælgerfolk" dog ej;
Thi Kongen vælger for dem baade Plads og Maal og Vej,
Skjøndt de mod ham i Tal er som femten imod et,
Hver Konge tumler sine trods al Talmajestæt,
Men kjende dem „paa Travet" det falder ej saa let;
Thi begge Parter møder med samme Virkesæt.
Dog sagtens hver en Konge i Slaget kjender sit,
Da Folket lig ham selv er som Blæk eller Kridt.

De første otte Tavl kun for Matadorer er,
Og midt iblandt dem Kongen og Dronningen man ser! —
Du kjender Tidens Krav — hun ser næsten ud som han,
Men naar det gjælder Farten, skal Du se hvad Damen kan.
De næste to som Bisper drog adstadig fordum ud,
Nu bisser de som „Løbere" paa Herskerparrets Bud.
Næst dem staar nu kun Hesten — af Ridder er ej Spor —
Dog lige lystig snupper den Springer sit Kontor!

Og yderst saa ved Grændserne de fordums Rokker staa,
Nu kaldes de for Taarne, skjøndt dog lige rask de gaa!
Maaske engang de bares paa Elefanters Bag;
Dog „flydende Forter" er jo Nutidens Smag.
Men foran Matadorernes hele Skare prud
Der staar en Række Bønder, som først skal trække ud;
Ialt hinanden lige som tvende Draaber Vand,
Og det er jo saa folkeligt, som vel det være kan.

En saadan Fyr beskeden gik altid før et Felt,
Nu farer første Gang han tidt to som mægtig Helt,
Men altid lige fremad, indtil han Fjenden naar,
Da hver Kumpan paa Skraa, der paa samme Farve staar.
Han rydde kan af Vejen ved at tage selv hans Sted,
Kun Kongen ene handles der aldrig saadan med;
Nej, skjøndt han selv slaar løs, slaas han aldrig nok saa svagt,
Et velment — „Saa-gak" eller „Skak" „ward nur gesagt".

Som Spillets rette Centrum gaar Kongen til hver Kant;
Men hvergang dog til nærmeste Felt han ikkun vandt.
Se derimod hans Dronning, som fordum gik saa net,
Bestandig gjorde Skridtene saa udværts og saa tæt,

Hun farer nu med Jernbane- eller Skøjte-Fart
Paa langs, paa tvers, paa skraa til den anden Ende snart,
Og standser kun ifald hun vil En paa Nysen slaa,
Kort, sørger for Gemalen som Fremtidskvinder maa.

Som „Premierminister“ nu nærmest vel hun staar,
Men naar en „god lille“ Bonde helt op trods Fjenden naa'r
Og sætter sig fast paa den sidste Taburet,
„Den forvandlede Bonde eller Jeppe“ bliver det;
Thi nu kan han ganske alt hvad Dronningen kan,
Ja selv være Kone for den Afdødes Mand!
Engang var ogsaa han en beskeden Mandsperson
Før Bøndernes og Kvindernes Emancipation.

I Spring til tredie Træk forhen Løberskridtet faldt,
Nu „Dronningens Tvergader“ den laver overalt.
Dog saadan at hver Løber, sin første Farve tro
Lig Riddertidens Dame, paa den kun fæster Bo;
Mens Springeren som før med de Volter, han forstaar
Over nærmeste Felt til et andetfarvet gaar.
Ak alle Hjem staar aabne for den fagre Kontorist;
Men — Afvexling fryder! — thi vogt Dig for hans List.

Nej Taarnet er solidt, det kan gaa til sidste Kant,
Men altid lige ud som en rigtig Elefant!
Og spørg Du bare Kongen, om paa Eventyr han gaar,
Naar til et ubrugt Taarn end ham Vejen aaben staar.
Han byder nok sit skikkelige Taarn: kom helt herhen!
og springer i Rokadespring saa lige bag sin Ven.
Ja han er altid regnet til Pillerne den Knegt,
Som nærmest før med Ridderne bar hele Slagets Vægt.

Se slige Matadorer kun offres med et Suk,
Og ej i Skakkens Verden „man kommer frem ved Buk!“
Men hvert et Træk Du her regne ud som paa en Prik,
Og med et vagtsomt Øje Du følge hver en Brik;
Thi rædsomt lyder Ordet: Bar er broderløs Bag!
Og derpaa kan min sandten der hastig vanke Slag.
Men stiller Du lidt Dækning ved hver en fremskudt Mand,
Saa bryd kun løs med Fylkingen saa kraftig, som Du kan.

Ja tæt i Kampens Tummel Du støtte Ven til Ven,
At ej din Konge ender som en „Svend Emundsen“!
Thi vel er han usaarlig som med Sejrsskjorte paa;
Men blanket af til Skjorten er det lidt fælt at gaa!
Af Skamfuldhed til Indespærring let han var i Stand;
Men uden Luft jo Mennesket dog ikke leve kan!
Og kan trods høfligt Tilhold han flytte ej et Skridt,
Saa er han „aufgegeben“, det er „mat og fallit“! —

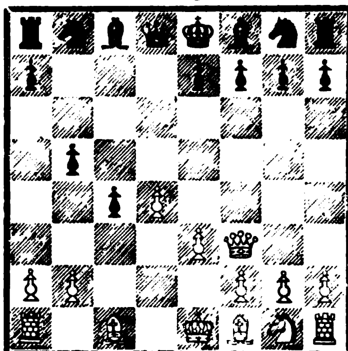
Nogle Berigtigelser.

I.

Den italienske „Rivista“ omtaler i de sidste Numere et lille Stridsskrift, der ved Aar 1635 var forfattet af Valentino Vespajo til Forsvar for hans sicilianske Landsmand Don Pietro Carrera mod Angreb af den genialere Neapolitaner Dr. A. Salvio, men som i lang Tid har været sporløst forsvundet, indtil endelig den bekjendte Skakmester Dubois i Rom nu har erhvervet sig et Exemplar og meddeler det udtogsvis. For os er den saaledes opdukkede literære Kuriositet vel ikke af særdeles Betydning, men en Spilleaabning, der findes deri, fortjener dog at blive gjengivet, fordi Hr. Dubois til den har knyttet en Berigtigelse, der er af praktisk Værd.

I Dronninggambit 1. d2—d4, d7—d5; 2. c2—c4, d5+c4; 3. e2—e3, b7—b5; 4. a2—a4, c7—c6; 5. a4+b5, c6+b5; 6. Dd1—f3 gjorde Salvio Fordring paa Fortjenesten af at have opfundet Trækket Df3 og vilde have dette udvidet til ogsaa at gjælde for lignende Varianter. En saadan forekom hos Carrera S. 429: 1. d2—d4, d7—d5; 2. c2—c4, c7—c6; 3. Sb1—c3, d5+c4; 4. e2—e3, b7—b5; 5. Sc3+b5, c6+b5; 6. Dd1—f3, Sb8—c6; 7. Df3+c6 †, Lc8—d7; 8. Dc6—a6, e7—e6; 9. Lc1—d2 Sg8—f6; 10. a2—a4 o. s. v. Hertil bemærker nu Dubois, at hverken Salvio eller senere Autorer, heller ikke den tydske Haandbog 1874, S. 342. har lagt Mærke til Urigtigheden af den her gjengivne Variant, idet Sort

efter Hvids 6te Træk

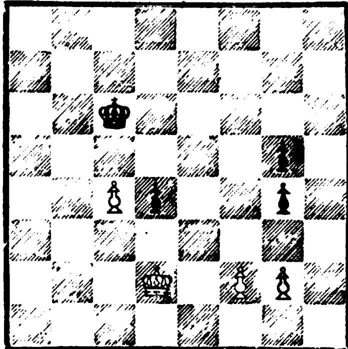

med Dd8—c7 kunde forsøge at indeslutte den hvide Dronning paa a8, hvorved han paa ingen Maade fik daarligst Spil I „Rivista" og tidligere i sit Værk: „Le principale aperture del gioco italiano e francese, 1872, II, pag. 198" udfører Dubois dette paa følgende Maade: 6. . . . Dd8—c7!; 7. Df3+a8, Lc8—b7; 8. Da8+a7, e7—e5; 9. Lf1+c4, Lf8—b4†; 10. Lc1—d2, Lb4+d2†; 11. Ke1+d2, b5+c4, og Hvid kan højst opnaa lige Spil.

Med denne Berigtigelse er forøvrigt ikke paavist, at Forsvaret 2. c7—c6 skulde være fordelagtigt, men den Udsigt til afgjort Vinding, som man i denne Variant mente at have paa Haanden ved Dd1—f3, er imødegaaet.

II.

Bilguers Haandbog 1874 S. 629.

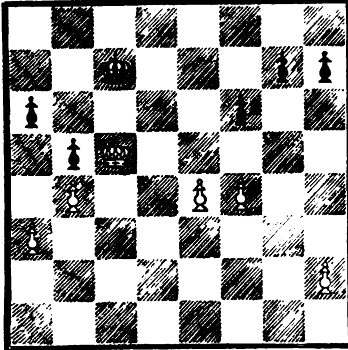
I den her angivne Stilling, der er taget af det ældre franske Tidsskrift Le Palamède 1838 pag. 192, vinder Hvid, som der rigtig er angivet, hvis han har Fortrækket med 1. Kd2—d3. Derimod slaar det ikke til, som Haandbogen ligeledes angiver, at Sort ogsaa taber, selv om det er ham, der har Trækket. For dette Tilfælde har nemlig Advokat Dr. Nowotny i Hernals ved Wien fundet følgende Spillemaade:

1.	. . .	g4—g3 (ikke Kc6—c5)
2.	f2—f3!	Kc6—d6
3.	Kd2—c2	Kd6—c6
4.	Kc2—d2	Kc6—d6

o. s. v. Remis.

III.

Bilguers Haandbog 1874 S. 635.

Den tydske Haandbog lader i denne Stilling Hvid vinde med 1. e4—e5, men Dr. Nowotny paaviser, at Sort kan gjøre Remis. Hans Udførelse er følgende:

1.	e4—e5	f6+e5
2.	f4+e5	g7—g5 (a)
3.	Kc5—d5	Kc7—d7
4.	e5—e6 †	Kd7—e7
5.	Kd5—e5	h7—h5

Paa h7—h6 følger 6. Ke5—f5 og Sort taber.

6.	Ke5—f5	g5—g4
7.	Kf5—g5	Ke7+e6
8.	Kg5+h5	Ke6—f5
9.	Kh5—h6!	Kf5—f6 og Spillet er remis.

(a)

2.	. . .	Kc7—d7
3.	Kc5—d5	g7—g6
4.	e5—e6 †	Kd7—e7
5.	Kd5—e5	h7—h5 og Sort gjør

atter remis.

Det havde ikke givet noget bedre Resultat, hvis Hvid i 1ste Træk havde begyndt med 1. h2—h4, nemlig: 1. h2—h4, g7—g6; 2. Kc5—d5, Kc7—d7; 3. e4—e5, f6+e5; 4. Kd5+e5, Kd7—e7; 5. Ke5—d5, Ke7—d7 o. s. v. Ogsaa 5. . . . Ke7—f6 vilde, hvorvel mindre nemt, føre til Remis.

v. d. Lasa.

Kjøbenhavns Skakforening

afholdt den 21. Marts d. A. en lille Fest, hvorved den tog Afsked med Redaktøren af Nord. Skak. *S. A. Sørensen*, der nu efter et Aars Ophold i Kjøbenhavn er vendt tilbage til sin Garnisonsby Aalborg. Den Glæde, Foreningen har havt af sin kjære Gjæst i det henrundne Aar, og den Sorg, hvormed den sagde ham Farvel, kom til Orde paa forskjellig Vis i Taler og Sange. Da man imidlertid nærer det Haab, at hans Fraværelse fra Hovedstaden ikke vil blive meget langvarig, var Stemningen under Festen dog i Hovedsagen meget munter og oprømt. Af de mange Taler skal jeg, næst de mere officielle for Æresgjæsten og Foreningen, kun fremhæve S. A. Sørensens strategiske Skildring af de Felttog, Skakforeningens Medlemmer for Øjeblikket føre i Sverig, Norge og Preussen, Chr. Møllers Skaal for de fortræffelige Gudmødre hver paa sin Side Sundet, A. Arnell og G. Nielsen, der tage sig saa varmt af „Tine“, medens Faderen er paa Hærværk, og Jessens ypperlige humoristiske Beskrivelse af de merkantile Fordele, der ere forbundne med at være Medlem af Skakforeningen.

Af de Viser, der fremkom, vakte den ene — med Motto af Carl Ploug: „Naar Tider vorder onde, kald Konge paa din Bonde“ — megen Munterhed, men den vil neppe paa Grund af sine Allusioner til „de lokale Forhold“ kunne opfattes fuldstændigt af andre end Foreningens Medlemmer. Derimod gjengiver jeg nedenfor den ene af de to meget smukke Sange, hvormed S. A. Sørensens Skaal ledsagedes.

Endvidere beder jeg Redaktionen aftrykke efterfølgende 2 Diagrammer, der indeholde nogle i Dagens Anledning fremkomne ret sindrige og morsomme Opgaver fra to af Foreningens Medlemmer.

St.

En Vise

om

Gambit eller »et listigt Træk foran en Løber«.

Mel. Og husker Du ikke den lystige Tid.

Kom Brødre betragter et Skakfænomen
Paa Foreningens Bræt,
Iaften af Matadorerne én
Skal snappes fra denne Plet!

Vi sidste Gang se ham for længere Tid
Bide — dog ikke i Græs!
    Du troer, det er Dig? —
    Nej, vist er det ej!
Kjend: Hr. „S.—A.—S.“!

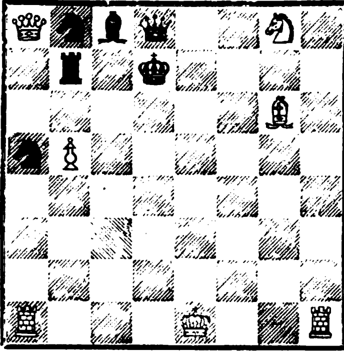
Du véd nok den Løber, som vandrer paa skraa
Fra Aalborg hertil,
Som vidste ved „nordisk“ Gambit at faa
Iblandt os i Vinter sit Spil,
En god Officer, som derfor igjen
Kongebud følger expres.
    Er det maaske Dig? —
    Nej vist er det ej!
Tænk paa: „S.—A.—S.“!

Ja hil denne Løber, hvis Navn løb forud
Til Themsen og Rhin,
Som bragte dem om vor Forening Bud
Og stilled dem Opgaven fin.
Som stedse af Skakblads-Artiklerne vist
Trækker det vældigste Læs —
    Gid det nu var mig;
    Men det er det ej —
Nej. — Hr. „S.—A.—S.“.

Men derfor vi give vor ærede Ven
Iaften Gambit:
Vi lade, som om vi har budet ham hen,
At han kan nyde os frit;
Men selv skal han fanges i Mindernes Garn
Efter den glade Proces;
    Thi klinker omkap,
    Naar Tonerne slap,
For vor „S.—A.—S.“.

C. M.

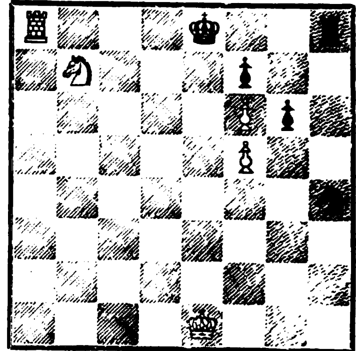
Stilling efter Hvids 26de Træk i et Parti mellem 2 maskerede stærke Mænd.

Hvids sidste Træk var ikke saa godt, som det burde være. Det vil være let at paavise, at Hvid kunde have gjort Mat i 2 Træk.

P. M.

Sort har aabnet sit Spil med „Hjørnetænderne[1]).“

Ved at gjøre sit sidste Træk om kan Hvid sætte Mat i 2 Træk.

V. N.

Partier.

397. Preussisk Parti.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 20/2 77.)

G. Nielsen, Mohr & S. A. S.
raadslaa mod
From, V. Nielsen & Motz.

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Sg8—f6
4.	d2—d4	e5+d4
5.	Sf3—g5	d7—d5
6.	e4+d5	Dd8—e7 †
7.	Ke1—f1	. . .

Trykket var vaadt endnu i sidste Februarhefte nederst paa Side 31, da vi maatte erkjende, at det ligeoverfor den snilde gamle Praktikus, der var Hovedlederen af de Sorte, dog ikke var saa aldeles ufarligt, som vi paa nævnte Sted i vor ophøjede theoretiske Visdom gjorde gjældende, at udsætte

[1]) Et i Skakforeningen vel kjendt Udtryk for Spilleaabningen 1. e2—e4, b7—b6; 2. d2—d4, g7—g6 o. s. v.

Hvid.	Sort.

sig for Skakken paa e7 og vige ud med Kongen. Det virkelige Forhold er, at der nu, paa Sorts følgende stærke Fortsættelse, fremkommer et yderst livligt og meget vanskeligt Spil for begge Parter, og det synes endvidere, — se Parti 399 — som om Hvid, ved et i rette Tid anbragt Officersoffer kan hævde en god, maaske endog lidt overlegen Stilling. Det skulde nu glæde os, om disse tvende Partier i Forbindelse med den nævnte lille Opsats i „Skaktheori" maatte kunne anspore vore nordiske Venner til fortsatte praktiske Forsøg — det vil være en ny og sikkert lønnende Jordbund.

7.	. . .	Sc6—e5 !
8.	Dd1+d4	h7—h6 !
9.	Sg5—e4	. . .

I Parti 399 bliver Springeren staaende i Slag og der trækkes Sb1—c3, hvilket vi anse for et stærkt og godt Træk.

9.	. . .	Se5+c4
10.	Se4+f6 †	De7+f6
11.	Dd4+c4	Lf8—d6
12.	Sb1—c3	0—0
13.	Sc3—e4	. . .

Hvid, der har en Bonde mere, søger at simplificere Spillet og navnlig bringe den ene af de ubehagelige Løbere ud af Verden. Imidlertid er denne Manøvre, hvorved Sort aabnes

Hvid.	Sort.

dobbelte Angrebslinier paa Punktet c2, ukorrekt og den første Anledning til Partiets Tab.

13.	. . .	Df6—g6
14.	Se4+d6	c7+d6
15.	Dc4—d4	. . .

Hvid indser nu det haabløse i at ville gardere c-Bonden og giver den med Rette strax op.

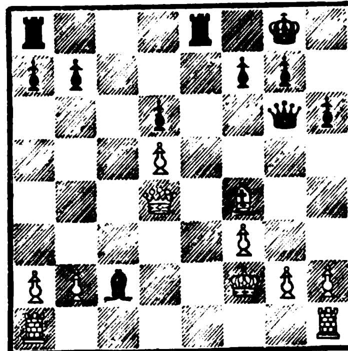
15.	. . .	Lc8—f5

Vel spillet; Sort forudser, at Hvid ikke tør give sig Tid til at trække c2—c3, og vil ikke udsætte sig for at miste Tempo ved at slaa med Dronningen.

16.	Lc1—f4	. . .

f2—f3, en Manøvre, der strax skulde have været paabegyndt i 13de Træk, havde her endnu været det eneste rigtige.

16.	. . .	Lf5+c2
17.	f2—f3	Tf8—e8
18.	Kf1—f2	. . .

Stilling efter Hvids 18de Træk.

Bonde til f3, Konge til f2 og Løber til e3 ere de tre sammen-

Hvid.	Sort.
hørende, aldeles nødvendige Træk for at holde Hvids Spil paa Fode, og det gjælder om at finde den rette Følgeorden. Hvid forfejler denne og er ved Sorts glimrende Fortsættelse i næste Øjeblik redningsløst fortabt.	
18. ...	Te8—e2 †!
19. Kf2+e2	Dg6+g2 †
20. Dd4—f2	Lc2—d3 †
opgivet.	

398. Østerrigsk Parti.

(Spillet umiddelbart efter det foregaaende.)

From, V. Nielsen & Motz
raadslaa mod
G. Nielsen, Mohr & S. A. S.

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sb1—c3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Sg8—f6
4.	d2—d3	Lf8—c5
5.	f2—f4	d7—d6

Denne Stilling kan som bekjendt ved ændret Trækfølge ogsaa fremkomme af „ikke modtaget Gambit“, men vi ynde den egentlig ikke rigtig for Sorts Vedkommende.

6.	f4—f5	...

Som bekjendt anvendte Steinitz dette ofte for Sort saa farlige Træk med afgjort Held i sit sidste Matchparti med Blackburn — Nord. Skakt. 1876 S. 81 —, men et Træk senere, idet Hvid havde Springeren ude paa f3 og Sort sidst havde trukket a7—a6. Imidlertid synes der at være stor Anledning til — hvis man da attraar denne Bondefalanx — at skyde Bonden frem nu; thi kan Sort ellers ikke paa 6. Sg1—f3 ved istedetfor det absolut svage Træk a7—a6 at spille 6.... Lc8—g4 forpurre den hele Manøvre?

6.	...	Sc6—d4

Et, som vi antage, i denne Stilling meget stærkt Træk, da Sort nu ved c7—c6 kan forhindre det dobbelte Angreb, Lg5 og Sd5, der truede Kongespringeren, hvilket ellers kun kunde undgaas ved det iøvrigt unyttige Træk h7-h6, og endvidere forberedes en Bondefremrykning paa den Fløj, hvortil den hvide Konge sandsynligst vil rokere.

7.	Lc1—g5	c7—c6
8.	Sg1—f3	b7—b5
9.	Lc4—b3	a7—a5

Hvid.	Sort.
10. a2—a3	Sd4+b3
11. c2+b3	Dd8—b6
12. Dd1—e2	Sf6—g4
13. h2—h3	Sg4—f6

Denne tilsyneladende tidsspildende Bevægelse med Springeren er i Virkeligheden god. Hvid, der med Rette ikke vil bytte sin stærke Løber af, maa nu forhindre Springerens truende Fremrykning over h5, og kommer derved til at lette Sorts med 17de Træk begyndende Gjennembrud paa Falanxens Fløje.

14. g2—g4	Lc8—a6
15. Ta1—e1	. . .

Vi skulle ikke fordriste os til at afgjøre, om der her viser sig nogen Vaklen i det ellers fra begge Sider med saa stor Præcision gjennemførte Spil og om Rokade, hvorom der selvfølgelig var Tale, virkelig var bedre. Det valgte Træk tilsigtede aabenbart at forhindre Sorts Rokade til den lange Side, og det følgende viser ogsaa, at Sort maa anvende særdeles Omhu for at undgaa de skjulte Snarer.

15. . . .	0—0—0 !
16. Ke1—f1	Kc8—b7
17. Kf1—g2	h7—h5
18. b3—b4	. . .

Dette Offer er i Konsekvens med den i 15 Træk udkastede nye Plan; Spillet er nu meget svært og interessant.

Hvid.	Sort.
18. . . .	h5+g4
19. h3+g4	a5+b4
20. a3+b4	Lc5+b4
21. Lg5—e3	Lb4—c5
22. Le3+c5	Db6+c5
23. Sf3—g5	. . .

Mærkeligt nok kan den hvide Spr. paa c3 ikke skaffe sig nogetsomhelst særlig godt Sted, uanset den sorte Dronnings udsatte Stilling.

23. . . .	Th1+h8
24. Tc1+h1	b5+b4

Derved rækkes Haanden til det i 17de Træk paa den modsatte Fløj begyndte Gjennembrud, og Sejren maa nu ved korrekt Spil være sikret

25. Sc3—d1	Td8—d7
26. Sd1—f2	d6—d5
27. De2—d2	d5+e4
28. Sg5+e4	Sf6+e4
29. Sf2+e4	Dc5—d4
30. Th1—e1	La6+d3
31. Dd2+d3	Dd4+d3
32. Se4—c5 †	Kb7—b6
33. Sc5+d3	Td7+d3
34. Te1+e5	Td3—d2 †
35. Kg2—g3	Td2+b2
36. Te5—e7	Tb2—a2
37. Te7+f7	b4—b3
Opgivet.	

399. Preussisk Parti.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 7/3 77.)

	S. A. S. Hvid.	**G. Nielsen.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Sg8—f6
4.	d2—d4	e5+d4
5.	Sf3—g5	d7—d5
6.	e4+d5	Dd8—e7 †
7.	Ke1—f1	Sc6—e5
8.	Dd1+d4	h7—h6
9.	Sb1—c3 !	. . .

Se Parti Nr. 397.

9.	. . .	Se5+c4
10.	Dd4+c4	h6+g5
11.	Lc1+g5	De7—d7

Bedre end De7—c5, hvorpaa Hvid faar et stærkt Angreb ved 12. Ta1—e1 †, Ke8—d8; 13. Dc4—e2 o. s. v.

12.	Ta1—e1 †	Lf8—e7
13.	Sc3—b5	. . .

d5—d6 ser kraftigere ud, men derpaa vilde følge:

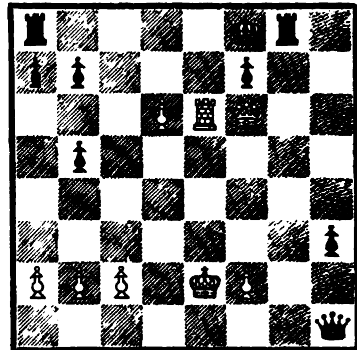
13.	. . .	Dd7+d6 !
14.	Sc3—b5	Dd6—c6
15.	Sb5+c7 †	Ke8—d8
16.	Dc4+c6	b7+c6
17.	Sc7+a8	Lc8—a6 †

med omtrent lige Spil.

13.	. . .	c7—c6

De nu følgende Forviklinger ere ret morsomme.

	Hvid.	Sort.
14.	Lg5+f6	g7+f6
15.	d5—d6	c6+b5
16.	Dc4—d4	Ke8—f8
17.	Te1+e7	Dd7—f5
18.	Te7—e4	Lc8—e6
19.	g2—g4 ?	Df5—f3
20.	Kf1—g1	Th8—g8
21.	h2—h3	f6—f5
22.	Te4+e6	f5+g4 !
23.	Dd4—f6 !	g4+h3 †
24.	Kg1—f1	Df3+h1 †
25.	Kf1—e2	. . .

Stilling efter Hvids 25de Træk.

25.	. . .	Dh1—g2 !

Sort er nødt til at spille paa Remis. Vilde han f. Ex. undgaa den evige Skak ved det eneste mulige Træk: 25. Tg8—g7 taber han som følger:

26.	d6—d7	Dh1—d5 !
27.	Df6—e7 †	Kf8—g8
28.	Te6—h6 !	Dd5—c4 †
29.	Ke2—e3	o. s. v.

Paa den anden Side kunne vi, efter dèt valgte Træk, ikke

Hvid.	Sort.	Hvid.	Sort.
indse, at Hvid paa nogen Maade kan forcere Spillet, hvilket vi antage vore Læsere ville stadfæste.		26. Df6—e7 †	Kf8—g7
		27. De7—f6 †	Remis

400. Spansk Parti.

(Spillet i 1876.)

	A. Arnell. Hvid.	L. Motz. Sort.
1.	e2—e4	c7—c5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c5	Sg8—f6
4.	d2—d3	Lf8—c5
5.	c2—c3	Dd8—e7
6.	d3—d4	Lc5—b6
7.	Lb5+c6	b7+c6
8.	0—0	d7—d6
9.	d4+e5	d6+e5
10.	Dd1—a4	Lc8—b7
11.	Lc1—g5	h7—h6
12.	Lg5—h4	g7—g5

Den hermed indledede Manøvre paabegyndes for tidligt uden tilstrækkelig Forberedelse og giver sluttelig Hvid Overvægt.

	Hvid.	Sort.
13.	Lh4—g3	Sf6—d7
14.	Sb1—d2	h6—h5
15.	Sd2—c4	f7—f6
16.	h2—h4	g5+h4?
17.	Sf3+h4	0—0—0
18.	Sh4—g6	De7—g7
19.	Sg6+h8	Td8—g8
20.	Sh8—f7!	Dg7+f7
21.	Sc4+b6	Sd7+b6

Bedre at slaa med Bonden.

	Hvid.	Sort.
22.	Da4—b3	Df7—g7
23.	Db3—e6 †	Kc8—b8
24.	De6—h3	h5—h4
25.	Lg3+h4	Tg8—h8
26.	g2—g3	Lb7—c8
27.	Dh3—g2	Sb6—c4
28.	Ta1—d1	Sc4—d6
29.	f2—f4	f6—f5
30.	f4+e5	Dg7+e5
31.	Td1—d4	Lc8—b7
32.	Td4—b4	Sd6+e4
33.	Dg2—f3	De5—c5 †
34.	Tb4—d4	Se4—d6
35.	Df3—f2	Dc5—e5
36.	Tf1—e1	De5—g7
37.	Df2—f4	Dg7—g6
38.	b2—b4	c6—c5
39.	b4+c5	Sd6—e4
40.	Df4—e5	Dg7—h6
41.	c5—c6!	Lb7+c6
42.	Te1—b1 †	Lc6—b7

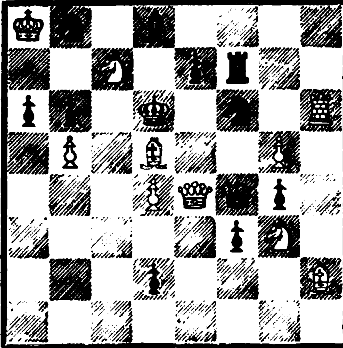
Paa Kb8—a8 følger 43. De5—e6, Lc6—b7; 44. Tb1+b7, Ka8+b7 og Hvid sætter Mat i 2 Træk.

	Hvid.	Sort.
43.	Tb1+b7 †	Kb8+b7

Hvid forkynder Mat i 4 Træk.

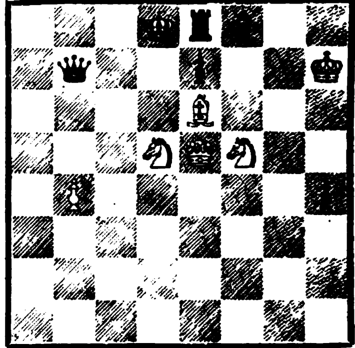
Opgaver.

542.
Th Jensen, Ranum.

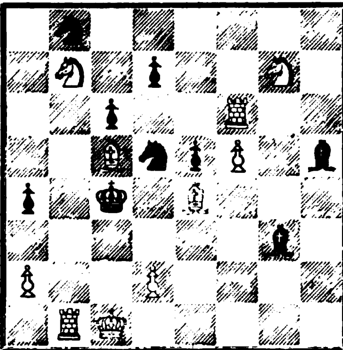
Mat i 2 Træk.

543.
O Malm, Göteborg. (For Beg.)

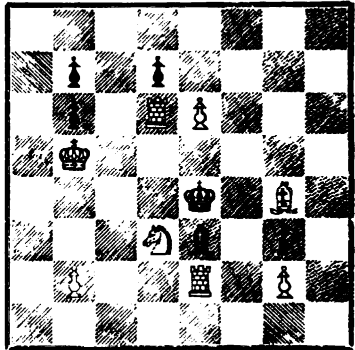
Mat i 3 Træk.

544.
R. Sahlberg, Stockholm.
A Arnell tilegnet.

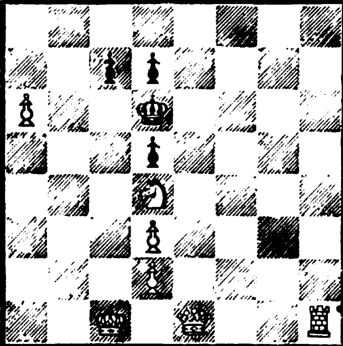
Mat i 3 Træk.

545.
Hfm., Stockholm.
A. Arnell tilegnet.

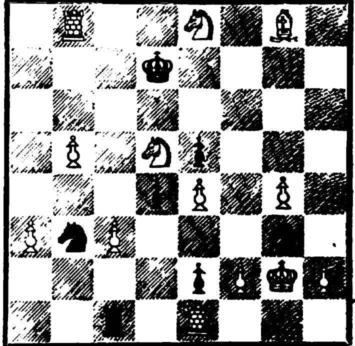
Mat i 4 Træk.

546.
C. F. Wennberg, Barnarp.

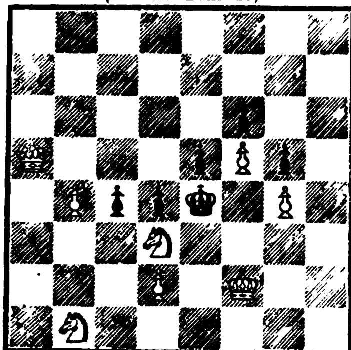
Mat i 4 Træk.

547.
Fr G , Ackkärn.

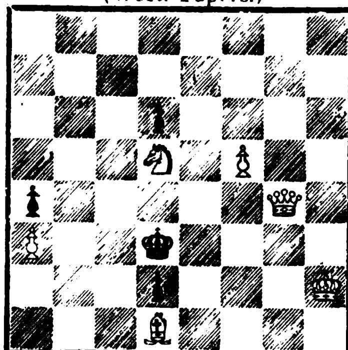
Mat i 5 Træk.

548.
F. M. Teed.
(Hartf. Times.)

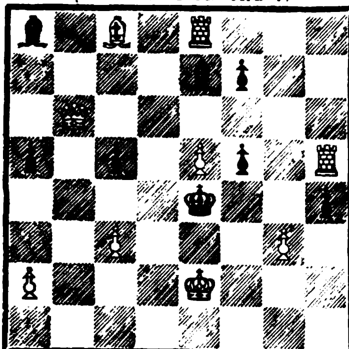
Mat i 3 Træk.

549.
W. T. Pierce.
(West. Papers.)

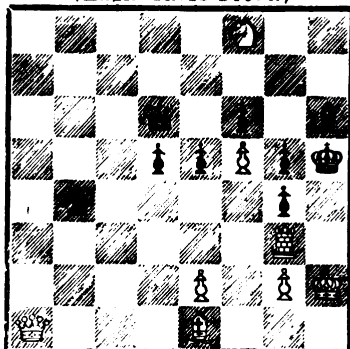
Mat i 3 Træk.

550.
Kohtz & Kockelkorn.
("Zum Feierabend".)

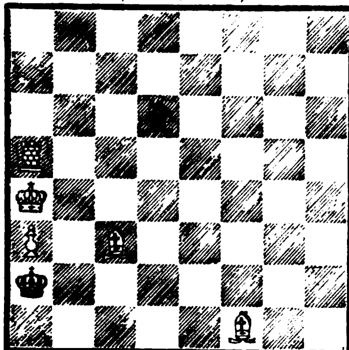
Mat i 3 Træk.

551.
W. S. Pavitt.
(Engl. Chess Probl.)

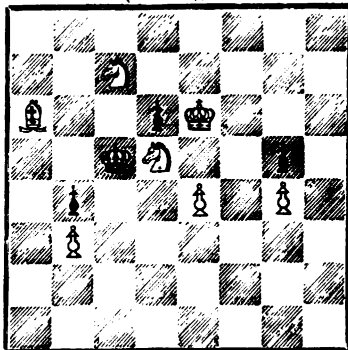
Mat i 4 Træk.

552.
J. Heral.
(Salonblatt.)

Mat i 4 Træk.

553.
F. W. Martindale.
(Stratégie.)

Mat i 4 Træk.

Det mellemtydske Skakforbunds Problem-Turnering.

Vedkommende Komite har besluttet at foranstalte en Problem-Turnering i Forbindelse med „Anderssens Festen“ til Sommer.

Der fordres to, hidtil ikke offentliggjorte direkte Opgaver i 3 til 5 Træk. De skulle indsendes forsynede med Forfatterens Navn og Adresse til Hr. H. Zwanzig i Leipzig, Alexanderstrasze 20, inden 20 Juni d. A. Hr. Zwanzig afkopierer alle Sendingerne paa ensartede Diagrammer og overgiver kun Kopierne til Prisdommeren Hr. Dr. C. Schwede.

Den bedste Sending faar en Pris af 100 Mark, den næstbedste 50 Mark.

Dommen falder under Anderssen-Kongressen, men bliver dog først retsgyldig, naar der ikke inden 4 Uger efter dens Offentliggjørelse i Deutsche Schachzeitung rejses. nogen begrundet Indvending mod den.

Prisdommeren forbeholder sig Ret til ogsaa at belønne een Opgave, naar den staar over de korrekte Sendinger.

Da Dommeren kun faar kort Tid til sit møjsommelige Arbejde, anmoder Komiteen eventuelle Deltagere i Turneringen til snarest mulig at indsende deres Problemer.

Brevvexling.

J. A. L. Leipzig. Med Tak modtaget det tilsendte Skakparti, som vil blive benyttet.

D. T. L. Assens. Deres Bemærkninger til Parti Nr. 387 finde vi træffende og rigtige og skulle ved Lejlighed tage dem til Indtægt.

H. L. Wien. Tak for deres venlige Brev, der snarest vil blive besvaret og bekjendtgjort for Skakkredsene.

S. A. H. Upsala. Deres særdeles kjærkomne Skr. af $^{25}/_{3}$ modtaget. Svar direkte.

Fr. G., Ackkärn, M—d. Kristiania, F. S. Aalborg, Chr. W. Kjøbenhavn, B. O., F. W. B. Kristiania, Løsninger og Bemærkninger med Tak modtagne.

E. T. Kristiania. Tak for Løsningerne. Forsøget 1. Lf6 i 507 strander vel mod gf.

Skaktheori for Begyndere.

Af S. A. S.

XI.

Spillets Aabning. (1ste Gruppe.)

1.	(e2—e4)	(e7—e5)
2.	(Sg1—f3)	(Sb8—c6)
3.	(Lf1—c4)	Lf8—c5.

Med dette tilsvarende Løbertræk have vi Grundstillingen for det gode gamle Spil, som Italienerne for Aarhundreder siden, da de vare Herskere paa Skakbrættet, kaldte for „Giuoco piano", jævnt Spil, men den nyere Tid, til Amindelse om Udviklingen, for det „italienske Parti" Paa denne Basis fortsattes almindeligvis med c2—c3, hvorved d-Bonden i næste Træk truede med at rykke frem og de hvide Midtebønder med at indtage Centrum. Det er imidlertid først i de næste Artikler at vi ville bringe denne regulære Kamp om Hævdelsen eller Sprængningen af dette Centrum, der er Kjernepunktet af det italienske Parti, paa Omtale; i denne ville vi derimod beskjæftige os med et Baschibozuk-Angreb, de lærde Italienere vilde have korset sig over skulde kunne komme ind under Begrebet piano, men som i Virkeligheden ogsaa er af allernyeste Datum, 1874, og stammer fra Amerikaneren *A. W. Jerome* [1]). Det er Officersofferet 4. Lc4+f7†. Naturligvis, vi bemærke det strax, er det ukorrekt og Sort maa komme i Fordel, men Angrebet er temmelig

[1]) Dubuque Chess Journal 1874. S. 358.

heftigt, og Sort maa passe nøje paa, vil han ikke snart gaa bag ad Dansen. En lille Analyse heraf vil derfor være højst lærerig, for ikke at sige nødvendig, for mindre rutinerede Spillere og paa sin rette Plads i vor Theori, tilmed da den ikke findes i nogen Lærebog. Amerikanerne kalder Spillet for Jeromes „double opening" formodentlig som Hentydning til at der i næste Træk følger et nyt Officersoffer, men vi ville foretrække at bruge den kortere og tilstrækkelig tydelige Betegnelse:

Jeromes Gambit.

4. Lc4+f7 † Ke8+f7

At Kongen maa slaa, er indlysende, da Løberen ellers uden nogen Hinder kan trække sig tilbage med sit Bytte.

5. Sf3+e5 † . . .

Man maa tilstaa, at det er en storslaaet Invention, og Vanskelighederne begynde nu allerede for Sort. Der er aabenbart Valg mellem 2 Ting, enten at slaa og saaledes indtil videre hævde Overvægten af 2 Officerer, eller gaa med Kongen f. Ex. til f8 og nøjes med den ene Officer, der dog har kostet 2 Bønder. Vi ville behandle disse Tilfælde henholdsvis under 1ste og 2det Forsvar.

1ste Forsvar.

5. . . . Sc6+e5

Trækker Hvid nu bedst 6. d2—d4 eller Dd1—h5 †? Ved det første Træk vinder han ganske vist den ene Officer tilbage, men da der følger Lc5+d4, faar han kun den tarvelige Erstatning af en Bonde for den anden; ved det andet Træk udsætter han sig for slet ingen Officer, at faa tilbage, idet Sort kan dække sig med Kf7—e6. Efter vor Overbevisning giver Skak med Dronningen de bedste Chancer, og vi udføre derfor dette, medens vi m. H. t. d2—d4 henvise til Exempelparti Nr. 7.

6. Dd1—h5 † Kf7—e6

Sort forsøger nu at holde begge Officererne, og dette maa efter det valgte Forsvar, 5. Sc6+e5, anses for det konsekvent rigtigste. Thi vilde han sætte for, Se5—g6, gaar ved 7. Dh5—d5 †, Kf7—e8; 8. Dd5+c5 den ene af Officererne tabt under

langt ugunstigere Forhold, end hvis Kongen strax var gaaet i 5te Træk, (2det Forsvar). I Exempelparti Nr. 8 skulle vi vise nogle af de Ulemper, som det omhandlede Træk 6. Se5—g6 fører med sig for Udviklingen.

7. Dh5—f5 † Ke6—d6
8. d2—d4 . . .

Det er umuligt at afgjøre, om dette Angrebstræk er stærkere end mangfoldige andre, der i denne interessante Stilling tilbyder sig, og hvoraf vi særlig fremhæve f2—f4 og Sb1—a3, men det viser i hvert Fald tydeligt, paa hvilke Afgrunde Sort bevæger sig.

8. . . . Lc5+d4
9. Sb1—a3 c7—c6!

Ved dette Træk redder Sort sig; under (a) og (b) vises mindre gunstige Spillemaader.

(a)

9. . . . Dd8—f6(b)
10. Sa3—b5 † Kd6—c5
11. Sb5+d4 Df6+f5!
12. Sd4+f5 g7—g6
13. Lc1—e3 † Kc5—c6
14. Sf5—d4 † Kc6—d6
15. 0—0—0 Kd6—e7
16. Sd4—b5 og Hvid staar bedst.

(b)

9. . . . Sg8—e7
10. Df5—h3 Dd8—f8
11. Sa3—b5 † Kd6—c5
12. Sb5+d4 Kc5+d4
13. Lc1—g5 og Hvid maa vinde.

10. c2—c3 Dd8—f6
11. c3+d4 Df6+f5
12. e4+f5 Se5—f7
13. Lc1—f4 † Kd6—e7

Sort maa nu, skjøndt ikke fuldstændig uden Fare, kunne gjøre sin Overmagt af en Officer mod en Bonde gjældende.

2det Forsvar.

5,	...	Kf7—f8!

Uagtet det første Forsvar saaledes ikke var at forkaste, skulle vi dog anbefale dette som solidere og lettere at behandle.

6.	Se5+c6	d7+c6

Bedst; slaar Springerbonden, følger d2—d4 og Løberen bliver trængt ud af Spillet. Det er ogsaa her af Vigtighed at have den aabne Dronninglinie.

7.	0—0	Sg8—f6
8.	Dd1—f3	...

Paa e4—e5 følger: Lc8—g4; 9. Dd1—e1, Kf8—f7! og Sort er fuldstændig udviklet og i Fordel.

8.	...	Dd8—d4
9.	d2—d3	Lc8—g4
10.	Df3—g3	Lc5—d6
11.	Lc1—f4	g7—g5

Dette Træk, der koster Bonden, er ikke absolut nødvendigt, men det fremmer en energisk Frigjørelse af Sorts Spil, hvilket er vigtigt i slige Stillinger at have for Øje.

12.	Lf4+d6	c7+d6
13.	h2—h3	Lg4—e6
14.	Dg3+g5	Th8—g8
15.	Dg5—h6 †	Kf8—e7
16.	Sb1—c3	...

Bedste Træk for at dække b-Bonden hvilket er nødvendigt.

16.	...	Tg8—g6

og Sorts Angreb bliver uimodstaaeligt. Paa 17. Dh6—h4 følger nemlig Ta8—g8 og paa Dh6—e3 følger: Dd4+e3; 18. f2+e3, Le6+h3; 19. Tf1—f2, Ta8—g8; 20. Kg1—h2, Lh3+g2 o. s. v.

Spillets Midte.

Exempel Parti Nr. 7.

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1 - f3	Sb8 - c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	Lc4+f7 †	Ke8+f7
5.	Sf3+e5 †	Sc6+e5
6.	d2—d4	. . .

Se Bemærkningen herom under 1ste Forsvar.

6.	. . .	Lc5+d4
7.	Dd1+d4	d7—d6
8.	0—0	Sg8—f6
9.	f2—f4	c7—c5

Dette Træk og den dermed i Forbindelse staaende Udvikling af Dronningfløjen kunne vi ikke anse for rigtig, i hvert Fald ikke før alt var i Orden paa Kongesiden. Se5—c6, eventuelt efterfulgt af Th8—e8, vilde have været den rigtige Fortsættelse og kun ladet faa gunstige Chancer blive tilbage for Hvid.

10.	Dd4—c3	Se5—g4
11.	Sb1—d2	b7—b5
12.	h2—h3	h7—h5

Sort maa allerede nu belave sig paa at ofre lidt, fordi han ikke i Tide garderede sig.

13.	e4—e5!	. . .

Strax at slaa vilde ikke have været nær saa godt; Stillingen fordrer nu et opmærksomt Gjennemspil.

13.	. . .	b5—b4
14.	Dc3—f3	Lc8—a6
15.	e5+f6	La6+f1
16.	Df3—b7 †	. . .

Nu vilde h3+g4 ogsaa have været godt; Hvid spiller imidlertid paa at drive Sort ind i en Matstilling.

16.	. . .	Kf7+f6
17.	Sd2—e4 †	Kf6—g6
18.	f4—f5 †	Kg6+f5
19.	h3+g4 †	Kf5—g6

Paa ethvert andet Træk bliver Sort Mat i faa Træk eller mister Dronningen. Find dette!

20.	Se4—g5	. . .

Paa det nok saa truende Træk Lc1—g5 har Sort et godt Modspil i Dd8—b6.

20.	. . .	Dd8—e8
21.	Lc1—d2!	Th8—f8
22.	g4+h5 †	Kg6+h5
23.	Db7+g7	Lf1+g2

For at afværge den i 2 Træk truende Mat Dg7—h7—h3.

24.	Dg7—h7 †	Kh5—g4
25.	Ta1—e1 og Hvid vinder.	

Exempel Parti Nr. 8.

	Hvid.	Sort.
	De første 5 Træk som ovenfor.	
6.	Dd1—h5 †	Se5—g6

Se Noten til Sorts 6te Træk, 1ste Forsvar. Læseren bedes nu selv være opmærksom paa de Vanskeligheder, vi der omtalte denne Spillemaade fører med sig, thi vi tør ved dette Tilgiftsparti ikke afse Plads til yderligere Noter.

	Hvid.	Sort.
7.	Dh5—d5 †!	Kf7—e8
8.	Dd5+c5	d7—d6
9.	Dc5—c3	Sg8—f6
10.	d2—d3	c7—c6
11.	0—0	Ke8—d7
12.	f2—f4	Dd8—b6 †
13.	Kg1—h1	Kd7—c7
14.	Dc3—e1	Th8—e8
15.	b2—b3	Sf6—d5
16.	De1—g3	Sd5—b4
17.	Sb1—a3	Lc8—d7
18.	c2—c3	Sb4+a2
19.	f4—f5	Sg6—e5
20.	d3—d4	Db6+b3
21.	d4+e5	d6+e5
22.	Ta1—b1	Db3+c3
23.	Tf1—f3	Dc3—a5
24.	Tf3—b3	b7—b5
25.	Tb3+b5	c6+b5
26.	Sa3+b5 †	Kc7—c8
27.	Sb5—d6 †	Kc8—c7
28.	Tb1—b7 †	Kc7+d6
29.	Dg3—d3 † og Hvid vinder.	

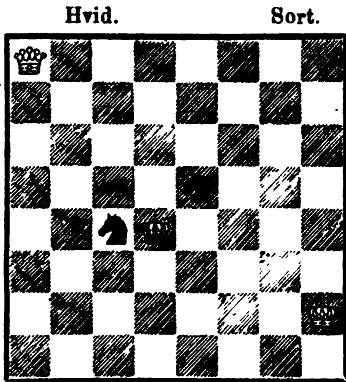
Spillets Slutning. (2den Klasse.)

c) Dronningen mod to Springere[1]).

Medens som bekjendt 2 Springere ikke formaa at sætte den blanke Konge Mat, hvilket 2 Løbere lettelig kunne, ere de derimod i det foreliggende Tilfælde fuldt saa stærke som disse, navnlig naar de staa ved Siden af hinanden paa samme lod- eller vandrette Linie, hvor de afskjære et meget bredt Bælte, der i høj Grad vanskeliggjør den fjendtlige Konges Anmarche. Ved en slig Opstilling maa derfor remis betragtes som sikret. Noget ugunstigere er Forholdet, naar Springerne indtage en saadan Stilling, at de dække hinanden; de afskjære da mindre, den fjendtlige Konge vil lettere kunne nærme sig, og ofte gaar da Spillet tabt. Overhovedet vinder Dronningen altid, naar det lykkes den at sætte den fjendtlige Konge pat fjernt fra Springerne. Vi ville give en kort Antydning af dette Forhold.

[1]) Om Dronningens Forhold i Almindelighed ligeoverfor 2 smaa Officerer se „Skaktheori X 1876. S. 248.

Hvid. Sort.

1. Kh2—g3 Kd4—d3

Man kunde ogsaa her trække Sc4—d6 og senere sætte Springerne ved Siden af hinanden.

2. Da8—d5 † Kd3—c3
3. Kg3—f4 Se5—d3 †
4. Kf4—f3 Sd3—b4(a)
5. Dd5—d1 Sc4—d2 †
6. Kf3—e2 Sd2—b3
7. Dd1—e1 † Kc3—c4
8. De1—h4 † Kc4—c3
9. Dh4—f6 † Sb3—d4 †
10. Ke2—f2 Sb4—d5

Remis.

Hvid. Sort.

(a)

4. ... Sd3—e5 †
5. Kf3—e4 Kc3—b3
6. Ke4—d4 Kb3—b2
7. Dd5—b7 † Kb2—c2

Sort gjør rigtigst i ikke at gaa i Hjørnet eller overhovedet paa yderste Række.

8. Db7—b5 Kc2—d1
9. Db5—b3 † Kd1—e2
10. Db3—g3 Ke2—f1
11. Kd4—e4 ...

Hvid kunde ikke strax bringe Dronningen til h4 formedelst Skakken paa f3.

11. ... Kf1—e2
12. Dg3—g2 † Ke2—d1
13. Dg2—f2 Kd1—c1
14. Ke4—d4 Kc1—d1
15. Kd4—c3 og vinder,

hvilket ogsaa maa ske, om Sort trækker anderledes end her spillet.

Partier.

I 1875 bragte Skaktidenden det første norske Skakparti paa Tryk (Nr. 256); dennegang ville Læserne i Nr. 401 ligesaa utvivlsomt finde det første siden Skakspillets Opfindelse trykte helt norske Korrespondanceparti (vor Ven Solbergs Korresp. Partier ere jo med Danske), spillet mellem de norske Officerer Herrerne Knoff og Bjørnvall. Vi skulle udtrykkelig fremhæve, at det er Førstnævnte, der saa højlig har glædet os med dette,

ikke alene i historisk Henseende interessante, særdeles aandfulde Parti (og stillet flere i Udsigt), medens den væsenligste Del af de udførlige Noter, vi have vedføjet, skyldes Sidstnævnte. De 3 næste ere af en Samling udvalgte Partier, som Kand. Fil. Svenonius fornylig overraskede os med og som vi ikke have været sene med at bringe som et smukt og for Størstedelen af vore danske og norske Skakspillere vist ogsaa overraskende Billede af denne svenske Mesters glimrende Spiltypus. Endelig ere Nr. 405 og Nr. 406 de to første Partier, som vor jydske Steinitz, L. With, under et stedfindende, desværre kort Besøg har spillet i Kjøbenhavn, og som, skjøndt lette, dog bære Præget af den for ham og hans Modstander særegne Energi og Udholdenhed.

401. **Evansgambit.**

(Spillet pr. Korrespondance i Norge 18⁷⁶/₇₇.)

	C. A. Knoff. Throndhjem. Hvid.	A. Bjørnvall. Kristiania. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5+b4
5.	c2—c3	Lb4—a5
6.	d2—d4	e5+d4
7.	0—0	Sg8—f6

Bjørnvall bemærker her udtrykkelig, at han gjorde Trækket fuldt vidende om, at det var mindre korrekt. Selv om dette ikke havde været Tilfældet, skulle vi dog ikke rette nogen Bebrejdelse derfor, thi uden at ville angribe Korrektheden af det saakaldte normale Forsvar d7—d6, det kompromiterede d4+c3, og Bastardspillet d4—d3, ere de dog sandelig ikke lystelige at indlade sig paa.

	Hvid.	Sort.
8.	Sf3—g5	. . .

Det stærkeste Træk skal her utvivlsomt Lc1—a3 være, derimod giver e4—e5 Sort godt Spil ved d7—d5.

8.	. . .	Sc6—e5

Vi skulle med B. indrømme, at dette Træk istedetfor det korrekte, Rokade, er noget letsindigt i et Korrespondanceparti og ved stærkeste Modspil neppe kunde have holdt Partiet. Men dette bliver unægtelig derved overmaade morsomt!

9.	Lc4—b3	h7—h6

Hvid.	Sort.

Nu er det for sent at rokere formedelst

9.	. . . .	0—0
10.	c3+d4	Se5—g6(a)
11.	e4—e5	Sf6—e8
12.	Sg5+h7	Kg8+h7
13.	Dd1—h5 †	Kh7—g8
14.	Dh5+g6	o. s. v.

(a)

10.	. . .	Se5—c6
11.	e4—e5	Sf6—e8
12.	Dd1—h5	h7—h6
13.	Sg5+f7	o. s. v.

10. f2—f4! . . .

Nu kan man synge, som der staar i Visen: „Saa begynder Spillet da!" Men der er ingen der „sidder over", begge hugge drabelig løs paa hinanden. Ogsaa c3+d4 havde givet Hvid et stærkt Spil, f. Ex.

10.	c3+d4	h6+g5
11.	d4+e5	c7—c6!
12.	Lc1+g5	Dd8—c7
13.	Lg5—f4	Sf6—h5
14.	Dd1—f3	Sh5+f4

15. Df3+f4 og er noget i Fordel.

10. . . . h6+g5

Vi ville senere hen i Spillet faa rig Lejlighed til at se, hvilken fortrinlig Støtte Sorts Spil under tilsyneladende fortvivlede Omstændigheder har i den hermed aabnede h-Linie.

11. f4+e5 d7—d5

12. e5+f6 . . .

Ser tilvisse stærkt og godt ud, men der lurer dog Remischancer for Sort bagved. Se Noten til

Hvid.	Sort.

15de Træk. Kraftigt og maaske afgjørende forekommer os derimod Lc1+g5, idet der da, hvis Sort spiller d4+c3, følger 13. Tf1+f6! og Hvid har Overtaget. Vilde Sort paa Lc1 +g5 svare med Lc8—g4, kommer Hvid bl. A. utvivlsomt i Fordel ved simpel Afbytning, 13. Lg5+f6; andre stærke Modtræk vilde ikke falde os ind for Sort.

12. . . . d4+c3

13. Lc1—a3 . . .

Vel spillet. f6+g7 duer ikke paa Grund af følgende brillante Fortsættelse:

13.	f6+g7	La5—b6 †
14.	Kg1—h1	Th8+h2! †
15.	Kh1+h2	Dd8—d6 †
16.	Tf1—f4!	Dd6—h6 †
17.	Kh2—g3	g5+f4 †
18.	Lc1+f4	Dh6+g7 †
19.	Kg3—h2!	Dg7—h7 †
20.	Kh2—g3	Dh7—g6 †
21.	Kg3—h2	Dg6+e4

og Sort vinder.

13. . . . La5—b6 †

14. Kg1—h1 g5—g4

15. La3—e7 . . .

Dette Træk er ikke saa stærkt, som det ser ud til. Rigtigst havde vel været 15. e4+d5, hvorpaa der sandsynligvis følger:

15.	. . .	c7—c5
16.	d5+c6	Dd8+d1
17.	Tf1+d1	g4—g3
18.	Td1—e1 †	Ke8—d8

Hvid har nu for det Første Remis ved evig Skak (da Lø-

Hvid.	Sort.

beren neppe tør trække for), og vi skulde ogsaa tro, at han ved forsigtigt Spil maatte kunne gjøre sin Officers Overmagt gjældende til Vinding. Ved Undersøgelsen af disse højst interessante Stillinger bliver der at tage Hensyn til, om ikke Offeret c3—c2, bragt i et passende Øjeblik og maaske allerede i 17de Træk, forinden g4 rykker frem, kunde forhøje Sorts Chancer.

15.	...	g4—g3!
1 .	h2—h3	Dd8—d7
17.	Tf1—f5	g7—g6
18.	Dd1—g4	...

Det simplere Træk Dd1+d5 vilde vist have skaffet Hvid en gunstigere Afbytning. Sorts Spil, der ved det 15de Træk blev bragt stærkt paa Fode, forekommer os nu mindst at være Hvids jævnbyrdigt.

18.	...	d5+e4
19.	Tf5—d5	Dd7+d5
20.	Dg4+c8 †	Ta8+c8
21.	Lb3+d5	c7—c6
22.	Ld5+e4	Th8—h4!
23.	Le4—f3	...

Paa Sb1+c3 taber Hvid en Officer.

23.	...	Lb6—d4
24.	Sb1—a3	b7—b5
25.	Sa3—c2	...

Ved Lf3—g4 vilde Hvid tabe Partiet, idet der følger Th4+g4 og hvis 26. h3+g4, da Ke8—d7.

Hvid.		Sort.
25.	...	c6—c5
26.	Sc2+d4	Th4+d4

27.	Ta1—e1	...

Løber til g4 kan heller ikke nu gjøres, thi:

27.	Lf3—g4	c3—c2!
28.	Ta1—e1	Tc8—c6
29.	Le7+c5 †	(a)Tc6—e6
30.	Lg4+e6	Td4—d1

o. s. v.

(a)

29.	Le7—d6 †	Ke8—d8
30.	Ld6+g3	Td4—b4
31.	Kh1—h2	Tb4—b1

o. s. v.

27.	...	Ke8—d7!

Glimrende spillet. Den hele Maade, hvorpaa Sort har ført Partiet, og særlig det prægtige Slutspil, er aldeles mesterligt!

28.	Lf3—g4 †	Kd7—c6!
29.	Te1—c1	...

Paa Lg4+c8 følger: c3—c2; 30. Lc8—g4, Td4—b4! o. s. v.

29.	...	Td4+g4!
30.	h3+g4	b5—b4
31.	Kh1—g1	Kc6—d5
32.	Kg1—f1	a7—a5

Hvid.	Sort.
33. Kf1—e2	Kd5—c4
34. Le7—d6	a5—a4
35. Ld6+g3	b4—b3
36. Lg3—e1	c3—c2
37. a2—a3	Tc8—e8 †
38. Ke2—d2	. . .

Kongen til f2 frugter lige saa lidt; thi:

38. Ke2—f2	Te8+e1

Hvid.	Sort.
39. Kf2+e1	b3—b2
40. Tc1+c2 †	Kc4—b3

og Hvid er fortabt.

38. . . .	Te8—d8 †
39. Kd2—e2	Td8—d3
40. g4—g5	Td3—c3 !
41. Le1+c3	Kc4+c3
42. Tc1—f1	b3—b2

Hvid opgiver Spillet.

---

402. Spansk Parti.

(Spillet i Upsala d. 10/9 76.)

Svenonius. Hvid.	B. Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. Lf1—b5	a7—a6
4. Lb5—a4	Sg8—f6
5. 0—0	Sf6+e4
6. Tf1—e1	. . .

Støttet paa Max Langes vægtige Autoritet ere de fleste Theoretikere nutildags tilbøjelige til at betragte Angrebet 6. d2—d4 for gunstigere for Hvid. Vi skulde ikke have omtalt denne Sag, thi det spanske Parti er et endnu mere vildsomt Terrain for os end Evansgambiten, hvis der ikke netop i disse Dage (H. Friess i Deutsche Schachz.) var fremdraget, og som det synes med en vis Ret, at Hvid derefter paa det ligeledes af Max Lange som bedst fastslaaede 6. . . . b7—b5 nu kan fortsætte med 7. Sf3+e5 og ikke strax behøver at trække Løberen tilbage. Holder nemlig denne Paastand Stik, bliver det maaske galt med 6. b7—b5 og maaske ogsaa med 5. Sf6+e4, og vi forudse med det Første et frygteligt Klammeri blandt de spanske Grander i Kortes og deraf følgende ny Omvæltning.

Hvid.	Sort.
6. . . .	Se4—f6

Som bekjendt er der ogsaa her Tale om Se4—c5.

7. Sf3+e5	Lf8—e7

Bedre end Sc6+e5, hvorpaa Hvid fortsætter med 8. d2—d4 med bedst Spil.

8. d2—d4	0—0
9. Sb1—c3	b7—b5

Hvid.	Sort.
10. La4—b3	Sc6—a5
11. Lc1—g5	Sa5+b3?
12. a2+b3	Lc8—b7

Ser ikke alene rigtigt, men ogsaa nødvendigt ud, da b-Bonden ellers staar udækket. Naar det derfor i næste Træk allerede viser sig, at det saa regulært fremskredne og tilsyneladende vel situerede Parti staar i høj Grad paa svage Fødder, maa dette tilskrives de foregaaende Springertræk navnlig Afbytningen, der ikke burde have fundet Sted, forinden den hvide Springer e5 var fordreven.

13. Se5—g4! Sf6—d5

Derved faar Hvid Lejlighed til at gjennemføre den med forrige Træk indledede højst prægtige og virkelig overraskende Manøvre. Tf8—e8 havde maaske været det forholdsvis bedste Træk, men Stillingen er uholdbar, thi der kunde f. Ex. herpaa følge:

Hvid.	Sort.
13. . . .	Tf8—e8
14. Lg5+f6	Le7+f6
15. Te1+e8†	Dd8+e8
16. Sg4+f6†	g7+f6
17. Dd1—g4†	Kg8—h8
18. Dg4—f4	De8—d8
19. d4—d5	d7—d6
20. Sc3—e4	Lb7+d5
21. Se4+f6	Ld5—e6
22. Df4—h6	Le6—f5
23. Sf6—h5 og Hvid vinder.	

Stilling efter Sorts 13de Træk.

14. Te1+e7!	Sd5+e7
15. Sg4—f6†!	g7+f6
16. Lg5+f6	Dd8—e8
17. Dd1—d2, og Hvid fremtvinger Mat senest i 3 Træk.	

---

403. Springergambit.

(Spillet i Stockholm d. 20/12 76.)

Svenonius. Hvid.	L. Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. f2—f4	e5+f4
3. Sg1—f3	d7—d5

Vi gjentage det — se Parti Nr. 286, N. Sk. 1875 S. 156 — disse Frigjørelsesforsøg ere unyttige paa dette Stadium af Partiet.

Hvid.		Sort.
4.	e4+d5	Dd8+d5

Bedre end det i det citerede Parti forsøgte Modangreb Lf8—d6, der ingen Fremgang kan faa.

5.	Sb1—c3	Dd5—h5

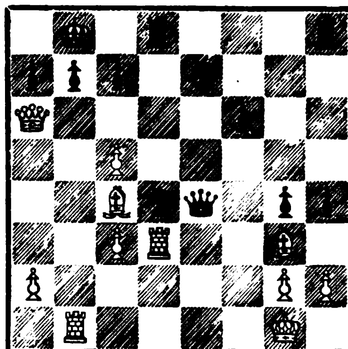
Sort vil nødig gjøre det næsten altid bedste Træk, at gaa lige tilbage igjen, da han agter at rokere langt, men som man vil se, undgaar Dronningen da heller ikke den rammende Nemesis, at blive forfulgt og forjaget fra Sted til andet.

6.	Lf1—e2	Lc8—g4
7.	0—0	Sb8—c6
8.	d2—d4	0—0—0
9.	Lc1+f4	f7—f6
10.	Sc3—e4	Dh5—g6
11.	Le2—d3	Dg6—f7
12.	c2—c3	Df7—d7

Sort har utvivlsomt med dette Træk, der ved første Øjekast ser noget uklart ud, havt det dobbelte Maal for Øje, dels at rette en Trusel om Gjennembrud paa d4, dels at lette g-Bondens Fremrykning. Imidlertid udsættes Dronningen atter her lettere for at blive jaget, og det er et Spørgsmaal om h7—h5, da det gjælder om ikke at spilde Tid inden Flankeangrebet bliver sat i Scene, dog ikke havde været nok saa godt. Angrebet føres forøvrigt nu fra begge Sider med stor Energi.

Hvid.		Sort.
13.	b2—b4	Lg4+f3
14.	Tf1+f3	g7—g5
15.	Lf4—g3	Kc8—b8
16.	Ld3—b5	Dd7—d5
17.	Se4—c5	Lf8+c5
18.	b4+c5	h7—h5
19.	Dd1—a4	g5—g4
20.	Tf3—d3	h5—h4
21.	Ta1—b1 !	Sg8—e7
22.	Lb5—c4	Dd5—e4
23.	Da4—a6	Sc6+d4 !

Vi have nu følgende interessante Stilling:

24.	c3+d4	h4+g3
25.	d4—d5	. . .

En elegant og fint beregnet Manøvre, der sætter Kronen paa det smukt førte Angreb.

25.	. . .	g3+h2 †
26,	Kg1—h1	De4+g2 †!

Paa b7—b6 hugger Hvid igjennem, paa De4—e1 vinder han strax en Officer.

27.	Kh1+g2	h2—h1(D) †

Hvid.	Sort.
28. Tb1+h1	b7+a6
29. Th1—b1 †	Kb8—c8

Gaar Kongen til a8, følger samme afgjørende Slutningstræk som i Texten.

Hvid.	Sort.
30. d5—d6! Sort opgiver Spillet.	

---

404. Løberspil.

(Spillet i Stockholm d. 10/4 77.)

F. Hvid.	Svenonius. Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Lf1—c4	Sg8—f6
3. d2—d3	Lf8—c5
4. Sg1—f3	d7—d6
5. h2—h3	. . .

Hvid anlægger uden skjellig Grund sit Spil for defensivt.

Hvid.	Sort.
5. . . .	Sb8—c6
6. 0—0	Sc6—e7
7. Sb1—c3	c7—c6
8. Sc3—e2	Lc8—e6
9. Lc4+e6	f7+e6
10. Sf3—g5	Dd8—d7
11. d3—d4	. . .

Dette fremmer Sorts Udvikling.

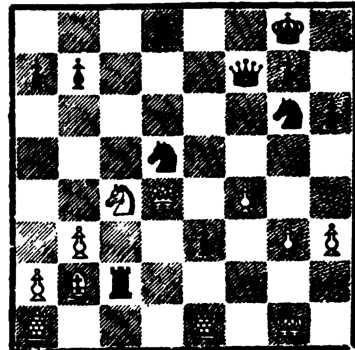
Hvid.	Sort.
11. . . .	e5+d4
12. Se2+d4	Le5+d4
13. Dd1+d4	h7—h6
14. Sg5—f3	e6—e5
15. Dd4—d3	0—0
16. b2—b3?	Sc7—g6
17. Tf1—d1	d6—d5
18. Sf3—d2	Dd7—f7
19. e4+d5	c6+d5
20. Dd3—f5	Tf8—e8
21. Td1—e1	Ta8—d8
22. Lc1—b2	d5—d4
23. g2—g3	e5—e4!

Indledningen til et glimrende, med ægte morphyansk Bravour, gjennemført Angreb.

Hvid.	Sort.
24. Df5—c5	. . .

Hvid vilde miste en Officer ved at slaa Bonden.

Hvid.	Sort.
24. . . .	Td8—c8
25. Dc5+d4	Te8—d8
26. Dd4—e3	Tc8+c2
27. Sd2—c4	Sf6—d5
28. De3—d4	e4—e3
29. f2—f4	. . .

Stilling efter Hvids 29de Træk.

Hvid.	Sort.
29. . . .	Sg6+f4!
30. Te1+e3	Sd5+e3!!

	Hvid.	Sort.
31.	Dd4+d8 †	Kg8—h7
32.	Sc4—d2	. . .

Sort forkynder nu Mat i 4 Træk.

	Hvid.	Sort.
32.	. . .	Sf4—e2 †
33.	Kg1—h1	Df7—f3 †
34.	Sd2+f3	Se2+g3 †
35.	Kh1—g1	Tc2—g2 ‡ (!)

---

405. Ikke modtaget Gambit.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 11/4 77.)

	L. With. Hvid.	P. Møller. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	Lf8—c5
3.	Sg1—f3	d7—d6
4.	c2—c3	Sg8—f6
5.	d2—d4	e5+d4
6.	c3+d4	Lc5—b4 †

Lc5—b6 er maaske nok saa godt. v. d. Lasa bemærker hertil i „Leitfaden 4“, at det da vil have nogen Vanskelighed for Hvid at holde Dækning paa de tre forenede Bønder, ligesom e4—e5 i det rette Øjeblik er nødvendigt for at undgaa Sprængning.

	Hvid.	Sort.
7.	Lc1—d2	Lb4+d2
8.	Sb1+d2	0—0
9.	Lf1—d3	Sf6—g4

Dette er ikke, hvad man skulde tro, en overilet, men tvertimod en snild Manøvre, hvorved Sorts f-Bonde strax kommer til at gribe kraftigt ind.

	Hvid.	Sort.
10.	Dd1—e2	. . .

Saa lidt godt i og for sig h2—h3 vilde være, burde dog vist den ubehagelige Springer have været drevet tilbage, d. e. til h6.

	Hvid.	Sort.
10.	. . .	f7—f5
11.	e4—e5	d6+e5
12.	f4+e5	f5—f4 !
13.	0—0	Sb8—c6
14.	d4—d5	Sc6—b4
15.	Ld3+h7 †	. . .

Spillet bliver nu spændende og vanskeligt og udfordrer en grundigere Analyse end vi her lade det blive til Del.

	Hvid.	Sort.
15.	. . .	Kg8+h7
16.	De2—e4 †	Lc8—f5
17.	De4+b4	Sg4—e3
18.	Db4+f4 !	. . .

Kvalitetstab var overhovedet ikke til at undgaa, da der ogsaa truede Se3—c2 o. s. v.

	Hvid.	Sort.
18.	. . .	Se3+f1
19.	Sd2+f1 !	. . .

Slaar Taarnet, udsætter Hvid sig bl. A. for følgende Afbytning:

	Hvid.	Sort.
19.	. . .	Lf5—d3
20.	Sf3—g5 †	Kh7—g8

Hvid.	Sort.
22. Df4+f8 †	Dd8+f8 †
22. Tf1+f8 †	Ta8+f8

og Springer og de to Bønder kunne vist ikke i denne Stilling staa sig mod Taarnet.

19.	. . .	Dd8+d5
20.	Sf1—e3	Dd5—c5
21.	Df4—g5	Ta8—e8
22.	Kg1—h1	Lf5—g6
23.	Sf3—h4	Lg6—e4

Det er øjensynligt, at Sort vakler her et Øjeblik, hvilket nær, se Note til Hvids 28de Træk, kunde være bleven skjæbnesvangert.

24.	Se3—g4	Dc5—b5
25.	h2—h3	Te8—e6
26.	Kh1—h2	Tf8—e8
27.	Sh4—f5	. . .

Med dette stærke Træk forhindrer Hvid Sorts Intention at ville give Kvaliteten tilbage for at faa frit Spil.

27.	. . .	Db5—d7

Paa Le4+f5 følger:

Hvid.	Sort.
28. Dg5+f5 †	Kh7—g8
29. Ta1—f1	Db5—d7 !
30. Tf1—f4 og Sort vil vanskelig kunne bjerge sig.	

28.	Ta1—e1	. . .

Hvid, der med stor Præcision har bragt sine Tropper frem i en fortrinlig Slagstilling, forfejler her, mærkeligt nok, den rette Plads for Reserven. Taarnet burde være gaaet til f1. Slaar Sort saa Springeren, fremkommer den Stilling, som er antydet i forrige Note, og slaas ikke, trues med Sg4—f6 † o. s. v., og Hvid har i det mindste Remis.

28.	. . .	Le4+f5
29.	Dg5+f5 †	Kh7—g8
30.	Df5—g5	Te8—f8
31.	Te1—c1	c7—c6
32.	Tc1—c4	Dd7—d3 !
33.	Sg4—f6 †	Kg8—f7
34.	Tc4—b4 !	b7—b5
35.	Sf6—e4	Dd3—d5
36.	Dg5—h5 †	Kf7—g8
37.	Se4—g3	Te6+e5

og Sorts Overmagt gjorde sig sluttelig gjældende.

406. Løbergambit.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 16/4 77.)

	P. Møller. Hvid.	L. With. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Lf1—c4	Dd8—h4 †
4.	Ke1—f1	Sb8—c6
5.	d2—d4	g7—g5
6.	Sb1—c3	Lf8—g7
7.	Sg1—f3	Dh4—h5

	Hvid.	Sort.
8.	Sc3—b5	Ke8 – d8
9.	d4—d5 !	. . .

Hele denne Række af Træk, 5 –9, antage vi maa være den bedst mulige Angrebsfortsættelse paa Bodens Forsvar (4. Sb8—c6). Sammenhold iøvrigt Partierne 280—83, N. Sk. 1875.

9.	. . .	a7 – a6

I det sidste af de ovenfor citerede Partier spillede Sort Sc6—e5, og vi tro fremdeles, at dette Forsvar er brugeligt, om det end har flere Ulemper end vi dengang saa. Derimod maa vi indtil videre betvivle, at det valgte Træk ogsaa kan holde Stand, men det er interessant, og, som man vil se, faar Partiet lige strax en meget pikant Karakter.

10.	d5+c6	a6+b5
11.	Lc4+b5	. . .

Vist nok godt. Der gives her flere morsomme Fortsættelser, hvoraf vi kun skulle bidsætte:

11. c6+d7 Lc8+d7
12. Dd1—d5 b5+c4
13. Sf3+g5 Sh6, Kc8 el. e8
14. Lc1+f4 og en heftig Kamp blusser op.

11.	. . .	g5—g4 !

Ved dette Træk vindes ikke en Officer, tvertimod tabes Kvalitet, men dette Offer maa anses for fuldt berettiget og Sorts stærkeste Modspil.

	Hvid.	Sort.
12.	Sf3—d4	Lg7+d4
13.	Dd1+d4	Dh5+b5 †
14.	c2—c4	Db5+c6
15.	Dd4+h8	Dc6+c4 †
16.	Kf1—e1	Dc4+e4 †
17.	Ke1—d1	De4—d5 †
18.	Lc1—d2	f7—f6
19.	Dh8—g7	c7—c6
20.	Dg7+g4	Ta8—a4
21.	Dg4—f3	Dd5—d4
22.	Df3—b3	. . .

Dette Træk er ikke ret tilfredsstillende, men det er vanskeligt at finde noget bedre.

22.	. . .	d7—d5
23.	h2 – h3	Sg8—e7
24.	Th1 – f1	Ta4 – c4 !

Sort foretager en energisk og effektiv Blokade.

25.	Ta1 – c1	Se7 – f5 !
26.	Tc1+c4	d5+c4
27.	Db3 – c3	Sf5 – e3 †
28.	Kd1—e2	Dd4—d3 † !
29.	Dc3+d3	c4+d3
30.	Ke2+d3	. . .

Det havde maaske været bedre at gaa til f2, men der følger; Se4+f1; 30. Kf2+f1 !, f4—f3 !, og Sorts Overmagt af 2 Bønder er i denne Stilling, uanset de ulige Løbere, aldeles afgjørende.

30.	. . .	Se3+f1
31.	Ld2+f4	b7 – b6

Ellers gaar Springeren tabt.

32.	b2 – b4	. . .

Det er meget sjeldent, at man i det praktiske Spil ser denne

Hvid.	Sort.
Indespærring af Springer ved Løber saa smukt fremstillet.	
32. . . .	Lc8—a6 †
33. Kd3—e4	. . .
Her havde Kd3—d4! været stærkere og fremkaldt et Slutspil, der ikke havde været saa ganske let for Sort at vinde.	

Hvid.	Sort.
33. . . .	La6—c4
34. Ke4—f5	Kd8—e7
35. a2—a3	Lc4—d3 †
36. Kf5—g4	b6—b5
37. Kg5—h5	Ke7—e6
Opgivet.	

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 1 (Januar 1877).

---

506. Af Gold (Med en sort Bonde paa g2). Mat i 2 Træk. 1. Db7—b4 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af: Fr. G., Ackkärn („med respekt sagdt, torftig"), Einar Timme i Kristiania, E. E. i Verninge, T. & J. Medlemmer af „Firskakklubben", F. W. Blehr i Kristiania, G. A. de la Motte i Göteborg, B. Ohlsson i Lommarp, Chr. W., R. Monrad og J. G. H. i Kristiania.

507. Af Dobrusky. Mat i 3 Træk. — 1. Tb5—b3, L+D(!); 2. Sf5—d6 †, ∾; 3. T gjør Mat[1]). — Rigtig angivet af: Fr. G. („visserligen ett godt problem men som dock ej synes mig fullt jämförligt med många af denne förf. öfverlägset fina och eleganta kompositioner"), Blehr, G. A. de la Motte, J. G. H.

508. Af Porst. Mat i 3 Træk. — 1. Kb3—c2, ligeg.; 2. Lb1—a2 og 3. S ‡. — Rigtig angivet af: Fr. G., Timme, E. E., T. & J., Blehr, de la Motte, Chr. W., J. G. H., Monrad.

509. Af Blehr. Mat i 3 Træk. — 1. Sd5—e7, Kd4—e5 (A. B.); 2. Dc6—e4 †, K ∾; 3. S ‡. 1. . . ., (A.) Sf6 l. d6; 2. Dd5 † etc. 1. . . .. (B.) c4; 2. Sg6 etc. — Rigtig angivet af: Fr. G., Timme, E. E., T. & J., de la Motte, B. Ohlsson, Chr. W., J. G. H., Monrad.

510. Af Sandegren. Mat i 3 Træk. — 1. Le2—d3, c3—c2†; 2. Tc6+c2, ∾; 3. L. l. S. ‡, tilligemed adskillige andre Varianter. — Rigtig angivet af: Fr. G., T. & J., Blehr, de la Motte, Chr. W., J. G. H.

---

[1]) Foruden denne Løsning lader det til, at Opgaven ogsaa tilsteder en slem Biløsning, der begynder med 1. Sf5+e7 etc. Paavist af Blehr, Timme, T & J., E. E., de la Motte, Chr. W. (Red.)

511. Af Arnell. Mat i 3 Træk. — 1. La7—b8, Sc7+d6(!); 2. Le6—f5 †, g6+f5; 3. Tf6—e6 ╪. (6 Varianter). — Rigtig angivet af: Fr. G., T. & J., Blehr („et nydeligt Problem"), de la Motte, B. Ohlsson, Chr. W., J. G. H., Monrad („en i Sandhed smuk og morsom lille Opgave").

512. Af Bayersdorfer. Mat i 4 Træk. — 1. Ta5—b5, e6+f5 (!); 2. Sd3+c5, Kd6+d5; 3. Sc5—e4 †, K ∞; 4. S l. T ╪. Paa 1. . . ., L + S følger 2. Tb6 † etc. — Rigtig angivet af: Fr. G. („högst anslående! Dessutom ovanligt anslående i förhållande till de ringa medler"), F. S. („Løsningen smuk og just ikke saa let at løbe til"), B. Ohlsson, E. E., Chr. W., Blehr („et Mesterstykke med prægtige Varianter og nydelige Slutstillinger; adskillige Forførelsestræk").

513. Af Berger. Mat i 4 Træk. — 1. Df3—f4, Ke6+d5(!); 2. Se5+f7, Lg1—d4 (a); 3. Df4—e4 †; 4. L. l S. ╪. 2. . . ., (a) Ke6; 3. De5 † etc. Talrige Varianter! — Rigtig angivet af: Fr. G. („författaren värdig!"), F. S. („ikke let"), Chr. W., Blehr („Naturligvis god; det indledende Træk kommer man dog snart efter; vanskeligere er at finde Sorts kraftigste Modtræk").

514. Af Mehrtens. Mat i 4 Træk. — 1. Dh6—c1, Kd5—c4 (!); 2. Td3+d4 †, Kc4+d4; 3. c2—c4; 4. Dc1—c3 ╪. — Rigtig angivet af: Fr. G., F. S. („ganske fin og aparte"), Chr. W., Blehr („Opgaven kan vistnok ikke kaldes vanskelig, men ved et nøjere Studium vil man se, at Hvid har en Mængde kraftige Angreb, som Sort med stor Forsigtighed maa imødegaa. De hvide Springere forholde sig dog vel passive").

515. Af Hundt. Mat i 4 Træk. — 1. f2—f3, Sb7—d8 (A. B. C.); 2. Sb3+a5, Ld8—c6 (a); 3. Db1+b5 osv. (a) 2. . . . L+L; 3. Db1—b4 † osv.; (A) 1. . . b4; 2. De4, fe; 3. fe. osv. (B) 1. . . Sc5; 2. dc †, Ke5; 3. Lg5 osv. (C) 1. . . Se6; 2. Le6 osv. Rigtig Løsning af denne meget vanskelige Opgave har vi kun modtaget af Hfm. i Stockholm og Chr. W. De af andre Løsere forsøgte første Træk f2—f4 og Lf6 strande paa b5—b4.

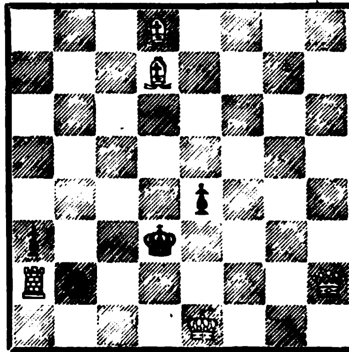
516. Af Minckwitz. Mat i 4 Træk. — 1. Da3—h3, Th4+h3; 2. Tf7—g7†, Kg5—f6—h6 (a); 3. Sd6—e8—f5†; 4. g2—g4╪. 2. . ., Kh5; 3. g2—g4 † etc. — Rigtig angivet af: Fr. G., F. S., Chr. W., Blehr („meget smuk. dog temmelig let som Turnerings-Problem, især af en saa bekjendt Mester").

517. Af Karner. Mat i 4 Træk. — 1. Sb2—d3, e6—e5(!); 2. Dg1—c5 †, d6+c5; 3. Th7—d7 †; 4. S. gjør Mat. (Adskillige Varianter.) — Rigtig angivet af: Fr. G., Chr. W., Blehr („et elegant og smukt Hovedspil").

Nyeste Post.

— *Stockholms Arbetareschacksällskap* fejrede den 24. April sidstleden sin 3die Aarshøjtid ved en festlig Sammenkomst i Hotel du Nord. Præmietagerne for Aaret vare: C. A. Kuhr (1ste Pris), G. Lindroth (2den Pris), Moberg (3die Pris), Heurlin (4de Pris) og C. G. Hallberg (5te Pris). I Anledning af Dagen havde A. Arnell komponeret og tilegnet Selskabet følgende lille Opgave

Sort.

Hvid.

Mat i 3 Træk.

— *Anderssens Festen* i Leipzig er nu bestemt fastslaaet til at skulle finde Sted i Tiden fra den 15de—20de Juli inkl., og Programmet lyder ifølge Deutsche Schachz. saaledes: d. 15. Forsamling og Modtagelse af Gjæsterne i „Schutzenhaus". Frie Partier og pr. Raadslagning. 16de og 17de, Mesterturnering, Hovedturnering og 2 mindre Turneringer. 18de, Fortsættelse. Festmaaltid; Overrækkelse af Hædersgave til Anderssen. Proklamation af de Sejrende i Problemturneringen. 19de, Fortsættelse af Turneringerne. Blindspil og officielt Raadslagningsparti mellem de tilstedeværende Mestre. 20de, Løsningsturnering. Afslutning af Turneringerne. Uddeling af Præmier til de Sejrende.

— *Vesttydske Skakforbund* foranstalter ogsaa *Problemturnering* iaar. Der fordres indsendte tvende almindelige Opgaver, en i 3, og en i 4 Træk, til Th. Strauss i Düsseldorf inden førstkommende 1ste Juli. Tvende Præmier, en paa 100 og en paa 50 Mark, ere udsatte.

— *Match* mellem Blackburne og Zukertort udkæmpes i denne Maaned i London. — I den 5te Aarskamp mellem Universiteterne Oxford og Cambridge (22/3 London) sejrede dennegang Oxford glimrende med 8 vundne mod 1 tabt, 1 Remis Parti.

— *Chess Players Chronicle's* Aprilhefte indeholder foruden en Samling smukke Partier, hvoraf vi ved Lejlighed skulle gjøre Udvalg, en interessant lille Artikel af den kyndige Kritiker Barbier, om „Økonomi af Brikker ved Konstruktionen af Problemer“, som bekjendt et kildent Spørgsmaal paa Dagsordenen, da vi alle mere eller mindre maa føle os skyldige. Vi have ikke Plads til denne Gang at komme nærmere ind herpaa, men vi kunne dog ikke undlade at henvise til Opgave Nr. 434 Nord. Skakt. 1876, hvori han som Exempel I. paapeger, at Ta2 er absolut overflødig og La5 indirekte, idet Sc7 stillet paa f8 gjør Fyldest for sig og Løberen, samt til følgende Stilling: Hvid: Kb1, Dh2, TTa5, g6, LLa2, b2, SSb8, d6, B. a3, f5, g4, g2. Sort: Kd5, Tb3, LLc6, c5, B. a4, f6, g7, g5, Mat i 3 Træk af Bennett, hvori han som Exempel II. foretager en radikal Renselsesfest ved Fjernelsen af ikke mindre end 7 Brikker: Tb3, La2, Sd6, Ba3, a4, g4, g5. Ved nu blot at tilføje sort Ba6 (altsaa 6 Brikker færre) faar han et Problem frem, hvor Forfatterens Løsning og Ide er fuldstændig bibeholdt, men som ikke alene er langt elegantere naturligvis, men tillige sværere og rigere paa Varianter!! — Samme Blad henleder Opmærksomheden paa vor „Skaktheori for Begyndere, Artikel Xa“ (det preussiske Parti) men, som paa andet Sted omtalt, maa vi med Analysen bede sammenholdt Partierne Nr. 397 og 399.

— *Americain Chess Journal's* Redaktionspersonale har modtaget en glimrende Forøgelse, idet den berømte Skakspiller J. Mason, Sejrherren i Philadelphia Turneringen overtager Rubriken: Partier. Da Loyd vedbliver at bestyre Problemafsnittet, er det saaledes at forudse, at Bladet vil svinge sig op til et meget højt Standpunkt.

— I et privat Brev til os fra Redaktør Belden meddeler denne, at han har havt stor Glæde af sit Opraab til den literære Turnering (N. Sk. T. S. 63 d. A.), idet en Mængde Bidrag allerede vare indkomne og flere stillede i Udsigt.

Opgaver.

554.
J. Porst, Lyngby Skakf. tilegnet.

Mat i 3 Træk.

555.
Hzg., Kjøbenhavn.

Mat i 3 Træk.

556.
F. W. Blehr, Kristiania.

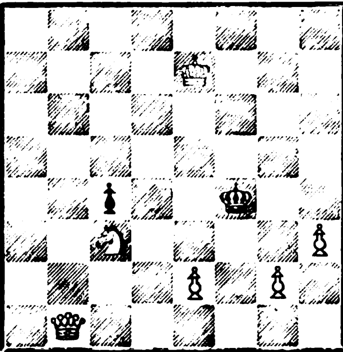
Mat i 3 Træk.

557.
Hzg., Kjøbenhavn.

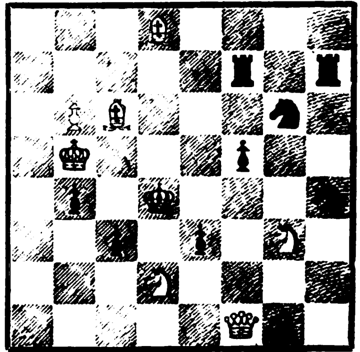
Mat i 3 Træk.

558.
V. O. Sandegren, Gøteborg.

Mat i 4 Træk.

559.
S. Gold, Wien.

Mat i 4 Træk.

560.
S. Tyrrell.
(„Sidney Mail“.)

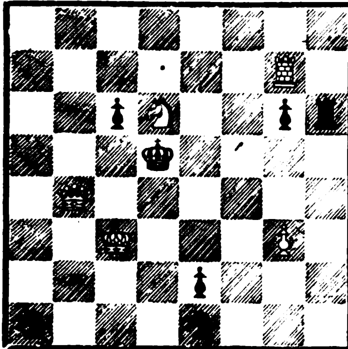
Mat i 2 Træk.

561.
J. G. Campbell.
(Engl. Chess Probl.)

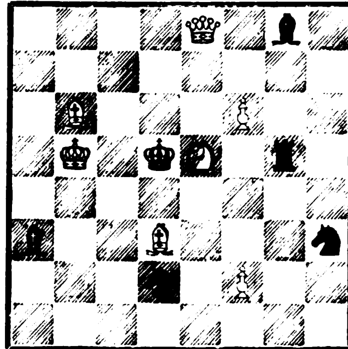
Mat i 3 Træk.

562.
J. V. Pilnaczek.
(Strategie.)

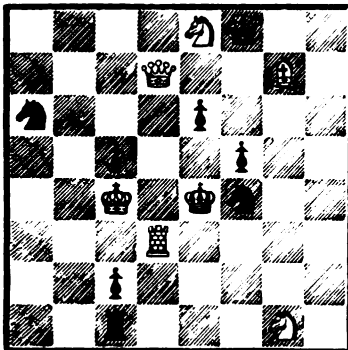
Mat i 3 Træk.

563.
K. Bayer.
(Deutsche Schachz.)

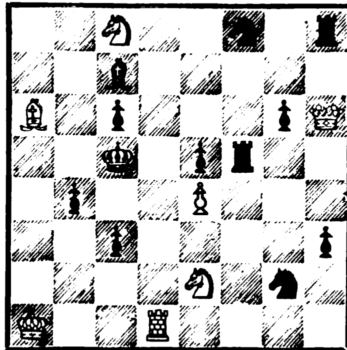
Mat i 4 Træk.

564.
R. Willmers.
(Østerr. Schachz.)

Mat i 4 Træk.

565.
F. Healey.
(Bristol Turnering.)

Mat i 5 Træk.

Dødsfald.

Joseph Heral en af den østerrigske Problemskoles talentfulde Dyrkere og ligeledes i Besiddelse af en ikke ringe Styrke i det praktiske Spil er i afvigte Marts afgaaet ved Døden i Wien i en ung Alder.

Brevvexling.

H. L. Wien. Direkte Svar fra A. A. afgik d. 24/4.

P. Lyngby. Tak for den sidste Sending af Opgaver. De ser, vi allerede har gjort Brug af „Tilegnelsen". Nr. 1 og 3 forekomme os for lette, Nr. 2 har Dobbeltspil i Hovedvarianten: 3. L+c7; 4. Tf4 ‡; Nr. 4 har Biløsning med 1. Lb2; 2. Te8; 3. Td8 ‡; Nr. 5 og 6 ere under Prøvelse.

O. C. B. Kristiania. Vi takke for Opgaverne, hvoraf Nr. 2 og 3 ere anvendelige. I Nr. 1 derimod strander Løsningen paa 1. . . De5, 2. Tc8 †, Dc7! Noteret den nye Adresse.

L. S. Stockholm, C. A. K. Trondhjem, A. B. Kristiania, A. S. Drammen, J. A. M. Gøteborg, P. M. Kjøbenhavn. Hjertelig Tak for de tilsendte Partier.

Hfm., J. G. H., Blehr, Fr. G., de la M., F. S., Chr. W., Løsninger med Tak modtagne.

A. v. H. t. H., Soerabaia, Java. Det var os en stor Fornøjelse at høre fra Dem. Deres Brev dat. 24/2 ankom hertil d. 1/5. Opgaverne underkastes nu Eftersyn.

C. E. R. Malvern. Tak for deres Hilsen Svar afgaar direkte.

M. i Verninge. Maiheftet var under Trykning, da Artiklen ankom; følger i Juni.

J. G. B. Hartford. Brev af 20/4 med Tak modtaget. Gratulerer til det prægtige „signature".

Rettelser. I Opgaven Nr. 548 skal der staa et hvidt Taarn til paa d5.
I Parti Nr. 400 er Sorts 40de Træk Dg6—h7.

Om Dronningsystemet.

(Af M. i Verninge.)

III.

Om Varianter.

Hvad vi hidtil have yttret om Løsningen og Løsningens Mulighed har havt Hensyn til Opgavens Ordlyd i streng Forstand. Forsaavidt denne imidlertid ogsaa udvides med Spørgsmaal om Løsningsmaadernes Antal, maa vi naturligvis lade disse ubesvarede, særlig saalænge Muligheden er tvivlsom og hverken given eller bevist. Vel kan for et givet Bræt Antallet udregnes, hvis ellers ikke Brættet er saa stort, at det hurtigt og i høj Grad stigende Arbejde bliver uoverkommeligt; men for et *n*bræt er Opgaven saa vidtløftig, vanskelig og forviklet, at der kun er liden Udsigt til, at det Hele vil kunne samles eller henføres under almindelige Formler. Vort Formaal maa derfor indskrænke sig til Fremstilling af nogle af de interessanteste Varianter. — Først ville vi da bemærke, at al Opstillings Begyndelse kan henføres til en bestemt Rad f. Ex *a*rad (ikke at forvexle med *A*rad), og at enhver Plads i 1ste Rad har en tilsvarende Plads i 1ste Linie, regnet fra deres fælles Hjørne *a*1. En Begyndelse fra *a*2 vil ogsaa kunne gjøres fra *b*1 og saa fremdeles; disse 2 Grundstillinger, der høre sammen som højre og venstre Haand uden iøvrigt at være forskjellige, kunne dernæst føres rundt paa Brættets 4 Sider, hvorved 8 eller betingelsesvis 4 ensartede Opstillinger fremkomme; er nemlig en Opstilling symmetrisk, vil

den kun kunne gives i 4 Exemplarer, fordi hver enkelt Opstilling da indtager 2 af de 8 symmetrisk beliggende Pladse; paa foranstaaende 10bræt f. Ex. er *a*2 ogsaa besat, naar Brættet vendes, og af Opstillingen i 3de Gruppe vil kunne ses, at Midtrækken optager 2 af de omkring Midtbrikken liggende 8 Springerpladse og følgelig kun kan føres i 4 Retninger. Paa 4brættet optager hver Opstilling endog 4 af de 8 korresponderende Pladse, hvorfor dette Bræt ialt kun har 2 Opstillinger: begyndes paa *a*2, staa alle Brikker paa *a*2, og begyndes paa *b*1, staa alle Brikker paa *b*1. Sker Opstillingen efter Talrækker (s. nedenfor), bestaar Forskjellen mellem de 2 Grundstillinger deri, at i den ene tages Radene efter Følgeorden og Linierne efter Talværdi, og i den anden omvendt Linierne efter Følgeorden og Radene efter Talværdi. Saadanne 8 eller 4 sammenhørende Opstillinger henregne vi til én og samme Løsningsmaade, idet vi til en virkelig Variant kræve en særegen saavel Figur som Opstillingsmethode.

Lige Tal. Til interessante Varianter henregne vi dem, der selv igjen i Lighed med Opstillingen i 2den Gruppe for et Par Brikkers Vedkommende variere i det Ubestemmelige sammen med Brættets Udvidelse. I nævnte Opstilling kan nemlig Brikken i *n*te Rad anbringes paa enhver Minuslinie, som ikke gaar nedenfor 5te og ikke overstiger $m+1$te. En saadan Variant kan fra *a*2 over *c*3 sættes med *m* Brikker som 1ste Række, der henad nederste Linie vil true Minuspladsene og opad *b*rad Pluspladsene; næste Række begynder i *b*rad paa Linie $m+2$, der kun da staar for Slag, naar *m* er et Minustal, *n* altsaa et Plustal; for Plusbræt er Stillingen følgelig ikke anvendelig. Denne sidste eller øverste Række vil paa *A*bræt slaa paa *A*pladse henad nederste Linie, hvor følgelig kun Brikker fra Plusradene kunne nedflyttes; men da disse Brikker staa paa Minuslinier, eftersom 1ste Brik staar paa 2den Linie, vil sidste Brik kunne anbringes i *n*te Rad paa en hvilkensomhelst Minuslinie mellem *m* og $\frac{1}{2}n+1$, imod Nedflytning af Flankebrikken. Et Talexempel gjør Sagen lettere. Paa et 90bræt f. Ex. vil første Række ende med 45de Brik paa 46de Linie i 89de Rad; anden Række begynder saa i *b*rad paa 47de Linie ($m+2$) og slaar altsaa paa 48de og andre *A*pladse henad nederste Linie. En Plusbrik vil altsaa kunne flyttes ned og derved i 90de Rad aabne en fri Minusplads mellem 23de og 45de Linie. Nedenfor 24de Linie

($^1/_4n + 1$) vil den nedflyttede komme i Slag for 45de, 44de osv. Brik. Paa et 18bræt vil altsaa Stillingen efter Tal være følgende:

2, 11, 3, 12, 4, 13, 5, 14, 6, 15, 7, 16, 1, 17, 9, 18, 10, 8.

Vi have her til Vejledning udførligt eftervist Stillingens Mulighed og Grændser, for at vi herefter med Forbigaaelse af disse lidet interessante Udviklinger kunne gaa kortere og mere summarisk frem. — Paa et Minusbræt ($n = a - 1$) vil anden Række begynde paa en *A*linie og i nederste Linie slaa paa Pluspladse og følgelig hindre Brikkerne ovenfor Midtbrikken fra Nedflytning; kun hvor *m* er ulige, vil Midtbrikken selv kunne flyttes ned; dens Linie vil altid være $^1/_4(n + 6)$. Varianten er altsaa kun anvendelig paa hverandet Bræt (14, 26 osv.). Paa 14brættet vil Stillingen altsaa være:

2, 9, 3. 10, 4. 11, 1, 12, 6, 13, 7, 14, 8, 5.

En lignende Variant kan begynde paa *a*3, hvor da Forholdet forsaavidt bliver omvendt, som Opstillingen her bliver almindelig for Minusbræt, hvorimod *A*bræt kun i hverandet Exempel (24, 36 osv.) for sidste Brik i *n*te Rad ville have én fri Plads ($^1/_4n + 3$ med Udelukkelse af 6te Plads). Ved denne Opstilling bliver fra Parallelerne 2 Brikker tilovers, af hvilke den ene finder Plads i 2den Linie paa Rad $n - 2$ uden tilsvarende Nedflytning; den anden kan imod Nedflytning anbringes i *n*te Rad paa en hvilkensomhelst *A*plads mellem *m* og $^1/_4n + 2$. Ottebrættet mangler en saadan Plads, men paa Fjortenbrættet bliver Stillingen følgende:

3, 10, 4, 11, 5, 12, 1, 13, 7, 14, 8, 2, 9, 6.

For at faa en Variant for Plusbræt lade vi paa foranstaaende 10bræt Brikkerne i 1ste og 9de Rad bytte Linie; almindeligt vil det være n — 1ste Rad, som bytter Linie med 1ste, saa at Opstillingen bliver:

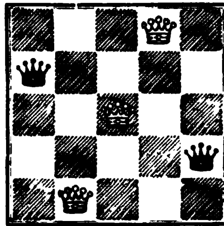
$(n - 3)$, 4, 6, 8 . . . n, 1, 3, 5 . . . $(n - 5)$, 2, $(n - 1)$.

En diagonalfri Form for anden Gruppe faas paa 8brættet (s. nedenfor) ved Begyndelse paa *a*4 med 3 Brikker opad og den 4de paa *d*2; for andre Bræt maa de næstførste Brikker indskydes i omvendt Orden mellem 4 og 6, saa at den almindelige Opstilling bliver:

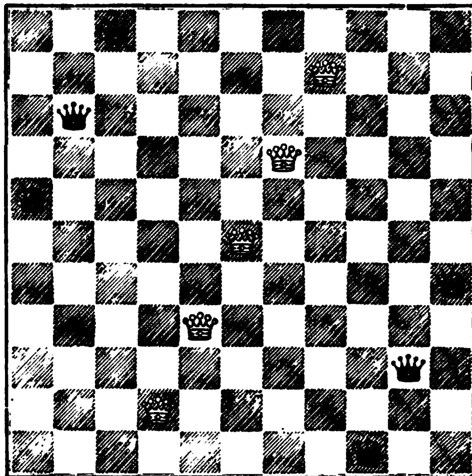
4, $(n - 2)$, $(n - 4)$ . . . 6, n, 2,

for 14brættet altsaa: 4, 12, 10, 8, 6, 14, 2, hvorefter Brættet, da Opstillingen er symmetrisk, vendes om og behandles paa samme Maade.

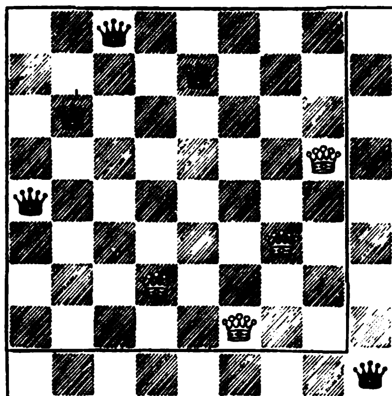
Ulige Tal. En omfattende Variant i 3 Paralleler kan for Plus- og Minusbræt begynde i 1ste Rad (følgelig ogsaa i enhver anden Yderrad) paa en hvilkensomhelst Linie og føres opad, nedad eller tversover. Begyndelse paa nederste, øverste eller midterste Linie, hvilket Altsammen er ét og sammenhørende under de almindelige Gjentagelser, giver kun 2 Paralleler og falder sammen med Hovedstillingen. Føres Midtrækken igjennem Brættets Midtpunkt, hvor der iøvrigt ogsaa kan begyndes, bliver Opstillingen symmetrisk, f. Ex. saaledes:

Dette dejlige retvinklede Kors er imidlertid efter Systemet saa langt fra at skulle være et Kors, at det tvertimod skal være ganske det Modsatte, nemlig 3 Paralleler; at her de 2 Sorte hver for sig repræsentere en Række, falder ikke i Øje, ligesom man paa en Bisol ikke kan se, at den er et Stykke af en Ring. Hvorledes derimod paa større Bræt Parallelerne komne tilsyne, medens Korset bliver et Eks (X), og det af Spidserne dannede fuldstændige Kvadrat en Rhomboide, viser hosstaaende 11bræt.

En for alle ulige Bræt anvendelig Variant faas. naar man først besætter det indenfor liggende (n — 1)bræt med en diagonalfri Opstilling og derpaa anbringer $n$te Brik i Hjørnet Denne Methode kan ikke anvendes paa lige Bræt, fordi ulige Bræt almindeligvis besætte Diagonalen. Herefter opstilles et 9bræt saaledes:

Alle Tal. For at kunne udregne, hvormange Opstillinger et givet Bræt tillader, benytter man Brættets Talrække fra 1 til n, ikke i naturlig Orden, hvorefter Brikkerne ville staa langs ud ad Diagonalen, men omsat — og vel at mærke – altid saaledes, at der ingensteds mellem 2 Tals Pladse bliver samme Afstand som mellem deres Værdi. Saaledes kunne vi paa 8brættet ikke opstille: 2. 4, 6, 8, 1, fordi Afstanden mellem 4 og 1 saa vilde være 3 Pladse = 4 — 1. Til nærmere Forstaaelse heraf maa vi henvise til Brættet med Bemærkning, at skulle 2 Dronninger kunne slaa hinanden, maa de staa i Hjørnerne af et ligebenet retvinklet Triangel (paa Skakbrættet have alle Triangler denne Form); staa Brikkerne paa samme Farve, vil Trianglet ogsaa kunne opfattes med transversal Hypothenus, men dette specielle Tilfælde forbigaa vi her og holde os til det almindelige Triangel med diagonal Hypothenus, f. Ex. *a*1, *f*1 og *a*6. Slaget maa altsaa foregaa igjennem enten en Kathete eller en Hypothenus; det Første vilde i Talrækken være betegnet ved, at samme Tal kom 2 Gange, hvilket det naturligvis ikke maa; det Andet derimod finder Betegnelse ved Pladsenes og Værdiernes lige Afstand (Differents), thi herved antydes netop

2 ligestore Katheter, i hvis Endepuncter 2 Brikker ikke kunne staa. Skulde f. Ex. 2 Brikker anbringes i 2den og 6te Rad (6 — 2 = 4), saa vilde de ikke kunne sættes paa 1ste og 5te Linie, heller ikke paa 3de og 7de eller paa hvilkesomhelst med Differentsen 4.

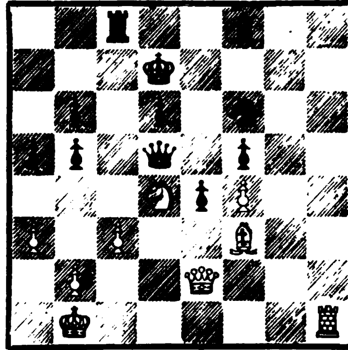
Vilde vi nu herefter udregne, hvormange Opstillinger der kan finde Sted f. Ex. paa et 14bræt, saa maatte vi undersøge, hvorofte den ovenfor anførte Talrække lader sig omsætte under den angivne Betingelse. Dette vilde være et umaadeligt Arbejde, eftersom Rækkernes Antal vilde blive flere Tusinde Millioner; vi maa derfor nøjes med at gjennemgaa et mindre Bræt, f. Ex. 5brættet. Fem Zifre kunne omsættes (permuteres) paa 120 Maader; vi behøve imidlertid kun at nedskrive dem, der begynde med 1, 2 og 3, idet vi ved at læse Rækkerne fra begge Sider faa de øvrige med; disse ere ialt 72, blandt hvilke dog kun 5 ere anvendelige for Skakbrættet, nemlig:

1 3 5 2 4,
1 4 2 5 3,
2 4 1 3 5,
2 5 3 1 4,
3 1 4 2 5.

Disse 5 Rækker ville nu, læste fra begge Sider, give 10 Opstillinger, hvilke i Forvejen alle ere omtalte, nemlig Opstillingen under 1ste Gruppe i 8 Exemplarer og siden Korset i 2 Exemplarer. Ligesom man saaledes af 1 Række faar 2 Opstillinger, saaledes kan man af en ikke symmetrisk Række aflede en ny Række ved at subtrahere hvert enkelt Led fra $n + 1$ og følgelig af 1 Række udlede 4 Opstillinger; subtraheres f. Ex 1ste Række fra 666666 saa fremkommer 3de Række. At en Række er symmetrisk, naar Summen af dens yderste Led, næstyderste osv. er $= n + 1$, er forhen bemærket. — Sexbrættet har derimod ingen Variant, kun at Opstillingen naturligvis kan gjentages i 4 Opstillinger. De første 6 Bræt have saaledes kun én Variant, nemlig 5brættets Korsfigur.

(Fortsættes.)

S. A. S. Sort.

A. Duus. Hvid.

(Stilling i Korresp. Parti — se Side 68, efter Sorts 30te Træk.

Hvid.	Sort.
31. Lf3—h5!	Tc8—c4
32. Th1—d1	Lf8—g7
33. Lh5—g6	Tc4+d4

Sorts i 18de Træk indledede, tilsyneladende saa stærke Angreb paa Rokaden lykkedes ikke; med Sejghed holdt Hvid Stillingen og saa sig samtidig i Stand til ved fortrinlige Løbermanøvrer, 28de, 31te og 33te Træk, at bringe Sort i en højst prekær Stilling, der fuldelig opvejede Tabet af de 2 Bønder, Forsvaret kostede, og som nu gjør det aldeles tvingende nødvendigt for Sort at ofre Taarn for Springer.

34. Td1+d4	Dd5—c5
35. a3—a4	Sf6—g8

Et nødvendigt Tilbagetog.

36. Td4—d1	b5+a4
37. De2—h5	. . .

Meget stærkt spillet; Sort svæver nu paa Afgrundens Rand.

37. . . .	Kd7—e7!

Det eneste reddende Træk; paa Sg8—e7 følger naturligvis 38. Lg6—e8—a4, og Sorts Stilling er ynkværdig.

38. Lg6—e8	. . .

Stillingen var her meget vanskelig at bedømme Det valgte Træk ser stærkt ud, men Sort kan tage en tilstrækkelig Parade; at slaa Bonden enten med Løberen eller Dronningen vilde føre til Afbytning, vist i Sorts Favør; maaske var Løber eller Dronning til h7 bedst.

38. . . .	Dc5—c4
39. Dh5—g6	Lg7—f6
40. Lc8—b5	Dc4+b5
41. Dg6+g8	Lf6+c3

Det var fristende for Sort at slaa denne Bonde, men ikke rigtigt, fordi den sorte Konge nu ikke kan manøvrere over c-Linien, hvor den vilde være i Læ for evig Skak.

Partier.

Vi begynde denne Gang med at offentliggjøre nogle af Kjøbenhavns Korrespondancepartier II. Række [1]), hvoraf de fleste nu ere tilendebragte og Resten nærmer sig sin Afslutning [2]). Hovedinteressen ved disse Partier i dette Hefte (Nr. 407—410) vil i flere Henseender knytte sig til det første, Nr. 407, ikke alene fordi denne Kamp (det andet Parti er nu indtraadt i Slutspillets sidste Stadium) var den eneste, der førtes udenfor Skandinavien og mod en saa vældig Modstander som E. Schallop, Nordtydsklands stærkeste Spiller, og spilledes om Indsats (100 Kroner), men navnlig paa Grund af dets indre Værd, der utvivlsomt vil hævde det en Rang lig de bedste. Læseren vil her i Praxis paa en endogsaa slaaende Maade se de Theorier stadfæstede, vi i sin Tid under Plan, Angreb og Forsvar fremsatte om Spillets Grundprinciper [3]); han vil se Fortrækkets, det fødte Angrebs, Overlegenhed paa en fast og sikker Maade lidt efter lidt gjort gjældende, indtil det kulminerer i Erhvervelsen af materiel Fordel, og hvorledes da hin mærkelige Slappelse, vi paa det citerede Sted omtalte, indtræder i Form af kun et eneste Tempotab, og Partiet tabes. Samtidig vil han se den, der har Bagtrækket, med Taalmod finde sig i Forsvarets tvungne Rolle, koncentrerende og dækkende sig, spejdende efter Udfaldsporte og, da han finder en saadan, med Kraft styrte sig over Fjenden.

---

[1]) Se Nord. Skakt. 1876. S. 236.
[2]) Naar denne foreligger, give vi naturligvis fuldstændig Beretning.
[3]) Se Nord. Skakt. 1874. S. 225 o. fl.

Ved Siden af denne Sol ere de 3 øvrige Partier af Kjøbenhavns Rækken smaa Planeter; Nr. 408—9 viser tvende forskjellige, men mislykkede Forsvar mod den saakaldte Sørensens Gambit, og i 410 ses et ganske rask Angreb i ikke modtaget Gambit.

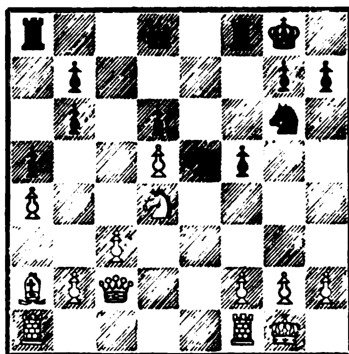
Sluttelig bemærkes, at paa Grund af Noternes Udførlighed til Parti 407, navnlig til Midtspillet, hvor Interessen er koncentreret, (Slutspil findes strængt taget ikke, og Forspillet er endnu for lidt theoretisk behandlet til, at vi tør udtale os bestemt), have vi anset det for rettest undtagelsesvis at lade disse følge efter Partiet og kun illustreret Texten med et Par Diagrammer paa de mest mærkelige Steder — en Foranstaltning, der formentlig vil vise sig hensigtsmæssig ved det mere selvstændige Studium, Partiet utvivlsomt af Mange bliver til Del.

407. Østerrigsk Parti.

(Spillet pr. Korrespondance fra Maj 1876—Februar 1877.)

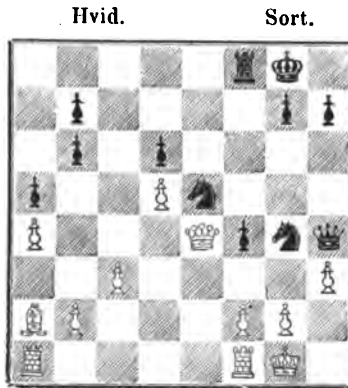
	E. Schallop. Berlin. Hvid.	Vilh. Nielsen. Kjøbenhavn. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sb1—c3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5 (a)
4.	d2—d3	d7—d6
5.	Sc3—d5 (b)	Sg8—e7 (c)
6.	Lc1—g5	Lc8—e6
7.	c2—c3	Le6+d5
8.	e4+d5	Sc6—b8
9.	Sg1—e2 (d)	0—0 (e)
10.	0—0	Sb8—d7
11.	d3—d4	Lc5—b6 (f)
12.	a2—a4! (g)	a7—a5
13.	Dd1—c2	f7—f6
14.	Lg5—e3	f6—f5!(h)
15.	d4+e5	Sd7+e5 (i)
16.	Lc4—a2	Se7—g6 (j)

	Hvid.	Sort.
17.	Le3+b6	c7+b6
18.	Se2—d4 (k)	. . .

18.	. . .	f5—f4! (l)
19.	Sd4—e6 (m)	Dd8—h4
20.	Se6+f8 (n)	Se5—g4!(o)
21.	h2—h3	Ta8+f8
22.	Dc2—e4!(p)	Sg6—e5

Hvid.	Sort.

	Hvid.	Sort.
23.	La2—b1 (q)	g7—g6
24.	f2—f3 (r)	Sg4—e3
25.	Tf1—f2	Tf8—f5
26.	Lb1—d3	Tf5—h5! (s)
27.	Ta1—e1 (t)	Dh4—g5
28.	Te1+e3 (u)	f4+e3
29.	Tf2—e2	Th5+h3
30.	Te2+e3	Th3—h4
31.	g2—g4	Se5+f3 † (v)
32.	Te3+f3	Th4+g4 †
33.	Tf3—g3	Dg5—c1 †

Hvid opgiver Partiet.

Noter.

a) Vi antyde Muligheden af Sg8—f6, truende med Sf6+e4 og eventuelt efterfulgt af Lf8—b4.

b) Det er overraskende saa tidligt i Spillet at se denne Springer komme frem. Imidlertid er det utvivlsomt et stærkt Træk, og Sort, der ogsaa maa være fattet paa hvert Øjeblik at se f-Bonden bryde frem, bliver strax bragt i en generende Defensive.

c) Det er et Spørgsmaal, om Sc6—e7 ikke havde været bedre; Hvid havde da svaret med 6. b2—b4.

d) Hvorvel Sorts Tilbagetog i og for sig ikke er saa uheldigt, da Springeren paany kan komme ganske godt frem over d7, er det dog utvivlsomt, at Hvid har nogen Positionsfordel, og det fortjener særlig at lægges Mærke til, med hvilken overordentlig Fasthed denne lille Overvægt gjøres mere og mere gjældende, indtil den i 29de Træk indbringer en Kvalitet.

e) V. N. bemærker, at han blandt de forskjellige Træk, der her foruden Rokaden kunde være Tale om, heldede mest til Dd8—d7. Vi antage, at Sort gjorde klogt i at undlade denne Manøvre.

f) Bedst. Paa e5+d4 følger 12. c3+d4, Lc5—b6; 13. Se2—f4, og Hvids Stilling bliver snart aldeles overvældende.

g) Fortræffeligt og omskuende spillet Hvid skaffer ved dette fjernt fra den egentlige Angrebsfront liggende Træk for det Første sin Løber en smuk Plads, a2, at trække sig tilbage paa, naar den bliver angrebet af Sd7—e5, samt en ny og virksom Angrebslinie, b1—h7, og opnaar for det Andet, at Sorts Løber b6, naar den angribes af Lg5—e3, kun er dækket af c-Bonden, hvilket kunde medføre, som det ogsaa i Virkeligheden skete, en uheldig Adsplittelse og Værdiforringelse af Sorts Bondestyrke.

h) Det indledende Skridt til Modangreb. Sort forudser, at det efter dette Træk ikke vil være muligt at forhindre den hvide Springer i over f4 eller d4 at naa den dominerende Stilling e6, og at Kvalitetsoffer sandsynligvis bliver nødvendigt. Men han gjør i saa Tilfælde, og vi tro med Rette, Regning paa at faa Erstatning i en stærk Angrebsstilling med Springer paa e5 og fremskudt f-Bonde.

i) Paa Lb6+e3 følger 16. e5+d6! og Sort taber en Bonde og har slet Spil.

j) Upaatvivlelig det eneste rette Træk. Paa Lb6+e3; 17. f2+e3 taber f-Bonden al Betydning eller gaar tabt, og Angreb paa Hvids isolerede e-Bonde fører til Intet, f. Ex.:

16.	...	Lb6+e3
17.	f2+e3	Se5—g4
18.	Tf1—f3	Se7—g6
19.	Se2—d4	Sg6—e5
20.	Tf3—h3	og Sorts Stilling

er aldeles uholdbar.

k) Hvid er nu paa Vejen efter sin Kvalitet. Vilde han forinden have standset Sorts Fremrykning ved selv at trække f-Bonden frem, forekommer det os, at Sort faar Tid til at skaffe sig omtrent lige Spil saaledes:

18.	f2—f4	Se5—g4
19.	Tf1—f3	Dd8—e7
20.	Se2—d4	De7—e4
21.	h2—h3	Sg4—f6 o. s. v.

l) Sort brænder sine Skibe! Vi finde denne dristige Beslutning, som maaske kom Fjenden uventet, aldeles følgeret, baade med Hensyn til Udviklingen (se Note h) og til den mislige Stilling, Bønderne paa Dronningfløjen indtage under et Slutspil. Tiden er kommen til at gjøre det længe forønskede Udfald. Foruden det valgte Træk kunde der ogsaa strax være Tale om Dd8—h4 eller Dd8—g5 Om dette sidste bemærker V. N., at han vel ikke frygtede Vendingen: 19. Sd4—e6, da derpaa kunde følge Se5—f3†; 20. Kg1—h1, Dg5—h5, og det vil vise sig, at Sort mindst har Remis, men mere 19. f2—f4, Sg6+f4; 20. Sd4—e6, Sf4+e6; 21. d5+e6 paa Grund af den generende e-Bonde og egne Bønders Uholdbarhed. Heller ikke Dd8—h4 med følgende smukke Spil vilde holde Stand:

18.	...	Dd8—h4
19.	Sd4+f5	Se5—f3†

20.	g2+f3	Dh4—h3
21.	La2—b1	. . .

Det eneste reddende Træk.

21.	. . .	Sg6—f4
22.	Sf5—e7 †	. . .

Atter det eneste!

22.	. . .	Kg8—h8 !
23.	Dc2+h7 †	Dh3+h7
24.	Lb1+h7	Kh8+h7

25. Ta1—e1 og Hvid maa vinde, da Se7 ikke vedblivende kan holdes fængslet og erobres.

m) Skulde Hvid have standset paa d4 og trukket f2—f3?

n) Skulde Hvid have standset paa e6 og trukket f2—f3?

o) Ypperligt spillet! Ved denne aandrige og som det i det Følgende vil ses tillige fortrinligt beregnede Manøvre opnaar Sort at faa den anden Springer frem paa Hovedposten e5 og saaledes begge glimrende opstillede til Angreb. Et andet fint Træk, nemlig ved f4—f3 at ofre Taarnet helt ud, kunde der ogsaa her være Tale om, og vi skulle af de herunder hørende meget interessante og vanskelige Vendinger give to smaa Antydninger:

20.	. . .	f4—f3
21.	Sf8+g6	h7+g6
22.	h2—h3 !	Ta8—f8
23.	Ta1—e1	f3+g2
24.	Kg1+g2	Dh4—g5
25.	Kg2—h1	Tf8—f3
26.	Te1—e3	Dg5—h5
27.	Te3+f3	Se5+f3

og Sort gjør Remis.

eller

20.	. . .	f4—f3
21.	Sf8+g6	h7+g6
22.	h2—h3 !	Dh4—g5
23.	g2—g3	Dg5—h5
24.	h3—h4	Dh5—g4
25.	Kg1—h2	Kg8—f7
26.	Tf1—h1	o. s. v.

Spillemaaden var imidlertid saa hazarderende, Varianterne saa talrige og uberegnelige som Sand i Havet, at Sort med Rette frafaldt den, saameget mere som det maatte anses for afgjort, at Se5—g4 vilde vinde Kvaliteten tilbage.

p) Paa h3+g4 følger f4—f3! og Hvid er fortabt, hvorledes han spiller.

q) Efter Sorts sidste Træk er Stillingen meget vanskelig at trænge tilbunds i, og vi skulle forsøge at yde nogle hjælpende Bidrag. Næst at bemærke, at Sg4 endnu ikke kan slaas, er det vor Overbevisning, at efterfølgende 3 Træk i anført Rækkeorden (naturligvis ikke umiddelbart følgende paa hinanden) ere absolut nødvendige, skal Hvids Spil holdes, nemlig: 1. f2—f3, for at standse

f-Bonden; 2. Ta1—e1, for ved Tilbagegivelse af Kvalitet at skaffe sig en af de saa paa e-Linien posterede Springere fra Halsen; 3. La2—b1, for at forstærke Dronningens Virksomhed paa den eneste Angrebslinie. Under Forudsætning af, at denne Række (1, 2, 3...) som vi ville kalde for (A), følges, kan Spillet stille sig saaledes:

(A.)

23. f2—f3 Sg4—e3
24. Tf1—f2 ...

Opgiver Hvid strax Taarnet, ere vi tilbøjelige til at foretrække Sorts Spil.

24. ... Tf8—f6

Her kunde der ogsaa være Tale om g7—g5, men vi tro, at Taarntrækket er det solideste.

25. Ta1—e1 Dh4—g5
eller 25. .., Se3—f5 osv.
26. h3—h4 (a) Dg5+h4
27. Te1+e3 Tf6—h6
28. Kg1—f1 Dh4—h1 †
29. Kf1—e2 f4+e3, og

Sort staar nok saa godt som Hvid.

(a)

26. Te1+e3 f4+e3
27. Tf2—f1! Dg5—f4 og

hvad enten nu Hvid spiller:

28. La2—b1 el. De4+f4 el. Tf1—e1

kunne vi ikke se andet, end at Spillet har den øjensynligste Remiskarakter.

Vilde Hvid begynde Rækken med Ta1—e1 (2, 3, ... B), hvilket egentlig ser naturligst ud, da vinder Sort paa følgende smukke Maade, hvor vi særligt maa bede lagt Mærke til det sjelden fine og listige Tempospil med Taarnet.

(B.)

23. Ta1—e1 f4—f3!
24. h3+g4 (a) Tf8—f6!
25. g4—g5 ...

Ellers Taarn til h6 og Sort vinder.

25. ... Tf6 f4
26. De4+f4 Dh4+f4 og

Sort maa vinde.

(a)

24. La2—b1 ...

Truende med Afbytning paa h7 og dernæst h3+g4.

24.	. . .	g7—g6
25.	h3+g4	Tf8—f7 ! !

En Rævekage, Sort nok kunde være bekjendt at byde selv en saa fremragende Modstander som Schallop. Hvids Spil er nu redningsløst. Havde Sort derimod strax trukket 25. Se5+g4, følger 26. De4—e6 † K eller T ∞; 27. De6+d6, og Sorts Angreb er afslaaet og Hvid vinder.

Som man ser, valgte Hvid imidlertid i Partiet 23. La2—b1 og har dermed upaatvivlelig fra først af forbundet Tanken, samtjdig med at han tvinger Sort til et dækkende Træk at gaa med Taarnet til a3, for dernæst efter c3—c4 at kunne bestryge hele 3-Linien og saaledes have Udsigt til endelig at faa Sg4 fjernet, uden, som ved f2—f3, at skulle plages med den paa e3. Men da der er en Hage ved denne ellers saa sindrige Kombination (se næste Note), slaar Hvid ind paa Rækken (3, 1, 2 . . C), bliver et Tempo bagud i Spillet som vi nys viste det under (A), og dette Tempo er aldeles uigjenkaldelig Døden! Betegnende tilvisse for den overordentlige Styrke, hvormed Partiet fra begge Sider er spillet!

r) Vi bemærkede i forrige Note, at det formentlig havde været Hvids Hensigt at trække Ta1—a3, eller c3—c4, hvilket kommer ud paa det Samme. Herpaa kunde følge:

24.	Ta1—a3	f4—f3 !
25.	c3—c4	Dh4—g5 !
26.	h3+g4	Tf8—f4
27.	g2+f3 !	Tf4+e4
28.	Lb1+e4	h7—h5 el. S+c4,

og det kan blive en meget langvarig, men neppe nogen vanskelig Kamp for Sort at føre til Ende.

Der kunde ogsaa være Tale om en anden Manøvre for Hvid, nemlig at gaa med Løberen over c2—d1 for saaledes at dække det stedse truede Punkt f3 og faa Angreb paa g4. Nemlig:

24.	Lb1—c2	f4—f3
25.	Lc2—d1	g6—g5 !
26.	h3+g4 (a)	Tf8—f4
27.	De4+f4 !	g5+f4
28.	g2+f3	Dh4—h3

og Sort vil vinde med Dronning og 6 Bønder mod 2 Taarne og 4 Bønder.

(a)

26.	Ld1+f3	Tf8+f3
27.	g2+f3	Dh4+h3

28.	f3+g4	Se5—f3 †
29.	De4+f3	Dh3+f3, og de

2 Taarne ville heller ikke her kunne holde Stand.

s) Denne udmærkede Taarnmanøvre bryder Hvids sidste Kraft og er i Virkeligheden vindende. Den er saa meget smukkere, som det ligger temmelig skjult, at det er h5 og ikke g5, der skal besættes. Paa Tf5—g5 havde Forsvar, om end besværligt, endnu ikke været udelukket for Hvid ved 27. Ld3—f1. idet der da efter Dh4+h3 følger 28. De4+f4 o. s. v. Det fine Point ligger i, at Dronning og Taarn skal changere, saaledes at Taarnet kommer til at slaa, Dronningen binder g2 og dækker d3.

t) Hvis man nu vil sammenholde Stillingen med Stillingen efter Hvids 25. Træk saaledes som vi gav den under Note q. Variant (A), da vil man se, fraregnet det uvæsentlige i, at Bevægelsen La2—b1 er besvaret med g7—g6, at den er den samme her som der, kun med den Forskjel, at det sorte Taarn er naaet fra f-Linien til h-Linien. Denne Forskjel er fremkommen ved, at den hvide Løber for at skaffe Plads for Taarnet har maattet foretage den ellers spildte Bevægelse Lb1—d3, og det er dette, i denne Stilling tvungne Tempo, vi have omtalt som kostende Partiet.

u) Ikke bedre Resultat giver det, hvis Kongen vil søge at dække:

28.	Kg1—h2	Se3—f5
29.	Tf2—e2 (a)	Sf5—g3
30.	De4—d4	Th5+h3 †
31.	g2+h3	Se5+f3 †
32.	Kh2—g2	Sg3+e2 †
33.	Kg2+f3	Se2+d4 †
34.	c3+d4	Dg5—g3 †

og vinder.

(a)

29.	De4—e2	Dg5—g3 †
30.	Kh2—h1	Se5+d3
31.	De2—e8 †	Kg8—g7
41.	Te1—e7 †	Kg7—h6
33.	De8—f8 †	Kh6—g5
34.	Tf2—e2	Th5+h3 †
35.	g2+h3	Sd3—f2 †
36.	Te2+f2	Dg3+f2

og vinder.

Hvids nu følgende Træk ere at betragte som tvungne, og hvilkesomhelst andre ville i hvert Fald ikke kunne afvende eller engang forhale Nederlaget.

v) En Hædersdød! Denne brave Rytter, der saa trofast har dækket sin nu faldne Kammerat og med hans Hjælp saa væsentlig bidraget til at vinde Slaget, faar endelig Lov til at gjøre det sidste afgjørende Indhug, hvormed han i en Trediedel af Partiet har truet. Ogsaa Dg5—h6 havde vist hurtigt og sikkert ført til Maalet. Vi

kunne ikke nægte os den Fornøjelse at antyde dette i følgende brillante Slutvariant:

31.	...	Dg5—h6	38.	De4—e3	Tf1+f3 †
32.	Kg1—f2!	Th4—h1	39.	De3+f3	g6—g5 †
33.	Te3—e2!	Th1—d1	40.	Kf4—f5	Dg1—b1 †
34.	Ld3-b5!	Dh6—h2 †	41.	Df3—e4	Db1—f1 †
35.	Kf2—e3	Dh2—g1 †	42.	Kf5+g5	Df1—f6 †
36.	Ke3—f4	Td1—f1			
37.	Lb5—d7	Kg8—g7			

og Mat i næste Træk.

---

408. Sørensens Gambit.

(Spillet pr. Korrespondance i 1876—77 mellem P. Møller i Kjøbenhavn og J. B. Sydow i Stockholm).

	P. Møller. Hvid.	J. B. Sydow. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	d2—d4	g5—g4
5.	Sb1—c3	g4+f3
6.	Dd1+f3	Sb8—c6

Med Hensyn til den hele her anvendte Spilaabning henvises til vore Bemærkninger ved Partiet Nr. 321 i Nord. Skakt. for 1876. Sort trak der 6..., Lf8—b4, hvilket vi vedblivende anse for den bedste Fortsættelse.

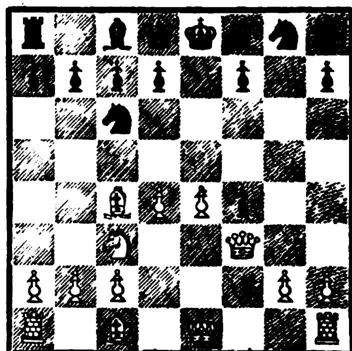
7. Lf1—c4 ...

Se hosstaaende Diagram.

Denne Stilling fremkommer ogsaa ved Omvexling af Trækkene i Mac Donnells Gambit, nemlig efter:

1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4

	Hvid.	Sort.
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	Lf1—c4	g5—g4
5.	Sb1—c3	g4+f3
6.	Dd1+f3	Sb8—c6
7.	d2—d4	...

Stilling efter Hvids 7de Træk.

Sort kan nu ret godt spille 7. .., Dd8—h4 †; 8. g2—g3, Sc6+d4 eller Dd8—f6, men det stærkeste Forsvar er vist:

7.	...	Sc6+d4
8.	Lc4+f7 †	Ke8+f7
9.	Df3—h5 †	Kf7—g7

Hvid.	Sort.

Naar Hvid i denne Stilling spiller 10. Dh5—g4, kan han opnaa remis ved evig Skak: derimod synes det ikke rigtigt, naar Bilguers Haandbog V S. 460 § 8 Nr. 6 lader Hvid her vinde ved:

10.	0—0	Sg8—f6
11.	Dh5—g5 †	Kg7—f7
12.	Lc1+f4	. . .

thi Sort skal nu ikke spille, som i Haandbogen angivet, Sd4—e6, men

12.	. . .	d7—d6

hvorefter han staar bedst; der kan f. Ex. følge: 13. e4—e5, Sd4—e6; 14. Dg5—h4, Se6+f4; 15. Tf1+f4, d6+e5; 16. Dh4—h5 †. Kf7—g8 eller 13. Sc3—d5, Th8—g8; 14. Dg5—h4, Sd4—e2 †; 14. Kg1—h1, Tg8—g4 o. s. v. Ogsaa 12. . ., Th8—g8 synes at bringe Sort i Fordel. Det er et Spørgsmaal, om Hvid ikke i 11. Træk spiller bedre Dh5—h4 end end Dh5—g5, men vi tro, at han heller ikke herved holder Spillet.

7.	. . .	Dd8—f6
8.	e4—e5	Sc6+d4
9.	e5+f6	Sd4+f3 †
10.	g2+f3	Sg8+f6

Hvid.	Sort.

Bedre var 10. . ., c7—c6; 11. Lc1+f4, d7—d5 og 12. . ., Sg8+f6.

11.	Lc1+f4	. . .

Hvid har en Bonde mindre, men afgjørende Fordel i Stillingen.

11.	. . .	c7—c6
12.	Lf4—e5	Lf8—e7
13.	Sc3—e4	Sf6+e4 !
14.	Le5+h8	Se4—g5
15.	Lc4—d3	d7—d5
16.	Ke1—e2	h7—h5
17.	Ta1—g1	Lc8—h3
18.	Lh8—d4 !	Ke8—d7
19.	Tg1—g3	c6—c5

Dette svage Træk er aldeles afgjørende for Partiet. Sort har vist tænkt sig følgende Fortsættelse: 20. Ld4+c5, h5—h4!; 21. Lc5+e7, h4+g3; 22. Le7+g5, Lh3—g2 og 23. g3+h2.

20.	Ld4—e3	Ta8—g8

Atter et Træk, der fremskynder Ødelæggelsen; det bedste Træk var c5—c4.

21.	Le3+g5	Tg8+g5
22.	Tg3+h3	

og Hvid vandt.

409. Sørensens Gambit.

(Spillet pr. Korrespondance i 1876—77 mellem Hertzsprung i Kjøbenhavn og Blehr i Kristiania.)

	Hertzsprung. Hvid.	**Blehr.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	d2—d4	g5—g4
5.	Sb1—c3	g4+f3
6.	Dd1+f3	c7—c6
7.	Lc1+f4	d7—d6

De to sidste Bondetræk paa Sorts Side ere maaske ikke aldeles forkastelige, men erstatte dog neppe de to Tempoer, de koste.

8.	Lf1—c4	Lc8—e6
9.	d4—d5	c6+d5
10.	e4+d5	Dd8—h4 †

Denne Skak, der med Nødvendighed medfører den følgende Manøvre, er ikke god. Le6—f5 synes bedre.

	Hvid.	Sort.
11.	g2—g3	Le6—g4
12.	Df3—e3 †	Dh4—e7
13.	Sc3—e4	Lf8—h6
14.	0—0	. . .

Hvids Angreb er nu meget stærkt.

14.	. . .	Lh6+f4
15.	De3+f4	Sb8—d7
16.	Se4+d6 †	Ke8—d8
17.	Sd6+f7 †	Kd8—c8
18.	Sf7—d6 †	Kc8—d8
19.	Ta1—e1	De7—f8

Sort kan ikke mere reddes.

20.	Sd6+b7 †	Kd8—c8
21.	Sb7—d6 †	Kc8—d8
22.	Sd6—f7 †	Kd8—c8
23.	Lc4—a6 ‡.	

410. Taylors Gambit.

(Spillet pr. Korrespondance 1876/77.)

	H. Dahl. Kjøbenhavn. Hvid.	**A. Solberg.** Drammen. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sb1—c3	. . .

Ved denne Spillemaade, som i den senere Tid hyppigt er bleven anvendt af den aandrige engelske Skakspiller Howard Taylor, lykkes det ofte Hvid at slaa ind paa heldige Varianter af Løbergambit, Steinitz Gambit eller den almindelige Springergambit, og vi kunne kun anbefale den, om end her Angrebet mislykkes.

	Hvid.	Sort.
3.	. . .	c7—c6
4.	d2—d4	Lf8—b4
5.	Sg1—f3	d7—d5
6.	Lc1+f4	. . .

Dette er ikke Erstatning nok for den gode Kongebonde, der nu gaar tabt.

6.	. . .	Lb4+c3
7.	b2+c3	d5+e4

	Hvid.	Sort.
8.	Sf3—e5	Lc8—e6
9.	Lf1—c4	Dd8—e7
10.	0—0	Sg8—f6
11.	Ta1—b1	Sf6—d5
12.	Dd1—h5	Sd5+f4
13.	Tf1+f4	Le6+c4
14.	Se5+c4	0—0
15.	Tf4—h4	h7—h6
16.	Sc4—e5	b7—b6
17.	Tb1—f1	Sb8—d7

Smukt spillet. Dette Offer er meget vel beregnet og motiveret.

	Hvid.	Sort.
18.	Se5+e6?	De7—d6
19.	d4—d5	Ta8—e8
20.	Th4—f4	Dd6—c5 †
21.	Kg1—h1	e4—e3!
22.	c3—c4	b6—b5
23.	Tf4+f7	. . .

Derved gaar Partiet strax tabt; Sorts Stilling er imidlertid ikke lidt overlegen.

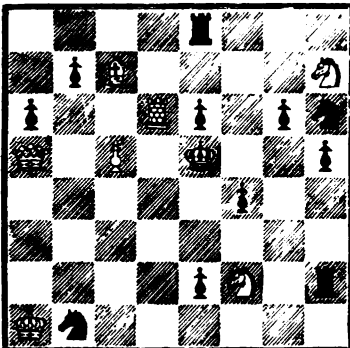
23.	. . .	e3—e2!
24.	Tf7+f8 †	Dc5+f8
25.	Tf1+f8 †	Kg8+f8

Hvid opgiver Spillet.

The Clipper Problemturnering.

Ved den Problemturnering, der nylig foranstaltedes af den i New-York udkommende Tidende „The Clipper", hvis Skakspalte redigeres paa en særdeles fortjenstfuld Maade af Miron J. Hazeltine, tog den ogsaa for vore Læsere velbekjendte Hr. H. F. L. Meyer i London 1ste Præmie. Ved Hr. M.'s Velvillie ere vi satte istand til nedenfor at meddele begge hans prisbelønnede Opgaver, som udmærke sig ved en stor Elegance og, især 5 Trækkeren, ved en høj Grad af Vanskelighed. Denne sidste Opgave, som i lang Tid trodsede nogle af de dygtigste amerikanske Løseres Anstrængelser, er i Sandhed ogsaa en af de mest dybsindige Skak-Kompositioner, vi nogensinde have set.

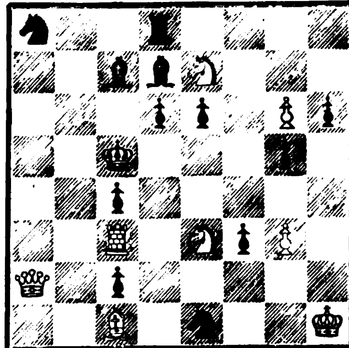
566.

Mat i 3 Træk.

567.

(Tilegnet Victor Gorgias.)

Mat i 5 Træk.

Brevvexling og Rettelse.

H. F. L. M. i London, Fr. G. i Ackkärn og V. N. i Kjøbenhavn. Tak for de tilsendte righoldige Bidrag!

Forfatteren af Opgaven Nr. 559 ønsker tilføjet en sort Bonde paa b2.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 2 og 3 (Februar og Marts 1877).

518. Af Wennberg. Mat i 2 Træk. — 1. Dg4—d1 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af: Fr. G., G. A. de la Motte, F. W. Blehr i Kristiania, J. G. H. i Kristiania, Chr. W.

519. Af Fr. G. Mat i 3 Træk. — 1. De7—d6, Sc7—d5!; 2. Dd6—e5 †, Sg4+e5; 3. Sf7—d6 ‡. Mange Varianter. — Rigtig angivet af: de la Motte, Blehr, J. G. H., Chr. W.

520. Af Th. Jensen. Mat i 4 Træk. — 1. Se8—c7, Se6—f4!; 2. Se2—g3 †, Ke4—d4 (a); 3. Dh5—e5 †, Kd4+e5; 4. Lh6—g7 ‡. 2..., (a) Ke4—d3; Dh5—f3 † etc. — Rigtig angivet af: Fr. G., Blehr, Chr. W.

521. Af M. i Verninge. Mat i 4 Træk. — 1. Db6—b2, Kd3—e4; 2. Sd4—b3, Ke4—d5, e3; 3. Db2+g7 l. —d2 †, K ligeg.; 4. D gjør Mat. Rigtig angivet af: Chr. W.

522. Af Landmark. Mat i 4 Træk. — 1. Da1—a2, Le6+a2; 2. Ld2+b4, Te4+b4; 3. c2—c4, L l. T+c4; 4. S gjør Mat. — Rigtig angivet af: Blehr, Fr. G., J. G. H., Chr. W.

523. Af Lindqvist. Selvmat i 4 Træk. — 1. Lb3—c2, Ta7+d7!; 2. Te3—d3 †, Kd4—e4; 3. Sh3—f2 †, Dh4+f2; 4. T+T †, D+c2 ‡ (Hovedspil). — Rigtig angivet af: Fr. G. („Mycket god! Första draget, som såväl åt hvita som svarta Kungen frigifver en ruta, isynnerhet berömvärdt"), Blehr („et Mesterværk"), Chr. W.

524. Af Shinkman. Mat i 3 Træk. — 1. Le3—d4, g6—g5 (A); 2. Dh6—d6, e5+d4; 3. Dd6+g3 ‡. 1..., (A) e5+d4; 2. Dh6—f4 etc. — Rigtig angivet af: Fr. G., Blehr, de la Motte, J. G. H., Chr. W.

525. Af Gorgias & Meyer. Mat i 3 Træk. — 1. Te4—e5,

Kc4+d4 (A); 2. Ta6—d6 †, K ligeg; 3. L gjør Mat. 1. . ., (A) b3—b2; 2. Ta6—c6 † etc. — Rigtig angivet af: de la Motte, Fr. G. („särdeles nätt"), Blehr, J. G. H., Chr. W.

526. Af Braune. Mat i 3 Træk. — 1. Sb3—c5, Tb7+b4 (A. B.); 2. Dh6—f4 †, K+D; 3. Sc5—d3 ‡. 1..., (A) K+S; 2. Dh6—f4 † etc. 1..., (B) Ke5—d6; 2. Dh6+f6 † etc. — Rigtig angivet af: Fr. G. („särdeles nätt!"), de la Motte, Blehr, Chr. W.

527. Af Healey. Mat i 3 Træk. — 1. Tb7—b4, c5+b4!; 2. Db1—d4 †, K ligeg.; 3 D l. L. gjør Mat. — Rigtig angivet af: Fr. G. („inte en enda ren mattställning! Naturligtvis förofrigt god"), Blehr, Chr. W.

528. Af Bayer. Mat i 4 Træk. — 1. Da7—f7, Lh8—f6!, 2. Df7—e6, Dc6+e6; 3. Td1—d4 †, Ke4+e5; 4. Sh4—f3 ‡. — Rigtig angivet af: Fr. G., Blehr, Chr. W.

529. Af Willmers. Mat i 5 Træk. — 1. Tb4—c4, Te6—e5!; 2. Sd2—e4, Se1—f3 (a. b.); 3. Tc4—c5 †, Kd5—d4; 4. Se4—f6 †, ligeg.; 5. ‡. 2.... (a) ef; 3. Df6, Te6; 4. Sc3 † etc. 2..., (b) c3—c2; 3. Df6. T+B; 4. B+T etc. — Rigtig angivet af: Blehr, Chr. W.

530. Af Huggins. Mat i 3 Træk. — 1. Kd7—e7, Kf5—e5 (A. B. C.); 2. Le2—c4 †, K. ligeg.; 3. 3. T l. L gjør Mat. 1. . ., (A) ba; 2. La6 etc. 1. . . (B) c5; 2. L+b5 etc. 1. . ., (C) g5; 1. Le3 † etc. — Rigtig angivet af: Fr. G., Blehr („vistnok let, men meget smuk"), B. Ohlsson i Lommarp („uppgiften är icke svår, men originel och rätt vacker, isynnerhet hufvudvarianten") J. G. H., Chr. W., Budde i Kristiania.

531. Af Kondelik. Mat i 3 Træk. — 1. Sb4—a6. ba (A); 2. Df8—b4 †. K—S; 3. Lg6—e4 ‡. 1. . ., (A) K+S; 2. Dd8 † etc — Rigtig angivet af: Fr. G. („elegant!"), Blehr („god, og ikke letfunden Løsning, tilfredsstillende Varianter"). B. Ohlsson („att problemet endast kan lösas derigenom att springaren på b4 icke allenast lemnar kamraten i sticket, utan äfven utsätter sig sjelf för den största fara, är mycket vackert och faller icke så lätt i ögonen"), J. G. H., Chr. W.

532. Af Blehr. Mat i 3 Træk. — 1. Dh7—c7, K+T (A. B. C.); 2. Sd3—f4 † etc 1. . ., (A) Kc4; 2. D+L † etc. 1. . ., (B) L+L; 2. De5 † etc. 1. . , ligeg.; 2. Sf4 † etc. — Rigtig angivet af: Fr. G., B. Ohlsson („vacker, fast ej svår"), J. G. H., Chr. W., Budde.

533. Af S. A. S. Mat i 4 Træk. — 1. Kc7—b6, Kd5+e6!; 2. Da7+d7 †, Ke6+d7; 3. Lh5+f7. Kd7—c8; 4. Lf7—e6 ‡. — Rigtig angivet af: Fr. G. („djupt anlagd; förråder en öfvad hånd"). Blehr, B. Ohlsson („hufvudspelet särdeles svårt och vackert"), J. G. H., Chr. W.

534. Af Arnell. Mat i 4 Træk. — 1. Tb4—a4, a6—a5 (a)! 2. Ta4+a5, d6—d5 (a); 3. Sg4+e5, K+S; 4. Lf2—g3 ╪. 2. . ., (a) e5—e4; 3. Td5; 4. T+d4 ╪. — Rigtig angivet af: Fr. G. („synes mig rätt originel; men Hvits aptit på Svarts bönder är kanske väl stor"). Blehr („vellykket; vanskelig at faa det rigtige Tag paa"), B. Ohlsson („första draget ser icke mycket lofvande ut, det är dock det enda rätta; uppgiften är vacker"), Chr. W.

535. Af Sandegren. Mat i 5 Træk. — 1. Le2—c3 †; 2. Sa3—c2 †; 3. Tc7—c4 †; 4. Se5—c6 †; 5. Th5—d5. — Rigtig angivet af: Fr. G. („Stamma-stil!"), Blehr, J. G. H., Chr. W.

536. Af Shinkmann (ikke, som angivet, af Carpenter). Mat i 2 Træk. — 1. Dh2—f2 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af: Fr. G. („särdeles nätt!"), Blehr, B. Ohlsson, J. G. H., Chr. W., Budde.

537. Af Einsiedler i Tirnau. Mat i 3 Træk. — 1. Ld1—f3, Lh7—f6 (A. B. C. D.); 2. d4—d5 † etc. 1. . ., (A) Kd7; 2. Lg4 † etc. 1. . ., (B) Kf5; 2. Dh6 etc. 1. . ., (C) Kf6; 2. Sd8 † etc. 1. . ., (D) Sc6; 2. Sg5 †. — Rigtig angivet af: Fr. G. („rik på varianter"). Blehr („et sindrigt og fortræffeligt Problem med gode Varianter"), B. Ohlsson („en förträfflig 3-dragsuppgift!"), J. G. H., Chr. W.

538. Af Gold. Mat i 3 Træk. — 1. Se3—c2, Th1—d1 (A. B.); 2. Dh6—c1, ligeg.; 3. S ╪. 1. . ., (A) Sf5; 2. Dd6 † etc. 1. . ., (B) d4; 2. S+d4 †. — Rigtig angivet af: Fr. G., Blehr, B. Ohlsson („icke är den svår, men så mycket skönare är den!"), J. G. H., Chr. W., Budde.

539. Af Healey. Mat i 4 Træk. — 1. Df6—e7, Tb2—b6!; 2. De7—c7, Ta3—b3; 3. Dc7—h7; 4. D gjør Mat. — Rigtig angivet af: Fr. G. („Healey värdig! Svarligen kan väl någon vid första mönstringen af denna uppgift ana, att den är baserad pa tempotvång"), Chr. W.

540. Af Lehner. Mat i 4 Træk. — 1. Tg6—g3, L—T!; 2. Dh3—c8, Kd4—e3; 3. Dc8—c1 †; 4. T l. D gjør Mat. — Rigtig angivet af: Fr. G., Blehr, B. Ohlsson („det egendomliga i denna uppgift, sedan Tornet fallit för Löparen, är den långa omväg via c8, som Dr måste passera för att kunna gifva schack på c1. Mattställningarne i hufvudvarianten äro särdeles vackra"), Chr. W.

541. Af Klett. Mat i 4 Træk. — 1. Sb2—a4, Ke6—d5 (A); 2. Tc1—b1, K - c6, c4 (a); 3. Sb6 (†), ∞; 4. Sb3+a5, d4 ╪. 2. ., (a) Ke4; 3. Sc3 † etc. 1. . ., (A) f4; 2. Sd4 † etc. — Rigtig angivet af: Fr. G. („utomordentligt sinrik, elegant och svår!"), Blehr („en fortræffelig Komposition, med glimrende 2det og 3dje Træk; vanskelig at løse"), Chr. W.

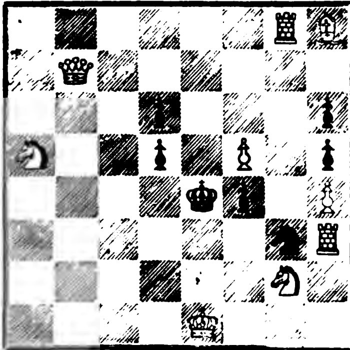
Opgaver

fra den Italienske Problemturnering 1876-77. Ifølge „Nuovo Revista degli Schacchi" fik F. Schrüfer i Bamberg (Motto „Leonie") 1ste Præmie, Konrad Bayer i Olmütz („Beatrice") 2den Præmie, Aurelio Abela i Malaga („Tanto Monta") 3die Præmie. Prof. Luigi Mussini i Siena og Grev Pietro Volponi i Montefano fik „hæderlig Omtale", og en af Centurini udsat Extra-Præmie tilfaldt Komtesse Edvige Volponi i Montefano.

Motto: „Leonie". 1ste Præmie

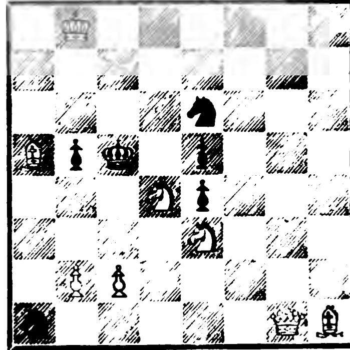
Af F. Schrüfer.

568.

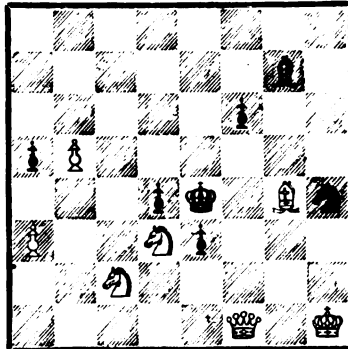
Mat i 2 Træk.

569.

Mat i 3 Træk.

570.

Mat i 4 Træk.

Motto „Beatrice". 2den Præmie.
Af **Konrad Bayer.**

571.

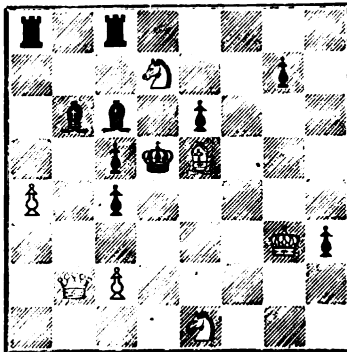
Mat i 2 Træk.

572.

Mat i 3 Træk.

573.

Mat i 4 Træk.

Motto „Tanto Monto". 3die Præmie.
Af **Aurelio Abela.**

574.

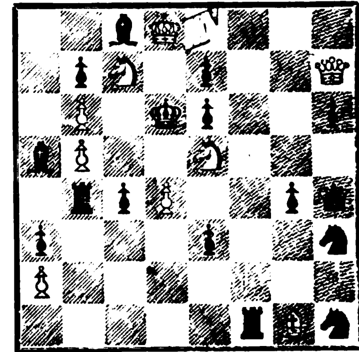
Mat i 2 Træk.

575.

Mat i 3 Træk.

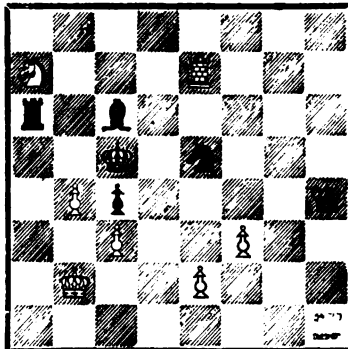
576.

Mat i 4 Træk.

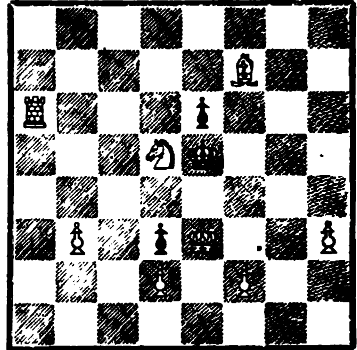
Postefterretninger.

— Fra *Kjøbenhavn* meddeles, at Skakforeningen dersteds fra Skakklubben „*van der Linde*" i Winschoten, Holland, hvis Præsident er Dr. Tresling, Sekretær M. E. Dikema, har faaet en Udfordring til et Korrespondanceparti. Udfordringen er bleven modtaget, og Partiet vil snart tage sin Begyndelse. Da der kun bliver spillet et Parti, har Kjøbenhavn foreslaaet, at v. Heydebrand „lodder" om Fortrækket og iøvrigt i paakommende Tilfælde optræder som Voldgiftsmand, hvortil Hs. Exc. har erklæret sig villig. Spillereglerne ere de sædvanlige, Tidsfristen 5 Dage for hvert Træk. — Ved en Skovudflugt, som Kbhs. Skakforening den 25de Juni d. A. foretog til Eremitagen, blev følgende vittige lille Opgave, af Hzg., serveret ved Kaffen:

„Sort har trukket uden at agte paa, at Hvid i sidste Træk gav Skak paa h4. Sort trækker om, og Hvid gjør Mat i næste Træk."

— Fra *Stockholm* skrives: Atter har vi mistet en af vore Skakspillere af „den Schultzske Skole“, idet Direktør A. W. Hallongren hersteds nylig er afgaaet ved Døden i en fremrykket Alder. H., som var Medlem af Stockholms Skakselskab, beskjæftigede sig, især som yngre, meget med Skakspillet og var bekjendt baade som stærk Spiller og som god Problemforfatter. Som Prøve paa hans Dygtighed i sidstnævnte Henseende meddele vi hosstaaende særdeles nette Opgave, som i sin Tid stod i den af Schultz redigerede Skakspalte i N. Ill. Tidning.

Mat i 3 Træk.

— *Turneringer.* Ifølge et os venligst tilstillet Program kunne vi suplere vor Notits i Maiheftet om *vesttydske* Skakforbunds Problemturnering med, at denne er et Led af Forbundets *ellevte Skakkongres*, der afholdes i Køln den 18de—20de August, og hvortil der træffes omfattende Forberedelser.

Endvidere er det os en Fornøjelse at give følgende Uddrag af et „Manifesto“, som Red. af *N. Rivista d. Scacchi* har sendt os om den nye Problemturnering. Bladet foranstalter:

Den italienske Skaktidende har foranstaltet en „international“ Problemturnering, af hvis Vilkaar det Væsentligste er, at enhver Konkurrent skal sende en direkte Opgave i 3 Træk inden førstkommende August Maaneds Udgang. Iøvrigt staar det frit at sende flere og med et andet Antal Træk. Sendingen adresseres til „la direzione della Nuova rivista degli Scacchi“, Livorna, via Michon 1, under Motto og med Navneseddel.

For de tre bedste Opgaver ere Præmierne:

1. En majlandsk Præmieobligation af 1861 paa 45 Frcs., omtrent 25 Kroners Værdi.
2. Et engelsk Skakbrædt.
3. En majlandsk Præmieobligation af 1866 paa 10 Frcs., omtrent 7 Kroners Værdi.

Desuden vil der blive meddelt hæderlig Omtale, hvis det findes fornødent. Dommen vil blive offentliggjort senest i December-Hæftet af den nævnte Tidende.

— *Om Morphy.* Amerika er et vidunderligt Land! I Begyndelsen af forrige Aar vare alle Aviser derovre fulde af de mest alarmerende Beretninger om Morphys Sindssygdom, men

da Relationerne afvege betydeligt fra hverandre, bestemte vi os til, for sanddru og historisk at kunne afslutte vor biografiske Skitse af den verdensberømte Mester, at træde i direkte Forbindelse med hans nærmeste Omgivelser. Resultatet heraf findes kortelig angivet i Skitsens Slutning (N. Sk. T. Oktober 1876) og er baseret paa egenhændigt Brev[1], der endnu er i vort Værge, fra Morphys Barndomsven, C. A. Maurian, nuværende Præsident for Skakklubben i New-Orleans. Efter denne Mands Udtalelser, som vi naturligvis betragtede og selvfølgelig fremdeles betragte som fuldstændig paalidelige i Et og Alt, havde Morphy i de sidste 10 Aar ikke spillet Skak, var sindssyg, men langtfra i den overdrevne Grad, som Bladene havde skildret, saa der kunde være Haab om hans Helbredelse. Imidlertid berettes det nu i Korrespondancer til „Turf, Field & Farm", „New-York Sun" og flere Blade, at al den Tale om Sindssygdom er en skammelig Bagvadskelse, at Morphy ingensinde har været sindssvag, at han stedse og uafbrudt har praktiseret sin Jura, at han ikke spiller saa sjeldent, stedse med Springer forud og fremdeles er den samme uovertrufne Mester som hidtil o. s. v. At Ingen har set disse Partier, forklares af et Løfte, M. skal have givet sin Moder om ingensinde mere at spille offentlig eller lade sine Partier publicere! Hvem kan nu forstaa dette?

— *Hartford Times* beretter om en ganske ejendommelig Match pr. Korrespondance, der paatænkes afholdt mellem Spillere i Storbritanien og Amerika, saaledes at hver 2 Spillere samtidig skulle spille 4 Partier med hinanden og det samlede Resultat for alle de Deltagende afgjøre, paa hvilken Side af Atlanterhavet Sejren falder. Det nævnte Blad forestaar Arrangementet derovre, *Glasgow News* her. Over 10 Spillere paa hver Side skulle allerede have indtegnet sig.

---

[1]) Tilstillet os gjennem W. H. Hotchkin, Red. af Watertown Reunion.

Partier.

---

411. Skotsk Parti.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 3/5 77.)

Længste Betænkningstid 5 Minuter.

L. With, P. Møller og **Motz** raadslaa mod **From, G. Nielsen** og **V. Nielsen.**

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	d2—d4	e5+d4
4.	Sf3+d4	Dd8—h4
5.	Sd4—b5	Dh4+e4 †
6.	Lf1—e2	Lf8—b4 †
7.	Lc1—d2	Ke8—d8
8.	0—0	Sg8—f6

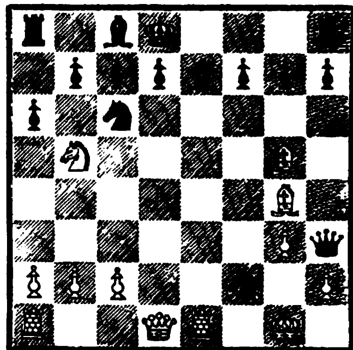
Dette fra flere Sider i Forslag bragte Træk, istedet for Lb4+d2, viser sig ikke godt og bringer Hvid i Fordel.

9.	Sb1—c3	De4—e5

Paa De4—h4 kan følge:

	Hvid.	Sort.
10.	g2—g3	Dh4—h3
11.	Sb5+c7	Kd8+c7
12.	Sc3—d5 †	Sf6+d5 !
13.	Le2—g4	Dh3+g4
14.	Dd1+g4	Lb4+d2
15.	Tf1—d1	d7—d6
16.	Dg4+g7	Lc8—e6
17.	Td1+d2	og Hvid har bedst Spil.

10.	Tf1—e1	a7—a6
11.	Le2—g4	De5—c5
12.	Ld2—e3	Dc5—c4
13.	Lg4—e2	Dc4—h4
14.	g2—g3	Dh4—h3
15.	Le3—g5 !	Lb4—e7
16.	Sc3—e4	Sf6+e4
17.	Le2—g4	Se4+f2

Hvid.	Sort.

Aandrig spillet, men det havde dog ikke forslaaet, hvis Hvid havde truffet den korrekte Fortsættelse. Stillingen er nu meget pikant!

18.	Lg5+e7 †	...

Her forfejler Hvid det rette Træk, hvilket er undskyldeligt, henset til den indviklede Stilling og den for en Raadslagning meget korte Frist Der skulde have været spillet 18. Te1+e7! Svarer Sort nemlig herpaa ved at slaa Sb5 eller Lg4, da er han Mat i 3 Træk og paa f7—f6 i 5 Træk; derfor maa enten Dronningen eller Taarnet slaas, og der følger da:

(a)

18.	...	Sf2+d1
19.	Te7+d7 †	Kd8—e8
20.	Sb5+c7 †	Ke8—f8

21. Lg4+h3 og hvorledes Sort end spiller, bliver han stedse en Kvalitet bagud og maa tabe.

(b)

18.	...	Sc6+e7
19.	Lg5+e7 †	Kd8+e7
20.	Dd1—e2 †	Ke7—f8!

21. Sb5+c7 og Hvid vinder.

	Hvid.	Sort.
18.	...	Sc6+e7
19.	Dd1—e2	Se7—g6!
20.	Lg4+h3	Sf2+h3 †
21.	Kg1—f1	a6+b5

I denne Stilling er de 3 smaa Officerer mindst Dronningen jævnbyrdige, og Spillet vender sig til Gunst for Sort. (Med Hensyn til 3 Officerer mod Dronningen sammenlign Partierne 415, 417.)

22.	De2+b5	Ta8—a6
23.	Te1—e3	h7—h6
24.	Ta1—c1	Ta6—f6 †
25.	Kf1—e2	Sh3—g5
26.	h2—h4	Sg5—e6
27.	Ke2—d1	d7—d6
28.	h4—h5	Sg6—e5
29.	c2—c4	b7—b6
30.	b2—b4	Lc8—d7
31.	Db5—d5	Kd8—e7
32.	c4—c5	b6+c5
33.	b4+c5	Ld7—c6
34.	c5+d6 †	c7+d6
35.	Dd5—b3	Th8—a8!
36.	Db3—b6	Ta8+a2

37. Te3—c3. Her blev Partiet afbrudt — Sort vil utvivlsomt vinde.

---

412. Italiensk Parti.

(Spillet pr. Korrespondance i Trondhjem $18^{76}/_{77}$.)

	C. A. Knoff.	Dr. Holler.
	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	c2—c3	Sg8—f6
5.	d2—d4	e5+d4

	Hvid.	Sort.
6.	c3+d4	Lc5—b4 †
7.	Lc1—d2	Lb4+d2 †
8.	Sb1+d2	d7—d5
9.	e4+d5	Sf6+d5
10.	Dd1—b3	Sc6—a5

Dette utheoretiske Træk istedetfor Sc6—e7 giver Hvid Overvægten.

11.	Db3—a4 †	c7—c6
12.	Lc4+d5	Dd8+d5
13.	Ta1—c1	Dd5—b5
14.	Da4—a3	. . .

Hvid havde ogsaa faaet godt Spil og en stærk Fribonde ved følgende Spil:

14.	Da4+b5	c6+b5
15.	d4—d5	b7—b6
16.	b2—b4	Sa5—b7
17.	0—0	0—0

o. s. v.

14.	. . .	b7—b6
15.	Sd2—e4	Sa5—b7
16.	Sf3—e5	c6—c5 ?
17.	d4+c5	. . .

Istedetfor saa rask at tage imod det tilbudte Offer, der skaffer Sort Angrebet, burde Hvid aabenbart have trukket Se4—c3.

17.	. . .	0—0 !
18.	Da3—g3	. . .

Tvunget. Hvid taber ellers en Officer. Spillet frembyder nu flere interessante Ting.

18.	. . .	f7—f6
19.	c5—c6	Sb7—c5
20.	Se4+c5	b6+c5
21.	Se5—c4	Tf8—e8 †
22.	Ke1—f1	Lc8—a6

Truende med Mat i 4 Træk.

23.	Dg3—b3	Db5+c6
24.	Kf1—g1	Te8—e2

Ganske morsomt, at dette Træk ustraffet kan gjøres. Paa 25. Sc4—e5 følger naturligvis c5—c4 og hvis derefter 26. Se5+c4 da La6+c4 o. s. v.

25.	h2—h4	La6—b7
26.	Db3—g3	Ta8—d8
27.	Tc1—c3	Td8—d4

Sort truer atter med en smuk Mat i 3 Træk.

28.	Sc4—e3	Te2+b2
29.	Se3—f5 !	Td4—d7
30.	Tc3—e3	Tb2—b1 †
31.	Kg1—h2	Tb1+h1 †
32.	Kh2+h1	Kg8—f8
33.	h4—h5	Dc6—c7

Ved denne og tildels ogsaa ved den foregaaende ikke nødvendige Taarnafbytning giver Sort de ved hans smukke Spil fra 17de Træk af vel erhvervede Fordele ud af Hænderne.

34.	Dg3+c7	Td7+c7
35.	Sf5—d6	Lb7—c6
36.	Kh1—g1	Lc6—d7
37.	Kg1—f1	Tc7—c6
38.	Sd6—e4	Ld7—g4
39.	Se4—g3	c5—c4
40.	f2—f3	Lg4—e6
41.	Sg3—e4	hævet som remis.

413. Ikke modtaget Gambit.

(Spillet pr. Korrespondance 1876/77.)

	Th. Jensen. Ranum. Hvid.	J. A. Meyer. Gøteborg. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	Lf8—c5
3.	Sg1—f3	d7—d6
4.	Lf1—c4	Sb8—c6
5.	Sf3—g5	. . .

Et nyt, men ikke holdbart Angreb.

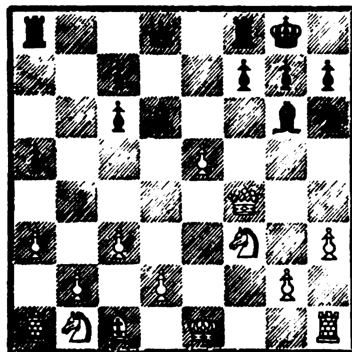
5.	. . .	Sg8—h6
6.	h2—h3	e5+f4
7.	Dd1—h5	0—0
8.	a2—a3	. . .

Kunde strax c2—c3 ikke gjort samme Virkning?

8.	. . .	a7—a5
9.	c2—c3	d6—d5

Indledning til en smuk Manøvre, der strax gjør Ende paa Hvids Angreb.

10.	Lc4+d5	Lc5—e7
11.	Sg5—f3	Lc8—f5!
12.	Ld5+c6	Lf5—g6
13.	Dh5—e5	b7+c6
14.	De5+f4	Le7—d6
15.	e4—e5	. . .

	Hvid.	Sort.
15	. . .	Lg6—d3!

Atter fint spillet. Sort fører det hele Parti i en meget smuk og elegant Stil.

16.	e5+d6	. . .

Ved at tage imod det tilbudte Offer kan Hvids Spil, saavidt vi kunne skjønne, ikke holdes; sker det ikke, er det imidlertid aabenbart, at Sort har Overtaget.

16.	. . .	Tf8—e8 †
17.	Kc1—d1	. . .

Gaar Kongen til f2, kan følge:

17.	. . .	Te8—e4
18.	Df4—g3	Sh6—f5
19.	Dg3—h2	Te4—e2 †
20.	Kf2—g1	Sf5—h4
21.	Sf3+h4	Te2—e1 †

og Sort vinder.

17.	. . .	c7+d6
18.	Sf3—e1	Dd8—b6
19.	b2—b4	Db6—b5
20.	a3—a4	Db5—d5
21.	Sb1—a3	. . .

Hvid havde neppe havt noget bedre end give Officeren tilbage ved Ta1—a3; paa Se1—c2 følger Dd5—h5† 22. g2—g4 Sh6—g4 o. s. v.

21.	. . .	Te8+e1†!

Hvid opgiver Spillet.

414. Evansgambit.

(Spillet i Upsala d. 29/3 75.)

	Svenonius. Hvid.	B. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5+b4
5.	c2—c3	Lb4—c5
6.	0—0	d7—d6
7.	d2—d4	e5+d4
8.	c3+d4	Lc5—b6
9.	d4—d5	Sc6—a5
10.	Lc1—b2	Sg8—e7

Hvorvel det nok tør forudsættes almindelig bekjendt, at Sort ganske rolig kan lade sig berøve Bg7 og dermed Rokaden, idet der paa 11. Lb2+g7 fordelagtigt følger Th8—g8, vil følgende fine og smukke Spil, gjengivet efter „Leitfaden 4“, der nærmere paaviser dette, dog nok have Interesse:

11.	Lb2+g7	Th8—g8
12.	Lg7—d4	Sa5+c4
13.	Dd1—a4 †	Dd8—d7
14.	Da4+c4	Tg8+g2 †!
15.	Kg1—h1 !	Dd7—h3
16.	Sb1—d2	Se7—g6
17.	Tf1—g1 !	Sg6—h4
18.	Ld4+b6	Lc8—g4
19.	Dc4—b3	0—0—0
20.	Ta1—c1	Tg2+g1 †
21.	Tc1+g1	Sh4+f3

o. s. v.

	Hvid.	Sort.
11.	Lc4—d3	0—0
12.	Sb1—c3	Sc7—g6
13.	Sc3—e2	c7—c5
14.	Dd1—d2	f7—f6!
15.	Kg1—h1	Lb6—c7

Partiet er hertil spillet efter alle Kunstens Regler, fuldstændig som Theorien angiver.

16. Se2—g3 . . .

Her plejer først at ske Ta1—c1. Hvid undlader helt denne Besættelse af c-Linien og vinder derved senere et vigtigt Angrebstempo, idet Taarnet i et Tag bringes fra a1 til g1. I visse Tilfælde kan det imidlertid vel nok blive nødvendigt, at den hvide Løber maa til b1, hvilket da igjen kræver Taarnets Flytning forinden, og vi skulle derfor foreløbig lade staa hen, hvad der er det korrekte.

16. . . . Lc8—d7

Her er Ta8—b8 almindeligere og sikkert ogsaa bedre, idet b-Bonden, der jo nu skal frem, ganske anderledes støttes under sin Marche. Undladelsen af dette Taarntræk er uden Tvivl Aarsagen til, at Sort ingen Veje kan komme med sit, i Evansgambitten saa nødvendige, Modangreb paa Dronningfløjen.

17.	Sf3—e1	b7—b5
18.	f2—f4	Sa5—b7

	Hvid.	Sort.
19.	Sg3—f5	c5—c4
20.	Ld3—c2	a7—a5
21.	g2—g4	b5—b4
22.	Lb2—d4	Sb7—c5
23.	Tf1—f3	Dd8—e8
24.	Dd2—e3	Ta8—c8
25.	Tf3—g3	Tf8—f7
26.	Se1—f3	. . .

Den hele Maade, hvorpaa Hvid efterhaanden bringér alle sine Tropper i Ilden, viser en høj Grad af Manøverdygtighed.

26.	. . .	Ld7+f5

Sorts Stilling er stærkt trykket; dette Træk gjør dog snarere Situationen værre end bedre.

	Hvid.	Sort.
27.	g4+f5	Sg6—e7
28.	Ta1—g1	De8—f8
29.	De3—e2	Sc5—d7
30.	Sf3—h4	Lc7—b6
31.	Ld4+b6	Sd7+b6
32.	De2—h5	Tc8—c7
33.	Tg3—h3	g7—g6
34.	f5+g6	Tf7—g7
35	g6+h7 +	Kg8—h8
36.	Tg1+g7	Kh8+g7
37.	h7—h8 (D) †	Opgivet.

---

415. Løbergambit.

(Spillet for nogen Tid siden i New-York).

	H. A. Lindehn. Hvid.	Delmar. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Lf1—c4	Dd8—h4 †
4.	Ke1—f1	g7—g5

Som bekjendt formaar dette „klassiske“ Forsvar ikke at holde Stand mod Løbergambiten.

5.	Sg1—f3	Dh4—h5
6.	d2—d4	d7—d6
7.	Sb1—c3	Sg8—e7
8.	Kf1—f2	Lc8—e6

Det er meget sjeldent i dette Spil, at Løberen med Held lader sig anbringe paa e6. Det er langt rigtigere at faa den anden Løber ud paa g7.

9.	Lc4—e2	h7—h6
10.	h2—h4	g5—g4
11.	Lc1+f4	. . .

Et smukt, i denne Stilling vel motiveret Offer.

11.	. . .	g4+f3
12.	g2+f3	Se7—g6

Et som man vil se meget slemt Tempotab, der bringer det sorte Spil i stor Forlegenhed.

13.	Lf4—g3 !	Dh5—a5
14.	h4—h5	Sg6—e7
15.	d4—d5	Le6—d7
16.	Kf2—f1	. . .

Fortræffeligt Træk!

16.	. . .	Lf8—g7
17.	Lg3—e1	Da5—b6
18.	Ta1—b1	Th8—g8

Hvid.	Sort.
19. Lc1—f2	Db6—a5

Herved sættes Dronningen paa Spil; der maatte have været trukket c7—c5.

20. b2—b4	Da5—a3
21. Tb1—b3	Da3+b3
22. c2+b3	Lg7+c3

Sort har nok Taarn og 2 smaa Officerer for Dronningen, altsaa rigeligt under almindelige Forhold, men Stillingen er for presset til, at Udvikling bliver mulig.

23. Dd1—c1	Lc3—e5
24. Dc1+c7	Ld7—c8
25. Lf2—h4	Sb8—d7
26. Th1—g1	. . .

Hvid foretager den hele Blokade med overlegen Dygtighed. Denne Stillen til Afbytning med Sorts eneste bevægelige Officer og derpaa følgende Opmarche med Kongen er mønsterværdig.

Hvid.	Sort.
26. . . .	Tg8+g1 †
27. Kf1+g1	a7—a6
28. Kg1—f2 !	f7—f6

Efter dette nye Tempotab er alt Haab ude for Sort.

29. Kf2—e3	f6—f5
30. f3—f4	Le5—f6
31. Lh4+f6	Sd7+f6
32. Dc7+d6	Sf6+e4
33. Dd6—e5	Ke8—d7
34. b4—b5	b7—b6
35. Le2—c4	Lc8—b7
36. De5—e6 †	Kd7—d8

37. De6+b6 † og vinder, idet der paa Kd8—c8 følger 38 d5—d6 o. s. v.

---

416. Skotsk Parti. (Deutsche Schachz.)

(Spillet i Leipzig i December 1873).

C. Schwede. Hvid.	I. A. Metger. Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. d2—d4	e5+d4
4. c2—c3	d4+c3
5. Lf1—c4	c3+b2
6. Lc1+b2	d7—d6 !
7. Dd1—b3	Sg8—h6
8. Sb1—a3	Lc8—d7

Hvid.	Sort.

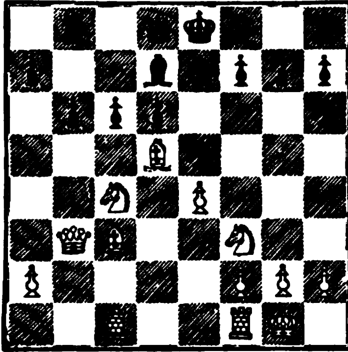
8. Sc6—a5 var bedre.

9. Lb2—c3	b7—b6
10. Lc4—d5	Ta8—b8
11. Ta1—c1 !	Sc6—e7
12. 0—0	c7—c6

At slaa Løberen paa d5 havde ikke været godt. Aabningen af e-Linien havde givet Hvid afgjørende Fordel.

Hvid.	Sort.
13. Sa3—c4	. . .

Nydeligt spillet!

13. . . . Ld7—g4

Paa 13 . . . Se7—c8 havde fulgt 14. Tf1—e1; sker da 14 . . . f7—f6, svarer Hvid med 15. e4—e5, d6+e5. 16. Sc4+e5 o. s. v. Spiller Sort 13 . . . Dd8—c7, følger 14. Sc4+d6 † og 15. Lc3—e5; spiller han endelig 13 . . . Sc7—g6, svarer Hvid med 14. Tf1—e1.

14. Sc4+d6 †	Dd8+d6
15. Lc3—e5	Dd6—d8

Bedre end 15 . . . Dd6—d7, hvorpaa Fortsættelsen 16. Le5+b8, Lg4+f3! 17. Db3+f3, c6+d5. 18. e4+d5 skaffer Hvid bedst Spil. Sort tør aabenbart ikke slaa d-Bonden og paa Sh6—f5 følger d5—d6!

Hvid.	Sort.
16. Tc1+c6!	. . .

Den rigtige Fortsættelse af Angrebet.

16. . . . Se7+d5

Havde Sort slaaet Taarnet, erobrede Hvid ved Lc6+ alle sine ofrede Brikker tilbage, uden at tabe Angrebet.

17. Le5+b8	Dd8+b8
18. e4+d5	Lf8—e7
19. Tf1—c1	Ke8—d8

Sort havde vist gjort bedre i først at slaa den farlige hvide Springer.

20. Sf3—e5	Le7—d6!
21. Db3—g3!	f7—f6
22. Tc6+d6 †	. . .

Ved nok en Offer-Kombination sikrer Hvid sig nu Remis.

22. . . .	Db8+d6
23. Se5—c6 †	Kd8—d7

Ogsaa 23 . . . Kc7 fører til Remis.

24. Te1—e7 †	Dd6+e7
25. Sc6+c7	Kd7+e7

afbrudt som remis.

Hvid fortsætter bedst med Da3+, men har Vanskelighed med at vinde Partiet.

417. Siciliansk Parti. (Schakmatni listock.)

(Spillet i St. Petersborg 1875).

	Tchigorine. Hvid.	Acharine. Sort.
1.	e2—e4	c7—c5
2.	Sg1—f3	e7—e6
3.	Sb1—c3!	Sb8—c6
4.	d2—d4	c5+d4
5.	Sf3+d4	d7—d5

Sort skyder denne Bonde for tidligt frem og udsætter sig derved for et meget stærkt Angreb, der neppe kan afslaas uden Tab. Bedre var Sg8—f6, bedst vel nok Lf8—b4 og hvis derpaa 6. Sd4—b5, da Sg8—f6.

6.	Lf1—b5!	Sg8—e7
7.	Lc1—f4!	a7—a6
8.	e4+d5	e6+d5

Paa a6+b5 følger 9. Sd4+b5! og Hvid har Overtaget. Det samme vil være Tilfældet, hvis Løberen slaas i de nærmest følgende Træk, og man faar herved et godt Billede af Hvids smukke og stærke Manøvrering.

9.	0—0	Lc8—d7
10.	Tf1—e1	Sc6+d4
11.	Dd1+d4	. . .

Ved Lb5+d7 † vilde Hvid vinde en Bonde med overlegent Spil. Stillingen er imidlertid af den Natur at man ikke kan fortænke ham i, at han foretrækker det mere glimrende Officersoffer.

	Hvid.	Sort.
11.	. . .	Ld7+b5
12.	Sc3+d5	f7—f6
13.	Sd5—c7 †	Ke8—f7
14.	Dd4—c4	g7—g6

g7—g5 havde bevaret Dronningen, men neppe kunnet redde Partiet, idet der som Tchigorine selv angiver kan følge:

15.	Ta1—d1	Dd8—c8
16.	Lf4—d6	Se7—g6!
17.	De4—d5 †	Kf7—g7
18.	Sc7—e6 †	Kg7—h6
19.	f2—f4	g5—g4!
20.	Dd5—f5	Lb5—d7!
21.	Df5+f6	Ld7+e6
22.	Te1+e6	Lf8+d6
23.	Df6—g5 †	Kh6—g7

24. Td1+d6 o. s. v. Hvid, der nu ved f4—f5 vinder Officeren tilbage, er med sine 2 Bønder mere, afgjort i Fordel.

15.	De4—e6 †	Kf7—g7
16.	Lf4—h6 †	Kg7+h6
17.	De6—h3 †	. . .

Virkelig meget smukt gjort! Sort faar vel de bekjendte 3 Officerer for Dronningen, men lige saa lidt som i Parti 415 kunne de her gjøres gjældende.

17.	. . .	Kh6—g7
18.	Sc7—e6 †	Kg7—f7
19.	Se6+d8 †	Ta8+d8
20.	Dh3—e6 †	Kf7—g7
21.	Ta1—d1	Td8+d1
22.	Te1+d1	h7—h5
23.	Td1—d6	Se7—g8

Hvid.		Sort.		Hvid.	Sort.
24.	Td6—d8	Th8—h7	28.	Df6—e6 †	Th7—f7
25.	Td8—c8	Sg8—e7	29.	Tc7+b7 og Hvid vinder sluttelig.	
26.	Tc8—c7	Kg7—h8			
27.	De6+f6 †	Kh8—g8			

---

418. **Cochranes Gambit.** (Sunday Voice.)

(Spillet for nylig i Mexico).

	A. C. Wasques. Hvid.	Lazoro Reind. Sort.		Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5	18.	Dd3—a3 †	Ke7—e8
2.	f2—f4	e5+f4	19.	Ld5+e6	Sb8—d7
3.	Sg1—f3	g7—g5	20.	Da3—d3	Ta8—d8
4.	Lf1—c4	g5—g4	21.	h2—h3	h7—h5
5.	Sf3—e5	Dd8—h4 †	22.	Kf1—g2	Lf6—h8
6.	Ke1—f1	f4—f3	23.	Da3+b5	g4+h3 †
7.	d2—d4 !	Sg8—f6	24.	Th1+h3	Dh4—e1
8.	Sb1—c3	Lf8—g7	25.	Lc1—e3 !	De1+a1
9.	Lc4+f7 †	Ke8—e7	26.	Db5+h5 †	Ke8—e7
10.	Lf7—c4	Th8—f8 ?	27.	Le3—c5 †	Sd7+c5
11.	g2+f3	d7—d6	28.	Dh5+c5 †	Ke7+e6
12.	f3—f4	d6+e5	29.	Th3—h6 †	Lh8—f6
13.	d4+e5	c7—c6	30.	Dc5—e5 †	Ke6—d7
14.	e5+f6 †	Lg7+f6	31.	Th6—h7 †	Kd7—c6
15.	Dd1—d3	b7—b5	32.	Th7—c7 †	Kc6—b6
16.	Sc3+b5	c6+b5	33.	De5—c5 †	Kb6—a6
17.	Lc4—d5	Lc8—e6	34.	Tc7+a7 ‡.	

---

419. **Springergambit.** (Hartford W. T.)

(Spillet i Boston, Januar 1877.)

	Hammond. Hvid.	G. H. Mackenzie. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	Lf1—c4	Lf8—g7
5.	0—0	d7—d6
6.	d2—d4	h7—h6
7.	c2—c3	Sg8—e7
8.	g2—g3	g5—g4 !
9.	Sf3—h4	f4—f3
10.	Sb1—d2	c7—c6 ?
11.	Sd2+f3 !	g4+f3
12.	Dd1+f3	Th8—g8
13.	Df3+f7†!	Ke8—d7
14.	Sh4—g6	Lg7+d4 †
15.	c3+d4	Tg8+g6
16.	e4—e5	d6—d5
17.	Lc4—d3	Tg6—g8
18.	Tf1—f6	Kd7—c7
19.	Tf6+h6	Tg8—f8
20.	Df7—g7	Kc7—b6
21.	Lc1—g5	Dd8—e8
22.	Lg5+e7	Tf8—f7
23.	Dg7+f7	tabt.

---

420. **Udligningsparti.** (Chess Pl. Chr.)

(Spillet for nylig i London).

	Zukertort. Hvid (÷Sb1).	Ehrlich. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2	Lf1—c4	Lf8—e7
3.	f2—f4	e5+f4
4.	Sg1—f3	Le7—h4 †
5.	g2—g3	f4+g3
6.	0—0	g3+h2 †
7.	Kg1—h1	Sg8—h6

Bedre var 7 . . . d7—d5, 8. Lc4+d5, Sg8—f6.

8.	d2—d4	d7—d5
9.	Lc4+d5	0—0
10.	Lc1+h6	g7+h6
11.	Sf3—e5	c7—c6
12.	Se5+f7	Tf8+f7
13.	Lc4+f7 †	Kg8—h8
14.	Lf7—b3	Dd8—e7
15.	Dd1—h5	Sb8—a6
16.	Dh5+h4 !	De7+h4
17.	Tf1—f8 †	Kh8—g7
18.	Tf8—g8 †	Kg7—f6
19.	Ta1—f1 †	Kf6—e7
20.	Tf1—f7 †	Ke7—d6
21.	e4—e5 ‡.	

---

421. Udligningsparti. (The Field).

(Spillet for nylig i London).

	Hoffer. Hvid÷Sb1.	K. Sort.		Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5	15.	Ld3—b1	Ld7—b5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6	16.	Tf1—g1	Sa5—c4
3.	Lf1—c4	Lf8—c5	17.	Tc1+c4	Lb5+c4
4.	b2—b4	Lc5+b4	18.	g2—g4	Tf8—e8
5.	c2—c3	Lb4—c5	19	g4—g5	Sf6+e4
6.	0—0	d7—d6	20.	g5+h6	Se4+f2 †
7.	d2—d4	e5+d4	21.	Dd2+f2	Lb6+f2
8	c3+d4	Lc5—b6	22.	h6—h7 †	Kg8—f8
9.	Lc1—b2	Sg8—f6	23.	h7—h8 (D) †	Kf8—e7
10.	d4—d5	Sc6—a5	24.	Dh8+g7	Lf2—h4 ?
11.	Lc4—d3	0—0	25.	Tg1—e1 †	Ke7—d7
12.	Dd1—d2	h7—h6	26.	Lb1—f5 †	Te8—e6
13.	Kg1—h1	Lc8—d7	27.	Lf5+e6 †	Kd7—e8
14.	Ta1—c1	a7—a6	28.	Dg7+f7 ‡.	

---

422. Udligningsparti. (Americain Ch. Journal).

(Spillet for nylig i New-York).

	J. Mason. Hvid÷Ta1.	Dr. S. Sort.		Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5	9.	d4—d5 †	Kc6—b6
2.	d2—d4	f7—f5	10.	Sc3—a4 †	Kb6—a5
3.	e4+f5	e5—e4	11.	Lg5—d2 †	Ka5+a4
	Mislykket Forsøg paa at gribe Offensiven.		12.	Dh5—e2	b7—b5
4.	Dd1—h5 †	Ke8—e7	13.	b2—b3 †	Ka4—a3
5.	Lc1—g5 †	Sg8—f6	14.	Ld2—c3	b5—b4
6.	Sb1—c3	d7—d6	15.	Lc3—a1	Ka3+a2
7.	Lf1—c4	Ke7—d7	16.	c2—c3 †	Ka2+a1
8.	Lc4—e6 †	Kd7—c6	17.	Sg1—f3	e4+f3
			18.	0—0 ‡ (!)	

Løsninger

til Opgaverne i Nr 4 (April 1877).

---

542. Af Th. Jensen. Mat i 2 Træk. — 1. Ld5—e6 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af: B. Ohlsson, Lomarp, O. C. Budde, Kristiania, F. W. Blehr, Kristiania; Fr. G. Ackkärn, Chr. W., Norby.

543. Af Malm. Mat i 3 Træk. — 1. Sf5—d4, L∞; 2. De5—b8 †, D+D; 3. Sd4—c6 ≠. — Rigtig angivet af: Ohlsson, Budde, Blehr, Fr. G., Chr. W., Norby.

544. Af Sahlberg. Mat i 3 Træk. — 1. Tf6+c6, Sb8+c6 (A); 2. Tb1—b5, K+T; 3. Le4—d3 ≠. 1. . . ., dc; 2. Sg7—e6 etc. — Rigtig angivet af: Ohlsson, Budde, Blehr, Fr. G., Chr. W., Norby.

545. Af Hafstrøm. Mat i 4 Træk. — 1. Te2—e1; 2. Td6—d8; 3. Lg4—d7; 4. Ld7—f5 ≠. — Rigtig angivet af: Blehr („den bedste Udførelse jeg har set af denne Idé") Fr. G. („nätt!"), Chr. W., Norby („elegant").

546. Af Wennberg. Mat i 4 Træk. — 1. Th1—h8, c7—c5 (A. B.) 2. De1—g3 †, Kd6—e7; 3. Th8—h7 †; 4. D≠. 1. . . ., (A) c7—c6; 2. Dg3 †, Kc5; 3. Tb8 etc., 1. . . . (B) Kc5; 2. De7 † etc., Opgaven kan ogsaa løses ved Kc1—c2 med næsten samme Fortsættelse som i den tilsigtede Løsning. — Rigtig løst af: Ohlsson. Blehr, Fr. G., Budde, Chr. W., Norby.

547. Af Fr. G. Mat i 5 Træk. — 1. f2—f4, Sg3+e4 (Hovedspil) 2. f4—f5, Sb3—c5 (A); 3. f5—f6, Sc5—a4 (a); 4. f6—f7, ∞; 5. f7—f8 S≠. 2. — —, (A) Se4—g5; 3. f5—f6, Sg5—f7; 4. Lg8+f7, ∞; 5. Sd5—b6 ≠. 3. — —, (a) Se4+f6; 4. Se8+f6 †, Kd7—d6; 5. Tb8—b6 ≠. Paa 1. —, Sf5 følger 2. ef etc. Paa 1. —, Sh5. Te1; 2. fe etc. Paa 1. —, Sf1; 2. Le6 † etc. Paa 1. —, ef; 2. e5, etc., og paa 1. —, Tc3; 2. Sf6 † etc. Denne svære og geniale Løsning kan, kjedeligt nok, omgaas ved 1. Tb7 †, K+S. 2. Le6 etc. Rigtig angivet af: Budde og Chr. W., Norby.

548. Af Teed. *(Med hvidt Taarn paa d5).* Mat i 3 Træk. — 1. b4—b5, cd; (A. B. C.); 2. Da5—c7 etc. 1. —, (A) K+S; 2. Dc3 † etc. 1. — (B) K+T; 2. Da8 † etc. 1. — (C) c3; 2. S+c3 † etc.

— Rigtig angivet af: Ohlsson, Budde, Blehr, („Indledningstrækket ikke saa let at finde, uagtet de forskjellige Matstillinger snart sees“), Chr. W.

549. Af W. Pierce. Mat i 3 Træk. — 1. Dg4—g7, Kd3—e4 (A); 2. Ld1—f3 † etc. 1. —, (A) Kc4; 2. Dc3 † etc. — Rigtig angivet af: Ohlsson, Budde, Blehr („En Petitesse“), Chr. W.

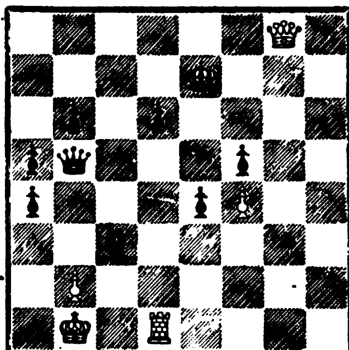
550. Af Kohtz & Kockelkorn. Mat i 3 Træk. — 1. Th5+f5, a5—a4 (A. B); 2. Db6—d6 etc. 1. — (A) hg; 2. Db3 † etc. 1. —, (B) Kd5; 2. e6 † etc. — Rigtig angivet af: Ohlsson, Budde, Blehr („Perlen i Heftet! Første Træk dog ikke smukt; 2det Træk særdeles vanskeligt; Udførelsen mesterlig“), Fr. G. („första draget visserligen ej af finaste slag, men uppgiften førøfrigt originel och djupt anlagd“), Chr. W.

551. Af Pavitt. Mat i 4 Træk. — 1. Da1—a7, Dd6+f8 (!); 2. Da7—g1 (dog ogsaa, som Ohlsson rigtig angiver: 2. Da7—e3 etc.) Df8—c5; 3. Tg3—h3 † gh; 4. g2—g4 ‡. — Rigtig løst af: Ohlsson, Blehr („Hovedspillet vanskeligt“) Fr. G. („mycket god“), Budde, Chr. W.

552. Af Heral. Mat i 4 Træk. — 1. Ta5—h5, Ld6+a3; 2. Th5—h1, La3—c1; 3. Lf1—d3; 4. T. l. L. gjør Mat. — Rigtig angivet af: Ohlsson, Budde („temmelig ligefrem“), Blehr, Fr. G., Chr. W.

553. Af Martindale. Mat i 4 Træk. 1. Ke6—f6, Kc5—d4 (A); 2. Sc7—e6 †, Kd4+e4; 3. La6—e2, Ke4+d5; 4. Le2—f3 ‡. 1. — (A) Kc6; 2. Se6, Kd7; 3. Lb7 etc. — Rigtig angivet af: Ohlsson, Blehr, Fr. G. („Petitesse!“) Budde, Chr. W.

S. A. S. Sort.

A. Duus. Hvid.

(Stilling i Korrespondanceparti — se Side 127, efter Sorts 41 Træk.)

Hvid.		Sort.
42.	Dg8—h7 †	Ke7—e6
43.	Dh7—g6 †	Le3—f6
44.	Td1—d2	Db5—f1 †

Paa a4—a3 følger 45 Dg6—g8 † efterfulgt af Td2—c2, og Sort har ingen Udsigt til at kunne forhindre den truende Remis.

45.	Kb1—a2	Df1—c4 †
46.	Ka2—b1	Dc4—c8
47.	Td2—h2 !	. . .

Dette stærke Træk truer paany i høj Grad Sorts Stilling.

47.	. . .	a4—a3 !
48.	b2+a3	Dc8—c5
49.	Dg6—e8 †	Ke6—d5
50.	De8—g8 †	Kd5—d4
51.	Dg8—b3 !	. . .

Havde Hvid ladet sig forlede til at give Skak paa d2 eller g1 eller overhovedet gjort et hvilkensomhelst andet Træk, var Partiet utvivlsomt gaaet tabt. Slutspillet maa i det Hele siges at være ført i en meget god Stil.

Hvid.		Sort.
51.	. . .	Dc5—c3
52.	Db3+b6 †	Kd4—d5
53.	Db6—b5 †	Dc3—c5
54.	Th2—d2 †	Lf6—d4
55.	Db5—e8	Dc5—b6 †
56.	Kb1—a2	e4—e3

Et sidste, ret morsomt Forsøg paa at gjøre de forøvrigt nu stærkt medtagne Bønder gjældende og skaffe Luft for Kongen. Det strander imidlertid paa Hvids særdeles velovervejede Spil.

57.	De8+e3	Db6—b2 †
58.	Td2+b2	Ld4+e3
59.	Tb2—b5 †	Kd5—e4
60.	Tb5+a5	Le3+f4
61.	Ta5—b5	Lf4—c3
62.	Ka2—b2 !	d6—d5
63.	Kb2—c2	d5—d4
64.	Tb5—b4	f5—f4

	Hvid.	Sort.
65.	Kc2—d1	Ke4—f3
66.	Tb4—b7 !	d4—d3
67.	a3—a4	Kf3—g2
68.	Tb7—e7	Le3—c5 !
69.	Te7—g7 †	Kg2—f3 !
70.	a4—a5	Kf3—e3
71.	a5—a6	f4—f3
72.	a6—a7	. . .

Hvid kan lige saa lidt som Sort vinde noget Tempo, hvorved de resp. Bønder kunne føres i Dronning.

	Hvid.	Sort.
73	. . .	f3—f2
23.	Tg7—g3 †	Ke3—d4
74.	Tg3—f3	Lc2+a7
75.	Tf3+f2	Kd4—c3

Remis.

Til nordiske Problemforfattere!

Undertegnede ere fra flere Sider blevne anmodede om at foranstalte udgivet en udvalgt Samling af nordiske Problemer. Vi have ikke troet at burde undslaa os for at gjøre Forsøg paa at sætte denne smukke Tanke i Værk og have tænkt os det udført paa følgende Maade:

1. Samlingen skal bestaa af de bedste Problemer, trykte eller utrykte, der ere fremkomne i Norden i Løbet af de sidste c. 30 Aar.

2. Den skulde indeholde c. 200 almindelige Problemer, foruden et lille Tillæg af de mærkeligste Selvmatter o. lgn.

3. Ingen Forfatter vil blive repræsenteret med flere end 20 Stk., alle saavidt med 2.

4. Rækkefølgen af Opgaverne retter sig alfabetisk efter Forfatternes Navne og indenfor hver af disse Grupper efter Trækantallet.

5. En kort historisk Oversigt vil indlede Værket, Løsninger, indeholdende de vigtigste Varianter, afslutte det.

Forsaavidt denne omtrentlige Plan maatte finde Billigelse, skulle vi derpaa i Sagens Interesse opfordre de nordiske Problemforfattere til at yde os velvillig Hjælp, dels ved at tillade os, efter bedste Skjøn, at benytte det forhaandenværende trykte Materiale, dels ved at tilstille os enkelte nye Problemer, disse helst med saa fuldstændig Løsning som muligt. En væsentlig

Støtte vilde det være for os, om DHrr. Forfattere vilde udpege, hvilke af deres trykte Opgaver de selv anse for de heldigste og bedst passende til Øjemedet, med Angivelse af de vigtigste Varianter, af Stedet hvor de først offenliggjortes, af Aarstallet for deres Tilblivelse o. s. v. Endelig ville korte personalhistoriske Data, saasom Fødselsaar, Navn og Stilling, være os særdeles kjærkomne. Disse Oplysninger, der hver for sig have megen Betydning for at dette første Afsnit af Nordens Skakliteraturhistorie kan faa en nogenlunde passende og afrundet Form, bedes indsendte til en af Undertegnede inden 1. Oktober d. A., og skulle vi sluttelig bemærke, at forsaavidt ingen Meddelelse til den Tid er fremkommen, tillade vi os at betragte det som en stiltiende Indrømmelse af, at vi maa handle efter Skjøn.

Gøteborg og Aalborg i Juli 1877.

Ærbødigst

Alfr. Arnell. *S. A. Sørensen.*

Nyeste Post.

— *Blackburne,* hvis Helbredstilstand i sidste Øjeblik nødte ham til at bede om Udsættelse med Matchen mod Zukertort, saaledes som vi i Majheftet meddelte, er nu atter i sin forrige slagfærdige Stand. *Ch. Pl. Chronicle* Julihefte beretter nemlig, at han forleden i Londoner Klubben udkæmpede 6 samtidige Spil i Blinde og i Bury St. Edmonds 10 Spil samtidig med sædvanlig Bravur uden at tabe et eneste, kun 2 bleve remis.

For ganske nylig begyndte endelig den saalænge bebudede Match mellem ham og Zukertort. Det første Parti (fransk) vandt Blackburne, medens det andet (spansk) blev vundet af Zukertort.

Efter at disse 2 Partier vare spillede, er der imidlertid indtraadt en ny Standsning i Kampen, begrundet paa, efter hvad „Field“ meddeler, at der havde rejst sig Vanskeligheder for Blackburne med at stille det for Væddekampen fastsatte Indskud; Slutningen af Kampen vil formodentlig først finde Sted til Efteraaret.

— Den amerikankse „*Centennial Problemturnering*“ blev da sluttet i forrige Maaned og 13 Præmier uddelte. Af disse tog Samuel Loyd ikke mindre end de 7 (enhver havde Lov til at konkurrere med saa mange Sendinger han vilde) og deraf alle de første Præmier, nemlig for bedste Sending, for bedste Problem, bedste 2 Trækker, 3 Trækker. 4 Trækker, samt næstbedste 3 og 4 Trækker! De øvrige Pristagere vare: J. Elson, Philadelphia (2); J. H. Finlinson, Huddersfield (2); H. Boardman, Detroit (1) og J. B. Mc. Kim Cleveland (1). Følgende tvende Opgaver (den sidste opstillet i Loyds undertiden noget bizarre Stil) bleve tilkjendte Pris som bedste 2 og 3 Trækker.

Af **S. Loyd.**

577.

Mat i 2 Træk.

578.

Mat i 3 Træk.

Næste Hefte vil bringe de bedste af de andre præmiebelønnede.

— *Anderssens-Festen* i *Leipzig*. Vor „specielle“ Korrespondent meddeler herfra: Festen finder Sted under stor Tilslutning. I „Mesterturneringen“ deltage følgende Matadorer: Hædersgjæsten, Prof. Anderssen, Englisch og Flechsig fra Wien, Francke, C. Göring og Metger fra Leipzig, Leffmann fra Køln, Brødrene Louis og Wilfred Paulsen, Schallop, Winawére og Zukertort. I „Problemturneringen“ siges 1ste og 2den Pris at være blevne vundne henholdsvis af Berger i Gratz og Kondelik i Prag.

Efter hvad vi i sidste Øjeblik erfare tog L. Paulsen 1ste Præmie i Mesterturneringen, Anderssen 2den og Zukertort 3die Præmie.

Opgaver.

579.
O. C. Budde, Kristiania.
(For Begyndere.)

Mat i 2 Træk.

580.
C. F. Wennberg, Barnarp.

Mat i 3 Træk.

581.
O. Malmqvist.

Mat i 3 Træk.

582.
Th. Jensen, Ranum.

Mat i 3 Træk.

583.
A. van Heijcop ten Ham.
Soerabaia, Java.

Mat i 4 Træk.

584.
Fr. G. Ackkärn.

Mat i 5 Træk.

585.
F. W. Lord.
(Westm. Papers.)

Mat i 3 Træk.

586.
H. J. C. Andrews.
(City of Lond. Ch. Mag.)

Mat i 3 Træk.

587.
M. Duchateau.
(Strategie.)

Mat i 4 Træk.

588.
Kothz & Kockelkorn.
(101 Ausgew. Schachaufg.)

Mat i 4 Træk.

589.
J. Plachutta.
(Østerr. Schachz.)

Mat i 4 Træk.

590.
P. Klett.
(Deutsche Schachz.)

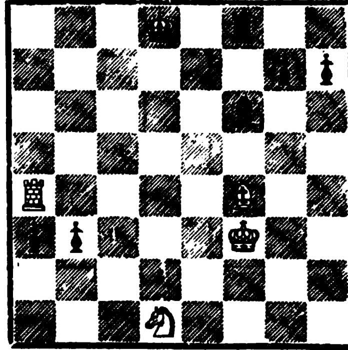

Mat i 4 Træk.

Slutspil.

22.

(Studie af C. Salvioli, Venezia. N. Rivista d. Scacc.)

Hvid trækker og gjør Remis.

Brevvexling.

Fr. G., Ackkärn; B. O., Lommarp; O. C. B. og F. W. B., Kristiania; Edw. B—n. Tak for Løsninger og Opgaver; sidstnævnte ere under Granskning.

L. S. Stockholm, P. G. B. Upsala. Hjertelig Tak for Brev, Analyser og den rige Samling af Partier.

Flere Problemløsere. Paa Foranledning skulle vi udtrykkelig gjøre opmærksom paa, at den fortrinlige Opgave Nr. 521 af M. i Verninge kun kan løses som angivet i Juniheftet af Chr. W., og at altsaa, da der ingen Biløsning findes, de indsendte Spillemaader ere fejlagtige.

P. Lyngby. Hjertelig Tak for det Tilsendte. Deres Opgaver ere os stedse velkomne.

Rettelse.

I Opgave Nr. 576 skal tilføjes en hvid Løber paa e8.

☞ Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: S. A. Sørensen, St. Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel.)

En variant af Giouco piano,

som torda förtjena mera uppmärksamhet än hittils synes hafva kommit densamma till del, inledes efter de fem normaldragen:

1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	c2—c3	Sg8—f6
5.	d2—d4	e5+d4

genom **6. Lc1—g5** i stället för de här vanligen använda, för Svart ingalunda farliga fortsättningarne 6. e4—e5 och 6. c3+d4. Nyssnämnda spelsätt, enligt von der Lasa första gången omnämndt af Jaenisch 1843, har visserligen sedermera blifvit upptagit i Bilguers Handbok, och nyligen äfven behandlats af Wormald i dess 1875 utgifna Chess openings, hos alla dock alltför ofullständigt för att kunna gifva ett begrepp om dragets verkliga betydelse. Af sådan orsak, och då ifrågavarande version af Italienska Partiet (eller om man så vill, af Skotskt Gambit[1])) under åratal just varit den ene auctors älsklingsspel, hafva vi ej ansett det olämpligt att genom Nordisk Skak-Tidende ställa resultatet af våra undersökningar under en vidare schack-krets pröfning.

Efter

6. Lc1—g5 . . .

kunna för Svart icke gerna mer än två drag komma i fråga, nemligen 6. . . . d4+c3 och 6. . . . h7—h6, då i annat fall

[1]) Ved Omstilling af Trækkene 3, 4, 5 til 5, 3, 4 har man som bekjendt „skotsk Gambit". Red.

(oafsedt bastardspelet 6. . . . d4—d3) Hvit med fördel förenar sina bönder till ett centrum, som nu ej kan spränges genom d7—d5.

I.

6.	. . .	d4+c3
7.	Sb1+c3	d7—d6[1]
8.	0—0	. . .

A.

8.	. . .	Lc8—g4
9.	Sc3—d5	Sc6—e5

Går Springaren till d4, då 10. b2—b4!

10.	Dd1—a4 †	c7—c6

Dd8—d7 går ej för 11. Sd5+c7 † och på 10. . . . Lg4—d7 följer: 11. Da4—b3 Se5+c4; 12. Db3+c4 Ld7—e6; 13. Sd5+f6 † g7+f6!; 14. Dc4—c3!

11.	Sf3+e5	d6+e5
12.	Sd5+f6 †	g7+f6

13. Lg5—h4 och Svart skall oaktadt en bondes öfverlägsenhet svårligen kunna utjemna spelet.

B.

8.	. . .	Lc8—e6
9.	Sc3—d5	Le6+d5 (a)
10.	e4+d5	Sc6—e7

Sc6—e5 har till följd: 11. Tf1—e1 Dd8—e7, 12. Sf3—d4!

11.	Tf1—e1	Dd8—d7
12.	Dd1—e2	Sf5—g8
13.	Lg5+e7	Sg8+e7
14.	Lc4—b5	

(a)

9.	. . .	0—0
10.	Lg5+f6	g7+f6
11.	Sf3—h4	Le6+d5
12.	e4+d5	Sc6—e5
13.	Lc4—b3	Dd8—d7
14.	h2—h3!	

II.

6.	. . .	h7—h6!
7.	Lg5+f6	. . .

7. Lg5—h4[2]) kan svårligen komma i fråga, då efter g7—g5;

---

[1]) I et Parti, spillet i Upsala Foraar 1875 mellem P. G. Borén (Hvid) og L. Svenonius (Sort) fik Hvid, idet Sort her spillede 7. . . . Lc5—b4 følgende raske Angreb: 8. 0—0 Lb4+c3; 9. b2+c3 d7—d6; 10. Sf3—d4! Sc6—e5; 11. f2—f4 Se5+c4, 12. Dd1—a4 † Dd8—d7; 13. Da4+c4 Sf6+e4; 14. Sd4—b5 Se4—c5; 15. Ta1—e1 † Ke8—f8; 16. Te1—e7 Dd7—f5; 17. Sb5+c7 Lc8—e6; 18. Te7+e6 Ta8—c8; 19. Te6+d6. Sort opgiver Spillet. Red.

[2]) v. d. Lasa, der i sine mangfoldige Studier og Afhandlinger som bekjendt særlig har ladet Giouco piano eller det italienske Parti og

8. Lh4—g3 (Sf3+g5 duger ej) Sf6+e4; 9. 0—0 Hvit väl endast har mycket små remischancer.

7.	. . .	Dd8+f6
8.	e4—e5 ?	Df6—g6 ?

Bonden kan ej tages för 9. Dd1—e2.

9.	0—0	d4+c3
10.	Sb1+c3	0—0
11.	Sc3—d5	Lc5—b6

Så långt har Wormald utfört denna variant och förklarar här spelet lika, en åsigt hvari vi tillfullo måste instämma, oaktadt Steinitz sjelf i en kritik af „Chess Openings" ger svarta spelet företräde på grund af bondens öfvervigt och fördelen af begge Löpare mot Löpare och Springare. Man betrakte emellertid följande fortsättning:

12.	Ta1—c1 ! [1])	. . .

---

dets Udviklingshistorie blive den mest gjennemgribende Behandling til Del, og hvem derfor vore svenske Skakvenners Undersøgelser over den foreliggende nye Attake, hvorom vi i Vinter satte ham i Kundskab, i høj Grad interesserede, skriver i et Brev til G. Nielsen, dat. Kbhvn. 30/6 77, følgende:

„. . . . . S. A. S. har for nogle Maaneder siden meddelt mig Notitser fra Upsala betræffende Trækket 6. Lc1—g5 og deraf følgende forskjellige Fortsættelser i Gionco piano eller skotsk Gambit. Hvis De ved Lejlighed skriver til S., kunde De bemærke, at jeg i London Ill. N. af 26. Maj d. A. har fundet et Parti over det samme Thema. Partiet vil vel ikke have synderlig Betydning, men Anvendelsen af Trækket 6. Lc1—g5 beviser, at man nu i England træffer paa lignende Betragtninger som de upsalensiske. Begyndelsen af Partiet var saaledes: Meikle (Hvid) Fraser (Sort) 1. e2—e4 e7—e5; 2. Sg1—f3 Sb8—c6; d2—d4 e5+d4; 4. Lf1—c4 Lf8—c5; 5. c2—c3 Sg8—f6; 6. Lc1—g5 h7—h6; 7. Lg5—h4(?) d7—d6(?); 8. 0—0 d4+c3; 9. Sb1+c3 g7—g5; 10. Lh4—g3 Lc8—e6; 11. Lc4+e6 f7+e6; 12. Dd1—b3 Dd8—c8. Tidenden bemærker, at der burde være sket Dd8-e7. Hvid vandt sluttelig Spillet, som jeg iøvrigt ikke har gjennemspillet længere . . . . ."

Red.

[1]) I et Raadslagningsparti, spillet i Kjøbenhavn d. 23/4 77 mellem G. Nielsen og With (Hvid) mod Hertzsprung, P. Møller & Vilh. Nielsen (Sort) og hvortil de første 8 Træk efter Opgivelse af S. A. S. vare lagte til Grund, trak Hvid her det vist ogsåa stærke Træk 12. Dd1—e2 og der fulgte følgende Spil: 12. Dd1—e2 d7—d6; 13. e5+d6 Dg6+d6 (noget bedre er c7+d6) 14. Ta1—d1 Dd6—g6; 15. Sf3—e5 Dg6—g5; 16. Sd5+b6 a7+b6; 17. Se5+f7 Dg5—f6; 18. Sf7+h6 †

A.

12.	...	d7—d6
13.	Lc4—b5	Tf8—e8 (a)
14.	Tc1+c6	b7+c6
15.	Lb5+c6	Lc8—a6

På Lc8—h3 sker 16. Sd5—f4 och på Kg8—h8 16. Lc6+a8 Lc8—a6 17. Dd1—a4!

16.	Lc6+e8	Ta8+e8
17.	Dd1—a4	och Hvit vinner.

(a)

13.	...	Kg8—h8
14.	Lb5+c6	b7+c6
15.	Tc1+c6	Lc8—b7
16.	Tc6—c3	Lb7+d5
17.	Dd1+d5	

Hvit har ännu fördelen, men Svart måste väl kunna utjemna spelet.

B.

12.	...	Tf8—e8
13.	Tf1—e1	d7—d6
14.	e5+d6	Lc8—g4

Vill Svart slå bonden igen, följer: 14. ... Te8+e1 †; 15. Dd1+e1 Dg6+d6; 16. De1—e8 † Dd6—f8 17. Sd5—e7 † och 18. Le4+f7, eller 15. ... c7+d6 16. De1—e8 † jemte 17. Sd5—f4.

15.	d6—d7	Te8+c1 †

På Te8—d8 sker 16. Sd5—e7 † och på Te8—f8; 16. Lc4—b5.

16.	Dd1+e1	Lg4+f3

Om Lg4+d7, då 17. Sf3—e5!

17.	De1—e8 †	Kg8—h7
18.	Sd5—f4	Dg6—f6
19.	Lc4+f7	h6—h5
20.	Lf7—g6 †	Kh7—h6
21.	Lg6+h5	och Hvit vinner.

Om 8. ... Df6—g6 också ej gör försvaret alldeles omöjligt, sätter det dock Svart i tvångsmål och är i alla händelser svagt, då man i stället kan göra det kraftiga draget *8. Df6—f4!*, hvilket, derom är lätt att öfvertyga sig, med ens gör slut på hela attacken. Härmed skulle domen vara fälld öfver det nya försöket i vårt klassiska Giuoco piano, så framt det ej kan visa sig, att Hvit har ett bättre 8de drag till sin disposition än 8. e4—e5 — och detta tro vi. Ty efter 8. 0—0! 0—0; 9. Lc4—b5 d4+c3 10. Sb1+c3 förefinnas väl möjligheter för Hvit att få bonden igen, eller också en ersättning i angreppet — om tillräcklig, det öfverlemna vi åt våra skarpsinniga schackvänner att afgöra.

Stockholm d. 4. Juli 1877.

P. G. Borén. *Ludv. Svenonius.*

Kg8—h8; 19. Sh6—g4 Lc8+g4; 20. Dc2+g4 Ta8—a5; 21. Td1—d3 g7—g6. Spillet her afbrudt, Hvid har Overtaget.

Red.

Partier.

423. Siciliansk Parti.

(Spillet i Upsala d. $^{22}/_{3}$ 76.)

	P. G. Borén. Hvid.	L. Svenonius. Sort.
1.	e2—e4	c7—c5
2.	Sg1—f3	e7—e6
3.	c2—c3	. . .

Som før omtalt anse vi Sb1—c3 for den kraftigste Fortsættelse.

3.	. . .	d7—d5
4.	e4+d5	. . .

Bedre end e4—e5, hvorpaa Angrebet gaar over paa Sort.

4.	. . .	e6+d5
5.	d2—d4	Sg8—f6
6.	Lf1—d3	Lf8—e7
7.	0—0	0—0
8.	Lc1—e3	b7—b6
9.	Sf3—e5	Lc8—b7
10.	Sb1—d2	Sb8—d7
11.	f2—f4	Dd8—c7
12.	Dd1—f3	Ta8—d8

Partiet udvikles fra begge Sider meget smukt, men Hvid har aabenbart Offensiven.

	Hvid.	Sort.
13.	g2—g4!	. . .

Hermed begynder en godt gjennemført Attake, som Sort imidlertid ikke — se de nu følgende mere kunstige end stærke Springermanøvrer — skjænker fornøden Opmærksomhed.

13.	. . .	Sf6—e8
14.	Df3—h3	. . .

Borén bemærker her, at strax g4—g5 maaske havde været ligesaa kraftigt, da Hvid paa f7—f6 havde forceret Spillet ved 15. Ld3+h7 † Kg8+h7; 16. Df3—h5 † Kg7—h8; 17. g5—g6 o. s. v.

14.	. . .	Sd7—f6
15.	g4—g5	Sf6—e4
16.	Tf1—f3	Se8—d6
17.	Df3—g2	f7—f6
18.	g5+f6	Tf8+f6
19.	Ta1—f1	Kg8—h8
20.	Kg1—h1	Dc7—c8

Hvid.	Sort.
21. Tf3—h3	Dc8—f5
22. Tf1—g1	Td8—g8
23. Sd2—f3 !	Sd6—c4

Sort har intet reddende Træk mere, idet den hvide Springer ikke kan forhindres i at komme til g5, eventuelt h4, og Hvid vinder. Forholdsvis bedst var maaske Se4—f2 †.

Hvid.	Sort.
24. Sf3—g5	Sc4+e3

Hvid forkynder Mat i 3 Træk.

---

424. Skotsk Gambit.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 6/6 77).

H. Dahl. Hvid.	Vilh. Nielsen. Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	Sb8—c6
3. d2—d4	e5+d4
4. Lf1—c4	Sg8—f6
5. e4—e5	. . .

Ved 5. Sf3—g5, som vi anse for den stærkeste Fortsættelse, kan Hvid — se „Skaktheori ad X og Partierne 397 og 399, Nord. Skakt. 1877" — slaa ind paa en god Variant af det preussiske Parti.

5. . . .	d7—d5

Sf6—e4 og g4 udføres i v. Bilguer 5 med lige Spil.

6. Lc4—b5	Sf6—e4
7. Sf3+d4	Lc8—d7
8. Lb5+c6	Ld7+c6

I v. Bilguer 5 udføres her b7+c6 til lige Spil.

9. 0—0	Lf8—c5
10. Sd4+c6	. . .

Hvid. Sort.

Strax c2—c3 havde forekommet os nok saa naturligt.

10. . . .	b7+c6
11. c2—c3	0—0
12. Sb1—d2	f7—f5
13. Sd2—f3	Dd8—e7
14. a2—a4	a7—a5
15. h2—h4	De7—f7
16. Dd1—d3	Df7—h5
17. b2—b3	f5—f4
18. Ta1—a2	Ta8—e8
19. c3—c4	Te8+e5

Elegant spillet! Tager Hvid imod den tilbudte Kvalitet vil der f. Ex. kunne følge:

20. Sf3+e5	Dh5+e5
21. c4+d5	f4—f3
22. Kg1—h1	De5—h5
23. g2—g3	Dh5—g4
24. Kh1—h2	Se4—g5

o. s. v.

Denne Variant er ganske vist ikke udtømmende, idet Hvid i 21de Træk kan slaa ind paa

Hvid.	Sort.

andre Veje, men Sort faar i alle et saa stærkt Angreb, at Kvalitetsofferet synes tilstrækkelig opvejet.

20.	c4+d5 ?	Se4—g3
21.	d5+c6	Te5—d5
22.	Dd3—c4	Sg3+f1
23.	Kg1+f1	Kg8—h8
24.	Lc1+f4	Dh5—f5
25.	Ta2—d2	Df5—b1 †
26.	Sf3—e1	Td5+d2
27.	Dc4+c5	. . .

Lykkens Omskiftelighed! Istedetfor at tjene en Kvalitet, maa Hvid finde sig i at tabe to! Der er imidlertid, trods disse Fejlgreb, noget saare tiltalende og net ved det hele Slutspil.

Hvid.		Sort.
27.	. . .	Td2—d8

Paa Tf8+f4 spiller Hvid 28. Dc5—e3 !

28.	Lf4+c7	Tf8—f5
29.	Dc5—e7	Td8—f8
30.	Lc7—g3	Db1+b3
31.	Kf1—g1	Db3+a4
32.	c6—c7	Da4—e8 !

Hvid opgiver Spillet.

---

425. Ikke modtaget Gambit.

(Spillet i Philadelphia, Juni 1877).

	H. A. Lindéhn. Hvid.	J. Elson. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	Lf8—c5
3.	Sg1—f3	d7—d6
4.	d2—d4	e5+d4
5.	Lf1—d3	. . .

En ganske ny, i dette Spil uset Manøvre af vor svenske Mester!

5.	. . .	Sg8—f6
6.	0—0	0—0

Der kunde være Spørgsmaal om Springeren ikke strax burde gaa til g4.

Hvid.		Sort.
7.	h2—h3	h7—h6
8.	e4—e5	d6+e5
9.	f4+e5	Sf6—d5
10.	Kg1—h1	Sb8—c6

Sd5—e3 forekommer os bedre.

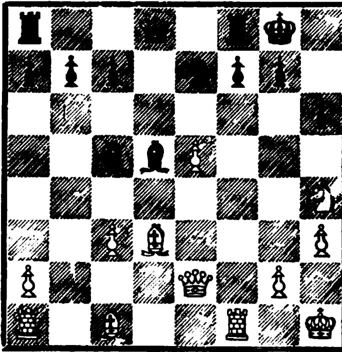
11.	c2—c3	d4+c3

Atter vilde vi have foretrukket Sd5—e3.

12.	Sb1+c3	Sd5+c3
13.	b2+c3	Lc8—e6
14.	Dd1—e2	Sc6—e7
15.	Sf3—h4	Le6—d5
16.	Lc1+h6	. . .

Et ganske nydeligt og overraskende Offer, der ogsaa maa anses for aldeles korrekt, henset til at Sort ellers, med sin

Hvid. Sort.

Stilling efter Sorts 15de Træk.

Bonde mere og gode Stilling, nødvendigvis snart maatte faa Overtaget. Først troede vi, at Offeret endog var vindende for Hvid, men efter de mest omhyggelige Undersøgelser, som vi invitere Læseren at forny, have vi dog indtil videre maattet frafalde denne Anskuelse.

16.	. . .	g7+h6
17.	De2—g4 †	Kg8—h8
18.	Tf1—f6	Lc5—e3 !
19.	Ld3—c2 !	Le3—g5
20.	Dg4—h5	Se7—g8
21.	Ta1—f1	Dd8 d7

Slaas Taarn, slaar Taarn igjen og Sort er ødelagt.

22. Sh4—f5 . . .

Hertil er alt spillet med den mest udmærkede Finhed og Elegance og det skal falde vanskeligt at paavise noget bedre. Ogsaa Springertrækket ser godt og stærkt ud, men da Sort herimod tager en vist afgjørende Parade, bliver det navnlig her at søge efter et stærkere Træk. Vi have i den Anledning forsøgt Tf6—g6, Tf1—f5, kombineret disse og flere Manøvrer med Offeret e5—e6, men uden heldig Resultat for Hvid. Derimod have vi fundet en Remis, en meget smuk Remis, hvis Hvid her havde ofret Taarn paa h6, og da dette, som formentlig korrekteste Spil, har Interesse, skulle vi give en Udførelse:

22.	Tf6+h6 † !	Lg5+h6 !
23.	Tf1—f6	Ld5+g2 !
24.	Sh4+g2	Dd7—d2
25.	Dh5—f5	Sg8+f6
26.	e5+f6	Dd2—c1 † !
27.	Kh1—h2	Lh6—f4 † !
28.	Sg2+f4	Dc1—d2 †
29.	Kh2—h1 !	Remis !

22. . . . Le6+g2 † !

Det hermed indledede Modangreb er fortræffeligt gjennemført, værdigt en saa stærk Spiller som Elson.

23. Kh1+g2 . . .

Var Kongen gaaet til g1 følger Lg5—e3 †; 24. Sf5+e3 Dd7+h3 og Sort beholder Overvægten.

23.	. . .	Sg8+f6
24.	e5+f6	Tf8—g8 !
25.	Sf5—g3	Ta8—d8
26.	Tf1—f2	. . .

Der kunde nok være Tale om andre Træk for Hvid end dette

Hvid.	Sort.
og det foregaaende, men vi have ingen kunnet finde bedre.	
26. ...	Dd7—d5 †
27. Kg2—h2	Dd5—e6 !
28. Lc2—b3	De6—e1
29. Tf2—e2	Td8—d2
30. Te2+d2	De1+d2 †
31. Dh5—e2	Dd2+e2 †

Hvid opgiver Spillet.

---

426. Nordisk Gambit.*)

(Spillet pr. Korrespondance 18⁷⁶/₇₇.)

S. A. S.	J. A. Leffler. Gøteborg.
Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. d2—d4	e5+d4
3. c2—c3	d4+c3
4. Lf1—c4	c3+b2
5. Lc1+b2	Lf8—b4 †
6. Sb1—c3	Sb8—c6
7. Sg1—f3	Sg8—f6
8. Dd1—c2	d7—d6
9. 0—0—0	Lb4+c3 !

Om dette og nærmest følgende Træk se Parti Nr. 317 f. 1876.

Hvid.	Sort.
10. Dc2+c3 !	Lc8—e6
11. Th1—e1	Le6+c4
12. Dc3+c4	0—0
13. e4—e5	Sf6—e8
14. g2—g4	Kg8—h8
15. h2—h4	f7—f6

Hertil fra begge Sider aldeles overensstemmende med det foran nævnte Parti Nr. 317 mellem Kjøbenhavn—Upsala. Kjøbenhavn spillede nu, 16. e5+f6 nærmest foranlediget ved en fejlagtig Vurdering af 17. g4—g5, efter hvilket sidste Fejltræk Partiet ikke kunde holdes. Upsalenserne havde ventet der vilde ske 16. Dc4—f4 hvoraf en af Lederne, A. Høgstrøm, har givet følgende Udførelse:

Hvid.	Sort.
16. Dc4—f4	Sc6—e7
17. h4—h5	Dd8—d7
18. g4—g5	Se7—d5
19. Df4—d4	Dd7—c6 †
20. Kc1—b1	f6+e5
21. Sf3+e5	d6+e5
22. Dd4+d5	Dc6+d5
23. Td1+d5	Se8—d6

der dog imidlertid mest synes at være i Favør af Sort. Det af os valgte Træk, 16. e5—e6, er en slem Pæl i Kjødet paa

*) Dette og det følgende Parti hører til Kjøbenhavns Korrespondancepartier, Rækken II. Efter vor Modstanders Ønske skulde Udgangspunktet for begge Partier være Stillingen efter de 9 første Træk i Kjøbenhavn-Upsalapartiet, saaledes at han selv overtog Forsvaret, der efter Upsalensernes Sejr er meget populært i Sverig, i begge Partier.

Hvid.	Sort.

Sorts Spil og sandsynligvis det stærkeste.

16.	e5—e6!	Dd8—e7
17.	Dc4—b3	. . .

For paa Sc6—e5 at kunne gardere e-Bonden med Springeren.

18.	. . .	Sc6—e5

Dette saavel som det foregaaende og efterfølgende Træk ser ud til at være korrekt og konsekvent udviklet af Sort. Vor ærede Modstander formener dog her at burde have ladet sig nøje med det mere beskedne Ta8—b8.

18.	Sf3—d4	c7—c5 !
19.	Sd4—f5	De7—c7

Sort skulde have fastholdt sin oprindelige Plan strax at skyde c-Bonden endnu et Skridt frem; formodentlig har han ikke tilstrækkelig paaagtet Hvids 21de Træk.

20.	e6—e7	Tf8—g8
21.	Db3—e6!	. . .

Herfra behersker Dronningen hele Spillet, der upaatvivlelig nu ikke paa nogen Maade kan reddes for Sort.

21.	. . .	c5—c4

Paa Se5+g4 havde Hvid havde havt følgende glimrende Fortsættelse:

22.	Td1+d6	Se8+d6
23.	Sf5+d6	Sg4—h6
24.	De6+f6	g7+f6
25.	Lb2+f6 †	Tg8—g7
26.	Sd6—f7 †!	Sh6+f7
27.	e7—e8(D)†	Ta8+e8
28.	Te1+e8 ‡.	

22.	Lb2+e5	d6+e5
23.	g4—g5	Dc7—b6 !

Paa c4—c3 følger 24. g5+f6 Se8+f6; 25. Sf5—h6 og Hvid vinder Dronningen eller gjør Mat i 7 Træk.

24.	Sf5—d6 !	h7—h6 ?

Dette Træk kom uventet og gjorde Kampen let for Hvid, der ikke uden Møje havde udfundet, at Springerofferet (paa Se8+d6 skal nemlig følge g5+f6 !) sluttelig vilde føre til Sejr.

Hvid gjør Mat senest i 10 Træk.

---

427. Nordisk Gambit.

(Spillet pr. Korrespondance 18⁷⁶/₇₇.)

S. A. S.	J. A. Leffler.
Hvid.	Sort.

(De 9 første Træk fra begge Sider som i det foregaaende Parti.)

	Hvid.	Sort.
10.	Lb2+c3	. . .

Til en Afvexling forsøger Hvid den navnlig af Arnell og Hafstrøm anbefalede Fortsættelse,

Hvid.	Sort.
der dog fremdeles forekommer os mindre god end Dc2+c3.	
10. ...	Dd8—e7

Dette Træk synes os stærkere end Lc8—e6, som Hafstrøm anvendte i Parti Nr. 343/1876.

11. Sf3—g5	...

Maaske er e4—e5 stærkere?

11. ...	Lc8—e6
12. Sg5+e6	f7+e6
13. Dc2—b3	Sc6—d8
14. Th1—e1	...

Her var der ogsaa Tale om e4—e5.

14. ...	Sf6—d7
15. Te1—e3	Th8—f8
16. Db3—b2	g7—g5
17. g2—g3	Sd7—b6
18. Lc4—b5 †	Sd8—c6
19. a2—a4	a7—a6
20. Lb5+c6 †	b7+c6
21. Db2—a2!	e6—e5
22. a4—a5	Sb6—d7
23. Da2—a4	...

Overilet; Hvid burde først paa en eller anden Maade have garderet sin f-Bonde.

Hvid.	Sort.
23. ...	Tf8+f2
24. Da4+c6	Ta8—b8
25. Dc6+c7	De7—f7

Meget smukt spillet! Dette stærke Træk, der længe har svævet truende over Hvids Hoved, kommer netop nu i rette Øjeblik.

26. Td1—d5	...

Slaar Hvid d6 med Dronning eller Taarn, følger Tb8—b1 †!

26. ...	Tf2—f1 †
27. Kc1—c2	...

Ved dette Fejltræk gaar Partiet tabt, men det maa erkjendes, at Sort har det overlegne Spil, enten Hvid trækker Løber eller Taarn til e1.

27. ...	Df7—f2 †
28. Lc3—d2	Tb8—b1
29. Ke2—d3	Tf1—d1

og Hvid, der nu mister en Kvalitet uden Udsigt til at kunne faa Kongen bragt i Sikkerhed, opgiver Partiet.

---

428. **Fransk Parti.** (Ch. Pl. Chronicle.)

(Spillet for nylig i Bury St. Edmonds).

Noterne ere af Rev. Ranken.

Blackburne. Hvid (spiller samtidig 10 Partier iblinde).	**Craske.** Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. Sg1—f3	d7—d6

Hvid.	Sort.
3. d2—d4	f7—f5
4. Sb1—c3	...

Nogle af vore første Matadorer betragte denne Fortsættelse

Hvid. Sort.

som stærkere end det almindelige 4. d4+e5.

4. . . . Sg8—f6
5. d4+e5 Sf6+e4
6. Sc3+e4 f5+e4
7. Sf3—g5 Lf8—e7

Paa Lc8—f5 svarer Hvid med 8. Dd1—d5 og paa d6—d5 med 8. e5—e6.

8. Dd1—h5 † g7—g6
9. Dh5—h6 Le7—f8
10. Dh6—h4 d6—d5
11. Dh4—g3 Dd8—e7
12. Lc1—d2 Lc8—e6

Det er vanskeligt at finde et godt Træk for Sort her; hvis han spiller Lf8—g7 efterfulgt af Rokade, faar Hvid et overvældende Angreb ved Ld2—c3 og f2—f4. Maaske var Lc8—f5 det sikreste.

13. 0—0—0 Sb8—d7
14. Lf1—b5 c7—c6

Sort havde gjort bedre i at rokere, hvilket der nu ikke bliver Tale om.

15. Ld2—b4 . . .

Nydeligt spillet, særdeles naar man erindrer, at Hvid samtidig uden Bræt og Brikker fører 9 andre Partier.

15. . . . De7+b4
16. Sg5+e6 Ta8—c8
17. Lb5—e2 Db4—e7

Hvid. Sort.

18. Le2—g4 Lf8—g7
19. f2—f4 e4+f3

Sort skulde hellere have trukket Taarn til b8 for at kunne komme ud med Sd7.

20. g2+f3 De7—f7

Atter havde Tc8—b8 været bedre. Derimod vilde Lg7+e5 have været daarligt, da der følger 21. f3—f4 Le5—f6; 22. h2—h4 samt Taarn til e1 o. s. v.

21. f3—f4 Tc8—b8
22. Td1—e1 b7—b6
23. Th1—f1 . . .

Se6—c7 † samt e5—e6 synes ikke synderlig fordelagtigt for Hvid.

23. . . . Sd7—c5
24. Se6+g7 † Df7+g7
25. f4—f5 ! Dg7—h6 †
26. Kc1—b1 Sc5—e4
27. Te1+e4 . . .

Blackburnes Spil er mønsterværdigt; den Fordel, han har erhvervet i Stillingen, giver han ikke slip paa.

27. . . . g6+f5
28. e5—e6 Tb8—b7
29. Tf1+f5 d5+e4
30. Dg3—d6 Th8—g8
31. Dd6+c6 † Ke8—e7
32. Tf5—f7 † Ke7—d8
33. Tf7—d7 † Kd8—e8
34. Dc6—c8 ‡.

429. Springergambit. (Field).

(Spillet for nylig i Norwich Skakklub).

	J. O. Howard Taylor. Hvid.	Amatør. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	Lf1—c4	Lf8—g7
5.	h2—h4	h7—h6
6.	d2—d4	d7—d6
7.	Sb1—c3	c7—c6
8.	h4+g5	h6+g5
9.	Th1+h8	Lg7+h8
10.	Dd1—d3	Dd8—f6
11.	e4—e5!	d6+e5
12.	Sc3—e4	Df6—h6
13.	d4+e5	Dh6—h1 †

	Hvid.	Sort.
14.	Ke1—f2	g5—g4

Velkomment for Hvid, der nu faar Lejlighed til at udføre et af disse glimrende Indhug, hvorfor han er saa frygtet af svagere Spillere.

15.	Lc1+f4	Dh1+a1
16.	Se4—d6 †	Ke8—f8
17.	Dd3—h7	Lh8—g7
18.	Lc4+f7	Sg8—e7
19.	Sf3—h4	Lc8—d7
20.	Dh7—g8 †	Se7+g8
21.	Sh4—g6 ‡ !	

---

430. Siciliansk Parti. (Field.)

(Spillet for nylig i Simpsons Divan.)

	Hoffer. Hvid.	Amatør. Sort.
1.	e2—e4	c7—c5
2.	b2—b4	c5+b4
3.	a2—a3	e7—e6
4.	a3+b4	Lf8+b4
5.	c2—c3	Lb4—e7
6.	d2—d4	Sg8—f6
7.	Lf1—d3	d7—d5
8.	e4—e5	Sf6—e4
9.	f2—f4	a7—a6
10.	Sg1—h3	Sb8—c6
11.	0—0	f7—f5
12.	e5+f6	Se4+f6
13.	Sb1—d2	Dd8—c7

	Hvid.	Sort.
14.	Sd2—f3	0—0
15.	Sf3—e5	Sc6+e5
16.	f4+e5	Dc7+c3
17.	e5+f6	Dc3+d4 †
18.	Kg1—h1	Le7+f6
19.	Ta1—b1	e6—e5
20.	Lc1—b2	Dd4—h4
21.	Ld3—f5	Tf1—d1
22.	g2—g3	Dh4—c4
23.	Tb1—c1	Dc4—b5
24.	Lb2+e5	Lf6+e5
25.	Lf5+h7 †	Kg8+h7
26.	Dd1—h5 †	Kh7—g8
27.	Sh3—g5	opgivet.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 5 (Maj 1877).

---

554. Af Porst. Mat i 3 Træk. — 1. Dh2—d2, Tg7—c7 (A); 2. Dd2—b4 † etc. 1. — (A) T+T; 2. Df4 † etc. — Rigtig angivet af: O. C. Budde („overmaade let“), Fr. G., Blehr, Chr. W.

555. Af Hzg. Mat i 3 Træk. — 1. Lf2—d4, K+T! 2. Dh4 † etc. — Rigtig angivet af: Budde, Fr. G., Blehr, B. Ohlsson, Chr. W.

556. Af Blehr. Mat i 3 Træk. — 1. Te3—e5, Lf6+e5!; 2. Lf4—e3 † etc. — Rigtig angivet af: Budde, Fr. G., Ohlsson („ett nätt problem!“), Chr. W.

557. Af Hzg. Mat i 3 Træk. — 1. Dg8—g2, S+D!. 2. T+D etc. — Rigtig angivet af: Budde („bedst af Heftets originale Opgaver“), Fr. G., Blehr, Chr. W.

558. Af Sandegren. Mat i 4 Træk. — 1. g2—g4, Kf4—e3 (A. B.); 2. Db1—e1, Ke3—d4, 1.—f4; 3. De1—d2 † 1.—f2 † etc. 1. — (A) Kg5; 2. Df5 † Kh6; 3. Df7 etc. 1. — (B) Kg3; 2. Dg1 † etc. — Rigtig angivet af: Fr. G., Blehr, Chr. W.

559. Af Gold (med en sort Bonde paa b2). Mat i 4 Træk. - 1. Ld8—c7, T+L!; 2. Df1+f5, S+D; 3. Sd2—f3 †, Kd4—d3; 4. Lc6—e4 ‡. — Rigtig angivet af: Budde, Fr. G., Blehr („Ret net!“), Ohlsson („en sydländsk glädtighet genomgår problemet“), Chr. W.

560. Af Tyrell. Mat i 2 Træk. — 1. Dh7—h2 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af: Budde, Fr. G., Blehr, Ohlsson, Chr. W.

561. Af Campbell. Mat i 3 Træk. — 1. Te3—h3, Ld4—a1!; 2. Th2—b2 etc. — Rigtig angivet af: Budde, Fr. G. („ett fulländadt mästerstycke, som förråder verkligt genie“), Blehr („smuk og overordentlig svær“), Ohlsson („denna uppg. förorsakade mig mer bryderi än tillbörligt är hos ett 3-dragsproblem“), Chr. W.

562. Af Pilnaczek. Mat i 3 Træk. — 1. Sd6—c4, g6—g5 (A. B. C.) 2. Db4—c5 † etc. 1. — (A) Ke4; 2. Se3 † etc. 1. — (B) Ke6; 2. De7 † etc. 1. — (C) c5; 2. Db7 † etc. — Rigtig an-

givet af: Budde („Smuk Opgave!“), Fr. G., („i sanning beundransvärd! Så enkel, så alltigenom korrekt och dock så rik på eleganta kombinationer!“), Blehr („en god Opgave med nydelige Varianter“), Ohlsson („då jag löst denna uppgift, tänkte jag ovilkorligen på Alexander den stores ord, då han hörde sin faders segrar: min fader lemnar intet öfrigt för mig att eröfra“), Chr. W.

563. Af Bayer. Mat i 4 Træk. — 1. Lb6—c5, L+L; 2. Se5—f3, Lc5—d6!; 3. De8—e4, S+D; 4. Ld3—c4 ‡. — Rigtig angivet af: Budde („meget vakker Hovedvariant“), Fr. G. („smakfull och ej lätt“), Blehr („atter en smuk Fremstilling af en smuk Idé!“), Ohlsson („en svår och vacker uppgift“), Chr. W.

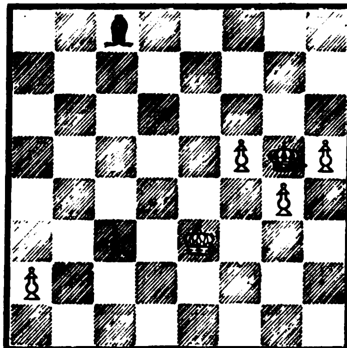
564. Af Willmers. Mat i 4 Træk. — 1. Lg7—h6, Sa6—c7!; 2. Dd7—g7, T+S; 3. Dg7—e5, K+D; 4. Td3—e3 ‡. — Rigtig angivet af: Budde, Fr. G. („tilltalar mig föga“), Blehr („en fortræffelig, sindrig, elegant og ikke let Komposition“), Ohlsson, Chr. W.

565. Af Healey. Mat i 5 Træk. — 1. Dh6—c1, Lc7—a5!; 2. Td1—d4, e5+d4; 3. Dc1—g5, Tf5+g5; 4. Se2—c1, ligeg.; 5. S. ‡. — Rigtig angivet af: Budde, Fr. G. („en storslagen och svår uppgift“), Blehr, Chr. W.

Slutspil.

23.

Følgende Stilling er interessant og lærerig for Begyndere Den fremkom forrige Aar i et Parti mellem to engelske Dilettanter og blev givet paa Remis. Uheldigvis var den geniale Skakspiller Boden Tilskuer, og han saa strax og paaviste, at Sort, som havde Trækket, let kunde vinde. Hvorledes?

Fra „Anderssens-Festen“ i Leipzig.

Tydsklands Renaissance i Skak har nu en c. 40 aarig Periode at vise tilbage paa. Det var Berliner-Skolen med de bekjendte 7 Vise i Spidsen, der afrystede Afhængighedsaaget, hvori de sidste Arvetagere af det allerede fra Middelalderen saa glimrende romanske Skakliv havde holdt de omgivende germanske Lande (endnu 1806 paastod Deschapelles, at han kunde give alle preussiske Spillere Taarn forud), der gjenoplivede og foryngede det i Tydskland fortørrede Skakspil og bragte det til at sætte friske Skud. Og fra Berliner-Skolen udgik der tvende Mænd, en direkte af dens egen Midte, en ved middelbar Paavirkning, den tydske Skakdigtnings Goethe og Schiller, der hver paa sin Vis, v. Heydebrand u. d. Lasa mere som Skakspillets store uovertrufne Lovgiver, A. Anderssen mere som dets stedse slagfærdige General, bar den plantede Fane videre og udbredte Tydsklands Anseelse, gjorde dets Overlegenhed gjældende indtil de fjerneste Egne.

Det er derfor saa naturligt, at de tydske Skakspillere med Taknemlighed ser op til disse tvende Mænd, og at de have fundet Anledning til, da den ene af dem netop iaar kan tælle sine 50 Aar som Skakspiller, at fejre dette Jubilæum ved en

	Anderssen.	Englisch.	Flechsig.	Francke.	Gøring.	Leffmann.	Metger.	L. Paulsen.	W. Paulsen.	Schallopp.	Winawér.	Zukertort.	
Anderssen		0	+	+	–	+	0	+	+	+	+	0	8½
Englisch	0		0	–	–	+	+	–	+	–	+	–	5
Flechsig	–	0		+	–	–	0	–	0	–	0	–	3
Francke	–	+	–		–	–	–	–	0	+	–	–	2½
Gøring	+	+	+	+		–	+	–	–	–	–	+	6
Leffmann	–	–	+	+	+		0	–	0	+	–	–	5
Metger	0	–	0	+	–	0		–	+	–	–	–	3½
L. Paulsen	–	+	+	+	+	+	+		+	+	–	+	9
W. Paulsen	–	–	0	0	+	0	–	–		–	–	–	2½
Schallopp	–	+	+	–	+	–	+	–	+		–	–	5
Winawér	–	–	0	+	+	+	+	+	+	+		–	7½
Zukertort	0	+	+	+	–	+	+	–	+	+	+		8½

stor Skakfest. Som vi alt have berørt, fandt denne Sted i Leipzig i forrige Maaned, var, hvad man kunde vente, meget talrig besøgt og gav et glimrende Udbytte. I „Mesterturneringen", hvor 12 af Tydsklands bedste Navne stødte sammen, var Kampen baade haard og heftig; man vil af omstaaende Skema, der giver et Billede af Slagets Gang, se, at „Hædersgjæsten", selv om han ikke naaede 1ste Pris, kæmpede med sin gamle Bravur og stedse er i Stand til at maale sig med de Stærkeste, hvilket i en fremrykket Alder er noget ganske ualmindeligt.

Da + betyder vundet, 0 remis = $1/2$ vundet og — tabt, sejrede altsaa Louis Paulsen med 9 vundne Partier, Hædersgjæsten fik 2den Pris, idet han ved Omspil slog Zukertort, der blev tilkjendt den 3dje og sidste af de udsatte Præmier.

I den saakaldte „Hovedturnering" blev C. Wemmers af Elberfeld 1ste, Dr. Schmidt af Dresden 2den Præmietager. I „Problemturneringen" have vi allerede meddelt at Berger og Kondelik sejrede.

I „Blindspil" førte E. Schallopp samtidig 8 Partier, vandt 3, tabte 4 og gjorde 1 remis.

Paa Kongressen blev vedtaget at stifte et „almindeligt tydsk Skakforbund", og den foreløbige Ledelse heraf lagt i Hænderne paa H. Zwanzig i Leipzig.

Vi skulle nu gaa nærmere ind paa de Enkeltheder[1]) af Festen, der særlig vedrøre Jubilaren og først beskrive „Hædersgaven", der blev overrakt ham. Den bestod af en sort Marmorsøjle, omslynget af et bredt af Guld og Sølv forarbejdet Egeløvsbaand, hvilende paa en Sokkel med terrasseformig Basis af Serpentinsten. En stor Figur af Sølv, forestillende Skakspillets Muse, med Skakbræt, og som med højre Haand overrækker den gyldne Æreskrands, kroner det Hele. Sokkelen har paa Forsiden følgende Indskrift „Til den tydske Skakmester, Prof. Dr. Adolf Anderssen ved hans halvtredsindstyveaarige Skakjubilæum. Fra Venner og Beundrere", og paa Bagsiden ses graveret i Guld og Sølv en Stilling af det afgjørende Parti mellem Anderssen og Staunton i Londoner Turneringen 1851, ved hvilken Sejr førstnævntes Verdensberømmelse grundlagdes. En meget fint udarbejdet

[1]) Som flere af de foregaaende Notitser i denne Beretning taget af „Illustrirte Zeitung", hvis Skakspalte redigeres af den som Problemforfatter og Problemkjender lige berømte R. Mangelsdorff.

arbejdet Guirlande omgiver dette Skakbræt, og der indenfor finder man angivet Aarstallene for Anderssens Hovedsejre i de internationale Turneringer, saasom London 1851, 1862; Baden 1870; Wien 1873; Leipzig 1871, 1876 o. s. v. Endvidere blev der overrakt ham tvende Sølvpokaler, et kunstnerisk udarbejdet Æresdiplom fra det vesttydske Skakforbund og fra de rhinske Skakforeninger og endelig ved den fra London ankomne Zukertort et Diplom som Æresmedlem af St. Georges, den ældste af alle bestaaende Skakforeninger. Præsidenten for Leipziger Skakforening, den som Digter og Literaturhistoriker velbekjendte Rudolff Gotschall, holdt Festtalen med følgende nydelige Vers, som vi ikke nænne at forstyrre ved Oversættelse:

Wir feiern eine goldene Hochzeit heute,
Die Braut — sie ist die seltenste der Bräute:
Des Schachspiels Muse, stolz und königlich,
Noch hat kein Bildner sie in Stein gebannt,
Kein Maler ihrer Züge Reiz entwandt.
Dem Aug' des Geistes nur enthüllt sie sich,
Auf ihrer Stirn den Adel der Gedanken,
Um ihren Mund ein Lächeln siegsgewiss:
Ihr forschend Aug' durchdringt die Finsterniss,
Worin der Zukunft dunkle Loose schwanken.
Mit zarten Hände und mit festem Blicke
Lenkt sie des Kampfes wechselnde Geschicke,
Sie borgt Thalien's Maske, sich zu necken,
In schlauem Spiel sich lächelnd zu verstecken.
Dann wieder sitzt sie, wie Urania
Mit königlichem Ernste sinnend da,
Und ihres Scepters Elfenbein umranken
In luft'gem Tanz die wechselnden Gedanken.
Auf dem Olymp war nicht ihr Heiligthum
Sie ist ein göttlich Kind der spätern Zeiten.
Doch wen sie liebt, dem schenkt sie Sang und Ruhm
Und weiss die Stätte schön ihm zu bereiten.
Das hat in langer Zeit von fünfzig Jahren
Der Meister hier, ihr Bräutigam, erfahren.
Sie schmückte seine Stirn mit Ehrenkränzen
Und seine Kunst mit ewig jungen Lenzen.
Sie stand in ernsten Kämpfen ihm zur Seite,
Gab ihm in alle Fernen das Geleite,

Bis zweimal er im Nebelland der Briten
Dem deutschen Namen Ruhm und Sieg erstritten:
Von Feld zu Feld ein kühner Truppenlenker,
Dem grossen Schweiger gleich, ein Schlachtendenker,
Erfahren in des Krieges Schlangenwindung,
Begabt mit unerschöpflicher Erfindung,
Sein Name sei den Deutschen unvergessen
So lang in solchem Kampf sich Gegner messen.
Lang herrsch' er noch mit seinem Zauberstabe
Und siege noch, wie oft, mit Zauberschlage.
Das deutsche Schach weiht diese Hochzeitsgabe
Ihm heut' an seinem goldnen Ehrentage.
Ja diese Ehrensäule sei ein Bild
Des Ruhmes, den er glorreich sich gewonnen.
Heut' heben wir den Sieger auf den Schild,
Der freudig funkelt in dem Glanz der Sonnen,
Die Gläser hoch und hoch der Schwung der Geister:
Es lebe Anderssen, des Schachspiels Meister!

I „Løsnings-Turneringen" forelagdes Kondeliks prisbelønnede 4 Trækker, og blev Præmien vunden af E. Flügel fra Prenzlau.

Som „Nachspiel" til Festen foranstaltedes en lille Væddekamp paa 5 Partier mellem Anderssen og L. Paulsen, i hvilken den sidste sejrede med 5 vundne Partier mod 3 tabte (1 remis).

Vi slutte vor Beretning med følgende Partier fra „Mester-Turneringen" (Noterne efter Deutsche Schachz.).

431. Østerrigsk Parti.

	Zukertort. Hvid.	Göring. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sb1—c3	Lf8—c5
3.	f2—f4	d7—d6
4.	Sg1—f3	Sb8—c6
5.	Lf1—b5	Lc8—g4
6.	Sc3—a4	Lc5—b6
7.	Sa4+b6	a7+b6
8.	0—0	Sg8—f6
9.	d2—d3	0—0
10.	c2—c3	e5+f4

	Hvid.	Sort.
11.	Lc1+f4	Sf6—h5
12.	Dd1—d2	Sc6—e7
13.	d3—d4	Se7—g6
14.	Lf4—e3	h7—h6
15.	Lb5—c4	. . .

* Vi havde foretrukket Ld3. Ved sine næste Træk udligner Sort nu Spillet aldeles.

	Hvid.	Sort.
15.	. . .	Sh5—f6
16.	Dd2—c2	d6—d5
17.	e4+d5	Sf6+d5

Hvid.	Sort.
18. Le3—d2	Dd8—d6
19. h2—h3	Lg4—e6
20. Lc4—d3	Sd5—f4
21. Ld2+f4.	Sg6+f4

Hvids nu følgende Manøvre strander paa Sorts 23de Træk.

22. Ld3—h7 †	Kg8—h8
23. Sf3—e5	f7—f6 !
24. Tf1+f4 ?	. . .

Herved kommer Sort i afgjort Fordel. Efter 24. Sg6 †, Sg6 25. Lg6 vilde Partiet have staaet lige, da Sort ikke tør slaa a-Bonden: 25. . . ., Ta2? 26. Ta2, La2. 27. b3, Da3. 28. Ta1, Lb3. 29. Db1! med Officersvinding eller 28. . . ., Ta8. 29. Lf7! ligeledes med Officerstab for Sort.

24. . . .	f6+e5
25. Tf4+f8 †	Ta8+f8
26. d4+e5	Dd6+e5
27. Ta1—d1	. . .

Dette Træk er ikke godt, men vi kan ikke se noget tilfredsstillende for Hvid.

Hvid.	Sort.
27. . . .	Le6+h3 !
28. g2+h3	De5—g3 †
29. Kg1—h1	Dg3+h3 †
30. Kh1—g1	Dh3—g4 †
31. Kg1—h1	Dg4—h4 †
32. Kh1—g2	Dh4—g5 †
33. Kg2—h2	Tf8—f4 !

Det afgjørende Træk, da det driver Taarnet fra nederste Række.

34. Td1—d4	Tf4—f3
35. Dc2—g2	. . .

Der gives intet bedre.

35. . . .	Dg5—e5 †
36. Kh2—h1	De5—e1 †
37. Kh1—h2	Tf3—f2
38. Lh7—e4	Tf2+g2 †
39. Kh2+g2	g7—g5
40. Kg2—f3	Kh8—g7
41. Td4—d7 †	Kg7—f6
42. Td7—h7	h6—h5

Opgivet.

Slutningen af Partiet er fortræffelig spillet af Dr. Göring.

---

432. Ikke modtaget Dronning-Gambit.

Englisch. Hvid.	**Anderssen.** Sort.
1. d2—d4	d7—d5
2. c2—c4	e7—e6
3. Sb1—c3	h7—h6

Det er besynderligt, at Anderssen anvender et saadant Træk. Sædvanlig sker c7—c5!

4. Sg1—f3	Sg8—f6
5. a2—a3	a7—a6
6. e2—e3	c7—c5

Hvid.	Sort.
7. d4+c5	Lf8+c5
8. b2—b4	Lc5—d6
9. Lc1—b2	Sb8—c6
10. Lf1—e2	0—0
11. 0—0	d5+c4
12. Le2+c4	b7—b5
13. Lc4—e2	Lc8—b7
14. Dd1—b3	Dd8—e7
15. Tf1—d1	Tf8—d8
16. Td1—d2	Sc6—e5

	Hvid.	Sort.
17.	Ta1—d1	. . .

Ved 17. Se5, Le5 (18. Tad1, Ld5) har Sort bedst Spil.

17.	. . .	Se5+f3 †
18.	Le2+f3	Lb7+f3
19.	g2+f3	Td8—d7
20.	Sc3—e2	Ta8—d8
21.	Kg1—h1	Sf6—h5
22.	Td1—g1	De7—h4
23.	Tg1—g2	Ld6—c7
24.	Td2+d7	Td8+d7
25.	Db3—c3	f7—f5
26.	Dc3—b3	. . .

Dc3—c6 havde været meget bedre.

26.	. . .	Dh4—c4
27.	Db3+c4	b5+c4
28.	Lb2—c3	Td7—d3
29.	f3—f4	Kg8—f7
30.	Tg2—g1	g7—g5

En smuk Kombination. Anderssen erobrer senere Bonden tilbage med Positions-Fordel.

31.	f4+g5	h6+g5
32.	Tg1+g5	Sh5—f6
33.	Tg5—g1	. . .

Vi se ikke, hvorledes Hvid kan bevare sin Fordel. Ved Afbytning kommer der interessante Varianter, f. Ex. 33. Lf6, Kf6. 34. Tg8, c3. 35. Tc8, Le5. 36. Kg2 (ikke Sd4 formedelst f4), Kg7 (for at forberede det næste Træk) 37. Kf3, Td2. 38. Sc3, Tc2. 39. Tc5, Lc3. 40. e4 osv. med lige Spil.

33.	. . .	Sf6—g4
34.	Kh1—g2	Le7+h2

	Hvid.	Sort.
35.	Tg1—c1	Lh2—e5
36.	a3—a4	Le5+c3
37.	Tc1+c3	Td3—d2
38.	Kg2—f1	Sg4—h2 †
39.	Kf1—g2	Sh2—g4
40.	Kg2—f1	Sg4—h2 †
41.	Kf1—g2	Sh2—g4
42.	Kg2—f1	Sg4—e5
43.	f2—f4	Se5—g4
44.	Kf1—e1	Td2—b2
45.	Tc3+c4	Sg4+e3
46.	Tc4—c7 †	Kf7—f6
47.	b4—b5	a6+b5
48.	a4+b5	Tb2+b5

Sort har endelig vundet en Bonde; men Fordelen er dog ikke tilstrækkelig til, at han kan vinde Partiet.

49.	Ke1—d2	Se3—d5
50.	Tc7—c1	Tb5—b2 †
51.	Kd2—d3	Tb2—b3 †
52.	Kd3—d2	Tb3—f3
53.	Tc1—c4	Kf6—e7
54.	Tc4—a4	Tf3—f2
55.	Ta4—a7 †	Ke7—f6
56.	Kd2—e1	Tf2—f3
57.	Ta7—a4	Kf6—g6
58.	Ta4—a6	Tf3—e3
59.	Ke1—f2	Te3—e4
60.	Kf2—f3	Kg6—f6
61.	Ta6—a3.	

Afbrudt som remis.

(Anderssen kunde have forsøgt efter Te2, 62. Ke2, Sf4 at spille med Springer og 2 Bønder mod Taarnet, da han dog under ingen Omstændigheder kunde tabe Partiet uden meget store Fejl).

Opgaver.

591.
S. Gold, Wien.

Mat i 2 Træk.

592.*
Edw. B—n, Nyköping.

Mat i 3 Træk.

593.
F. W. Blehr, Kristiania.

Mat i 3 Træk.

594.
Porst, Lyngby.
(For Begyndere.)

Mat i 4 Træk.

595.*
V. O. Sandegren, Göteborg.

Mat i 4 Træk.

596.
A. Arnell, Göteborg.

Mat i 4 Træk.

597.
H. Boardmann.
(Fra Centennial-Turneringen.)

Mat i 2 Træk.
(Turneringens næstbedste 2-Trækker.)

598.
J. Elson.
(Fra Centennial-Turneringen.)

Mat i 3 Træk.
(Turneringens næstbedste 3-Trækker.)

599.
S. Loyd.
(Fra Centennial-Turneringen.)

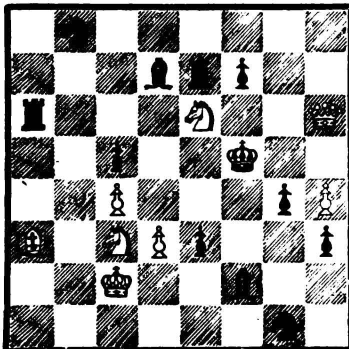
Mat i 4 Træk.
(Turneringens bedste 4-Trækker.)

600.
S. Loyd.
(Fra Centennial-Turneringen.)

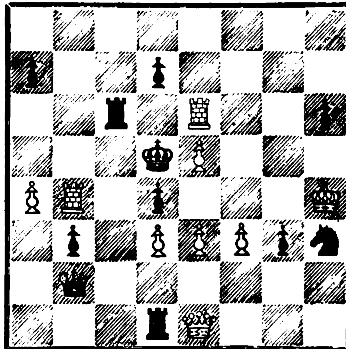
Mat i 4 Træk.
(Turneringens næstbedste 4-Trækker.)

601.
R. Braune.
(Østerr. Schachz.)

Mat i 4 Træk.

602.
J. Plachutta.
(Ill. Zeit.)

Mat i 5 Træk.

Postefterretninger.

— *Korrespondancekampen* mellem Storbrittanien og Amerika (se Julihefte S. 147) tegner til at blive ganske storartet. „Ch. Pl. Chronicle“ bringer i Augustheftet saaledes Navnene paa ikke mindre end 28 Spillere fra hver Side, der ere parate til at begynde Kampen. Paa engelsk Side kjende vi kun Ranken som værende af mere end almindelig Spillestyrke, medens derimod flere af de transatlantiske 1ste Klasses Spillere, saasom Delmar, Max Judd, Brenzinger, for ikke at tale om den famøse, i Korrespondancekamp endnu ubesejrede Fru Gilbert, findes paa Amerikas Liste.

— *La Stratégie*, vor ærede Samtidige, der fremdeles saa smukt og fortræffeligt repræsenterer det galliske Skakliv, meddeler i sit Julihefte det sidste og fem og firsindstyvende Parti mellem Labourdonnais og Macdonnell og har dermed i Løbet af de sidste 4 Aar bragt alle de Partier, som disse tvende verdensberømte Mestere spillede med hinanden, frem paa Tryk, hvilket ikke før har været Tilfældet. Vi glæde os til ad Aare, naar vi forhaabentlig vinde Tid til at fortsætte vore biografiske Skitser om de henfarne Skakkonger, at kunne ty til denne, saaledes nu komplette Partisamling, der er ledsaget med rigelige Noter og indeholder flere værdifulde Oplysninger i historisk Henseende.

Brevvexling.

Fr. G., Ackkärn; H. F. L. M., London; Edw. B—n. } De os venligst tilstillede Opgaver ere blevne befundne korrekte og brugbare.

P., Lyngby. Af de nyeste Opgaver forekommer Nr. 1 os uløselig ved 1. . . . Sg5—f6 o. s. v. og Nr. 2 og 3 for lette.

C. A. K., Trondhjem. Tak for Brevene. Svar paa 16/7 har Juliheftet allerede givet, paa 15/6 følger direkte.

K. H., Kolding. En Bonde, der naaer det 8de Tavl, bliver strax til Officer, Dr. T. S. el. L., efter Spillerens fri Valg, uanset om der derved kommer 2, 3 eller flere Dronninger, Taarne, Springere, Løbere af samme Farve paa Brættet paa engang. Denne Regel er fuldstændig international.

C. E. R., Malvern. Altfor megen Opmærksomhed, takker hjerteligst.

Om Dronningsystemet.

(Af M. i Verninge.)

IV. Minimumsproblemet m. M.

Som Overskriften udviser, har det været vor Hensigt at skrive ikke blot om Maximumsproblemet, men mere almindeligt om Dronningsystemet, hvorfor vi ikke helt i Taushed kunne forbigaa det tilsvarende Minimumsproblem, der gaar ud paa Anbringelse af det mindst mulige Antal Dronninger, som ikke indbyrdes maa kunne slaa hinanden og tillige skulle være saa mange, at der ikke bliver fri Plads for en til.

Dette Problem er for den egentlige Løsning ikke saa lidt sværere end Maximumsproblemet, ikke blot fordi Opstillingen er meget sværere, men ogsaa fordi det har en medfødt meget stor Vanskelighed i Bestemmelsen af Minimums Størrelse, Antallet af fornødne Brikker. Noget egentlig Udgangspunkt eller Grundlag mangler, og Forsøg paa Brættet føre strax vild. Der begyndes med 1 (nemlig n) og fortsættes med $^1/_2$, $^1/_3$, $^3/_4$ osv.; medens Firbrættet kræver $^{12}/_{16}$, nøjes Sextenbrættet med $^9/_{16}$; omvendt nøjes Nibrættet med $^{10}/_{18}$, medens Attenbrættet kræver $^{11}/_{18}$ o. s. fr. Vi have desaarsag forsøgt at gaa ud fra den utvivlsomt rigtige Forudsætning, at Brikkeantallet udenfor Trebrættet maa være mindst $\frac{1}{2}n$. Opstilles nu disse paa Brættets ene Kvadrant, saa vil man ved Hjælp af Trigonaltheorien kunne beregne Grændserne for Brættets udækkede Del, men kun med liden Nytte, eftersom Hjørnestillingen ikke er den stærkeste. Den stærkeste og sparsommeligste Stilling er omtrentlig midt paa Brættet, men herved tillige saa ubestemt og mangfoldig, at Forholdet mellem Brættets dækkede og udækkede Del ikke

nøjagtigt lader sig beregne, medens vi dog ikke uden Grund have troet at kunne sætte det gjennemsnitlig som 35 : 1, den udækkede Del altsaa $= \frac{n^2}{36}$. Dannes nu heraf et nyt Bræt med Sidelinie $\sqrt{\frac{n^2}{36}} = \frac{1}{6}n$, og med Besætning $\frac{1}{12}n$, saa bliver heraf igjen $\frac{1}{36}$ udækket $= \left(\frac{n}{36}\right)^2$; dannes endvidere heraf et tredie Bræt og saa fremdeles, saa faa vi, at Brikkeantallet maa være:

for 1 Bræt $\left(0 + \frac{1}{2} + \frac{1}{2.6} + \frac{1}{2.6^2} + \frac{1}{2.6^3} + \ldots\ldots\right) n$,

— 6 Bræt $\left(3 + \frac{1}{2} + \frac{1}{2.6} + \frac{1}{2.6^2} + \frac{1}{2.6^3} + \ldots\ldots\right) n$,

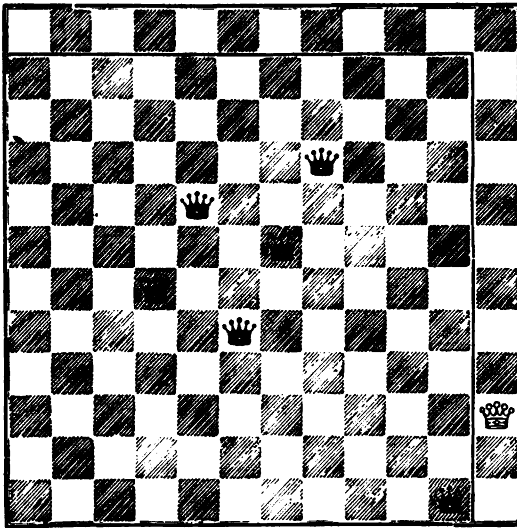
for 5 Bræt altsaa $3n$, og for 1 Bræt $\frac{3}{5}n$.

Dette Resultat, som neppe kan antages for almengyldigt, vil holde Stik indtil en vis Grænse, indtil Brættet vorder saa stort, at det, Forholdet muligvis er for lille eller for stort, udgjør en hel Brik. Det nye derved nærmere bestemte Forhold vil saa igjen være gyldigt indtil en ny Grænse o. s. fr., saa at Forholdet for Beregningen er et Uendelighedsforhold. Forsaavidt $\frac{3}{5}n$ og endnu mere de nærmere bestemte Forhold give Brøk, maa denne enten bortkastes eller udfyldes; men Vanskeligheden ved dette Alternativ vil tildels kunne skjønnes af følgende Tabel over nogle af de mindste Bræt:

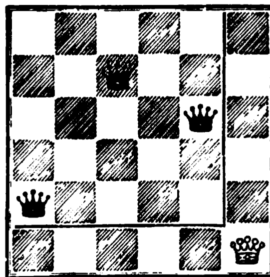
Brætsiden n.	Brikkeantal efter Følgeorden.									
1 til 10	1	1	1	3	3	4	5	5	5	6
11 — 20	6	7	8	8	9	9	10	11	12	12
21 — 30	13	13	14	14	15	15	16	17	17	18
31 — 40	19	19	20	21	21	22	22	23	23	24
41 — 50	24	25	25	26	27	28	29	29	30	30
51 — 60	30	31	32	32	33	33	34	35	36	36
61 — 70	37	38	38	39	39	40	40	41	41	42

Skulde i denne Tabel, hvad mere er sandsynligt end umuligt, en eller anden Mellemstørrelse være fejlagtig, maa den kunne berigtiges, uden at derved Problemets Natur mindre vil være kjendelig.

For Opstillingen kan benyttes følgende Regel: Brikkerne deles i 2 Hold, hvoraf det største, bestaaende af et ulige Plus- eller Minustal (2b—1) mellem $\frac{2}{5}n$ og $\frac{1}{2}n$, opstilles sluttet i 2 Paralleler saaledes, at Afstanden fra Brættets ene Hjørne bliver = *b* Rade og *b* Linier (s. Tolvbrættet, stundom dog med en Afvigelse af 1 eller 2 Skridt (s. Ellevebrættet). Det andet Hold anbringes i de gjennem Parallelerne gaaende tomme Diagonaler, særlig i Brættets modsatte Hjørne. Figuren ser da saaledes ud:

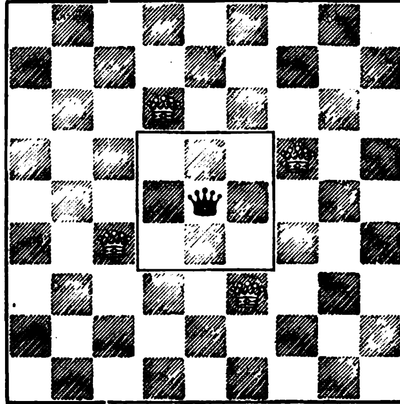

Da hertil kræves mindst 6 Brikker, maa et mindre Antal opstilles paa anden Maade, f. Ex. saaledes:

Paa ulige *A*-bræt kan, saalænge Brikkeantallet ikke gaaer

ned under $\frac{2n-3}{3}$, Opstillingen ogsaa sættes symmetrisk paa og omkring Midtpunktet (s. 3die Gruppe), og de to første (Brættene 3 og 9) have ingen anden Opstilling:

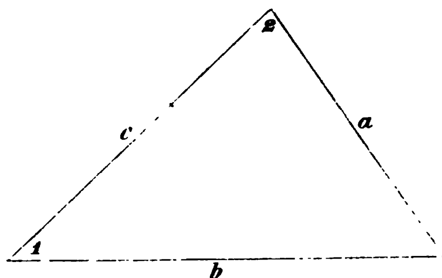
Heraf sees tillige en Opstilling for Brættene 7 og 8, men disse tillade flere andre Opstillinger.

Opstillingernes Antal vil naturligvis ogsaa her kunne udledes af Talrækken *n*. Denne maa da ordnes ikke blot saaledes, at de nedskrevne Tal (Brikker) ikke staa hinanden ivejen, men tillige saaledes, at intet af de udeladte Tal kan anbringes paa nogen af Nulpladsene uden at staa for Slag. For Fembrættet f. Ex. have vi saaledes følgende Rækker:

1	0	4	0	3	5	0	1	3	0
1	0	4	2	0	5	0	2	0	3
1	0	5	3	0	5	0	2	4	0
1	4	0	3	0	5	2	0	3	0.

Læste fra begge Sider give disse 8 Rækker 16 Opstillinger, hvilke dog efter vor Maade at tælle Varianter paa reducere sig til 4. Ses og læses nemlig 1ste Række (s. Brættet ovenfor) fra venstre Side, saa faas tredie Række omvendt; set fra højre Side giver den femte Række ligefrem, og set ovenfra giver den sjette Række omvendt. Saaledes giver hver Række 3 andre blot ved Drejning af Brættet uden Omstilling af Brikkerne.

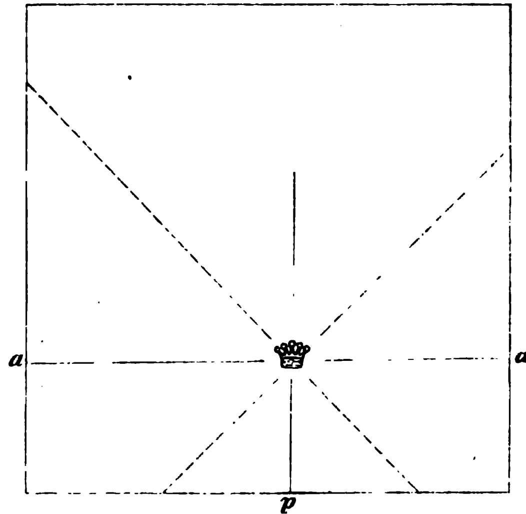
Om Dronningens Magt. Til Dronningsystemet hører endelig en Fremstilling af Dronningens Magt og Omraade. Vi maa nu igjen tilbage til det retvinklede ligebenede Triangel med Bemærkning, at Hypothenusen her er mellemproportional mellem en og begge Katheter; en hvilkensomhelst Triangelside overfor en Vinkel, der er dobbelt saa stor som en af Trianglets andre Vinkler, er nemlig altid mellemproportional mellem de andre Siders Sum og Siden overfor sidstnævnte Vinkel.

$a : b = b : (a + c).$

I denne Almindelighed behøves Sætningen her ikke, men fremsættes leilighedsvis, fordi den vel fortjener at kjendes og neppe andensteds vil være at finde; men af dens specielle Del kan udledes, at Hypothenusen holder ligesaa mange Kvadratsider, som begge Katheter holde Diagonaler, eller ligesaa mange Diagonaler, som en Kathete holder Kvadratsider. Vi ville kalde det Pladse og slaa fast, at en diagonal Hypothenus og dens Kathete altsaa have lige mange Pladse. Dernæst betragte vi Dronningen i dens 3 Stillinger: i Hjørnet med 3 Veje, i Brætsiden med 5 Veje og inde paa Brættet med 8 Veje. Brættet viser da umiddelbart, at Dronningen fra Hjørnet af hersker over 3 $(n-1)$ Pladse; det Samme er Tilfældet fra Siden; den hersker her over en hel og en delt Transversal = 2 $(n-1)$ Pladse, samt over 2 Diagonaler, der som Hypothenuser hver for sig have et Stykke af den delte Transversal til Kathete og altsaa tilsammen $n-1$ Pladse. I Udkanten, være sig i Hjørne eller Side, raader altsaa *Dr.* altid over 3 $(n-1)$ Pladse; dette er Minimum, thi inde paa Brættet voxer Omraadet, og i hvilken Grad oplyser følgende Tegning, hvori korteste Afstand fra Randen er betegnet

ved p, hvilket er saaledes at forstaa, at naar *Dr.* staar f. Ex. paa 12te Plads, saa er $p = 12$.

Dronningen staar her i Centrummet af 2 Korsveje, af hvilke den transversale omfatter 2 $(n-1)$ Pladse. Af den diagonale Korsvej ere de to opad gaaende Grene Hyphothenuser til Vinklerne ved a og indeholde altsaa, ligesom Linien $a-a$, tilsammen $n-1$ Pladse; de to nedadgaaende Grene ere Hypothenuser til Vinklerne ved p med Linien $p-1$ som fælles Kathete og omfatte altsaa tilsammen $2\,(p-1)$ Pladse. Heraf vil nu med Lethed Summen kunne sammenlægges, og Maximum udregnes. Paa et lige Bræt er Maximum for $p = \frac{n}{2}$, følgelig $2\,(p-1) = n-2$; paa et ulige Bræt er Maximum for $p = \frac{n+1}{2}$, følgelig $2\,(p-1) = n-1$. Maximum for Dronningens Omraade er altsaa paa et lige Bræt $4n-5$ og paa et ulige Bræt $4n-4$. Disse Bestemmelser gjælde for alle Bræt mellem 0 og ∞ og lade sig alle henføre under følgende almengyldige Formel for Antallet af de Pladse, hvorover Dronningen i fri Mark er herskende, nemlig $3\,(n-1) + 2\,(p-1)$.

(Sluttet).

Partier.

Som Led mellem Korrespondancepartiet og det almindelige Parti staar Raadslagningspartiet, hvor 2 eller flere Spillere paa hver Side i Fællig overveje deres Træk, enten med eller uden Tilladelse til paa eget Bræt at gjennemgaa de forekommende Varianter, og det vil være bekjendt, at denne Art Spil i de sidste 15—20 Aar med stor Forkjærlighed er dreven herhjemme, navnlig i Kjøbenhavn og Stockholm. Efter vor Mening er denne Interesse berettiget og meget fremmende for Skakspillet, thi hvorvel et saadant Parti naturligvis ikke kan have Korrespondancepartiets Grundighed, ja at der endog af Mangel paa Tid ligefrem sker Fejltræk, og det heller ikke kan nægtes, at mangen en smuk og rask Manøvre, som vilde blive udført i det almindelige Parti, maa lægges til Side, fordi det ikke positivt kan bevises de Medspillende, at den er udførlig, maa det dog i Almindelighed anses for aldeles utvivlsomt, at baade den livlige Udvexling af Ideer og deres korrekte Udførelse i muligst høj Grad sker Fyldest paa denne Maade, liges m det heller ikke kan miskjendes at det selskabelige og underholdende Element her kommer mere til Orde, hvilket har Betydning for i Skakforeningerne at kunne samle de spredte Kræfter. Ogsaa i Udlandet, især dog i Tydskland og England, ser man nu disse Partier hyppigt, og ved hver større Turnering hører det nu ligefrem til Programmet, at et Raadslagningsparti skal udkæmpes mellem de mest fremragende Spillere. Af nordiske Raadslagningspartier har Skaktidenden bragt ikke faa, derimod endnu saagodtsom ingen fremmede, og vi imødekomme derfor vist vore Læsere ved at bringe efterstaaende smukke Udvalg, hvoraf det første Parti er fra den nylig afholdte Anderssens Fest i Leipzig.

433. Siciliansk Parti.

(Spillet paa Leipziger Kongres 1877.)

C. Göring, Metger & L. Paulsen	raadslaa mod	Anderssen, C. Schmidt & Zukertort.
Hvid.		Sort.
1. c2—c4		e7—e6
2. e2—e3		Sg8—f6
3. a2—a3		c7—c5
4. Sg1—f3		Sb8—c6
5. Sb1—c3		a7—a6
6. d2—d4		d7—d5
7. d4+c5		Lf8+c5
8. b2—b4		Lc5—d6
9. c4—c5		...

De Hvide have udviklet deres Spil bedst og hævder i den første Tid den vundne Fordel meget godt.

9. ...	Ld6—c7
10. Lc1—b2	0—0
11. Dd1—b3	Dd8—e7
12. Lf1—e2	Lc8—d7
13. 0—0	Ta8—d8
14. Tf1—d1	Ld7—c8
15. Ta1—c1	h7—h6
16. a3—a4	e6—e5 !
17. b4—b5 !	...

Spillet bliver nu i høj Grad livligt og underholdende.

17. ...	a6+b5
18. a4+b5	e5—e4 !

Konsekvent og rigtig Fortsættelse af det i 16 Træk gjorte dristige Forsøg paa at skaffe sig Luft; paa Sc6—a5 følger:

Hvid.	Sort.
19. Db3—a2	b7—b6
20. c5+b6	Lc7+b6
21. Sc3+d5	Sf6+d5
22. Td1+d5	Lc8—e6
23. Td5+e5 og Hvid maa vinde.	

19. Sf3—d2	Sc6—e5
20. Sd2—f1	...

Ved dette Træk, i Stedet for det rigtigere, h2—h3, vender Bladet sig, og Sort bemægtiger sig Angrebet.

20. ...	Lc8—g4 !
21. Sc3+d5	Sf6+d5
22. Le2+g4	Se5—d3
23. Td1+d3	...

Et nødvendigt Offer.

23. ...	e4+d3
24. Db3+d3	Lc7—e5
25. Dd3—b3	Le5+b2
26. Db3+b2	Sd5—f6
27. Lg4—f3	Sf6—e4
28. c5—c6	b7+c6
29. b5+c6	Se4—g5
30. Lf3—e2	Td8—b8
31. Db2—c2	Tf8—c8
32. Sf1—g3	De7—e5
33. c6—c7 !	Tb8—b7 !

Et opmærksomt Gjennemspil vil vise, at Sort taber baade paa Tb8—b2 og paa Tb8—b6.

34. Le2—a6	Tb7+c7
35. La6+c8	Tc7+c2
36. Tc1+c2	De5—a1 †
37. Sg3—f1	g7—g6
38. f2—f3	Da1—e1
39. Lc8—a6	h6—h5

	Hvid.	Sort.
40.	Tc2—d2	h5—h4
41.	h2—h3	. . .

Derved faar Sort en slem Plads senere for sin Springer, men vi kunne paa den anden Side heller ikke tro, at Hvid tør tillade h-Bondens uhindrede Marche til h3. Det nu følgende Slutspil føres med stor Finhed fra begge Sider.

41.	. . .	Sg5—h7
42.	La6—c4	Sh7—f6
43.	Td2—d4	g6—g5
44.	Td4—d8 †	Kg8—g7
45.	Td8—c8	De1—a5
46.	Kg1—f2	Sf6—h5
47.	Lc4—d3	f7—f5
48.	Kf2—g1	f5—f4
49.	e3—e4	Da5—a7 †

	Hvid.	Sort.
50.	Kg1—h2	Sh5—g3
51.	Tc8—c2	Da7—a1
52.	Tc2—c7 †	Kg7—f6 !
53.	Tc7—c6 †	Kf6—e7
54.	Tc6—g6 !	. . .

Smukt; slaar Sort Springeren, holder Hvid Remis.

54.	. . .	Da1—a5
55.	Ld3—c4	Da5—c5
56.	Lc4—d3	Ke7—f7
57.	Tg6—a6	g5—g4

Ved dette elegante Bondeoffer forcerer Sort Partiet, se 60 Træk.

58.	h3+g4	Dc5—f2
59.	Ld3—c4 †	Kf7—f8
60.	Ta6—a5	h4—h3 !

og Hvid opgiver Spillet.

---

434. Springergambit.

(Spillet i Glasgow Kongres 1875).

Bird & Macdonnell raadslaa mod **Blackburne & G. B. Fraser.**

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	Lf1—c4	Lf8—g7
5.	0—0	d7—d6
6.	c2—c3	h7—h6
7.	Dd1—b3	Dd8—e7
8.	d2—d4	Sb8—d7
9.	Sb1—a3	Sd7—b6
10.	Lc4—d3	Lc8—d7

	Hvid.	Sort.
11.	Db3—c2	0—0—0
12.	b2—b3	Ld7—g4

Dette Træk synes os af tvivlsom Godhed og ikke fremmende for Udviklingen.

13.	Sa3—c4	d6—d5
14.	Lc1—a3	De7—f6

Sort vilde ikke have staaet sig ved i denne Stilling at give Dronningen for 3 smaa Officerer.

	Hvid.	Sort.
15.	e4—e5	Df6—c6
16.	Sc4—a5	Dc6—e8
17.	Ta1—e1	Kc8—b8
18.	b3—b4	Lg4—e6
19.	Dc2—e2	Sg8—e7
20.	Sf3—d2	Se7—f5
21.	Ld3+f5	Le6+f5
22.	Sd2—b3	Lf5—c8
23.	Sb3—c5	Sb6—a4

Dette Træk bevirker vel, at Hvid faar sin b-Linie aaben, og ser derfor ved første Øjekast mindre vel overvejet ud, men Sorts Stilling er saa fortrykt, at der maatte skaffes Luft. I Virkeligheden bliver det det første Skridt til Sejren, idet Hvid ved at bringe alt til Angreb paa b-Linien blotter sin højre Fløj og giver Sort Lejlighed til et glimrende Gjennembrud.

24.	De2—c2	Sa4+c5
25.	b4+c5	Kb8—a8
26.	Te1—b1	De8—e6
27.	Dc2—d3	Th8—e8
28.	Tb1—b2	c7—c6
29.	Tf1—b1	Te8—e7
30.	Dd3—d1	Td8—e8
31.	Dd1—a4	. . .

Man skulde ikke tro det muligt, at Sort kunde modstaa denne Storm. Hvid truer nu med at slaa c6.

	Hvid.	Sort.
31.	. . .	Te7—c7
32.	c3—c4	Ka8—b8

Sort forsvarer Stillingen med den mest fuldendte Omhu.

33.	Tb2—b6	. . .

Et af de velbekjendte „mere glimrende end solide“ Angreb. Taarnet kan ganske vist ikke slaas, men Hvid lader ude af Agt, at Sort nu bliver i Stand til at bryde igjennem paa den anden Fløj — se Noten til 23de Træk.

33.	. . .	Lg7+e5!
34.	d4+e5	De6+e5
35.	Tb6—b3	De5—d4 †
36.	Kg1—h1	Dd4—f2
37.	Da4—b4	Te8—e2
38.	Tb1—g1	g5—g4
39.	Tb3—b2	Df2—h4!

Hermed sætter Sort Kronen paa sin mesterlige Manøvre, og Hvid er aldeles redningsløs. Slaar han f. Ex. Taarnet, følger Mat i 5 Træk, og paa h2—h3 følger g4—g3; 41. Tg1—b1 Lc8+h3 42. Db4+b7 † Tc7+b7; 43. Tb1+b7 † Kb8—c8; 44. Tb7—b8 † Kc8—d7; 45. Tb1—b7 † Kd7—e6; 46. Tb8—e8 † Ke6—f6 og Sort vinder.

435. Ikke modtaget Evansgambit.

(Spillet i London d. 24/7 75).

Længste Betænkningstid 6 Minuter.

Blackburne & Potter	raadslaa mod	**Steinitz & Zukertort.**
Hvid.		Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5—b6
5.	a2—a4	. . .

En anden Methode at fortsætte Angrebet paa er 5. 0—0 d7—d6; 6. a2—a4 a7—a6; 7. a4—a5 Lb6—a7; 8. b4—b5 a6+b5; 9. Lc4+b5 Lc8—d7 o. s. v. Endelig kan der ogsaa strax spilles 5. b4—b5 hvorpaa kan følge:

5.	. . .	Sc6—a5
6.	Sf3+e5	Sg8—h6
7.	d2—d4	d7—d6
8.	Lc1+h6	d6+e5
9.	Lh6+g7	Th8—g8
10.	Lc4+f7 †	Ke8+f7
11.	Lg7+e5	Dd8—g5

o. s. v. med godt Spil for Sort uagtet Hvid har 4 Bønder for Officeren. I 9de Træk kunde Sort ogsaa opnaa lige Spil ved Dd8+d4, hvilket „Leitfaden 4" angiver.

Det synes saaledes at vise sig, at ingen af disse Angrebsmaader, og nærmere liggende findes neppe, ere farlige for Sort, og 4. Lc5—b6 maa derfor anbefales, naar man vil undgaa det vanskelige og indviklede Spil, Forsvaret af modtaget Evansgambit altid fører med sig.

	Hvid.	Sort.
5.	. . .	a7—a6
6.	c2—c3	Sg8—f6
7.	Dd1—e2	d7—d6
8.	d2—d3	Lc8—e6
9.	Sb1—a3	Sc6—e7
10.	0—0	. . .

Lc4+e6 efterfulgt af Sa3—c4 havde vel nok været at foretrække; Sort faar nu Tid til at skaffe Plads for sin sorte Løber.

10.	. . .	c7—c6
11.	Kg1—h1	h7—h6
12.	Sf3—g1	g7—g5
13.	Lc1—e3	Lb6—c7
14.	f2—f3	Se7—g6
15.	g2—g3	d6—d5
16.	Lc4—a2	0—0
17.	Tf1—d1 ?	. . .

„Hidtil" bemærker Potter, „har Hvid havt nok saa godt Spil som Sort, men her miskjendes paa en sørgelig Maade Stillingen, idet vi undlader det utvivlsomt ene rette Træk a4—a5, hvorved Sort faar Overhaand."

17.	. . .	a6—a5 !
18.	b4—b5	Dd8—e7
19.	Sa3—c2	c6—c5
20.	Le3—c1	d5—d4
21.	La2+e6	De7+e6
22.	c3—c4	b7—b6

	Hvid.	Sort.
23.	Td1—f1	Kg8—g7
24.	De2—g2	Sf6—h7
25.	Lc1—d2	. . .

Steinitz paaviser, at Hvid ikke kunde have frigjort sit Spil ved f3—f4 saaledes:

25.	f3-f4	e5+f4
26.	g3+f4	f7—f5
27.	f4+g5	f5+e4
28.	g5+h6 †	Kg7—h8
29.	Tf1+f8 †	Ta8+f8

og Sorts Angreb bliver uimodstaaeligt.

25.	. . .	f7—f5
26.	Ta1—e1	Ta8—e8
27.	Sg1—h3	. . .

Hvid vil slaa f-Bonden og dernæst bringe Springeren over f2 til e4.

27.	. . .	f5—f4
28.	Sh3—g1	Sh7—f6
29.	Te1—e2	Tf8—h8
30.	Sg1—h3	Kg7—f7
31.	Tf1—g1	Te8—g8
32.	Dg2—f1	Kf7—e8
33.	g3—g4	Sg6—f8
34.	Tg1—g2	h6—h5
35.	Sh3—f2	Sf8—g6

Ganske ejendômmelig Stilling, kun en Brik paa hver Side er slaaet; Sort har afgjort Overvægten.

36.	g4+h5	. . .

Bedste Træk, skjøndt det koster en Kvalitet.

36.	. . .	Sg6—h4
37.	Sf2—g4	Sh4+g2
38.	Df1+g2	Sf6+h5

Hvid.	Sort.

Her havde det været langt stærkere at slaa med Taarnet; der havde da neppe været nogen reddende Udvej for Hvid. F. Ex.

38.	. . .	Th8+h5
39.	Sg4+f6 †	De6+f6
40.	Dg2—g4	Tg8—h8
41.	Te2—g2	Df6—h6
42.	Dg4—c8 †	Lc7—d8
43.	Dc8—c6 †	Dh6+c6
44.	b5+c6	Th5—h3
45.	Sc2—e1	g5—g4
46.	f3+g4	Ld8—h4

og Sort vinder.

39.	Kh1—g1	Lc7—d8
40.	Ld2—e1	Sh5—f6

Zukertort formener, at Sort endnu kunde have vundet, hvis han her i Stedet for dette Springertræk havde trukket Th8—h7 og dernæst dubleret Taarnene paa h-Linien o. s. v.

41.	h2—h3 !	. . .

Meget godt Træk, saa ukorrekt det end ser ud.

41.	. . .	Ke8—f7

Hvis Springer slaar Springer, slaar Dronning igjen og Sort maa bytte Dronning uden Udsigt til at kunne vinde.

42.	Dg2—f1	Th8—h5
43.	Te2—h2	Tg8—h8
44.	Df1—g2	Th8—h7
45.	Sc2—a1	. . .

Aldeles fortræffeligt spillet! Hvid bringer i 7 Træk denne Springer til Dækning af det svage Punkt h3 uden at Sort,

Hvid.	Sort.

mærkværdigt nok, i den Tid formaar at forcere Stillingen.

45.	...	Ld8—c7
46.	Sa1—b3	De6—c8
47.	Sb3—c1	Dc8—h8
48.	Sg4—f2	Tb5—h4
49.	Sc1—e2	Kf7—e7
50.	Kg1—h1 !	...

Endnu svævede Hvid paa Afgrundens Rand; gaar nemlig Kongen til f1, er Partiet tabt; thi

50.	...	g5—g4
51.	f3+g4	f4—f3
52.	Dg2+f3	Th7—f7
53.	Df3—g2	Sf6+g4

og Sort vinder.

50.	...	Th7—g7

51. Se2—g1 og Partiet blev hævet som Remis.

---

436. Skotsk Gambit.

(Spillet i London d. 17/6 75).

Længste Betænkningstid 5 Minuter.

Blackburne & Zukertort raadslaa mod **Steinitz & Potter.**

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	d2—d4	e5+d4
4.	Sf3+d4	Sg8—f6

I vor „Skaktheori VIII. 1875," have vi allerede antydet dette Forsvar som sikkert, naar man ikke vil gaa ind paa de Forviklinger, som Dd8—h4 fører med sig.

5.	Sd4+c6	b7+c6
6.	Lf1—d3	d7—d5
7.	Dd1—e2	...

Det vilde være overilet strax at rykke frem med e-Bonden, da Sort i saa Tilfælde efter faa Træk opnaar en gunstig Stilling ved sine stærke Bønder paa Dronningsiden.

	Hvid.	Sort.
7.	...	Lf8—e7
8.	0—0	0—0

„Skaktheori" afbryder her Varianten med „omtrent lige Spil."

9.	Lc1—f4	...

En meget stærk Fortsættelse, der trues nu slemt med e4—e5.

9.	...	Ta8—b8

I Modsætning til Steinitz formener Potter her, at Tf8—e8 havde været det korrekte Træk.

10.	Sb1—d2	...

Godt spillet, Sort kan ikke slaa b-Bonden, da der følger e4—e5 samt Sd2—b3.

10.	...	Tf8—e8
11.	e4—e5	Le7—f8 !
12.	Sd2—b3	Sf6—d7
13.	Lf4—g3	c6—c5

Hvid.	Sort.

Dette Træk, der er gjort for at bringe Taarnet over h6 til Kongefløjen, kommer maaske noget for tidligt, og Sd7—c5 havde sandsynligvis været nok saa sikkert.

14.	c2—c4 !	d5—d4
15.	f2—f4	Tb8—b6
16.	Ta1—e1	. . .

f4—f5 havde været falskt, da Sort nu kan spille Sd7+e5 efterfulgt af f7—f6, hvilken Manøvre havde været slet i 13de Træk.

16.	. . .	Sd7—b8
17.	De2—c2 !	. . .

Truer baade direkte og indirekte, idet Springeren nu bliver mobil til over d2—e4 at trænge ind i Spillet.

17.	. . .	g7—g6
18.	Sb3—d2	f7—f5

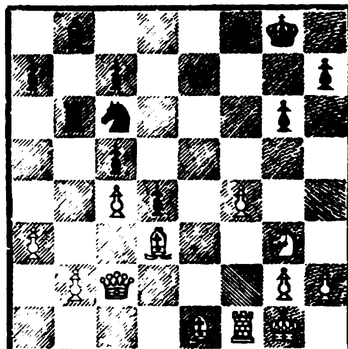
Paa Lc8—b7 følger 19. f4—f5!

19.	e5+f6	Te8+e1
20.	Lg3+e1	. . .

Hvid slaar med Løberen for at faa Posten g3 til Springeren. Tf1+e1 havde maaske dog været bedre.

20.	. . .	Dd8+f6
21.	Sd2—e4	Df6—e7
22.	Se4—g3	Sb8—c6
23.	a2—a3	Lf8—g7

Herved gaar Partiet sandsynligvis tabt; de Sorte havde her, bemærker Steinitz, havt det i deres Magt ved Kvalitetsoffer at skaffe sig i det mindste lige Spil saalunde: 23. . . . De7—e3 †, 24. Kg1—h1 Tb6+b2; 25. Dc2+b2 De3+d3, hvilken Paastand sikkert ogsaa vil findes rigtig.

Stilling efter Hvids 23de Træk.

24.	Le1—d2	Lc8—d7
25.	Tf1—e1	De7—f8
26.	b2—b4 !	c5+b4

Letter Hvid at vinde; Zukertort viser imidlertid i en længere Analyse, at intetsomhelst Træk i Længden vilde have kunnet redde Partiet.

27.	c4—c5	Tb6—b8
28.	a3+b4	Tb8—e8
29.	Te1+e8	Ld7+e8
30.	b4—b5	Sc6—d8
31.	Dc2—a2 †	Kg8—h8
32.	Da2+a7	Sd8—e6
33.	b5—b6 !	. . .

Efter dette stærke Træk svinder det sidste Haab for Sort.

33.	. . .	Df8+c5
34.	Da7—a8	Dc5+b6
35.	Da8+e8 †	Se6—f8
36.	De8—f7	Sf8—e6
37.	f4—f5	g6+f5
38.	Sg3+f5 og Hvid vinder.	

437. Italiensk Parti.

(Spillet i London d. 19/12 74).

Bird & Zukertort raadslaa mod **Potter & Wisker.**

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	c2—c3	Sg8—f6
5.	b2—b4	Lc5—b6
6.	d2—d3	d7—d6
7.	a2—a4	a7—a5
8.	b4—b5	Sc6—e7
9.	Sb1—a3	Se7—g6

Som bekjendt en meget god Frontforandring med Springeren i Forsvaret mod det italienske Parti.

10.	Lc1—g5	h7—h6
11.	Lg5—e3	Lb6+e3 !
12.	f2+e3	0—0
13.	0—0	d6—d5
14.	e4+d5	Sf6+d5
15.	Dd1—d2	Kg8—h7
16.	Lc4+d5	Dd8+d5
17.	e3—e4	Dd5—e6
18.	Sa3—c4	b7—b6
19.	h2—h4	. . .

Hvid har ikke opnaaet noget ved sin Fremrykning med venstre Fløj, heller ikke denne kan føres igjennem, og Sort faar snart den bedste Stilling.

19.	. . .	f7—f6
20.	Sc4—e3	Lc8—b7
21.	Se3—f5	Ta8—d8
22.	Dd2—e3 !	Tf8—f7
23.	g2—g3	Sg6—f8 !

Meget god Manøvre, som man vil se.

	Hvid.	Sort.
24.	Sf3—h2	Sf8—d7
25.	Sh2—g4	Sd7—c5
26.	Ta1—d1	Tf7—d7
27.	Sg4—f2	Sc5+a4

Bondens Fald var ikke til at undgaa for Hvid, naar Stillingen ikke skulde ruineres. Ved korrekt Spil maatte Sort nu kunde have vundet.

28.	d3—d4	Sa4—b2
29.	Td1—e1	Sb2—c4
30.	De3—e2	Sc4—d6
31.	d4—d5	De6—c8
32.	Sf2—g4	h6—h5

Sort gaar i Fælden og ødelægger sit Spil, der havde været godt situeret, hvis Springer havde slaaet Springer, efterfulgt af Td7—d6.

33.	Sf5+g7 !	. . .

Nydeligt spillet. Fra 27de Træk af fører Hvid overhovedet Partiet med mønsterværdig Kraft og Dygtighed.

33.	. . .	Kh7+g7
34.	Sg4+f6	De8—g6
35.	Sf6+h5 † !	Kg7—h8
36.	Tf1—f6	Dg6—g8
37.	g3—g4	Td7—h7
38.	g4—g5 !	Sd6+e4
39.	De2+e4	Th7+h5
40.	De4+e5	Dg8—g7
41.	Te1—f1	Td8—g8
42.	Tf1—f4	Lb7—c8
43.	Kg1—f2	Lc8—d7

En „Buk“, som det i Forvejen

Hvid.		Sort.
ilde stillede Parti ikke kan taale.		
44.	De5+c7	Dg7—h7
45.	Tf6—f8	Th5+g5
Der gives ikke noget bedre.		
46.	h4+g5	Dh7--h2 †
47.	Kf2—e3	Dh2—g1 †
48.	Ke3—d2	Dg1+g5
49.	Tf8+g8 †	Kh8+g8
50.	Dc7—c4	Ld7+b5
51.	Dc4—c8 †	Kg8—h7
52.	Dc8—f5 †	Dg5+f5
53.	Tf4+f5 og Hvid vinder.	

438. **Løbergambit.**

(Spillet under den internationale Kongres i Baden-Baden d. 17. Juli 1870. Præmie 100 Frcs.).

Rosenthal og **Winawer.** raadslaa mod **Anderssen** og **Stern.**

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Lf1—c4	Dd8—h4 †
4.	Ke1—f1	d7—d5
5.	Lc4+d5	Sg8—e7
6.	Sb1—c3	g7—g5
7.	d2—d4	Lf8—g7
8.	Sg1—f3	Dh4—h5
9.	h2—h4	h7—h6
10.	Kf1—g1	g5—g4
11.	Sf3—e1	. . .

Med Hensyn til hele denne Spillemaade henvise vi til N. Sk. T. 1873 S. 99 og 178 m. fl.

	Hvid.	Sort.
11.	. . .	f4—f3
12.	Lc1—e3	Sb8—c6
13.	Ld5+c6	b7+c6
14.	Se1—d3	f3+g2
15.	Kg1+g2	Se7—g6
16.	Sd3—f4	Sg6+f4
17.	Le3+f4	f7—f5
18.	e4—e5	Lc8—b7
19.	Kg2—g3	0—0—0
20.	Sc3—a4	Lg7—f8

Sort truer med c6—c5, som i 20de Træk ikke kan gjøres formedelst 21. Sa4+c5, Lb7+h1. 22. Dd1+h1.

	Hvid.	Sort.
21.	c2—c4	Dh5—f7
22.	Dd1—d3	Df7—e6
23.	Ta1—d1	Th8—h7
24.	Dd3—c3	Th7—d7
25.	Th1—h2	Kc8—b8
26.	b2—b4	Kb8—a8
27.	a2—a3	Lb7—a6
28.	Sa4—b2	h6—h5
29.	Th2—f2	Lf8—g7
30.	a3—a4	. . .

Hvid indsnævrer sin Modstander mer og mer; dennes paafølgende underlige Træk med Løberne skulle skaffe disse Officerer bedre Plads.

	Hvid.	Sort.
30	...	La6—b7
31.	Td1—d3	Lb7—c8
32.	Tf2—d2	Lg7—h6
33.	Td2—f2	Lh6—g7
34.	b4—b5	Lc8—b7

Sort truer med følgende smukke Kombination: 35. ... c6—c5, 36. d4+c5, Lg7+e5, 37. Lf4+e5, Td7+d3 †, 38. Sb2+d3, Td8+d3 †, 39. Dc3+d3, De6+e5 †, 40. Tf2—f4, De5—e1 †, 41. Kg3—h2, De1—h1 †, 42. Kh2—g3, Dh1—g2 ‡. Men paa c6—c5 skal Hvid spille 36. d4—d5.

35.	Tf2—e2	Lg7—h6
36.	Dc3—d2	c6+b5
37.	a4+b5	Lb7—f3

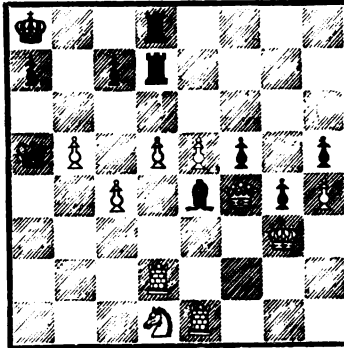
Sort spiller smukt! Det var virkelig ikke nemt at slippe saa godt ud gjennem den hvide Bondekjæde.

38.	d4—d5	Lh6+f4 †
39.	Dd2+f4	De6—b6
40.	Te2—e1	Lf3—e4
41.	Td3—d2	Db6—a5

Sort trænger paa en mesterlig Maade ind i det fjendtlige Spil og vilde have vundet Partiet, naar han ikke i det afgjørende Øjeblik havde manglet Betænkningstid.

42.	Sb2—d1	...

Da Spillet i sin Tid blev gjennemgaaet i Kjøbenhavns Skakforening, gjorde L. Petersen opmærksom paa, at Sort her havde vundet Partiet ved 42. ... Le4+d5 (!), 43. c4+d5, Td7+d5 o. s. v.

	Hvid.	Sort.
42.	...	Td7—e7
43.	Te1—e2	Da5—a3 †
44.	Df4—e3	...

Paa Te2—e3 følger Da3—c5, hvorved Sort vinder en Bonde; paa Sd1—e3 svarer Sort med Da3—c3.

44.	...	Da3+e3 †
45.	Sd1+e3	Te7+e5
46.	Kg3—f4	Td8—e8
47.	Se3—f1	Te5—e7
48.	Sf1—g3	Le4—b1

Løbertrækket er svagt.

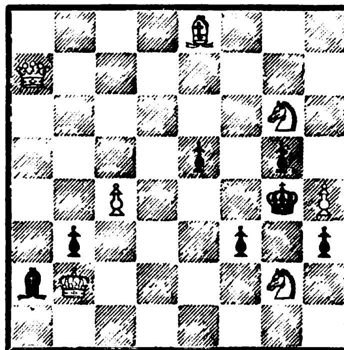
49.	c4—c5	Ka8—b7
50.	Te2+e7	Te8+e7
51.	d5—d6	c7+d6
52.	c5+d6	Te7—d7
53.	Sg3+h5	Kb7—c8
54.	Td2—d1	Lb1—e4
55.	Sh5—f6	Td7—f7
56.	Kf4—e5	Tf7—b7
57.	h4—h5	Tb7+b5 †
58.	Ke5—e6	Ke8—d8
59.	Sf6+e4	f5+e4
60.	Td1—f1	Opgivet.

Skakopgave af A. Arnell,

tilegnet

Kjøbenhavns Skakforening i Anledning af Forfatterens Besøg dersteds Onsdagen den 15/8 77.

603.

Mat i 5 Træk.

Skakforeningen og de kjøbenhavnske Skakvenner overhovedet havde den store Glæde i forrige Maaned at se Problemforfatteren A. Arnell fra Gøteborg i deres Midte. Nærværelsen af den elskværdige Gjæst, der vandt alles Hjerter, var naturligvis Signalet til en Række mere eller mindre private Sammenkomster, hvor Raadslagnings- og Afvexlingspartier florerede, og Intermezzoerne „mellem Slagene“ krydredes af æstethiske Undersøgelser over Skakspillets „Poesi“, Problemkunsten, hvori Arnell som bekjendt, trods sin unge Alder, allerede er en saa berømt Mester. Morsomt nok lykkedes det S. A. S. at komme til Kjøbenhavn netop i disse Dage, og saaledes for første Gang at faa at se og slutte fortroligt personligt Bekjendtskab med Arnell, der nu i

flere Aar har været hans trofaste Medarbejder og Skaktidendens uundværlige Støtte.

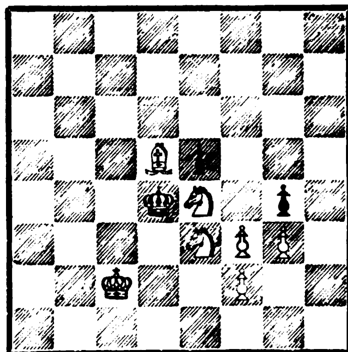
Ovenstaaende sindrige Opgave blev paa Foreningens Vegne honoreret med følgende af

Vilh. Nielsen

tilegnet

A. Arnell.

604.

Mat i 3 Træk.

Problemturneringen

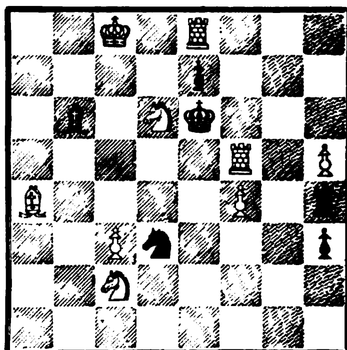
ved Anderssens Festen i Leipzig.

Ikke mindre end 27 Sendinger vare indkomne til denne Turnering, og det store Musæum for kunstfærdige Problemer har modtaget en ikke ringe Forøgelse af dets sjeldne Skatte! Som vi alt have meddelt bleve de tvende Præmier tilkjendte Berger og Kondelik. Efter Prisdommeren, C. Schwedes Udtalelser i D. Sz.-Julihefte ragede Bergers Sending, Nr. XX, langt over de andre, saa der var ingen Tvivl om, at den maatte tilkjendes 1ste Pris; mindre afgjort var det derimod med 2den Pris, idet Kondeliks Sending, Nr. X, havde farlige Rivaler i Sending V, Bayer, II, Karner og XXVII, Minkwitz. Af *nordiske* Forfattere

konkurrerede Wennberg, Th. Jensen og Arnell. I Wennbergs Opgave Nr. 1 strandede den paatænkte Løsning mod 1. . . . K+e4; 2. Db3, Sb5! Jensens Sending blev i høj Grad rost og var paa Nippet til at blive tilkjendt 2den Pris, da det i sidste Øjeblik viste sig. at Hovedspillet i Opgave Nr. 1 strandede mod 2. . . . Lc6. Vi beklage oprigtig denne Vanskjæbne, der vedblivende synes at skulle hvile over denne geniale Forfatters smukke Kompositioner hver Gang han træder frem for den store Offentlighed. Af Arnells Sending vandt Nr. 1, hosstaaende nysselige lille 4 Trækker, med Rette Bifald, derimod synes der paa en eller anden Maade at være indløbet en Misforstaaelse med Hensyn til Nr. 2 af samme Sending. Prisdommeren omtaler i sin Rapport denne Opgave paa tvende Steder; det ene Sted siger han, at den er uløselig, en tilvisse slem og afgjørende Fejl, hvis det forholdt sig saa, paa et andet Sted karakteriseres den som „havende uskjønne Matstillinger og ej givende Løseren tilstrækkelig Løn for sin Møje,“ men om Uløselighed er her ikke Tale. Forhaabentlig vil denne Tvetydighed blive opklaret i et senere Nr. af D. Sz.*), men vi meddele foreløbig den paagjældende Opgave i Marginen for at høre, hvad vore Løsere ville sige om det første Punkt, idet det ikke er os muligt at skjønne andet, end at den er fuldstændig løselig og i den Henseende korrekt. Hvad det andet Punkt angaar, skulle vi naturligvis ikke gaa i Rette med Hr. Schwede

Af **A. Arnell.**

605.

Mat i 4 Træk.

Af **A. Arnell.**

606.

Mat i 5 Træk.

*) Medens Bladet er under Pressen, se vi af det nu udkomne August Hefte af D. Sz., at Schwede tilbagekalder sit Udsagn med Hensyn til Uløseligheden.

derom, men der kunde dog maaske være nogen Anledning til beskedent at henstille, om den fældede Dom ikke var lovlig „drakonisk", saa sandt som i en 5 Træks Opgave Matstillingerne neppe alle kunne være rene, og om der da slet intet Fortrin var, der kunde mildne en saa haard Dom. I Almindelighed kan det vel siges om hele Rapporten, at den er noget for lakonisk og mindre udtømmende end baade de Præmieæskende vare berettigede til at vente og hvad der maa være i Problemkunstens velforstaaede Interesse, men vi skulle paa den anden Side indrømme, at alene Løsningen og en i Hovedsagen rigtig Erkjendelse af alle de sendte Opgaver var et saa herkulisk Arbejde for en Prisdommer, at der i det foreliggende Tilfælde billigvis ikke kunde forlanges mere.

I efterfølgende Problemafdeling bringe vi Bergers, Kondeliks og Bayers Opgaver og lige underneden følgende højst elegante Komposition af

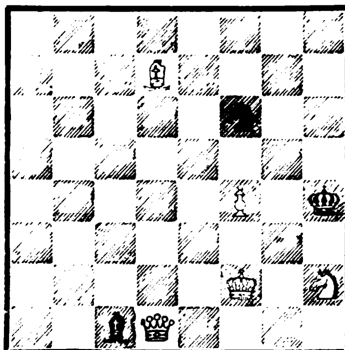
J. Kohtz & C. Kockelkorn

tilegnet

Prof. Adolph Anderssen

ved hans 50-aarige Skakjubilæum.

607.

Mat i 4 Træk.

Opgaver.

608.
B. Hartmann, Miskolcz.

Mat i 2 Træk.

609.
A. Kauders, Wien.

Mat i 3 Træk.

610.
Hzg., Kjøbenhavn

Mat i 3 Træk.

611.
Fr. G., Ackkärn.

Mat i 3 Træk.

612.
A. van Heijcop ten Ham.

Mat i 3 Træk.

613.
J. West og **H. Meyer.**

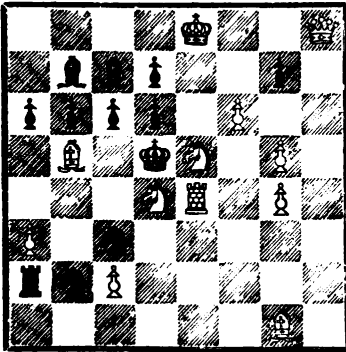
Mat i 4 Træk.

Opgaverne paa denne Side kunne særlig anbefales Begyndere.

Opgaver fra „Anderssens-Festens" Problemturnering i Leipzig.
(Af Deutsche Schachzeitung.)

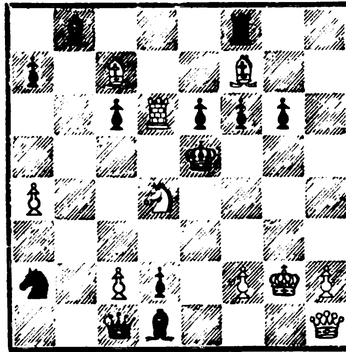
Johan Berger. (1ste Præmie)

614.

Mat i 4 Træk.

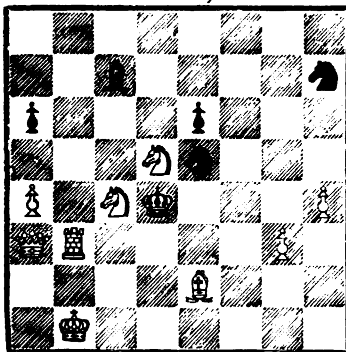
615.

Mat i 5 Træk.

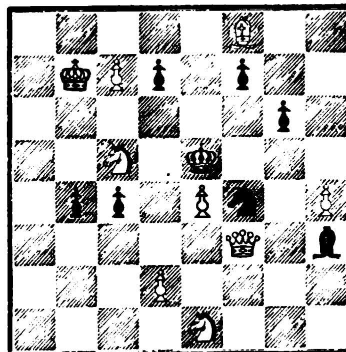
Karl Kondelik. (2den Præmie.)

616.*)

Mat i 4 Træk.

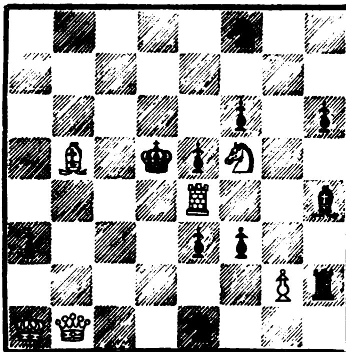
617.

Mat i 3 Træk.

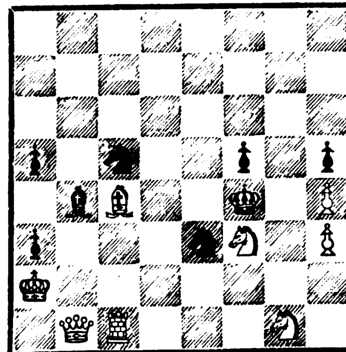
Konrad Bayer.

618.

Mat i 5 Træk.

619.

Mat i 5 Træk.

*) Løsningspræmieopgave.

Nyeste Post.

England. De „engelske Grevskabers“ Skakforbund holdt sin aarlige Forsamling i Birmingham i forrige Maaned og var efter *West. Pap.* besøgt af en talrig Skare af de stærkeste Spillere i Provinserne. J. Jenkins sejrede i Kampen om „Bægeret“, medens C. E. Ranken og A. B. Skipworth vandt 1ste og 2den Præmie i den store Udlignings-Turnering.

— Samme Blad beklager Tabet af J. Walker, Præsident for Skakklubben i Hull, der døde d. 6 August i sit 66de Aar. W., var, som den bekjendte engelske Skakspiller af samme Navn George W., en dygtig Praktiker og Theoretiker og lige til det Sidste en ivrig Ven og Befordrer af Spillet.

Amerika. Et nyt amerikansk Skakforbund istedetfor det gamle, der spaltedes forrige Aar ved Forberedelserne til Hundredaarsfesten, er efter *Hartford W. Times* i denne Tid under Dannelse. Til Bestyrelse valgtes: E. B. Cook som Præsident, J. G. Belden som Vicepræsident, J. B. Mc. Kim som Sekretær og C. C. Moon som Kasserer.

Dr. H. A. W. Lindehn, den svenske Skakmester, har i denne Tid gjæstet sin Hjemstavn. Da Besøget kun var kort, fik han ikke Tid at komme til Danmark, men i et venligt Brev til os glædede han os meget ved Løftet om, efter Tilbagekomsten til Amerika, hvor han nu er bosiddende, at ville holde N. Sk. T. à jour med Spillet derovre, et Tilbud for hvilket vi ere ham i høj Grad taknemlig.

Vesttydske Kongres i Køln. Det glæder os herfra at kunne meddele, at vor talentfulde Medarbejder, Fr. G. i Ackkärn, i Problemturneringen har tilkæmpet sig 2den Pris. Den nu „uovervindelige“ Berger fik 1ste, Minkwitz hæderlig Omtale. I „Mesterturneringen“ sejrede Zukertort, i „Hovedturneringen“ Hammacher fra Køln.

Brevvexling.

Fr. G. i Ackkärn. Breve af 19/8 og 11/9 med Tak modtagne.

F. S. i Aalborg. Løsninger modtagne og noterede.

v. d. L. i Wiesbaden: G. N. takker for Brevet, specielt for det gode Ønske med Hensyn til Korrespondancepartiet!

☞ Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: S. A. Sørensen, St. Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel.)

Kjøbenhavns Korrespondancepartier.

II. Række. (1876-77.)[1]

Nedenstaaende Skema viser det smukke Udfald af den samlede Kamp i denne Række og hvorledes Resultatet stillede sig for de enkelte Kæmpende. I dette Skema er tillige som man vil se optaget de 5 Partier, der endnu ikke vare tilendebragte, da Beretningen blev givet om Udfaldet af den I. Række.[2] Skemaet er ordnet alfabetisk efter de kjøbenhavnke Spilleres Navne.

	vinder	taber	gjør remis	mod
Dahl, Kjøbenhavn	2,	0,	0	Wetterstrand, Ranten.*)
„ „	1	3	0	Solberg, Drammen.
Hertzsprung „	2	0	0	Blehr, Kristiania.
Kjerrumgaard „	2	1	0	Meyer, Gøteborg.
Motz „	0	1	0	Arnell „ *)
Møller, P. „	2	0	0	Sydow, Stockholm.
Nielsen, Vilh. „	2	0	0	Schallopp, Berlin.
Ruben, jun. „	0	1	1	Solberg, Drammen.*)
S. A. S. „	1	1	0	Leffler, Gøteborg.
	vinder	taber	gjør remis	
Summa: Kjøbenhavn	12	7	1 Parti.	

[1]) Se Nord. Skakt. 1876. S. 236.
[2]) - Nord. Skakt. 1876. S. 97.
*) Af Rækken I.

Partier.

Vi skulle atter dennegang ledsage vor Samling med et Par Ord. I Nr. 439 finder Læseren det andet Parti af den af Vilh. Nielsen saa glorværdigt første Kamp mod Schallopp i Berlin og i 440 og 441 tvende livlige Spil, ligeledes af Kbhvs. Korresp. Rækken II, mellem Kjerrumgaard og J. A. Meyer samt Dahl og Solberg. Nr. 442 er af et smukt Udvalg, Lieutenant Bjørnvall i Kristiania venligst lige har sendt os, og hvoriblandt vi til vor store Overraskelse fandt flere, som en ung Dame, Søster til B., Frøken Bjørnvall har spillet. Vore Læsere ville i det optagne Parti med os beundre Frøkenens ligesaa elegante som velberegnede Spil og af den Grund, og ikke blot fordi Spillet har den forøvrigt store Mærkværdighed at være det *første* foreliggende trykte Skakparti af en *nordisk* Kvinde, være enige med os i, at Frøken B. er vor nordiske „Lady chess champion!“ Nr. 443 og 444 endelig høre til det store Udvalg, vi i Sommerens Løb har faaet tilstillet fra vore svenske Medarbejdere, Borén & Svenonius.

Det har været nødvendigt, ligesom i sin Tid ved Nr. 407, at indrømme Noterne til Nr. 439 en særegen og særdeles stor Plads, ja det har endogsaa været mere nødvendigt, fordi dette Parti i ligesaa høj Grad som hint har et dybt anlagt, særdeles indviklet Midtespil, aldeles fortræffelig behandlet fra begge Sider, og fordi det har et „Forspil“, der i Betydning langt overgaar det i Nr. 407. Som nærmere paavist og citeret ere Noterne et nødvendigt og foreløbigt afsluttende Suplement til vor Analyse om Løbergambiten, hvis Resultat, at dette Spil var et for den Angribende sikkert, i de fleste Tilfælde endog afgjort gunstigt, nød den Ære at blive godkjendt og i det væsentlige gjengivet i v. Bilguers Haandbog 5, og som endnu staar fast, uanset Zukertorts ilde anbragte Kritik over dette berømte Værk. — Men derved er det i utilladelig Grad gaaet ud over Noterne til de andre Partier, for hvilket vi gjøre de Spillende og Læserne en Undskyldning.

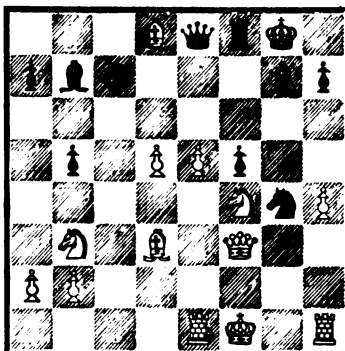
439. Løbergambit.

(Spillet pr. Korrespondance fra Maj 1876—Juni 1877.)

	Vilh. Nielsen. Kjøbenhavn. Hvid.	E. Schallopp. Berlin. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Lf1—c4	d7—d5
4.	Lc4+d5	Dd8—h4 †
5.	Ke1—f1	g7—g5
6.	Sg1—f3	Dh4—h5
7.	h2—h4 !	Lf8—g7(a)
8.	Kf1—f2 !	g5—g4 !
9.	Sf3—g5	Sg8—h6(b)
10.	c2—c3 (c)	c7—c6(d)
11.	Ld5—b3	f4—f3(e)
12.	g2+f3	g4+f3
13.	d2—d4 (f)	Lc8—g4
14.	Lc1—f4	Sb8—a6
15.	Lb3—c4 (g)	b7—b5
16.	Lc4—d3 (h)	Lg4—d7 (i)
17.	Sb1—d2 (j)	Sh6—g4 †
18.	Kf2—f1 (k)	f7—f6 (l)
19.	Sg5—h3 (m)	0—0 (n)
20.	Dd1+f3 (o)	f6—f5 !
21.	e4—e5	Sa6—c7 !
22.	Lf4—g5 (p)	. . .

Stilling efter Hvids 22de Træk.

	Hvid.	Sort.
22.	. . .	Dh5—e8(q)
23.	Ta1—e1 (r)	c6—c5 (s)
24.	Sh3—f4	c5+d4
25.	c3+d4	Ld7—c6
26.	d4—d5	Lc6—b7 (t)
27.	Sd2—b3 (u)	Ta8—d8(v)
28.	Lg5+d8	. . .

Stilling efter Hvids 28de Træk.

	Hvid.	Sort.
28.	. . .	De8+d8 (z)
29.	e5—e6 (æ)	Lb7+d5 (ø)
30.	Sf4+d5	Sc7+d5(aa)
31.	Sb3—c5	f5—f4(bb)
32.	Df3+g4 (cc)	Sd5—e3
33.	Te1+e3	f4+e3 †
34.	Kf1—g2 (dd)	Dd8—d5 †
35.	Dg4—e4	Tf8—f2 †
36.	Kg2—h3	Dd5+c5
37.	Th1—g1	Dc5—e7
38.	Tg1+g7 † !	De7+g7
39.	e6—e7	Tf2—f3 †
40.	De4+f3	Dg7+e7
41.	Ld3+b5	De7—c5
42.	Df3—g4 †	Kg8—f8
43.	Dg4—f4 †	Kf8—e7
44.	Df4—g5 †	Ke7—d6

	Hvid.	Sort.
45.	Dg5+c5 †	Kd6+c5
46.	Lb5—e2	Kc5—d4
47.	Kh3—g4	Kd4—e4
48.	Kg4—g5	a7—a5
49.	Kg5—h6	Ke4—f4
50.	Kh6+h7	Kf4—g3
51.	h4—h5	Kg3—f2
52.	Le2—g4	Sort opgiver Spillet.

Noter.

a) Med Hensyn til hele den højst interessante Udvikling af det Zukertortske saakaldte sejrrige Forsvar, hvoraf denne Stilling er fremgaaet, skulle vi henvise til Analysen over Løbergambit i Nord. Skakt. 1873, særlig nederst S. 334 o. flg., samt til Noterne i Partierne $^{183}/_{1874}$, $^{192}/_{1874}$, $^{244}/_{1875}$, $^{330}/_{1876}$, og $^{367}/_{1876}$, hvilket kortelig kan rekapituleres saaledes: „Zukertort er bleven dreven tilbage fra Position til Position og synes nu, da det oprindelige 7de Træk h7—h6 ikke slaar til mod 8. Lc4+f7, at have ladet sig nøje med det her af Schallopp valgte Lf8—g7, hvilket imidlertid aldeles ikke er sejrrigt". I Nøden ere nordiske Skakvenner komne ham til Hjælp, Th. Jensen med 7. c7—c6, Borén & Svenonius med 7. Sg8—e7, efterfulgt af f7—f6, hvilken sidste Manøvre navnlig maaske kan have en Fremtid for sig.

b) Ser naturligst ud. Imidlertid har et grundigt Studium af dette Parti ikke kunnet overbevise os, om at Sort derved kunde opnaa lige Spil, og vi ere derfor tilbøjelige til med Schwede i D. Sz. Junihefte at samstemme i, at 9. g4—g3 † er et bedre Træk og det bedst mulige, om end derfor ikke absolut sikkert. Der følger da 10. Kf2—e1 Dh5+d1 †; 11. Ke1+d1 Lc8—g4 † (ikke som Schwede strax Sb8—c6); 12. Kd1—e1 Sb8—c6, og der kan nu være Tale om Ld5+f7 † eller c2—c3 eller Ld5+c6. Et tredie nærliggende Træk 9. Lg7—d4 † giver ikke noget godt Resultat for Sort, idet der følger: 10. Kf2—f1 Sg8—h6; 11. d2—d3! Sb8—c6; 12. c2—c3 og Hvid erobrer f-Bonden med godt Spil.

c) Som tidligere antydet betragte vi dette Træk for nok saa godt som d2—d4. Paa 10. e4—e5 rokerer Sort med Fordel og paa 10. d2—d3 følger vel 10... c7—c6; 11. Ld5—b3 g4—g3 †; 12. Kf2—e1 Lc8—g4; 13. Dd1—d2 f4—f3 og Stillingen er tvivlsom.

d) Der kunde atter være Tale om g4—g3 †, men Stillingen er nu gunstigere for Hvid, idet der efter Afbytningen bliver en god Plads for Kongen paa c2 og f-Bonden erobres. Et listigt Træk vilde derimod 10. Lg7—f6 være, idet Hvid nu naturligvis ikke kan svare med 11. d2—d4 paa Grund af Lf6+g5 samt g4—g3 † o. s. v.

Tanken derom foraarsagede Hvid meget Hovedbrud og havde nær bragt ham til at opgive Fortsættelsen 10. c2—c3, indtil han endelig opdagede den fine Parade 11. g2—g3. der i alle Tilfælde synes at sikre Hvid det bedste Spil, f. Ex.:

10.	. . .	Lg7—f6
11.	g2—g3!	f4+g3†(a)
12.	Kf2+g3	Lf6—e5 †
13.	Kg3—g2	Le5—f4
14.	Dd1—f1	

(a)

11.	. . .	Lf6+g5
12.	h4+g5	Dh5+g5
13.	d2—d4 og Hvid staar meget godt i begge Varianter.	

e) Her var der atter stærkt Tale om g4—g3 † eventuelt efterfulgt af Lc8—g4, da hvid Dronning nu ikke har Udgang til b3; da Dronningen imidlertid her er dækket, gaar Kongen nu til g1, hvorpaa Spillet vel vilde stille sig omtrent saaledes:

11.	. . .	g4—g3 †
12.	Kf2—g1 !	Lc8—g4(a)
13.	Dd1—f1	f7—f6
14.	Df1+f4 !	. . .

Ogsaa godt var Sg5—e6, som V. N. har antydet for os.

14.	. . .	f6+g5
15.	h4+g5	Dh5—g6
16.	d2—d4 ! og hvorledes Sort end spiller, erobrer Hvid Officeren tilbage og bliver med 2 Bønder mere og god Stilling afgjort i Fordel.	

(a)

12.	. . .	Dh5+d1
13.	Lb3+d1	0—0!
14.	d2—d4 !	Lc8—g4
15.	Ld1—f3	f7—f6
16.	Lf3+g4	Sh6+g4
17.	Sg5—e6. Spiller Sort nu Sg4—f2, byttes simpelt af og paa Tf8—e8 følger 18. Se6—c7 Te8+e4, 19. Lc1—d2 og Hvid vinder en Officer uden at Sort kan føre Angrebet igjennem. Bemærkes maa det dog. at paa Te4—e2 skal Hvid svare med Kg1—f1!	

f) Godt spillet; Bonden er et sikkert Bytte, og der bør derfor endnu ikke spildes Tid med at slaa den.

g) Hvid sikrer sig herved imod Sorts Rokade til lang Side, der kunde have mindre behagelige Følger, f. Ex. saaledes let bringe Sa6 ind i Spillet over c5 o. s. v.

h) Det korrekte Træk vilde have været Løber tilbage igjen til b3. Var dette Træk sket, vilde vi ikke have taget i Betænkning at sige, jævnfør Note b), at Spillet, theoretisk talt, var vundet for Hvid. idet denne om et Par Træk kan være fuldstændig og smukt udviklet, kan vinde en Bonde naar han lyster og ikke er udsat for noget Angreb. Nu kommer der imidlertid et Vendepunkt, det er, Sort, hvis Sh6 og Bf7 blive mobile, faar uventede Chancer til Modangreb, og Spillet bliver ganske enormt svært for Hvid at føre.

i) Ypperligt Træk, absolut det bedste; der bliver Plads for Springeren og der trues ved Lejlighed med c6—c5.

j) Vist stærkere end a2—a4 eller e4—e5, om hvilke 2 Træk der naturligvis ogsaa kunde være Tale. Endelig meddelte V. N., at han stærkt tænkte paa at spille Dd1+f3 med eventuelt Offer af Sg5; følgende smukke Spil lader imidlertid Sort blive i Fordel, 17. Dd1+f3 Sh6—g4†; 18. Kf2—g3 f7—f6!; 19. e4—e5 f6+e5! 20. d4+e5! 0—0; 21. Ld3+h7† Kg8—h8; 22. e5—e6 Tf8+f4; 23. Df3+f4 Lg7—e5; 24. Sg5—f7† Dh5+f7 o. s. v.

k) Det maatte være haardt for Hvid, at han saaledes maa spærre Forbindelsen mellem sine Taarne og ikke turde gaa til g3 med Kongen. Efter nøje Studium have vi imidlertid heller ikke kunnet finde, at det derved nødvendiggjorte Offer af Sg5 med fuldstændig Sikkerhed kunde gjøres.

l) Langt bedre end h7—h6, da en Retraitelinie for Dronningen aabnes.

m) Et fortræffeligt Tilbagetog, svarende til Sorts Løbertræk. Manøvren er saa meget smukkere, som der bliver sat en Bonde i Slag i Stedet for at tage en. Paa Sg5+f3 var fulgt enten Sa6—c7 eller Lg7—h6, og Stillingen er i begge Tilfælde tvivlsom.

n) Slaar Sort Bonden med Dronningen, følger 20. Dd1+f3; ogsaa Sd2+f3 kan gjøres, med bedst Spil for Hvid.

o) Endelig fik Hvid Ram paa Bonden og med den rette Brik, da Springeren helst skulde udvikles over b3, c4 eller e4.

p) Et særdeles godt og velberegnet Træk og vel det eneste, der tilfulde kunde paralysere Besættelsen af den hvide Diagonal, hvormed Sort saa stærkt truer.

q) I et Brev til V. N. fra Schallopp udtaler denne, at dette Dronningtræk var en afgjørende Fejl, og at f5—f4, der var hans første Tanke, formentlig havde været langt stærkere og vedblivende holdt Hvid indsnævret. Vi betvivle imidlertid dette, snarere skulle vi tro, at Katastrophen derved var bleven hidført tidligere. Schallopp synes nemlig ikke at ane, at den dybere liggende Grund for Hvids stærke Løbertræk var Tanken om at undfly med Kongen over e2, hvilket i forrige Træk var uudførligt, for saaledes at blive den evige Trusel med Springerskak paa h2 og e3 kvit og bringe a-Taarnet frem til Gjennembrud paa g-Linien. Det var netop i Forventning om, at f5—f4 vilde ske og at det som sagt saa var muligt at afmarchere med Kongen, at Hvid endelig bestemte sig for Lf4—g5. Et Par Antydninger om, hvorledes denne Kongemarche vilde stille sig, ville derfor have Interesse:

22. . . . f5—f4
23. Kf1—e2 Sg4—f6 (a)
24. Lg5+f6 ! Ld7—g4
25. Ta1—g1 Lg4+f3 †
26. Sd2+f3 Sd7—e6

Sort kan her spille Tf8—f7, eller Tf8+f6, men ikke med bedre Resultat.

27. Tg1+g7 † Se6+g7
28. Th1—g1 Tf8—f7
29. Sh3+f4 Dh5—h6
30. Sf4—e6 Tf7+f6
31. e5+f6 Dh6+f6
32. Tg1+g7 † og Hvid staar bedst.

(a)

23. . . . h7—h6(b)
24. Lg5—e7 Tf8—f7
25. Le7—d6 Sc7—d5
26. Ta1—g1 Sd5—e3
27. Sh3+f4 Tf7+f4
28. Df3+f4 og Hvid staar bedst.

(b)

23. . . . Ta8—e8
24. Ta1—g1 h7—h6
25. Sh3—f2 h6+g5

Løber- eller Springeroffer paa e5 nytter heller ikke.

26. h4+g5 og Hvid vinder.

r) Sandsynligvis den solideste Fortsættelse, da Hvid maa opgive Tanken om at bringe Taarnet til g1, dets rette Allarmplads, idet Kf1—e2 nu er aldeles falsk. Et tiltalende og hvis Sort havde svaret med c6—c5 eller De8+h5 ogsaa godt Træk var h4—h5; paa h7—h6 gaar derimod let et Tempo tabt idetmindste.

s) Derved brydes Hvids Bondephalanx; paa h7—h6 havde Hvid svaret med 24. Lg5—f6!, paa Ld7—e6 eller Sc7—e6 ligesom nu med Sh3—f4 og Hvid staar godt.

t) Atter et stærkt Løbertræk! Sc7+d5 gaar ikke paa Grund af 27. Sf4+d5 Sg4+e5; 28. Te1+e5 Lg7+e5; 29. Sd5—e7 † De8+e7; 30. Df3+c6 o. s. v. og Sg4+e5 ikke paa Grund af Te1+e5 o. s. v.

u) Det er næsten ikke muligt at komme til Klarhed om de utallige Kombinationer, der kan stilles op med samtlige endnu paa Brættet værende 16 Officerer, og vi skulle kun i denne højst interessante Stilling give nogle Antydninger om hvad der mest ligger for. Der er saaledes 27. e5—e6, hvorpaa følger: h7—h6; 28. Lg5—d8 Ta8+d8; 29. e6—e7 Sc7+d5! og Sort beholder Overtaget; dernæst 27. Ld3+f5 med Fortsættelse Sg4+e5; 28. Df3—e4 De8—f7 og Sort staar bedst, og endelig de hver paa sin Maade meget stærke Træk 27. Lg5—f6 eller 27. Df3—g2, hvis fuldstændige Analyse vi maa overlade Læseren, idet vi kun bemærke, at det for os stiller sig tvivlsomt, hvem af Parterne der sluttelig vilde gaa af med Sejren. Ved det valgte Træk tro vi derimod at Sejren sikres, idet den saalænge uvirksomme Springer bringes i Spillet paa en gunstig Fremrykningslinie (se Note o) og foranlediger Sort til

Kvalitetsoffer for at forstærke sit Angreb. At have truffet det Rette under saa indviklede Forhold er et af de Held, der hører til for at være sejrrig General.

v) Ved dette smukke Kvalitetsoffer holder Sort vedblivende paa en farlig Maade Angrebet i Live; paa Sg4+e5 var det derimod gaaet tabt, idet der følger 28. Df3—g2 Kg8—h8! 29. Sb3—c5 og Hvids Stilling er langt overlegen.

z) Schallopp bemærker her, at presserende Embedsforretninger ikke levnede ham Tid til at gaa ind paa Følgerne af 28. . . Sc7+d5, hvilket Træk senere Undersøgelser har vist var langt stærkere end at slaa Løberen og maaske havde givet ham vundet Spil. Denne Bemærknings første Halvdel kunne vi fuldstændigt underskrive, der er ingen Tvivl om, at denne sindrige Vending havde været korrektest og gjort Taarnofferet end mere glimrende, men det vil dog sees, at efter 29. Sf4+d5 De8+d8 30. Df3—g3 Dd8+d5 31. Th1—g1 Dd5—f3 † 32. Dg3+f3 Sg4—h2 † 33. Kf1—f2 Sh2+f3 34. Ld3+b5 Sf3+g1 35. Te1+g1 bliver Hvid alligevel i Fordel, da han har en fremskudt Fribonde mere.

æ) Stærkt og truende: ogsaa Sb3—c5, efterfulgt af Ld3—c2! hvis Løberen retirerede til a8, havde givet smukt Spil.

ø) Saavel paa Dd8—d6 som paa Sc7+d5 følger 30. e6—e7!

aa) Slaar Dronningen, byttes af og Hvid beholder Kvalitet og Bonde mere.

bb) Det er helt mærkeligt med den Overensstemmelse i Karakter, dette Parti til Syvende og Sidst har faaet med det første Schalloppske, Nr. 407; her som der er Bagtrækket gaaet over til Angreb, forstærker dette ved Kvalitetsoffer og skyder f-Bonden frem som Støtte for et voldsomt Springerangreb paa den fjendtlige Konge. Men medens det lykkes der, fordi den ene Springer uanfægtet kunde forblive staaende i Slag til alle Forberedelser vare fuldførte, gaar den lignende Manøvre ikke saa heldig her; saa farligt det ser ud, kan Hvid virkelig skaffe sig Sg4 fra Halsen. Om end saaledes Schallops snilde og dristige Plan mislykkes, var den dog den bedste, thi paa 31. . . . Dd8—d6 kunde følge: 32. Sc5—d7 Tf8—e8; 33. Ld3+f5 Sg4—h2 †; 34. Th1+h2 Dd6+h2; 35. Df3+d5 Dh2—f4 † Kf1—e2 og vinder og paa 31. . . . Sd5—e3 † følger: 32. Te1+e3 Dd8—d4; 33. Te3—e2! Dd4+c5; 34. e6—e7 Tf8—e8; 35. Ld3+f5 og Hvid maa ligeledes vinde. Andre Træk, der due, har Sort neppe.

cc) Godt og solidt beregnet, se 34de Træk; paa Sc5—d7, om end gjørligt, havde Hvids Spil endnu ikke været uden Fare.

dd) Ved dette stærke og fjerntliggende Træk rider Hvid Stormen af, og Sejren er vis og ikke vanskelig.

---

440. Ikke modtaget Gambit.

(Spillet pr. Korrespondance $18^{76}/_{77}$.)

	Kjerrumgaard. Kjøbenhavn. Hvid.	J. A. Meyer. Gøteborg. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	Lf8—c5
3.	Sg1—f3	d7—d6
4.	b2—b4	. . .

Et ikke korrekt, men dog praktisk anvendeligt Offer, der forstærker Angrebet betydeligt.

4.	. . .	Lc5+b4
5.	c2—c3	Lb4—c5
6.	Lf1—c4	Lc8—g4

Sort forfejler her det rette Træk, Sg8—f6, taber derved den vundne Bonde og bliver bragt i en trykkende Defensive.

7.	f4+e5	Dd8—d7
8.	d2—d4	Lc5—b6
9.	0—0	Sb8—c6
10.	e5+d6	c7+d6
11.	Kg1—h1	0—0—0
12.	Lc1—f4	f7—f6
13.	Dd1—d3	a7—a6
14.	Sb1—d2	Lg4+f3
15.	Sd2+f3	Lb6—a7
16.	Ta1—b1	b7—b5
17.	d4—d5	Sc6—e5

	Hvid.	Sort.
18.	Lf4+e5	d6+e5
19.	Lc4+b5	. . .

Ved dette korrekte Offer forcerer Hvid, trods Sorts sejge Modstand, paa en smuk Maade Partiet.

19.	. . .	a6+b5
20.	Tb1+b5	Dd7—c7
21.	Tf1—b1	Td8—d7
22.	Tb1—b4	Kc8—d8
23.	Tb4—c4	Dc7—d6
24.	Dd3—c2	Sg8—e7
25.	Dc2—a4	Se7—c8
26.	Tc4—c6	Dd6—f8
27.	Da4—a6	Kd8—e7
28.	Tb5—b7	Df8—d8
29.	c3—c4 !	Th8—f8
30.	c4—c5 !	Tf8—f7
31.	d5—d6 †	Ke7—e8
32.	Tb7+d7	Ke8+d7
33.	Da6—b7 †	Kd7—e8
34.	Db7+c8	Dd8+c8
35.	Tc6+c8 †	Ke8—d7
36.	Tc8—c7 †	Kd7—e6
37.	c5—c6	Tf7—f8
38.	d6—d7	La7—b6
39.	Tc7—c8	og Hvid vinder.

---

441. Græsk Parti.

(Spillet pr. Korrespondance 1876/77.)

	H. Dahl. Kjøbenhavn. Hvid.	S. Solberg. Drammen. Sort.
1.	e2—e4	b7—b6
2.	d2—d4	Lc8—b7
3.	Dd1—f3	. . .

I dette sluttede Spil at bringe Dronningen saa tidligt ud er ikke godt.

3.	. . .	e7—e6
4.	Sg1—e2	c7—c5
5.	Lc1—f4	c5+d4
6.	Se2+d4	a7—a6
7.	g2—g4	. . .

Udviklingen er endnu altfor lidt fremmet til at dette Træk med Held kan gjøres; det blotter endvidere i en betænkelig Grad den hvide Diagonal.

7.	. . .	Sb8—c6
8.	Sd4+c6	Lb7+c6
9.	Sb1—d2	b6—b5
10.	0—0—0	g7—g5

En meget snildt anlagt Fælde, der indbringer en Officer. Spillet bliver nu meget interessant og lærerigt.

	Hvid.	Sort.
11.	Df3—c3	f7—f6
12.	Lf4+g5 ?	Ta8—c8 !
13.	Dc3—h3	Dd8—c7
14.	Lf1—d3	f6+g5
15.	Dh3—h5 †	Ke8—d8
16.	Dh5+g5 †	Sg8—e7
17.	Dg5—f6	Th8—g8
18.	f2—f4	Dc7—a5
19.	Kc1—b1	Kd8—c7
20.	Th1—g1	Tg8—g7
21.	c2—c4	Kc7—b7
22.	Sd2—b3	Da5—b6
23.	c4—c5	Db6—c7
24.	Df6—c3	Se7—g6
25.	f4—f5	e6+f5
26.	Sb3—a5 †	Kb7—b8
27.	e4+f5	Sg6—e5
28.	Sa5+c6	d7+c6
29.	h2—h3	Se5+d3
30.	Td1+d3	h7—h5
31.	Tg1—d1	h5+g4
32.	f5—f6	Tg7—f7
33.	h3+g4	Lf8—h6
34.	Td3—d6	Lh6—f4
35.	Td6—e6	Tc8—d8
36.	Td1—f1	Dc7—d7
37.	Dc3—b3	Dd7—d4
38.	Db3—c2	Tf7+f6
39.	Te6—e4	Lf4—g3

Elegant Slutmanøvre!

40.	Tf1—e1	Dd4—d5
41.	a2—a4	Tf6—f2
42.	Te4—e2	Tf2—f4
43.	a4+b5	a6+b5

Hvid opgiver Spillet.

442. Skotsk Gambit.

(Spillet i Frederikshald d. 22/8 77.)

	A. Bjørnvall.	Frøken Bjørnvall.
	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	d2—d4	e5+d4
4.	Lf1—c4	Lf8—c5
5.	0—0	d7—d6
6.	c2—c3	d4+c3

Lc8—g4 forskaffer Sort Overvægten.

7.	Dd1—b3!	Dd8—f6
8.	Sb1+c3	Sg8—e7
9.	Sc3—d5	Se7+d5
10.	Lc1—g5	Df6—g6
11.	e4+d5	Sc6—e5!

Korrekt spillet! Paa Sc6—e7 følger 12. Lc4—b5 † c7—c6; 13. Lg5+e7 og Hvid staar bedst.

12.	Sf3+e5	Dg6+g5!
13.	Lc4—b5 †	Ke8—f8
14.	Ta1—e1	. . .

En kraftig og elegant Fortsættelse af Angrebet.

	Hvid.	Sort.
14.	. . .	d6+e5
15.	Db3—c3	Lc5—d6
16.	f2—f4	Dg5—e7!
17.	f4+e5	Ld6—b4
18.	Dc3—b3	De7—c5 †
19.	Kg1—h1	Dc5+b5
20.	d5—d6	Db5—e8
21.	e5—e6	Lb4+e1
22.	e6—e7 †	Kf8—g8
23.	Tf1+f7	Lc8—e6!

Sort har paa en overordentlig energisk og mesterlig Maade pareret det allerede i 7de Træk paabegyndte, højst farlige Angreb og unddrager sig nu ved dette stærke Træk helt den truende Fare.

24.	Tf7—f8 †	De8+f8
25.	e7+f8 (D) †	Kg8+f8
26.	Db3+e6	c7+d6
27.	De6+d6 †	Kf8—f7
28.	Dd6—f4 †	Kf7—g8
29.	Df4—c4 †	Kg8—f8
30.	Dc4—c5 †	Remis.

---

443. Ikke modtaget Evansgambit.

(Spillet i Upsala 1870.)

	P. G. Borén.	A—t.
	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5—b6
5.	0—0	. . .

Om de forskjellige Angrebsmaader se Note til samme Træk Parti Nr. 435.

5.	. . .	d7—d6

	Hvid.	Sort.
6.	a2—a4	a7—a6
7.	a4—a5	Lb6—a7
8.	b4—b5	a6+b5
9.	Lc4+b5	Lc8—d7
10.	c2—c3	Sg8—f6
11.	d2—d4	e5+d4
12.	c3+d4	0—0
13.	Lc1—g5	Sc6+d4

En uheldig Afbytning, da Kongen blottes.

14.	Lb5+d7	Sd4+f3
15.	Dd1+f3	Dd8+d7
16.	Lg5+f6	g7+f6
17.	Df3+f6	Dd7—e6
18.	Df6—h4	La7—b6 ?

Derved vindes en Bonde, men Partiet tabes, Løberen skulde skulde have været i Diagonalen.

19.	Ta1—a3 !	Ta8+a5
20.	Ta3—h3	h7—h5
21.	Sb1—c3	c7—c6
22.	Sc3—d5 !	. . .

Et Dødsstød!

22.	. . .	Ta5+d5
23.	e4+d5	De6+d5
24.	Th3—g3 †	Kg8—h7
25.	Tg3—g5	Opgivet.

---

444. Udligningsparti.

	L. Svenonius. Hvid÷Ta1.	S—m. Sort.
1.	e2—e4	d7—d5
2.	e4+d5	Dd8+d5
3.	Sb1—c3	Dd5—d8
4.	d2—d4	e7—e6
5.	Sg1—f3	Lf8—b4
6.	Lf1—d3	Sg8—f6
7.	0—0	0—0
8.	Sc3—e2	Dd8—d5
9.	Se2—g3	Dd5+a2
10.	c2—c3	Lb4—e7
11.	Sf3—e5	Sb8—d7
12.	f2—f4	a7—a5
13.	Sg3—h5 !	g7—g6
14.	Sh5—g3	c7—c6
15.	f4—f5	. . .

Indledningen til en afgjørende Manøvre i den svenske Mesters glimrende Stil.

15.	. . .	e6+f5
16.	Lc1—h6	Tf8—e8
17.	Sg3+f5	Sd7+e5
18.	Sf5+e7 †	Te8+e7
19.	d4+e5	Sf6—g4
20.	Ld3—c4	Te7—d7
21.	Dd1+g4	Da2+b2
22.	Dg4+d7 !	Lc8+d7
23.	Tf1+f7	Sort opgiver Partiet.

---

445. **Springerspil.** (Ch. Pl. Chronicle.)

(Spillet i Birmingham, paa Grevskabernes Turnering, 1877.)

	Wayte. Hvid.	**Ranken.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Sb1—c3	Sg8—f6
4.	Lf1—b5	Lf8—c5 ?
5.	Sf3+e5	. . .

Sammenhold den analoge Stilling i Parti 386.

5.	. . .	Sc6+e5
6.	d2—d4	Lc5—b4
7.	d4+e5	Sf6+e4
8.	0—0	. . .

Derved indleder Hvid et interessant Angreb; ogsaa Dd1—g4 havde givet smukt Spil.

8.	. . .	Se4+c3
9.	b2+c3	Lb4+c3
10.	Dd1—g4 !	Ke8—f8 !

Rokerer Sort, vinder Hvid som Ranken bemærker ved 11. Lc1—g5 o. s. v.

11.	Lc1—a3 †	Kf8—g8 !
12.	Ta1—d1	c7—c6
13.	e5—e6	. . .

Som Ranken rigtig bemærker, ser dette Træk mere lovende ud end det er; det havde været stærkere at trække Lb5—c4, da Sort ikke kan slaa Bonden paa Grund af Dg4—h5.

13.	. . .	d7—d5
14.	e6+f7 †	Kg8+f7
15.	Dg4—g3	Lc3—f6
16.	Lb5—d3	Lc8—e6

	Hvid.	Sort.
17.	La3—d6	g7—g6
18.	Ld6—f4	Dd8—d7
19.	c2—c4	d5—d4
20.	Lf4—e5	Lf6+e5
21.	Dg3+e5	Th8—e8
22.	Ld3—e2	Ta8—d8

Sort vilde, mærkeligt nok, ikke have tjent noget ved Le6—f5.

23.	Td1—d2	Kf7—g8
24.	Tf1—d1	Le6—f5
25.	De5—c5	b7—b6
26.	Dc5—a3	Dd7—e7
27.	Da3—b2	c6—c5
28.	h2—h3	De7—g5
29.	Kg1—h1	Lf5—e4
30.	f2—f3	Le4—c6

Sort er nu udenfor al Fare og gjør med stor Præcision sin Overmagt af en Bonde gjældende.

31.	Le2—d3	Dg5—g3
32.	Td1—f1	Te8—e5
33.	Td2—e2	Te5+e2
34.	Ld3+e2	Td8—e8
35.	Db2—d2	Dg3—e5
36.	Le2—d3	De5—e3
37.	Dd2+e3	Te8+e3
38.	Ld3—c2	a7—a6
39.	Kh1—g1	b6—b5
40.	Lc2—b3	Kg8—g7
41.	Tf1—c1	b5—b4
42.	Kg1—f2	Kg7—f6
43.	Tc1—e1	Te3+e1
44.	Kf2+e1	Kf6—e5
45.	Ke1—f2	a6—a5

	Hvid.	Sort.
46.	Lb3—c2	Lc6—d7
47.	h3—h4	Ld7—e6
48.	Lc2—b3	a5—a4

Hvid opgiver Spillet.

---

446. Uregelmæssigt Parti.*)

(Spillet i London 1862.)

Chev. St. Bon Kling & Steinitz raadslaa mod Deacon Medley & Walker.

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	g7—g6
2.	f2—f4	e7—e6
3.	Sg1—f3	c7—c5
4.	d2—d4	d7—d5
5.	Sb1—c3	Lf8—g7

Dette Offer af c-Bonden er kun godt naar Hvid strax slaar. Modstanderne faa vel en Triplebonde, der skulde synes vanskelig at forsvare, men til Gjengjæld berøves Sort Løberen i Diagonalen, en Blottelse, der som man vil se, senere bliver afgjørende.

6.	e4+d5	e6+d5
7.	d4+c5	Lg7+c3
8.	b2+c3	Sg8—e7
9.	Lc1—e3	0—0
10.	Lf1—e2	Sb8—c6
11.	0—0	Se7—f5
12.	Le3—f2!	Tf8—e8
13.	Dd1—d2	Lc8—e6
14.	Le2—b5!	Dd8—c7
15.	Lb5+c6	b7+c6
16.	g2—g4	. . .

Indledning til et afgjørende, fortræffelig ført Angreb.

	Hvid.	Sort.
16.	. . .	Sf5—e7
17.	f4—f5	g6+f5
18.	Dd2—h6!	f7—f6

Nødvendigt, da ellers Sf3—g5, eventuelt Lf2—d4, er afgjørende.

19.	g4—g5	f5—f4
20	Lf2—d4	Se7—f5
21.	Dh6+f6	Sf5+d4
22.	Sf3+d4	Le6—h3
23.	Df6+f4!	Dc7—d7
24.	Tf1—e1	Te8+e1 †
25.	Ta1+e1	Ta8—f8
26.	Df4—g3	Dd7—e7!
27.	Kg1—h1!	. . .

Fint Spil fra begge Sider.

27.	. . .	De7—d7
28.	g5—g6	h7—h5
29.	g6—g7	Tf8—f6
30.	Dg3—b8 †	Kg8+g7
31.	Te1—g1 †	Lh3—g4

Paa Tf6—g6 følger:

32.	Db8—e5 †	Kg7—h6!
33.	De5—h8 †	Dd7—h7
34.	Tg1+g6 †	Kg7+g6
35.	Dh8+h7 †	Kg6+h7
36.	Sd4+c6 og Hvid vinder.	

32.	h2—h3	Dd7—e7
33.	Db8—g3	De7—e4 †

*) Dette og næste Parti hørte med til Rækken af Raadslagningspartier i Septemberheftet, men maatte der af Mangel paa Plads udelades.

	Hvid.	Sort.
34.	Kh1—h2	De4—h7!
35.	Tg1—e1	Dh7—h6
36.	h3+g4	h5—h4
37.	Dg3—e5	Kg7—g8

	Hvid.	Sort.
38.	Sd4—f5	Dh6—f8
39.	De5—e8 og Sort opgiver Spillet.	

447. Evansgambit.

(Spillet for nogle Aar siden.)

Kolisch mod **Chev. St. Bon & Centurini.**

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5+b4
5.	c2—c3	Lb4—a5
6.	d2—d4	e5+d4
7.	0—0	Sg8—f6
8.	e4—e5	d7—d5
9.	Lc4—b5	Sf6—e4
10.	Sf3+d4	Lc8—d7
11.	Sd4—b3	Se4+c3
12.	Sb1+c3	La5+c3
13.	Le1—a3!	a7—a6.
14.	Lb5+c6	Ld7+c6
15.	Ta1—c1	d5—d4
16.	Dd1—g4	Dd8—d7

Sort, der har 2 Bønder mere, tilbyder med Rette i dette, som i næste Træk den ene for at faa Lov til at rokere, men Kolisch har naturligvis sit Angreb for kjært til at bide paa Krogen.

	Hvid.	Sort.
17.	Dg4—h4	f7—f6
18.	Tf1—d1	Lc6—d5
19.	e5—e6	. . .

Et nydeligt Bondeoffer, der i Forbindelse med det nu følgende fortrinlige Spil med Taarnene, aldeles derangerer Sorts Stilling.

	Hvid.	Sort.
19.	. . .	Dd7+e6
20.	Sb3+d4	Lc3+d4
21.	Dh4+d4	0—0—0
22.	Dd4—a7	c7—c6
23.	Tc1—b1	b7—b5

Nødvendigt.

	Hvid.	Sort.
24.	Da7+a6 †	Kc8—b8
25.	Da6—b6 †	Kb8—a8
26.	La3—c5	Td8—d7
27.	Td1—d3	Td7—b7
28.	Db6—a6 †	Ka8—b8
29.	Td3—e3!	Ld5—e4
30.	Tb1—e1	De6—d5
31.	Lc5—b6	Le4—f5
32.	Te3—a3	Kb8—c8
33.	Te1—c1!	Lf5—d7
34.	Ta3—d3!	Dd5—e6
35.	Td3+d7	De6+d7
36.	Da6—a8 †	Tb7—b8
37.	Tc1+c6 †	Dd7+c6
38.	Da8+c6 ‡.	

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 6 og 7 (Juni og Juli 1877).

---

566. Af H. Meyer. Mat i 3 Træk. — 1. Lc7—b6, Th2+f2 (!); 2. c5—c6 †, ∞; D. l. S. ‡. — Rigtig angivet af: F. S. i Aalborg, Blehr i Kristiania („Et smukt og godt Problem“), Fr. G. i Ackkärn, B. Ohlsson i Lommarp, O. C. Budde i Kristiania, Chr. W.

567. Af. H. Meyer. Mat i 5 Træk. — 1. Se3+c4, Kc5—d4 (!); 2. Sc4—e5, K+S; 3. Lc1—b2, Ke5—f6; 4. Da2+e6 †, ∞; 5. T. gjør Mat. — Rigtig angivet af: F. S., Blehr („En fortræffelig og overordentlig dybt anlagt Komposition; særdeles vanskelig at løse“), Fr. G. („Utomordentligt svår och hvad mera är, lemnar verkligen lön för mödan“), Borén i Stockholm, F. S. i Aalborg.

568. Af Schrüfer. Mat i 2 Træk. — 1. Lh8—a1 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af: F. S., Blehr („Forslidt Ide!“), Fr. G., Ohlsson, Budde („ubetydelig“), Chr. W., F. S.

569. Af Schrüfer. Mat i 3 Træk. — 1. Dg1—g5, S+D (A); 2. Kb8—c7 etc. 1. . . ., (A) K+S; 2. Dg5—d8 † etc. — Rigtig angivet af: F. S., Blehr („Af mindre Betydning og let; ingen rene Matstillinger“), Fr. G. („lätt men smakfull. Jag har endast svårt att försona mig med Lh1“), Budde („Lh1 er vel uvirksom“), Ohlsson, Chr. W., F. S.

570. Af Schrüfer. Mat i 4 Træk. — 1. Sc2—a1, Ke4—d5 (A. B.) 2. Df1—c1, Kd5—e4; 3. Dc1—c6 †, K+S; 4. Dc6—c2 ‡. 1. . . ., (A) Sh4—f3; 2. L+S †, Ke4—f5; 3. Df1—h3 † etc. 1. . . ., (B) ligeg.; 2. Lg4—f5 †, S+L; 3. Df1—g2 † etc. — Rigtig angivet af: Blehr („Sendingens bedste Problem, hvilket dog ikke siger saa meget; variantfattig“), Fr. G. („mycket god“), Ohlsson, Chr. W.

571. Af Bayer. Mat i 2 Træk. — 1. Da2—a5 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af: Blehr, Fr. G., Ohlsson, Budde, Chr. W., F. S.

572. Af Bayer. Mat i 3 Træk. — 1. Dg2—f1, Sd8+f7 (!); 2. Tb2—b5; 3. D l. T gjør Mat. — Rigtig angivet af: Blehr („Følgende Mangler kunne antegnes: 1:o første Træk truer umiddelbart med Mat; 2:o Dobbeltspil i var. 1. —, Sc6; 3:o Te8 fuldstændig Statist!“), Fr. G., Ohlsson, Budde, Chr. W., F. S.

573. Af Bayer. Mat i 4 Træk. — 1. Db2—c1, Lc6+d7 (!); 2. Se1—d3, cd; 3. c2—c4 †, K. ligeg.; D gjør Mat. — Rigtig angivet af: Blehr („Ogsaa her dobbelt Spil. Hele Sendingen synes mig tarvelig til at være af Bayer"), Fr. G. („bäst i sändningen"), Budde, Ohlsson, Chr. W., F. S.

574. Af Abela. Mat i 2 Træk. — 1. Kf8—e7 og 2. Mat. — Rigtig angivet af: Blehr („Første Træk ligger for aaben Dag"), Fr. G., Ohlsson, Budde, Chr. W., F. S.

575. Af Abela. Mat i 3 Træk. — 1. Dh4—f6, g7+f6 (A); 2. Sf3—d4 etc. 1. . ., (A) g7—g6; 2. Df6+d6 etc. — Rigtig angivet af: Blehr („Af meget liden eller rettere ingen Interesse; hvormeget bedre er ikke denne Ide ofte fremstillet"), Fr. G., Ohlsson, Budde, Chr. W., F. S.

576. Af Abela. (Med en hvid Løber paa e8.) Mat i 4 Træk. — 1. Dh7—b1, Dh4—e1 (A); 2. Lg1—f2, T+L; 3. Db1—h7 etc. 1. . .. (A) Ta4; 2. Dc1; 3. Da3 † etc. — Rigtig angivet af: Blehr („Et Uhyre! Foruden at Hovedspillet kan omgaaes ved 2. Lh2 o. s. v., er Stillingen absolut umulig: Sort har alle sine Brikker i Behold og desuagtet 2 hvide Bønder paa B-Raden! Det er aldeles besynderligt, at denne Sending har kunnet faa Præmie"), Fr. G., Ohlsson, Budde, Chr. W., F. S.

577. Af Loyd. Mat i 2 Træk. — 1. Kc4—b3 og 2. Mat. — Rigtig angivet af: B. Ohlsson, Fr. G., Blehr, O. C. Budde, Chr. W.

578. Af Loyd. Mat i 3 Træk. — 1. Db5—g5, De1—h1 (A) 2. Dg5—g2 etc. 1 —, (A) T—a7; 2. D—e3 etc. — Rigtig løst af: Ohlsson („ett mästerstycke!") Fr. G. („i mitt tycke föga prisvärd"), Blehr, Budde, Chr. W.

579. Af Budde. Mat i 2 Træk. — 1. Dg7—e7 og Mat i næste Træk. — Rigtig angivet af: Timme i Kristiania, Ohlsson, Fr. G., Blehr, Chr. W., Budde.

580. Af Wennberg. Mat i 3 Træk. — 1. Dd7—d6, Kd3—e2 (A); 2. Dd6+f4 etc. 1. — (A) T—e3; 2. L—e4 † etc. — Rigtig angivet af: Ohlsson, Fr. G., Blehr, Budde, Chr. W., F. S.

581. Af Malmqvist. Mat i 3 Træk. — 1. Sf4—d3, Lg5+e3 (A); 2. Sd3+e5 † etc. 1. — (A) S—e4; 2. D+c5 etc. — Rigtig løst af: Ohlsson, Fr. G., Blehr, Budde, Chr. W., F. S.

582. Af Jensen. Mat i 3 Træk. — 1. Th3—e3, L+T (A); 2. Dh2—a2 etc. 1. — (A) T—f5; 2. D—h8 etc. — Rigtig angivet af: Ohlsson, Fr. G., Blehr, Budde, Chr. W., F. S.

583. Af A. van Heijcop ten Ham. Mat i 4 Træk. — 1. Db3—c4, Ta2—a5 (A); 2. Ld4—e5 † T+L (a); 3. Dc4+e4 †, ∞; 4. S. ‡. 2. — (a) K+L; 3. Dc4—c7 † etc. 1. — (A) L+L;

2. D—c7 †, L—e5 (a); 3. D—f7 † etc. 2. — (a) e5; 3. D+c8 etc. — Rigtig angivet af: Ohlsson, Fr. G. („Svår och brillant. Är detta första steget på författarbanan, så vittnar det om stor begåfning och grundliga förstudier"), Blehr, Budde, Chr. W., F. S.

584. Af Fr. G. Mat i 5 Træk. — 1. Sb1—a3, La8—c6; 2. Lh4—d8, Sb8—d7 (a, b); 3. Sh7—g5, Th6—d6; 4. Lf7—e6, ∞; 5. ≠. 2. — (a) Ld7; 3. Sf6 etc. 2. — (b) ed; 3. Sg5 etc. — Rigtig angivet af: Blehr, Budde, („meget morsom"), Chr. W., F. S.

585. Af Lord. Mat i 3 Træk. — 1. Da4—a8, Kf5—g4 (A. B. C. D); 2. Sc4—e3 † etc. 1. — (A) Ke6; 2. Dc8 etc. 1. — (B) Kg6; 2. Df8 etc. 1. — (C) e5; 2. Se3 † etc. 1. — (D) e6; 2. Sd6 † etc. — Rigtig angivet af: Ohlsson, Fr. G., Blehr, Budde („nydelig med sine mange fine og vakre Varianter"), Chr. W., F. S.

586. Af Andrews. Mat i 3 Træk. — 1. Ld6—f8, Sa3—c4 (!); 2. e2—e4 etc. — Rigtig angivet af: Blehr, Budde og Fr. G. (hvilken Sidstnævnte dog ikke har angivet Hovedspillet), Chr. W.

587. Af Duchateau. Mat i 4 Træk. — 1. Se6—d8, Lf1+c4; 2. Sd8—c6 † Ke5—d5; 3. Dg4—g7 † K+en Spr.; 4. D. ≠. — Rigtig angivet af: Ohlsson, Fr. G., Blehr, Budde, Chr. W.

588. Af Kohtz & Kockelkorn. Mat i 4 Træk. — 1. Sb2—c4, Tc3+c4 (A); 2. Lf5—e4 ∞ (a); 3. Dg1—g6 † etc. 2. — (a) Sg4; 3. Lg6 † etc. 1. — (A) Ta4+c4; 2. Lf5+e6 ∞; 3. Dg1—g4 † etc. — Rigtig angivet af: Ohlsson, Fr. G. („Högst tilltalande. Säge man ej författarnamnet, kunde man, för den eleganta dubbelvändningens skull. vara böjd att tillskrifva R. Braune problemet"), Chr. W. Budde, F. S.

589. Af Plachutta. Mat i 4 Træk. — 1. De1—g3, Lc1—e3 (A); 2. Dg3—d6, Sf6—d5; 3. Dd6—e5 †, S+D; 4. Sc4—d6 ≠. 1. — (A) Kd5; 2. Dd6 †, K+S; 3. Dd4, Kb5; 4. Sc7 ≠. — Rigtig angivet af: Fr. G. („en alltigenom fulländad behandling af denna vackra idé"), Blehr, Budde, Chr. W., F. S.

590. Af Klett. Mat i 4 Træk. — 1. Sd4—e2, Kd3—e4 (!); 2. Se2—f4, Ke4+f5; 3. Db2—f6 †, K+D; 4. Sf4—d3 ≠. (Mange Varianter!) — Rigtig angivet af: Fr. G. („kan ej nog berömmas. Men så härrör den också från Philip Klett, denne mästare bland mästare!") Blehr, Budde („brillant Hovedspil"), Chr. W., F. S.

Opgaven Nr. 558 er endvidere rigtig løst af O. C. Budde i Kristiania.

Nyeste Post.

Sverige. I et længere Brev fra *Stockholm*, dat. 4/10, skriver P. G. Borén bl. A. følgende: „. . . Såsom nu mera bosatt i hufvudstaden, är jag medlem af Stockholms schacksällskap, dit äfven min synnerlige vän och aktningsfulle motståndare Svenonius åter hörer sedan ungefär ett år tillbaka. Vi ha således båda lemnat Upsala, troligen för alltid. Den schackklubb, som der bildades för en 4 år sedan, och hvars ständige ordförande jag hela tiden hade äran vara, fortgår dock och skall, såsom jag vill hoppas, åfven framgent bestå med oförminskadt intresse. Min efterträdare, Stud. Ræv el, en rätt stark spelare, nödgades för sina trägna studier redan efter en termins verksamhet att afgå, och nu är det en ung man, Stud. Staaf, under hvars auspicier Upsala schacksällskap hädanefter kommer att föra „sina runor med den äran," dertill jag önskar det all möjlig lycka.

Här i Stockholm började Schacksällskapets säsong Tisdagen d. 2. Okt. i sällskapets gamla lokal, Källaren Berzelius, der sammankomster hållas fr. 6 -12 alla dagar utom Söndagar och Måndagar. Styrelsen qvarstår i sin helhet, och då utom „gamla gardet" flere nya ledamöter nu tillkommit, är det all anledning att hoppas, det vi gå ett gladt och betydelsefuilt schackår till möte . . . ."

— Efter hvad vi senere have bragt i Erfaring, blev paa Stockholms Skakselskabs nys afholdte Generalforsamling C. F. Wærn valgt til Formand, efter at Selskabets tidligere Formand A. E. Nordenskiøld havde erklæret, at han maatte træde tilbage paa Grund af sin forestaaende lange Rejse. Til Næstformand, Kasserer og Sekretær gjenvalgtes henholdsvis O. Th. Sandahl, A. W. Hafstrøm og O. W. R. Sahlberg.

— Det vil interessere Læserne at høre, at den unge Problemforfatter og Skakspiller Emil Lindqvist er identisk med den glimrende Tenorsanger i den berømte svenske Kvartet, der i denne Tid berejser Kontinentet og giver Koncerter under stormende Bifald. S. A. S. var desværre fraværende, da Kvartetten optraadte i Aalborg, og fik saaledes ikke Lejlighed til at hilse paa L.; derimod havde Arnell bedre Held i Gøteborg og blev af L., der er en ivrig Velynder af Skakspillet, tilsagt virksom Bistand med Problemspalten i Nord. Skakt.

Danmark. *Kjøbenhavns* Skakforening holdt den 10. Oktober sin aarlige Generalforsamling, paa hvilken den hidtilværende Bestyrelse, G. Nielsen som Formand, S. Herzsprung som Næstformand og L. Motz som Kasserer, gjenvalgtes. Paa Generalforsamlingen blev endvidere vedtaget, at en Udligningsturnering, omtrent i Lighed med den der fandt Sted i Vinteren 1876*), skulde tage sin Begyndelse i næste Maaned. Der indtegnedes foreløbigt følgende Medlemmer:

I Klasse I. V. Nielsen, S. A. Sørensen.

Klasse II. Dahl, Hartmann, Ruben, R. With.

Klasse III. L. Arntzen, Borgen, Bunck, Jensen, Motz, Terkelsen.

Klasse IV. H. C. Arentzen, Glückstadt, T. Jessen, Meyer, Rievers, M. With.

og i Klasse V. V. C. Jessen, Kønig, Larsen, Mohr.

Foreningen holder sine Møder hver Torsdag Aften fra Kl. 8—12 i Restauratør Fischers Lokale, Højbroplads Nr. 12, 1. Sal.

Udlandet. Dommen i den franske Selvmatturnering er efter „*Strategie*" falden saaledes: 1ste Pris tilkjendtes Mottoet: „*En avant*"; 2den „*Y cwir yn erbyn y bid*"; hæderlig Omtale „*There's a time for a things*" for Opgave Nr. 2; og „*Nunc Dimittis*" for Opgave Nr. 3. Navnene paa de resp. Forfattere er endnu ikke offentliggjort, men vi vide, at Wennberg i Barnarp havde Mottoet „Theres". Foruden Wennberg konkurreede ingen nordiske Forfattere.

— Fra *Wien* meddeler H. Lehner den sørgelige Efterretning, at Oscar Gelbfuhs er død i Teschen den 27de September i den blomstrende Alder af 25 Aar. O. G., Søn af k. k. Embedsmand Friedr. G., var en elskværdig Personlighed og en af de

*) Se Nord. Skakt. 1876 S. 31 o. flg.

mest lovende og talentfulde Disciple af den østerrigske Skole, idet han med sjelden Alsidighed forenede en betydelig praktisk Spillestyrke med analytisk Dygtighed, en genial Kompositionsevne med indgaaende Kjendskab til Problemets Væsen og Natur. O. G.s Navn, stedse smukt repræsenteret, vil findes paa mange Steder i Nordisk Skaktidende, navnlig i de første Aargange. og særlig skulle vi gjøre opmærksom paa den ganske fortrinlige Artikel *„Om Problemkritik“*, der findes i Aargangen 1874 S. 198 o. flg., hvorhos vi henvise til den udmærkede Opgave 630 i dette Hefte.

Nogle Parti-Studier.

I.

P. G. Borén i Stockholm paaviser m. H. t. Parti Nr. 425, at Hvid i 17de Træk havde havt vundet Spil, hvis han i Stedet for at give Skak med Dronningen strax havde trukket Tf1—f6, hvisaarsag Sort i 16. Træk skulde have spillet Dd8—d7 og derved mulig opnaaet lige Stilling. Det er os en Fornøjelse nedenstaaende at bringe B.s Udførelse som Korrektur til vore Noter til dette interessante Parti.

17.	Tf1—f6!	Dd8—d7(A)
18.	Ld3—f5	Se7+f5 (a)
19.	De2—g4 †	Kg8—h7
20.	Sh4+f5 o. s. v.	
	(a)	
18.	. . .	Ld5—e6
19.	De2—g4 †	Se7—g6!
20.	Sh4+g6	Le6+f5
21.	Sg6—e7 † †	∞
22.	Se7+f5 o. s. v.	

	(A)	
17.	. . .	Se7—g6(B)
18.	Sh4+g6	f7+g6
19.	Tf6+g6 †	Kg8—f7!
20.	e5—e6 †	Kf7—e7
21.	Tg6—g7 †	Ke7—f6
22.	Tg7—d7 o. s. v.	
	(B)	
17.	. . .	Tf8—e8
18.	De2—g4 †	Kg8—f8
19.	Tf6+h6	Se7—g8
20.	Sh4—f5 o. s. v.	

II.

C. Wittrup i Assens bemærker, at Noten til 25de Træk i Parti 309 neppe er aldeles korrekt affattet, idet Sort i 27de Træk kunde fortsætte med Sb4—d3, hvorved kun Kvaliteten bevares. Samme Indsender gjør ligeledes med Rette opmærksom paa, at i Noten til 5te Træk samme Parti er der ved Skrivefejl kommet til at staa Lf2—g3 i Stedet for Lf2—b6.

Opgaver.

(Opgaverne 623, 624, 628 og 629 stamme fra Anderssensfestens Problemturnering i Leipzig d. A.)

620.
Porst, (for Beg.).

Mat i 3 Træk.

621.
F. V. Blehr, (for Beg.).

Mat i 3 Træk.

622.*
V. O. Sandegren, Göteborg.

Mat i 3 Træk.

623.
C. F. Wennberg, Barnarp.

Mat i 4 Træk.

624.
Th. Jensen, Ranum.

Mat i 4 Træk.

625.
R. Wilmers, Wien
(tilegnet A. Arnell i Ill. Z.).

Mat i 5 Træk.

626.
W. A. Shinkmann.
(„Detroit Free Press.")

Selvmat i 2 Træk.

627.
R. Schwarz.
(„Zum Feierabend".)

Mat i 3 Træk.

628.
J. V. Pilnaczek.
(Deutsche Schachz.)

Mat i 3 Træk.

629.
L. Karner.
(Deutsche Schachz.)

Mat i 4 Træk.

630.
O. Gelbfuhs.
(Østerr. Schachz.)

Mat i 4 Træk.

631.
S. Loyd.*)
(Fra Centennialturneringen.)

Mat i 4 Træk.

*) Fra den med 1ste Præmie belønnede Sending „Ideas".

Løsning af Slutspil 20—23.

Nr. 20. Sort kan mærkeligt nok ikke vinde, thi paa 1. Dg1—b1 følger a2—a4; 2. Db1—b3 a4—a5; 3. Db3—b4 b7—b8 (D) o. s. v. og paa 1. Dg1+d4 følger b7—b8 (D) 2. Dd4—a4 † Ka6—b7 3. Da4—b5 † (Da4+a2 frugter heller ikke) Kb7—c7; 4. Db5+b8 Kc7+b8; 5. d5—d4 a2—a4 og ligeledes Remis. Rigtig angivet af: P. L. W.; Vilh. Nielsen og Norby.

Nr. 21. Sort vinder saaledes: 1. Td8—h8 † Kh7—g6; 2. Ta1—a6 † Kg6—h5 o. s. v. Rigtig angivet af: P. L. W.; Hzg.; Fr. G. og Norby.

Nr. 22. Remis fremtvinges saaledes: 1. Ta4+a3 b3—b2; 2. Sd1+b2 Lf6+b2; 3. Ta3—a8 † Ke8—e7; 4. Ta8+f8 Ke7+f8; 5. Lf4—h6! o. s. v. Rigtig angivet af: Vilh Nielsen, Hzg. og Fr. G.

Nr. 23. Sort vinder ved 1. Lc8—a6, idet denne Løber bliver ved at bevæge sig mellem a6 og f1, indtil de hvide Bønder maa blotte sig. Rigtig angivet af: Fr. G.; Vilh. Nielsen og Norby.

Brevvexling.

A. B. i Kristiania. Hjertelig Tak for den tilsendte Partisamling. Af Mangel paa Plads maatte det interessante Korrespondanceparti vente til næste Gang. Brev direkte.

P. G. B. i Stockholm. Deres righoldige Skrivelse med Tak modtaget og tildels benyttet. Nærmere direkte. Venlig Hilsen til L. S. og den „gamle Garde“.

S. S. i Drammen. Megen Tak; alt benyttet.

H. D.; H. K.; H. R.; og P. M. i Kjøbenhavn. Hilsen og Tak for Partier og Meddelelser.

R. W. i Wien. A. A. takker forbindtligst for den smukke Tilegnelse.

H. v. D., Karlberg, A. L., F. W. B. og C. O. B. i Kristiania, C. F. W. i Barnarp, B. O. i Lommarp, H. L. i Wien, Hzg. og C. D. i Kjøbenhavn: Breve med Løsninger og Opgaver m. v. med Tak modtagne.

Th. J. i Ranum: Megen Tak for den saa længe ventede Efterretning. Nærmere ved Brev.

☞ Breve, Bøger m. v. vedrørende Nordisk Skaktidende bedes adresserede: S. A. Sørensen, St. Kjøbmagergade 52. (Wilhelm Priors Hof-Boghandel.)

Partier.

Efter af Kbhavns Korresp. Partier II. Række at have bragt Partierne 407—10, 426—27 og 439—41 slutte vi Rækken med følgende højst elegante i klassisk Stil førte Parti Nr. 448 mellem F. W. Blehr i Kristiania og Hertzsprung i Kjøbenhavn. Denne „sidste Atheniensor" har sin egen Historie, som vi nu skulle fortælle. Da S. A. S. engang i Vinteren $18^{69}/_{70}$ gjæstede sin berømte Læremester i Skak, H. Møller i Stenmagle, Brikkerne vare komne frem, et Parti aabnet med 1. e2—e4 e7—e5; 2. Sg1—f3, spørger M., der havde de Sorte, „hvilket Forsvar anser Du bedst paa dit Springer Træk?" Som god Theoretiker betænkte jeg mig ikke paa at svare: „Damespringeren ud". „Jeg foretrækker imidlertid f7—f5", og Gambitbonden rykkede frem. „Det gjorde Deschapelles ogsaa i 1841, da han skulde spille Korrespondanceparti med Ungarn, men han blev overstemt", bemærkede jeg leende, idet jeg slog 3. Sf3+e5. „Men maaske havde de gode Parisere ikke tænkt paa, at nu er Damespringeren god", og M. fortsatte med 3. Sb8—c6. Jeg gjorde et Sæt paa Stolen og mine theoretiske Haar rejste sig ligeledes, men M. bemærkede tørt „Du finder det hverken hos v. Bilguer eller Staunton, træk kun fra Læderet og forsvar Dig!"

Jeg fortsatte naturligvis med 4. Dd1—h5 †, men blev snart i dette og gjentagne Forsøg efter 4. . . . g7—g6; 5. Se5+g6 Sg8—f6 paa en følelig Maade overbevist om, at Hvids Spil maatte siges at bevæge sig paa en mildest talt slibrig Jordbund, og at Sort havde en Angrebsstilling, der ikke gav de voldsomste Gambiter meget efter. Denne Anskuelse bestyrkedes ved mine Spil i Jylland, hvor jeg ikke undlod at drage mig den indhøstede Erfaring til Nytte, og senere ved en Mængde Partier, som der navnlig under det Ophold, Bald. Sørensen, hvem dette rigtig laa

for, gjorde i Kjøbenhavn Vinteren 18⁷³/₇₄, blev spillet af Skakforeningens Medlemmer. Heller ikke Fortsættelsen 4. Se5+c6, hvorved Hvid uden at indlade sig paa Følgerne af Dronningskakken strax vinder en Bonde, og som v. Heydebrand, da han saa Spillet, gik ud fra var det korrekte, tro vi at Sort behøver at frygte. Den aabne Dronninglinie og den næsten øjeblikkelige Rokade til den lange Side, som Sort uhindret kan foranstalte, giver atter et smukt Angreb og efter vor Skjøn Erstatning for Bonden. Efter at dette var klaret og efter at vi i flere Aar som Gnieren over sin Skat havde ruget over den efterhaanden voxende Samling af Partier og kun i Tidendens første Aargang publiceret et[1]) for at constatere Paterniteten, afventede vi kun Udfaldet af Kbhavns Korrespondancekampe, af hvilke 2 Partier, Sydow — P. Møller; Blehr — Hertzsprung, vare aabnede med 1. e2—e4 e7—e5; 2. Sg1—f3; 3. Sf3+e5, Sb8—c6, for endelig at lade en Analyse rykke i Marken og slaa et stort Slag for at skaffe den foragtede Baghaandsgambit et bedre Rygte og Navn blandt de korrekte Forsvar i Springerspillet. Da, o Ve! — „wo die Natur doch spielt" kan man med Sandhed sige — kommer Sydow i det ovennævnte Parti med P. M. med et Træk, der i al sin Uskyldighed bringer Deschapelles Hoveren over, at hans Landsmænd ikke fulgte hans Raad, til at forstumme, Philidors stille Glædes Graad over, at hans Principer i Kampen mod det forhadte Springerspil endelig sejrede, til at ophøre, Gioachino Grecos og Giovanni Leonardos[2]) ildfulde Ansigter til at blegne under den brune Teint og i hvert Fald os — til at standse med Analysen. Han spillede nemlig i 4de Træk hverken Dd1—h5† eller Se5+c6, de to eneste Træk vi troede kunne være farlige, men simpelt hen 4. d2—d4, og hvorvel dette ganske

---

[1]) Parti Nr. 54 Nord. Skakt. 1873 mellem L. With og S. A. S.

[2]) Greco, berømt Skakspiller og Forfatter, født omtrent Aar 1600 i Calabrien, tilskrives uden Grund, navnlig i England og Frankrig, Inventionen af Baghaandsgambiten, 1. e2—e4 e7—e5; 2. Sg1—f3 f7—f5, der forekommer i hans Lærebog. Derimod kunde den hedde Leonardos Gambit, da de ældste optegnede Partier af denne Aabning, som Polerios Skakværk udviser, ere spillede af den for sit spanske Skaktog og overordentlige Styrke navnkundige Giov. Leonardo, født omtrent Aar 1550 ogsaa i Calabrien. (Se A. v. d. Linde: Schachspiel des XVI Jahrh. og Samme: Kerkvaders der Schaakgemeente.)

vist ikke er ødelæggende, S. tabte saaledes Partiet, tro vi dog, at en fordomsfri Betragtning vil vise, at Hvid, som nu har frigjort sin Dronningløber og i næste Træk kan slaa ind paa en af de 2 tidligere Kombinationer, utvivlsomt har det bedste Spil.

Under disse Omstændigheder turde det derfor hænde, at for den alvorlige Kamp det foreliggende Parti Blehr-Hzg ogsaa i den Forstand vil blive en sidste Athenienser, og vi ville derfor ikke forholde de mest pyntelige af vore Yndlinge, de smaa Leonardi, som vi have opfostret og fredet om, 9 i Tallet, at gaa med i Døden.

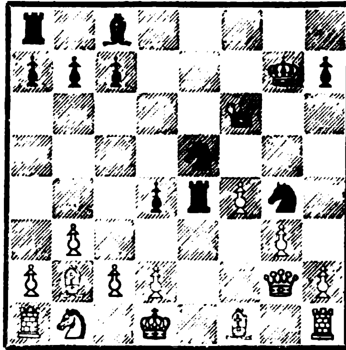
Sluttelig skulle vi for Fuldstændighedens Skyld tilføje, at vi ifjor i et amerikansk Blad, Sunday Voice, saa 2 Partier, spillede i Dundee mellem Baxter og G. B. Fraser, hvor sidstnævnte bekjendte skotske Matador morsomt nok ses at have havt samme sindrige Tanke som H. Møller med Anvendelse af Sb8—c6' som 3die Træk i Baghaandsgambiten. I en Note til Trækket bemærker Redaktøren: „One af Mr. Frasers happy thoughts.“ Som ovenfor udviklet, vil Førstefødselsretten her neppe faa nogen Betydning, men efterat der nu i 300 Aar har været spillet Baghaandsgambit, uden at noget Menneske har tænkt paa det omhandlede Træk (at man ikke er bleven holdt tilbage af Frygt for d2—d4, men paa Grund af Dd1—h5 † eller Se5+c6, er naturligvis afgjort!), har det dog sin Interesse at vide naar Ideen er opstaaet i Skotland, og vi vente, at Mr. Fraser i Ch. Pl. Chronicle vil give os Oplysning derom, og om der findes flere Partier trykte end de 2 citerede.

448. Gambit i Baghaanden.

(Spillet pr. Korrespondance $18^{76}/_{77}$.)

	F. W. Blehr. Kristiania. Hvid.	S. Hertzsprung. Kjøbenhavn. Sort.		Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5	7.	Sg6+f8 (f)	Tg8—g4 (g)
2.	Sg1—f3	f7—f5 (a)	8.	Dh4—h6	Tg4+e4 †
3.	Sf3+e5 (b)	Sb8—c6 (c)	9.	Ke1—d1 (h)	Sf6—g4 !(i)
4.	Dd1—h5 † (d)	g7—g6	10.	Dh6—h5 †	Ke8+f8
5.	Se5+g6	Sg8—f6	11.	Dh5+f5 †	Kf8—g7
6.	Dh5—h4 (e)	Th8—g8	12.	b2—b3 (j)	d7—d5
			13.	Lc1—b2 †	d5—d4
			14.	Df5—f3	Dd8—h4

Hvid.		Sort.
15.	g2—g3	Sc6—e5 !
16.	Df3—g2 (k)	Dh4—f6
17.	f2—f4	. . .

Stilling efter Hvids 17de Træk.

17.	. . .	Lc8—f5 (l)
18.	Lf1—e2 ! (m)	Te4+e2 !

Hvid.		Sort.
19.	f4+e5 ! (n)	Lf5+c2 †
20.	Kd1—c1	Df6—a6
21.	Dg2—f3	Lc2—g6 !
22.	Lb2+d4 ! (o)	Te2—e4 (p)
23.	Df3—c3	c7—c5 !
24.	Dc3+c5 (q)	Da6—d3 !
25.	Dc5—c7 †	Kg7—g8
26.	Ld4—b2	Ta8—f8
27.	Lb2—a3 (r)	Sg4—e3 (s)
28.	d2+e3	Dd3+e3 †
29.	Sb1—d2 !	Te4—d4
30.	Th1—d1	b7—b5 (t)
31.	La3+f8	Td4—c4 †
32.	Dc7+c4	b5+c4
33.	Lf8—b4 (u)	c4—c3

Hvid opgiver Partiet. (v)

Noter.

a) Som omtalt, er Italieneren Giov. Leonardo, medio 16 Aarh., den første, man har set anvende dette Træk. Af hans Spil med denne Aabning skulle vi fremdrage følgende: 3. Sf3+e5 Dd8—e7; 4. Dd1—h5 † g7—g6; 5. Se5+g6 ! De7+e4 †; 6. Ke1—d1 (?) Sg8—f6; 7. Dh5—h4 Sf6—g4; 8. d2—d3 h7+g6; 9. Dh4+h8 Sg4+f2 †; 10. Kd1—d2 De4—g4!; 11. Dh8—e5 † Ke8—f7; 12. Lf1—e2 Dg4—g5 †; 13. Kd2—c3 Dg5—h4 og Sort vinder.

b) Som bekjendt, anses dette Træk for stærkere end de 2 andre Fortsættelser Lf1—c4 eller e4+f5.

c) Aldeles nyt Træk; angivet først af H. Møller — se Nord. Skakt. 1873 S. 136 —; træffer Hvid ikke strax den rigtige Fortsættelse, faar Sort et meget heftigt og livligt Angreb.

d) Uden at ville paastaa, at denne naturlige og interessante Spillemaade nødvendigvis maa falde ud til Skade for Hvid, anse vi den dog langt fra saa god, som det af J. B. Sydow først anvendte 4. d2—d4, hvorved Hvid beholder Overvægten. M. H. t. den 3die Fortsættelse 4. Se5+c6 henvises til Partierne Nr. 456—457.

e) Hvid har 3 Tilbagetog at gjøre med Dronningen, h4, h3, og +f5, hvoraf det sidste er det mindst gode; om derimod h4 eller h3 fortjener Fortrinet, have vi ikke kunnet komme til Klarhed.

I dette og de følgende to Partier gaar Dr. til h4, i Partierne 451—4 til h3 og i Parti 455 til f5.

f) Ser korrektest ud, men er dog neppe saa godt som e4—e5 se Parti 449. Vi antage det kan paavises, at Sort herfra maa vinde Partiet.

g) Bedst; som man vil se, falder Springeren senere uden at man behøver at standse Attaken.

h) Paa 9. Lf1—e2 følger Dd8—e7; 10. Sb1—c3 Sc6—d4!; 11. 0—0! Sd4+e2 †; 12. Sc3+e2 Te4+e2; 13. Sf8+h7 Sf6+h7 og Sort staar bedst.

i) Den hele nu følgende Manøvre er meget smuk; Trækkene gribe saa præcist ind i hverandre som Drev i et Tandhjul — vide 13de Træk.

j) Bedste Træk; paa 12. d2—d3 følger d7—d5; 13. Df5—f3 Sg4+f2 † og Hvid er hurtig ruineret.

k) I et Parti, spillet d. 2/4 72, trak Th. Jensen her mod S. A. S. 16. g3+h4 hvorpaa fulgte Se5+f3 17. Lf1—d3 Sg4+f2 †; 18. Kd1—c1 Te4—e5; 19. Th1—f1 Lc8—h3; 20. Lb2+d4 Sf2+d3 † og Sort vandt.

l) Indtil dette Træk er Partiet identisk med Parti Nr. 54, Nord. Skaktid. 1873 S. 136. Men medens Sort dengang trak 17... b7—b6, hvorpaa fulgte det generende 18. Lf1—d3 og Spillet sluttelig gik tabt, træffer Sort her ved dette højst mærkelige og aandrige Løbertræk den korrekte og sikkert vindende Fortsættelse.

m) Vilde Hvid nu spille 18. Lf1—d3, følger Se5+d3; 19. c2+d3 Df6—c6! og Sort vinder; spiller han 18. f4+e5, følger Sg4—f2 †; 19. Dg2+f2 Lf5—g4 † og vinder.

n) Hvid gjør fortrinlig Modstand i dette højst indviklede Parti. Havde han her slaaet Taarnet, 18. Kd1+e2, følger Se5—c4 (!); 20. b3+c4 d4—d3 †; 21. c2+d3 Df6+b2, og Sort maa vinde.

o) Slaar Hvid Springeren, følger Da6—c6 † o. s. v., og Sort vinder.

p) Et fint Tilbagetog, langt stærkere end den tilsyneladende korrekte Fortsættelse Ta8—f8.

q) Her er det eneste Sted vi i Partiet efter Indledningstrækkene formene, at Hvid mulig kunde have spillet stærkere. Ved det valgte Træk faar Sorts Dronning den overvældende Position, den saa længe har tragtet efter, og vi vilde derfor have foretrukket Ld4—e3. At Sort imidlertid baade ved Te4+e3, Ta8—f8 og vel ogsaa ved andre Fortsættelser desuagtet har det overlegne Parti, er utvivlsomt.

r) De tvende sidste Løbertræk ere at betragte som tvungne

for Hvid; havde han saaledes spillet 27. Th1—d1, kan følge Sg4—f2; 28. e5—e6 Dd3+b1 †, og Sort vinder, hvis Kongen slaar, ved Te4—c4 † og gjør Mat, hvis Taarnet al slaar, senest i 5 Træk!

s) Dette glimrende Springeroffer bryder Hvids sidste Kraft og sætter Kronen paa et ualmindelig smukt og velført Parti.

t) Atter truende med Te4—c4 †, hvilket nu ikke længer kan forhales.

u) Paa 33. Kc1—b2 følger c4—c3 † 34. Kb2—a3 Kg8+f8, og hvorledes der end spilles erobrer Sort nu Springeren eller gjør Mat.

v) Der maa nemlig følge 34. a2—a4! De3—d3; 35. Ta1—a2 c3+d2 †; 36. Kc1—b2 Dd3—c2 †, og Sort vinder.

---

449. Gambit i Baghaanden.

(Spillet i Kbhavn. Oktbr. 1873.)

	Bald. Sørensen. Hvid.	Vilh. Nielsen. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	f7—f5
3.	Sf3+e5	Sb8—c6
4.	Dd1—h5 †	g7—g6
5.	Se5+g6	Sg8—f6
6.	Dh5—h4	Th8—g8
7.	e4—e5	. . .

Vist det bedste i denne Stilling.

7.	. . .	Sc6+e5!
8.	Sg6+e5	Dd8—e7
9.	Dh4—d4	. . .

I næste Parti forsøges her Ke1—d1, der synes at være et godt Træk.

9.	. . .	Tg8—g4
10.	f2—f4	d7—d6
11.	Sb1—c3	Sf6—d7!
12.	Sc3—b5	Sd7+e5
13.	Lf1—e2	Lf8—g7!
14.	Dd4—f2	. . .

	Hvid.	Sort.

Spiller Hvid Sb5+c7 † for dernæst at slaa Taarnet, bliver hans Stilling strax ødelagt.

14.	. . .	Se5—g6
15.	d2—d3	c7—c6
16.	Sb5—c3	b7—b5
17.	a2—a3	Sg6—h4
18.	g2—g3	Lg7—d4

Hele denne Række Træk har været smukt udtænkt af Sort.

19.	Df2—f1	Lc8—b7
20.	g3+h4	. . .

Ke1—d1 havde maaske været det bedste Træk.

20.	. . .	c6—c5!
21.	Ke1—d1!	Tg4—g2!
22.	Le2—h5 †	. . .

Denne Skak fremskynder Nederlaget.

22.	. . .	Ke8—f8
23.	Sc3+b5	Tg2—f2

Hvid.		Sort.	Hvid.		Sort.
24.	Df1—e1	De7+h4	27.	De1+e2	Lb7—f3
25.	Sb5+d4	Dh4+h5 †	28.	Th1—e1	Ta8—e8
26.	Sd4—e2	Tf2+e2 †	Hvid opgiver Spillet.		

450. Gambit i Baghaanden.

(Spillet i Kbhavn. Dcbr. 1873.)

G. Nielsen & Bald. Sørensen raadslaa mod **Vilh. Nielsen & J. Petersen.**

	Hvid.	Sort.
(De 8 første Træk som i foranstaaende Parti.)		
9.	Ke1—d1 !	De7+e5
10.	d2—d4	De5—e6
11.	Lf1—c4	De6+c4
d7—d5 havde givet Anledning til højst interessante Forviklinger, som Pladsen dog her ikke tillader at omtale.		
12.	Dh4+f6	Lf8—e7
13.	Th1—e1	Dc4—f7 !
14.	Lc1—g5	Df7—h5 †
15.	f2—f3	Dh5+g5
16.	Te1+e7 †	Ke8—d8
17.	Df6+g5	Tg8+g5
18.	Te7—e2	d7—d5
19.	f3—f4	Tg5—g7
20.	Sb1—c3	c7—c6
21.	Kd1—d2	Le8—d7
22.	Ta1—e1	Kd8—c7
23.	g2—g3	Ta8—g8
24.	Te2—e7	h7—h5
25.	Te7+g7	Tg8+g7
26.	Tc1—e3	b7—b6
27.	Sc3—e2	c6—c5
28.	Te3—e5	Kc7—d6

Spillet sluttelig hævet som Remis, idet Hvid ikke formaaede at gjøre sin Bonde gjældende.

451. Gambit i Baghaanden.

(Spillet i Kjøbenhavn Dcbr. 1873.)

	L. Petersen. Hvid.	Bald. Sørensen. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	f7—f5
3.	Sf3+e5	Sb8—c6
4.	Dd1—h5 †	g7—g6
5.	Se5+g6	Sg8—f6
6.	Dh5—h3	Th8—g8
7.	Sg6+f8	Dd8—e7
8.	Sf8+h7	. . .
I det næste Parti gaar Springeren til e6.		
8.	. . .	Sf6+e4

Hvid.		Sort.
9.	Dh3—e3	d7—d5
10.	d2—d3	f5—f4
11.	De3+f4	Sc6—d4 !

Der følger nu et af B. S.s karakteristiske og flotte Angreb.

12.	Ke1—d1	Tg8+g2
13.	Lf1+g2	Lc8—g4 †
14.	f2—f3	Se4—f2 †
15.	Kd1—d2	De7—e2 †
16.	Kd2—c3	De2+c2 †
17.	Kc3+d4	c7—c5 †
18.	Kd4+d5	0—0—0 †

opgivet.

---

452. Gambit i Baghaanden.

(Spillet i Kjøbenhavn i Januar 1874.)

Bald. Sørensen.		G. Nielsen.
Hvid.		Sort.

(De første 7 Træk som i foranstaaende Parti.)

8.	Sf8—e6	. . .

Hvid, som dog skal miste Springeren, tvinger ved dette Træk Sort til at spærre e-Linien af.

8.	. . .	d7+e6
9.	e4—e5	Sc6+e5
10.	Dh3—c3	Se5—c6
11.	d2—d3	Lc8—d7
12.	b2—b3	Sf6—d5
13.	Dc3—d2	0—0—0
14.	Lc1—b2	e6—e5
15.	Sb1—a3	Sd5—f4
16.	g2—g3	Sc6—d4 !

Smukt spillet.

17.	0—0—0	Ld7—c6
18.	Sa3—c4	. . .

Hvid kan ikke redde Kvaliteten og benytter Lejligheden til at føre sin Springer i Ilden. Hvids Spil føres i det Hele taget fra nu af ganske fortræffeligt, med den Sikkerhed og Omsigt, vor grønlandske Ven saa godt som Nogen kan lægge for Dagen, naar Lysten til at gjøre „Kunster“ vel er overstaaet.

Hvid.		Sort.
18.	. . .	Lc6+h1
19.	g3+f4	Lh1—f3
20.	Td1—e1	e5—e4
21.	Sc4—e5	De7—c5 !
22.	Lf1—h3	Tg8—f8
23.	Lb2+d4	Dc5+d4
24.	Kc1—b1	Td8—d6
25.	Te1—g1	Lf3—h5
26.	Dd2—e3 !	Dd4+e3
27.	f2+e3	e4+d3
28.	c2+d3	b7—b5
29.	Tg1—g5	Lh5—g6
30.	e3—e4	Kc8—b7
31.	e4+f5	Lg6—e8
32.	Lh3—g2 †	Kb7—b6
33.	Lg2—e4	Td6—h6
34.	Se5—f3	Le8—c6
35.	Tg5—g2	Lc6—d7
36.	Tg2—g5	Ld7—c8

	Hvid.	Sort.
37.	h2—h4	c7—c6
38.	h4—h5	a7—a5
39.	Sf3—e5	Th6—f6
40.	Kb1—b2	c6—c5
41.	Tg5—g7 !	Lc8+f5

Sort har Møje med at holde Partiet; paa Tf6+f5 følger 42. Le4+f5 Lc8+f5; 43. Tg7 +h7 ! og Hvid vinder utvivlsomt.

	Hvid.	Sort.
42.	Le4+f5	Tf6+f5
43.	Se5—d7 †	Kb6—c6
44.	Sd7+f8	Tf5+f8

Spillet her afbrudt. Kan Hvid gjøre sin Bonde gjældende?

---

453. Gambit i Baghaanden.

(Spillet pr. Korrespondance 1874.)

A. Winding. — **S. A. S.**

	Hvid.	Sort.

(De første 7 Træk som i foranstaaende Parti.)

	Hvid.	Sort.
8.	Ke1—d1	. . .

Dette Træk synes ret godt.

	Hvid.	Sort.
8.	. . .	f5+e4
9.	Sf8+h7	d7—d5

Forvovent i et Korrespondance Parti. Sort gjorde imidlertid sikker Regning paa, som ogsaa skete, at Hvid efterat have slaaet Springeren, vilde gjøre Skak paa h5, og tiltroede sig nok fra denne Basis at kunne føre Angrebet igjennem.

	Hvid.	Sort.
10.	Sh7+f6 †	De7+f6
11.	Dh3—h5 †	Tg8—g6
12.	Lf1—e2	Lc8—e6
13.	h2—h3 !	0—0—0
14.	Le2—g4	Sc6—d4
15.	c2—c3	Tg6—g5
16.	Dh5+g5	Df6+g5
17.	c3+d4	Le6+g4 †
18.	h3+g4	Dg5+g4 †
19.	Kd1—e1	Dg4+g2
20.	Th1—f1	c7—c5 !
21.	b2—b4 !	c5+d4
22.	Lc1—b2	d4—d3
23.	Lb2—d4	Dg2—f3
24.	Sb1—c3	Kc8—d7
25.	Tf1—g1	Td8—g8 !
26.	Tg1—f1	Tg8—g5

og Hvid opgiver Spillet.

454. Gambit i Baghaanden.

(Spillet i Kjøbenhavn d. $^{7}/_{12}$ 73.)

	Bald. Sørensen. Hvid.	G. Nielsen. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	f7—f5
3.	Sf3+e5	Sb8—c6
4.	Dd1—h5 †	g7—g6
5.	Se5+g6	Sg8—f6
6.	Dh5—h3	Th8—g8
7.	e4—e5	. . .

Denne Fremrykning synes ikke at være saa gunstig her, som naar Dronningen er gaaet til h4— se Parti 449.

	Hvid.	Sort.
7.	. . .	Tg8+g6
8.	e5+f6	Dd8+f6
9.	Lf1—e2	Sc6—d4
10.	Le2—h5	Sd4+c2 †
11.	Ke1—d1	Sc2+a1
12.	Th1—e1 †	Ke8—f7 ?
13.	Sb1—c3	c7—c6
14.	d2—d3 !	d7—d5
15.	Lc1—f4	d5—d4 !
16.	Lf4—e5	f5—f4
17.	Dh3—f3 !	Df6—f5
18.	Lh5+g6 † !	Df5+g6

Mere end almindeligt godt spillet! Havde Sort, som der laa for, slaaet Løberen med Bonden, betvivle vi næsten, at der var kommet mere end Remis ud af Spillet, trods Overvægten af Officeren paa a1.

	Hvid.	Sort.
19.	Df5+f4 †	Lc8—f5
20.	Le5+d4	Lf8—h6
21.	Df4—f3 !	Kf7—g8
22.	Sc3—e4 !	Ta8—f8
23.	h2—h3 !	c6—c5

Atter et fint Bondeoffer, nødvendigt for Manøvrens Gjennemførelse.

	Hvid.	Sort.
24.	Se4+c5	. . .

Slaar Løberen, følger Lf5+e4; 25. Df3+e4 Dg6—h5 † o. s. v.

	Hvid.	Sort.
24.	. . .	Tf8—d8
25.	g2—g4	Lf5+d3
26.	Df3+d3	Td8+d4
27.	Te1—e8 †	Dg6+e8
28.	Dd3+d4	De8—c6

og Sort vinder.

---

455. Gambit i Baghaanden.

(Spillet i Aalborg 1872.)

	A. F. Ludvigsen. Hvid.	S. A. S. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	f7—f5
3.	Sf3+e5	Sb8—c6
4.	Dd1—h5 †	g7—g6
5.	Se5+g6	Sg8—f6
6.	Dh5+f5	. . .

Hvid faar 3 Bønder for sin Officer, men Stillingen bliver trykket.

	Hvid.	Sort.
6.	. . .	d7—d6 !
7.	Df5—f3	h7+g6
8.	Lf1—b5	Lc8—d7
9.	Sb1—c3	Sc6—e5
10.	Df3—g3 ?	. . .

Hvid regnede paa efter Ld7+b5; 11. Sc3+b5 Sf6+e4; 12. Dg3—e3, at den ene af Springerne maatte falde.

10.	. . .	Ld7+b5
11.	Sc3+b5	Sf6+e4
12.	Dg3—e3	Th8—h4
13.	d2—d3	Lf8—h6

	Hvid.	Sort.
14.	De3—e2	Lh6+e1 !
15.	Ta1+c1	Dd8—g5
16.	0—0	Th4+h2 !

En meget pikant Stilling, som Hvid ikke kan komme ud af, hvorledes der end spilles.

17.	Sb5+c7 †	Ke8—d7
18.	f2—f4	Se5—g4 !
19.	f4+g5	Th2—h1 †
20.	Kg1+h1	Se4—g3 †
21.	Kh1—g1	Sg3+e2 †
22.	Kg1—h1	Ta8—h8‡

---

456. Gambit i Baghaanden.

(Spillet i Kbhavns Skakforening d. 24/10 73.)

	Bald. Sørensen. Hvid.	G. Nielsen. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	f7—f5
3.	Sf3+e5	Sb8—c6
4.	Se5+c6	. . .

Se vore indledende Bemærkninger om dette Træk.

4.	. . .	d7+c6
5.	e4—e5	Lc8—e6

For visse Eventualiteter er det nok saa stærkt strax at trække Dd8—h4.

6.	d2—d4	Dd8—h4
7.	c2—c3	0—0—0
8.	Sb1—d2	c6—c5
9.	g2—g3	Dh4—e7
10.	Sd2—f3	c5+d4 !

	Hvid.	Sort.
11.	Lc1—g5	Sg8—f6
12.	e5+f6	g7+f6
13.	Lg5—f4	d4+c3
14.	Dd1—c2	Le6—d5 †
15.	Lf1—e2	Ld5+f3
16.	Dc2+f5 †	Td8—d7
17.	Lf4—e5 ! !	. . .

En Kraftbolle!

17.	. . .	Lf3+h1
18.	Le5+f6	c3+b2
19.	Ta1—d1	b2—b1(D)

Det reddende Træk.

20.	Td1+b1	De7—e4
21.	Df5—b5	Lh1—f3
22.	Lf6+h8	Lf3+e2

og Hvid opgiver Spillet.

457. Gambit i Baghaanden.

(Spillet i Kbhavn d. 6/12 76.)

	H. Ruben. Hvid.	S. A. S. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	f7—f5
3.	Sf3+e5	Sb8—c6
4.	Se5+c6	d7+c6
5.	d2—d4 !	Dd8—h4 !
6.	e4—e5	Lc8—e6
7.	c2—c3	0—0—0
8.	Lf1—d3	c6—c5
9.	Lc1—e3	c5—c4
10.	Ld3—c2	g7—g5
11.	Sb1—d2	f5—f4
12.	Sd2—f3	Dh4—h5
13.	Le3—d2	g5—g4

Dette og det foregaaende Parti ere ret betegnende Prøver paa de Vanskeligheder, der er forbundet med Hvids Spil strax fra det 4de Træk. Lykkes det at holde igjen i Centrum, brydes Fløjen, og omvendt.

	Hvid.	Sort.
14.	Sf3—g1	Le6—d5
15.	f2—f3	Dh5—h4 †
16.	Ke1—f1	Sg8—h6
17.	Lc2—e4	g4—g3
18.	h2—h3	. . .

Der truedes med Dh4+h2 o. s. v.

	Hvid.	Sort.
18.	. . .	Ld5+e4
19.	f3+e4	Th8—g8
20.	Dd1—e2	Sh6—g4 !
21.	De2+c4	Sg4—h2 †
22.	Kf1—e1	f4—f3
23.	Sg1+f3	Sh2+f3 †
24.	Ke1—d1	Sf3+d2
25.	Dc4—e6 †	Kc8—b8
26.	De6+g8	Sd2+e4
27.	Th1—e1	Dh4—f4
28.	Kd1—c2	Df4—f2 †
29.	Kc2—b3	Se4—d2 †
30.	Kb3—a4	Td8+d4 †
31.	b2—b4 !	b7—b5 †
32.	Ka4+b5	Td4+b4 †
33.	c3+b4	Df2—b6 †
34.	Kb5—a4	Db6—a6 ‡.

---

458. Polerio Gambit.

(Spillet pr. Korrespondance i Norge 1876/77.)

	A. Bjørnvall. Hvid.	N. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sg1—f3	g7—g5
4.	Lf1—c4	g5—g4
5.	0—0	g4+f3
6.	Dd1+f3	Dd8—f6
7.	e4—e5	Df6+e5
8.	d2—d3	Lf8—h6
9.	Lc1—d2	Sg8—e7
10.	Sb1—c3	Sb8—c6
11.	Ta1—e1	De5—f5 !
12.	Sc3—d5	. . .

Efter L. Paulsens foregaaende

Hvid. Sort.

stærke Træk synes Sort at kunne modstaa alle Angreb og sluttelig gjøre sin Overmagt gjældende; paa 12. Te1—e4 skal der svares med 0—0! — se Partierne Nr. 140 og 266, N. Sk. T. — og paa g2—g4 med Th8—g8; den 3die Fortsættelse er det her valgte Springertræk, hvis Konsekventser vi nu, tildels efter Bjørnvalls fortrinlige Noter, opmærksomt skulle følge, da Partiet har den dobbelte Fortjeneste baade at være godt spillet og yde et vigtigt theoretisk Bidrag.

12. ... Ke8—d8
13. Ld2—c3 Th8—e8

Bedste Træk. Efter 13. ... Th8—g8 paaviser v. d. Lasa i „Leitfaden 4", at Hvid kan skaffe sig lige Spil.

14. Lc3—f6 Lh6—g5

I „Leitfaden 4" omtales kun i Parenthes Fortsættelsen 14. Lc3—f6, Lh6—g5; medens Angrebet ellers fortsættes med 14. Sd5—f6, Te8—f8 o. s. v. i Sorts Favør.

15. Lf6+g5 Df5+g5
16. Sd5+f4 Dg5—c5 †

Paa Sc6—e5 vinder Hvid en Officer!

17. Kg1—h1 Sc6—e5
18. Df3—h5 f7—f5
19. Sf4—h3 ...

I Hvids Sted havde vi upaatvivlelig først givet os Stunder

Hvid. Sort.

til at bringe den kostbare Løber ud af Ilden, strax truende med d3—d4.

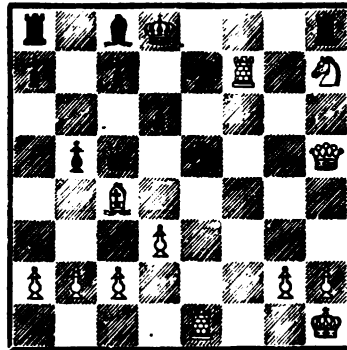
19. ... b7—b5

Vi vilde have foretrukket Se5 +c4.

20. Sh3—g5! Te8—f8
21. Sg5+h7 Tf8—h8
22. Tf1+f5! ...

Smukt spillet; slaar Sort Taarnet, har Hvid mindst Remis.

22. ... d7—d6
23. Tf5—f7 ...

Stilling efter Hvids 23de Træk.

23. ... Se5+f7

Det bliver nu meget svært for Sort at holde Partiet; bedste Træk havde været b5+c4, hvorpaa der blandt mangehaande morsomme Forviklinger vel stærkest følger:

23. ... b5+c4
24. Sh7—f6 Se7—g6!
25. Tf7—h7 Th8+h7
26. Dh5+g6! Th7—h8
27. Dg6—g7 Th8—e8
28. Dg7—g5 Dc5—d4!
29. c2—c3 Dd4+d3

Hvid.	Sort.
30. Sf6—d5†	Kd8—d7
31. Dg5—g7†	Kd7—c6
32. Sd5—b4†	Kc6—b7

og Sort beholder med sikker Stilling Taarn og 2 smaa Officerer mod Dronning og Bonde.

24. Dh5+f7 Lc8—f5

Ikke ilde spillet for at faa Modangreb, d6—d5 havde dog været bedre, skjøndt Stillingen efter 25. Lc4+b5 ikke er misundelsesværdig.

25. Te1+e7 ! ...

Det rette Træk. Slaar Hvid med Dronningen, kommer den sorte Konge i Sikkerhed paa b7 og Angrebet er forbi, medens det nu fortsættes med uformindsket Heftighed.

25. ...	b5+c4 !
26. Sh7—f6	Dc5—c6 !
27. Sf6—d5	Lf5—d7

Hvis Springeren slaas, bliver

Hvid.	Sort.

Hvid sluttelig i Fordel med Dronning og 5 Bønder mod 2 Taarne og 3 Bønder.

28. Df7—f6 Kd8—c8

Det vilde ikke have forøget Sorts Chancer, hvis Taarnet, der uundgaaelig er tabt, forinden havde slaaet h2.

29. Df6+h8 †	Kc8—b7
30. Dh8—d4	Ta8—f8
31. h2—h3	c4+d3
32. Dd4+d3	Tf8—c8
33. Sd5—b4	Dc6—b5
34. Te7+d7 !	...

Efter dette Træk er Modstand ikke længer mulig for Sort.

34. ...	Db5+b4
35. Dd3—b3	Db4—b6
36. Db3+b6 †	a7+b6

37. Td7—e7 og efter nogle flere Træk blev Partiet sluttelig vundet af Hvid.

Ogsaa et Par Ord

om Problemturneringen i Leipzig 1877.

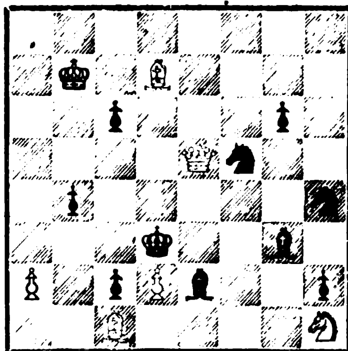
De maa undskylde Hr. Redaktør, om Deres ærbødige Undertegnede, der navnlig i Malmqvists Tid havde Æren af at optræde som Problemkritiker i Deres ærede Blad, idag lægger Beslag paa en Side for ogsaa at gjøre et Par Bemærkninger om Problemturneringen ved Anderssens Festen, hvilken De gjorde til Gjenstand for Betragtninger i forrige Hefte.[1])

[1]) Indsenderen, hvis Artikel kom for sent til at optages i Oktober, sigter til Septbr. Heftet S. 211 og flg. Red.

Jeg troer nemlig, at det kan og bør siges, at de nordiske Forfattere, der konkurrerede ved denne Turnering, ere brøstholdne ved den fældede Dom, saaledes som den foreligger i Dr. Schwedes Beretning, hvis Ordlyd jeg kjender. Jeg vil nu ikke sigte til den Omstændighed, at Arnells Sending[1]) blev sat tilbage for Kondeliks[2]) — der kan disputeres om den Sag — skjøndt for mig staar det som Arnells 4 Trækker fuldkommen kan maale sig med Kondeliks, der vel er en god Opgave og ingenlunde let, men hvis første Træk dog er temmelig middelmaadigt, og at Arnells 5 Trækker, trods de enkelte Svagheder, ved sin dygtige Udarbejdelse, hvorpaa DHrr. Tydskere jo sætte saa megen Pris, ikke saa lidt overgaar Kondeliks 3 Trækker. Men at den blev sat saa langt tilbage, at den slet ikke kunde omtales som hørende til de respektablere Sendinger, synes mig upassende og kan sandsynligvis kun forklares ved, at Prisdommeren alligevel ved Beretningens Affattelse bildte sig ind, at 5 Trækkeren var uløselig.

Langt værre er det imidlertid med Th. Jensens Sending. Til min største Forbauselse ser jeg, at af disse Opgaver, som jeg godt kjendte og havde gjennemgaaet, den ene endog for flere Aar siden, og som efter Dr. Schwede „konkurrirte sehr ernst“, blev den bedste „im letzten Augenblicke“ erklæret for at være uløselig og Sendingen derved ødelagt. Dette er ikke Tilfældet. Hovedspillet i Nr. 1 (se Diagram) strander ikke paa

632.

Mat i 4 Træk.

[1]) Opgaverne 605 og 606 i N. Skakt. Red.
[2]) do. 616 - 617 i N. Skakt. Red.

nogetsomhelst Træk, Opgaven er aldeles korrekt og — jeg behøver ikke at tilføje det — i Forbindelse med sin respektable Ledsager, som jeg ligeledes har den Ære at vedføje,[1]) selvfølgelig Kondeliks Sending i Genialitet og Vanskelighed langt overlegen.

Idet jeg har følt mig opfordret til, da den stakkels Th. Jensen er syg paa Sjæl og Legeme, at meddele Foranstaaende, og idet jeg forøvrigt haaber, at det mellemtydske Skakforbunds Turneringskomité ikke vil undlade at gjøre ham en Undskyldning for det Passerede, skal jeg blot sluttelig bemærke, at ligesom Tydskerne i den britiske Problem-Turnering med Føje beklagede sig over, at „de mange Kokke fordærvede Maden", saaledes har vi her den samme Grund til at beklage os over den „ene Kok", og jeg kommer sikkert Sandheden nærmere end De Hr. Redaktør i Deres Slutningspassus, naar jeg udtaler: at alene Løsningen og en i Hovedsagen rigtig Erkjendelse af saa mange Opgaver er et saa herkulisk Arbejde for en Prisdommer, at det maa karakteriseres som taabeligt og uforsvarligt at overtage et saadant Hverv.

den $^{15}/_{10}$ 77.

Ærb.

S. Norby.

Idet vi maa indrømme vor ærede Korrespondent, at Jensens omhandlede Opgave i den foran givne Stilling er korrekt, og at i saa Tilfælde Jensens tvende Opgaver ogsaa forekomme os Kondeliks overlegne, hvilken Omstændighed taler undskyldende, — uden at vi derfor fra vort Standpunkt lige overfor en venskabelig Kollega, der har handlet i god Tro, kan kalde den fuldt berettiget, — for den skarpe Form, hvori navnlig Slutningen er holdt, skulle vi uden nærmere Kommentar meddele, at vor Medarbejder, A. Arnell, der som Indsender af den syge Jensens Opgaver til Turneringen var særlig interesseret i at faa Klarhed om den omhandlede Opgave, satte sig i Forbindelse med Dr. Schwede, Redaktøren af Deutsche Schachz. og Prisdommer i Turneringen og fra ham har erholdt, dat. Dresden den $^{30}/_{10}$ 77, følgende Brev, som vi nedenstaaende gjengive ordret: „Leider komme ich erst heute dazu, Ihre Postkarte, betr. die

[1]) Allerede gjengivet i vort Oktoberhefte som Nr. 624. Red.

Jensen'sche Aufgabe zu beantworten. Auch kann ich Ihnen nur die mir selbst fatale Nachricht geben, dass ich zur Zeit ausser Stande bin, die Richtigkeit Ihrer Notiz zu controliren. Vier Wochen nach Publication der Probleme habe ich die Zwanzig'schen Copien abgelegt. Ich weiss desshalb nicht, ob ein Schreibfehler des Hrrn. Jensen, ein Fehler Zwanzig's, ein Fehler Ihrerseits oder ein Fehler meinerseits vorliegt. Letzteres wäre mir freilich am wunderbarsten, da ich es an Zeitaufwand und guten Willen wahrlich nicht habe fehlen lassen. Jedenfalls ziehe ich aus dem unangenehmen Vorfall die Lehre, dass es nicht gut ist weniger als zwei Preisrichter aufzustellen. Übrigens kann ich zu meiner Rechtfertigung noch anführen, dass ich über die von mir entdeckten Incorrectheiten nach Leipzig berichtet, und Herr Zwanzig meine Monita bestätigte.

Hochachtungsvoll, ergebenst

Dr. C. Schwede."

Naturligvis vil nu altsaa Dr. Schwede enten direkte i D. Sz. eller gjennem Hr. H. Zwanzig sørge for, at den nødvendige Forklaring fremkommer.

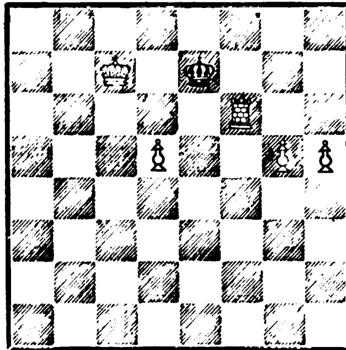
Aalborg den 7/11 77.

S. A. S.

Slutspil.

24.

I et for nylig spillet Parti mellem T. (Hvid) og Hzg. (Sort) fremkom følgende Stilling, hvor det viste sig, at Hvid i 8de Træk kunde sætte Mat med d-Bonden uden at føre denne eller de andre Bønder til øverste Linie.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 8 (August 1877).

---

591. Af Gold. Mat i 2 Træk. — 1. Da4—d7 og Mat næste Træk. — Rigtig angivet af: Fr. G., B. Ohlsson, Blehr, A Landmark, Chr. W., J. G. H. i Kristiania, E. Timme i Kristiania O. C. Budde i Kristiania.

592. Af Edw. B-n. Mat i 3 Træk. — 1. Dd1—e1, S+B (A. B. C.); 2. Sc1—e2 † osv. 1. — (A) S+S; 2. Sb3 † osv. 1. — (B) g3; 2. Sa5 osv. 1. — (C) bc; 2. Df2 † osv. — Rigtig angivet af: Fr. G., B. Ohlsson, Landmark, Blehr („faa Tretræksopgaver har kostet mig saa meget Besvær som denne"), J. G. H., Timme.

593. Af Blehr. Mat i 3 Træk. — 1. Sg2—h4, Lc3—e5 (A. B.); 2. Dc7—c4 †, K+D; 3. Sc8—b6 ‡. 1. — (A) Ld4; 2. Dd6 † etc. 1. — (B) Ke4; 2. Dc5 osv. — Rigtig angivet af: Fr. G., B. Ohlsson, Landmark, Chr. W., J. G. H., Timme, Budde.

594. Af Porst. Mat i 4 Træk. — 1. Lf1—c4, L+L; 2. Tc1—g1, Ke5—d5; 3. Tg1—g5 †, e6—e5; Se8—c7 ‡. — Rigtig angivet af: Fr. G., Blehr, Landmark, Chr. W., J. G. H., Timme.

595. Af Sandegren. Mat i 4 Træk. — 1. Tf1+f7; 2. Tf7—f1; 3. Tf1—e1; 4. Ke2—f2 ‡. — Rigtig angivet af: Fr. G., („mycket nätt och rätt originel"), B. Ohlsson, Blehr, Landmark Chr. W., J. G. H., Timme, Budde.

596. Af Arnell. Mat i 4 Træk. — 1. Lg6—h7, f4—f3. 2. Lh7—d3, d5—d4; 3. c d. † osv. — Rigtig angivet af: Fr. G. Landmark, Chr. W., Blehr („en meget fin kombineret Opgave"), J. G. H.

597. Af Boardmann. Mat i 2 Træk. — 1. Lf2—g1 og Mat i næste Træk. (12 Varianter). — Rigtig angivet af: Fr. G., B. Ohlsson („för min dell gifver jag denna företräde fremför Loyds prisbelönta 2dragsmatt"), Blehr, Landmark, Chr. W., J. G. H. Timme, Budde.

598. Af Elson. Mat i 3 Træk. — 1. De3—a7, Td7+c7†(!); 2. Kb7—b6, ligeg.; 3. D. el. L. ‡ (mange Varianter!). — Rigtig angivet af: Fr. G., B. Ohlsson, Blehr, Landmark, Chr. W., J. G. H., Timme, Budde.

599. Af Loyd. Mat i 4 Træk. — 1. Sc3+d5, c6+d5(!); 2. Dg7—c7, c5—c4 (a. b.); 3. Kc2—d2, ligeg.; 4. D. ‡. 2. — (a) Ke3; 3. Dh2 osv. 2. — (b) e6—e5; 3. Da5 osv. (ligeledes rig paa Varianter). — Rigtig angivet af: Fr. G., Landmark, Chr. W., Blehr („jeg maa tilstaa, at jeg ikke fatter, at denne Opgave har været den bedste ved hele Turneringen").

600. Af Loyd. Mat i 4 Træk. — 1. Td8—c8, Kc5—d5(!); 2. Sc4—e5, Kd5—c5 (a. b.); 3. c2—c4, K— ligeg.; 4. S. ‡. 2. — (a) Kd6 ell. Kd4; 3. Sb7† ell. Sb3† osv. 2. — (b) S— ligeg.; 3. c2—c4† osv. — Rigtig løst af: Fr. G. („svår och djupt anlagd. I mitt tycke den föregående öfverlägsen"), Landmark, Chr. W., Blehr („nydelige Slutningsstillinger i Hovedvarianten"), Budde.

601. Af Braune. Mat i 4 Træk. — 1. La3—b2, Sb8—c6 (resp. —f3); 2. Se6—g7†, Kf5—e5; 3. Dh6—d6† (resp. —f4†), K+D; 4. S. ‡. — Rigtig løst af: Fr. G. („återigen den för Braune så karakteristiska dubbelvändningen! — För öfrigt käns det verkligen ej så litet uppfriskande att från Centennial-turneringens visserligen svåra, men konstlade och osköna produkter få återvända till de tyske mästarnes i ren och ädel stil hållna skapelser"), Blehr, Landmark, Chr. W., J. G. H., Budde.

602. Af Plachutta. Mat i 5 Træk. — 1. Te6—e8, Tc6—b6(!); 2. Tb4—c4, Td1+d3; 3. De1—b4, Tb6+b4; 4. e3—e4†, Kd5+c4; 5. Te8—c8 ‡. — Rigtig angivet af: Fr. G. („ett i sitt slag oöfverträffligt mästerverk! Ty det är väl knappast möjligt att ikläda denna idé en skönare och värdigare form"), Landmark, Chr. W., Blehr („fortjener Ros for sin særdeles smukke og svære Hovedvariant").

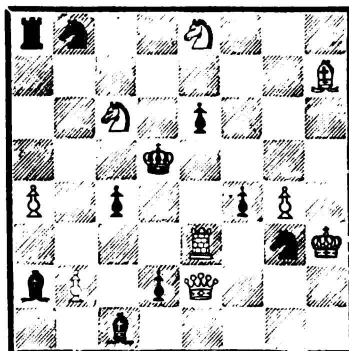
Opgaven 588 er endvidere rigtig løst af Blehr i Kristiania.

Fra vesttydske Problemturnering
i Køln 1877.

Vor „nyeste Post“ i Septbr. d. A. S. 216 indeholdt, som Læserne ville erindre, en Notits om Udfaldet af denne Turnering og om, at Fr. G. i Ackkärn, hvem vi nu tør titulere ved hans virkelige Navn: Amadæus Ernst Fritz af Geyersstam, der vandt 2den Pris. Da det sidst udkomne Oktober Hefte af D. Sz. endnu ikke indeholder, og saaledes neppe kommer til at indeholde anden Meddelelse fra Turneringen, end den blotte Gjengivelse af de prisbelønnede Problemer,[1]) have vi været glade ved paa anden Maade at komme i Besiddelse af den Dom, som Prisdommerne fældede over Fr. G.s Problemer, en Dom, der har saamegen mere Betydning for vor unge talentfulde svenske Forfatter og for den nordiske Problemkunst i Almindelighed, som den er afgiven af D'Hr. Kohtz & Kockelkorn, det berømte Forfatterfirma i Køln, hvis Ry for alle Tider er grundlagt ved deres ypperlige Samling af: „*101 ausgewählte Schachaufgaben, 1874*“ —, og i Forbindelse med de paagjældende tvende Opgaver gjengive vi derfor nedenstaaende denne Udtalelse saa korrekt, som det kan ske uden at Løsningerne røbes.

633. 634.

F. af Geyersstam, Upsala.

Mat i 3 Træk.

Mat i 4 Træk.

[1]) I vor Opgavespalte findes Bergers med 1ste Pris kronede Opgaver som Nr. 635 og 636 og Minkwitz „hæderlig omtalte“ som Nr. 637 og 638. Af nordiske Forfattere, konkurrerede foruden Fr. G., Arnell, Blehr og Th. Jensen, hvis Opgaver vi senere skulle omtale. Red.

„Det var en stor Overraskelse for os, da Hr. Strauss meddelte os Konkurrenternes Navne og vi som Vinder af II. Pris saa en Komponist, om hvem vi, trods vort nøje Kjendskab til Problemliteraturen, aldrig havde hørt tale.[1]) Vi havde ventet at finde et ganske andet og velbekjendt Navn, thi Stilen, navnlig i den 4 Træks, har alle Kjendetegn paa stor Rutine og den 3 Træks, trods dens mange aabenbare Svagheder, røber heller ikke paa nogen Maade en Begynderhaand. Dette Problem satte os tilbage i hin, for en halv Snes Aar siden overstaaede Periode, hvor Prædikatet: „som af én Støbning“ gjaldt for den højeste Ros, og hvor mange Forfattere spildte deres Talent ved let henkastede, mekaniske Arbejder. I Geyersstams 3 Trækker finde vi saaledes 2 stærkt fortærskede Ideer rent mekanisk skruet sammen til et Problem, hvis tynde Slør, paa Grund af de vigtigste Brikkers exponerede Stilling, snart vil vige selv for en middelmaadig Løsers forskende Blik. Heller ikke Varianterne, hvorvel temmelig talrige, frembyde synderlig Interesse, saa at denne Opgave uden Understøttelse af sin tungt i Vægtskaalen faldende 4 Træks Ledsager ikke vilde have naaet nogen Udmærkelse, ja vi ville endog uforbeholdent udtale, at det næsten alene er denne vægtige 4 Trækkers Skyld, at vi satte Sendingen foran Minkwitz' dygtige Arbejde. Vel er Kompositionsmaneren noget lignende i 4 Trækkeren og kun et let Mørke synes at hvile over, hvilken Brik der skal gjøre første Træk, men at finde, „hvorhen“ denne Brik skal gaa, er ligesaa svært her som let i den forrige Opgave. Næsten alle andre Steder end det, der skal vælges, synes langt mere lovende og naturlige. Dette skyldes den ejendommelig skjulte Trusel, der hidfører Afgjørelsen paa den Fløj af Stillingen, hvor man sidst skulde vente det, og Forfatteren fortjener den højeste Ros for at have skabt denne Variant og forstaaet at gjøre den til den eneste truende. De følgende Træk ere mindre vanskelige, men Offerrækken dog saa meget mere interessant, som den paa en overraskende smuk Maade tydeliggjør den Økonomi, ved hvilken Forfatteren har vidst at reducere de hvide Brikkers Antal til det mindst tænkelige, og Følelsen af Tilfredshed lider derfor intet Skaar ved, at

[1]) Ikke saa sært, da Geyersstam først for 3 Aar komponerede sit første Problem og hidtil kun under Pseudonymet: Fr. G. har optraadt i Nord. Skaktid. Red.

Slutvendingen iøvrigt intet nyt byder. Er Forfatteren til disse Opgaver, som vi formode, et ungt fremadstræbende Talent, saa tro vi os berettigede ttl at drage den Slutning, at hans Navn engang vil blive nævnet imellem de mest fremragende Mestere i Problemkunsten, og det skulde foraarsage os saa megen mere Glæde, om denne Profeti maatte stadfæste sig, som det har været os forundt med disse Linier først at gjøre opmærksom paa hans Talent og ved Tilkjendelsen af 2 Pris anspore ham til videre og større Bedrifter."

Nyeste Post.

I Fortsættelse af vor tidligere Beretning om Kristiania Skakklub kunne vi dennegang meddele: Generalforsamling fandt Sted den 21de f. M. og konstaterede det glædelige Faktum, at Interessen for Klubben var stor og Medlemsantallet fremdeles over 60. I Bestyrelsen valgtes H. Ihlen som Formand, A. Bjørnvall som Næstformand, J. G. Heftye som Kasserer og F. W. Blehr som Sekretær. Tvende Korrespondancepartier under Ledelse af A. Hvistendahl A. Christensen og Blehr ere allerede paabegyndte mod de stærke Stockholmer Spillere Borén, Svenonius og Carlqvist, og paa Generalforsamlingen blev det endvidere vedtaget at udfordre Kjøbenhavns Skakforening til tvende Partier, hvis Ledelse skulde overdrages Bjørnvall, Heftye og A. Landmark. En Turnering, hvortil 14 Deltagere alt have tegnet sig, vil blive paabegyndt i denne Maaned. Klubben, hvortil fremmede Skakspillere have fri Adgang, holder nu sine Møder hver Tirsdag og Fredag Efterm. fra Kl. 6 i Studentersamfundets Restauration.

Opgaver.

(Opgaverne 635—638 ere fra vesttydske Problemturnering 1877.)

J. Berger (1ste Præmie).

635.

Mat i 3 Træk.

636.

Mat i 4 Træk.

J. Minkwitz („hæderlig Omtale").

637.

Mat i 3 Træk.

638.

Mat i 4 Træk.

639.

Emil Lindqvist.

Mat i 3 Træk.

640.

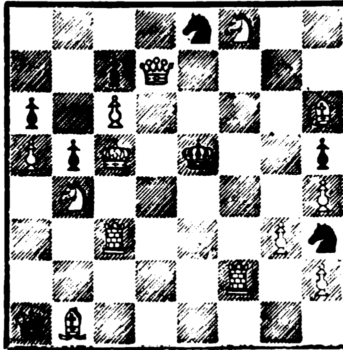
H. v. Düben, Karlberg

Mat i 4 Træk.

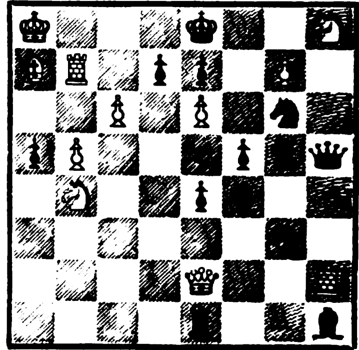
Opgaverne 641—646 ere fra „La Stratégie's" Selvmatsturnering 1877.

641.
1ste Præmie.
Motto: En avant.
Af C. Klausinski.

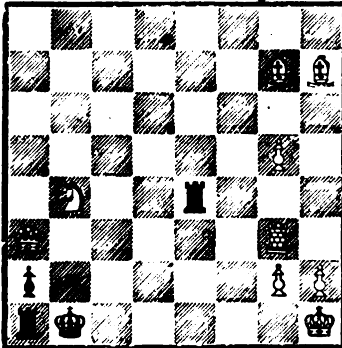
Selvmat i 6 Træk.

642.
2den Præmie.
Motto: Ycwir yn erbin y bijd.
Af A. Townsend.

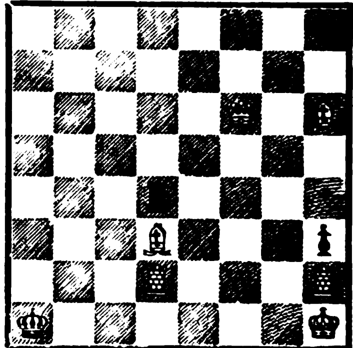
Selvmat i 6 Træk.

643.
„Hæderlig Omtale Nr. 1."
Motto: There's a time for all things.
Af C. F. Wennberg.

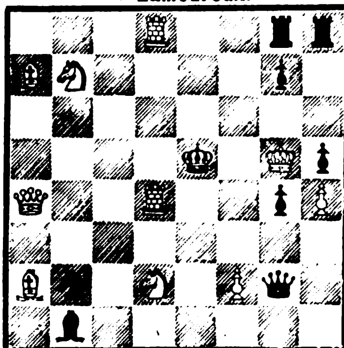
Selvmat i 4 Træk.

644.
„Hæderlig Omtale Nr. 2."
Motto: Nunc dimittis.
Af H. Nawkins.

Selvmat i 5 Træk.

645.
Motto: Calabrista.
Af Lamouroux.

Selvmat i 5 Træk.

646.
Motto: Qui se fait brebis, le loup le mange.
Af Schoumoff.

Selvmat i 5 Træk.

Partier.

---

459. Ikke modtaget Gambit.

(Spillet i Kristiania Skakklub d. 30/10 77.)

A. Hvistendahl mod **A. Christensen & F. W. Blehr.**

	Hvid.	Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	Sb8—c6

Denne Maade at omgaa Gambiten paa anses ikke for heldig.

	Hvid.	Sort.
3.	Sg1—f3	Lf8—c5
4.	c2—c3	Sg8—f6
5.	d2—d4	e5+d4
6.	e4—e5	Sf6—d5
7.	Lf1—c4	Sc6—e7
8.	Sf3+d4	. . .

Det naturligere udseende Træk c3+d4 vælger Hvid sandsynligvis ikke, fordi han frygter Fortsættelsen Lc5+b4; 9. Lc1—d2 Sd5—e3. Det er dog et Spørgsmaal, om han ikke faar godt Spil ved 10. Dd1—b3.

	Hvid.	Sort.
8.	. . .	d7—d6
9.	Dd1—b3	d6+e5
10.	Db3—b5 †	c7—c6
11.	Sd4+c6	Se7+c6
12.	Db5+c5	Lc8—e6 !
13.	0—0	. . .

Paa f4—f5 følger Dd8—h4 †; 14. Ke1—f1 ! Sd5—e3 †; 15. Dc5+e3! Le6+c4 † 16. Kf1—g1 0—0—0 og Sort staar bedst.

	Hvid.	Sort.
13.	. . .	Dd8—e7
14.	Dc5—b5	. . .

Her var Dc5+e7 † det eneste korrekte Træk. Ved at undlade dette kommer Hvid i en daarlig Stilling.

	Hvid.	Sort.
14.	. . .	a7—a6
15.	Db5—b3	b7—b5

Her kunde Sort endnu stærkere have spillet De7—c5 †, hvorpaa der følger: 16. Tf1—f2 (16. Kg1—h1 Sc6—a5 og Sort vinder en Officer) Sd5+f4; 17. Lc4+e6 Sf4—d3; 18. Le6+f7 † Ke8—f8 og Sort vinder Kvaliteten!

	Hvid.	Sort.
16.	Lc4+d5	De7—c5 †
17.	Kg1—h1	Le6+d5
18.	Db3—d1	e5—e4
19.	Lc1—e3 !	Dc5—d6

	Hvid.	Sort.
20.	Sb1—a3	Ta8—d8
21.	Dd1—e2	0—0
22.	Ta1—d1	f7—f5
23.	c3—c4	b5+c4
24.	Sa3+c4	Dd6—e6
25.	Sc4—b6	Ld5+a2
26.	De2+a6	Td8+d1
27.	Tf1+d1	Sc6—b4
28.	Da6—b7	Sb4—d3
29.	Le3—d4	De6—f7
30.	Db7+f7 †	La2+f7
31.	g2—g3	. . .

Partiet, der har frembudt mange interessante Vendinger og for begge Parter været vanskeligt at spille, træder nu ind i Slutspillets Stadium, og for en flygtig Betragtning synes det at maatte løbe ud paa Remis. I Virkeligheden er dog Sorts fremskudte Kongebonde saa stærk, at den trods alle Hvids Anstrængelser maa vinde Partiet.

31.	. . .	Tf8—d8 !
32.	Td1—a1 !	h7—h6
33.	Ta1—a8	. . .

Pladsen for Taarnafbytningen er ugunstig, men Hvid har som sagt ingen tilfredsstillende Maade at stoppe e-Bonden.

	Hvid.	Sort.
33.	. . .	Td8+a8
34.	Sb6+a8	e4—e3
35.	Kh1—g1	e3—e2
36.	Ld4—c3	e2—e1 (D) †.
37.	Lc3+e1	Sd3+e1
38.	b2—b4	Lf7—c4
39.	Sa8—c7	Kg8—f7
40.	b4—b5	Kf7—e7
41.	Kg1—f2	Se1—c2
42.	h2—h3	h6—h5
43.	g3—g4	g7—g6
44.	g4+h5	g6+h5
45.	Kf2—g3	Ke7—d7
46.	b5—b6	Kd7—c6
47.	Sc7—e8	Kc6+b6
48.	Se8—g7	Sc2—d4
49.	Sg7+h5	Kb6—c5
50.	Sh5—g7	Kc5—d5
51.	Kg3—h4	Kd5—e4
52.	Kh4—g5	Sd4—e6 †
53.	Sg7+e6	Lc4+e6
54.	h3—h4	Le6—f7
55.	Kg5—f6	Lf7—h5
56.	Kf6—g5	Lh5—d1
57.	h4—h5	Ld1+h5
58.	Kg5+h5	Ke4+f4

Hvid opgiver Spillet.

460. Nordisk Gambit.

(Spillet i Café International New-York 1877.)

	H. A. W. Lindehn. Hvid.	N. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	d2—d4	e5+d4
3.	c2—c3	d4+c3
4.	Lf1—c4	c3+b2
5.	Lc1+b2	Dd8—e7

Løber til b4 efterfulgt af Springere til f6 og c6 er et bedre Forsvar — se Nord Skaktid. senest Partierne Nr. 426 og 427 —.

	Hvid.	Sort.
6.	Sb1—d2	c7—c6
7.	Sg1—e2	d7—d6
8.	0—0	Lc8—e6
9.	Lc4—d3	Sg8—h6
10.	a2—a3	Sb8—d7
11.	f2—f4	f7—f5
12.	Se2—d4	f5+e4
13.	Sd2+e4	0—0—0

Det er kun en indbildt Sikkerhed, Kongen opnaar.

	Hvid.	Sort.
14.	Dd1—a4	Sd7—c5
15.	Se4+c5	d6+c5
16.	Sd4+c6 !	. . .

Det afgjørende Træk.

	Hvid.	Sort.
16.	. . .	b7+c6
17.	Ld3—a6 †	Kc8—b8
18.	Lb2—e5 † og Hvid vinder.	

---

461. Nordisk Gambit.

(Spillet i Café International New-York 1877.)

	H. A. W. Lindehn. Hvid.	N. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	d2—d4	e5+d4
3.	c2—c3	d4+c3
4.	Lf1—c4	c3+b2
5.	Lc1+b2	Sg8—f6

Om dette sker før eller efter Lf8—b4, har neppe nogen Betydning.

	Hvid.	Sort.
6.	Sb1—c3	Lf8—b4
7.	Sg1—f3 !	0—0

Det er for tidligt endnu at rokere — bedste Træk havde været Sb8—c6, se Noten til 5te Træk i forrige Parti.

	Hvid.	Sort.
8.	0—0	Sb8—c6 ?
9.	Sc3—d5	Sf6+d5
10.	e4+d5	Sc6—e7
11.	Sf3—g5	d7—d6
12.	Lc4—d3	Lc8—f5
13.	Ld3+f5	Se7+f5
14.	Dd1—g4	g7—g6
15.	h2—h4	Lb4—c5
16.	h4—h5	Sf5—g7
17.	h5+g6	f7+g6 !
18.	Lb2+g7	Dd8—c8
19.	Sg5—e6	Tf8—f5
20.	Dg4—e4	c7—c6
21.	Lg7—b2	c6+d5
22.	De4—e1	Dc8—d7

Hvid.	Sort.
23. De1—c3	d5—d4
24. Se6+d4	. . .

Hvid, der med stor Kraft har ført Angrebet, fremtvinger nu, trods Sorts snilde Modtræk, paa en smuk Maade Afgjørelsen.

Hvid.	Sort.
24. . . .	Ta8—c8 !
25. Sd4+f5 !	Lc5+f2 †
26. Tf1+f2	Tc8+c3
27. Sf5—h6 †	Kg8—g7
28. Tf2—f7 † og Hvid vinder.	

---

462. Løbergambit.

(Spillet i Kbhavn. d. 28/11 77.)

P. Møller & Vilh. Nielsen raadslaa mod **G. Nielsen & S. A. S.**

Hvid.	Sort.
1. e2—e4	e7—e5
2. f2—f4	e5+f4
3. Lf1—c4	Sg8—f6
4. Sb1—c3	Lf8—b4
5. Sc3—d5	. . .

Dette vist i denne Stilling nye Træk har Vilh. Nielsen flere Gange anvendt mod S. A. S.

5. . . .	Sf6+e4

Der kan her spilles Sf6+d5; 6. Lc4+d5 Dd8—h4 † og Stillingen faar nogen Lighed med den velbekjendte, der fremkommer i Zukertorts Forsvar. Ved det valgte Træk tilsigter Sort, mod at give en Officer for 2 Bønder, en rask Offensive.

6. Dd1—h5	. . .

Her var der ogsaa Tale om Dd1—f3.

6. . . .	0—0 !
7. Sg1—f3	. . .

Hvid giver Afkald paa at tjene Officeren og beholder derved et ikke ringe Angreb, der dog imidlertid har kostet ham 2 Bønder.

Hvid.	Sort.
7. . . .	Se4—f6
8. Sd5+f6	Dd8+f6
9. 0—0	Lb4—e7

Dette Tilbagetog er godt, men ogsaa nødvendigt for eventuelt at kunne styrke f-Bonden med g7—g5.

10. d2—d4	d7—d6
11. c2—c3	. . .

Forberedelse til det i næste Træk paatænkte Offer.

11. . . .	h7—h6
12. Lc1+f4	. . .

Et smukt og overraskende, men dog neppe aldeles korrekt Offer. Bedst havde vel været g2—g3, hvorpaa den ene af Sorts vundne Bønder let gaar i Løbet.

12. . . .	Df6+f4
13. Sf3—e5	d6+e5 !

Havde Sort villet frelse Dron-

Hvid.		Sort.

ningen, er det tvivlsomt, hvorledes Udfaldet var blevet.

14.	Tf1+f4	e5+f4
15.	Ta1—f1	Lc7—d6
16.	g2—g4	. . .

Atter kunde der være Tale om g2—g3.

16.	. . .	Sb8--d7
17.	g4—g5	h6+g5
18.	Dh5+g5	. . .

Hertil en Time.

18.	. . .	Sd7—f6
19.	Lc4—d3	Lc8—g4

	Hvid.	Sort.
20.	c3—c4	c7—c6

Hertil en Time.

21.	Kg1—f2	Ta8—e8
22.	Dg5—h4	. . .

Paa Tf1—g1 følger Te8—e2 †! og paa h2—h3 følger Te8—e3 (?) og Sort vinder.

23.	. . .	Te8—e3
23.	Ld3—h7 †	Sf6+h7
24.	Dh4+g4	Sh7—f6
25.	Dg4—f5	Tf8—e8

$1^3/_4$ Time — $1^1/_2$ Time

og Sort vinder.

463. Taylors Gambit.

(Spillet i Kjøbenhavns Skakforening d. 19/9 77.)

	Dahl. Hvid.	Solberg. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	f2—f4	e5+f4
3.	Sb1—c3	Dd8—h4 †
4.	Ke1—e2	c7—c6
5.	d2—d4	. . .

Sammenhold de hermed stærkt beslægtede Steinitz Gambiter, Partierne Nr. 335, 337 og 368 i Nord. Skakt. 1876.

5.	. . .	d7—d5
6.	Sg1—f3	Lc8—g4
7.	e4+d5	Lf8—b4
8.	Dd1—d3	Lb4+c3
9.	b2+c3	Dh4—e7 †
10.	Ke2—f2	c6+d5
11.	Lc1+f4	Sb8—c6
12.	Ta1—e1	Lg4—e6

	Hvid.	Sort.
13.	g2—g3	Sg8—f6
14.	Sf3—g5	h7—h6

Det forholdsvis bedste Træk her havde vel nok været Rokade til den korte Side.

15.	Sg5+e6	f7+e6
16.	Dd3—g6 †	Ke8—d7
17.	Lf1—h3	Sf6—e4 †
18.	Te1+e4 !	. . .

Et smukt og velberegnet Kvalitetsoffer.

18.	. . .	d5+e4
19.	Th1—e1	De7—f6
20.	Dg6+e4	Th8—e8
21.	Kf2—g2	g7—g5
22.	Lf4—e5	. . .

De4—d5 † fører nok saa let til Sejren.

	Hvid.	Sort.
22.	...	Df6—f7
23.	d4—d5	Sc6+e5
24.	d5+e6 †	Te8+e6
25.	De4+b7 †	Kd7—d6
26.	Te1—d1 †	Kd6—c5
27.	Td1—d5 †	Kc5—c4
28.	Db7—b3 ‡.	

464. Udligningsparti.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 21/11 77.)

	G. Nielsen. Hvid÷Tål.	**Vald. Nielsen.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Lf1—c4	Sg8—f6
3.	Sg1—f3	Sf6+e4
4.	Sb1—c3	Se4+c3
5.	d2+c3	d7—d6

Mærkeligt nok skal der, aldeles undtagelsesvis, her dækkes med f-Bonden og ikke med d-Bonden, paa hvilket, som det vil ses, Sorts Spil bliver uholdbart.

	Hvid.	Sort.
6.	Sf3+e5	Dd8—e7 !
7.	Lc4+f7 †	Ke8—d8
8.	0—0	De7+e5
9.	Tf1—e1	De5—f6
10.	Te1—e8 †	Kd8—d7
11.	Dd1—g4 †	Kd7—c6
12.	Lf7—d5 † !	Kc6+d5
13.	Dg4—e4 †	Kd5—c5
14.	Lc1—e3 †	Kc5—b5
15.	a2—a4 †	Kb5—a6
16.	De4—c4 †	b7—b5
17.	Dc4—b5 ‡.	

465. Udligningsparti. (Westminster Papers.)

(Spillet for nylig i Amerika.)

	Mackenzie. Hvid÷Sb1.	**Richmond.** Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5+b4
5.	c2—c3	Lb4—c5
6.	0—0	d7—d6
7.	d2—d4	e5+d4
8.	c3+d4	Lc5—b6
9.	Tf1—e1	Sg8—f6
10.	e4—e5	d6+e5
11.	Lc1—a3	Lb6+d4
12.	Dd1—b3	Dd8—d7
13.	Ta1—d1	Sc6—a5
14.	Sf3+e5	Sa5+b3
15.	Se5+d7 †	Ke8+d7
16.	Lc4+b3	b7—b6
17.	Lb3—a4 †	c7—c6
18.	Te1—e7 †	opgivet.

466. Udligningsparti. (Ch. Pl. Chronicle.)

(Spillet i Bath d. 26/2 77.)

	Miss Watson. Hvid.	Thorold. Sort ÷ f7.
1.	e2—e4 d2—d4	c7—c5
2.	Dd1—h5 †	g7—g6
3.	Dh5+c5	Sb8—c6
4.	Dc5—c4	b7—b5
5.	Dc4—d3	d7—d5
6.	e4—e5	a7—a6
7.	Sg1—f3	Lc8—f5
8.	Dd3—d1	Ta8—c8
9.	c2—c3	e7—e6
10.	Sb1—d2	b5—b4
11.	Lf1+a6	b4+c3
12.	b2+c3	Tc8—c7
13.	La6—b5	Sg8—h6
14.	Dd1—a4	Dd8—d7
15.	Sd2—b3	Lf5—c2
16.	Da4—a8 †	Tc7—c8

	Hvid.	Sort.
17.	Lb5+c6	Dd7+c6
18.	Da8+c6 †	Tc8+c6
19.	Lc1—d2	Lc2—d3
20.	Sb3—c1	Ld3—c4
21.	Ld2—g5	Lf8—g7
22.	Ta1—b1	0—0
23.	Ke1—d2	Sh6—g4
24.	Lg5—e3	Tc6—a6
25.	Tb1—b2	Tf8—a8
26.	h2—h3	Sg4+e3
27.	f2+e3	Lg7—f8
28.	Sf3—g5	Lf8—a3
29.	Tb2—b7	La3+c1 †
30.	Th1+c1	Ta6+a2 †
31.	Tc1—c2	Ta2—a1
32.	Sg5+e6 ?	Ta1—g1

og vinder i et Par Træk.

---

467. Løberspil. (Field.)

(Spillet pr. Telephon i Nærheden af New-York.)

(Noterne ere af Mackenzie.)

	White & Treadwell. Hvid.	Douglas. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Lf1—c4	Lf8—c5
3.	Sg1—f3	d7—d6
4.	d2—d3	Sg8—f6
5.	Sb1—c3	Lc8—e6
6.	Lc4—b3	Sb8—d7
7.	Sf3—g5 ?	. . .

Tempotab.

	Hvid.	Sort.
7.	. . .	Le6+b3
8.	a2+b3	h7—h6
9.	Sg5—f3	a7—a6
10.	Sc3—a4	Lc5—a7
11.	b3—b4	Dd8—e7
12.	Lc1—d2	b7—b5
13.	Sa4—c3	c7—c6
14.	0—0	0—0
15.	Sf3—h4	Sf6—h7

	Hvid.	Sort.		Hvid.	
22.	...	Df6—f7	26.	Te1—d1 †	K
23.	d4—d5	Sc6+e5	27.	Td1—d5 †	I
24.	d5+e6 †	Te8+e6	28.	Db7—b3 ‡.	
25.	De4+b7 †	Kd7—d6			

---

464. Udligningsparti.

(Spillet i Kjøbenhavn d. 21/11 77.)

	G. Nielsen. Hvid÷Tål.	Vald. Nielsen. Sort.
1.	e2—e4	e7—e5
2.	Lf1—c4	Sg8—f6
3.	Sg1—f3	Sf6+e4
4.	Sb1—c3	Se4+c3
5.	d2+c3	d7—d6

Mærkeligt nok skal der, aldeles undtagelsesvis, her dækkes med f-Bonden og ikke med d-Bonden, paa hvilket, som det vil ses, Sorts Spil bliver uholdbart.

	Hvid.	Sort.
6.	Sf3+e5	Dd8—e7 !
7.	Lc4+f7 †	Ke
8.	0—0	De
9.	Tf1—e1	De
10.	Te1—e8 †	Kd
11.	Dd1—g4 †	Kd
12.	Lf7—d5 † !	Ke
13.	Dg4—e4 †	Kd5
14.	Lc1—e3 †	Kc5
15.	a2—a4 †	Kb5
16.	De4—c4 †	b7
17.	Dc4—b5 ‡.	

---

465. Udligningsparti. (Westminster Papers.)

(Spillet for nylig i Amerika.)

	Mackenzie. Hvid÷Sb1.	Richmond. Sort.		Hvid.	Sor
1.	e2—e4	e7—e5	10.	e4—e5	d6+
2.	Sg1—f3	Sb8—c6	11.	Lc1—a3	Lb6+
3.	Lf1—c4	Lf8—c5	12.	Dd1—b3	Dd8—
4.	b2—b4	Lc5+b4	13.	Ta1—d1	Sc6—
5.	c2—c3	Lb4—c5	14.	Sf3+e5	Sa5+b
6.	0—0	d7—d6	15.	Se5+d7 †	Ke8+d
7.	d2—d4	e5+d4	16.	Lc4+b3	b7—b
8.	c3+d4	Lc5—b6	17.	Lb3—a4 †	c7—c6
9.	Tf1—e1	Sg8—f6	18.	Te1—e7 †	opgivet.

466. Udligningsparti. (Ch. Pl. Chronicle.)

(Spillet i Bath d. [illegible] 77.)

[illegible] — **[illegible]**

	Hvid	Sort		Hvid	Sort
1.	[illegible]	[illegible]	17.	Ld5+e6	Dd7—e6
		e7—e5	18.	[illegible]—e6†	Te8—e6
2.	[illegible]		19.	Lc1—d2	Lc3—d2
3.	[illegible]	g7—g6	20.	[illegible]	Ld3—e4
4.	[illegible]	[illegible]	21.	[illegible]—g5	Lf8—g7
5.	[illegible]	[illegible]	22.	[illegible]	0—0
6.	[illegible]	[illegible]	23.	[illegible]	Sh6—g4
7.	[illegible]	[illegible]	24.	[illegible]	Te6—a6
8.	[illegible]	[illegible]	25.	[illegible]	Tf8—a8
9.	[illegible]	[illegible]	26.	[illegible]—h3	Sg4—[illegible]
10.	[illegible]	[illegible]	27.	[illegible]—e3	Lg7—[illegible]
11.	[illegible]	[illegible]	28.	[illegible]—g5	[illegible]
12.	[illegible]	[illegible]	29.	[illegible]—b7	[illegible]
13.	[illegible]	[illegible]	30.	Th1—e1	[illegible]
14.	[illegible]	[illegible]	31.	Te1—e2	[illegible]
15.	[illegible]	[illegible]	32.	Sg5+e6?	[illegible]
16.	[illegible]	[illegible]			

[illegible] vinder i et Par [illegible]

467. [illegible] (Field.)

[illegible] i Nærheden af New-York

[illegible] af Mackenzie.)

	Hvid	Sort		Hvid	Sort
1.	[illegible]	[illegible]			
2.	[illegible]	[illegible]		a2—b3	
3.	[illegible]	[illegible]		Sg5—[illegible]	
4.	[illegible]	[illegible]		S[illegible]—d4	
5.	[illegible]	[illegible]		[illegible]	
6.	[illegible]	[illegible]		[illegible]	
7.	[illegible]	[illegible]		[illegible]	

Analytiske Studier.

I.

Evansgambiten er fremdeles et af de Spil, hvor det holder haardt for Bagtrækket at komme til en nogenlunde holdbar Stilling, og Bidrag, der gaa i den Retning, have derfor særlig Krav paa at lægges Mærke til. I en Artikel i „*Chess Players Chronicle*“ for December d. A. har vor højtærede Kollega, Rev. C. E. Ranken, henledet Opmærksomheden paa, om ikke efter

1.	e2—e4	e7—e5
2.	Sg1—f3	Sb8—c6
3.	Lf1—c4	Lf8—c5
4.	b2—b4	Lc5+b4
5.	c2—c3	Lb4—a5
6.	0—0	d7—d6
7.	d2—d4	. . .

nu 7. . . . Lc8—d7 kunde tildels borttage Braaden af Hvids Angreb, og hans Indlæg om dette nye, hidtil aldeles ukjendte Træk er saa værdifuldt, at vi gjengive det nedenfor i Uddrag.

8.	Dd1—b3 (a)	Dd8—e7 !
9.	d4+e5	d6+e5
10.	Tf1—d1	Ta8—d8
11.	Lc1—a3	De7—f6
12.	Sf3—g5	Sg8—h6

og hvorledes skal Hvid fortsætte Angrebet! Sort er ganske vist i Øjeblikket forhindret fra at rokere, men da den hvide Springer enten maa gaa tilbage eller dækkes med h2—h4, faar Sort Tid til ved La5—b6, Sc6—e7 og 0—0 at komme ud af al Fare.

(a)

8.	d4+e5	d6+e5
9.	Sf3—g5	Sg8—h6
10.	Dd1—d5	Dd8—e7 !
11.	f2—f4	La5—b6 †
12.	Kg1—h1	e5+f4
13.	Lc1—a3 !	De7—e5
14.	Sg5+f7	De5+d5
15.	e4+d5	Sh6+f7
16.	d5+c6	Ld7+c6
17.	Tf1+f4	Sf7—e5

og Sort staar bedst.

Skulde Hvid, bemærker Ranken til Slutning, foretrække, i Stedet for det direkte Angreb, at temporisere f. Ex. ved 8. Kg1—h1 eller 8. a2—a4, svarer Sort bedst med La5—b6 eller Dd8—e7, og Forsvaret vil neppe blive vanskeligt. Maaske er 8. d4—d5 det solideste Angreb, Hvid har?

Nyeste Post.

Tyskland. Under den Skakkongres, der fornylig fandt Sted i Leipzig til Ære for Anderssen, blev der af de der forsamlede Skakspillere enstemmig besluttet at oprette et almindeligt tysk Skakforbund. Denne Tanke har fundet Tilslutning blandt alle Tysklands Skakspillere; blandt andet have de to større Foreninger, der allerede findes, nemlig det vesttyske Skakforbund (stiftet 1862) og det mellemtyske Skakforbund (stiftet 1871), tilkjendegivet, at de bifalde Oprettelsen af „Almindeligt tysk Skakforbund". Der blev nedsat en provisorisk Komité, som i de tyske Skakspalter samt i D. Sz. fremsætter et foreløbigt Udkast til Statuter for Forbundet og opfordrer til at indsende Forslag desangaaende, der da ville blive forelagte paa den næste Skakkongres, som agtes afholdt i Leipzig 1879. Det foreløbige Udkast til Statuterne lyder omtrent saaledes:

I. Forbundets Formaal er: at hæve Interessen for Skak i Tyskland, at foranstalte Kongresser, at gjøre Skakspillerne bekjendt med hinanden osv.

II. Forbundets Form. Ledelsen af Forbundet overtages af en Komité, der bestaar af Delegerede fra de enkelte Skakforeninger; Komitéens Bestyrelse, hvis Sæde vexler ved hver Kongres, besørger Kongresser arrangerede, og de enkelte Komitémedlemmer virke hver i deres Kreds.

III. Det aarlige Bidrag er 2 M. for et enkelt Medlem, 50 Pf. for Medlemmer af Foreninger, der in corpore slutte sig til Forbundet.

IV. Kongresser skulle i Reglen afholdes hvert andet Aar; til dem vil der da blive knyttet Skakturneringer af forskjellig Art.

(D. Sz.)

England. Den nu saagodtsom aarlige Udligningsturnering i London City Skakklub afholdes i denne Vinter med ikke mindre end 64 Deltagere. De Spillende ere atter iaar delte i 6 Klasser, saaledes at 1ste Klasse giver Bonde og Træk til 2den, Bonde og 2 Træk til 3die, Springer til 4de, Taarn til 5te og 2 smaa Officerer til 6te Klasse. Endvidere er der inden for hver Klasse gjort en lille Deling, A og B, saaledes at hvor A og B af samme Klasse mødes, faar B Fortrækket. 1ste Klasse bestaar af 4 af de berømteste engelske Spillere, Blackburne,

Boden, Macdonnel og Potter; i 2den er der tre, i 3die atten, i 4de sexten, i 5te sytten og i 6te sex.

Frankrig. Verdensudstillingen nærmer sig jo nu, og Franskmændene ruste sig ligesaavel paa Skakspillets som paa andre Omraader for paa en værdig Maade at kunne bekæmpe de fremmede Skakspillere, der i Sommer ville gjæste Paris. I det parisiske Selskabsliv har Skakspillet begyndt at faa Borgerret, idet en Amerikaner, Hr. Thomson, har givet en Soiré udelukkende for Skakyndere. Den fandt Sted den 31 Okt. Efter at endel Partier vare spillede, nærmest for at de Indbudne kunde faa Lejlighed til at stifte Bekjendtskab, spillede Rosenthal fire Partier samtidig og vandt dem alle. I nærværende Hefte gjengive vi et af disse. Hr. og Fru Thomson have isinde at fortsætte med deres „Onsdage", og flere andre bekjendte Skakyndere have besluttet at følge deres Exempel, saa at Skakspillerne i Paris ville kunne tilbringe deres Vinteraftener paa en behagelig Maade. (La Stratégie.)

Amerika. De periodiske Skakblade hinsides Atlanterhavet ere utrættelige i at foranstalte smaa Problemturneringer som Spore for Opgaveforfatterne. Da slige Turneringer naturligvis kun kunne have begrændset Interesse for os herovre, føle vi os i Reglen ikke forpligtede til at give Meddelelse derom, og naar vi idag gjøre en Undtagelse, er dette dels for dog engang at vise Arrangementet i saadanne, dels for at honorere vor ærede Kollega, Redaktøren af den udmærkede Skakspalte i Bladet „*Free Press*", Detroit, Michigan, for den Opmærksomhed, han har vist nordiske Skakvenner ved at sende os et stort Antal fint udstyrede Programmer til Fordeling. Programmet lyder saaledes:

„Free Press" Problemturnering Nr. 3.

Følgende Præmier udsættes for Bidrag fra hele Verden: For den bedste Sending af 3 originale Problemer fra 2—4 Træk, 15 D. for den næstbedste 10 D., endvidere som særlige Præmier for den bedste 2-Trækker 4 D., for den bedste 3-Trækker 6 D. og ligeledes for den bedste 4-Trækker 6 D. Skulde en af de særlige Præmier tilfalde en af de Sejrende med de bedste Sendinger, vil en ny særlig Præmie blive udstillet for den bedste Opgave i samme Antal Træk blandt de Sendinger, der ikke ere blevne præmiebelønnede.

George E. Carpenter skal bedømme Opgaverne, efter følgende Norm: 1. For Skjønhed i Matstillingen og 2. Originalitet i Matstillingen tilsammen 20 Points; 3. for Vanskelighed i Løsningen 20 Points; 4. for korrekt Opstilling og 5. for elegant Opstilling tilsammen

20 Points, gjør altsaa for et første Klasses Problem — 60 Points. Ingen Forfatter kan konkurrere med flere end en Sending. Enhver Sending skal være forsynet med et Motto eller en Devise. Turneringen sluttes den 30 Marts 1878, og Dommen vil falde i „The Free Press" samtidig med Offentliggjørelsen af den sidste Sending.

Løsninger

til Opgaverne i Nr. 9 (September 1877).

603. Af Arnell. Mat i 5 Træk. — 1. Sg2—f4, gh (!); 2. Sg6+e5 †, K+S; 3. Se5—d3 †, Kf4—f5; 4. Da7—b6, ∞; 5. D. ell. L. ≠. — Rigtig løst af: H. Lehner i Wien, V. Nielsen, C. F. Wennberg i Barnarp, Blehr, Chr. W.

604. Af V. Nielsen. Mat i 3 Træk. — 1. Ld5—a2; 2. La2—b1; 3. Kc2—c3 ≠. — Rigtig angivet af: C. F. Wennberg, B. Ohlsson, Blehr, Chr. W.

605. Af Arnell. Mat i 4 Træk. — 1. Sc2—e3, L+S (!); 2. Sd6—e4, K+T; 3. Te8—f8 †, K ∞; 4. L. ≠. — Rigtig angivet af: H. Lehner („god Idé og fortræffelig gjennemført! Mange Forførelsestræk. En virkelig god Opgave!"), R. Mangelsdorf i Leipzig („en smuk Opgave. Forsøget 1. S—b4 strander alene mod 1. S—c5"), Hfm. i Stockholm („en perla"), C. F. Wennberg („särdeles elegant hufvudspil"), B. Ohlsson („Kompositionen är förträfflig och mattställningarne mycket vackra og tilltalande"), V. Nielsen („en meget smuk Opgave"), Blehr, Chr. W.

606. Af Arnell. Mat i 5 Træk. — 1. Sc5—b7, K+B (!); 2. Dh1—f1, Lb8—f4 (a); 3. Tf6—d6 †, L+T; 4. Df1—c4 †, ∞; 5. L. ell. S. ≠. 2. — (a) Ke5; 3. Sc5, Kd5; 4. Sd7. ∞; 5. ≠. — Rigtig angivet af: Lehner („en svær og variantrig 5-Trækker"), Mangelsdorf („en fortjenstfuld udarbejdet Opgave med et særdeles svært Hovedspil; de talrige og for Dobbeltspil frie Varianter fortjene ligeledes megen Ros"), C. F. Wennberg („vacker och mycket svår"), V. Nielsen („meget vanskelig, især Var. 1. —, K+B; 2. Df1, K—e5; 3. Sc5 osv."), Blehr, Chr. W.

607. Af Kohtz & Kockelkorn. Mat i 4 Træk. — 1. Ld7—e8, L+B; 2. Dd1—h5 †, S+D.; 3. Sg2—f3 †, K. ∞; 4. L—d7 ≠. — Rigtig angivet af: B. Ohlsson, Blehr, Chr. W., V. Nielsen.

608. Af Hartmann. Mat i 2 Træk. — 1. Sb5—d6 o. 2. ≠. — Rigtig angivet af: B. Ohlsson, Blehr, Chr. W., V. Nielsen.

609. Af Kauders. Mat i 3 Træk. — 1. Tf6—f5, gf (!); 2. Th6—b6 osv. — Rigtig angivet af: B. Ohlsson, Blehr, Chr. W., V. Nielsen.

610. Af Hzg. Mat i 3 Træk. — 1. Dh1—a8, Tc4—d4 (!); 2. La6—d3 osv. — Rigtig angivet af: B. Ohlsson, Blehr, Chr. W., V. Nielsen.

611. Af Fr. G. Mat i 3 Træk. — 1. Df3—f4, gf; 2. Kc3—d4 osv. — Rigtig angivet af: B. Ohlsson, Blehr, Chr. W., V. Nielsen.

612. Af van Heijcop ten Ham. Mat i 3 Træk. — 1. Sc6—e5; 2. Dg7—d7 osv. — Rigtig angivet af: B. Ohlsson, Blehr, Chr. W., V. Nielsen.

613. Af West & Meyer. Mat i 4 Træk. — 1. Lg2—h1; 2. Lh1—a8; 3. La8—h1; 4. ╪. — Rigtig angivet af: B. Ohlsson, Blehr, Chr. W., V. Nielsen.

614. Af Berger. Mat i 4 Træk. — 1. Sg6, cb (!); 2. Sc6, L+S; 3. Dh7; 4. D. ell. S. ╪. — Rigtig angivet af: V. Nielsen, Blehr („meget kunstfærdig, Stillingen dog ikke rigtig smagfuld“).

615. Af Berger. Mat i 5 Træk. — 1. Df1, L+L (!); 2. Dd3, L+T; 3. Se2, L+S; 4. De3 †, K. ∞; 5. L. ╪. — Rigtig angivet af: Blehr („overgaar i Skjønhed, men navnlig i Vanskelighed de fleste Opgaver jeg hidtil har set“), V. Nielsen.

616. Af Kondelik. Mat i 4 Træk. — 1. Tb6, K+S (!); 2. Td6 †, Ke4; 3. Df3 †, S+D; 4. Ld3 ╪. — Rigtig angivet af: Blehr („staar tilbage for Th. Jensens i Oktober-Heftet“), V. Nielsen.

617. Af Kondelik. Mat i 3 Træk. — 1. Df2, Lg4 (a); 2. D+S † osv. 1. — (a) Lg2; 2. d4 † osv. — Rigtig angivet af: B. Ohlsson, Blehr („Et godt Problem, Idéen synes mig dog meget brugt“), V. Nielsen.

618. Af Bayer. Mat i 5 Træk. — 1. Ld7, S+L (!); 2. Db7 †, Ke6; 3. Db3 †, K+S; 4. g4 †, K ∞; 5. D. ╪. — Rigtig angivet af: Blehr („Fortjente Præmie. I det Hele foretrækker jeg Bayers Sending for Kondeliks“), V. Nielsen.

619. Af Bayer. Mat i 5 Træk. — 1. Tc3, L+T (A); 2. Db8 †, Ke4; 3. De5 †, L+D; 4. Sd2 † osv. 1. — (A) Sd3, 2. T+d3, Ld6; 3. De1, Lc5; 4. Ld5 osv. — Rigtig løst af: Blehr, V. Nielsen.

— Opgaven 592 er endvidere rigtig løst af Chr. W.

Rettelse.

I Opgaven 636 skal den sorte Konge staa paa d4.

Opgaver.

647.
A. Arnell, Gøteborg.

Mat i 3 Træk.

649.
Edw. Bäcklin, Nyköping.

Selvmat i 3 Træk.

651.
C. Dahl, Kjøbenhavn.

Mat i 4 Træk.

648.
V. O. Sandégren, Gøteborg

Mat i 3 Træk.

650.
Hzg., Kjøbenhavn.

Mat i 3 Træk.

652.
F. V. Blehr, Kristiania.

Mat i 4 Træk.

653.
C. Callander.
(City of Lond. Ch. Mag.)

Mat i 2 Træk.

654.
O. Gelbfuhs.
(Østerr. Schachz.)

Mat i 3 Træk.

655.
G. B. Valle.
(Nuova Riv. degl. Sc.)

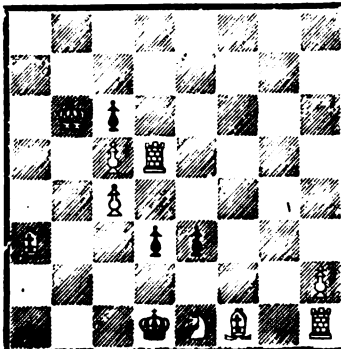
Mat i 3 Træk.

656.
K. Bayer.
(Westm. Papers.)

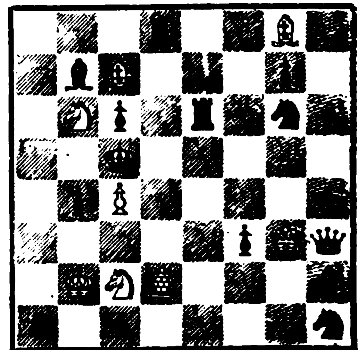
Mat i 4 Træk.

657.
S. Loyd.*)
(Centennial-Turnering.)

Mat i 4 Træk.

658.
J. G. Campbell.
(Era-Turnering.)

Mat i 5 Træk.

*) Fra den med 1ste Præmie belønnede Sending „Ideas“.

Nr. 1. Januar. 1876.

Nordisk SKAKTIDENDE,

stiftet af O. MALMQVIST,

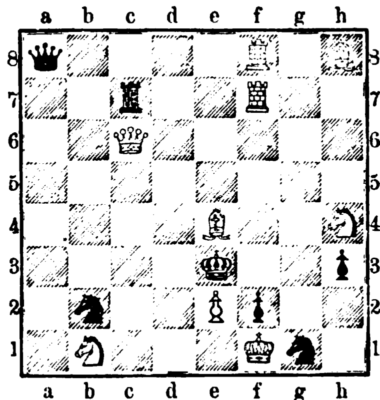
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FJERDE AARGANG.

Af C. F. Wennberg, Barnarp.

Selvmat i 3 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

a8

Uden- og indenlandske

Skaktidsskrifter:

Deutsche Schachzeitung. Redigeret af J. Minkwitz, under Medvirkning af A. Anderssen. Forlag: Veit & Co. Leipzig.

La Stratégie. Journal des Echecs. Udgivet af Jean Preti. Forlag: J. Preti et Fils, 72—74, Rue St. Sauveur, Paris.

The Westminster papers. Forlag: W. W. Morgan, 67 Barbican, London.

Chess Players Cronicle. Redigeret af A. B. Skipworth. Forlag: James Williamson, High Street, Lincoln.

Chess Journal. Udgiver og Forlægger: O. A. Brownson jr. Box 2157. Dubuque, Jowa, Nordamerika.

Nordisk Skaktidende. Udgivet af S. A. Sørensen. Forlag: Wilhelm Priors Boghandel, St. Kjøbmagergade 52, Kjøbenhavn.

The Chess Record. Adresse: W. H. Sayen, Editor, 10 N. Merrick Street. Filadelfia. Penns.

Nuova Rivista degli Schacchi. Adresse: A. Bronzini, Via Vittorio Emanuele 35 Livorno.

Ovenstaaende Tidsskrifter saavelsom al Skakliteratur faaes i Kjøbenhavn i

Wilhelm Priors Boghandel,
52. St. Kjøbmagergade ved Porcellainsfabriken.

Indhold.

Side.

I. Cohens Bogtrykkeri.

Nr. 2. Februar. 1876.

Nordisk

SKAKTIDENDE,

stiftet af P. Malmqvist,

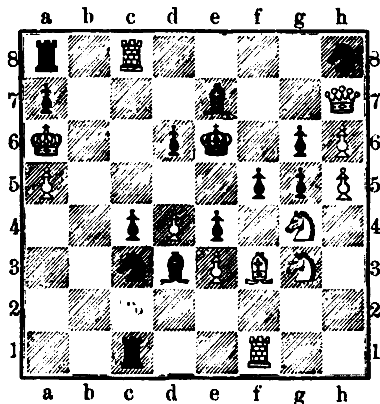
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af **A. ARNELL** og **G. NIELSEN.**

FJERDE AARGANG.

Af **Vilhelm Nielsen**, Kjøbenhavn.

Mat i 5 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

NORDISK SKAKTIDENDE,

udgiven af

S. A. SØRENSEN

udkommer i maanedlige Hefter af Omfang som nærværende, til en Pris af **9** Kroner aarlig.

Indholdet vil væsentlig bestaa af biografiske Skitser af berømte Personligheder i Skak og deres Betydning for Skakspillets Udvikling, Analyser, Partier og Problemer samt alle Meddelelser vedrørende Skak herhjemme. Et Uddrag af de nyeste og bedste af Udlandets Frembringelser vil stadig holde Læserne à jour med Skakspillets Standpunkt i de forskjellige Lande, ligesom Begyndere i de med oplysende Noter forsynede Partier samt de lettere Opgaver, hvoraf der i hvert Hefte vil findes nogle, faa rig Lejlighed til videre Uddannelse i Spillet.

Abonnement, der er bindende for **et Aar** men erlægges **kvartalsvis** med 2 Kr. 25 Øre, modtages i alle Nordens Boglader, paa alle Kgl. Postkontorer, samt hos Hovedkommissionæren, Wilhelm Priors Boghandel, St. Kjøbmagergade 52, ved Siden af den kgl. Porcellænsfabrik, Kjøbenhavn, hvorfra Tidenden ogsaa kan sendes franko i Korsbaand uden Forhøjelse i Abonnementsprisen.

Nr. 3 & 4. Marts & April. 1876.

Nordisk

SKAKTIDENDE,

stiftet af P. Malmqvist,

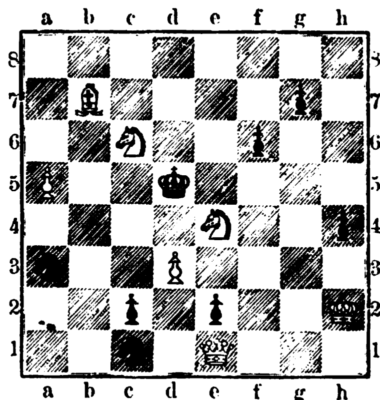
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FJERDE AARGANG.

Af **Th. Jensen**, Ranum.

Mat i 4 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

NORDISK SKAKTIDENDE,

udgiven af

S. A. SØRENSEN

udkommer i maanedlige Hefter af Omfang som nærværende, til en Pris af **9** Kroner aarlig.

Indholdet vil væsentlig bestaa af biografiske Skitser af berømte Personligheder i Skak og deres Betydning for Skakspillets Udvikling, Analyser, Partier og Problemer samt alle Meddelelser vedrørende Skak herhjemme. Et Uddrag af de nyeste og bedste af Udlandets Frembringelser vil stadig holde Læserne à jour med Skakspillets Standpunkt i de forskjellige Lande, ligesom Begyndere i de med oplysende Noter forsynede Partier samt de lettere Opgaver, hvoraf der i hvert Hefte vil findes nogle, faa rig Lejlighed til videre Uddannelse i Spillet.

Abonnement, der er bindende for **et Aar** men erlægges **kvartalsvis** med 2 Kr. 25 Øre, modtages i alle Nordens Boglader, paa alle Kgl. Postkontorer, samt hos Hovedkommissionæren, Wilhelm Priors Boghandel, St. Kjøbmagergade 52, ved Siden af den kgl. Porcellænsfabrik, Kjøbenhavn, hvorfra Tidenden ogsaa kan sendes franko i Korsbaand uden Forhøjelse i Abonnementsprisen.

Nr. 5. Mai. 1876.

Nordisk

SKAKTIDENDE,

stiftet af P. MALMQVIST,

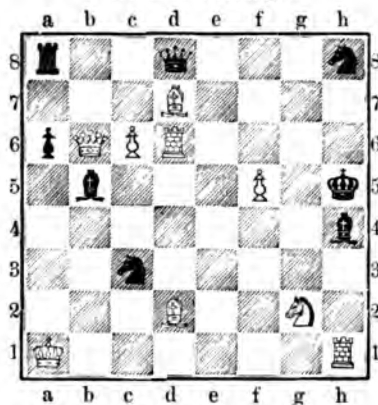
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FJERDE AARGANG.

Af M. i Verninge.

Mat i 4 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

Nr. 6. Juni. 1876.

Nordisk

SKAKTIDENDE,

stiftet af P. MALMQVIST,

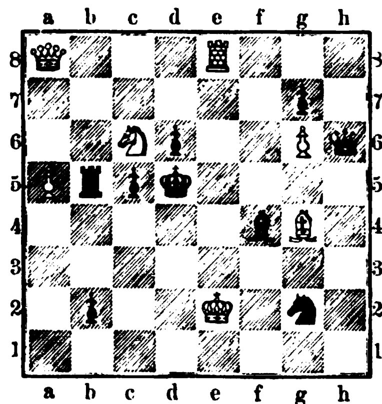
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FJERDE AARGANG.

Af Konrad Bayer.

Mat i 4 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

NORDISK SKAKTIDENDE,

udgiven af

S. A. SØRENSEN

udkommer i maanedlige Hefter af Omfang som nærværende, til en Pris af **9** Kroner aarlig.

Indholdet vil væsentlig bestaa af biografiske Skitser af berømte Personligheder i Skak og deres Betydning for Skakspillets Udvikling, Analyser, Partier og Problemer samt alle Meddelelser vedrørende Skak herhjemme. Et Uddrag af de nyeste og bedste af Udlandets Frembringelser vil stadig holde Læserne à jour med Skakspillets Standpunkt i de forskjellige Lande, ligesom Begyndere i de med oplysende Noter forsynede Partier samt de lettere Opgaver, hvoraf der i hvert Hefte vil findes nogle, faa rig Lejlighed til videre Uddannelse i Spillet.

Abonnement, der er bindende for **et Aar** men erlægges **kvartalsvis** med 2 Kr. 25 Øre, modtages i alle Nordens Boglader, paa alle Kgl. Postkontorer, samt hos Hovedkommissionæren, Wilhelm Priors Boghandel, St. Kjøbmagergade 52, ved Siden af den kgl. Porcellænsfabrik, Kjøbenhavn, hvorfra Tidenden ogsaa kan sendes franko i Korsbaand uden Forhøjelse i Abonnementsprisen.

Nr. 7. Juli. 1876.

Nordisk
SKAKTIDENDE,

stiftet af P. Malmqvist,

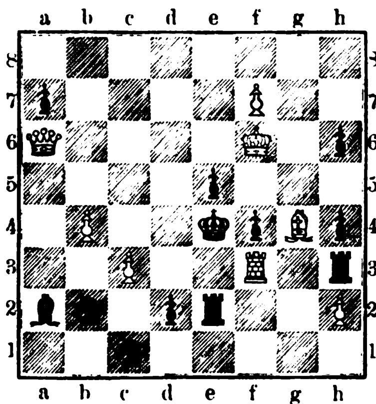
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FJERDE AARGANG.

Af Th. Jensen, Ranum.

Mat i 3 Træk.

Kjøbenhavn.
WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.
52. Store Kjøbmagergade 52.

NORDISK SKAKTIDENDE,

udgiven af

S. A. SØRENSEN

udkommer i maanedlige Hefter af Omfang som nærværende, til en Pris af 9 Kroner aarlig.

Indholdet vil væsentlig bestaa af biografiske Skitser af berømte Personligheder i Skak og deres Betydning for Skakspillets Udvikling, Analyser, Partier og Problemer samt alle Meddelelser vedrørende Skak herhjemme. Et Uddrag af de nyeste og bedste af Udlandets Frembringelser vil stadig holde Læserne à jour med Skakspillets Standpunkt i de forskjellige Lande, ligesom Begyndere i de med oplysende Noter forsynede Partier samt de lettere Opgaver, hvoraf der i hvert Hefte vil findes nogle, faa rig Lejlighed til videre Uddannelse i Spillet.

Abonnement, der er bindende for **et Aar** men erlægges **kvartalsvis** med 2 Kr. 25 Øre, modtages i alle Nordens Boglader, paa alle Kgl. Postkontorer, samt hos Hovedkommissionæren, Wilhelm Priors Hof-Boghandel, St. Kjøbmagergade 52, ved Siden af den kgl. Porcellænsfabrik, Kjøbenhavn, hvorfra Tidenden ogsaa kan sendes franko i Korsbaand uden Forhøjelse i Abonnementsprisen.

Nr. 8. August. 1876.

Nordisk

SKAKTIDENDE,

stiftet af P. MALMQVIST,

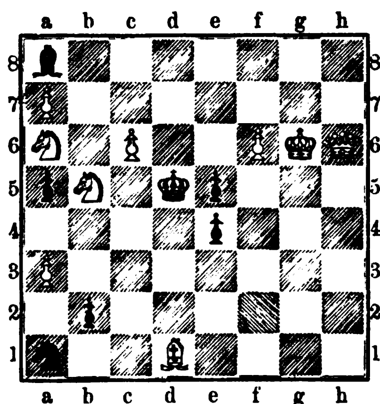
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FJERDE AARGANG.

Af **S. Gold**, Wien.

Mat i 3 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

Nr. 9. September. 1876.

Nordisk

SKAKTIDENDE,

stiftet af P. MALMQVIST,

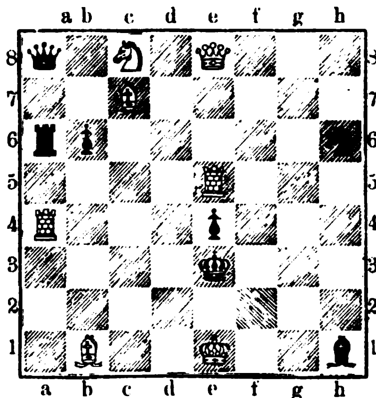
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FJERDE AARGANG.

Af **C. F. Wennberg**, Barnarp.

Mat i 3 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

NORDISK SKAKTIDENDE,

udgiven af

S. A. SØRENSEN

udkommer i maanedlige Hefter af Omfang som nærværende, til en Pris af 9 Kroner aarlig.

Indholdet vil væsentlig bestaa af biografiske Skitser af berømte Personligheder i Skak og deres Betydning for Skakspillets Udvikling, Analyser, Partier og Problemer samt alle Meddelelser vedrørende Skak herhjemme. Et Uddrag af de nyeste og bedste af Udlandets Frembringelser vil stadig holde Læserne à jour med Skakspillets Standpunkt i de forskjellige Lande, ligesom Begyndere i de med oplysende Noter forsynede Partier samt de lettere Opgaver, hvoraf der i hvert Hefte vil findes nogle, faa rig Lejlighed til videre Uddannelse i Spillet.

Abonnement, der er bindende for **et Aar** men erlægges **kvartalsvis** med 2 Kr. 25 Øre. modtages i alle Nordens Boglader, paa alle Kgl. Postkontorer, samt hos Hovedkommissionæren, Wilhelm Priors Hof-Boghandel, St. Kjøbmagergade 52, ved Siden af den kgl. Porcellænsfabrik, Kjøbenhavn, hvorfra Tidenden ogsaa kan sendes franko i Korsbaand uden Forhøjelse i Abonnementsprisen.

Nr. 10. Oktober. 1876.

Nordisk
SKAKTIDENDE,

stiftet af P. Malmqvist,

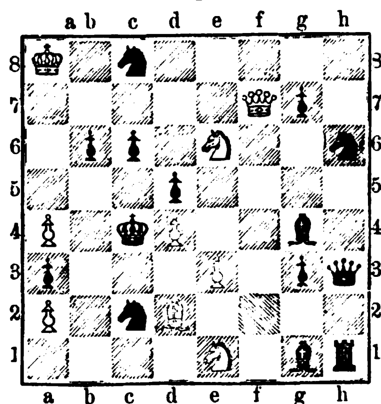
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FJERDE AARGANG.

Af **V. O. Sandegren,** Gøteborg.

Mat i 4 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

NORDISK SKAKTIDENDE,

udgiven af

S. A. SØRENSEN

udkommer i maanedlige Hefter af Omfang som nærværende, til en Pris af **9** Kroner aarlig.

Indholdet vil væsentlig bestaa af biografiske Skitser af berømte Personligheder i Skak og deres Betydning for Skakspillets Udvikling, Analyser, Partier og Problemer samt alle Meddelelser vedrørende Skak herhjemme. Et Uddrag af de nyeste og bedste af Udlandets Frembringelser vil stadig holde Læserne à jour med Skakspillets Standpunkt i de forskjellige Lande, ligesom Begyndere i de med oplysende Noter forsynede Partier samt de lettere Opgaver, hvoraf der i hvert Hefte vil findes nogle, faa rig Lejlighed til videre Uddannelse i Spillet.

Abonnement, der er bindende for **et Aar** men erlægges **kvartalsvis** med 2 Kr. 25 Øre, modtages i alle Nordens Boglader, paa alle Kgl. Postkontorer, samt hos Hovedkommissionæren, Wilhelm Priors Hof-Boghandel, St. Kjøbmagergade 52, ved Siden af den kgl. Porcellænsfabrik, Kjøbenhavn, hvorfra Tidenden ogsaa kan sendes franko i Korsbaand uden Forhøjelse i Abonnementsprisen.

Nr. 11 & 12. November & December. 1876.

Nordisk
SKAKTIDENDE,

stiftet af P. MALMQVIST,

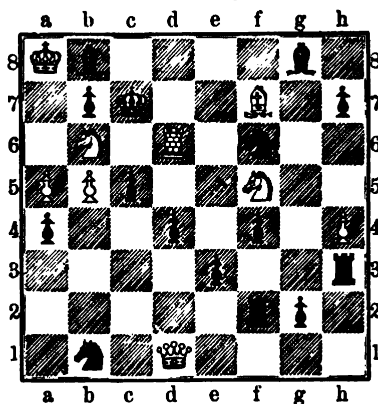
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FJERDE AARGANG.

Af V. Nielsen, Kjøbenhavn.

Mat i 4 Træk.

Kjøbenhavn.
WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.
52. Store Kjøbmagergade 52.

Følgende gode Skrifter om Skak

ANBEFALES:

	Kr.	Ø.
Handbuch des Schachspiels. P. R. v. Bilguer. 1874. 5te Udgave	18	„
Leitfaden für Schachspieler. V. d. Lasa. 1876. 4de Udgave	5	„
Synopsis of the Chess Openings. W. Cook. 1876. 2den Udgave	2	75
Handledning i Schackspel. R. Sahlberg. 1876 . .		
Geschichte und **Literatur** des **Schachspiels.** A. v. d. Linde. 1874	40	„
Das Schachspiel des **XVI. Jahrhunderts.** A. v. d. Linde. 1874	8	„
De Kerkvaders der **Schaakgemeente.** A. v. d. Linde. 1874		
Skaktournering i London 1851. M. O. Møllerstrøm. 1853	2	„
Book of the Chess Congres, London 1862. J. J. Løwenthal. 1862	7	70
Congrés des Echecs, Paris 1867. D'esclauds Riviére & Neumann. 1868 . .	10	

Nr. 1. Januar. 1877.

Nordisk SKAKTIDENDE,

stiftet af P. MALMQVIST,

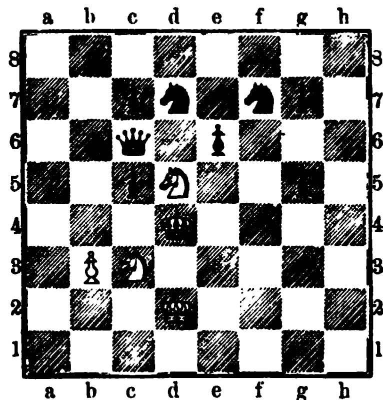
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FEMTE AARGANG.

Af **F. V. Blehr**, Kristiania.

Mat i 3 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

NORDISK SKAKTIDENDE,

udgiven af

S. A. SØRENSEN

udkommer i maanedlige Hefter af Omfang som nærværende, til en Pris af 9 Kroner aarlig.

Indholdet vil væsentlig bestaa af biografiske Skitser af berømte Personligheder i Skak og deres Betydning for Skakspillets Udvikling, Analyser, Partier og Problemer samt alle Meddelelser vedrørende Skak herhjemme. Et Uddrag af de nyeste og bedste af Udlandets Frembringelser vil stadig holde Læserne à jour med Skakspillets Standpunkt i de forskjellige Lande, og Begyndere ville i en for dem særlig afpasset Theori, i de med oplysende Noter forsynede Partier og ved lettere Opgaver, hvoraf der i hvert Hefte vil findes nogle, faa rig Lejlighed til videre Uddannelse i Spillet.

Abonnement, der er bindende for **et Aar** men erlægges **kvartalsvis** med 2 Kr. 25 Øre, modtages i alle Nordens Boglader, paa alle Kgl. Postkontorer, samt hos Hovedkommissionæren, Wilhelm Priors Hof-Boghandel, St. Kjøbmagergade 52, ved Siden af den kgl. Porcellænsfabrik, Kjøbenhavn, hvorfra Tidenden ogsaa kan sendes franko i Korsbaand uden Forhøjelse i Abonnementsprisen.

Nr. 2. Februar. 1877.

Nordisk
SKAKTIDENDE,

stiftet af P. MALMQVIST,

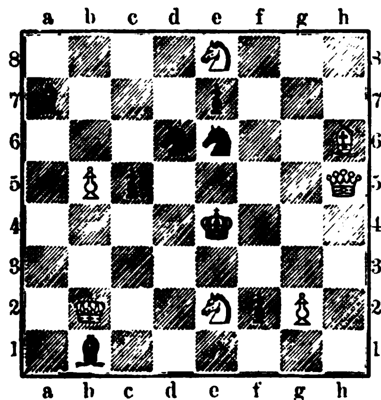
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FEMTE AARGANG.

Af **Th. Jensen**, Ranum.

Mat i 4 Træk.

Kjøbenhavn.
WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.
52. Store Kjøbmagergade 52.

Følgende gode Skrifter om Skak

ANBEFALES:

	Kr.	Ø.
Handbuch des Schachspiels. P. R. v. Bilguer. 1874. 5te Udgave	18	„
Leitfaden für Schachspieler. V. d. Lasa. 1876. 4de Udgave	5	„
Synopsis of the Chess Openings. W. Cook. 1876. 2den Udgave	2	75
Handledning i Schackspel. R. Sahlberg. 1876 . .		
Geschichte und **Literatur** des **Schachspiels.** A. v. d. Linde. 1874	40	„
Das Schachspiel des **XVI. Jahrhunderts.** A. v. d. Linde. 1874	8	„
De Kerkvaders der **Schaakgemeente.** A. v. d. Linde. 1874		
Skaktournering i London 1851. M. O. Møllerstrøm. 1853	2	„
Book of the Chess Congres, London 1862. J. J. Løwenthal. 1862	7	70
Congrés des Echecs, Paris 1867. D'esclauds Riviére & Neumann. 1868	10	„

Nr. 1. Januar. 1877.

Nordisk SKAKTIDENDE,

stiftet af P. MALMQVIST,

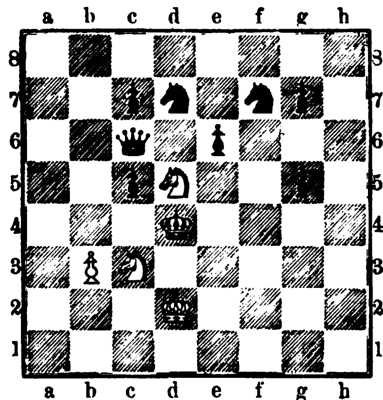
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FEMTE AARGANG.

Af F. V. Blehr, Kristiania.

Mat i 3 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

NORDISK SKAKTIDENDE,

udgiven af

S. A. SØRENSEN

udkommer i maanedlige Hefter af Omfang som nærværende, til en Pris af **9** Kroner aarlig.

Indholdet vil væsentlig bestaa af biografiske Skitser af berømte Personligheder i Skak og deres Betydning for Skakspillets Udvikling, Analyser, Partier og Problemer samt alle Meddelelser vedrørende Skak herhjemme. Et Uddrag af de nyeste og bedste af Udlandets Frembringelser vil stadig holde Læserne à jour med Skakspillets Standpunkt i de forskjellige Lande, og Begyndere ville i en for dem særlig afpasset Theori, i de med oplysende Noter forsynede Partier og ved lettere Opgaver, hvoraf der i hvert Hefte vil findes nogle, faa rig Lejlighed til videre Uddannelse i Spillet.

Abonnement, der er bindende for **et Aar** men erlægges **kvartalsvis** med 2 Kr. 25 Øre, modtages i alle Nordens Boglader, paa alle Kgl. Postkontorer, samt hos Hovedkommissionæren, Wilhelm Priors Hof-Boghandel, St. Kjøbmagergade 52, ved Siden af den kgl. Porcellænsfabrik, Kjøbenhavn, hvorfra Tidenden ogsaa kan sendes franko i Korsbaand uden Forhøjelse i Abonnementsprisen.

Nr. 2. Februar. 1877.

Nordisk
SKAKTIDENDE,

stiftet af P. MALMQVIST,

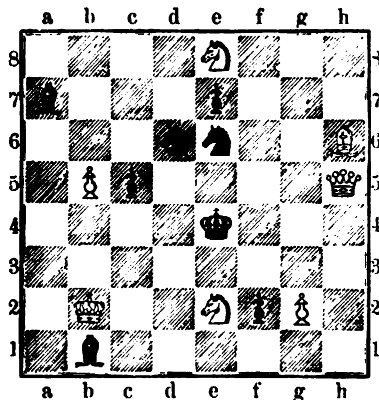
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FEMTE AARGANG.

Af **Th. Jensen,** Ranum.

Mat i 4 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

Nr. 3. Marts. 1877.

Nordisk SKAKTIDENDE,

stiftet af P. Malmqvist,

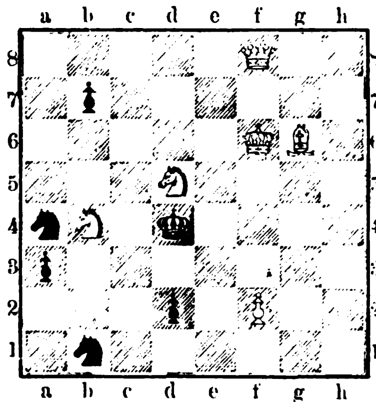
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FEMTE AARGANG.

Af **K. Kondelik**, Prag.

Mat i 5 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

FØLGENDE GODE SKRIFTER OM SKAK

ANBEFALES:

	Kr.	Ø.
Handbuch des Schachspiels. P. R. v. Bilguer. 1874. 5te Udgave	18	„
Leitfaden für Schachspieler. v. d. Lasa. 1876. 4de Udgave	5	„
Leerboek van het Schaakspel. A. v. d. Linde. 1876.		
Synopsis of the Chess Openings. W. Cook. 1876. 2den Udgave	2	75
Handledning i Schackspel. R. Sahlberg. 1876 . .	2	25
Geschichte und **Literatur** des **Schachspiels.** A. v. d. Linde. 1874	40	„
Das Schachspiel des **XVI. Jahrhunderts.** A. v. d. Linde. 1874	8	„
De Kerkvaders der **Schaakgemeente.** A. v. d. Linde. 1874.		
Skaktournering i London 1851. M. O. Møllerstrøm. 1853	2	„
Book of the Chess Congres, London 1862. J. J. Lowenthal. 1862	7	7^
Congrés des Echecs, Paris 1867. D'esclands Riviére & Neumann. 1868	10	٫

Nr. 4. April. 1877.

Nordisk SKAKTIDENDE,

stiftet af P. MALMQVIST,

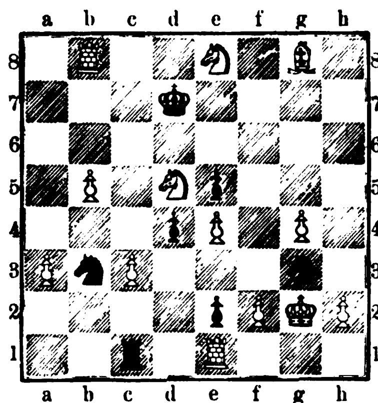
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FEMTE AARGANG.

Af Fr. G., Ackkärn.

Mat i 5 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

NORDISK SKAKTIDENDE,

udgiven af

S. A. SØRENSEN

udkommer i maanedlige Hefter af Omfang som nærværende, til en Pris af **9** Kroner aarlig.

Indholdet vil væsentlig bestaa af biografiske Skitser af berømte Personligheder i Skak og deres Betydning for Skakspillets Udvikling, Analyser, Partier og Problemer samt alle Meddelelser vedrørende Skak herhjemme. Et Uddrag af de nyeste og bedste af Udlandets Frembringelser vil stadig holde Læserne à jour med Skakspillets Standpunkt i de forskjellige Lande, og Begyndere ville i en for dem særlig afpasset Theori, i de med oplysende Noter forsynede Partier og ved lettere Opgaver, hvoraf der i hvert Hefte vil findes nogle, faa rig Lejlighed til videre Uddannelse i Spillet.

Abonnement, der er bindende for **et Aar** men erlægges **kvartalsvis** med 2 Kr. 25 Øre, modtages i alle Nordens Boglader, paa alle Kgl. Postkontorer, samt hos Hovedkommissionæren, Wilhelm Priors Hof-Boghandel, St. Kjøbmagergade 52, ved Siden af den kgl. Porcellænsfabrik, Kjøbenhavn, hvorfra Tidenden ogsaa kan sendes franko i Korsbaand uden Forhøjelse i Abonnementsprisen.

Nr. 5. Maj. 1877.

Nordisk SKAKTIDENDE,

stiftet af P. MALMQVIST,

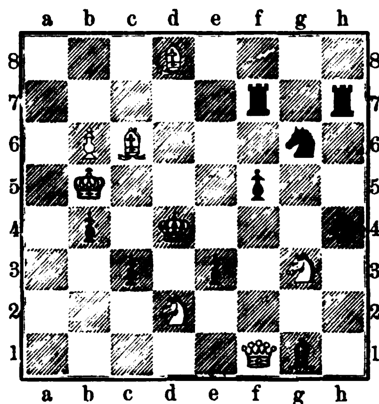
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FEMTE AARGANG.

Af **S. Gold**, Wien.

Mat i 4 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

NORDISK SKAKTIDENDE,

udgiven af

S. A. SØRENSEN

udkommer i maanedlige Hefter af Omfang som nærværende, til en Pris af 9 Kroner aarlig.

Indholdet vil væsentlig bestaa af biografiske Skitser af berømte Personligheder i Skak og deres Betydning for Skakspillets Udvikling, Analyser, Partier og Problemer samt alle Meddelelser vedrørende Skak herhjemme. Et Uddrag af de nyeste og bedste af Udlandets Frembringelser vil stadig holde Læserne à jour med Skakspillets Standpunkt i de forskjellige Lande, og Begyndere ville i en for dem særlig afpasset Theori, i de med oplysende Noter forsynede Partier og ved lettere Opgaver, hvoraf der i hvert Hefte vil findes nogle, faa rig Lejlighed til videre Uddannelse i Spillet.

Abonnement, der er bindende for **et Aar** men erlægges **kvartalsvis** med 2 Kr. 25 Øre, modtages i alle Nordens Boglader, paa alle Kgl. Postkontorer, samt hos Hovedkommissionæren, Wilhelm Priors Hof-Boghandel, St. Kjøbmagergade 52, ved Siden af den kgl. Porcellænsfabrik, Kjøbenhavn, hvorfra Tidenden ogsaa kan sendes franko i Korsbaand uden Forhøjelse i Abonnementsprisen.

Nr. 6. Juni. 1877.

Nordisk
SKAKTIDENDE,

stiftet af O. MALMQVIST,

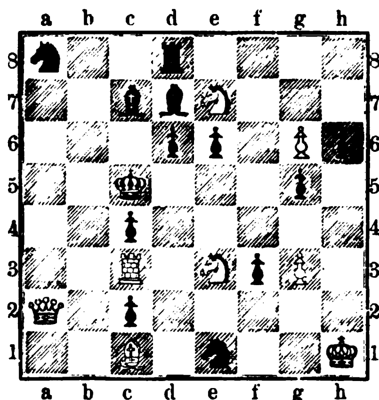
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FEMTE AARGANG.

Af H. F. L. Meyer, London.

Mat i 5 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

NORDISK SKAKTIDENDE,

udgiven af

S. A. SØRENSEN

udkommer i maanedlige Hefter af Omfang som nærværende, til en Pris af **9** Kroner aarlig.

Indholdet vil væsentlig bestaa af biografiske Skitser af berømte Personligheder i Skak og deres Betydning for Skakspillets Udvikling, Analyser, Partier og Problemer samt alle Meddelelser vedrørende Skak herhjemme. Et Uddrag af de nyeste og bedste af Udlandets Frembringelser vil stadig holde Læserne à jour med Skakspillets Standpunkt i de forskjellige Lande, og Begyndere ville i en for dem særlig afpasset Theori, i de med oplysende Noter forsynede Partier og ved lettere Opgaver, hvoraf der i hvert Hefte vil findes nogle, faa rig Lejlighed til videre Uddannelse i Spillet.

Abonnement, der er bindende for **et Aar** men erlægges **kvartalsvis** med 2 Kr. 25 Øre, modtages i alle Nordens Boglader, paa alle Kgl. Postkontorer, samt hos Hovedkommissionæren, Wilhelm Priors Hof-Boghandel, St. Kjøbmagergade 52, ved Siden af den kgl. Porcellænsfabrik, Kjøbenhavn, hvorfra Tidenden ogsaa kan sendes franko i Korsbaand uden Forhøjelse i Abonnementsprisen.

Nr. 7. Juli. 1877.

Nordisk
SKAKTIDENDE,

stiftet af P. Malmqvist,

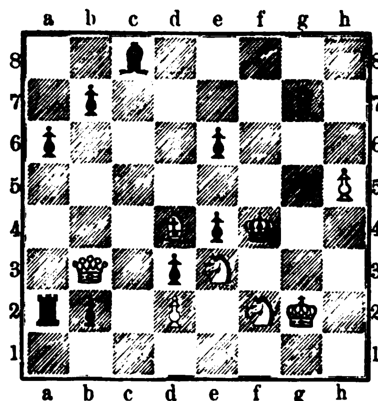
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FEMTE AARGANG.

Af **A. van Heijcop ten Ham,**
Soerabaia, Java.

Mat i 4 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

Følgende gode Skrifter om Skak

ANBEFALES:

	Kr.	Ø.
Handbuch des Schachspiels. P. R. v. Bilguer. 1874. 5te Udgave	18	„
Leitfaden für Schachspieler. v. d. Lasa. 1876. 4de Udgave	5	„
Leerboek van het Schaakspel. A. v. d. Linde. 1876.		
Synopsis of the Chess Openings. W. Cook. 1876. 2den Udgave	2	75
Handledning i Schackspel. R. Sahlberg. 1876 . .	2	25
Geschichte und **Literatur** des **Schachspiels.** A. v. d. Linde. 1874	40	„
Das Schachspiel des **XVI. Jahrhunderts.** A. v. d. Linde. 1874	8	„
De Kerkvaders der **Schaakgemeente.** A. v. d. Linde. 1874		
Skaktournering i London 1851. M. O. Møllerstrøm. 1853	2	„
Book of the Chess Congres, London 1862. J. J. Løwenthal. 1862	7	70
Congrés des Echecs, Paris 1867. D'esclands Riviére & Neumann. 1868	10	80

Nr. 8. August. 1877.

Nordisk
SKAKTIDENDE,

stiftet af O. Malmqvist,

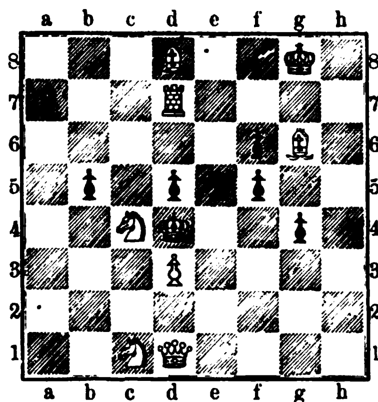
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FEMTE AARGANG.

Af Edw. B—n, Nyköping.

Mat i 3 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

Følgende gode Skrifter om Skak

ANBEFALES:

	Kr.	Ø.
Handbuch des Schachspiels. P. R. v. Bilguer. 1874. 5te Udgave	18	„
Leitfaden für Schachspieler. v. d. Lasa. 1876. 4de Udgave	5	„
Leerboek van het Schaakspel. A. v. d. Linde. 1876.		
Synopsis of the Chess Openings. W. Cook. 1876. 2den Udgave	2	75
Handledning i Schackspel. R. Sahlberg. 1876 . .	2	25
Geschichte und **Literatur** des **Schachspiels.** A. v. d. Linde. 1874	40	„
Das Schachspiel des **XVI. Jahrhunderts.** A. v. d. Linde. 1874	8	„
De Kerkvaders der **Schaakgemeente.** A. v. d. Linde. 1874		
Skaktournering i London 1851. M. O. Møllerstrøm. 1853	2	„
Book of the Chess Congres, London 1862. J. J. Løwenthal. 1862	7	70
Congrés des Echecs, Paris 1867. D'esclands Riviére & Neumann. 1868	10	80

Nr. 9. September. 1877.

Nordisk
SKAKTIDENDE,

stiftet af P. Malmqvist,

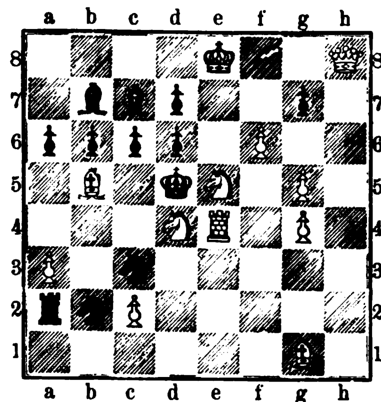
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FEMTE AARGANG.

Af Johan Berger.

Mat i 4 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

Nr. 12. December. 1877.

Nordisk
SKAKTIDENDE,

stiftet af P. MALMQVIST,

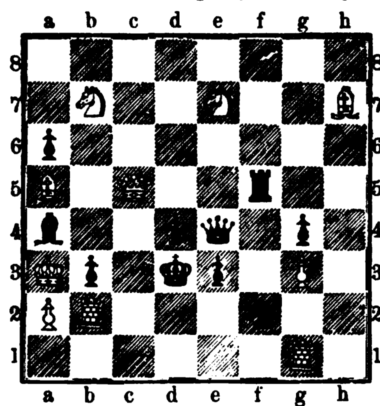
udgiven og redigeret af

S. A. SØRENSEN

under Medvirkning af A. ARNELL og G. NIELSEN.

FEMTE AARGANG.

Af V. O. Sandegren, Gøteborg.

Mat i 3 Træk.

Kjøbenhavn.

WILHELM PRIORS HOF-BOGHANDEL.

52. Store Kjøbmagergade 52.

Indhold.

I. Cohens Bogtrykkeri.

